๓๒๕

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๕
(สมัยสามัญ)
เล่ม ๗
พ.ศ. ๒๕๓๑

๓๒๖

สารบาญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

(สมัยสามัญ)

พ.ศ. ๒๕๓๑

หน้า

ครั้งที่ 19/2531

วันพุธที่ 26 ตุลาคม 2531

1. รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดประชุม 1

2. เรื่องแจ้งที่ประชุม

2.1 นายแกมม บุญศรี อดีตประธานสภาผู้แทนราษฎร สมัยปี 2488-2490-2491-2492 ถึงแก่กรรม 1

2.2 ถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทนราษฎรทางวิทยุกระจายเสียง ในการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ 10

2.3 คณะกรรมาธิการวิสามัญทุกคณะของสภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมาธิการร่วม ขอดำเนินกิจการนอกสมัยประชุม 11

3. เรื่องด่วน

- ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 (คณะรัฐมนตรีผู้เสนอ) 11

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 16 ปีที่ 1

ครั้งที่ 19/2531 (สมัยสามัญ) เป็นพิเศษ

วันพุธที่ 26 ตุลาคม พุทธศักราช 2531

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 09.40 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 350 คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยนายเกษม บุญศรี อดีตประธานสภาผู้แทนราษฎร สมัยปี 2488 - 2490 - 2491 - 2492 ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2531 แล้วก็ในการนี้ รัฐสภาจะเป็นเจ้าภาพสวดอภิธรรมในวันที่ 29 ตุลาคม 2531 ณ ศาลานครเขต วัดหัวลำโพง เวลา 19.00 นาฬิกา ผมจึงขอเรียนสมาชิกโปรดทราบและไปร่วมในงานพิธีศพครั้งนี้นะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว ผมจึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยืนขึ้นเพื่อเป็นการไว้อาลัย 1 นาที

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนและไว้อาลัยเป็นเวลา 1 นาที)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งได้แล้วครับ ตามที่ผมได้ทำหนังสือแจ้งไปยังรัฐบาลเพื่อให้มีการถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ด้วยบัดนี้ได้รับแจ้งจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่า ในวันนี้จะจัดให้มีการถ่ายทอดการประชุมสภาผู้แทนราษฎรทางวิทยุกระจายเสียงให้แก่ท่านทั้งหลาย ผมขอ

กราบเรียนว่าการถ่ายทอดนั้นไม่ได้เป็นดังที่วิทยุกรมประชาสัมพันธ์แถลงเมื่อเช้านี้ ที่ว่าจะมีการถ่ายทอดแต่หัวหน้าพรรคการเมืองหรือคณะรัฐมนตรี เป็นการถ่ายทอดทั้งหมดดังที่เคยได้ถ่ายทอดมา ผมก็อยากจะขอความร่วมมือกับบรรดาท่านสมาชิก ในการอภิปรายนั้นได้โปรดระมัดระวัง เพื่อสร้างภาพพจน์ในการอภิปรายในการถ่ายทอด ผมจึงขอแจ้งให้ที่ประชุมได้รับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ด้วยสภาผู้แทนราษฎรจะปิดสมัยประชุมประจำปีแล้ว ดังนั้นเพื่อประโยชน์แก่กิจการของสภา ผมจึงขออาศัยข้อบังคับข้อ 81 (1) ขอให้สภามีมติให้คณะกรรมาธิการวิสามัญทุกคณะที่ได้ตั้งแล้วและที่จะตั้งในวันนี้ หรือวันพรุ่งนี้ รวมทั้งคณะกรรมาธิการร่วมดำเนินกิจการนอกสมัยประชุมได้ ผมจึงขอกราบเรียนว่าจะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติให้ดำเนินการนอกสมัยประชุมได้

ระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

<u>เรื่องด่วน</u>

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ผมขอกราบเรียนว่า การประชุมพิจารณางบประมาณนั้นที่เคยปฏิบัติผ่านมานั้น เราได้มีการกำหนดเวลา ยกเว้นหัวหน้าพรรคการเมืองซึ่งเราเปิดโอกาสให้บรรดาหัวหน้าพรรคการเมืองได้อภิปรายตามสมควรนะครับ ก็ประมาณสัก 35 - 40 นาที เพื่อสงวนเวลาให้แก่บรรดาสมาชิกได้อภิปราย เพราะฉะนั้นกระผมขอดำเนินการตามประเพณีที่ได้ดำเนินการมา คือจะให้สมาชิกอภิปรายยกเว้นหัวหน้าพรรคนะครับ เชิญครับ

นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ วัชราภรณ์ รวมไทย จากศรีสะเกษ ข้อดำริของท่านประธานนั้นก็ชอบตามที่เราเคยได้ปฏิบัติมาแล้ว แต่กระผมทราบว่ารัฐบาลซึ่งเป็นรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยต้องการที่จะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาวิเคราะห์วิจารณ์งบประมาณของรัฐบาลให้ละเอียดถี่ถ้วน เพื่อจะได้เป็นแนวทางที่กรรมาธิการจะได้พิจารณาต่อไป และก็ได้ทราบว่า ท่านประธานเองก็มีดำริอยากจะให้การพิจารณาเป็นไปอย่างกว้างขวาง กระผมขอเรียนถามว่าเป็นไปได้ไหมครับ ถ้าหากเราพิจารณากันวันนี้ไม่เสร็จ ขอต่อพรุ่งนี้อีกวันครับ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เกิดความเครียดในหมู่สมาชิก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ อันนี้ก็อยู่ที่ท่านสมาชิกที่จะอภิปรายนะครับ เพราะว่าการบรรจุระเบียบวาระนั้น ผมก็ได้บรรจุในวันพุธแล้วก็สำรองในวันพฤหัสบดีไว้ก็สุดแท้แต่ที่ประชุมที่จะได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณให้เสร็จสิ้นนะครับ อันนี้ก็อยู่ที่ช่วงเวลาและการอภิปรายของท่านทั้งหลายนะครับ เชิญคุณพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ จากลำปาง พรรครวมไทย ตามที่ท่านประธานได้โปรดกรุณาได้กำหนดเวลาได้กรุณาชี้แจงต่อสภานี้ว่ามีความประสงค์อยากจะกำหนดเวลาในการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า ตอนนี้ขณะนี้นี่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของประชาชนโดยแท้ ถึงไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ ก็ถือว่าร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่เดิมนะครับท่านประธานครับ ซึ่งท่านประธานก็อยู่นานหนักหนาในสภานี้ไม่เคยกำหนดเวลาให้อภิปราย เราเคยอยู่กันตี 3 ตี 4 ดึกดื่นค่ำคืน ไปพิจารณางบประมาณอีกวัน 2 วันก็มี ซึ่งปฏิบัติกันมา ท่านประธานบอกจะกำหนดเวลาให้สมาชิกพิจารณางบประมาณ 285,000 ล้านบาทนั้นนะใช้เวลาให้สมาชิกอภิปรายเพียงท่านละ 10 นาที ผมว่าไม่ทันครับท่านประธาน ถ้าหากว่าท่านประธานจะกรุณาปล่อยไปตามครรลอง และประธานคอยควบคุมว่าถ้าหากสมาชิกอภิปรายไม่เข้าเรื่องเข้าราวก็ตัดออกไปเสีย หรือท้วงติง

ได้ ซึ่งอาจจะเกิดประโยชน์ต่อรัฐบาลเพื่อจะนำคำอภิปรายนั้นนะไปพิจารณาแก้ไขในการเสนองบประมาณในการพัฒนาประเทศต่อไป ผมคิดว่าถ้าท่านประธานใช้อำนาจหรือเผด็จการดำเนินการตั้งที่ว่านี้แล้ว ผมคิดว่าประชาธิปไตยไปไหนไม่รอด แล้วก็ไม่มีโอกาสที่จะพูดชี้แจงในรายละเอียด ในเวลา 10 นาทีของสภา ของสมาชิกที่จะพูดนั้นนะ พอแนะนำไป 1 นาทีแล้ว แนะนำตัวเอง จังหวัดตัวเองจบแล้วท่านประธานครับ 1 นาทีแล้ว ที่ผมพูดมานี้ 3 นาทีแล้วนี่ แล้วจะเข้าเนื้อเข้าเรื่องได้อย่างไรท่านประธาน ผมคิดว่าอยากจะขอประทานอนุญาตท่านประธานว่า ถ้าเวลาสมาชิกพูดไป ถ้านอกเรื่องท่านประธานก็ทวงติงเอานะครับ ผมคิดว่าสมาชิกทุกคนก็คงจะต้องรักษาระเบียบ รักษามารยาทของตัวเองอยู่แล้ว ผมอยากจะขอปรึกษาท่านประธานว่า ในเบื้องต้นนี่ขอประทานได้โปรดอนุญาตให้อภิปราย ถ้าหากว่านอกเรื่องนอกราวก็ว่าไปอีกเรื่องครับ ขอขอบพระคุณครับท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเจริญครับ

นายเจริญ เชาวน์ประยูร (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กระผมนายเจริญ เชาวน์ประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรครวมไทย ตอนเช้านี่ขณะที่ผมนั่งรถจะมาประชุมนี่ ผมอ่านหนังสือพิมพ์เห็นท่านรองโฆษกพรรคชาติไทย ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คุณสมศักดิ์ ชาญด้วยกิจ ได้ให้สัมภาษณ์ว่ามติพรรคออกมาว่าจะให้ปิดเวลา 23.00 น. กระผมเองไม่สบายใจ เพราะว่างบประมาณที่จะเสนอให้สภาพิจารณาวันนี้เป็นงบประมาณถึง 280,000 กว่าล้านบาท สมาชิกน่าจะได้พิจารณาอย่างกว้างขวางก่อนที่จะมีมติอย่างใดอย่างหนึ่ง รับหลักการหรือไม่รับหลักการ เพราะฉะนั้นจึงขอฝากทางรัฐบาลได้มีความใจกว้างเกี่ยวกับการอภิปรายญัตติเรื่องงบประมาณในวันนี้ด้วย นี่ผมขอตั้งข้อสังเกตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้นะครับ ผมขอกราบเรียนครับ ผมอยู่ในสภามานี้ อย่างคุณพินิจว่าก็มานานนะครับ ผมเห็นเคยกำหนดกันทุกครั้งนะครับ สมัยท่านประธานอุทัย ท่านประธานชวน ท่านประธานบุญเท่ง ก็กำหนดกัน ที่กำหนดนี้เพราะอะไร

ครับ เรามีสมาชิกถึง 354 คน ยกเว้นประธานและรองประธาน ใช่ไหมครับ ทุกคนก็ต้องประสงค์จะอภิปรายทั้งนั้น ทีนี้ถ้าเราไม่กำหนดกันนะครับ มันก็คงจะไม่ได้อภิปรายกันมากเชื่อผมเถอะครับว่า การอภิปรายนี่ท่านจะอภิปรายได้อย่างจุใจ ไม่มีหรอกครับที่จะรวบรัดผมมั่นใจอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมขอให้เป็นไปอย่างนี้ดีกว่าครับ ว่าให้หัวหน้าพรรคนั้นเราไม่กำหนดเวลาอยู่แล้วนะครับ สำหรับสมาชิกก็ต้องขอความเห็นใจ เรามีสมาชิกกันมากทุกคนก็อยากอภิปรายด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผมก็ขอกำหนดเวลาดังที่เคยปฏิบัติมาก็แล้วกันครับ ขอผ่านเรื่องนี้ไปครับ

ขอเชิญท่านนายกรัฐมนตรีแถลงครับ

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ

1. ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 เป็นจำนวนไม่เกิน 285,500 ล้านบาท

2. ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง

เหตุผล

1. เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 สำหรับใช้เป็นหลักในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

2. เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

ท่านประธานที่เคารพ ตามที่กระผมและคณะรัฐมนตรีได้มาแถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม ที่ผ่านมานั้น กระผมใคร่ขอเรียนต่อสภาผู้แทนราษฎรนี้ว่าคำแถลงดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงกุศโลบายและแนวดำเนินงานของรัฐบาลที่จะใช้เป็นกรอบในการบริหารราชการแผ่นดินในช่วงระยะเวลาที่อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาลนี้ ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติย่อมจะเห็นได้ว่ามีเรื่องที่จะดำเนินการเป็นอเนกประการ และคงตระหนักกันดีว่าการดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและการแก้ไขปัญหาของชาติที่มีอยู่นั้น ย่อมไม่สามารถจะกระทำให้สำเร็จลุล่วงถ้วนทั่วทุกเรื่องในระยะเวลาเพียงปีเดียวได้ ดังนั้นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 ฉบับนี้ รัฐบาลจึงได้พิจารณานำเรื่องที่มีความสำคัญและตรงต่อปัญหาอันเร่งด่วนมาเร่งรัดดำเนินการก่อนในปีแรกของรัฐบาลนี้

ก่อนที่กระผมจะได้แถลงให้ทราบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายกับรายรับ และสาระสำคัญของงบประมาณรายจ่าย ตลอดจนผลที่คาดว่าจะได้รับจากงบประมาณฉบับนี้ ว่าจะมีประการใดบ้างนั้น ใคร่ขอถือโอกาสแรกนี้กราบเรียนให้ทราบถึงภาวะเศรษฐกิจทั่วไป ฐานะและนโยบายทางการเงินการคลังของประเทศเพื่อเป็นข้อมูล สำหรับใช้ประกอบการพิจารณาของท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ โดยสรุปดังต่อไปนี้

ภาวะเศรษฐกิจทั่วไป

ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยตั้งแต่ต้นปีจนถึงปัจจุบันนับว่ามีความเจริญเติบโตในอัตราสูงและมีเสถียรภาพ โดยคาดว่าในปี 2531 นี้ ผลผลิตรวมของประเทศ (GDP) จะขยายตัวในอัตราประมาณร้อยละ 9.3 เทียบกับร้อยละ 7.1 ในปี 2530 โดยมีอัตราเงินเฟ้อประมาณร้อยละ 4.5 เทียบกับร้อยละ 2.5 ในปี 2530

ด้านการค้าระหว่างประเทศ ในปี 2531 ประมาณว่าการส่งออกจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 35 แต่มูลค่าการนำเข้าได้เพิ่มขึ้นในอัตราสูง คือประมาณร้อยละ 44 จึงคาดว่าการขาดดุลการค้าจะมีจำนวนประมาณ 92,000 ล้านบาท เทียบกับจำนวน 44,100 ล้านบาท ในปีก่อน ส่วนดุลการชำระเงินจะยังคงมีจำนวนเกินดุลอยู่ต่อไป

จากผลของการขยายตัวของการส่งออกในเกณฑ์สูง รวมกับอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนที่เอื้ออำนวย ทำให้สัดส่วนของภาระหนี้ต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกของประเทศในปี 2531 ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 14 เทียบกับอัตราร้อยละ 20.1 และ 16.9 ในปี 2529 และ 2530 ตามลำดับ สำหรับภาระหนี้ของภาครัฐบาลเองนั้นจะมีสัดส่วนต่อรายได้จากการส่งออกของประเทศประมาณร้อยละ 9 เทียบกับร้อยละ 10.7 และ 9.5 ในปี 2529 และ 2530 ตามลำดับ และสัดส่วนดังกล่าวนี้จะเริ่มลดลงมาอยู่ในระดับต่ำกว่าเพดานร้อยละ 9 ตามที่กำหนดในแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 6 ตั้งแต่ปี 2532 เป็นต้นไป

การที่ระบบเศรษฐกิจขยายตัวในอัตราสูงและมีเสถียรภาพนี้ ส่วนหนึ่งอาจเนื่อง

มาจากภาวะเศรษฐกิจโลกดีขึ้น แต่ที่สำคัญเป็นเพราะประเทศไทยได้ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจที่เหมาะสม เพื่อปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้พร้อมที่จะตักตวงผลประโยชน์จากการที่ภาวะเศรษฐกิจโลกดีขึ้น จึงทำให้ประเทศไทยเป็นเพียงหนึ่งในไม่กี่ประเทศที่มีภาวะเศรษฐกิจดีขึ้นอย่างมาก

สำหรับในปีงบประมาณ 2532 นี้ รัฐบาลจะได้พิจารณาปรับปรุงโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น การพัฒนาภาคเกษตรกรรมให้เจริญก้าวหน้าควบคู่ไปกับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเชื่อมั่นว่าจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตในเกณฑ์สูงต่อไป แต่ก็คาดหมายว่าอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในปี 2532 จะชะลอตัวลงบ้าง คือจะมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 7.5 อัตราเงินเฟ้อจะยังอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับปี 2531 ส่วนการส่งออกและการนำเข้าจะขยายตัวในอัตราที่ลดลง อันจะส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุลลดลง

<u>ฐานะและนโยบายการคลัง</u>

ผลของการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราสูงและการดำเนินนโยบายและมาตรการทางการคลังที่เหมาะสมและมีวินัยในช่วงที่ผ่านมาทำให้ฐานะการคลังของรัฐบาลในช่วงนี้มีเสถียรภาพและมั่นคงมาก ดังจะเห็น ได้ว่าในปีงบประมาณ 2531 รัฐบาลจัดเก็บรายได้เป็นจำนวนถึง 249,000 ล้านบาท สูงกว่าที่ประมาณการไว้เดิมถึง 49,500 ล้านบาท และยังสูงกว่าประมาณการปรับปรุงจำนวน 240,000 ล้านบาท ที่กำหนดขึ้นสำหรับเป็นฐานในการจัดทำงบประมาณประจำปี 2532 รายได้ซึ่งมีจำนวนสูงกว่าประมาณการและสูงกว่าการเบิกจ่ายเงินงบประมาณนี้ ได้ส่งผลให้ระดับเงินคงคลังของประเทศเพิ่มมากขึ้น ซึ่งรัฐบาลก็ได้ใช้เงินคงคลังดังกล่าวนี้ ไปในการบริหารหนี้เงินกู้ โดยการไถ่ถอนพันธบัตรที่จะครบกำหนดในปีงบประมาณ 2533 - 2538 เป็นจำนวนทั้งสิ้น 27,400 ล้านบาท ผลจากการดำเนินการดังกล่าวนี้ ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และอัตราแลกเปลี่ยนที่เอื้ออำนวย ทำให้สามารถลดภาระหนี้ในอนาคตลงได้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีงบประมาณ 2532 ภาระการจ่ายดอกเบี้ยได้ลดลงถึง 3,800 ล้านบาท ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะ

ได้นำเงินคงคลังเป็นจำนวนมากไปชำระหนี้ก่อนกำหนดดังกล่าว ฐานะเงินคงคลังของประเทศก็ยังคงอยู่ในเกณฑ์สูง คือเมื่อสิ้นปีงบประมาณ 2531 รัฐบาลมีเงินคงคลังเป็นจำนวนมากกว่า 15.000 ล้านบาท

สำหรับในปีงบประมาณ 2532 รัฐบาลมีนโยบายในการจัดทำงบประมาณที่สำคัญ คือจะกำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายให้มีจำนวนที่เหมาะสมสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและการเงินการคลังของประเทศ รวมทั้งความสามารถในการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลและลดอัตราการขาดดุลงบประมาณลง เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการรักษาความมั่นคงทางการเงินการคลังของประเทศ ส่วนในด้านการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ก็จะแบ่งสรรเป็นรายจ่ายประจำตามจำนวนเท่าที่จำเป็นและโดยประหยัด และแบ่งสรรเป็นรายจ่ายลงทุนให้มีจำนวนมากพอที่จะนำไปใช้จ่ายในการเสริมสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาคและชนบทให้กว้างขวางและทั่วถึงยิ่งขึ้น

จากนโยบายและแนวทางดังกล่าว รัฐบาลเชื่อมั่นว่าฐานะการคลังของรัฐบาลในปีงบประมาณ 2532 จะยังคงมีความมั่นคงต่อไป

<u>ฐานะและนโยบายการเงิน</u>

การได้ดำเนินนโยบายการเงินอย่างมีวินัยในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมาทำให้สถาบันการเงินต่าง ๆ มีความเข้มแข็งและเจริญเติบโตอย่างมั่นคง เป็นที่เชื่อถือของประชาชนในประเทศและผู้ลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลนี้จะยึดถือแนวนโยบายดังกล่าวนี้ต่อไป และจะได้ดำเนินนโยบายเพื่อให้สินเชื่อจากสถาบันการเงินมีการกระจายสู่ชนบทมากขึ้น เป็นการสนับสนุนการผลิตและสร้างการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม ในด้านวินัยทางการเงินจะรักษาอัตราการเพิ่มของปริมาณเงินให้อยู่ในระดับเหมาะสมกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

ในรอบปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายให้ปริมาณเงินเพิ่มขึ้นในอัตราที่

สอดคล้องกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการดำเนินนโยบายและมาตรการทางการคลังอย่างระมัดระวัง ทำให้อัตราเงินเฟ้อของประเทศอยู่ในระดับไม่สูงจนเกินไป คือประมาณร้อยละ 4 - 5 และอัตราดอกเบี้ยในประเทศก็อยู่ในระดับที่เหมาะสมและยังสามารถจูงใจทั้งการออมและการลงทุน สำหรับในปีงบประมาณ 2532 รัฐบาลจะรักษาอัตราการเพิ่มของประมาณเงินให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อไป นอกจากนี้รัฐบาลจะยังคงเข้มงวดในการตรวจสอบสถาบันการเงิน และปรับปรุงระเบียบกฎเกณฑ์ให้สถาบันการเงินต่างๆ มีการแข่งขันกันมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อสร้างความเข้มแข็งในภาคการเงินของประเทศซึ่งจะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะยาว

<u>สาระสำคัญของงบประมาณรายจ่าย</u>

ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้เรียนให้ทราบถึงภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไป ฐานะและนโยบายการเงินการคลังของประเทศไปแล้ว ในลำดับต่อไปนี้ ก็จะขอเรียนให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายกับรายรับ และสาระสำคัญของงบประมาณรายจ่าย เพื่อท่านสมาชิกจะได้ใช้ประกอบการพิจารณารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 ต่อไป

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 ที่เสนอเป็นจำนวนทั้งสิ้น 285,500 ล้านบาทนี้ จะมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากงบประมาณปีก่อน 42,000 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.2 และรายรับที่จะนำมาใช้จ่ายตามวงเงินงบประมาณจำนวน 285,500 ล้านบาทดังกล่าว จะประกอบด้วยรายได้จากภาษีอากรและรายได้อื่น ๆ จำนวน 262,500 ล้านบาท และเงินกู้จากแหล่งต่าง ๆ ภายในประเทศจำนวน 23,000 ล้านบาท

สำหรับงบประมาณรายจ่ายที่เสนอตั้งไว้จำนวน 285,500 ล้านบาท รัฐบาลจะจัดสรรเพื่อดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

ก. ด้านเศรษฐกิจ

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณสำหรับดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจไว้เป็น

จำนวน 54,514 ล้านบาท เพื่อเร่งรัดดำเนินการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ให้ทั่วถึงและการพัฒนาชนบทอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนในชนบทและปัญหาการกระจายรายได้อย่างจริงจัง ตลอดจนการพัฒนาเศรษฐกิจที่สมดุลทั้งภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และบริการโดยมีแผนการใช้จ่ายที่สำคัญ คือ

(1) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและสื่อสารจำนวน 15,266 ล้านบาท เพื่อนำไปใช้จ่ายในการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและสื่อสารให้กว้างขวางและทั่วถึงยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ในด้านการคมนาคมขนส่งทางบก จะเน้นการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจสายหลักและการคมนาคมขนส่งในภูมิภาค โดยจะเร่งรัดดำเนินโครงการเพิ่มมาตรฐานทางในเส้นทางเศรษฐกิจสายหลักเป็นพิเศษ คือ สายพระราม 2 (ธนบุรี-ปากท่อ) สายบางประอิน-นครสวรรค์ และสายสระบุรี-นครราชสีมา และจะก่อสร้างทางสายใหม่ระหว่าง ชลบุรี-พัทยา ขึ้นอีกหนึ่งสายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก

ส่วนเส้นทางในภูมิภาค จะก่อสร้างและบูรณะทางหลวงประเภทต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จและสามารถใช้การได้ประมาณ 7,422 กิโลเมตร รวมทั้งจะบำรุงรักษาทางที่มีอยู่ประมาณ 42,400 กิโลเมตร ให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี นอกจากนี้จะก่อสร้างทางรถไฟสายใหม่ ได้แก่ สายศรีราชา-แหลมฉบัง สายสัตหีบ-มาบตาพุด สายคลองสิบเก้า-ชุมทางบ้านภาชี ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้อีกด้วย

สำหรับการคมนาคมขนส่งทางอากาศและทางน้ำ จะพัฒนาท่าอากาศยานและอุปกรณ์เครื่องช่วยเดินอากาศทั่วประเทศให้สมบูรณ์และทันสมัยยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยวของประเทศ และขุดลอกร่องน้ำที่สำคัญให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และพัฒนาท่าเรือที่สำคัญให้แล้วเสร็จสมบูรณ์โดยเร็ว เช่น ท่าเรือน้ำลึกสงขลา ภูเก็ต และท่าเรือพาณิชย์มาบตาพุดและแหลมฉบัง เป็นต้น

(2) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาชนบทให้แก่ 6 กระทรวงหลัก คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข

กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์ เพื่อดำเนินงานโครงการตามแผนพัฒนาชนบท จำนวน 16,723 ล้านบาท สำหรับนำไปใช้จ่ายในการแก้ปัญหาชนบทที่สำคัญ คือ

การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเกี่ยวกับการจัดให้มี ถนน ไฟฟ้า และการจัดที่ดินทำกินและกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่ราษฎร เป็นต้น

การเพิ่มผลผลิต เพิ่มรายได้ และการมีงานทำ

การขยายบริการสาธารณสุขในชนบทให้กว้างขวางและทั่วถึงยิ่งขึ้น

การพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก เพื่อให้ประชาชนในชนบทมีน้ำกินน้ำใช้เพียงพอแก่ความจำเป็นยิ่งขึ้น

การให้การศึกษาและความรู้แก่ประชาชนในชนบท เพื่อให้มีความรู้ความสามารถสูงขึ้นในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ

นอกจากนี้ยังได้จัดสรรงบประมาณไว้อีกจำนวน 4,476 ล้านบาท เพื่อดำเนินการตามโครงการสร้างงานในชนบท โครงการพัฒนาจังหวัดและกองทุนพัฒนาชนบทจำนวน 3,080 ล้านบาท เร่งรัดการดำเนินโครงการน้ำพระทัยจากในหลวง (อีสานเขียว) จำนวน 1,288 ล้านบาท และโครงการพัฒนาดอยตุง จำนวน 108 ล้านบาท ดังนั้น เมื่อรวมงบประมาณที่จัดสรรให้แก่ 6 กระทรวงหลักและเงินงบประมาณจำนวน 4,476 ล้านบาทนี้เข้าด้วยกันแล้วจะมีงบประมาณเพื่อการพัฒนาชนบทโดยตรงทั้งสิ้นประมาณ 21,199 ล้านบาท

(3) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาเกษตรกรรมไว้เป็นจำนวน 14,583 ล้านบาท โดยมีแผนดำเนินงานที่สำคัญ ๆ ดังนี้

จะเร่งรัดพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร โดยการก่อสร้างชลประทานขนาดใหญ่ต่อเนื่อง 7 โครงการ โครงการก่อสร้างชลประทานขนาดกลางต่อเนื่อง 57 โครงการ ซึ่งเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จจะสามารถส่งน้ำให้เกษตรกรในพื้นที่ 3.5 ล้านไร่

จะส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ เพื่อให้มีผลผลิตต่อไร่

สูงขึ้น โดยจะสนับสนุนให้มีการผลิตและขยายเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีและให้ผลผลิตสูง และการพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกให้เหมาะสมกับการปลูกพืชแต่ละชนิดให้มากและกว้างขวางยิ่งขึ้น

จะแนะนำช่วยเหลือในด้านการตลาด และหาแหล่งเงินทุนให้แก่เกษตรกรโดยได้จัดสรรงบประมาณเพื่อเพิ่มทุนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 500 ล้านบาท เพื่อดำเนินการตามมาตรการกระจายขยายสินเชื่อสู่เกษตรกรในชนบท ซึ่งจะสามารถลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จากเดิมร้อยละ 12.5 เป็นร้อยละ 9

จะเร่งรัดการจัดที่ดินทำกิน โดยการปฏิรูปที่ดินและจัดที่ดินของรัฐให้แก่ราษฎรประมาณ 138,900 ครอบครัว ในพื้นที่จัดสรรประมาณ 2.25 ล้านไร่ และจะดำเนินการออกเอกสารสิทธิ์ให้แก่ราษฎรประมาณ 78,400 ครอบครัว เนื้อที่ประมาณ 762,800 ไร่ พร้อมกันนี้ยังสนับสนุนงบประมาณร่วมกับกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ในการจัดตั้งศูนย์ประสานงานกับภาคเอกชนเพื่อพัฒนาการเกษตรอีกด้วย

(4) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมไว้เป็นจำนวน 921 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนให้มีการลงทุนทั้งจากในและต่างประเทศในการผลิตเพื่อส่งออกทั้งภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าส่งออก การสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด การส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมให้แก่ราษฎรในชนบทและแหล่งชุมชนแออัด การสนับสนุนส่งเสริมให้นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ การให้ความช่วยเหลือด้านการตลาด การให้บริการข้อมูลอุตสาหกรรมชนบท และสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมในอัตราดอกเบี้ยต่ำ แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ตลอดจนเร่งรัดการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกเพื่อให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมแห่งใหม่ของประเทศ โดยการเร่งรัดดำเนินการจัดระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้สอดคล้องกับแผนดำเนินงานที่กำหนดไว้

(5) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวไว้เป็นจำนวน 623 ล้านบาท ทั้งนี้เพื่อการหาเงินตราต่างประเทศมากขึ้น โดยจะนำไปใช้จ่าย

ในการสนับสนุนปีศิลปหัตถกรรมไทย การพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งคงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ตามแผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจำนวน 12 แห่ง การก่อสร้างและบูรณะเส้นทางท่องเที่ยวที่สำคัญ และการพัฒนาและส่งเสริมการขยายธุรกิจการท่องเที่ยวภายในประเทศให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยดำเนินกิจกรรมด้านการประชาสัมพันธ์ชักจูงเผยแพร่การท่องเที่ยวของไทยในตลาดหลักต่างประเทศจำนวน 14 ประเทศ ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเข้ามายังประเทศไทยประมาณ 5 ล้านคน อันจะส่งผลทำให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยว ประมาณ 79,000 ล้านบาท

(6) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นไว้จำนวน 400 ล้านบาท ทั้งนี้เพื่อให้รองรับกับเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งสามารถส่งเสริมให้คนมีงานทำได้ประมาณ 82,300 ตำแหน่ง และพัฒนาฝีมือแรงงานประมาณ 20,000 คน พร้อมทั้งจัดตั้งสถาบันฝีมือแรงงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานภาค และจัดตั้งระบบควบคุมอุบัติภัยร้ายแรงตลอดจนดำเนินการคุ้มครองแรงงานและให้ความช่วยเหลือคนงานไทยในประเทศ และต่างประเทศ

(7) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการเพิ่มขีดความสามารถด้านบริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการจำนวน 1,522 ล้านบาท เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนรัฐวิสาหกิจประเภทสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการอย่างกว้างขวาง และตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างเพียงพอ เช่น การขยายกำลังผลิตน้ำประปาของการประปานครหลวง และการขยายบริการด้านไฟฟ้าไปในชนบทอีกประมาณ 600 หมู่บ้าน เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้จัดสรรงบประมาณสำหรับชำระหนี้ค่าสาธารณูปโภคที่ส่วนราชการค้างชำระอยู่ให้แก่รัฐวิสาหกิจผู้ขายบริการอีกจำนวน 2,000 ล้านบาท ซึ่งจะทำให้รัฐวิสาหกิจที่ได้รับการชำระหนี้มีขีดความสามารถในการดำเนินงานและการขยายบริการได้มากขึ้น

ข. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณไว้จำนวน 1,602 ล้านบาท สำหรับพัฒนาความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เพียงพอต่อความต้องการ และวางรากฐานสำหรับการพึ่งตนเองทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมีแผนการดำเนินการที่สำคัญดังนี้

จะส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจทั้งปริมาณและคุณภาพ ปรับโครงสร้างทางการผลิตและการใช้พลังงานในประเทศ การสำรวจจัดหาพลังงานทดแทนให้เพียงพอกับความต้องการ การควบคุมรักษาคุณภาพและสภาวะความสมดุลย์ของสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ และการศึกษาความเป็นไปได้ของการผันน้ำจากแม่น้ำโขง แม่น้ำชี แม่น้ำมูล เพื่อให้สอดคล้องกับโครงการน้ำพระราชหฤทัยจากในหลวง

จะส่งเสริมการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต คุณภาพและมูลค่าของผลผลิต รวมทั้งจะเร่งรัดพัฒนาคุณภาพของประชาชนให้มีความรู้ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

ค. ด้านสังคม

รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณสำหรับการพัฒนาสังคมไว้เป็นจำนวน 58,110 ล้านบาท เพื่อนำไปใช้จ่ายในการให้การศึกษา การพัฒนาสุขภาพอนามัย การให้หลักประกันความมั่นคงในชีวิตและการสร้างความยุติธรรมทางสังคมให้เหมาะสมสอดคล้องกับการพัฒนาทางสังคม โดยมีแผนดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(1) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการให้การศึกษาอบรมแก่ประชาชน นอกเหนือจากที่ได้จัดสรรไว้ตามแผนพัฒนาชนบทโดยเฉพาะแล้วเป็นจำนวน 48,676 ล้านบาท โดยมีเป้าหมายให้การศึกษาอบรมแก่ประชาชนในระบบโรงเรียน 10.7 ล้านคน แยกเป็นระดับ

มัธยมศึกษาขึ้นไป 3.5 ล้านคน และต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา 7.2 ล้านคน โดยในระดับก่อนประถมและประถมศึกษาได้ให้การสนับสนุนในเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและขยายชั้นเรียนสำหรับเด็กเล็กและอนุบาลชนบท และการจัดหาเครื่องแบบนักเรียน แบบเรียนและเครื่องเขียนให้แก่นักเรียนที่ขัดสน ในระดับมัธยมศึกษาได้ให้การสนับสนุนในเรื่องการขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับอุดมศึกษาได้ให้การสนับสนุนในเรื่องกาะกระจายการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยจัดตั้งวิทยาเขตอุบลราชธานีและวิทยาเขตสุรนารีขึ้นที่จังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดนครราชสีมา สำหรับการศึกษานอกระบบโรงเรียน ได้จัดสรรงบประมาณไว้เพื่อให้การศึกษาแก่ประชาชนจำนวน 645,500 คน

(2) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการส่งเสริมสุขภาพและพลานามัยของประชาชนในชาติ นอกเหนือจากที่ได้จัดสรรไว้ตามแผนพัฒนาชนบทโดยเฉพาะแล้วเป็นจำนวน 7,097 ล้านบาท โดยมีแผนการดำเนินงานที่สำคัญดังนี้ คือ

จะให้บริการรักษาพยาบาลแก่ประชาชนได้ประมาณ 15 ล้านคน ด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลต่าง ๆ ให้สูงขึ้น ในปี 2532 นี้จะมีการก่อสร้างอาคารรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก

สำหรับการสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณจำนวน 752 ล้านบาท เพื่อให้บริการรักษาพยาบาลแก่ผู้มีรายได้น้อย ผู้สูงอายุ ทหารผ่านศึกและครอบครัวโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายประมาณ 14 ล้านราย

ส่วนการควบคุมโรคติดต่อ โดยเฉพาะโรคพยาธิใบไม้ในตับ จะให้บริการแก่ประชาชน 3 ล้านราย

นอกจากนี้ยังได้ขยายงานด้านสุขศึกษา อนามัยและทันตสาธารณสุข เพื่อสนับสนุนการศึกษาและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขศึกษา การอนามัย ทันตสาธารณสุขให้กว้างขวางและทั่วถึงยิ่งขึ้น และส่งเสริมการกีฬาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตลอดจนช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยในเรื่องที่อยู่อาศัยด้วย

ง. ความมั่นคงของประเทศและการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน

ความมั่นคงของชาติและความสงบเรียบร้อยของสังคมถือได้ว่ามีความจำเป็นขั้นมูลฐาน ที่จะต้องเสริมสร้างและทำนุบำรุงควบคู่กันไปกับการพัฒนาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความเจริญก้าวหน้าในด้านอื่น ๆ รัฐบาลจึงได้จัดสรรงบประมาณไว้เพื่อการดังกล่าว ไว้เป็นจำนวน 61,196 ล้านบาท เพื่อนำไปใช้จ่ายในการพัฒนาส่งเสริมกำลังรบ ทั้งในด้านบุคลากร อาวุธยุทโธปกรณ์และสวัสดิการสำหรับกำลังพลทุกเหล่าทัพ การเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาความสงบเรียบร้อยและการให้ความยุติธรรมแก่ประชาชน ตลอดจนการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาอารยะประเทศเพื่อความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติ

ส่วนที่เหลือของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 285,500 ล้านบาท รัฐบาลได้ตั้งไว้สำหรับการบริหารราชการทั่วไปเป็นจำนวน 43,514 ล้านบาท ในจำนวนนี้ได้จัดสรรไว้เพื่อปรับปรุงโครงสร้างอัตราเงินเดือนและค่าจ้าง เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างทางราชการมีรายได้ที่เหมาะสมกับค่าครองชีพและได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จำนวน 10,000 ล้านบาท นอกจากนี้ได้ตั้งไว้เพื่อชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยเงินกู้ของรัฐบาลเป็นจำนวน 66,564 ล้านบาท ยอดชำระหนี้ที่ตั้งไว้นี้ จะได้นำไปชำระหนี้ก่อนครบกำหนดได้ถึง 4,000 ล้านบาท ซึ่งจะมีผลให้สามารถลดภาระหนี้ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยในปีต่อ ๆ ไปได้เป็นจำนวนไม่น้อย

ท่านประธานที่เคารพ ตามที่กระผมได้กราบเรียนมาตั้งแต่ต้นนั้นเป็นเพียงส่วนสำคัญของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 ที่ควรนำมาแถลงให้ทราบ รัฐบาลมั่นใจว่า งบประมาณรายจ่ายที่ได้นำเสนอต่อสภานี้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของประเทศเป็นอย่างยิ่ง จึงหวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ จะให้การสนับสนุนและรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อรัฐบาลจะได้ยึดถือเป็นหลักในการใช้จ่ายเงินแผ่นดินต่อไป ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณณรงค์ วงศ์วรรณ

นายณรงค์ วงศ์วรรณ (แพร่) . ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายณรงค์ วงศ์วรรณ สมาชิกสภาผู้แทนจากจังหวัดแพร่ สังกัดพรรครวมไทย กระผมได้ฟังการแถลงเกี่ยวกับพระราชบัญญัติงบประมาณของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี แล้วก็รู้สึกว่ามีความชาบซึ้งว่าท่านมีความจริงใจกับบ้านเมือง กับเห็นความจำเป็นในเรื่องต่าง ๆ แต่ปกติแล้วการตั้งพระราชบัญญัติงบประมาณนั้นย่อมจะถือหลักผลผลิตรวมของประเทศ ให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ตั้งประการแรก

ประการที่ 2 ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพ ผมว่าท่านได้แถลงนโยบายของท่านเมื่อเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในชั้นแรก ก็มีนโยบายรีบด่วนที่จะเร่งจัดทำหลายเรื่องนะครับ ก็คงจะต้องคิดถึงนโยบายหลักที่ท่านได้แถลงไว้อีกชั้นหนึ่ง พร้อมกันนั้นการตั้งงบประมาณก็ต้องพิจารณาถึงภาวะเศรษฐกิจให้สอดคล้องไปด้วยกับงบประมาณนะครับ กระผมได้ศึกษาดูจากพระราชบัญญัติงบประมาณที่ท่านได้แจกมาก่อนนะครับ ได้ศึกษาดูแล้วบางสิ่งบางอย่างท่านอาจจะมีขาดตกบกพร่องมาบ้าง หรือท่านอาจจะคิดไม่ถึงว่า งบประมาณที่ท่านตั้งนั้นจำนวนเล็กน้อยเกินไปสำหรับการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมขอกราบเรียนว่า ท่านมีความตั้งใจเหลือเกินที่จะกระจายรายได้ไปสู่ชนบทในข้อนี้ผมรู้สึกมีความภาคภูมิใจมากครับ ที่ท่านได้เป็นห่วงใยคนยากคนจน ชาวไร่ ชาวนา แต่ผมดูงบประมาณแล้วนะครับปรากฏว่า ท่านได้ตั้งงบพัฒนาเกษตรกรรมไว้เพียง 14,583 ล้านบาท ซึ่งในโครงการนี้งบประมาณนี้ ท่านเป็นการชลประทานเสียขนาดใหญ่ 7 โครงการ ขนาดกลาง 57 โครงการ แล้วยังมีเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะมาช่วยเหลือเกษตรกรอีกนะครับ แล้วมากยิ่งกว่านั้นก็คือ การจัดสรรที่ดินให้ราษฎรทำกิน ท่านทราบดีครับเพราะท่านเป็นผู้แทนราษฎรด้วยว่า คนยากคนจนซึ่งปราศจากที่ดินทำกินมีจำนวนมากมายที่เหลืออยู่ แต่งบประมาณที่ท่านตั้งทั้งหมดนี่ครับ 14,583 ล้านนี่ คงจะไม่เพียงพอครับ คงจะไม่เพียงพอนะครับ ท่านจะกระจายรายได้ มีอะไรบ้างครับที่จะกระจายไปได้ ท่านคงจะไม่เอาเงินไปแจกคนยากคนจนนะครับ ท่านคงจะกระจายโดยการช่วยเหลือด้วยการสนับสนุนในการผลิต แล้วก็ในเรื่องที่ดิน

ทำกินที่ขาดแคลน การชลประทาน ซึ่งเป็นสายเลือดใหญ่ของเกษตรกรทั่วประเทศ ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศด้วย อันนี้เป็นหลักสำคัญ กระผมได้ศึกษาดูแล้วนะครับว่างบประมาณที่ท่านตั้งสำหรับรายการนี้นะครับคงจะไม่เพียงพอครับ เพราะว่าการกระจายรายได้นั้นต้องอาศัยหลักพื้นฐาน อย่างผมได้กราบเรียนมาแล้ว พร้อมกันนั้นท่านจะกระจายรายได้ด้วยการอาจจะเป็นการรับประกัน หรืออาจเป็นการช่วยเหลือด้วยวิธีหนึ่งวิธีใดในเรื่องการผลิตพืชผลการเกษตรเป็นเรื่องสำคัญครับ เมื่อท่านให้น้ำ ท่านให้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพิ่มผลผลิตขึ้น แต่ตลาดที่รองรับ มีใครเป็นคนรับประกัน รัฐบาลไม่รับประกัน เพียงแต่จะส่งเสริมสนับสนุนและให้หลักประกันพอสมควร อันนี้ผมขอเรียนว่า รายได้ที่จะกระจายไปได้นั้นกระจายไปถึงเกษตรกรนั้นยังไม่ถูกหลักเกณฑ์เท่าที่ควรนะครับ ที่จริงแล้ว พืชผลในการเกษตรนี่เป็นหลักใหญ่ ประเทศไทยนั้นท่านมุ่งหน้าไปสู่อุตสาหกรรมนี้ ผมว่าค่อนข้างจะผิดนะครับ เพราะอ้ายรอ แมททีเรียล (Raw material) หรือวัตถุดิบต่าง ๆ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมหลักนั้นยังมีไม่พอนะครับ จะต้องเป็นรูปของอุตสาหกรรมการเกษตร ซึ่งการเกษตรกรรมนั้นได้สร้างสรรค์ประเทศไทยมาจนใหญ่โตจนถึงทุกวันนี้นะครับ จากการเกษตรทั้งสิ้นแม้กระทั่งจากธนาคารซึ่งเป็นธนาคารไม่กี่ธนาคารในประเทศไทย จนปัจจุบันนี้ธนาคารนี่มีไปถึงทั่วทุกอำเภอในประเทศ อ้ายนี่ก็สร้างหลักมาจากการเกษตรกรรมเป็นหลักนะครับ ท่านจะไปลืมว่าอ้ายการเกษตรกับอุตสาหกรรมจะต้องสอดคล้องกันเป็นอุตสาหกรรมการเกษตรเสียเป็นส่วนใหญ่ พืชผลกับการเกษตรที่เกษตรกรอาจจะมีหน่วยงานของรัฐบาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงเกษตร ให้ข้อแนะนำ ให้เทคโนโลยีในการผลิต เพิ่มผลผลิตขึ้น แต่การเพิ่มผลผลิตขึ้นนั้นในเวลาเดียวกัน ท่านก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายในการเพิ่ม มีการซื้อปุ๋ยยาฆ่าแมลงต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และท่านมีทางป้องกันไหมครับว่า ให้คนกลาง หรือบรรดาพ่อค้าพาณิชย์ต่าง ๆ ไม่เอารัดเอาเปรียบบรรดาเกษตรกร ด้วยการขายปุ๋ยในราคาซึ่งแพงเกินเหตุ ยาฆ่าแมลงในราคาแพง และท่านมีหลักประกันให้เกษตรกรไหมว่า พืชผลที่เกษตรกรผลิตได้นี่มีตลาดขายแน่นอน แล้วราคาที่เป็นธรรม ราคาซึ่งเกษตรกรพอจะลืมตาอ้าปากได้

นะครับ พร้อมกันนั้นท่านยังคิดถึงที่ดินทำกินของชาวไร่ ชาวนา ผมก็รู้สึกมีความดีใจนะครับ เพราะท่านเห็นความยากจนของเกษตรกรบางคนนี่ไม่มีไร่มีนาทำกินนะครับ แต่ก็มาติดที่งบประมาณของท่านที่ตั้งไว้ครับ ผมแปลกใจว่าท่านทำไมไม่ตั้งงบประมาณให้มันมากกว่านี้ ท่านจะไปคิดว่ามันมากกว่านี้ต้องใช้จ่ายอย่างอื่นอีกมาก ท่านต้องคิดว่าโอกาสที่เป็นโอกาสทองสำหรับเกษตรกรหรือชาวไร่ ชาวนานั้น ปีที่ผ่านมา แล้วปี พ.ศ. 2530 2531 และ 2532 อีก ท่านต้องมองทางไกลนะครับ ท่านต้องบรอด ไมนด์ (Broad mind) ท่านต้องดูว่าผลิตผลในการเกษตรทั่วโลกปีนี้เป็นอย่างไรครับ สภาวะของดินฟ้าอากาศในต่างประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีผลผลิตทางการเกษตรสูง และแข่งขันกับตลาดของประเทศไทย เมื่อดินฟ้าอากาศแห้งแล้ง แล้วไม่เหมาะสมกับการผลิตในปีนี้ ท่านควรจะเพิ่มในเรื่องนี้สำหรับงบประมาณ เพื่อตักตวงเป็นโอกาสของเกษตรกรและของรัฐบาล ที่จะทำชื่อและจะทำให้บ้านเมืองดีขึ้น เศรษฐกิจดีขึ้นท่านควรจะเพิ่มงบสำคัญ ๆ เหล่านี้ ไม่ใช่ท่านจะไปกระจายเห็นความสำคัญเสียทุกเรื่องทุกราว บางเรื่องผมก็ขอพูดรวม ๆ กันนะครับ เช่น ถนนหนทางท่านสร้างไปทั่วประเทศนะครับ ไปทุกมุมทุกหัวระแหง แต่ทางชนบทนั้นถนนหนทางยังไม่ดีพอ ทางลำเลียงพืชผลทางการเกษตรก็ยังขาดแคลน แต่ท่านมามุ่งจะพัฒนากรุงเทพมหานคร ชุมชนแออัด ถนนหนทางในกรุงเทพ ฯ การจราจรติดขัดเป็นภาวะซึ่งทำให้เศรษฐกิจเสื่อมถอย ท่านเลยคิดว่ารัฐบาลจะต้องทำทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านไม่ได้คิดว่าภาคเอกชนเขาให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในปัจจุบันนี้ ในเมื่อเขามีรีเทิร์น (Return) เร็ว เขาสามารถจะเก็บค่าผ่านทาง ซึ่งผมคิดว่าคนทุกคนที่ขับรถยนต์ในปัจจุบันนี้ พร้อมที่จะจ่ายเงินค่าผ่านทางเพื่อความสะดวกต่าง ๆ ท่านเซฟ (Save) เงินงบประมาณก้อนนี้เพื่อให้เอกชนลงทุนและใช้งบประมาณก้อนนี้ในการบูรณะซ่อมแซมหรือสร้างทางใหม่ในชนบท หรือมากกว่านั้นไปตัดงบประมาณก้อนของกระทรวงคมนาคมนี้ ไปให้ทางด้านเกษตรหรือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อจะทำรายได้ให้กับบ้านเมืองสืบต่อไปนะครับ ผมจะขอวิจารณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งรัฐบาลก็มีความตั้งใจดีละครับ แต่ผมอ่านดูแล้วตามที่พระราชบัญญัติงบประมาณที่ท่านได้แถลงไว้

เมื่อกี้นี้นะครับ คนข้างนอกฟังก็คงจะมีความภาคภูมิและดีใจมากครับกับรัฐบาลซึ่งเป็นรัฐบาลแต่งตั้งขึ้นโดยประชาชนนี่ แต่ปรากฏว่าดูตัวเลขแล้วนี่ครับมันลักลั่นกันมันไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ อยู่ดี ๆ เงินกู้จากต่างประเทศ 4,000 ล้านรัฐบาลไปชำระเสียตอนนี้ 4,000 ล้าน แทนที่รัฐบาลจะเอามาลงทุน ผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุน 4,000 ล้านบาทนี่อาจจะไม่กี่ปีได้คืนทั้งหมด ท่านไม่ได้ฉกฉวยโอกาสอันนี้นะครับ นี่ผมว่าท่านรู้สึกจะโอเวอร์ ลุค (Over look) ไปหน่อยนะครับ ในด้านรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ท่านก็เคยตัดสินใจมาแล้วนะครับ ผมได้ยินท่านให้สัมภาษณ์เหมือนกันว่า ท่านมีความจำเป็นจะต้องผ่าตัดรัฐวิสาหกิจบางรัฐวิสาหกิจซึ่งมีการขาดทุนมาโดยตลอด ผมดีใจครับที่ได้ฟังคำนี้ แต่ดูทั้งหมดแล้วนะครับ รัฐวิสาหกิจนี้ทางรัฐบาลลงทุนไปประมาณ 600,000 กว่าล้านบาทนะครับ แต่ปีนี้ส่งเงินเข้าคลังหรือรัฐบาลเท่าไรครับ 9,000 กว่าล้านบาท ลองคิดดูซิครับตัวเลขง่ายๆ ครับว่าคุ้มกับค่าดอกเบี้ยไหมครับ เอาขั้นแรก อันนี้ท่านน่าจะศึกษานะครับ อ้ายความต้องการของประชาชนนั้นมีอีกมากมายครับ ถ้าเราจะพูดกันผมเองมาพูดเป็นคนแรก ถ้าจะใช้เวลานี้มากไปก็คงจะผู้ที่จะพูดคงจะได้พูดน้อยลง เพราะเราได้กะเวลากันเรียบร้อยแล้วนะครับ แต่ผมก็ยังไม่วายที่จะเป็นห่วงนะครับว่าความต้องการของชนบทนั้นยังมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างเช่น ไฟฟ้า น้ำประปา พวกนี้ครับสิ่งอำนวยความสะดวกหรือความเดือดร้อนของชนบทนั้นมีอยู่มากมาย ผมเข้าใจว่าในหมู่บ้านซึ่งยังไม่มีไฟฟ้าใช้ มีประมาณสักหมื่นกว่าหมู่บ้าน ท่านไม่ได้คิดในด้านนี้บ้างหรือครับ ว่างบประมาณท่านได้ตั้งไว้เพียงพอไหม แล้วรัฐบาลหลายรัฐบาลตั้งรัฐบาลที่แล้วคาบเกี่ยวกับรัฐบาลของท่าน ฯพณฯ นายก ในปัจจุบันว่าไฟฟ้านี่จะให้ทั่วถึง และรวมทั้งประเทศ ทุกหมู่บ้านภายในปี พ.ศ. 2532 นะครับ ครับเพราะฉะนั้นท่านงบกลางก็เตรียมไว้เสียให้เรียบร้อยครับ ให้ชาวบ้านเขาได้เชื่อถือบ้าง ไม่ใช่ว่าพูดเป็นนักการเมืองไม่รับผิดชอบ พอเอาตัวไปวัน ๆ หนึ่ง พออะไรใครขออะไรมาให้ทั้งหมด แล้วผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าท่านจะเอางบประมาณที่ไหนมาให้นะครับ ผมยังเป็นห่วงท่านอยู่ครับ ด้วยความเคารพนะท่านนายกครับ ผมก็เคารพนับถือท่านมานาน แต่นี่รู้สึกเป็นห่วงครับจนทั้ง

นักวิชาการทั้งประชาชนทั่วไปบอกว่าท่านเป็นอะไร เป็นคริสมาสต์ละครับ อะไรนะครับ ซานตาครอสนะครับ เป็นซานตาครอสไปแล้ว เป็นนักบุญไปแล้วครับ ต้องให้ทุกสิ่งทุกอย่างนะครับ ครับ แต่ถ้าท่านให้ ท่านมีจ่ายนี่มันก็ดีครับทุกคนเขาคงจะสบายใจแต่ขอนะครับ ผมขอท่านนะครับในฐานะคนรู้จักคุ้นเคยกัน ขอให้ท่านให้กับคนยากคนจนครับ เรื่องรัฐวิสาหกิจอีกครั้งหนึ่งครับ ในด้านรัฐวิสาหกิจนี่ครับ ผมได้เรียนแล้วว่าการลงทุนของรัฐบาลตั้ง 600.000 กว่าล้านบาทนี่ครับ ท่านควรจะตัดสินใจอย่างเด็ดขาดแล้วครับว่าควรจะทำอย่างไร บางรัฐวิสาหกิจมีกำไรมหาศาลครับ มีสนามกอล์ฟของตัวเองของรัฐวิสาหกิจมากยิ่งกว่านั้น สวัสดิการนี่ทุกปีครับ มีกำไรมาโดยตลอด และเหตุไฉนรัฐไม่ได้ไล่เอาบ้างครับว่า ความสุขส่วนตัวนี่คนจะไปอยู่ที่เฉลี่ยเจือจางกับรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีประสบการขาดทุน ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจบริการ เช่นรถไฟอะไรต่ออะไรพวกนี้ครับ อ้ายปรากฏว่ารัฐวิสาหกิจนั้น ๆ เหมือนกับบริษัทจำกัด ซึ่งมีบุคคลไม่กี่คนเป็นหุ้นส่วนได้ไปถลุงเงินของผลกำไรและโบนัสอย่างมหาศาลนี่นะครับ ท่านต้องดูถึงความเหลื่อมล้ำต่าง ๆ ด้วยครับ ก็ดีละครับมีความสามารถในการบริหาร แต่รัฐวิสาหกิจนั้นนะครับผมขอเรียนว่าไฟฟ้าฝ่ายผลิตครับเงินลงทุนมีไม่เท่าไรครับ การลงทุนก็ต้องอาศัยกระทรวงอื่นเขาเป็นหลัก เช่น กระทรวงเกษตรในแหล่งน้ำใหญ่ ๆ หลายแห่ง เช่น เขื่อนภูมิพลที่ผมได้ศึกษามาในฐานะที่เคยอยู่กระทรวงเกษตร ปรากฏว่าเขื่อนภูมิพลนั้นเงินของกรมชลประทานเป็นผู้ดำริและเป็นผู้ดำเนินการทั้งสิ้น ไฟฟ้าฝ่ายผลิตเพียงไปซื้อเทอร์ไบน์ (Turbine) มาติดมาเปิดซึกเปิดสวิทซ์ (Switch) ท่านได้เงินทันทีครับ แน่นอนเหลือเกินครับ อันนี้การบริหารก็คงจะไม่ยากลำบากเพราะไม่ได้มีต้นทุนมากมายนัก นอกเหนือจากนั้น ยังอีกหลายเขื่อนครับที่ทางกระทรวงเกษตรหรือรัฐบาลได้ลงทุนไป รัฐวิสาหกิจเป็นผู้เสวยสุขได้เอากระแสไฟฟ้ามาขาย การไฟฟ้าฝ่ายผลิต การไฟฟ้านครหลวงมีผลกำไร แต่ผลกำไรที่ได้นั้นควรจะเป็นผลกำไรของประเทศของชาติ ควรจะเอามาเกื้อกูลในสิ่งที่รัฐบาลขาดทุน เช่น รถไฟ พูดกันแล้วพูดกันเล่าขาดทุนมาโดยตลอด แต่ท่านลองให้เอกชนบริหารมันจะมีกำไรไหมครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะฝากท่านนายกไว้ว่า

ขอให้ท่านเอาจริงเอาจังกับเรื่องรัฐวิสาหกิจเสียทีครับ ท่านเสียเงินไปมากมายเท่าไรครับ เมื่อวานนี้ครับหรือเมื่อคืนนี้ ท่านเป็น นีโกทิเอท (Negotiate) กับสหภาพต่าง ๆ นี่ อย่างน้อยก็ 2,000 กว่าล้านบาทละครับต่อปีท่านลองคิดให้หนักนะครับเงินผลประโยชน์ของประเทศชาตินี่ ท่านอาจจะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าว่าท่านขอให้เป็นนายกสืบต่อไป อันนี้ยังใช้ไม่ได้นะครับ ยังใช้ไม่ได้ จะต้องมีหลักมีเกณฑ์ จะต้องชี้แจงเหตุผล มีเหตุมีผลชี้แจงกับบรรดาสหภาพต่าง ๆ ผมว่าเอาอย่างนี้ดีไหม ท่านนายกครับรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ นี่ครับโอนให้เป็นข้าราชการเสียให้หมด มีระเบียบวินัยเป็นข้อบังคับบริการต่าง ๆ ให้เขาไป เลื่อนขั้นอัตราเงินเดือนตามกำหนดกฎเกณฑ์ ขณะนี้รัฐวิสาหกิจนะครับผมขอกราบเรียนว่าบางรัฐวิสาหกิจคนขับรถนั่งนะครับให้ผู้อำนวยการกองนั่งนี่ครับ หรือให้ผู้จัดการนั่งเงินเดือนเป็น 20,000 นะครับ ดีกว่าผู้แทนราษฎรเสียอีกครับ ท่านลองไปสอบดูซิครับ ผมเป็นคนซอกแซกครับหาข้อมูลต่าง ๆ นี่เป็นเรื่องจริง ท่านนายกครับ ขึ้นไปเรื่อยไม่มี ซีลลิ่ง(Ceiling) ขึ้นไปจนถึงที่สุด นี่ละครับจะเป็นปัญหาใหญ่ท่านจะต้องแก้ไขนะครับ และนอกเหนือจากนั้นท่านเองรู้สึกว่าทำตัวเหมือนกับว่าห่วงใยคนยากคนจนชาวไร่ชาวนานะครับ แต่ที่จริงงบประมาณนี้เอื้ออำนวนให้อุตสาหกรรมมากเหนือเกษตรกรรมนะครับ ท่านกำลังหลงอยู่ครับกำลังหลงว่าประเทศไทยจะต้องเป็นนิคส์ (Nics) เป็นประเทศอุตสาหกรรม ยังท่านนายกครับยังอยู่ครับยังจะต้องเป็นเกษตรอุตสาหกรรมอยู่ครับ ยังไม่เป็นอุตสาหกรรมโดยเต็มที่ เพราะอะไรครับ เหตุผลหลายประการครับ อย่างน้อยที่สุดก็รอแมทที่เรียลต่าง ๆ นะครับ เราจะได้ประโยชน์มากกว่าผู้อื่นก็คือแรงงาน ปัญหาแรงงานท่านก็เจอมาแล้วนะครับ แรงงานเขาเรียกร้องให้ท่านขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ อ้ายจะหมดเงินอีกเท่าไรก็ไม่ทราบเหมือนกันนะครับอันนี้นะครับ นี่เป็นปัญหาทั้งนั้นครับ เพราะฉะนั้นท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมว่าอะไรที่เป็นประโยชน์กับบ้านกับเมือง เป็นประโยชน์กับคนส่วนใหญ่ของประเทศนี่ควรจะตักตวงนะครับโดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งน้ำของชาตินี่ครับ แหล่งน้ำของประเทศไทยมีมากมายเหลือเกินถ้าท่านลงทุนเพิ่มขึ้น แล้วลงทุนให้เป็นที่พอใจแล้วนะครับ ท่านไม่ต้องลงทุนอีก มีแต่

ค่าบำรุงรักษา อันนี้เป็นหลักและเป็นหัวใจของบรรดาพี่น้องชาวไร่ชาวนาครับ ผมขอฝากท่านนายกไว้ เพราะจะพูดมากไปก็รู้สึกว่าจะใช้เวลายาวนานแล้วครับ ผมขอฝากไว้โดยย่อๆ นี่ละครับว่าท่านนายกช่วยเอาไปพิจารณาด้วย ถึงจะไม่ทำนะครับผมขอคำตอบท่านนายกเป็นส่วนตัวก็ได้ครับ ผมขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงที่ให้โอกาสผมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเฉลิมพันธ์ครับ

นายเฉลิมพันธ์ ศรีวิกรม์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม เฉลิมพันธ์ ศรีวิกรม์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคประชาชน กระผมเองนั้นได้ฟังท่านนายกอ่านรายละเอียดของงบประมาณก็รู้สึกชาบซึ้งนะครับ เพราะว่ามันมีความชัดเจนมากกว่านโยบายของท่านที่ท่านได้แถลงมาแล้ว ท่านอ่านนโยบายอันนี้แล้ว ถ้าเผื่อท่านทำได้กระผมคิดว่าผลประโยชน์มันจะเกิดขึ้นกับประเทศชาติ งบประมาณแผ่นดินนั้นมีความสำคัญยิ่ง จะเป็นการชี้แนะว่ารัฐบาลชุดประชาธิปไตยของท่านนั้นจะดำเนินงานทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมืองไปในทางทิศทางใด กระผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับว่า งบประมาณปีนี้ถ้าเผื่อเรามองตัวเม็ดเงินแล้วเป็นเงินสูงถึง 285,500 ล้านบาท แต่ว่าถ้าเผื่อมามองดูผลงบประมาณของแผ่นดินเทียบกับ จี.ดี.พี.(GDP) หรือว่ารายรับรวมของประเทศนั้นก็แค่ 18 เปอร์เซ็นต์ คือรายรับรวมของประเทศนั้นในปีนี้จะมีมูลค่าถึง 1.5 ล้านล้านบาทนะครับ ซึ่งรัฐบาลปีก่อน ๆ นั้นก็เคยตั้งงบประมาณไว้สูงกว่านี้ คือสูงถึง 22 - 23 เปอร์เซ็นต์ ของรายได้รวมของประเทศ แต่เม็ดเงินที่ท่านตั้งงบประมาณมาในครั้งนี้นั้นเป็นเม็ดเงินที่ค่อนข้างจะสูงมาก กระผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับว่าเท่าที่ผ่าน ๆ มานั้น รัฐบาลได้ตั้งประมาณการรายรับไว้กับรายรับจริงนั้นมันไม่สอดคล้องกัน เพราะรายรับจริงต่ำกว่าประมาณการรายรับมาทุกปี แต่เมื่อปี พ.ศ. 2530 นั้นเป็นปีที่เศรษฐกิจดี การลงทุนดีธุรกิจทั่วโลกดี รัฐบาลชุดที่แล้วต้องยอมให้เครดิตนะครับว่าทำไว้ดี เพราะเมื่อปี พ.ศ. 2510 เราเกินดุลนะครับ เกินดุลถึง 10,000 ล้านบาท ในปีแรกนะครับ ในปีแรกที่เราเกินดุลก่อน ๆ นั้นกระผมก็คงจะไม่ว่าหรอกครับ เพราะ

ประเทศไทยเรากำลังเป็นประเทศที่พัฒนา เราต้องมีค่าใช้จ่ายสูง เราถึงขาดดุลมาตลอด แต่ปี 2530 นั้นเราควรเกินดุล และมาปี พ.ศ. 2531 คือในปีนี้เราได้เกินดุลไปถึง 44,000 ล้านบาท ก็เรียกว่าท่านเองรัฐบาลชุดนี้ก็เรียกว่าอยู่ในยุคทองนะครับ คือเข้ามาได้รับจังหวะพอดีที่ประเทศมันกำลังโชติช่วงชัชวาลทางด้านเศรษฐกิจอยู่ กระผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับว่างบประมาณที่ตั้งไว้สูงกว่าปี พ.ศ. 2531 นั้นเป็นเงินถึง 40,000 ล้านบาท หรือ 9.1 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผมคิดว่าตั้งไว้ไม่ได้สูงมาก เพราะว่าเศรษฐกิจในปีนี้จะเป็นเศรษฐกิจที่รุ่งเรืองเจริญรุ่งเรืองต่อไปอย่างแน่นอน กระผมใคร่ขอกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่างบประมาณที่ท่านได้ตั้งไว้ส่วนใหญ่แล้วก็มาจากภาษีทางอ้อมและภาษีทางตรง ภาษีทางตรงนั้นกระผมได้ดูท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านได้ออก ที.วี. เมื่อวันจันทร์นี้ โดยมีคุณอาคม มกรานนท์ แล้วก็คุณพิชัย วาศนาส่ง ได้สัมภาษณ์ กระผมก็นั่งฟังท่านอยู่ตั้งนานดูตลอดรายการครับ ไม่ได้ทำอะไรทั้งสิ้นก็ยังไม่ค่อยเข้าใจ ในการที่คุณพิชัย วาศนาส่ง ได้ถามท่าน อัดเทปไว้นะครับ เปิดกลับมาดูอีกทีก็ยังไม่เข้าใจ แต่ที่กระผมดีใจนะครับว่าที่เขาถามว่าจะเพิ่มภาษีไหม ท่านบอกว่าไม่เพิ่ม กลับจะลด อันนี้เป็นสิ่งที่ดีที่กระผมว่าดีนั้นไม่ใช่ว่ากระผมเป็นนักธุรกิจแล้วลดภาษีมันจะดีนะครับ กระผมกำลังมองภาพรวมของประเทศท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะขอกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่าภาษีทางตรงนั้นนี่ที่เรากะไว้ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกะไว้ว่า เราจะเก็บภาษีทางตรงได้ถึง 54,000 ล้าน โดยที่เป็นภาษีรายได้บุคคลธรรมดาและภาษีนิติบุคคลวันรุ่งขึ้นกระผมก็มาเห็นในหน้าหนังสือพิมพ์เนชั่นบอกว่ารัฐบาลกำลังจะลดภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผมอยากจะเรียนอย่างนี้นะครับว่าจะเป็นการดีครับ ท่านประธานครับ รายได้ภาษีจากบุคคลธรรมดาเราเก็บได้ประมาณ 20,000 กว่าล้านบาทนั้นนี่ เพราะว่ารายได้จากการเก็บภาษีนั้นค่อนข้างสูง รัฐบาลเองก็ได้ตั้งจำนวนการเก็บภาษีไว้ ดูง่าย ๆ นะครับ กระผมอยากจะขอกราบเรียนให้ดูง่าย ๆ บุคคลที่มีรายได้ปีหนึ่งประมาณ 300,000 ถึง 400,000 บาทนั้น ระดับเรียกว่าจูเนียร์ เอกเซกคิวตีฟ (Junior executive) ทำงานอยู่ในบริษัทห้างร้านต่าง ๆ นี่ ผม

เป็นนักธุรกิจผมจ้างพวกนี้เข้ามาจะต้องเสียภาษี 30 เปอร์เซ็นต์ เขาบอกว่าไม่ไหวหรอกครับ ถ้าเผื่อได้เงินเดือนเดือนละ 30,000 เสียภาษี 30 เปอร์เซ็นต์ ขอเป็นเงินเดือน 20,000 ที่เหลือเป็นค่าน้ำมันรถเสีย 5,000 ที่เหลืออีก 5,000 เป็นค่า เอนเทอเทนเมนท์ (Entertainment) เขาบอกเขาสู้ภาษีไม่ไหว แต่เท่าที่กรมสรรพากรได้เสนอไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นก็เป็นการลดภาษีตัวนี้ลงนะครับ ลดภาษีตัวนี้ลงมันมีหลายขั้นตอน แต่ตัวนี้จะเสียที่ว่าคนมีรายได้ 300,000 ถึง 400,000 บาทต่อปี จะเสียภาษีแค่ 15 เปอร์เซ็นต์ ผมว่าการลดภาษีนั้นจะช่วยให้คนมาเสียภาษีมากขึ้น และรายได้ของภาษีทางอ้อมนั้นจะสูงขึ้น จะสูงขึ้นอย่างไรล่ะครับ เพราะเมื่อคนเสียภาษีน้อยลง ก็มีเงินจับจ่ายมากขึ้น ก็ไปซื้อข้าวซื้อของก็เก็บภาษีการค้าได้มากขึ้น หรืออย่างบุคคลที่เสียภาษีสูงสุด คือ 55 เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ คือมีรายได้เกิน 2 ล้านบาท มีรายได้เกิน 2 ล้านบาทเสียภาษี 55 เปอร์เซ็นต์ มีทั้งหมด 200 กว่าคนเท่านั้นนะครับ ตามธรรมดาแล้วมันต้องมากกว่า ก็ดูอย่างท่านรองนายกพงส์ชิครับ เสียภาษีนี่ครับ ผมเปิดดูว่าเสียภาษีใน 200 คนนี่ปีหนึ่งเกิน 2 ล้านบาท ก็เดือนหนึ่งแค่ 200,000 ไม่มีซื้อรองนายกพงส์หรอกนะครับ ที่เสียภาษีอย่างนั้น ทำไมล่ะครับ เพราะเขาเอาเข้าไปหลบอยู่ในบริษัทกันหมด กินเงินเดือนน้อยแต่เอาเข้ารูปบริษัท แต่ว่าถ้าเผื่อท่านจะลดภาษีลงมา ผมคิดว่าจะมีผู้ที่จะไปเสียภาษีบุคคลธรรมดานั้นมากขึ้น ท่านอาจจะมีถึง 500 คน 600 คน ถ้าท่านเก็บภาษี 45 เปอร์เซ็นต์ ตามที่กรมสรรพากรเสนอมา เดิมนั้นถ้าเผื่อท่านมีรายได้เกิน 2 ล้านบาทขึ้นไป ท่านต้องเสียภาษีถึง 55 เปอร์เซ็นต์ อันนี้ผมว่าเป็นส่วนดี ก็ขอฝากไว้ด้วยนะครับ เพราะว่าท่านจะเก็บภาษีได้มากขึ้น และภาษีทางอ้อมท่านก็จะเก็บได้สูงขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับกระผมได้พิจารณาอ่านงบประมาณมาแล้วก็ค่อนข้างสับสนในตัวเลขบางตัวเลข กระผมใคร่ขอกราบเรียนนะครับว่า รายได้รวมของประเทศ 1.5 ล้านล้านบาทนั้น เรียกว่าเป็นรายได้รวมของประเทศที่สูงที่สุดในประวัติการ แต่งบลงทุนที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือว่าที่ท่านนายกท่านได้อ่านมาแล้ว งบลงทุนของเรานั้นมีแค่ 52,000 ล้านบาทเท่านั้น จริงครับ

มันเพิ่มจากปีที่แล้วมาประมาณ 29 หรือ 30 เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าถ้าเผื่อท่านมองภาพรวมของเศรษฐกิจแล้ว เวลานี้เศรษฐกิจเราดี นักลงทุนมาลงทุนกันมากฉะนั้นการที่เพิ่มงบลงทุนแค่ 52,000 ล้านบาทนั้น กระผมคิดว่ายังน้อยไปครับ นโยบายที่ท่านบอกว่าท่านจะกระจายรายได้ออกสู่ชนบท กับนโยบายที่ท่านได้อ่านมาเมื่อกี้นี้ของงบประมาณนั้น ผมคิดว่าคนทำงบประมาณคงคนอีกกลุ่มหนึ่ง คนเขียนนโยบายคงจะอีกกลุ่มหนึ่งมันไม่ตรงกันครับ เพราะว่างบประมาณที่ท่านได้ทำไว้นั้นนี่ ท่านได้มุ่งหนักไปทางด้านเศรษฐกิจและด้านป้องกันประเทศ กระผมอยากจะขอวกกลับมาว่า งบลงทุนนั้นถ้าเผื่อท่านได้เพิ่มเงินจำนวนนี้ออกไป การกระจายรายได้สู่ชนบท การกระจายอุตสาหกรรมออกสู่ชนบทนั้นจะมีมากขึ้น เพราะว่างบลงทุนไปลงทุนทางด้านสาธารณูปโภค เช่นทำถนนหนทางออกสู่ต่างจังหวัด น้ำประปา ไฟฟ้า เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งผมคิดว่างบลงทุนตัวนี้จะเป็นงบที่ไปช่วยเสริมสร้างกับงบการลงทุนของภาคเอกชนชาวไทยและเอกชนชาวต่างประเทศ ฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนว่างบลงทุนตัวนี้ถ้าเผื่อได้เพิ่มได้จะเป็นการกระจายรายได้ออกสู่ชนบทได้มากขึ้น แล้วก็ประชาชนชาวไร่ชาวนา ชาวชนบทจะมีงานทำมากขึ้น ไม่ต้องเข้ามาทะลักทำงานอยู่ในภาคกลางหรือในกรุงเทพมหานคร กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนท่านประธาน ฝากไปทางท่านคณะรัฐมนตรีนะครับ การทำนโยบายนั้นนี่ นโยบายงบประมาณนั้นนี่เราดูได้ว่าเจตนารมณ์ของรัฐบาลต้องการเน้นหนักไปทางใด การทำนโยบายนั้นถ้าเผื่อท่านทำนโยบายลงทุนมากงบประมาณมากเกี่ยวกับการค้า การอุตสาหกรรม การเศรษฐกิจ ก็หมายความว่ารัฐบาลชุดนี้ต้องการที่จะให้มีเศรษฐกิจเติบโต เศรษฐกิจเจริญขึ้น ท่านได้ตั้งงบประมาณทางเศรษฐกิจไว้แล้วประมาณ 47,800 ล้านหรือประมาณ 50,000 ล้าน ก็เรียกว่าสูงอยู่

งบประมาณทางด้านการป้องกันประเทศ ท่านก็มีเจตนาที่จะปกป้อง ป้องกันประเทศ ท่านได้ตั้งงบประมาณนี้ไว้ งบประมาณป้องกันประเทศถึง 50,000 ล้านบาท ถ้าเผื่อจะเทียบกับเมื่อปีที่แล้วนั้นนี่ลดลงแค่ 0.2 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตรวมของประเทศ คือท่านตั้งไว้เมื่อปีที่แล้ว 17.6 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตรวมของประเทศ แต่ในปีนี้เทียบกับ

ผลผลิตรวมของประเทศแล้ว 17.4 เปอร์เซ็นต์ ลดลง 0.2 เปอร์เซ็นต์ งบการป้องกันประเทศ แต่ว่างบรายจ่ายในการพัฒนาชนบทนั้น ท่านตั้งไว้แค่ 16,000 ล้านบาท ไม่รวมงบอีสานเขียวนะครับ กระผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับว่า เมื่อดูเจตนารมณ์ของรัฐบาลแล้วก็ต้องการตั้งงบนี้ งบเศรษฐกิจให้สูงเพื่อประชาชนกลุ่มหนึ่ง กลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งซึ่งมีรายได้ดีอยู่แล้วให้กลับมีรายได้ดีขึ้น และเมื่อท่านได้ตั้งงบประมาณการป้องกันประเทศไว้ 50,000 ล้าน กระผมอยากจะขอกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานที่เคารพ ท่านนายกรัฐมนตรีเอง ผมเลื่อมใสท่านมาก ท่านบอกว่าท่านจะทำสนามรบให้เป็นสนามการค้า และทำไมในปีนี้ท่านถึงตั้งงบประมาณป้องกันประเทศไว้ถึง 50,000 ล้าน 50,000 ล้านบาทครับ คืองบอาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ งบด้านกองทัพ 3 กองทัพไว้สูงมาก ถึงแม้กระผมได้เรียนไว้แล้วว่าลดลงแค่ 0.2 เปอร์เซ็นต์ แต่ก็ยังสูงอยู่ นโยบายของการปกครองระบอบประชาธิปไตยเราใช้การเมือง การทูตนำการทหารครับ ฉะนั้นงบจำนวนนี้น่าจะตัดลงเอาไปโปะให้ทางงบพัฒนาชนบทซิครับ ท่านประธานที่เคารพ ซึ่งตั้งไว้ 16,000 ล้านเท่านั้นเอง กระผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับ งบ 16,000 ล้านบาทนั้น เอาไปทำอะไรได้มากครับ งบจำนวนนี้เราต้องไปช่วยชาวไร่ชาวนา ทำถนนหนทาง ไฟฟ้าเข้าไปในหมู่บ้าน ท่านผู้มีเกียรติคุณณรงค์ วงศ์วรรณ ท่านก็ได้พูดไว้แล้วว่า เวลานี้เรามีหมู่บ้านทั้งหมด 60,000 เกือบ 70,000 หมู่บ้าน 10,000 หมู่บ้านยังไม่มีไฟ ไม่มีน้ำนะครับ นี่ละครับความยากจนของชาวไร่ชาวนา ชาวเกษตรกร ทำไมเราถึงไม่เอางบจำนวนนี้เพิ่มไปช่วยการทำถนน การเพิ่มผลผลิต การฝึกอบรม การหาการตลาดให้กับเกษตรกรเขาซึ่งคนเหล่านี้มีรายได้ยากจน นโยบายที่ท่านเขียนไว้ว่า จะช่วยคนยากคนจนลดช่องว่างระหว่างคนยากคนจน แต่นโยบายงบประมาณกลับเอาเงินไปโปะไว้ที่งบของทหารและงบเศรษฐกิจ อย่างที่กระผมได้กราบเรียนไว้แล้ว คือช่วยคนกลุ่มเดียว คือช่วยตัวกระผมด้วยเหมือนกัน งบเศรษฐกิจ แต่ชาวไร่ชาวนานั้นไม่ได้รับอานิสงฆ์อะไรมากนัก กระผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับว่าความยากจน กระผมเองก็เพิ่งมาเป็น ส.ส. ต่างจังหวัด ก็ได้เห็นความยากจนไปเยี่ยม

ประชาชนมา มีความยากจนมากครับท่านประธานทราบไหมครับว่า เวลานี้หนี้สินของเกษตรกรนั้นมีอยู่ถึง 150,000 ล้านบาทนะครับ 150,000 ล้านบาท ใน 10 ล้านครอบครัว ท่านประธาน เฉลี่ยนะครับ หารออกมาแล้วครอบครัวหนึ่งเป็นหนี้ถึง 1,500 ล้านบาท อันนี้ละครับเราจะพัฒนาประเทศ ถ้าเผื่อเราไม่ช่วยเกษตรกรแล้ว เกษตรกรของเราจะไปรอดได้อย่างไร มันจะเป็นการพัฒนาประเทศให้เจริญลุล่วงก้าวหน้าไปได้อย่างไร เวลานี้หนี้สินของประเทศก็มีสูง ท่านประธานที่เคารพเวลานี้ประเทศเราขาดดุลงบประมาณมายืมเงินเขาเข้ามาตลอดเวลา อย่างในปี 2532 นี้ เราก็คาดว่าจะขาดดุลถึง 23,000 ล้าน มันก็บวกทับถมไปละครับ หนี้สินของประเทศเวลานี้มีถึง 650,000 ล้าน ประชาชนคนไทยเด็กแต่ละคนเกิดมาร้องอุแว้มาก็เป็นหนี้เขาหัวละ 12,500 แล้ว ฉะนั้นถ้าเผื่อเราไม่พยายามสร้างชาติ สร้างประเทศ สร้างเศรษฐกิจ กระจายรายได้ไปสู่ชนบทแล้ว หนี้สินของประเทศมันจะเพิ่มเติมและมันจะทับถมยิ่งขึ้นไปตลอด ท่านประธานสภาที่เคารพครับ เมื่อกี้ผมฟังท่านณรงค์ วงศ์วรรณ ท่านได้พูดเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจกระผมใคร่ขอกราบเรียนนะครับ กระผมได้ดูงบประมาณที่ได้ทำไว้ งบประมาณของด้านรัฐวิสาหกิจนั้นเพิ่มถึง 76 เปอร์เซ็นต์ คือเพิ่มจาก 2,000 ล้านบาทเศษ เป็น 5,000 ล้านบาทเศษ ซึ่งรัฐวิสาหกิจนั้นกระผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับว่า เรามีทรัพย์สินอยู่ถึง ไม่ใช่ 600,000 ล้านนะครับ 800,000 ล้าน มีเงินมีหนี้สินอยู่ถึง 300,000 ล้านบาท มีกำไรเมื่อปีที่แล้ว 20,000 ล้านบาทเศษ ส่งเงินเข้าคลังแค่ 8,000 ล้าน เท่าไรครับ ก็ประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ งบประมาณที่ตั้งเพิ่มให้กับรัฐวิสาหกิจนั้นกระผมได้เปิดดู กระผมเห็นด้วยนะครับ งบประมาณที่เราตั้งไว้ให้รัฐวิสาหกิจ ถ้าเผื่องบด้านสาธารณูปโภค รถไฟ รถเมล์ ขสมก. การท่องเที่ยวอย่างนั้นละครับเราช่วย เพราะว่าไม่มีรายได้ เราช่วยเขา แต่ทำไมถึงเอาเงินอุดหนุนไปอุดหนุนรัฐวิสาหกิจที่มันมีรายได้สูงอยู่แล้ว ผมจะยกตัวอย่างเช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิต รัฐบาลเอาเงินไปอุดหนุนให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตถึง 500 กว่าล้านบาท ท่านประธานทราบไหมครับว่าการไฟฟ้าฝ่ายผลิตมีกำไรเท่าไรครับ ปีที่แล้วมีกำไรถึง 4,000 ล้านบาทนะครับ 4,000

ล้านบาท มีเงินนอนอยู่ในธนาคารเฉย ๆ นะครับ 1,500 ล้านบาท เป็นเจ้าหนี้ลูกหนี้อีก 2,600 ล้านบาท เขามีเงินอยู่ตั้งเยอะ แต่รัฐบาลเอาเงินไปอุดหนุนเขา ผมใคร่ขอฝากเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลนะครับว่า รัฐวิสาหกิจที่มีรายได้แล้วเขาไม่ต้องการที่จะนำเอาเงินมาคืนคลังหรอกครับ เขาเก็บไว้ฝากธนาคารไว้เพื่ออะไรครับ เพื่อจะได้ดอกเบี้ยเป็นกำไรสูงขึ้น เพื่อที่จะได้มาแบ่งโบนัสให้กับพนักงานหรือผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้นมีกำไรสูงสุดครับ มีสนามกอล์ฟถึง 3 แห่ง ผมไปเล่นมาแล้ว มีบ้านพักอย่างดียิ่งกว่าโรงแรมด้วยซ้ำเสียอีก มีเฮลิคอปเตอร์นั่ง แต่รัฐบาลต้องเอาเงินไปอุดหนุนเขา 500 ล้านบาท ผมไม่เข้าใจครับ ผมดูงบตัวนี้แล้วยังไม่เข้าใจเลย หรืออย่างรัฐวิสาหกิจ การไฟฟ้านครหลวงก็มีกำไรอยู่ มีเงินอยู่ในแบงค์พันล้านบาท เป็นเจ้าหนี้อีกกี่ 2,000 ล้านบาทใกล้ๆ กันละครับ รัฐบาลก็ต้องเอาเงินมาอุดหนุน ผมจึงไม่เข้าใจจริง ๆ ว่าทำไมรัฐบาลก่อนจะเอาเงินไปอุดหนุนนั้นควรจะดูตัวเลขว่าเขามีเงินอยู่ในกระเป๋าหรือเปล่า มีเงินฝากธนาคารหรือเปล่า ถ้าเผื่อไม่มีจริง ๆ และต้องการไปขยายงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต เช่น ขยายเขื่อนหรือทำอะไรต่ออะไรอย่างนั้นเราให้ได้ แต่นี่เขามีอยู่อย่างตัวเลขที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว ท่านประธานไปเปิดดูเถอะครับมันมีอยู่อย่างนั้นจริง ๆ กระผมจึงใคร่ขอฝากไว้นะครับว่า รัฐวิสาหกิจนั้นนี่ทั้งหมดของเรามีอยู่ 61 แห่ง มีมูลค่าอยู่ถึง 800,000 ล้านบาท มีกำไร 20,000 ล้านบาท เทียบเท่าเป็นเปอร์เซ็นต์ก็ประมาณ 2 เปอร์เซ็นต์ ถ้าเป็นธุรกิจก็ล้มละลายไปนานแล้วละครับ มันอยู่ไม่ได้หรอกครับ หนี้สินอีก 300,000 ล้าน อันนี้กระผมก็ใคร่ขอฝากทางรัฐบาลไปช่วยพิจารณาดูด้วยนะครับ ก่อนที่จะให้เงินอุดหนุนรัฐวิสาหกิจนั้นต้องดูให้ดีว่าเขามีเงินหรือว่าเขาไม่มีเงิน อย่างเวลานี้ก็มีการร้องเรียนมาแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพ รัฐวิสาหกิจพนักงานรัฐวิสาหกิจขอขึ้นเงินเดือนเป็นเงินถึง 6,000 ล้านบาท กระผมอยากจะขอให้รัฐบาลพิจารณาดูใช้วิจารณญาณพิจารณาดูให้ดีนะครับ เวลากรรมกรผู้ใช้แรงงานร้องเรียนมาว่าขอเพิ่มค่าแรง รัฐบาลปรับให้เขาแค่ 3 บาท จาก 73 บาทเป็น 76 บาท เขาขอมา 80 ไม่ให้ ถ้าเผื่อท่านให้ผู้ใช้แรงงานแล้วนะครับรัฐบาลไม่ต้อง

เสียอะไรเลย ภาคเอกชนเขาเสีย ปัญหาพนักงานหรือว่าสหภาพรัฐวิสาหกิจนั้นจะไม่เกิดขึ้น จะไม่เกิดขึ้น แต่ท่านก็ไปกะยึกกะยักอยู่ปัญหาอันนี้มันก็เกิดขึ้นมา พนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นมีรายได้ดีเหลือเกิน มีรายได้ดีมากนะครับ ท่านณรงค์ วงศ์วรรณ ท่านก็ได้พูดไว้แล้ว แต่เขาก็ต้องการเพิ่ม ท่านมีกำไรอยู่ 20,000 กว่าล้านบาท ถ้าเผื่อท่านต้องจ่ายเงินเดือนให้พนักงานรัฐวิสาหกิจอีก 6,000 ล้านบาท ผมก็คิดว่าถ้าเผื่อท่านให้ท่านก็เป็นรัฐบาลอย่างที่ว่าแหละครับ รัฐบาลเยสเซอร์หรือรัฐบาลซานตาครอสแจกสะบัดแถมสะบึมละครับที่เขาเรียกกันใครขออะไรใครทำม็อบ (Mob) มาท่านให้หมด ไม่ได้นะครับ ๆ ท่านต้องมีความเชื่อมั่นของท่านเองว่าอะไรผิดและอะไรถูก ใช้วิจารณญาณที่ถูกต้อง ไม่ใช่ว่าใครเรียกร้องมา ใครเดินขบวนมาท่านให้สะบัดแถมสะบึมไป ผมว่าประเทศมันจะไปไม่รอด ท่านประธานที่เคารพ

อีกประการหนึ่ง อีกเรื่องหนึ่งที่กระผมอยากจะขอพูดที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้แถลงแล้วเกี่ยวกับงบประมาณของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับ ตัวเลขรายได้ของการท่องเที่ยวในปีนี้นั้นท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็ได้อ่านตำราของท่านให้ฟังแล้วเมื่อกี้นี้ รายได้มีอยู่ถึง 60,000 กว่าล้านบาทในปีนี้ นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในเมืองไทยเท่าไรครับ 4,500,000 คนนี่คือตัวเลขที่แน่นอนนะครับยังไม่ถึง 5 ล้านครับ 4,500,000 คนนักท่องเที่ยวเข้ามา แต่งบประมาณที่ท่านนายกรัฐมนตรีเพิ่งแถลงไปเมื่อกี้นี้ งบประมาณของการท่องเที่ยวนั้นแค่ 600 ล้านบาท ท่านประธาน ท่านประธานคิดดูครับ 1 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นนะครับของรายได้ 60,000 ล้านบาท มาทำอะไรบ้างครับ 1 ใน 3 เป็นค่าบริหาร รายจ่ายของพนักงาน ค่าบริหารเหลืออีก 2 ใน 3 ต้องไปพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เหลือเงินแค่ทำการด้านโฆษณาเขาเรียกว่าด้านการตลาดโปรโมชั่น (Promotion) ด้านการตลาด ด้านการขาย ด้านโฆษณา เปิดสำนักงานซึ่งมีทั้งหมดแค่ 16 แห่งมันไม่พอหรอกครับ รายได้ตั้ง 60,000 ล้านบาท มีสำนักงานอยู่ 16 แห่ง แค่หยิบมือหนึ่งของประเทศทั้งประเทศ ผมจะกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า การท่องเที่ยวนั้นก็เหมือนบริษัททำโฆษณา ประเทศไทยเราต้องโฆษณาชวนเชื่อให้ต่างชาติเขามาเที่ยวเมืองไทย

การโฆษณาชวนเชื่อทำอย่างไรครับ ก็ต้องมีนโยบายทางด้านการตลาด ต้องมีนโยบายทางด้านการขาย แต่รัฐบาลให้เขาแค่ 1 เปอร์เซ็นต์ ของยอดการขายเท่านั้นคือ 60,000 ล้านบาท ผมอยากจะเปรียบเทียบนะครับ บริษัทสากลทั่วโลกเงินงบประมาณด้านโฆษณา ด้านมาร์เก็ตติ้ง (Marketing) ด้านการขายนั้นเขาเปรียบเขาวัดจากรายได้คือ 3 เปอร์เซ็นต์ ถึง 5 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ทั้งหมด แต่ประเทศไทยเรานั้นให้แค่ 1 เปอร์เซ็นต์ บุญดีนะครับที่เรายังมีนักท่องเที่ยวเข้ามามากถึงขนาดนี้ กระผมจะยกตัวอย่างนะครับท่านนายกรัฐมนตรีครับ ประเทศมาลายูเขามีงบประมาณเฉพาะด้าน การขาย การตลาด เท่าไรรู้ไหมครับปีนี้ละครับ 100 ล้านเหรียญมาเลเซียดอลลาร์เท่ากับ 1,000 ล้านบาท เฉพาะงบประมาณการขายการตลาด คือเซล โพรโมชั่น (Sale promotion) เท่านั้น ที่อื่นยังไม่คิดนะครับ ประเทศเราได้แค่ 200 ล้านบาท หรืออย่างสิงคโปร์ อย่างฮ่องกง กับทุกประเทศละครับ เราต่ำที่สุด บางประเทศเขายังเป็นทบวงแล้วด้วยซ้ำเป็นกระทรวงแล้วด้วยซ้ำ ก็มีอย่างฟิลิปปินส์ใกล้ ๆ นี่ก็เป็นทบวงอยู่แล้ว ฉะนั้นกระผมใคร่ขอวิงวอนรัฐบาล ถ้าเผื่อเราต้องการเอารายได้เข้าประเทศ ซึ่งรายได้เข้าประเทศนั้นจากการท่องเที่ยวนั้นก็เรียกว่าสูงสุดแล้ว 60,000 ล้านบาท ถ้าเผื่องบประมาณตัวนี้ได้เพิ่มไป กระผมเชื่อแน่ว่าอีกไม่กี่ปีหรอก ถ้าเผื่อได้งบประมาณค่าการโฆษณาการตลาด เราจะได้เงินจากการท่องเที่ยวถึง 1,000 ล้าน ผมได้คุยกับผู้ว่า ท.ท.ท. มาครับ เขาก็ยืนยัน ถ้าเผื่อว่ารัฐบาลใจกว้างพอให้เขาจะทำให้ได้ อันนี้ผมใคร่ขอเรียนท่านประธานไว้นะครับ กระผมอยากจะขอเรียนอย่างนี้นะครับ งบประมาณในครั้งนี้เป็นงบประมาณที่สูง แต่ถ้าเผื่อเรามามองดูแล้วนี่งบทางด้านพัฒนาเราได้แค่ 100,000 ล้าน ประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นครับ แต่งบรายจ่ายประจำมีถึง 170,000 กว่าล้านบาท ซึ่งงบพัฒนานั้นคืองบในการสร้างเศรษฐกิจ สร้างรายได้ สร้างประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นมา แต่กลับได้แค่ 100,000 ล้านบาท ไปหนักเอาที่งบประจำ และงบใน 285,000 ล้านบาทนั้นนะครับ 25 เปอร์เซ็นต์คือเงิน 66,000 ล้านบาท เอาไปชำระหนี้ กระผมเปรียบเทียบก็เหมือนเรามีเงิน 1 บาทละครับ ใช้ได้แค่ 75

สตางค์ อีก 25 สตางค์นั้นต้องไปชำระหนี้เขา กระผมจึงใคร่ขอฝากไว้นะครับ เพื่อไม่ใช้เวลาของสภานี้มาก เพราะว่ามีอีกหลายคนจะต้องขึ้นมาอภิปราย ขึ้นมาพูด กระผมจึงขอฝากท่านรัฐบาลชุดนี้ไว้ งบประมาณของประเทศนั้นเป็นเงินจากหยาดเหงื่อ หยาดไคลของประชาชน 50 กว่าล้านคน เป็นหยาดเหงื่อหามา เก็บภาษีมาจากสมาชิกสภาผู้แทน-ราษฎรทั้ง 357 คนนี้ ฉะนั้นถ้าเผื่องบประมาณนี้ผ่านไป ก็ขอให้รัฐบาลโดยการนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านจงใช้งบประมาณนี้ให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ชาติและประชาชนคนไทยทั่วประเทศ เขาจะได้มองได้ว่ารัฐบาลระบอบประชาธิปไตยนั้นบริหารงบประมาณของชาติเป็นหรือดีกว่ารัฐบาลเผด็จการ กระผมใคร่ขอฝากไว้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญชู ครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมได้ฟังท่านนายกอ่านคำแถลงประกอบงบประมาณฉบับนี้แล้วนี่ ก็คงจะมีคนเคลิ้มไปเยอะแยะนะครับ รวมทั้งท่านนายกที่กำลังอ่านก็รู้สึกว่าจะเคลิ้มไปด้วย ผมนั้นท่านประธานที่เคารพไม่เคลิ้มตามแน่นอน เพราะว่าเจาะลงไปลึก ๆ แล้วนี่ มันแย่มาก เพื่อนสมาชิกได้เอามาเทียบกับผลิตภัณฑ์รวมของประเทศก็บอกแล้วว่ามันต่ำลง อ้ายผลิตภัณฑ์รวมของประเทศนั้นก็เป็นผลของการทำมาหากินของการทำทุกอย่างภายในประเทศนี้ มันขยายตัวแต่ละปี ๆ นี่มาก การใช้จ่ายก็ควรจะมากตาม เทียบกับปี 2531 ว่าดีก็ดีใจมาก เพราะว่า 2531 นั้นก็ทำไว้ผิดพลาด ทำไว้ต่ำกว่าความเป็นจริงมาเห็นกันเข้าได้ว่ารายได้มันเกินกว่าที่กำหนด ไปเทียบกับของต่ำมันก็สูงซิ แต่ไปเทียบกับของที่มันมีดี ๆ มาก่อนนั้นบ้างซิ ปี 2531 เอาแค่ 2530 กันเถอะ มันก็แสดงว่ายังน้อยกว่าถ้าเทียบอัตราส่วนกันแล้ว อย่างนั้นอย่าไปเคลิ้มตามครับ อ้ายเรื่องงบประมาณฉบับนี้ที่ออกมานะ เดิมมันก็กำหนดไว้เพียงแค่ 270,500 ล้าน ก่อนที่รัฐบาลนี้จะเข้ามารับหน้าที่นี่ เขาเตรียมกันไว้ก่อนแล้ว เขาเตรียมกันไว้ก็โดยกะประมาณว่าจะมีรายได้เข้ามาทั้งสิ้นประมาณ 230,500 ล้าน เสร็จแล้วเขาก็เตรียมจะกู้เพิ่มขึ้นมาอีก 40,000 ล้าน ก็เป็น 270,500 ล้าน เคราะห์ดีนะครับ

ยุบสภาแล้วก็มีการเลือกรัฐบาลขึ้นมาใหม่ มีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนเข้ามา มาดูเข้าโอ๊ะมันไม่ถูกนี่ รายได้มันมีทางเพิ่มขึ้นตั้งเยอะแยะ เพราะเข้ามาทำงานก็ตอนเดือนสิงหาคม รู้แล้วว่ารายได้ทั้งหลายที่เก็บกันนั้นน่ะจากภาษีอากรนี่มันเพิ่มขึ้นมามากมาย ก็เลยคิดกันว่าต้องเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนอย่างไร เพราะว่ารายได้ภาษีที่คาดกันไว้เดิมว่าจะได้ 230,500 ล้านที่เป็นรายได้ที่จะมาใช้จ่ายนั้นน่ะ มาดูเข้าจริง ๆ แล้วมันจะเป็น 262,500 ล้าน ซึ่งเท่ากับว่ามากขึ้นกว่าประมาณการเดิมนี่ประมาณ 32,000 ล้านบาท ถ้าหากว่าเอาจำนวนที่เพิ่มขึ้นมา 32,000 ล้านบาทนี่นะครับ แล้วก็ตั้งยอดกู้ไว้เท่าเดิม 40,000 ล้าน เพราะว่ากู้ 40,000 ล้าน น่ะมันไม่ได้มากมายมันพอดีพอเหมาะ ที่ตั้งเอาไว้ในสมัยรัฐบาลก่อนนั้น เขาก็ทำไว้อย่างพอเหมาะพอควรกับสถานภาพในทางด้านรายได้ที่จะชำระหนี้ รายได้ที่ได้เข้ามาเพิ่มขึ้นทางภาษีอากร 32,000 ล้าน ถ้าบวกกับเงินกู้ตามเดิม 40,000 ล้านนะครับ มันจะมีเงินที่จะเอามาแจกจ่ายใช้ในการพัฒนาบ้านเมืองถึง 72,000 ล้าน ถ้าทำแค่เพียงเท่านี้ก็จะเห็นทีเดียวว่างบประมาณ 280,000 ล้านนี้น่ะมันผิด มันไม่ถูกหรอก มันมากกว่านี้ได้แล้วที่จำเป็นจะต้องให้มันมากนั้นก็เพราะบ้านเมืองนี้ยังมีข้อบกพร่อง มีข้อที่จะต้องแก้ไขอย่างเยอะแยะมากมายมหาศาลรอกันอยู่ เพราะว่าขาดเงินขาดทองในการแก้ไข แล้วเขามาปรับเงินรายได้ 32,000 ล้าน ที่เพิ่มขึ้นมานี่ วิธีประหลาดมาก คือว่าเอาไปลดเงินกู้เสีย 17,000 ล้าน เพราะว่าแทนที่จะกู้ 40,000 ล้าน เพื่อจะได้เอามาอวดกันว่าฉันกู้น้อยนะ คุยกันเลยว่าปีนี้กู้น้อยนะครับ งบประมาณชุดนี้ต้องเรียกว่าดีเด่นเป็นพิเศษไม่จริงหรอก บ้านเมืองยังจำเป็นจะต้องพัฒนา ต้องแก้ไขอีกเยอะแยะ มาลดไปทำไม ลดเงินกู้ไป 17,000 ล้าน ก็เหลือ 23,000 ล้าน 23,000 ล้านนี่เขาเอาไปทำอะไร ทั้งหมดนี่เขาเอาไปเพิ่มเงินเดือน 6,000 ล้าน เพราะว่าเดิมตั้งเงินเดือนไว้จะเพิ่มเป็น 4,000 ล้านเท่านั้น ใจดีเพิ่มให้อีก 6,000 ล้าน เป็น 10,000 ล้านบาท เสร็จแล้วมีเรื่องเก่า ๆ ที่ใช้กันไม่ได้ ทำไม่ถูกไม่ต้องนี่มานานก็คือว่าหน่วยราชการทั้งหลายนี่ใช้จ่ายเงินงบประมาณทางด้านที่เกี่ยวกับสาธารณูปโภค ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าน้ำมัน ใช้กันฉิบหายวายป่วงมากมายเกินกว่างบประมาณ ติดเขาทั่วไปหมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . ฉิบหายวายป่วงถอนเสียนะครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (นครสวรรค์) : เล็ก ๆ น้อย ๆ ถอนก็ได้ครับ แล้วมันจริงครับ มันใช้กันเหลือเกิน เสร็จแล้วก็ติดค้างกันอยู่ ทวงกันไม่ได้ รัฐบาลชุดนี้เอามาคืนให้เสีย 2,000 ล้าน เอาภาษีอากรที่เก็บได้มากขึ้นมานี่นะครับเอามาช่วยแก้เรื่องนี้ 2,000 ล้าน หายไปอีก 2,000 ล้าน ยังไม่พอนะครับ อ้ายเรื่องที่เงินกู้ยังไม่ครบกำหนดนะ อวดเก่ง ชำระมันใหม่ ชำระมันก่อนเสียนี่ 4,000 ล้าน ทั้งหมดนี่ละลายไปแค่นี้ละครับ เหลือ 3,000 ล้าน อ้าย 3,000 ล้านนี้เอาไปช่วยชาวไร่ชาวนาให้มันเต็มที่ ก็ยังดีนะครับ ยังมีส่วนคืนเอาไปบ้าง เปล่า เอาไปโน่นแน่ พื้นฐานทางเศรษฐกิจภาคตะวันออก 3,000 ล้าน นี่ละครับ เขาสนใจกันมากตรงนั้นนะ จะหากินจะทำอะไรต่ออะไรในเรื่องที่เกี่ยวกับการขยายตัวทางด้านตะวันออกนี่ เราก็รู้ ๆ กันอยู่ อ้ายตรงนี้สำคัญ เอาไปเลย อ้ายอย่างนี้นะเอาไป 3,000 ล้าน นะมันห่างกับที่ความต้องการของชาวบ้านแน่นอน นี่ละครับเป็นเรื่องที่ผมเห็นว่ามันไม่ถูกเรื่องมันไม่เข้าท่าจริง ๆ ครับ ในฐานะที่เป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนนะครับ ต้องรู้ดีทีเดียวว่าความต้องการของประชาชนนั้นนะมันมีอะไร ความเดือดร้อนเป็นปัญหามากมายที่คั่งค้างอยู่ ไม่สามารถจะแก้ให้เขาได้นั้นนะ ยามที่มีรายได้มีเงินทองเข้ามามาก เออ น่าที่จะไปทำให้เขา กลับไม่ทำ ตรงนี้ที่กระผมผิดหวังครับท่านนายก ท่านนั่งยิ้ม ๆ อยู่นั่นนะครับ กรุณาเถอะครับ ให้เข้าใจ ให้เข้าใจว่าที่มาพูดกันนี่ด้วยความห่วงใยในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรด้วยกัน เราอยากจะให้รัฐบาลที่มีผู้แทนเป็นนายกนี่ละช่วยกันแก้ปัญหาของบ้านเมืองในเชิงที่ถูก ต้องกล้าที่จะทำ ผมอยากจะย้อนมาให้ดูนะครับ ท่านประธานที่เคารพเราลองมาพูดกันถึงเรื่องว่าเจตนาในการจัดทำงบประมาณนี่มันสอดคล้องกับนโยบายที่แถลงแค่ไหน การกระทำทางด้านจัดงบประมาณนี่ก็ถือว่าเป็นกรรมที่สื่อเจตนาของรัฐบาลที่แท้จริง รัฐบาลมีความตั้งใจที่จะแก้ปัญหาให้กับคนยากคนจนจริงหรือไม่ ดูเฉพาะทางด้านที่เกี่ยวกับนโยบายกระจายรายได้ให้เป็นธรรมนะครับ ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่างบประมาณฉบับนี้นั้นนะมันไม่ได้แก้ปัญหาเรื่องนี้ให้เลย ซ้ำยิ่งร้ายลง

ไปอีกครับ รัฐบาลแถลงไว้ว่าจะหาทางเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนที่เป็นชาวนาชาวไร่ ลูกจ้างกรรมกรจำนวนตั้ง 40 กว่าล้านคนนี่ที่ยังยากจนอยู่นี่ให้มีรายได้สูงขึ้นกว่าเดิม เมื่อมาพลิกดูรายละเอียดของรายจ่ายงบประมาณที่เสนอ มันปรากฏว่างบประมาณรายจ่ายที่กำหนดไว้ว่าจะใช้ทั้งหมดสูงกว่าปี 2531 จำนวน 42,000 ล้านบาท นั้นมีรายจ่ายส่วนที่ใช้แก้ปัญหาสำคัญ เพื่อนสมาชิกได้พูดไว้แล้วนะครับว่า เรื่องเกี่ยวกับน้ำที่ทำมาหากินของชาวไร่ชาวนานั้นมันยังบกพร่องมาก เดี๋ยวแห้งเดี๋ยวท่วม นี่ตอนนี้ก็ท่วมกันอยู่ แถวที่รัฐมนตรีรับผิดชอบอยู่นั้นท่วมตั้งหลายจังหวัดนะครับ ทั้งหมดนี่ก็เป็นเพราะระบบชลประทานใช้ไม่ได้มันต้องลงทุนกันอีกมากมาย มันถึงจะถูกต้อง เอาไปใช้เพียงนิดเดียว เพิ่มงบประมาณไปนิดเดียว ดูเงินที่เกี่ยวกับเรื่องการใช้เพื่อการชลประทาน หรือเรื่องการจัดแหล่งน้ำทั้งหมดนี่เพิ่มขึ้นนะครับ เพิ่มขึ้นนิดเดียวครับ แล้วมาคิดดูซิว่าเดี๋ยวนี้ข้าวของมันแพงขึ้นเท่าไร เงินที่เพิ่มขึ้นมานี่กระผมไม่แน่ใจว่ามันจะทำของได้มากขึ้น การพัฒนาก็ยังคงจะเป็นแบบเดิมนั่นแหละครับ ย้อนมาดูอีกทีหนึ่งเรื่องว่า อ้ายสิ่งที่รัฐบาลสามารถจะเอามาใช้มาจ่ายอะไรมากมายทั้งหมดนี่มันก็ได้มากจากภาษีอากรนะครับ ดูจริง ๆ แล้วนี่ภาษีที่ประชาชนจ่ายนั้นก็คือคนที่อยู่ในไร่ในนาจ่ายมากที่สุดเพราะมันมาจากทางอ้อม เก็บภาษีจากการค้า เก็บภาษีจากน้ำมัน เก็บค่าภาษีจากเหล้าก็ดี จากบุหรี่ก็ดี รวมไปทั้งหมดเครื่องอุปโภคบริโภคที่ชาวบ้านกินใช้ตอนที่ขายพืชขายผลได้ราคาดีขึ้นนี่นะครับ ที่ทำให้รายได้ดีขึ้น ก็เป็นอันว่าชาวไร่ชาวนาและกรรมกรลูกจ้างที่มีรายได้น้อย ๆ เป็นคนแบกภาษีมากที่สุด แล้วทำให้รายได้ของรัฐบาลนี้มีโอกาสจะขยายงบประมาณได้มากขึ้นมาตามที่กระผมได้กล่าวมานั้น น้ำพักน้ำแรงของเขา แล้วเราไปคืนอะไรให้เขาได้บ้าง เรื่องน้ำเรื่องท่าที่จะทำให้เขาทำมาหากินได้ดีก็ได้ขึ้นมานิด ๆ หน่อย ๆ ไม่มีโอกาสที่จะทำอะไรให้มันกลับฟื้นดีขึ้นได้มากมายหรอกครับ เพราะว่าเงินที่ให้ไปเพิ่มขึ้นเล็ก ๆ น้อย ๆ นี่มันไม่เกิดประโยชน์ มาดูถนนหนทางที่เป็นปัญหาอย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวไปแล้ว ถนนหนทางนี่อยู่ในงบของด้านคมนาคมเพิ่มขึ้นเยอะนะครับ คุยเลยทีเดียวบอกโอ นี่ได้กันมากมายทีเดียวคราวนี้ แล้วไปดูจริง ๆ ได้เอาไปใช้อะไรบ้าง ถนนหนทาง

ในกรุงเทพ ฯ นี่เป็นส่วนมาก หนทางในชนบทที่ชาวไร่ชาวนาสามารถที่จะใช้ขนของในแต่ละตำบลผ่านตำบลนี่มันแย่จริง ๆ ถนนลูกรังชนิดที่รถยนต์ที่เข้าไปนั้นน่ะพังง่าย ๆ ค่าจ้างขนจึงได้แพง เดือดร้อนชาวบ้านก็เพราะว่าชาวบ้านถูกหักค่าของที่เขาขายเพราะค่าขนมันแพง ไม่เคยคิดที่จะไปอุดหนุนเขา การพัฒนาถนนหนทางในกรุงเทพ ฯ หรือทำให้กรุงเทพ ฯ นี่มันหาย จราจรมันย่ำแย่อย่างนี้นั้นน่ะก็น่าทำหรอก ไม่ใช่ว่าไม่ควรทำ แต่อย่าไปเอาเงินงบประมาณมาทำซิ ไปกู้ไปยืมหรือไปใช้วิธีการที่จะให้เอกชนเขาช่วยรับภาระไปนี่ก็ทำได้ เพื่อนสมาชิกของผมที่เคยคิดอ้ายวิธีการอย่างนี้ก็คือ ผมขอเอ่ยนามนะครับ คุณสมัคร สุนทรเวช นี่เขาคิดเอาไว้แล้วว่าควรที่จะให้เอกชนมาลงทุนจะได้ไม่ต้องมาแบกภาระในงบประมาณ นี่แหละครับเป็นเรื่องซึ่งผมคิดว่ามันเป็นเรื่องผิด คือว่าแทนที่จะให้ประโยชน์แก่ชาวไร่ชาวนาจากเงินงบประมาณแผ่นดินนี้ที่คุยนักคุยหนา เขียนลงไปสวยงามนะครับในคำแถลงทั้งหลายว่า มันจะมีผลกระจายรายได้นะ เปล่า มันไม่เกิดหรอกครับ ค่าขนส่งก็ยังต้องแพงอยู่ แล้วมาดูซิว่างบประมาณทางด้านคมนาคมนั้น การขนส่งทางน้ำมันควรจะมีเพิ่มขึ้นดีขึ้นขยายขึ้น เน้นอย่างคราวที่งบประมาณคราวก่อนได้พูดถึง เปล่าหายไปเลย ไม่สนใจ อ้ายอย่างนี้จะมาอวดได้อย่างไรว่าเห็นใจคนจน และจะกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนที่อยู่ในชนบท มันตรงกันข้าม แล้วที่ตรงกันข้ามยังเห็นอีกข้อหนึ่งครับ เรื่องที่ร้ายที่สุดก็คือว่าชาวนาชาวไร่นี่รายได้ก็ไม่พอกินอยู่แล้วนะครับ แล้วก็ตอนนี้นั้นก็เป็นห่วงกันละว่า ถ้าหากว่าพืชผลราคามันเกิดตกต่ำไปเพราะว่ากำลังออกมา กำลังเตรียมการที่จะขายกันตอนนี้ รัฐบาลพูดอะไรก็ไม่รู้บอกว่าราคาจะเป็นเท่าไรยังไม่รู้อยู่ในใจบ้างอะไรโอ้ย อย่างนี้ชาวบ้านก็ไม่รู้ว่ารายได้ที่เคยได้สูง ๆ นั้นมันจะตกต่ำลงไปแค่ไหนก็ยังไม่รู้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะเรียนกับท่านนายกเสียด้วยว่า การที่รายได้ของเราเพิ่มขึ้นเพราะภาษีอากรทางอ้อมได้เพิ่มขึ้นนี้ครับ ว่ามันเกิดจากพืชผลราคามันดีครับ แต่ถ้าปีต่อไปนี้ ฤดูต่อไปนี้มันขายได้ตกต่ำลงไป ข้าวไม่เกิน 3,500 บาทต่อเกวียน ข้าวโพดไม่เกิน 2.50 บาทต่อกิโลขึ้นไป หัวมันขายไม่ได้ถึง 75 สตางค์ต่อกิโล แน่นอนรายได้

ภาษีอากรนี่มันจะต้องตกแน่ แล้วอะไรต่ออะไรมันจะผิดหมดที่คาดไว้นี่ อ้ายที่คาดไว้นี่นะครับท่านประธานที่เคารพ ผมก็มาดูแล้วว่า อ้ายที่ร้ายก็คือว่างบประมาณเกี่ยวกับการลงทุนทั้งหลายที่จะตั้งไว้นี่ ถ้าประสิทธิภาพในการทำงานไม่ดีแล้วนี่ล่วงมาหลายเดือนแล้วยังไม่ได้ลงมือทำอะไรกันเลย งบประมาณที่ตั้ง ๆ ไว้นี่มันไม่ได้เกิดผลเท่าไรหรอก เพราะที่ผ่านมาแล้วมันก็ใช้ไม่ครบอยู่แล้ว อ้ายนี่เป็นเรื่องจริงก็รู้อยู่แล้วท่านนายกก็อย่ายิ้มเลยครับ จริง ๆ นะครับท่านก็รู้ดี แล้วที่สำคัญนะครับ ผมอยากจะพูดเรื่องกระจายรายได้นี่จะได้เข้าใจกันเสียทีนะครับ ถ้าหากเราไม่สามารถจะไปเพิ่มรายได้ให้เขาได้ เพราะยังทำกันอืดอาดยังทำอะไรแก้ปัญหากันไม่ได้ครบนี่ รายจ่ายของเขาควรจะลดให้เขาได้ ค่ารักษาพยาบาลนะ ไปดูที่บัญชีรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขละก็ โอ้ยแย่มากครับ ที่เขียนไว้ตอนหนึ่งว่าจะเอาเงินไปให้เพิ่มหยูกเพิ่มยาอะไรนี่ ผมไปดูตัวเลขแล้วนี่ อ้ายหยูกยาที่ตั้งเอาไว้ที่จะให้ไปรักษาชาวบ้านทั้งหมด ทั้งปีนี้ถ้าใช้จริง ๆ แค่ 2 เดือนก็หมดครับ ผมไปถามเจ้าหน้าที่ในกระทรวงมาแล้วบอกว่างบประมาณค่าหยูกค่ายาที่รักษาชาวบ้านนี่ ถ้าเอาจริง ๆ แล้ว 2 เดือนหมดแล้ว นี่ดีที่ว่าเก็บสตางค์บ้าง แล้วก็ซื้อบ้าง หมุนเวียนกันไป ๆ มา ๆ ก็ไปเรื่อย ๆ แล้วอะไร อ้ายคนจน ๆ ชิที่บอกมีบัตรสงเคราะห์คนจนก็ดี มีบัตรอนามัยก็ดี ไปนั่งรอไปเถอะราษฎรชั้น 2 ราษฎรชั้น 2 จริง ๆ เจ็บป่วยนี่ไปนั่งรอ รอรักษาเถอะ ยาจะให้มานี่ควรจะให้ 10 เม็ด ให้มัน 2 เม็ดเท่านั้น เพราะอะไร เพราะค่ายามีเท่านี้ อ้ายนี่ละมันเห็นชัด ๆ ครับว่า อ้ายที่ว่ากระจายที่เป็นธรรมน่ะ มันไม่ได้มีเลย งบประมาณอันนี้ไม่ได้มีผลทางด้านนี้ครับ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งละครับที่ผมก็พูดมาให้เป็นที่เข้าใจพอสมควรละครับว่า ที่ว่าดีนั้นมันไม่ดีจริง

แล้วอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องการว่างงานเป็นเรื่องใหญ่ของบ้านเมืองนี้ ขณะนี้ คนว่างงานมากมาย คนที่ว่างงานอยู่ในขณะนี้น่ะก็เป็นล้าน ๆ แล้ว และทุกปีจะมีคนว่างงานเพิ่มขึ้น 700,000 - 800,000 คน เขาก็ย้ำ ๆ พูดกันอยู่เรื่อย ๆ งบประมาณอันนี้ไปช่วยให้มีการจ้างงานนี่มากขึ้น แต่ยังตรงไหน อ้ายเฉพาะส่วนที่จะเพิ่มขึ้นแต่ละปีน่ะอย่า

ไปพูดเลย ของที่มันว่างอยู่แล้วล้าน ๆ นี่มันลดลงได้แค่ไหน ผมมาดูแล้วนะครับ ไม่ต้องไปดูเรื่องอื่น ๆ ละว่า อ้ายเรื่องที่มีการลงทุนสร้างงานมันเหมือนปกติทุกปี มันก็เท่ากับว่าคนงานเดิมนี่มันจะต้องทำงานต่อ มันก็ต้องมีงานใหม่ ๆ ขึ้นมาทำ แต่ที่จะสร้างงานให้คนทำในชนบทจริง ๆ นั้น มันอยู่ที่งบประมาณทางด้านที่เกี่ยวกับสร้างงานในชนบท โครงการอันนั้นละครับที่เมื่อกี้นี้อ่านก็อวดนะครับว่าได้เพิ่มขึ้น ไม่จริงหรอกมันเพิ่มไปในเรื่องโน้นเรื่องนี้รวมๆ บวกเข้าไปเป็นเรื่องพัฒนาจังหวัดทั้งนั้น ดูไปจริง ๆ แล้วงบที่เกี่ยวกับสร้างงานในชนบท เดิมเคยมี 3,697 ล้าน ในปี 2531 ปี 2532 นี่เหลือ 3,080 ล้านครับ อ้ายนี่มันก็เป็นเครื่องชี้ให้เห็นแล้วว่า อ้ายความคิดที่จะสร้างงานการให้คนทำมากนั้นน่ะ มันไม่ได้มีจริง ก็ว่าไปอย่างนั้นแหละครับให้มันผ่าน ๆ ไป และก็เป็นเรื่องจริงครับ อ้ายเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ผมเองอยากจะขอร้องเพราะว่าเรื่องเหล่านี้เป็นปัญหาที่พวกเราต้องช่วยกัน อย่าไปยอมให้เขาทำกันอย่างนี้ ต้องเอาจริง ๆ งบประมาณหดตัวลงไปทุกด้านนะครับที่ผมพูดเมื่อกี้นี้นั้นน่ะ อย่าไปนึกว่าทุกอย่างนี่ดีขึ้นนะครับ งบประมาณที่หดตัวนี่ผมจะชี้ให้เห็นว่าด้านเศรษฐกิจนี่มันหดตัวลงไปแน่นอนละ 47,000 กว่าล้านบาทนี่ ถ้าเปรียบกับปี 2529 แล้วนี่ ดอนนั้นเขาได้เทียบกับผลิตภัณฑ์รวมแล้วถึง 3.11 ด้านการศึกษานะครับ ต่ำกว่าปี 2531 ด้วยซ้ำ และที่ไปดูรายละเอียดแล้วยิ่งร้าย อุปกรณ์การสอนการเรียนซึ่งขาดมหาศาลทำให้คุณภาพการศึกษานี่แย่ ไม่ได้เพิ่มอะไรเลย ก็ค่าบริหารค่าอะไรนี่มันเพิ่มขึ้นมา เงินเดือนเพิ่มขึ้นมามันก็พองตัวขึ้นมา แต่ถึงอย่างนั้นตัวเลขเมื่อเทียบแล้วนี่ยังน้อยกว่าปี 2531 สาธารณสุขน่ะผมพูดไปแล้ว เรื่องค่าหยูกค่ายาที่มีแค่ 2 เดือนนี่น่ะเป็นเรื่องจริง ขอให้แก้เสีย แล้วผมจะชี้ให้เห็นว่ามันควรจะแก้อย่างไรนะครับ เรื่องที่ผมพูดไว้เมื่อสักครู่นี้ว่า กู้น้อยมันไม่ค่อยดีนักนั้นน่ะ ผมก็ต้องการที่จะให้เข้าใจว่างบประมาณนี่มันก็กระเบียดกระเสียรอยู่แล้วเพราะรายได้มันน้อย แต่อ้ายที่ร้ายก็คือว่าอ้ายที่ต้องกระเบียดกระเสียรกันอยู่ทุกอย่างแล้วนี่ งานการก็ค้างอยู่มากมายไม่ทำกัน กลับเอาเงินไปอุดหนุนรัฐวิสาหกิจอีก 5,000 กว่าล้าน อ้าย 5,000 กว่าล้านนี่ถ้าเจาะลงไปลึก ๆ นะครับ

จะเห็นว่ามันมีเรื่องประหลาด ๆ เกิดขึ้นครับ เงินที่จะเอาไปอุดหนุนกันนี่มีเงินอยู่ก้อนหนึ่ง 763,650,000 บาท เอาไปชดเชยผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนของสัญญาเงินกู้ให้กับบรรษัทเงินทุน ดูเถอะ ๆ เอาไปได้ เออ ผมก็แปลกใจละครับ เอาละ อ้ายนี่ก็ประหลาดหนึ่งละนะ ประหลาด 2 500 ล้านบาทที่จะไปให้กับธนาคารสินเชื่อเพื่อการเกษตร บอกว่าจะทำให้ดอกเบี้ยลดลง ทำไมต้องมาเบียดเบียนเงินงบประมาณ มาดูถึงรายได้หรือกำไรของรัฐวิสาหกิจทั้งหมด ทั้งหมดนะครับเกือบ 30,000 ล้านนะครับสำหรับปี 2530 เท่านั้นนะ ตัวเลขไม่ได้พิมพ์ในงบประมาณ มันมีอยู่แค่นั้นก็ดูแค่นั้นละครับ แล้วไปดูต่อไปกำไรจำนวนนี้เอามาส่งรัฐนี่เพียง 9,000 กว่าก็แย่อยู่แล้วไม่ถูกเรื่องอยู่แล้ว อ้ายเงินสดในมือน่ะมี 30,000 กว่าล้าน มีมากกว่าเงินคงคลัง มีวัสดุ มีลูกหนี้มหาศาล ลูกหนี้จะได้ฟรี ๆ กลับมา 2,000 ล้านแล้ว เอาไปไหน กระเป๋าขวาไปใส่กระเป๋าซ้าย อ้ายนั่นแหละครับมีทางจะเอามาใช้ได้ทั้งนั้นนะ เอามาใช้นี่ครับผมก็อยากจะเรียนว่าเอามาให้การพัฒนาแหล่งน้ำอีกสัก 2,000 ล้าน ก็สบายเพราะว่าไม่จำเป็นจะต้องเอาไปอุดหนุนตั้ง 5,000 กว่าล้าน อีก 2,000 ล้านเอาไปทำถนนหนทางที่จะอยู่ในชนบทให้เขามีโอกาสขนข้าวขนของราคาถูกโสหุ้ยน้อยลงไปได้อีก 1,000 กว่าล้านนี่เอาไปให้ค่าหยูกค่ายารักษาชาวบ้าน เออ อย่างนี้ซิกระจายรายได้ถูกต้อง และทำได้ด้วย เพราะว่าอะไร เงินที่จะต้องไปอุดหนุนตามที่มีข้อผูกพันอะไรร้อยแปดนี่ ก็เอามาจากรัฐวิสาหกิจด้วยกัน มีเงินสดอยู่ตั้ง 30,000 กว่าล้านอยู่ในมือเกื้อหนุนกันได้ เงิน 500 ล้านที่จะให้ ธกส. น่ะให้ธนาคารกรุงไทยเอาไปลง แล้วก็ย้อนไปเอาเงินกองทุนฟื้นฟูสถาบันการเงินเข้าไปฝากกรุงไทยย้อนไป สบายแล้ว ก็ทำมาอย่างนี้อยู่ตั้งหลายเรื่องนะ ทำไมเรื่องนี้ไม่ทำล่ะ ก็ง่าย ๆ น่ะ ผมอยากจะขอร้องว่าอย่าไปเชื่อข้าราชการประจำนัก เราควรจะทำอะไรในทางที่จะรักษาผลประโยชน์ของประชาชนที่เขาเลือกเรามานี่ให้มาก ครับ ทั้งหมดนี้ก็สรุปได้นะครับว่ามันเป็นอย่างไรนะครับ มีเรื่องนิดหนึ่งครับที่น่าตำหนิเหลือเกินนะครับ อ้ายเงินงบประมาณของนิติบัญญัตินี่ ทำไมไม่ได้เหลียวแลเขาบ้างเลย ให้เขาน้อยกว่าปีก่อนอีก อ้ายที่นั่งกันอยู่เดี๋ยวนี้เยอะแยะในห้องนี้ต้องทำอะไรต่ออะไร

อีกเยอะแยะนี่ ค่าใช้จ่ายมันปีบบังคับ เครื่องไม้เครื่องมือไม่มีนี่ ไม่ได้คิดอ่านที่จะช่วยเขาเลย หรือ ทั้งผู้คนที่เขาจะใช้ก็ดี ทั้งเครื่องมือที่เขาใช้ก็ดี งบประมาณให้มา 265 ล้านนี่ต่ำกว่าปีก่อน ปีก่อน 270 ล้าน ท่านประธานที่เคารพ ช่วยบอกกับท่านนายกนะครับว่า อย่าได้ละเลยไม่คิดจะเหลียวแลสภานี้บ้างเลย มันไม่ค่อยถูกละครับ กระผมก็อยากจะสรุปสุดท้ายว่าทั้งหมดที่ท่านว่าอะไรมันดี มันสวยงามตามที่แถลงน่ะครับ มันไม่ดีจริง อ้ายนโยบายที่เกี่ยวกับการกระจายรายได้มันก็พลาดแล้วละ นโยบายทางด้านที่เกี่ยวกับการสร้างงานมันก็ไม่ได้เป็นไปตามที่กำหนดเอาไว้ แล้วที่ร้ายก็คือว่า ในขณะที่เศรษฐกิจทุกอย่างในโลกนี้เอื้ออำนวยน่ะ ทั้งน้ำมันก็ลงราคาไป ทั้งดอกเบี้ยก็ยังไม่ได้ขึ้นสูง ทั้งการก้าวหน้าหรือการพัฒนาของประเทศอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ ก็ยังดี อัตราสูง ซึ่งเขาจะซื้อข้าวซื้อของมากสินค้าเกษตรก็ยังดี สินค้าวัตถุดิบทั้งหลายก็ดี เป็นโอกาสดีทั้งนั้น หนอยคิดในทางต่ำตั้งความก้าวหน้าไว้แค่ 6 เปอร์เซ็นต์ครึ่ง 7 เปอร์เซ็นต์ ทั้ง ๆ ที่ผ่านมาแล้ว 8 - 9 เปอร์เซ็นต์ก็คุยกันเมื่อกี้นี้ ทำไมคิดถอยหลังล่ะครับ ทำไมรัฐบาลที่มีประชาชนเป็นผู้เลือกเข้ามานี่ไม่คิดก้าวหน้าบ้าง ขอฝากไว้ด้วยครับ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปัญจะ เกสรทอง ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไป และนายธนา เมตตาริกานนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 1 ไม่อยู่จึงมอบให้นายไสว พัฒโน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 2 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณจรูญ กุวานนท์ ครับ

นายจรูญ กุวานนท์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรูญ กุวานนท์ ส.ส.ปทุมธานี ประชากรไทย ท่านประธานครับ ก่อนที่กระผมจะมองงบประมาณของรัฐบาลชุดไม่มีปัญหาในวันนี้ แต่จะมีปัญหาอย่างมหันต์ในวันข้างหน้านั้น กระผมอยากจะกล่าวต่อท่านประธานเป็นอนุสติเตือนไปยังรัฐบาลว่า เพราะเวลานี้นะครับทางรัฐบาลเองก็ภูมิใจนักหนาว่า ฐานะและเศรษฐกิจการเงินดีขึ้นทุกสิ่งทุกอย่าง การเงินดีขึ้น แต่กระผม

อยากจะเรียนท่านประธานว่า สิ่งที่ดีนั้นมันไม่ได้เกิดจากรัฐบาลนี้ มันไปเกิดผลพลอยได้ที่ติดตามมาจากรัฐบาลชุดก่อน ๆ ซึ่งกระผมจะเรียนด้วยระยะเวลาอันสั้น เผื่อว่ารัฐบาลจะรับไปพิจารณาหรือไม่นั้นอีกเรื่องหนึ่ง ผลพวงที่ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นนั้น

1. มาจากการลดค่าเงินบาทของรัฐบาลที่แล้ว

2. การให้ส่วนราชการตัดงบประมาณรายจ่ายลงทุกหมวดร้อยละ 5 ทั้งในค่าใช้จ่ายประจำและลงทุน ยกเว้นเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าชำระหนี้และค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภค

3. ระงับการเก็บเงินเหลื่อมปีโดยไม่มีข้อผูกพัน

4. ห้ามโอนหรือนำเงินเหลือจ่ายไปใช้ในหมวดอื่น

5. ระงับรายจ่ายพิเศษโดยใช้เงินคงคลัง

6. การเพิ่มอัตราภาษียาสูบ ซึ่งท้ามาแล้วถึง 2 - 3 ครั้ง ภาษีซีเมนต์ ภาษีการยาง และภาษีบางประเภท เช่น โรงสีข้าว ตลอดจนตั๋วเดินทางไปในต่างประเทศ การทำงบประมาณแบบรัดเข็มขัดชะลอการเพิ่มขึ้นของรัฐบาลที่แล้ว ๆ จึงทำให้งบประมาณรายจ่ายนั้นรัดตัวลงไป อันนี้ละครับ มีผู้กล่าวกันว่ารัฐบาลนี้ท่านได้รับผลพวงนี้กลายเป็นบางท่านบอกเป็นรัฐบาลบุญหล่นทับ แต่กระผมว่าท่านเป็นรัฐบาลที่ขอส่วนบุญมาจากอดีตมากกว่า อันนี้ละครับเมื่อพิจารณาดูงบประมาณนะครับท่านประธาน จะเห็นว่าการที่รัฐบาลจ่ายเพิ่มขึ้นจากเก่าถึง 42,000 ล้าน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 17.2 ถ้ามองตัวเลขธรรมดาก็ไม่เป็นอะไรครับ แต่ถ้ามองทางด้านปัญหางบประมาณแล้ว มันเป็นอัตราการเพิ่มที่สูงมาก แต่ที่รัฐบาลตั้งขึ้นสูงนี้ก็ไปหวังว่าจะตั้งเป้าการเก็บภาษีรายได้ขึ้นถึงทั้งหมด มีรายได้ถึง 262,500 ล้านบาท ซึ่งสูงกว่าปี 2531 ถึง 63,000 ล้าน ท่านประธานครับการจัดทำงบประมาณหลักนั้นนะครับเป็นหลักที่ถือสากลกันว่า เราถือหลักว่าการจะมองรูปการใช้จ่ายของรัฐบาลนั้นต้องมองหลัก 3 ประการ คือ 1. ทางด้านเศรษฐกิจ 2. ทางด้านความมั่นคง 3. ทางด้านการศึกษา ทั้ง 3 อย่างนั้นถ้ามีการเพิ่มขึ้นเราถือว่าเป็นปกติธรรมดาเพราะเป็นการสร้างการพัฒนาประเทศชาติแต่ท่านประธานเมื่อมองดูตัวเลขในรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นนั้นนะครับ ปรากฏว่ารัฐบาลได้ทำอะไร งบที่

รัฐบาลได้ตั้งขึ้นนะครับ รายจ่ายทางด้านเศรษฐกิจเฉพาะที่หนังสือฉบับปกน้ำเงินกล่าวไว้ ผมจะไม่กล่าวถึงตัวเลขที่รัฐบาลแถลงเมื่อกี้เป็นจำนวนเงินด้านเศรษฐกิจตั้งไว้แค่ 47,039.8 ล้าน เพียงแค่ร้อยละ 16.5 รายจ่ายทางด้านการศึกษา 49,045 ล้าน รายจ่ายด้านป้องกันประเทศ 50,501 ล้าน 17.7 อันนี้มามองทางด้านเศรษฐกิจซิครับ ท่านประธานซึ่งเป็นหัวใจในการพัฒนาประเทศนั้น ปรากฏว่างบที่รัฐบาลตั้งไปเฉพาะในด้านเกษตรจริง ๆ แล้วแค่ 21,769 ล้านเท่านั้น ซึ่งเป็นงบที่น้อยมากสำหรับประเทศที่ถือว่าการเกษตรกรรมนั้นเป็นหัวใจสำคัญ แล้วอันนี้ละครับ รัฐบาลจะดำเนินการที่จะช่วยเหลือเกษตรกรการพัฒนาในชนชทได้อย่างไร ส่วนทางด้านการศึกษาซึ่งตั้งไว้เป็นจำนวน 40,000 นั้นนะครับ ถ้ามองตัวเลขก็คิดว่าพอสมควร แต่ 70 เปอร์เซ็นต์ของตัวเลขที่ตั้งนั้นเป็นค่าเงินเดือน ค่าแรง ค่าจ้าง ค่าครุภัณฑ์ สิ่งก่อสร้าง เพราะฉะนั้นเหลือจริง ๆ เพียงแค่ร้อยละ 10 ไม่ถึง 20 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเป็นเช่นนี้ละครับก็เป็นการชะลอการศึกษาชะลอการเจริญเติบโตทางการศึกษาก็ทำให้ประเทศต้องย่ำอยู่ในความไม่เจริญ เยาวชนในอนาคตก็จะอยู่ด้วยความโง่เขลา ซึ่งอันนี้ก็ไม่ทราบว่าเป็นเจตนานโยบายของรัฐบาลหรือไม่ที่ต้องการจะให้ประชาชนมันย่ำอยู่กับทีมีสมองอยู่ด้วยความโง่เขลาต่อไป เพราะมันฉลาดขึ้นก็จะทำให้อะไรต่ออะไรมันแจ่มแจ้งไปหมด อันนี้ละครับท่านประธานครับ เมื่อมองดูด้านรายได้ที่รัฐบาลกล่าวว่าจะหามาได้ทั้งหมดถึง 262,500 ล้านนะครับ ส่วนใหญ่ภาษีรายได้ที่รัฐบาลได้นั้น 90 เปอร์เซ็นต์เป็นรายได้ที่มาจากภาษีอากร รายได้ที่เก็บมาจากภาษีอากรถึง 90 เปอร์เซ็นต์ ทีนี้ 90 เปอร์เซ็นต์ที่ได้เป็นรายได้นั้นแยกไปซิครับท่านประธาน จากการที่รัฐบาลตั้งหลักเป้าหมายไว้นั้น รัฐบาลตั้งว่าจะเก็บภาษีได้จากภาษีทางอ้อมร้อยละ 59 แต่ขณะเดียวกันนั้นภาษีทางตรงอันหมายถึงภาษีเกี่ยวกับเงินรายได้ของส่วนบุคคลและนิติบุคคลนั้นรัฐบาลตั้งไว้แค่ร้อยละ 41 จากภาษีทางอ้อม ท่านประธานย่อมทราบแล้วว่ามีผลสะท้อนต่อความเดือดร้อนของประชาชนอย่างยิ่ง เพราะภาษีทางอ้อมนี่หมายถึงการเพิ่มภาระเพิ่มภาษีในด้านอุปโภคบริโภคแก่ประชาชนทุกเหล่า มันเป็นภาษีที่ไม่ได้ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนเพราะไม่ว่าเป็นเศรษฐี

หรือยาจกยากจนอย่างไร มันก็ต้องเสียภาษีทางอ้อมในอัตราเท่ากัน ตาสีตาสาที่แกอยู่ในชนบทแก้ไม่ได้รับการพัฒนาจากรัฐบาลเท่าที่ควรแล้ว แกยังต้องมาเสียภาษีในอัตราที่เท่ากับคนที่ร่ำรวยต่าง ๆ เท่ากัน อันนี้ความเป็นธรรมเกิดขึ้นหรือครับท่านประธาน ด้วยเหตุเหล่านี้ละครับ ทำไมละครับผมไม่เข้าใจรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่รัฐบาลได้แถลงมานะครับว่า ต่อไปจะเป็นการลดภาษีรายได้บุคคลออกไปอีก อันนี้กระผมไม่ทราบว่าเมื่อลดไปแล้วรัฐบาลจะไปเพิ่มภาษีทางอ้อมให้เพิ่มขึ้นมากอย่างนั้นหรือ เมื่อเพิ่มขึ้นอย่างนี้ก็เป็นที่มั่นหมายได้เลยนะครับว่า ประชาชนต่อไปนี้นะครับจะประสบกับความเดือดร้อนยิ่งขึ้น แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนา รัฐบาลนี้ก็แถลงนโยบายไปอย่างชัดแจ้งในวันแถลงนโยบายว่าจะดำเนินการทุกวิถีทางให้ประชาชนมีการกินอยู่ดี มีบ้านเมืองเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย ถนนหนทางดีต่าง ๆ นานา แต่งบการเกษตรที่ตั้งไว้นั้นมันจิ๊บจ๊อยเหลือเกิน เมื่อแยกจำนวนแล้วไม่มีการพัฒนาอะไรเกิดขึ้นเลย แล้วอย่างนี้ละครับจะเป็นการที่ช่วยเหลือประชาชนได้อย่างไรโดยเฉพาะเกษตรกร ท่านประธานครับ กระผมเองมีเรื่องอยากจะกล่าวมาก แต่ว่าเป็นการที่ไม่อยากจะรบกวนเวลาสภา ผมจึงอยากจะชี้ให้รัฐบาลและสภานี้ได้เห็นว่า การที่รัฐบาลตั้งงบประมาณจ่ายสูงขึ้นมาถึงร้อยละ 17.2 นี้ โดยที่รัฐบาลไม่มีมาตรการอันใดที่จะนำรายได้พิเศษขึ้นมานอกจากภาษีทางอ้อมที่จะขูดจะรีดเนื้อประชาชนคนยากคนจนแล้ว จะเป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวง จริงอยู่วันนี้ท่านไม่มีปัญหา พรุ่งนี้ท่านอาจจะไม่มีปัญหา แต่มะรืนนี้ไม่แน่นะครับ ปัญหามันจะมาทับถมท่านจนท่านลุกไม่ไหว และวันนั้นท่านจะไม่มีวันเพราะท่านเคยพูดว่ารัฐบาลนี้เข้ามาตอนเช้าพรรษา แล้วนี่อีก 2 วัน วันนี้ก็ออกพรรษาแล้ว กระผมก็ไม่แน่ใจว่าท่านจะอยู่ต่อไปอย่างไร ท่านประธานครับ กระผมอยากสรุปสั้น ๆ นะครับว่าจากงบประมาณของรัฐบาลที่ทำไปในปี 2532 ที่เพิ่มขึ้นถึง 42,000 ล้านนั้น หรือร้อยละ 17.2 นั้น หาได้กระจายรายได้ไปสู่ประชาชนอย่างเท่าที่ควรตามนโยบายที่แถลงที่ดำเนินการแถลงว่าจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจให้บังเกิดความผาสุกและอยู่ดีกินดีของประชาชนตรงข้ามการขยายตัวด้านรายได้ที่รัฐบาลตั้งหมายจะเก็บขึ้นนั้น จะยังความเดือดร้อนแก่

ประชาชนที่มีรายได้ต่ำยิ่งขึ้น กระผมไม่ใช่โหร กระผมไม่ใช่หมอดู แต่กระผมขอพยากรณ์ว่าถ้าหากรัฐบาลยังคิดแก้ปัญหา ดำเนินตามปัญหา คิดว่ามันไม่มีปัญหาทั้งที่มันมีปัญหาแล้ว กระผมไม่แน่ใจนะครับว่าเปิดสมัยประชุมสมัยหน้าเราจะได้พบกันหรือไม่ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกที่เคารพ อาหารกลางวันพร้อมแล้วนะครับ ก็ขอเชิญท่านสมาชิกหมุนเวียนกัน ขอเชิญคุณพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบัญจะ เกสรทอง ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

นายพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ สมาชิกพรรคพลังธรรม กรุงเทพมหานคร ก่อนอื่นกระผมใคร่ที่จะกราบขอบพระคุณทางฝ่ายบริหารที่ได้จัดทำรายละเอียดของงบประมาณปี 2532 ผ่านทางท่านประธาน แต่ก็มีจุดหลาย ๆ จุดซึ่งกระผมเองนั้นคงจะพยายามสงวนเวลาอันมีค่ายิ่งของพวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ เพราะว่าทางหัวหน้าพรรคกิจประชาคม ท่านบุญชู โรจนเสถียร ก็ได้พูดไปในรายละเอียดถึงตัวเลขต่างๆ กระผมต้องขอประทานอภัยที่ออกชื่อท่าน ณ ที่นี้ ซึ่งเป็นจุดที่ตรง ๆ กันกับกระผมจะอภิปรายอยู่หลายจุด แต่กระผมเองนั้นอยากจะให้ข้อสังเกตว่า งบประมาณที่ทำในปี 2532 นี้นั้น ยังขาดซึ่งความเหมาะสมบางประการ

ประการแรกที่อยากจะชี้ให้เห็นชัดว่า ลองเอาลำดับของความสำคัญต่าง ๆ ของวงเงินที่ต้องใช้ในงบประมาณ 280,000 กว่าล้านนี้ เราจะแยกเห็นได้ว่า 23.3 เปอร์เซ็นต์นั้นเป็นการชำระหนี้เงินกู้ความมั่นคงกับการรักษาความสงบภายในนั้นอีก 21.4 เปอร์เซ็นต์ เฉพาะ 2 รายการแรกนี้เมื่อรวมกันเข้าไปแล้วก็ 40 กว่าเปอร์เซ็นต์ จะเห็นว่างบที่จะไปใช้จ่ายในเรื่องหลักอื่น ๆ นั้นมันมีเหลือน้อยมาก เพราะที่เหลือนั้นต้องไปใช้จ่าย

เป็นเงินเดือนเป็นรายจ่ายประจำอีกเป็นส่วนใหญ่ เมื่อรวมเป็นงบพัฒนาของทั้งประเทศของงบนี้แล้วจะเห็นว่าเหลือเพียง 50,000 กว่าล้านเท่านั้นเอง ประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณนี้ทั้งหมด อย่างนี้ครับที่กระผมอยากจะชี้ให้เห็นว่า ความไม่เหมาะสมอย่างนี้เกิดขึ้น รัฐบาลชุดนี้นั้นดูเหมือนกับว่ามีความสามารถในการจัดเก็บรายได้แต่เปล่า รายได้ที่เกิดขึ้นมานั้นมันเป็นไปตามทำนองคลองธรรมของมัน เนื่องจากโครงสร้างของประเทศนี้ได้เปลี่ยนไปแล้ว จากการที่เคยพึ่งพาอยู่แต่เกษตรกรรมหลัก ๆ หันมาเป็นกึ่งอุตสาหกรรมการเกษตรและอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพราะฉะนั้นรายได้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมานั้น ก็เกิดขึ้นมาจากความซอบธรรมของระบบเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมาจากภาวะเศรษฐกิจโลก และจะเห็นได้ว่าการที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้พูดถึงในรายงานของท่านนั้นว่าความสามารถของการลดการขาดดุลงบประมาณนี้ เนื่องจากการที่มีการส่งออกเพิ่มขึ้น อัตราดอกเบี้ยลดลง อัตราแลกเปลี่ยนเป็นไปด้วยความเหมาะสม ฯพณฯ ครับ ฯพณฯ กระผมไม่ทราบว่ารายได้จากการส่งออกที่เพิ่มขึ้นนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับรายจ่ายที่เกิดขึ้นจากการนำเข้ามันแตกต่างกัน 30 กว่าเปอร์เซ็นต์ กับ 40 กว่าเปอร์เซ็นต์ โดยบนฐานที่ต่างกัน วลีอย่างนี้เอามาใช้ไม่ได้นะครับ เศรษฐกิจที่มันดีขึ้นที่มันลดลงไปได้ก็เพราะค่าใช้จ่ายทางดอกเบี้ย แล้วก็อัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นนั้นสมดุลขึ้น ทีนี้ที่กระผมเป็นห่วงอยู่ว่าท่านนั้นอาจจะหลงดีใจไปว่าการขาดดุลงบประมาณในปี 2532 นี้นั้น ว่าลดจาก 44,000 ล้านในปี 2531 มาเหลือเพียง 23,000 ล้านนี้ กระผมอยากจะเรียนชี้แจงว่ายังมีเงินอีกส่วนหนึ่ง งบประมาณนี้เราใช้จ่ายคืนหนี้ต่างประเทศ 60,000 กว่าล้านนั้นมีอยู่ส่วนหนึ่งที่จะไปคืนเงินต้น การคืนเงินต้นนั้นเราคืนเพียง 4,498 ล้าน แต่ในขณะเดียวกันนั้นเรามีเพดานหนี้เงินกู้ต่างประเทศใหม่สำหรับปี 2532 นี้ไม่เกิน 1,000 ล้าน และดูเหมือนว่า 1,000 ล้านที่ตั้งไว้นี้นั้นคงจะยังไม่เพียงพอและคงจะต้องมีการขอเพิ่มเติม เริ่มมีการกรุยทางไว้แล้วว่าอาจจะต้องเพิ่มเป็น 1.2 พันล้านเหรียญ อันนี้ก็เป็นการสร้างหนี้เงินตราต่างประเทศเกิดขึ้น แล้วเกิดอะไรครับ ที่กระผมเป็นห่วงต่อไปก็เพราะว่าหน่วยงานที่สังกัดอยู่ในกระทรวงการคลัง วิธีการจัดทำงบประมาณนั้น

เมื่อกระผมไปดูในรายละเอียดกระผมก็แทบชักตกใจ เพราะว่ากระผมไม่คุ้นเคยกับระบบราชการอย่างนี้ ท่านลองดูในหนังสืองบประมาณรายละเอียดที่ท่านมีนะครับเอกสารงบประมาณฉบับที่ 6 รายงานการคลังประจำปีงบประมาณ 2532 ลองดูตัวอย่างของธนาคารของ ธกส. จะเห็นว่างบประมาณปี 2532 กับปี 2531 นั้นตัวเลขเหมือนกันดึกตัวเลขเหมือนกันทุกคอลัมน์ กระผมไม่ทราบว่าการทำงบประมาณอย่างนี้เกิดขึ้นได้อย่างไรโดยวิธีการอย่างนี้ เมื่อไปดูของธนาคารกรุงไทยก็เป็นไปในลักษณะเช่นนี้ เมื่อไปดูในรายงานของแบงก์ชาติธนาคารแห่งประเทศไทยก็ยิ่งให้ตกใจ เพราะว่ารายได้ที่เคยได้เมื่อปี 2531 นั้น 1,600 กว่าล้าน นำส่งคลัง 1,200 กว่าล้าน แต่พอในปี 2532 รายได้ของ ธปท. จะเหลือเพียงแค่ 400 ล้าน และจะนำส่งคลังแค่ 300 ล้าน กระผมก็อยากจะให้ดูหน้าที่ 7 ในหนังสือที่ ฯพณฯ นายกท่านได้พูดถึงเมื่อกี้ว่า รัฐบาลจะรักษาอัตราการเพิ่มของปริมาณเงินให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อไป นอกจากนี้รัฐบาลจะยังคงเข้มงวดในการตรวจสอบสถาบันการเงินและปรับปรุงระเบียบกฎเกณฑ์ให้สถาบันการเงินต่าง ๆ มีการแข่งขันกันมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อสร้างความเข้มแข็งในภาคการเงินของประเทศ ซึ่งจะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะยาว กระผมก็ยิ่งตกใจครับท่านประธาน เพราะว่าทำให้ทำมาระบบเศรษฐกิจก็กำลังเจริญเติบโต 9.2 ก็มีคนพูดกันถึงในปี 2532 ปีนี้ก็ 9 กว่า ทำไปทำมาธนาคารแห่งประเทศไทยรายได้กลับลดหดลดหายไป อย่างนี้กระผมก็ตกอกตกใจเหมือนกัน แล้วที่ยิ่งแปลกก็คือในรายการของ ธกส. จะเพิ่มทุนขึ้นอีก 500 ล้าน แต่ตัวเลขของเงินฝากตัวเลขของรายได้ที่จะเกิดขึ้นยังคงเท่าเดิมทั้ง ๆ ที่ดูสัดส่วนในการปล่อยสินเชื่อของ ธกส. แล้ว กระผมขอชมเชยครับว่าอัตรา 105 เปอร์เซ็นต์ คือสามารถปล่อยเงินกู้ได้มากกว่าเงินฝากที่หาได้ แต่ในรายละเอียดแห่งความเป็นจริงนั้นยังอาจจะเห็นว่าบ่อย ๆ ครั้งที่ ธกส. นั้นมีเงินเหลือฝากอยู่กับธนาคารพาณิชย์ ซึ่งแทนที่จะเอาเงินเหล่านี้ไปปล่อยให้กับเกษตรกรนั้นก็กลับมานอนจมอยู่ในธนาคารพาณิชย์ แล้วก็ไปเพิ่มต้นทุนให้กับธนาคารพาณิชย์ที่จะต้องไปสำรองอีก 15 - 16 เปอร์เซ็นต์ ตามระเบียบที่ตั้งไว้กลายเป็นงูกินหาง สิ่งอย่างนี้ที่ผม

อยากจะเรียนชี้แจงฝ่ายบริหารผ่านท่านประธานไปว่า อย่างไรก็ตามในหน่วยงานที่สังกัดกระทรวงคลังซึ่งเป็นผู้ดูแลเรื่องของงบประมาณโดยตรงนี้นั้นก็อยากที่จะดูให้มันถูกต้อง แล้วที่ซ้ำร้ายกว่านั้นโดยเฉพาะรายละเอียดของ ธปท. ไม่ได้รวมอยู่ในนี้ มีแต่ของ ธกส. มีแต่ของออมสิน มีแต่ของกรุงไทย แล้วที่แปลกใจอย่างยิ่งที่ผมพูดถึงเรื่องการกู้ยืมเงินตราต่างประเทศที่ผมเป็นห่วงนักห่วงหนาก็เพราะลองไปดูรายละเอียดของ ธกส. แล้วว่าเพียง ปี 2529 นั้น ธกส. ขาดทุนจากการกู้ยืมเงินตราต่างประเทศ 500 กว่าล้าน แล้วก็เพิ่มขึ้นมาเป็น 1,000 กว่าล้าน และปี 2531 นี่เป็น 1,800 กว่าล้าน และปี 2532 ก็เป็น 1,800 กว่าล้าน สิ่งอย่างนี้หรือครับที่เราพูดกันว่าไม่น่าห่วง ผมเป็นห่วงครับ ตัวเลขโดยรวมๆ แล้วเศรษฐกิจดีขึ้น สิ่งอย่างนี้ครับ อย่างที่ ฯพณฯ บุญชู ได้พูดไปแล้วเมื่อกี้ว่าควรที่จะต้องมีรายได้อีกส่วนหนึ่งเข้าไปพัฒนาชนบท ท่านประธานครับ ชนบทของเรานั้นทุกข์ยากลำบากแสนเข็ญ ประชากร 40 กว่าล้านคน ที่ลำบากยากแค้นมานานแล้ว ท่านอดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ดอกเตอร์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ได้มองเห็นถึงความทุกข์ยากของประชาชนเหล่านี้ พยายามที่จะให้ธนาคารพาณิชย์ออกไปจัดตั้งเปิดสาขาย่อยเพื่อช่วยลดการตกเขียว เพื่อช่วยลดต้นทุนของการผลิต สิ่งอย่างนี้เราได้มีผู้ที่พยายามทำมาแล้ว ทำมาแล้ว ทำมาแล้ว แต่ ณ เดี๋ยวนี้ ขณะนี้ ธกส. ได้ทำในสิ่งเหล่านี้ได้สมบูรณ์หรือเปล่า การเพิ่มทุนอันนี้นั้นจำเป็นไหมอย่างที่ท่านบุญชูได้พูดไปว่าต้องใช้เงินของหลวงเข้าไป หรือจะใช้เงินกองทุนฟื้นฟูเข้าไปแทนที่เงินเหล่านั้นจะสามารถที่จะไปลดหนี้ของเกษตรกร หนี้สิน 150,000 กว่าล้านนั้นเป็นหนี้สินที่เกษตรกรไม่มีวันที่จะสามารถลดภาระเหล่านี้ได้ และความคุ้มทุนในการจะทำเกษตรต่อไปนั้นมันก็ลดน้อยลดน้อยลงไปเรื่อย ๆ ก็ต้องขายที่ขายทางให้กับนายทุนไปเรื่อย ๆ นะครับ สิ่งอย่างนี้ครับในเมื่อในภาวะเศรษฐกิจที่กำลังดีขึ้น ในเมื่อในสภาวะเศรษฐกิจที่กำลังจะเจริญเติบโตขึ้นมาได้นั้น รัฐบาลควรหรือไม่ควร ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะหมดเวลาแล้วครับ

นายพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ รัฐบาล

ควรหรือไม่ควรที่จะต้องสร้างโครงการพิเศษขึ้นมา โดยเฉพาะในปีอันเป็นปีมิ่งมงคลสมัยเฉลิมรัชมังคลาภิเษก ในปีนี้นั้นแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ซึ่งเราหลอกเขา หรือว่าเราบอกเขามาตลอดเวลาว่าเขาคือกระดูกสันหลังของประเทศชาตินี้ เราจะขาดซึ่งคนเหล่านี้ไม่ได้ ผมอยากจะฝากฝังไปยังท่านประธานถึงฝ่ายบริหารให้มองในปัญหานี้ด้วย .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมขออีกสักนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ เป็นเรื่องที่ผมอยากจะฝากนะครับ เมื่อไปดูในโครงการที่สลักสำคัญว่าเราเห็นเรื่องของการท่องเที่ยว เรามุ่งหวังว่าจะได้เป้าหมายถึง 79,000 ล้าน แต่งบประมาณที่ใช้จ่ายกับการท่องเที่ยว 644.7 ล้าน ความสมดุลมันอยู่ที่ตรงไหนครับ แล้วอย่างเรากำลังพัฒนาประเทศไปให้เป็นกึ่งเกษตรอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมพื้นฐานนั้น สิ่งที่เราขาดมากที่สุดก็คือบุคลากร ทรัพยากรบุคคล .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ หมดเวลาแล้วครับ

นายพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมขอสรุปอย่างนี้ละครับท่านประธาน .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เอาละไม่สรุปแล้วครับ ผมยืดให้แล้วครับ เชิญนั่งลงเถอะครับ ผมขอพักการประชุมนะครับ แล้วผมจะขึ้นนั่งทันทีเวลาบ่ายโมงสิบนะครับ ผมจะเปิดประชุมทันทีเวลาบ่ายโมงสิบนะครับ เพราะฉะนั้นขอพักการประชุม 1 ชั่วโมงครับ

พักประชุมเวลา 12.10 นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา 13.10 นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชำนิครับ

นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) :ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชำนิ ศักดิเศรษฐ์ จากนครศรีธรรมราช พรรคก้าวหน้า ผมขออนุญาตต่อท่านประธานอภิปรายงบประมาณประจำปี 2532 ดังต่อไปนี้นะครับ

ปัญหาแรกก็คือเรื่องแนวทางทั่วไปของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2532 เมื่อในภาคเช้านี้ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านหลายท่านได้อภิปรายในปัญหาเรื่องแนวทางทั่วไปอันนี้ไว้แล้วด้วย แต่ผมอยากเรียนกับท่านประธานอย่างนี้นะครับว่าการจัดทำงบประมาณของรัฐบาลในครั้งนี้เรามองเห็นได้จากรายรับก่อนนะครับเป็นประการสำคัญ รายรับนั้นรัฐบาลได้มาจากไหนครับ รัฐบาลได้มาจากทางเดียวคือจากภาษีอากรของประชาชน วันนี้รัฐบาลสามารถที่จะเก็บภาษีได้ 238.332 ล้านบาท ในยอดงบเก็บภาษีทั้งหมดนี้นะครับ รัฐบาลได้มาจากภาษีทางอ้อมถึง 82 เปอร์เซ็นต์ เราได้ภาษีทางตรงเพียง 18 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง นั่นหมายถึงอะไรครับ ถ้าเป็นอย่างนี้เป็นที่มั่นใจได้เลยครับว่าในอนาคตวันข้างหน้านั้นข้าวของจะต้องแพงขึ้นอย่างแน่นอน ประชาชนจะต้องเข้ามาแบกรับในส่วนนี้อย่างไม่มีปัญหา การรายรับของรัฐบาลอีกด้านหนึ่งที่จะได้ก็คือการกู้จากเงินตราต่างประเทศ 2 ด้านนี้เท่านั้นเองครับ ถ้าไม่ขูดรีดเอาจากภาษีอากรเราก็ใช้วิธีการเงินกู้ที่จะมาทำงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งจุดนี้ผมคิดว่าวันหนึ่งข้างหน้ารัฐบาลจำเป็นแล้วละครับว่าเราจำเป็นจะหาหนทางใหม่ ๆ ในการจัดการทางงบประมาณกับประเทศชาติของเรานอกเหนือจากสิ่งเหล่านี้ นอกเหนือจากการผลักภาระให้ผู้บริโภคทั้งปวง อีกด้านหนึ่งก็คือปัญหารายจ่าย เราเห็นได้อย่างชัดเจนครับ ผมพลิกดูทุกหน้าของงบประมาณแผ่นดินที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามา เราเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นงบประมาณที่ถูกจัดสรรขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาหน่วยงานของรัฐบาลเองมากกว่าที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ ทำไมกล่าวอย่างนั้นครับ จากเอกสารที่รัฐบาลได้เสนอมานี่เราจะเห็น

ได้อย่างชัดเจน ผมได้แบ่งเรื่องนี้ไว้เป็น 2 หมวดด้วยกันนะครับ ปัญหาแรกก็คือรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณไว้สำหรับการชำระหนี้เงินกู้นะครับถึง 23.3 เปอร์เซ็นต์ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ตั้งไว้ถึง 17.7 เปอร์เซ็นต์ การบริหารงานของรัฐทั่วไปตั้งไว้ถึง 19.3 เปอร์เซ็นต์ รวมแล้วเป็น 66.3 เปอร์เซ็นต์ ถ้ารวมทางด้านการศึกษาเข้าไปด้วยอีก 17.2 เปอร์เซ็นต์ ก็จะกลายเป็น 73.5 เปอร์เซ็นต์ รัฐบาลมีอะไรเหลือไว้สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจละครับ ในแง่ของการพัฒนาเศรษฐกิจรวมแล้วทุกอย่างนะครับ ไม่ว่าจะเป็นการเกษตร การคมนาคม การสาธารณสุข การบริการสังคม การรักษาความสงบเรียบร้อย การพาณิชย์ การท่องเที่ยว การวิทยาศาสตร์ การพลังงาน และอุตสาหกรรม และการเหมืองแร่ ทั้งหมดนี้เรามีงบประมาณอยู่เพียง 26.5 เปอร์เซ็นต์ ถ้าบวกการศึกษาไว้ในหมวดนี้รัฐบาลมีเพียง 43.7 เปอร์เซ็นต์ จากจุดนี้ละครับผมถึงอยากจะเรียนกับท่านประธานสภานะครับว่างบประมาณที่ถูกจัดตั้งขึ้นในวันนี้เราไม่ได้มุ่งไปสู่การพัฒนาชนบท เราไม่ได้มุ่งไปสู่ในการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วครับว่าการจัดทำงบประมาณแผ่นดินนั้นรัฐบาลต้องมีเป้าหมาย เป้าหมายนั้นควรจะอยู่ตรงไหน เป้าหมายประการแรกก็คือจะต้องกระตุ้นให้เกิดความเจริญเติบโตในทางเศรษฐกิจ ประการต่อมาก็คือเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจหรือไม่ก็เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ จากการจัดวางงบประมาณแบบนี้อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคกิจประชาคมได้กล่าวไปเมื่อเช้าแล้ว เราสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้มีเป้าหมายไปสู่การจัดทำงบประมาณไปสู่เป้าหมายในทางเศรษฐกิจเลย แต่เรากลับจัดทำงบประมาณเหล่านี้ขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาหน่วยงานของรัฐ ปัญหาความมั่นคงเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศไม่ว่าสมาชิกแห่งสภานี้ หรือประชาชนโดยทั่วไปเราต่างมองเห็น แต่ท่านประธานครับเรามองปัญหาความมั่นคงด้วยทรรศนะอะไร เรามองปัญหาความมั่นคงตรงที่ว่าเรามีเครื่องมือรบจำนวนมากอย่างนั้นหรือ เรามองปัญหาความมั่นคงตรงที่ว่าเรามีกำลังทหารมากอย่างนั้นหรือหรือว่าเรามองความมั่นคงจากพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประชาชน ผมมั่นใจว่าตราบใดที่ประชาชนยังไม่มีรายได้ ตราบใดที่ประชาชนยังไม่มีอนาคต ประชาชนยังไม่มีหลักประกัน

จุดนี้ละครับไม่อาจที่จะตอบสนองปัญหาของความมั่นคงได้ พรรคก้าวหน้าเห็นความจำเป็นในปัญหาความมั่นคงของชาติเหนืออื่นใด แต่ความมั่นคงนั้นจะอยู่อย่างลอย ๆ ไม่ได้ ความมั่นคงนั้นจะเกิดขึ้นโดยที่เราไม่ได้ไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความเจริญเติบโตนั้น ไม่อาจที่จะทำให้ชาติมีความมั่นคงเจริญเติบโตได้อย่างแน่นอน ท่านประธานครับ ปัญหาที่จะต้องพิจารณากันในวันนี้ก็คือทำให้เรามองเห็นได้ชัดเจนนะครับว่า วันนี้รัฐบาลไม่ได้เอาอะไรเลยสักอย่างหนึ่ง เมื่อเช้านี้เพื่อนสมาชิกได้พูดว่ารัฐบาลนี้มุ่งสู่อุตสาหกรรมโดยทอดทิ้งการเกษตร แต่ผมเรียนกับท่านประธานนะครับว่า จากแนวการวางงบประมาณแผ่นดินของรัฐบาลนั้นเป็นคำตอบต่อสภาแห่งนี้ได้อย่างชัดเจนครับว่ารัฐบาลไม่ได้เอาอะไรเลยสักอย่างเดียว ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมหรือว่าจะเป็นเกษตรกรรม รัฐบาลไม่ได้มุ่งที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนส่วนข้างมากของประเทศได้มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพัฒนานั้น ๆ เคยทำให้เกิดปัญหาอะไรบ้างครับ วันนี้เรามาดูแนวทางในการพัฒนาชนบท สิ่งที่เราเคยเรียกร้องและก็ให้ความสำคัญกับสิ่งนี้ตลอดมาในวันแถลงนโยบายของรัฐบาล การพัฒนาชนบทเราเคยพูดถึงกันมาตลอดระยะเวลา 8 ปี 5 เดือน ตั้งแต่รัฐบาลชุดเก่า ๆ ทุกถ้อยคำที่ยืนลุกขึ้นพูดในสภาแห่งนี้เราบอกว่าชนบทนั้นขาดแคลน เราทุกคนห่วงใยในชนบท วันนี้ในชนบทมีงบประมาณอะไรล่ะครับ ไม่มีงบประมาณอื่นใดมากไปกว่าเงิน กสช. เพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ แนวทางในการพัฒนาชนบทเราผิดพลาดเราล้มเหลว ท่านประธานอย่าเถียงผมนะครับว่าการที่บอกว่าชนบทของเราประสบความสำเร็จนั้นเราเห็นได้ว่าชนบทนั้นเราดีขึ้น ชนบทนั้นเราประสบความสำเร็จมากขึ้น ท่านประธานครับ ผมขอเรียนยืนยันกับท่านประธานอย่างตรงไปตรงมาว่าไม่เป็นความจริง ผมมีเหตุผลอะไรจะรองรับของความไม่จริงตรงนั้นละครับ ตลอดระยะเวลาของการพัฒนาชนบทที่เราบอกว่าเราประสบความสำเร็จนั้นบ้านเมืองเราได้มีอะไรเพิ่มขึ้น เรามีโสเภณีจำนวนมากที่หลั่งไหลจากชนบทเข้ามาทำมาหากินอยู่ในเมือง กรุงเทพมหานครกลายเป็นแหล่งรองรับสลัมนะครับ เกิดสลัมขึ้นจำนวนมากในกรุงเทพมหานคร คนเหล่านี้มาจากไหนครับ ถ้าไม่มาจากชนบทผมอยากเรียนถามท่านประธานเถอะครับว่า ถ้าชนบทเรา

ประสบความสำเร็จในการพัฒนา เราจะเพิ่มโสเภณีเข้ามาในเมืองได้อย่างไร ถ้าชนบทประสบความสำเร็จชนบทมีความเข้มแข็งมากขึ้น เรามีสลัมเกิดขึ้นเป็นดอกเห็ดในกรุงเทพมหานครได้อย่างไร นี่คือจุดสะท้อนของความล้มเหลวของอดีตที่เราจะต้องยอมรับความจริงกันนะครับ ผมอยากจะถามท่านประธานอีกอย่างหนึ่งครับว่า ตั้งแต่เราพูดถึงการพัฒนาในชนบทนั้นเราได้ให้อะไรบ้างแล้วกับชนบทเราได้ให้ครับให้ถนนกับชนบท วันนี้ในชนบทเรามีถนนไว้สำหรับการสัญจรไปมา ท่านประธานครับทรรศนะแห่งการพัฒนานั้นควรจะมากกว่าถนนเพียงเพื่อมีการสัญจรไปมาเท่านั้น แต่ถนนของชนบทในวันนี้เราต้องการให้เป็นสถานที่สำหรับลำเลียงการผลิต เพื่อที่จะวางเป้าหมายไปสู่การตลาดของประชาชนในชนบทเหล่านั้น การไฟฟ้า ประชาชนในชนบทนั้นขาดไฟฟ้าจำนวนมาก แต่ว่าไฟฟ้าในชนบทวันนี้ไม่ได้หมายเพียงแต่ว่ามันเป็นเครื่องของการให้แสงสว่างในยามค่ำคืนเท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จวนจะหมดเวลาแล้วนะครับ

นายชำนิ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : แต่ไฟฟ้าในชนบทนั้นหากยังต้องหมายถึงเป็นพลังการผลิตที่สำคัญที่จะไปบรรลุเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจของประชาชนในชนบทด้วย ท่านประธานครับ นั่นคือปัญหาของชนบทที่เราล้มเหลว ท่านประธานแปลกใจไหมครับ ว่าประเทศไทยเรานั้นเป็นแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง ประเทศไทยของเรานั้นเป็นเมืองพุทธ เราโฆษณาจุดนี้สำหรับการท่องเที่ยว ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าโสเภณีในประเทศไทยเรามีมากกว่าพระสงฆ์ นี่คือข้อเท็จจริงที่แบอยู่เบื้องหน้าของเรา นี่คือข้อเท็จจริงที่ชนบทไม่เคยได้รับโอกาสในสิ่งเหล่านี้ ผมอยากเรียนกับท่านประธานครับว่าสิ่งเหล่านี้รัฐบาลควรจะให้ความสนใจสิ่งเหล่านี้แหละครับ เราจะต้องมากำหนดแนวทางที่ถูกต้องในการพัฒนาชนบทเสียที แนวทางที่ถูกต้องนั้นคืออะไร วันนี้เราไม่ได้เริ่มต้นจากรากฐานทางเศรษฐกิจที่เป็นจริงของชนบทเราต้องอัดเงินทุนลงทั้งหมดนี้ ให้กับการพัฒนาในทางเศรษฐกิจ ไม่ใช่เริ่มต้นจากถนนไม่ใช่เริ่มต้นจากไฟฟ้านะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) . อีก 2 นาทีครับท่านประธานครับจริง ๆ แล้วนี่ผมเพิ่งจะเริ่มต้นได้นิดเดียวเท่านั้นเองนะครับ ขอ 2 นาทีขออนุญาตครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อีกนาทีเดียวนะครับ

นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมขอสรุปกับรัฐบาลอย่างนี้นะครับว่าแนวทางในการพัฒนาชนบทนั้นเราไม่ต้องคิดเพียงว่าเราให้ในเรื่องของถนน ให้ในเรื่องของการไฟฟ้าเท่านั้นเอง วันนี้รัฐบาลจำเป็นต้องกำหนดเขตเศรษฐกิจที่แน่นอนแล้วละครับ รัฐบาลต้องวางเป้าหมายที่แน่ชัดในการที่จะให้เกิดการผลิตในชนบทเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนเหล่านั้น การประกันราคาพืชผลรัฐบาลไม่ได้พูดไว้ในงบประมาณในวันนี้ แต่ท่านประธานครับการประกันราคาพืชผลนั้นถึงแม้ว่ารัฐบาลไม่ต้องการ แต่ผมขอเรียนนะครับว่าตราบใดที่เกษตรกรของเราอ่อนแอ เกษตรกรของเรายังไม่มีอำนาจต่อรองการไม่มีการประกันราคาพืชผลนั้นก็เท่ากับเหยียบย่ำคนจนให้ตะกายกลับเข้ามาสู่ในเมือง ซึ่งไม่ใช่วัตถุประสงค์ของรัฐบาลนี้อย่างแน่นอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาพอดีครับ เชิญท่านพลเอกอาทิตย์ครับ

พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก (เลย) : กราบเรียนท่านประธานสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก ส.ส. เลย พรรคปวงชนชาวไทย ท่านประธานครับ วันนี้รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเข้ามาสู่สภา ซึ่งความจริงผมเห็นใจรัฐบาลเป็นอย่างยิ่งที่จำเป็นจะต้องมีงบประมาณในการบริหารราชการแผ่นดิน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องพัฒนาประเทศชาติ และประชาชน อย่างไรก็ตามข้อเสนอของกระผมนั้นเป็นความห่วงใยของฝ่ายค้าน ที่มุ่งหมายจะให้รัฐบาลได้บริหารชาติบ้านเมืองและประชาชนให้เกิดผลอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามสิ่งที่ผมเป็นห่วงข้อแรกนะครับ เรื่องการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล ซึ่งในปีนี้รัฐบาลจะต้องใช้เงินในการบริหารราชการแผ่นดินถึง 285,500 ล้านบาทนะครับ ซึ่งอันนี้ก็เป็นงบประมาณที่ค่อนข้างสูง

แต่ถ้าหากเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริงก็น่าจะสนับสนุน รายได้ที่รัฐบาลจะจัดเก็บนั้นซึ่งมีรายได้ประมาณ 262,300 ล้านนะครับ ซึ่งอันนี้ก็นับว่าเป็นการจัดเก็บหากได้เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ก็คงจะไม่มีปัญหาอะไร ผมได้ดูสถิติของรัฐบาลที่ได้จัดเก็บรายได้สำหรับเอามาใช้ในงบประมาณแผ่นดิน ย้อนไป 2 ปีที่ล่วงมาแล้วก็เห็นว่าการจัดเก็บรายได้นั้นก็ได้ตรงเป้าหมาย และบางปีก็มีรายได้สูงกว่าเป้าหมายที่เราได้กำหนดไว้ แต่อย่างไรก็ตามในปีนี้เป้าหมายที่กำหนดไว้ 262,300 ล้านนั้นเป็นเป้าหมายที่กำหนดขึ้นหลังจากที่รัฐบาลได้มีปัญหาหลายอย่างหลายเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่ต้องปรับเงินเดือนข้าราชการ และยังจะต้องปรับรายได้ของรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งจะต้องมีการปรับแรงงานขั้นต่ำ ซึ่งก็นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญของสังคมในชาติในบ้านเมืองที่ผมกล่าวว่าเป็นเรื่องสำคัญนั้นก็เพราะว่าเมื่อมีการปรับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นั้นจะทำให้ค่าครองชีพของประชาชนสูงขึ้นเราไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ ท่านประธานครับ ขณะนี้ค่าครองชีพได้สูงขึ้นอย่างรวดเร็วหลังจากที่ได้มีการปรับเงินเดือนข้าราชการแล้ว ไม่ว่าจะเป็นค่าครองชีพประจำวันหรือเป็นค่าครองชีพอื่น ๆ ก็สูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งสิ่งนี้เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่ามีการปรับเงินเดือนที่ทางรัฐบาลได้ตกลงใจไปแล้ว ซึ่งผมก็เห็นใจรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือนรัฐวิสาหกิจ เงินเดือนข้าราชการหรือแม้กระทั่งแรงงานขั้นต่ำ ผมก็เห็นใจว่ามันถึงคราวที่จะต้องปรับ และมันเป็นโอกาสที่จะต้องปรับ แต่เมื่อปรับไปแล้วสิ่งที่จะต้องตามมาก็คือว่า รัฐวิสาหกิจทุกแห่งนั้นต้องใช้เงินของรัฐวิสาหกิจเอง เงินที่จะส่งรัฐในแต่ละปี ซึ่งในปีนี้คาดว่าจะส่งรัฐถึง 9,000 กว่าล้านนะครับไม่ถึงหมื่น แต่ถ้าปรับเงินของรัฐวิสาหกิจไปแล้ว เงินที่จะเหลือส่งรัฐนี้ผมคิดว่าต้องน้อยลงอย่างแน่นอน ซึ่งในปีนี้อาจจะใช้เงินปีที่แล้วส่ง ก็อาจจะไม่กระทบกระเทือนมากนัก แต่อย่างไรก็ตามในปีต่อไปต้องกระทบกระเทือนแน่นอนนะครับ ทีนี้ถ้ารัฐวิสาหกิจได้กำไรการกระทบกระเทือนก็คงไม่มีปัญหามาก แต่ถ้ารัฐวิสาหกิจบางแห่งขาดทุน ผมก็เป็นห่วงว่ารัฐบาลจะต้องใช้เงินจุนเจือในเรื่องของการปรับเงินเดือนของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งอันนี้คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐบาลก็จะต้อง

เสียดุลในการจัดทำงบประมาณเกี่ยวกับต้องใช้ในเรื่องนี้ลงไปอีกนะครับ และนอกจากนั้นการที่ของแพงขึ้นอย่างมากนั้นการปรับค่าแรงขั้นต่ำก็จะทำให้ต้นทุนผลิตของของต่าง ๆ ก็สูงขึ้น และเมื่อเป็นเช่นนี้ภาษีอากรที่จะต้องเสียให้แก่รัฐก็คงจะต้องลดน้อยลง สิ่งเหล่านี้เป็นความห่วงใยว่าถ้ารัฐบาลจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมายจริงก็คงไม่มีความเดือดร้อน แต่ถ้าเก็บไม่ได้ รัฐบาลจะต้องกู้ในประเทศเพิ่มขึ้นอีก ซึ่งการกู้ในประเทศเพิ่มขึ้นนี่จะต้องกู้จากธนาคารพาณิชย์ก็จะทำให้สภาพคล่องของธนาคารต้องลดน้อยลงไป เพราะขณะนี้เราก็ทราบเป็นอย่างดีว่าธนาคารทุกธนาคารนั้นกำลังขาดสภาพคล่องและจำเป็นต้องเพิ่มดอกเบี้ยของธนาคารขึ้นเพื่อให้คนได้ฝากเงินมากขึ้น แต่ถ้าหากว่ารัฐบาลจำเป็นต้องกู้เงินในประเทศจากธนาคารพาณิชย์อย่างนี้ ก็ทำให้สภาพคล่องของธนาคารต้องลดน้อยลง อันนี้ก็น่าเป็นห่วงนะครับ แต่ก็เป็นความห่วงใยที่ยังไม่เกิด เป็นแต่เพียงคาดหมายเท่านั้น ถ้าไม่เกิดขึ้นกระผมก็คิดว่าเป็นสิ่งที่ดีที่รัฐบาลจะได้เอางบประมาณมาใช้ในการแก้ปัญหาของประเทศชาติได้ด้วยเหตุนี้เองครับผมก็คิดว่ารัฐบาลน่าจะได้เตรียมตัวไว้ในเรื่องอย่างนี้ ถ้าหากว่ามีการขาดดุลในด้านงบประมาณมากขึ้น เก็บภาษีไม่ตรงตามเป้าหมายจะทำอย่างไร แต่ถ้าหากว่าเก็บภาษีได้มากกว่าเป้าหมายก็เป็นเรื่องที่ดีที่รัฐบาลจะได้ใช้เงินที่เกินเป้านี้ เอาไปใช้ในการพัฒนาประเทศให้ตรงกับสิ่งที่เราห่วงใยและต้องการนะครับ

สำหรับเรื่องที่ 2 นั้น ผมก็อยากจะขอฝากรัฐบาล เราพูดกันถึงเรื่องปรับเงินเดือนข้าราชการ ปรับเงินเดือนของรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งปรับแรงงานขั้นต่ำเราก็ทำกันไปแล้วทุกเรื่อง ซึ่งก็มีความจำเป็นทั้งนั้น และผมได้เคยกล่าวไว้แล้วว่าถ้าเราปรับในระยะที่ใกล้เคียงกันสอดคล้องกันก็จะทำให้ของนั้นมันกระเพื่อมขึ้นไม่มากนัก ไม่ถี่เกินไป ก็จะเป็นประโยชน์ แต่มามีคนอีกหลายพวก หลายหมู่ หลายเหล่าด้วยกันที่ได้ไม่มีเงินเดือน และบางคนก็ไม่มีการปรับซึ่งอันนี้เขามีความเดือดร้อน ผู้ที่มีความเดือดร้อนในเรื่องนี้ผมอยากจะกล่าวถึงข้าราชการที่ได้รับบำนาญหรือเบี้ยหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลเหล่านี้เราไม่ได้กล่าวถึงถูกแล้วครับ ผมเป็นข้าราชการบำนาญคนหนึ่ง ถ้ากล่าวเรื่องนี้คนอาจจะกล่าวไปว่าผมได้

กล่าวเพื่อตัวเอง ไม่ใช่เช่นนั้นนะครับ เพราะว่าบำนาญที่ผมได้รับนั้น เป็นบำนาญที่ได้รับเท่าเงินเดือนซึ่งผมไม่มีความเดือดร้อนในเรื่องนี้ แต่มีข้าราชการบำนาญอีกหลายคนครับที่มีความเดือดร้อน และเขาได้รับบำนาญกันมาตั้งแต่หลายสมัยนะครับ ถ้าพูดถึงว่าผู้ที่ทำการรบก็ตั้งแต่สงครามอินโดจีน เอเชียบูรพาก็ได้รับบำนาญก็ยังมีชีวิตอยู่ก็หลายท่านด้วยกัน ผู้ที่ได้รับบำนาญโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ทำการรบ ผู้ที่พิการจากการรบก็อยู่ในข่ายที่จะต้องได้รับบำนาญทำการเลี้ยงชีพด้วย เขาเหล่านี้เราไม่ได้กล่าวถึงการที่จะปรับเงินเดือนเพื่อขึ้นให้แก่เขาเลย บางครั้งคนเราอาจจะพูดว่าข้าราชการบำนาญไม่ได้ทำงานอะไรให้เกิดประโยชน์หรือไม่ได้รับราชการก็เป็นเพียงว่าได้รับบำนาญไปเลี้ยงชีพ แต่ถ้ากล่าวอย่างนั้นก็เป็นการกระเทือนขวัญต่อข้าราชการบำนาญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเขาเหล่านั้นได้รับใช้ชาติบ้านเมืองมาเป็นระยะเวลานาน ด้วยเหตุนี้ผมอยากจะขอฝากรัฐบาลได้คำนึงถึงบรรดาข้าราชการบำนาญผู้ที่ได้รับเบี้ยหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการบำนาญที่ผ่านการรบที่พิการ ที่ทุพพลภาพต้องใช้เงินเหล่านี้หาเลี้ยงชีพ ผมจึงคิดว่าบรรดาพวกเหล่านี้เขาต้องได้รับการกระทบกระเทือนจากการครองชีพที่กำลังสูงขึ้น เขาจะต้องดำรงชีวิตอยู่ให้ได้ แล้วเราจะทอดทิ้งเขานั้นคงไม่สมควร ทำอย่างไรครับที่เขาจะได้รับผลพลอยจากการเมตตาของรัฐบาลบ้างตามสมควร อาจจะขึ้นให้บ้างตามส่วนสัด หรืออาจจะให้สิทธิเขาบางอย่าง เช่นการโดยสารรถ หรือพาหนะที่เป็นของรัฐบาล เช่น รถไฟ เครื่องบินหรือรถเมล์อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ก็จะทำให้ขวัญกำลังใจของบรรดาพวกข้าราชการบำนาญพวกที่ได้รับเบี้ยหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้เป็นข้าราชการบำนาญจากการสู้รบ ผู้ที่พิการทุพพลภาพก็จะได้รับผลพวงแห่งความเมตตาของรัฐบาล ผมได้ฟังว่าเราได้ปรับเงินเดือนกัน เราได้พิจารณาขึ้นเงินเดือนของรัฐวิสาหกิจกัน รวมทั้งการพิจารณาค่าแรงขั้นต่ำซึ่งเรากำลังทำกันมาเป็นขั้นเป็นตอนซึ่งผมก็เห็นว่าเป็นสิ่งถูกต้อง แต่ว่าเราไม่ได้พูดกันถึงข้าราชการบำนาญเลย ซึ่งเขาเหล่านี้กำลังคอยความหวังจากรัฐบาลอยู่ จะเมื่อไรก็แล้วแต่นะครับ จะงบประมาณผ่านแล้วจะผ่านหรือไม่ผมไม่ทราบ แต่ถ้างบประมาณผ่านก็ขอได้พิจารณาข้าราชการพวกเหล่านี้ซึ่งเป็นข้าราชการบำนาญสูงอายุ ซึ่งควรจะได้รับความอบอุ่นจากเมตตาของรัฐบาลต่อไป

เรื่องที่ 3 ผมอยากจะกล่าวเสนอแนะต่อรัฐบาลในเรื่องการจัดทำงบประมาณโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว เมื่อเช้านี้ผมได้ฟังหัวหน้าพรรคประชาชนได้กล่าวถึงเรื่องการท่องเที่ยว ผมอยากจะขอย้ำว่าเรื่องการท่องเที่ยวนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญและรัฐบาลควรจะได้มองเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวให้มาก แต่เท่าที่ผมดูพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น ผมมองเห็นว่ารัฐบาลยังไม่ได้เห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวเป็นหลักและมีความสำคัญที่สูงในเรื่องความเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราไปรวมกับการพาณิชย์และการท่องเที่ยวนะครับ ถึงแม้ว่าเราจะแยกในรายละเอียด แต่ว่าการที่ไปรวมกันไม่หยิบยกให้เห็นความสำคัญนั้น ผมก็มองเห็นว่าการท่องเที่ยวนั้นได้ถูกเพิกเฉยและได้ถูกมองว่ามีความสำคัญไม่สูงไม่สมควรที่รัฐบาลจะต้องได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มากขึ้นผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาผ่านไปยังรัฐบาลว่า ขณะนี้หน่วยงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวนั้นผมมองดูแล้วยังมีความซ้ำซ้อน แหล่งท่องเที่ยวซึ่สำคัญ มีผู้รับผิดชอบถึง 3 หน่วยงานด้วยกัน หน่วยงานแรกได้แก่กรมป่าไม้ เพราะส่วนใหญ่แหล่งท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวนั้นจะอยู่ในพื้นที่ป่าสงวน อุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอันนั้นเป็นความรับผิดชอบของกรมป่าไม้จะดูแลสถานที่อย่างนั้น ส่วนผู้ที่รับผิดชอบต่อมาก็คือได้แก่ส่วนราชการของจังหวัด จะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดก็แล้วแต่ ส่วนที่ 3 ได้แก่การท่องเที่ยวนะครับ จะเห็นได้ว่าหน่วยงานทั้ง 3 หน่วยงานนั้นนะครับ ไม่ได้มีเอกเทศในการทำงานให้เกิดผลประโยชน์โดยตรงต่อแหล่งท่องเที่ยวอย่างยกตัวอย่างว่าแหล่องท่องเที่ยวซึ่งเป็นของกรมป่าไม้ ผู้ที่จะผ่านไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นกรมป่าไม้บางทีเขาเก็บค่าผ่านประตู หรือค่าผ่านเข้าไปเที่ยวนะครับ ไปชมสถานที่ต่าง ๆ แต่เงินต่าง ๆ ที่เราได้เก็บไว้นั้นนะครับ การที่จะหวนกลับมาบำรุงแหล่งท่องเที่ยวนั้นโดยตรงนี้ไม่ค่อยจะมี หรือมีก็น้อยมาก ส่วนราชการแห่งที่ 2 คือจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขาจะทำการพัฒนาเส้นทางก็เป็นความเร่งด่วนระดับที่ไม่สูงมากนัก เพราะว่าจังหวัดนั้นมีเรื่องที่จะต้องทำอีกหลายเรื่องหลายประการ ฉะนั้นแหล่งท่องเที่ยวที่จะได้ไปพัฒนากันอย่าง

แท้จริงก็ไม่ค่อยได้ทำกันจึงถูกปล่อยปละละเลย ส่วนการท่องเที่ยวนั้นแทบจะไม่ต้องกล่าวถึง เพราะว่ากิจการของการท่องเที่ยวมีมาก แต่ที่รัฐบาลตั้งงบประมาณไว้นั้นนะครับ เพียงเพื่อประชาสัมพันธ์ เพียงเพื่อประสานงาน ไม่ใช่ผลักดันให้แหล่งท่องเที่ยวได้เกิดมีมีความสมบูรณ์ขึ้นแต่อย่างใด อันนี้ผมจึงเป็นห่วงมากว่า ถ้าเรามีการท่องเที่ยวที่ดีและสามารถขายการท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่แล้ว จะเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศชาติได้อย่างมาก ท่านประธานสภาครับ ผมอยากจะยกตัวอย่างอย่างนี้ว่า เรามีแหล่งท่องเที่ยวซึ่งจะแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติก็ได้แก่น้ำตกหรือว่าจะเป็นป่า เป็นอุทยานอะไรต่าง ๆ ก็แล้วแต่เถอะครับ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ส่วนอันที่ 2 คือเป็นแหล่งทางประวัติศาสตร์ ทางประวัติศาสตร์นี้ก็ได้แก่การดูแลของทางกรมศิลปากร ซึ่งมีเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์ได้คอยดูแลอารักขาอยู่นะครับ ส่วนจะทำได้แค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับงบประมาณของกรมศิลปากรซึ่งผมดูแล้วก็น้อยมาก ไม่พอที่จะพัฒนาสิ่งที่จะมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ให้ดีขึ้นนะครับ ส่วนอันที่ 3 ก็ได้แก่แหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับความรื่นรมย์ อันนี้ก็คงไม่มีปัญหาอะไรเขามาท่องเที่ยว เรามีแหล่งรื่นรมย์ให้เขาเที่ยวเขาก็เที่ยวกันนะครับเพียงแต่จัดระเบียบเรื่องการท่องเที่ยว เรื่องความปลอดภัย เรื่องความสะดวกให้เขาก็ทำให้เขาได้เข้ามาแล้วก็เอาเงินมาใช้ในชาติ ในบ้านเมืองของเราทำให้เศรษฐกิจก็ดีขึ้นนะครับ ทีนี้เรามาพิจารณาว่าการท่องเที่ยวของเรานั้นปีหนึ่งนี่ก็คงมีคนมาท่องเที่ยวประมาณไม่ต่ำกว่า 4 ล้านคนนะครับ ซึ่งอันนี้ก็เป็นจำนวนมหาศาล ถ้าเราได้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวกันให้มาก ผมคิดเหลือเกินว่าเงินจะเข้าประเทศของเราได้มาก แล้วทำให้เศรษฐกิจของเราได้ดีขึ้น ซึ่งเรามีแหล่งท่องเที่ยวที่จะต้องปรับปรุงไม่น้อยกว่า 500 แห่งในประเทศ เราปรับปรุงไปได้กี่แห่งครับ ผมไปมาหลายแห่งแล้วไม่เคยมีการปรับปรุงกันอย่างจริงจังสักทีเดียว แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งก็ต้องอยู่ในความดูแลของศาสนา คือศาสนาก็ไปดัดแปลงแหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นที่สำหรับทำกิจกรรมทางศาสนา ซึ่งบางครั้งมันก็ไปด้วยกันไม่ได้ เพราะแหล่งท่องเที่ยวนั้นเราต้องการอาศัยธรรมชาติ แต่เราก็ไม่ดูแลกัน เราก็ปล่อยให้ทางศาสนาก็เข้ามาจัดการก็ยังดีกว่าไม่มี

ใครจัดการครับ ก็ทำให้มันสะอาดเรียบร้อยแล้วก็มีคนมาเที่ยวมาชมมาปฏิบัติทางศาสนา ก็ยังดีกว่าไม่มีใครทำอะไรเลย แต่ถ้าเราได้ดัดแปลงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่แท้จริงแล้ว ผมคิดว่าจะมีประโยชน์มาก ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า ผมได้เคยไปดูแหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่งทางภาคใต้ ซึ่งผมมีความเสียดายและก็คิดว่าถ้าทางราชการทางรัฐบาลได้สนใจในเรื่องนี้จะดีกว่าที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ ที่จังหวัดทางปัตตานีนะครับ ก็มีแหล่งท่องเที่ยวแห่งหนึ่ง ผมไม่อยากจะเรียกว่าแหล่งท่องเที่ยวแต่ว่ามีธรรมชาติแห่งหนึ่งเป็นถ้ำ เขาเรียกว่าถ้ำนางมณโฑ ผมไปดูถ้ำนางมณโฑนี้ ซึ่งผมอยากจะกราบเรียนให้เป็นข้อสังเกตนะครับว่าถ้ำนี้เป็นเขตที่บริษัทแห่งหนึ่งได้สัมปทานในการระเบิดหินเขาก็จะระเบิดถ้ำแห่งนี้ไปด้วยนะครับ ถ้าบังเอิญไม่มีผู้ที่รักธรรมชาติอย่างแท้จริงไปพบเข้า แล้วไปขอสงวนสิ่งนี้ไว้ ขอไม่ให้เขาระเบิด แล้วไปขอทางจังหวัด ขอกันไว้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ผมเข้าไปดูถ้ำที่เรียกว่าถ้ำนางมณโฑของจังหวัดปัตตานีนี่นะครับ ปรากฏว่าข้างในนั้นมีหินย้อย มีหินงอกแล้วก็มีถ้ำมีหลืบ ซึ่งผมคิดว่าอายุของถ้ำนี้ต้องเป็นหมื่น ๆ ปี หรือแสนปีขึ้นไปนะครับ จะถึงล้านปีหรือไม่ก็ไม่ทราบ ต้องเป็นเรื่องของทางวิชาการที่จะต้องมาดูแลกัน ผมก็ใจหายครับ ไปดูเพราะว่าในต่างประเทศนั้นนะเขาถนอมกันยิ่งกว่าอะไรทั้งสิ้น หินย้อยแต่ละท่อนหรือหินงอกแต่ละแห่ง เซ็นหนึ่งนี่นะครับใช้เวลาถึง 10 ปี ในการที่จะงอกเข้ามาได้จำนวนที่ผมได้กล่าวแล้ว แต่ของเรานั้นไม่ได้ดูแลกัน ปรากฏว่าหินย้อยบางอันนี่ถูกหักไปแล้วบ้าง ถูกทำลายไปแล้ว เราไม่ได้เคยสนใจกันเลย ถ้ำต่าง ๆ เหล่านี้ครับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ผมคิดว่ามีคำทางการที่เราจะต้องถนอมไว้ให้คนได้ชมได้เที่ยวกัน แต่เราไม่เคยได้ดูแลกันอย่างแท้จริงท่านประธานครับ ท่านลองบอกไปทางรัฐบาลให้ไปดูเถอะครับว่า ถ้ำหลายแห่งที่มีอยู่ในทุกวันนี้เราไม่ ได้ดูแลกันหรอกครับ ปล่อยให้วัดดูบ้าง บางทีก็จุดไต้เข้าไปบ้าง บางทีก็มีเครื่องปั่นไฟ เราไม่ได้เคยดูแลกันอย่างแท้จริง มันน่าเสียดายไหมครับ ในเมื่อทุกประเทศเขาถนอมเขาหวงแหนสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ แต่เมืองไทยเราไม่ดูแลเลย เราจะให้ใครมาท่องเที่ยวเราก็ต้องดูแลให้ดีขึ้น ให้มีความสะดวก ให้สวยงาม ตกแต่งเข้าไปใช้เงินเท่าไร เราก็ต้อง

ลงทุน เพราะว่าการท่องเที่ยวนี่มันสนองตอบให้เกิดเศรษฐกิจแก่ประเทศมากมาย ทำไมเราไม่ทำกันนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมอยากจะขอฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า ถ้าสนใจในแหล่งท่องเที่ยว ผมคิดว่าจะทำเงินให้แก่รัฐมาก และเราจะได้เอาเงินมาพัฒนาประเทศ พัฒนารายได้ให้สูงยิ่งขึ้น อีกแห่งครับน้ำตกบริพัทธที่จังหวัดสงขลา ผมไปดูแล้วผมเศร้าใจ อาคารของกรมป่าไม้ซึ่งมีเจ้าหน้าที่รักษาอยู่นั้นมันพังครับ แล้วถามดูแล้วพังมาร่วมปีแล้วไม่มีใครสร้าง ไม่มีใครซ่อมแซม ก็ปล่อยให้พังอยู่อย่างนั้น แล้วสถานที่ก็สกปรก แต่น้ำตกสวยมาก อย่างนี้ครับ คือเราไม่ได้ดูแลแหล่งท่องเที่ยวกันอย่างแท้จริง จะโยนให้เป็นความรับผิดชอบของใคร การท่องเที่ยวเขาก็บอกว่าเขาได้แต่ประสานงานจังหวัดก็บอกว่าที่นี้อยู่ของกรมป่าไม้ กรมป่าไม้ก็บอกว่าอยู่ไกล เจ้าหน้าที่เคยเฝ้าก็หายไป ก็ปล่อยให้ธรรมชาติดูแลกันเอง มันก็เกิดความรกรุงรัง แล้วคนไปเที่ยวก็ไม่รักษาความสะอาด สกปรก คนที่จะไปเที่ยวต่อไปเขาก็เกิดความรังเกียจ ผมไปที่ป้ายบอกชื่อน้ำตก มีคนเอากางเกงในไปแขวนไว้ครับ บนที่ป้ายนั้น ก็ไม่มีใครดูแล ผมต้องไปหยิบออกอะไรอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งผมคิดว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำไมครับ เราไม่ดูแลกันอย่างแท้จริง ทำไมเราไม่กำหนดหน่วยงานให้รับผิดชอบกัน โดยให้เป็นผู้ประสานหรือสั่งการหน่วยที่เกี่ยวข้องได้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดของการท่องเที่ยว ผมคิดว่าจะมีประโยชน์ต่อประเทศชาติในอนาคต เราต้องการเงินครับ เราต้องการเศรษฐกิจเพื่อมาพัฒนาประเทศของเรา ทำไมการท่องเที่ยวไม่ต้องลงทุนอะไรเลยเพียงแต่ตกแต่งให้ดี คนก็จะเอาเงินมาให้ประเทศเรา เราก็จะสามารถบำรุงประเทศชาติของเราได้ ผมมาดูงบประมาณที่แบ่งให้ ปี 2531 ได้รับงบประมาณ 503.7 ล้าน ปี 2532 ได้รับงบประมาณ 644 ล้าน เพิ่มขึ้นนิดหน่อยครับ ไม่พอที่เราจะส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างแน่นอน จะทำอย่างไรครับหากแหล่งท่องเที่ยวทางภาคอีสาน ภูกระดึง ภูหลวง ปรากฏว่ายุ่งกันจนแหลกลาญที่จะปีนป่ายขึ้นไปก็ไม่เคยมีการดูแลซ่อมแซมให้มันปลอดภัยกับผู้ที่จะไปท่องเที่ยว นี่ละครับผมอยากจะขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ถ้าสนใจการท่องเที่ยวให้มากกว่านี้แล้วผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์มหาศาล ผมขอฝากไว้ด้วยครับ

เรื่องต่อไปครับ เรื่องของคนที่ไม่มีเงินเดือน เรื่องของคนที่ยังมีความลำบาก คือชาวไร่ชาวนา และผู้ที่มีอาชีพอิสระ เช่นพวกขับรถรับจ้างบ้าง แท็กซี่ สามล้อ สามล้อเครื่อง หรือแม้กระทั่งผู้ที่มีอาชีพอิสระเขายังคอยความดูแลความช่วยเหลือของรัฐบาล ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เขาไม่มีรายได้อย่างเพียงพอ เพราะฉะนั้นการกระจายงานการสร้างงานและเพิ่มผลผลิตในชนบทอย่างทั่วถึง เป็นความจำเป็นครับ และเป็นการที่จะกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง อย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้เอง ผมจึงอยากขอฝากรัฐบาลว่า ขอได้เร่งรัดให้การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ให้ประชาชนได้รับผลอย่างเร็วที่สุด การกระจายงานไปสู่ชนบทเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เราอาจจะกระจายงานไปสู่ภาคตะวันออก เราอาจจะเร่งรัดโรงงานในบางที่ แต่ผมอยากจะขอให้รัฐบาลได้สนใจต่อเกษตรอุตสาหกรรม ซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องที่จำเป็นต่อประชาชนอย่างมาก ผมอยากจะยกตัวอย่างที่จังหวัดเลยนะครับ เขาปลูกถั่วเหลืองกัน ปลูกถั่วเขียวกัน แต่ท่านประธานเชื่อไหมครับว่า โรงงานทำเต้าหู้ โรงงานทำซีอิ๊ว โรงงานทำเต้าฮวย วุ้นเส้น ที่จังหวัดเลยไม่มีสักโรงงานเดียว แล้วเขาเอาถั่วเหล่านี้ไปขายที่ไหนครับ เขาต้องส่งไปขายที่จังหวัดอื่น ค่าขนส่งถูกกดราคา เขาจะเอารายได้จากที่ไหนมา สิ่งเหล่านี้แหละครับเป็นรายได้ของประชาชนในชนบทที่เราจำเป็นจะต้องเร่งรัดให้เขาได้รับผลในการที่เขาได้ผลิตสิ่งต่าง ๆ จากไร่จากนาของเขาให้เขาได้รับอย่างเต็มที่ ถึงเวลาแล้วครับที่รัฐบาลจะต้องมีการประกันราคาพืชที่เขาได้ทำขึ้น ไม่ว่าจะเป็นมันสำปะหลัง ข้าวโพด ถั่ว ขอให้เขาได้ขายที่มีรายได้พอที่จะเลี้ยงชีพและมีรายได้ดีขึ้น เขาจึงจะสามารถทรงชีพอยู่ได้ในสังคมนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการออกเอกสารสิทธิ์ ซึ่งเราได้มีการตั้งกรรมาธิการกันไปพิจารณา ผมอยากจะขอให้เร่งรัดเพื่อให้ผลนั้นมันตกถึงประชาชนโดยเร็ว ไม่ว่าจะวิถีทางใดก็ตาม ถ้ามิฉะนั้นแล้วประชาชนเขาก็จะไม่สามารถทำมาหากินได้อย่างมีความสบายใจ ด้วยเหตุนี้เองผมจึงคิดว่า ควรจะได้มีการกวดขันเจ้าหน้าที่ทุกระดับให้ดำเนินการให้แก่ชาวไร่ชาวนา การปลูกพืชผลก็ควรจะได้แนะนำให้เขาได้ปลูกพืชให้ตรงกับตลาดต้องการ ถ้าปลูกพืชไม่ตรงกับที่ตลาดต้องการ

รายได้เขาก็ไม่ดี เขาก็ถูกกดราคา ซึ่งเรามีเจ้าหน้าที่อยู่แล้ว ขอให้ดำเนินการทำการแนะนำประชาชนให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ผมคิดว่าจะทำให้ชาวไร่ชาวนาได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่

อีกเรื่องหนึ่ง ในเรื่องของประชาชนชาวไร่ชาวนา คือเรื่องปุ๋ย เรามีการจัดการหาปุ๋ยไปจำหน่ายให้แก่ชาวไร่ชาวนาในราคาถูก ในราคาที่เป็นธรรม แต่ว่าการจัดส่งปุ๋ยนั้น บางทีไม่ตรงกับฤดูกาลที่เขาจะทำไร่ทำนากัน เขาก็เสียประโยชน์เขาก็เสียผล เขาก็ต้องไปหาปุ๋ยในราคาที่แพง และนั่นแหละครับ คือความลำบากของชาวไร่ชาวนาของเรานะครับ

เรื่องที่ 4 ที่ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล คือ เรื่องของการสาธารณสุข ผมเป็นห่วงพี่น้องประชาชนของเราที่ไม่มีรายได้ ที่ไม่ได้เป็นข้าราชการ ที่ไม่ได้เป็นรัฐวิสาหกิจ นั่นก็คือคนที่เป็นชาวไร่ ชาวเกษตรกรของเรา เมื่อเขาเจ็บไข้ได้ป่วยเขาต้องไปพึ่งโรงพยาบาล แต่โรงพยาบาลของเรานั้น ผมคิดว่าเห็นใจกระทรวงสาธารณสุขอย่างยิ่งทีเดียวนะครับ เพราะเราได้รับงบประมาณน้อยมากนะครับ เมื่อปี 2531 เราได้งบประมาณ 1,814.9 ล้าน ปีนี้เราได้เพียง 1,982.9 ล้าน ซึ่งเพิ่มขึ้นมาเล็กน้อยมาก งานปีที่แล้วเราก็รับคนไข้กันแทบไม่ไหว งานในปีใหม่ก็จะต้องมีคนไข้มากขึ้น เมื่อของแพงรายได้น้อย เขาก็ต้องพึ่งโรงพยาบาลในยามเจ็บไข้ได้ป่วย ถ้าเราไม่สามารถที่จะรับคนเจ็บไข้ได้ป่วยมารับการรักษาได้อย่างเต็มที่สมบูรณ์แล้วเขาจะพึ่งอะไรใครครับ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะขอฝากว่า คนที่ไม่มีเงินเดือน คนที่เป็นชาวไร่ชาวนา คนที่มีอาชีพอิสระนั้นคอยการช่วยเหลือของรัฐบาลในเรื่องการรักษาพยาบาล นอกจากโรงพยาบาลแล้ว ผมสนใจเรื่องอนามัย เรามีอนามัยกันมาตั้งเป็น 10 ปีแล้วครับ เรามีโครงการว่าอนามัยชั้น 1 นั้น จะต้องมีนายแพทย์อยู่ มีพยาบาล แต่ไปดูครับเดี๋ยวนี้อนามัยบางแห่งนะครับมีแต่ผู้ช่วย บางแห่งก็ไม่มีความสมบูรณ์ในการที่จะเป็นสถานรักษาพยาบาล อนามัยนี้มีความสำคัญมากครับ เพราะว่าอยู่ใกล้ประชาชนในชนบท

เพราะฉะนั้นบางทีเราเรียกร้องเพื่อขอสร้างโรงพยาบาลกัน ไม่ว่าจะเป็นโรงพยาบาลอำเภอเราก็ขอสร้างกัน แต่เราไม่เข้าใจว่าโรงพยาบาลที่ขอสร้างนั้นถ้าไม่มีบุคลากรแล้วไม่มีประโยชน์ด้วยเหตุนี้เองสถานีอนามัยจึงถูกทอดทิ้ง ไม่มีแพทย์แล้วก็ไม่มีการรักษาพยาบาลกันอย่างแท้จริง ถ้าหากว่าเราปล่อยทอดทิ้งกันอย่างนี้ ประชาชนที่อยู่ห่างไกลในชนบทเขาจะมีความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง ผมจึงอยากจะขอฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความจำเป็น ถ้าหากประชาชนที่ไม่มีรายได้เป็นประจำนะครับ เช่นเงินเดือน เขาจะต้องได้รับการรักษาพยาบาลอย่างดีที่สุด ถ้าหากว่าเราไม่ได้ดูแลเขาแล้วกระผมคิดว่าก็จะเกิดความลำบากและเดือดร้อนแก่ประชาชนอย่างมาก ชุมชนแออัดซึ่งได้รับการดูแลจากรัฐบาล แต่ผมว่ามันไม่พอครับ การเคหะแห่งชาตินั้นบางทีก็ได้รับงบประมาณบ้าง บางทีก็ไม่ได้รับ รับไม่พอบ้าง ก็ไม่สามารถจะดูแลประชาชนในชุมชนแออัดได้อย่างทั่วถึง ในบางแห่งที่ผมเคยเข้าไปช่วยเหลือ เมื่อช่วยเหลือแล้วโดยภาคเอกชนมาทำการช่วยเหลือ ท่านประธานเชื่อไหมครับเมื่อเสร็จแล้วนี่ไม่เคยมีใครเข้าไปดูแลไปเหลียวแลเลยครับ ปล่อยให้ทรุดโทรมปล่อยให้ปรักหักพัง ขาดการดูแล การรักษากันน่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะฝากไว้ว่า ถ้าเราห่วงใยพี่น้องประชาชนที่ยากจนขอได้เข้าไปดูแลกันอย่างแท้จริง รัฐบาลจะต้องสั่งการกำชับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าใครจะสร้างให้ จะต้องไปดูแลไปทำให้เขาอย่างต่อเนื่อง กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาว่ากระผมเคยไปสร้างคลีนิคไว้ในชุมชนแออัด เมื่อผมพ้นหน้าที่แล้วไม่เคยมีใครไปดูแลเลย ผมต้องเสียค่าน้ำค่าไฟค่าดูแลรักษาจนบัดนี้ครับ ไม่ได้เคยมีใครไปเหลียวแลเลย เมื่อตอนอยู่ในตำแหน่งหน้าที่คนนั้นก็รับสมอ้างว่าจะทำนั่นจะทำนี่แต่พอพ้นหน้าที่แล้วหายกันไปหมดเลย มันของของใครครับไม่ใช่ของของผมเป็นของที่เข้าไปช่วยดูแลพี่น้องประชาชนที่ยากจน ทำไมเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงไม่ถือว่าเป็นสมบัติที่เขาจะต้องดูแลเขาจะต้องทำกันให้ต่อเนื่อง เพียงแค่ไม่ใช้งบประมาณของรัฐก็ยังไม่ดูแลกันแล้วถ้าใช้งบประมาณของรัฐใครจะดูแลครับ ผมจึงอยากจะขอฝากว่างบประมาณเท่าที่เรา

มีอยู่อย่างนี้ ถ้าทำกันให้จริงจังนี่มันเกิดประโยชน์ต่อประชาชน แต่ถ้าทำแล้วทิ้ง ๆ ขว้างๆ อ้ายประโยชน์นั้นมันน่าเสียดาย แล้วประชาชนจะไม่ได้รับผลที่เราได้ช่วยเหลือเขาไปแต่อย่างใด ครับ ผมก็ขอฝากไว้ในวันที่เราจะผ่านงบประมาณกันหรือไม่ผ่านกันในวันนี้ครับ

ในเรื่องการศึกษา ผมคิดว่าควรจะขยายการศึกษาภาคบังคับให้สอดคล้องกัน ทุกวันนี้เรามีการศึกษาภาคประถม แล้วก็มีการศึกษาภาคมัธยม ทางกระทรวงศึกษาก็อาจจะได้มาพิจารณาว่าทำไมเด็ก ๆ จึงเข้าเรียนในภาคมัธยมน้อยเหลือเกินมีเพียงแค่ 41 เปอร์เซ็นต์ สงสัยกันว่าทำไมถึงไม่เรียน แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า การสร้างสถานศึกษาระดับมัธยมกับประถมนั้นไม่สอดคล้องกันครับ โรงเรียนประถมนั้นเราสร้างกันอยู่ในตำบลในหมู่บ้านที่ห่างไกล เราก็มีโรงเรียนขึ้นมาเพราะเป็นการศึกษาภาคบังคับ แต่พอเราสร้างโรงเรียนมัธยมเราไปสร้างที่ไหนครับ เราไปสร้างที่อำเภอ เดี๋ยวนี้กำลังเริ่มไปสร้างตามตำบลแต่ก็ยังไม่ทั่วถึง อย่างนั้นในโรงเรียนประถม 3 - 4 โรงเรียน ถ้าเรามีโรงเรียนมัธยมรองรับ เด็กก็จะเข้ามาเรียนในโรงเรียนมัธยมได้ แล้วเราก็จะมีคุณค่าของคนได้เพิ่มขึ้น การที่เด็กมีการศึกษานั่นคือการเพิ่มคุณค่าของคนในการพัฒนาประเทศขึ้น เราได้แต่พูดกันว่าเด็ก ๆ ไม่สนใจต่อการศึกษาระดับมัธยม แต่เราไม่ได้เคยคิดกันว่าเราสร้างโรงเรียนไม่สอดคล้องกับโรงเรียนประถมเด็กจึงไม่เข้าโรงเรียนมัธยม เพราะว่าการเดินทางไปเรียนโรงเรียนมัธยมที่ห่างไกลนั้นมันเสียค่าใช้จ่ายมากขึ้น เพราะฉะนั้นเด็ก ๆ เราไม่มีปัญญา พ่อแม่ยากจน อันนี้ผมก็ขอฝากรัฐบาลไว้ด้วยครับว่า ถ้าจะขยายการศึกษาภาคมัธยมให้สอดคล้องกันแล้วครับ นึกถึงที่ตั้งของโรงเรียนเป็นสำคัญ สำหรับการศึกษาภาคมหาวิทยาลัยผมดีใจครับที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเป็นผู้แทนจังหวัดนครราชสีมา แล้วท่านก็ได้พยายามจะขยายการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยขึ้นในนครราชสีมา แต่ผมเสียดายที่บางท่านได้กล่าวเมื่อเช้านี้ท่านบอกว่าจะตั้งวิทยาเขตขึ้นที่จังหวัดนครราชสีมาทำไมท่านไม่ตั้งมหาวิทยาลัยครับ ในเมื่อจังหวัดนครราชสีมามีวิทยาเขตที่จะรองรับหรืออาจจะไม่เรียกวิทยาเขต เรามีวิทยาลัยครู เรามีอาชีวะ เรามีเทคโนอยู่ 3 แห่งด้วยกันทำไมไม่ใช้

เป็นฐานที่จะขยายตั้งมหาวิทยาลัยขึ้น เพราะว่ามหาวิทยาลัยนั้นเราจะได้เพิ่มเติมการศึกษาแขนงอื่น ให้คนภาคอีสานได้มีความรู้ที่จะไปพัฒนาภาคอีสานได้ ทำไมเราไม่ทำกันครับ นี่ผมก็ขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล จังหวัดนครศรีธรรมราช ผมไม่ได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ในเมื่อเช้านี้ที่แถลงเรื่องงบประมาณ จังหวัดนครศรีธรรมราชนี้เป็นเมืองเอกของภาคใต้มาแต่ก่อน ผมได้เคยมีส่วนที่จะผลักดันรัฐบาลสมัยหนึ่งให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จนบัดนี้ยังไม่ได้มีการคืบหน้าไปเลย เพียงแต่ได้กล่าวกันถึงการสร้างวิทยาเขตขึ้น ก็วิทยาเขตนั้นมันมีการศึกษาในภาควิทยาลัยครูที่จะสร้างบุคคล ในระดับปริญญาตรีให้อยู่แล้ว แต่เขาต้องการมหาวิทยาลัย ซึ่งมีมหาวิทยาลัยนี้นะครับ จะช่วยสะกัดกั้นนักเรียนที่จะเข้ามาสู่กรุงเทพมหานครได้อย่างมากและจะทำให้เด็ก ๆ เหล่านั้นไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงขึ้น โดยให้เรียนในถิ่นที่อยู่ของตัวเองและจะได้ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศชาติ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นะครับควรจะได้มาพิจารณากันในเรื่องการศึกษา อีกแห่งหนึ่งครับบางแสน ซึ่งเขาขอเป็นมหาวิทยาลัยมาตั้งนานแล้ว บางแสนนี่พร้อมทุกอย่างที่จะตั้งเป็นมหาวิทยาลัย เรากำลังจะขยายโครงการอุตสาหกรรมไปทางภาคตะวันออก เราขาดแคลนบุคลากร เรากำลังไปเร่งรัดให้จัดบุคลากรด้านวิศวะขึ้นในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แต่ทำไมเราไม่ขยายมหาวิทยาลัยบางแสนขึ้นมา เพื่อให้เขาได้จัดบุคลากรสำหรับไปทำงานในการขยายทางด้านอุตสาหกรรมในภาคตะวันออก เราก็ไม่ได้ทำไม่ได้ริเริ่มกันขึ้นมา ซึ่งความจริงเป็นเรื่องเก่าแต่ว่าก็เก็บเข้าลิ้นชักกันเสีย แล้วก็ไม่ได้เอาเข้ามาทำ สำหรับจังหวัดอุบลก็คงเช่นเดียวกันนะครับ ผมก็อยากจะขอฝากรัฐบาลว่า การจัดการศึกษานั้นขอได้เร่งรัดและขอให้ได้ทำเพื่อให้เกิดคุณค่าของบุคลากรต่อไปในอนาคต

เรื่องที่ 6 นะครับ ผมขอกล่าวถึงเรื่องความมั่นคงและความสงบภายในประเทศ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาว่า เราต้องเผชิญกับอันตรายที่คุกคามโดยรอบประเทศ และเราต้องถือว่าประเทศไทยนั้นเป็นประเทศในแนวหน้าหรือเป็นประเทศในแนวที่ 1 ซึ่งเราได้พยายามที่จะดำเนินการทางทูต จะด้วยการที่จะกล่าวว่าจะทำสนามรบ

ให้เป็นสนามการค้า เราพยายามที่จะส่งทูตไปเพื่อประสานและเจริญสัมพันธไมตรีกัน แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่าสันติภาพที่ถาวรนั้นจะคงมีอยู่ครับ ถ้าเรามีความเข้มแข็งมั่นคงที่จะรักษาอธิปไตยของเราไว้ได้ ถ้าหากเราอ่อนแอ ผมอยากจะกราบเรียนว่าไม่มีใครที่จะรักษาสันติภาพที่ถาวรไว้ได้ ด้วยเหตุนี้เองจะดำเนินงานทางด้านการทูตเท่าไรก็ตาม ถ้าประเทศยังอ่อนแอไม่ส่งเสริมความมั่นคงของกองทัพของประเทศชาติแล้ว เราจะไม่ได้รับสันติภาพอย่างจริงใจครับ จะมีแต่สันติภาพที่พูดกันไปพูดกันมาแล้วก็ไม่แน่ว่าเมื่อไรจะเกิดความไม่มีสันติภาพขึ้น ด้วยเหตุนี้เองผมจึงอยากจะขอให้ทางท่านประธานสภาได้กรุณาพิจารณานะครับว่า เรามีงบประมาณกันในเรื่องความมั่นคงอย่างไรครับ เมื่อปี 2531 เรามีงบประมาณ 42,985 ล้าน ในปี 2532 เราได้งบประมาณ 46,304 ล้านนะครับ เราแยกเป็นกองทัพต่าง ๆ จะเห็นว่าในปี 2531 ทางกองทัพบกได้ 2,099 ล้าน ปีนี้ได้ 21,912 ล้าน กองทัพเรือได้ 8,351 ล้าน ปีนี้ได้ 8,932 ล้าน ทอ. 8,478 ล้าน ปี 2532 ได้ 9,045 ล้าน ผมเห็นว่าทางรัฐบาลได้พิจารณาให้งบประมาณจำกัดมากทีเดียว ในฐานะที่ผมรับผิดชอบกองทัพมาทั้ง 3 กองทัพ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสภาผ่านรัฐบาลว่างบประมาณที่ให้นี้จำกัด แล้วไม่ได้ขยายตัวมากเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ตามผมก็เห็นใจว่า ในขณะที่เราต้องการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ พัฒนาด้านการศึกษางบประมาณเพียงแค่นี้ก็คงจะพอป้องกันประเทศไปได้ แต่จะเอาให้สมบูรณ์อย่างเต็มที่นั้น ผมคิดว่าคงยังไม่เพียงพอนะครับ สิ่งที่จะต้องพิจารณาครับ เราเป็นประเทศแนวหน้า แน่นอนไม่มีใครที่จะไปค้านความจริงในเรื่องนี้ ถึงแม้ว่าจะพยายามทำสนามรบให้เป็นสนามการค้าแค่ไหนก็ตาม แต่เราจะได้รับความจริงใจจากใครครับ เท่ากับเราเป็นตัวของตัวเอง เราขยายการลงทุนไปทางภาคตะวันออก อย่างมากเป็นแสน ๆ ล้าน แต่ผมอยากจะขอกราบเรียนว่า เรามีกำลังเพียงพอที่จะรักษาสิ่งที่เราขยายไปหรือไม่ สิ่งที่เราขยายเป็นสมบัติของเราเป็นแสน ๆ ล้าน เรามีกำลังเพียงพอไหมครับ เราขยายกำลังของเราที่รักษาอ่าวไทย รักษาภาคตะวันออกได้เพียงแค่ไหน ซึ่งผมห่วงใยมากในเรื่องนี้ การประชุมในเรื่องการทำโครงการ

ไม่ได้เคยพูดกันเรื่องนี้เลย แต่ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าเราจำเป็นนะครับว่า เราจะต้องรักษาสิ่งที่เราขยายไปไว้ให้ได้ เรามีแหล่งเศรษฐกิจในอ่าวไทย แท่นเจาะแก๊ส เจาะน้ำมัน แต่ละแห่งจำเป็นต้องมีกำลังรักษา ไม่ใช่ปล่อยไว้ให้ใครมาทำลายได้ กำลังที่เรารักษานั้น ใช้กำลังจากกองทัพเรือ เรามีกำลังพอไหม ถ้าเราไม่จัดงบประมาณให้เขาอย่างเพียงพอ ใครจะดูแลเรื่องทรัพยากรทางธรรมชาติให้กับเรา อนาคตประเทศไทยของเรากว้างขวาง ประเทศไทยอาณาเขตต่าง ๆ ก็กว้างขวางมาก เราจำเป็นจะต้องมีคนเพื่อจะได้วางกำลังไว้ให้เพียงพอในการรักษาพื้นที่ เรายังต้องการสงครามเบ็ดเสร็จ คำว่า สงครามเบ็ดเสร็จนั้น ท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายอาจจะใหม่หู หรือบางท่านก็อาจจะเข้าใจ คือเรากองทัพไม่เพียงพอครับ เราต้องใช้ทุกคนที่อยู่ในพื้นสนามรบมาร่วมกันทำการรบ เราเรียกว่าสงครามเบ็ดเสร็จ ใช้ประชาชน ใช้ข้าราชการทุกฝ่าย ทุกพวกมาช่วยกันป้องกันประเทศชายแดนให้เห็นไหมครับว่าเราป้องกันประเทศอย่างประหยัด เราจำเป็นต้องใช้คนมาช่วยร่วมกับกองทัพ เราจึงจะป้องกันประเทศไว้ได้ เราจึงเรียกว่าสงครามเบ็ดเสร็จและเรายังต้องรักษาหลักการอันนี้ไว้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันประเทศของเรา ถ้าหากเราจัดกองทัพให้เล็กกว่านี้เป็นสิ่งดีครับแต่เราจะต้องเพิ่มอาวุธให้สูงกว่า มีประสิทธิภาพมากกว่าใช้เงินอีกมากกว่านี้สักหลายหมื่นล้านก็ยังไม่สามารถจะจัดได้ เพราะฉะนั้นในขณะนี้ที่ทางรัฐบาลได้เจียดจ่ายงบประมาณไปให้นั้น ผมก็คิดว่าพอสมควรที่จะบำรุงกองทัพไปในยามที่เราขาดแคลนและจัดกันไปโดยทางประหยัดก็ยังจะพอดำเนินการไปได้ แต่ถ้าหากว่าจะเอากันให้ดีให้จริง ๆ แล้วละก็ผมว่าต้องใช้เงินอีกมากมาย ซึ่งผมเองก็เห็นจะไม่ขอเสนอในเรื่องนี้ก็ขอยืนยันย้ำกับท่านประธานสภาว่าเราเท่าที่ได้จัดให้แก่กองทัพแค่นี้ ก็คิดว่าพอสมควรนะครับในเรื่องของงบประมาณเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศนั้น ผมขอกราบเรียนอีกนิดว่าผมดูงบประมาณขององค์การทหารผ่านศึก ผมขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมนะครับว่า ควรจะได้มีงบประมาณให้มากกว่านี้ เพราะเรามีทหารผ่านศึกที่พิการ

ที่ทุพพลภาพที่ต้องการอาชีพนี่มากเหลือเกิน แล้วงบประมาณที่ให้องค์การทหารผ่านศึกไปเพียงแค่นั้นไม่พอหรอกครับ ไม่พอที่จะเลี้ยงเขาไป เพราะว่าเขาหมดแล้วนะครับ แขนขาด ขาขาด ตาบอด เขาทำงานอะไรอีกไม่ได้ เขาหมดความสุขไปแล้วเพื่อรักษาประเทศชาติ เราจะต้องดูแลเขาให้มีอาชีพต่อไป สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมก็ขอฝากไว้ด้วย คือเราต้องส่งเสริมอาชีพให้เขาเหมาะกับร่างกายของเขานะครับ ในเรื่องความมั่นคงภายในผมขอฝากไว้นิดเดียวครับ กรมตำรวจครับ ปี 2531 ได้รับงบประมาณ 9,694 ล้าน ปี 2532 ได้เงินงบประมาณ 10,307 ล้าน เพิ่มมาอีกนิดเดียวครับ โจรผู้ร้ายเต็มเมือง เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอครับ เพราะตำรวจนั้นทำหน้าที่หลายอย่าง จราจรก็ทำ ปราบก็ทำ ตรวจตราดูแลความสงบก็ทำ ไม่พอครับ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมขอฝากรัฐบาลไว้ด้วยว่าเรามีตำรวจที่ทำหน้าที่อยู่ 3 ประเภทด้วยกัน นครบาล ภูธร และตระเวนชายแดน เรายังไม่พอที่จะรักษาความสงบภายใน ถ้าหากว่ายังไม่ทุ่มเทงบประมาณให้แก่กรมตำรวจให้มากขึ้น ถูกละครับ ตำรวจเรากล่าวกันอยู่เสมอว่าดีบ้างไม่ดีบ้าง แต่ผมคิดว่าตำรวจที่ดีที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาตินั้นมีมาก และเราจำเป็นจะต้องทำให้เขาเป็นตำรวจที่ดีทั้งหมด เพื่อให้ความสงบสุขของประชาชนมันเกิดขึ้นอย่างแท้จริง ทุกวันนี้โจรผู้ร้ายมันกำเริบเสิบสานขึ้น เพราะอะไรครับ กำลังตำรวจเราน้อยไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับประชาชนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แล้วสิ่งเหล่านี้แหละครับ มันเป็นผลเสียต่อการลงทุน เป็นผลเสียต่อการท่องเที่ยวจะเห็นไหมครับว่านักท่องเที่ยวถูกปล้นบ้าง ถูกแย่งชิงบ้างจะเกิดขึ้นอยู่เสมอ ๆ อันนี้ก็เป็นผลจากเรายังไม่ได้เพิ่มเติม ส่งเสริมในเรื่องงานของตำรวจอย่างแท้จริง ผมขอเสนอสิ่งต่าง ๆ ต่อรัฐบาลตามที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว ซึ่งผมคิดว่าเป็นข้อห่วงใยของฝ่ายค้านที่มีต่อรัฐบาล หากรัฐบาลได้รับและได้เห็นว่าเป็นของมีคุณค่า ผมคิดว่าจะเกิดประโยชน์ในการบริหารประเทศของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง ผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณจำนงค์ครับ

นายจำนงค์ โพธิสาโร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

จำนงค์ โพธิสาโร ส.ส. ศรีสะเกษ พรรครวมไทย กระผมได้ศึกษางบประมาณของรัฐบาลที่เสนอเข้าสภาของปีนี้ และได้ฟัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภาเมื่อเช้านี้ ก็รู้สึกชื่นใจที่ได้เห็นรัฐบาลนี้ได้ให้ความสนใจในชนบทเป็นอย่างมาก กระผมได้ทราบดีว่าการจัดทำงบประมาณนั้นมันเริ่มต้นมาจากไหน ในฐานะที่กระผมอดีตเป็นข้าราชการมาก่อนก็เห็นใจรัฐบาลเหมือนกันว่า เราจะเอาทุกสิ่งทุกอย่างให้พอใจเป็นไปตามที่เราต้องการนั้นมันย่อมไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องลำดับความสำคัญนั้นมันต้องมี เพราะงบประมาณนี้มันเกิดมาจากกรม กองต่าง ๆ แล้วก็มาช่วยกันทำกับสำนักงบประมาณผ่านคณะรัฐมนตรีได้ช่วยดูเป็นของรัฐบาลแล้วเข้ามาสู่สภานี้ สิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนถึงงบประมาณในปีนี้นั้น เมื่อกระผมมาเป็นผู้แทนราษฎรแล้วนั้นก็ด้วยความห่วงใยพี่น้องในชนบท แต่ครั้นดูงบประมาณของรัฐบาลนี้แล้วเขียนไว้สวยงามดี มีความห่วงใยที่จะส่งเสริมด้านเศรษฐกิจได้ไปสู่ชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะกระจายรายได้ไปสู่ชนบท คำว่า ชนบทนั้นสำหรับในประเทศไทยก็เป็นที่ยอมรับกันอยู่ว่า ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรเสีย 60 - 70 เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นกระผมจึงบอกว่าชื่นใจที่ได้ระลึกถึงและคิดถึงเกษตรกรอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบด้านเศรษฐกิจที่รัฐบาลได้จัดขึ้นถึง 54,514 ล้านบาทแล้วก็ได้จำแนกออกไปสู่สาขาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสาธารณูปการเกี่ยวกับการคมนาคมถนนหนทางไปเสียพันกว่าล้าน แต่น่าเสียดายว่าถนนหนทางที่ทางรัฐบาลได้จัดนี้ท่านได้เน้นหนักไปในเรื่องของถนนสายเมนเสียเป็นส่วนใหญ่จากเงินจำนวนนี้ เป็นต้นว่า ถนนสระบุรี - นครราชสีมา หรือธนบุรี - ปากท่ออย่างนี้เป็นต้น แล้วก็อีกหลายสาย ส่วนอีกจำนวนหนึ่ง ท่านได้นำไปสู่เส้นทางในภูมิภาคในชนบทนั้นมันเหลือแล้วก็เป็นพัน ๆ กิโลเหมือนกัน แต่ในประเทศไทยมีอยู่ 73 จังหวัด แล้วก็หลายพันตำบล หลายหมื่นหมู่บ้าน สภาพความเป็นอยู่อันแท้จริงของในชนบทนั้น ถนนหนทาง ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่ท่านก็เป็น ส.ส. อยู่ภูธรเหมือนกันคงจะทราบดี โดยเฉพาะปีนี้ได้เกิดอุทกภัย ไปที่ไหนก็มีแต่ถนนที่มีหลุมบ่อทั้งสิ้นอย่าว่าแต่จะสร้างใหม่งบประมาณที่ออกมาแล้วใช้ในการบำรุงนี้คงจะหมด เพราะฉะนั้น

การขนส่งพืชผลของเกษตรกรนี้ย่อมจะสูงขึ้น และแพงขึ้นค่าใช้จ่ายจะสูงขึ้น นี่อีกประการหนึ่งที่มองให้เห็นชัดเจนว่า แม้ถ้าจะให้ความสนใจในเรื่องชนบทแล้วก็ยังน้อยไป นอกจากนั้นกระทรวงหลัก 6 กระทรวงที่ได้เงินไป 1,600 ล้านเศษนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดก็เรื่องถนน ไฟฟ้าเหมือนกันกระผมอยากจะเน้นเรื่องไฟฟ้าซึ่งเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานในชนบท งบประมาณที่ออกไปดูตัวเลขในนี้แล้วไม่สามารถที่จะทำให้เสร็จสิ้นได้อีกในปี พ.ศ. 2532 ดังที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเคยรับปากเอาไว้ เพราะจำนวนหมู่บ้านยังเหลืออีกมากมาย แต่ตัวเลขเม็ดเงินที่ออกไปนี้มันน้อย เพราะฉะนั้นการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคนี้ย่อมจะต้องไปขูดรีดลงบนราษฎรในชนบทซึ่งเหลือหมู่บ้านที่ยากจนจริง ๆ แล้ว ไม่มีเงิน 30 เปอร์เซ็นต์จะมาสมทบก็จะต้องหาเงินอีก หมู่บ้านที่มีเงิน 30 เปอร์เซ็นต์ส่วนใหญ่นั้นเขาได้ทำกันไปแล้ว เวลานี้ที่เหลือ ที่เหลือนั้นคือพวกจนจริง ๆ รัฐบาลจะช่วยคิดเรื่องนี้ไหมครับ ว่ามันเป็นประชาชนคนไทยเหมือนกัน สาธารณูปการขั้นพื้นฐานเช่นนี้ ถนนไฟฟ้านี้ทุกแห่งในประเทศไทย เขาเป็นคนไทยเหมือนกันน่าจะมีใช้เหมือนกัน ท่านคิดดูถ้าเขามีถนนดีไฟฟ้าได้ใช้ เศรษฐกิจในหมู่บ้านนั้นก็ดีขึ้น ที่ว่าจะส่งเสริมเศรษฐกิจไปในชนบทให้ดีขึ้นนั้น มันก็ถึงตรงตามเป้าหมายตามที่ ฯพณฯ นายกได้กล่าวไว้เมื่อเช้านี้

เรื่องต่อไปที่กระผมจะกราบเรียนที่น่าเป็นห่วงที่สุดคือเรื่องว่างงาน ไม่ได้พูดชัดเจนเลยในงบประมาณในปีนี้ว่าจะช่วยคนว่างงานที่มีอยู่ในจำนวนหลาย ๆ แสนนี้ได้อย่างไร ทุกระดับที่มีอยู่ในประเทศไทย แต่มีงบอยู่งบหนึ่ง 400 ล้าน ที่ส่งเสริมพัฒนาฝึกงานให้คนมีงานทำขึ้นมาเป็นจำนวนหมื่นเท่านั้นเอง ไม่มีงบใดที่ระบุชัดมีแนวโน้มว่าจะช่วยคนที่ว่างงานอยู่ในเวลานี้ให้มีงานทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องของกระผม .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจำนงค์สรุปได้แล้วนะครับ

นายจำนงค์ โพธิสาโร (ศรีสะเกษ) : ทั้งอีสานนะครับ ผมสรุปไปในตัวเลยนะครับทุกข้อ พอหมดเวลาท่านกดกริ่งก็แล้วกันครับ เพราะมันเยอะ หมดแค่ไหน

แค่นั้นก็แล้วกันครับ แล้วก็ 400 ล้านเท่านั้นเอง คนก็คงจะว่างงานอยู่เหมือนเดิม อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือที่ทำกิน เมื่อรัฐบาลนี้แถลงนโยบาย ท่านบอกว่าจะจัดเรื่องที่ทำกินนี้ให้ก่อน ป่าสงวนเสื่อมโทรมที่หมดสภาพ กรรมาธิการวิสามัญเรื่องป่าสงวนทำเสร็จมาแล้วเสนอขึ้นมานั้น ท่านจะจัดการให้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินนั้น แต่ดูในเรื่องราวนี้ที่ตั้งมาแล้วไม่ได้มีงบเพิ่มเติมขึ้นม่าจากที่ได้รับปากรับคำกันไว้แล้ว เราจะเอาเงินที่ไหนมาให้ราษฎรมีสิทธิในพื้นดินป่าสงวนอันนั้น ท่านประธานที่เคารพ อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านที่เคารพ ก็คือเรื่องปุ๋ย ผมพูดย่อ ๆ สั้น ๆ ว่าไม่สามารถที่อาศัย อ.ต.ก.ได้ ไม่สามารถที่อาศัย ธกส. ได้ มาเห็นงบของรัฐบาลที่จัดเที่ยวนี้ให้เงิน ธกส. อีก 500 ล้านบาท เพื่อเป็นสินเชื่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายจำนงค์ โพธิสาโร (ศรีสะเกษ) : ครับ ไม่ขอแถมหรอกครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสีหนาทครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาชา ส.ส. ชัยภูมิ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพในมือของกระผมเล่มนี้เป็นเล่มเล็ก ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีได้อ่านเมื่อเช้านี้ อยู่เล่มนี้วางอยู่หน้ากระผมเล่มขาว มีหลายสิบกว่ามาตรา 1 2 3 4 ว่าเป็นกระทรวงลำดับภาพไป เล่มใหญ่ ๆ 2 ข้างกระผมนี้เยอะแยะยกไม่ไหว ผมไม่เชื่อว่า ส.ส. ในสภานี้อ่านกันหมดครบผมถือมาก็ยังอ่านไม่ครบเหมือนกัน ครับ ท่านประธานทั้งหมดนี้รวมแล้ว 285,500 ล้านบาท ผู้รู้ข้างล่างนี้เมื่อตอนที่ยงผมถาม เขาบอกว่าจำนวนเงิน 285,500 ล้านบาทนี้เป็นเงินเดือน เป็นค่าจ้างเสีย 27 เปอร์เซ็นต์ เป็นเงินพัฒนาและลงทุน 18 เปอร์เซ็นต์ ผมดีใจท่านประธานที่เคารพ เอาละ 18 เปอร์เซ็นต์เป็นเงิน 52,000 ล้านบาท รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลแรกในรอบ 10 ปี กว่า 10 ปีที่มาจาก

การเลือกตั้ง ได้จัดเงินมองเห็นความสำคัญ ภาคอีสานสำคัญไหม สำคัญ และจังหวัดอื่นสำคัญไหม สำคัญ แต่จะอย่างไรก็ตามในเล่มเล็ก ๆ นี้เขียนไว้ว่า เร่งรัดการดำเนินโครงการน้ำพระราชหฤทัยจากในหลวง (อีสานเขียว) จำนวนเงิน 1,288 ล้านบาท แล้วก็มีโครงการพัฒนาดอยตุงอีก 108 ล้านบาทนะครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมกราบเรียนเมื่อกี้นี้เองว่า ข้างล่างนี้เขาพูดกันว่าอย่างไรเขาบอกว่า งบประมาณลงทุนและพัฒนา 52,000 ล้านบาทนั้น ตัวเลขนี้จะต้องแก้ไขหักออก 10 เปอร์เซ็นต์ 10 เปอร์เซ็นต์เป็นเงิน 5,200 ล้านบาท 10 เปอร์เซ็นต์เอาไปให้ใคร เขาบอกหักไว้สำหรับคน 46 คน เขาว่าอย่างนั้น ผมไม่ทราบตัวเลขนี้มาจากไหน คนหนึ่งจะได้ 113.043 ล้านบาท ก็คงจะเป็นเงินเหลือลงทุนพัฒนาจริง ๆ 46,800 ล้านบาท มันเหมือนไอสครีมแท่ง เขาว่าอย่างนั้น ก็ไหลกันไปเรื่อย ๆ แล้วอีก 10 เปอร์เซ็นต์ของ 46,800 ล้านบาท ก็จะไหลไปตามกรม กอง จังหวัด อำเภอ ไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระผมใคร่จะกราบเรียนตอนแรกนี้ก็คือ ผมขอประทานกราบเรียนขอร้องอย่าได้เป็นอย่างที่เขาว่าข้างล่างตอนเที่ยงเลย ขออย่าเป็นงบประมาณแบบไอสครีมแท่งอีกเลย ครับ ขอให้ท่านสาบานในใจตนเองต่อหน้าพระบรมฉายาสักษณ์ว่า ข้าพเจ้าที่เป็น ค.ร.ม. 46 คน จะไม่เป็นอย่างที่นายสีหนาท ภาชา ว่าด้วยประการทั้งปวง ผมขอร้องท่านประธานที่เคารพ จากนั้นเรามาดูตรงนี้ บ้านนี้เมืองนี้อยู่รอบไปหมดนี่ ส่วนใหญ่ของประเทศเขาเรียกเกษตรกรครับ เกษตรกร เกษตรกรเหล่านี้ต้องอยู่ต้องกิน ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านพูดเรื่องเขาต้องการไฟฟ้า ต้องการการศึกษา ผมเองก็ยืมคำพูดท่านได้ว่า เขาต้องการจริง ๆ ท่านประธานที่เคารพ คนเหล่านี้ก็พูดถึงรายได้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีพูดตลอดเวลาว่า จะรักษาไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยและช่วยเหลือคนยากจนให้มีรายได้ดีขึ้น แต่คนยากจนเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร หนี้สินของเกษตรกรเหล่านี้ เราสภาแห่งนี้ซึ่งได้รับคะแนนนิยมจากท่านทั้งหลายที่เป็นเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่นั้นเข้ามานั่งในสภาอันทรงเกียรตินี้ ผมขอประทานกราบเรียนตัวเลขก่อนที่จะพูดถึงหนี้สินเกษตรกร ท่าน

ประธานที่เคารพครับ มาพูดถึงหน้า 106 เล่มเขียว ๆ ผมยกเมื่อกี้นี้การรถไฟได้เงินอุดหนุนไปทำการ 1,400 ล้านบาท เป็นเงินชดเชย ขาดทุน 2531 กว่า 788 ล้านบาท รัฐวิสาหกิจอื่นนับพัน ๆ ล้านบาท ขสมก. ในกรุงเทพ ฯ นี้นับพันล้านบาทโอนกันมาตั้งแต่ปี 2518 ปีละ 1,000 - 2,000 ล้านบาทเป็นเงินนับหมื่น ๆ ล้านบาท จ่ายไปหายจ้อยไปกับลมไปเลยครับท่านประธานที่เคารพครับ แต่เห็นหรือยังครับ เห็นหรือยัง รถไฟหายจ้อยไปเลยครับท่านประธานที่เคารพ ไม่ได้คืนมา รัฐวิสาหกิจอื่น ๆ หายไปเลยไม่ได้คืนมา หนี้สินเกษตรกรซึ่งทุกคนบอกว่า เป็นกระดูกสันหลังของชาติ ผมขอประทานกราบเรียนเถอะครับ ตัวเลขของกระทรวงเกษตรในที่นี้ พูดแต่ว่าจะสร้างหนี้ให้เกษตรกร พูดแต่สร้างหนี้ให้เกษตรกร บัดนี้ถึงเวลาหรือยังครับ ที่สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้จะได้พิจารณาหนี้สินเกษตรกร ยกเลิกเสียเถอะครับ ผมยืนยันครับ เราให้สูญเปล่า ขสมก. ให้รถไฟไปมากแล้ว ผมขอประทานกราบเรียนเมื่อกี้นี้ผมอ่านอีสานเขียว น้ำพระทัยจากในหลวง ท่านประธานที่เคารพ มาดูตัวเลขที่ผมกราบเรียนเมื่อกี้นี้ 1,000 กว่าล้านบาท ทำอะไรได้บ้างครับท่านประธาน ให้ ขสมก. มากกว่านี้ ให้รถไฟมากกว่านี้ ให้คนอีสานเป็นคน $\frac{1}{3}$ ของประเทศพันกว่าล้านบาททำอะไรได้ ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้นโยบายของรัฐบาลนี้ซึ่งกระผมมีส่วนยกมือให้ได้บรรลุถึงเป้าหมายช่วยภาคอีสานและจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งประสบภาวะความแห้งแล้ง โดยการจัดงบประมาณให้เพิ่มพูนมากกว่านี้ อีสานจะเหี่ยวหรืออีสานจะเขียว มันก็อยู่ที่เงินด้วยครับ เพราะฉะนั้นเราพูดกันอย่างเดียวแล้วไม่ได้ให้เงินทองอย่างพอเพียง ผมยังไม่แน่ใจว่าจะเขียวหรือจะเหี่ยว ท่านประธานที่เคารพครับ นี่พูดถึงความแล้ง แล้วภาคอีสานของกระผมนี่เราลำบากยิ่งกว่านั่นอีก อ้ายเวลาน้ำท่วมก็ท่วมฉับพลันเลยครับ จังหวัดชัยภูมิของกระผม อำเภอภูเขียวนี่ท่วมถนนหนทาง ตำบลโคกสะอาดมิดไปหมด อำเภอคอนสานนี่มิดน้ำ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ ตำบลกุดเลาะของผมหายเงียบไปเลยในน้ำ อำเภอบ้านแท่น บ้านโนนข่าผมไปมา ไม่มีเหลือเลยครับ น้ำถึงหลังคา ท่านประธานที่เคารพ ผมมาดูแล้วท่านประธาน ผมเสียใจ

งบของกรมประชาสงเคราะห์ได้ไว้มากมายมหาศาล ผมจะไม่อ่านตัวเลข มีตัวเลขที่นี่ทุกท่านมีที่นี่ สิ่งที่ผมพอใจก็คือ ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผมเห็นรายงานที่อำเภอครับ น้ำท่วมปุ๊บเขียนหนังสือไม่เป็นตัวผิดไม้เอก ไม้โท แต่ก็พยายามเขียนรายงาน แต่ถ้าเดี๋ยวนี้หน่วยงานหลัก 6 กระทรวง ยังไม่ได้เข้าไปใกล้ประชาชนของกระผมเลยตั้งแต่วันที่ 19 เป็นต้นมา รายงานมาอำเภอ อำเภอรายงานไปจังหวัด จังหวัดรายงานขึ้นมาหน่วยเหนือครับ นายสีหนาทไปยืนอยู่ที่นั่นยังไม่มีใครไปใกล้ ท่านประธานที่เคารพครับ พูดถึงท่านผู้มีเกียรติจากฝ่ายค้านได้พูดว่าประชาชนเดือดร้อน ผมพูดแล้วว่าเรื่องน้ำ ทั้งน้ำท่วม และน้ำไม่มีนั้นเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งซึ่งเป็นปัจจัยหลักของเกษตรกร แต่สิ่งหนึ่งที่เขาต้องการแต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถจะดูแลได้อย่างดี ก็คือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ท่านประธานครับเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง ท่านลองเช็คดูซิครับว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคนั้นมีหนี้สินอยู่ไหม เขาสร้างหนี้หรือเปล่า เปล่า คนอื่นเป็นหนี้เขาครับท่านประธาน หน่วยงานทั้งหลายซึ่งท่านทั้งหลายนั่งอยู่ข้างบนนั่นแหละ เป็นหนี้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 1,000 กว่าล้านบาท แล้วปีนี้เราจัดงบให้เป็นงบพัฒนาการ พัฒนาการก็เรียกว่าชาวบ้านต้องออกเงินสมทบ 30 เปอร์เซ็นต์ ปีนี้ให้เขา 300 ล้าน นั่นหมายความว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องออกให้อีก 700 ล้าน ผมเรียนนะครับท่านประธานที่เคารพครับ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพครับ เรามาช่วยกันพิจารณาปัญหาเงิน 70 เปอร์เซ็นต์ คือ 700 ล้านบาทนี้อย่าให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคต้องไปหาเลย เรามาช่วยกันออกสมทบให้ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์เต็ม ไม่ต้องให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขาออก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปได้แล้วครับเหลืออีกนาทีเดียวครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ไม่จำเป็นใด ๆ ที่จะให้เขามาหาเงินกู้หนี้ยืมสินเสียดอกเบี้ย ผมเรียนแต่ต้นแล้วว่าเราเสียให้รถไฟวันละเท่าไร เราเสียให้ประปามาเท่าไร เราเสียให้ใครต่อใครมาเท่าไร ท่านประธานครับ ผมขอสรุปว่า ความยากจนของประชาชน ความต้องการของประชาชน รัฐบาลได้แถลงไว้

ทั้งนโยบายและสิ่งที่ทำ ผมชื่นชมยินดีที่ท่านนายกมาจากการเลือกตั้ง แต่ยังไม่ชื่นชมยินดีถ้าหากเด็กนักเรียนชนบทในระดับประถมศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาได้งบเป็นหมื่น ๆ ล้านใน สปช. ยังไม่จัดส่งสมุด ดินสอ ปากกา ไปให้เขาทันเวลาในการเปิดเทอมต้น เพราะฉะนั้นได้โปรดพิจารณาตอนนี้ด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ คุณวันนอร์ครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาชน ท่านประธานที่เคารพ งบประมาณที่ทางรัฐบาลได้เสนอต่อสภาในวันนี้จำนวนเงิน 285,000 กว่าล้าน ซึ่งแยกตามประเภทต่าง ๆ ได้ถึง 12 ประเภทนั้น ในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งไม่ใช่หัวหน้าพรรค ในการที่กระผมจะกล่าวนโยบายในทุกด้าน ก็คงจะไม่สามารถจะกล่าวได้ ถึงแม้ว่าในงบประมาณที่รัฐบาลจัดในทุกด้านนั้นยังมีข้อบกพร่องซึ่งควรจะติติง แต่เวลาเพียง 10 นาทีที่ท่านประธานให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ได้เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองนั้น กระผมจะขออนุญาตพูดเฉพาะด้านเดียวตามเวลาที่ท่านประธานได้เอื้ออำนวยต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะพูดได้เพียงคนละ 10 นาที กระผมจะขอพูดเฉพาะนโยบายทางด้านการศึกษา ซึ่งก็บังเอิญพอดีกับ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาก็นั่งอยู่บนที่นั่งของคณะรัฐมนตรีอยู่พอดี กระผมคิดว่าข้อมูลที่กระผมจะกล่าวต่อท่านประธานสภาก็คงจะเป็นประโยชน์ต่อท่านรัฐบาล และ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานสภาที่เคารพ ทุกคนจะยอมรับว่าการศึกษานั้นคงจะเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในด้านใด การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางด้านสังคมตลอดจนความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของประเทศจะเกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าหากว่าการศึกษาของประเทศยังลุ่ม ๆ ดอน ๆ เรายังพัฒนาการศึกษาของประเทศได้ไปไม่ถึง และการจัดงบประมาณสัดส่วนการศึกษาของประเทศนั้น เรายังจัดน้อยกว่าความจำเป็นที่จะต้องจัด

เพื่อการศึกษา ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายต่อสภาเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2531 โดยเฉพาะทางด้านการศึกษานั้นรัฐบาลได้แถลงอย่างชัดเจนว่า จะกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยเน้นในเรื่องคุณภาพและความต้องการของประเทศ และที่สำคัญที่สุดอีกข้อหนึ่งรัฐบาลได้แถลงต่อสภานี้ว่า รัฐบาลต้องการที่จะขยายภาคการศึกษาบังคับออกไปจาก 6 ปี แต่ว่ารัฐบาลไม่ได้บอกว่าจะขยายเป็นกี่ปี อย่างไรก็ตามเมื่อรัฐบาลบอกว่าจะขยายการศึกษาภาคบังคับออกไป ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสภานี้และรัฐบาลเมื่อคราวที่แล้วก็ได้ยอมรับที่จะขยายการศึกษาภาคบังคับออกไป แต่ถ้าหากเราดูงบประมาณที่สภานี้ได้ให้ต่อการศึกษาแล้ว กระผมไม่เห็นว่าสามารถที่จะทำได้ ทั้ง 2 ประการที่รัฐบาลได้แถลงต่อสภา ไม่ว่าจะกระจายโอกาสการศึกษาให้ทั่วถึงในเมืองให้เหมือนกับชนบทให้คนรวยเท่ากับคนยากจน หรือจะขยายการศึกษาภาคบังคับออกไปในงบประมาณและสัดส่วนที่รัฐบาลได้จัดไว้นี้ กระผมคิดว่าไม่มีโอกาสที่จะเป็นไปได้เลย รัฐบาลได้จัดงบประมาณเพื่อการศึกษาปีนี้ 47,500 กว่าล้านบาท ซึ่งอาจจะดูจำนวนตัวเลขแล้วก็เพิ่มกว่าปีก่อน แต่ถ้าดูสัดส่วนของการจัดงบประมาณร้อยละของงบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลจัดมาแล้วก็น้อยกว่าทุกปีท่านประธานครับ สัดส่วนของการจัดงบประมาณที่เป็นร้อยละของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมดน้อยลงทุกปี โดยเฉพาะปีนี้น้อยมากรัฐบาลได้ให้การจัดงบประมาณเพื่อการศึกษานั้นเพียง 16.7 เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ทั้ง ๆ ที่ทุกปีมาไม่เคยต่ำกว่า 17 เปอร์เซ็นต์ ปี 2528 18.6 เปอร์เซ็นต์ ปี 2529 18.2 เปอร์เซ็นต์ 2530 18.1 เปอร์เซ็นต์ และเมื่อปีที่แล้วก็จัดถึง 18 เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมสังเกตการจัดงบประมาณเพื่อการศึกษานั้น รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งที่เป็นประชาธิปไตยปี 2518 และ 2519 ได้จัดสัดส่วนของงบประมาณการศึกษานั้นเกินกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด แต่ในยามใดที่รัฐบาลที่เป็นเผด็จการหรือกึ่งประชาธิปไตยมักจะลดสัดส่วนของการจัดงบประมาณ เพื่อการศึกษาในปีนี้กระผมเองตอนแรกก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รัฐบาลซึ่งมาจากการเลือกตั้งก็คงจะเห็นความสำคัญของการศึกษาก็คงจะจัดงบประมาณ

เพื่อการศึกษาอย่างน้อยคงจะประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด แต่เมื่อกระผมเห็นว่ารัฐบาลนี้ได้จัดเพียง 16.7 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ซึ่งน้อยกว่าทุกปีก็ทำให้กระผมเองก็ผิดหวังต่อรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพครับ ทั่วโลกที่กำลังพัฒนานั้นเขาจะต้องให้ความสำคัญต่องบประมาณการศึกษาของชาติ ท่านประธานครับ สหประชาชาติได้กำหนดว่า งบประมาณที่เหมาะสมกับรัฐบาลที่กำลังพัฒนานั้นควรจะจัดงบประมาณเพื่อการศึกษาอย่างน้อย 5 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ผลิตภัณฑ์ รวมของประเทศ หรือ จี.เอ็น.พี. (G N P) ในประเทศไทยเรานั้นปีนี้เราจัดเพียง 3.8 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานที่สหประชาชาติได้กำหนดไว้ ทั้ง ๆ ที่เราเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ผมจะยกตัวอย่างบางประเทศที่เขาพัฒนาแล้วและเขาเจริญเป็นอย่างมาก อย่างเช่นประเทศญี่ปุ่นนั้นได้จัดงบประมาณเทียบแล้วถึง 7 เปอร์เซ็นต์ของ จี.เอ็น.พี. หรือรายได้ผลิตภัณฑ์รวมของประเทศ ด้วยเหตุนี้ประเทศญี่ปุ่นจึงเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก ทั้ง ๆ ที่เขาก็เริ่มต้นการปฏิรูปประเทศแบบตะวันตกใกล้เคียงกับที่เราปฏิรูปในสมัยรัชกาลที่ 5 เช่นเดียวกัน แต่การที่ประเทศญี่ปุ่นได้ทิ้งประเทศไทยอย่างลิบลับนั้น กระผมคิดว่าการให้ความสำคัญต่อการศึกษานั้นก็เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งเหมือนกัน ท่านประธานครับ ในด้านการศึกษาภาคบังคับทั้ง ๆ ที่กฎหมายเราได้จัดว่าการศึกษานี้รัฐบาลต้องจัดให้ทุกคนมีโอกาสได้เข้าเรียนทุกคน แต่ในความเป็นจริงแล้วเรามีนักเรียนเข้าเรียนในศึกษาภาคบังคับนั้นเพียง 90 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น อีก 10 เปอร์เซ็นต์อยู่ไกล อพยพ เลื่อนลอย รัฐบาลไม่สามารถจะจัดได้ถึง 100 เปอร์เซ็นต์ แต่อย่างไรก็ตามประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกก็คงไม่สามารถที่จะให้คนมีการศึกษาได้ถึง 100 เปอร์เซ็นต์ แต่อย่างไรก็ตามเขาก็จัดได้ใกล้เคียงกับ 100 เปอร์เซ็นต์ อย่างเช่นประเทศญี่ปุ่นสามารถให้คนเข้าเรียนภาคบังคับได้ถึง ในระดับประถมครับ ไม่ใช่ภาคบังคับ ถึง 99 เปอร์เซ็นต์ ประเทศเกาหลี 97 เปอร์เซ็นต์ และประเทศมาเลเซียนั้นคนเข้าเรียนในระดับประถมนั้นถึง 88 เปอร์เซ็นต์ และที่สำคัญที่กระผมอยากจะเรียนต่อท่านประธานสภาผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการครับ ที่มีความ

จำเป็นอย่างยิ่งก็คือว่า ทำอย่างไรครับที่จะทำให้คนที่จบประถมศึกษาแล้วได้เข้าเรียนต่อในระดับมัธยมตอนต้นให้ได้มากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ กระทรวงศึกษานั้นได้ประกาศนโยบายว่าจะทำให้คนที่จบประถมศึกษาได้มีโอกาสเรียนต่อมัธยมถึง 50 เปอร์เซ็นต์ตั้งแต่ปี 2528 แล้วแต่ปัจจุบันนี้ก็มีคนได้เข้าเรียนถึงเพียง 42 เปอร์เซ็นต์ กระผมเข้าใจว่าปัญหาอุปสรรคในเรื่องนี้ก็คงอยู่ที่เรื่องงบประมาณ เพราะการที่เราจะจัดโรงเรียน .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปได้แล้วครับ เหลืออีกนาทีเดียวครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ยะลา) : ครับ หรือที่เราจะให้คนได้เรียนมากนั้นสิ่งที่สำคัญก็คือเรื่องงบประมาณ ในการที่เราจะให้พัฒนาประเทศนั้นผมคิดว่าการศึกษาระดับมัธยมต้น และมัธยมปลายนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ของเรานั้นอย่างที่ผมได้กล่าวเมื่อสักครู่ว่า เพียง 40 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง แล้วระดับมัธยมปลายเพียง 30 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเราเทียบกับประเทศอื่นแล้วอย่างเช่นประเทศเกาหลีนั้นมีคนเรียนจากประถม เข้าสู่ระดับมัธยมถึง 97 เปอร์เซ็นต์ ประเทศมาเลเซียนั้นถึง 86 เปอร์เซ็นต์ และการเรียนต่อถึงระดับมัธยมปลายนั้นก็เกินกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ทุกประเทศ เพราะฉะนั้นกระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ในโอกาสต่อไปหรือในการแปรญัตติงบประมาณนั้นคณะกรรมาธิการและรัฐบาลนั้นคงจะเพิ่มในส่วนสัดของการศึกษา ท่านประธานครับ ผมขออีกเพียงครึ่งนาทีครับอยากจะฝากต่อรัฐบาลว่า ถึงแม้ว่าเราจะจัดงบประมาณด้วยความสำนึกรับผิดชอบเป็นอย่างดีของรัฐบาล แต่ว่าการปฏิบัตินั้นเป็นเรื่องสำคัญ ในปีนี้อยากจะฝากว่างบประมาณคงออกล่าช้ากว่ากำหนดอย่างน้อย 3 เดือน อ้าย 3 เดือนนี้ครับทำให้ผลความต้องการเป้าหมายของรัฐบาลช้า ถ้าไม่เร่งรัดในเรื่องการจ่ายและการประมูลอย่างเต็มที่ อันสุดท้ายก็คือว่า .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาเกินไปนาทีแล้วครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (ยะลา) : ต่อกรรมาธิการนิดเดียวครับ ท่านประธานครับ ต่อกรรมาธิการงบประมาณว่า ท่านประธานก็เป็นกรรมาธิการมาทุกปีว่าทำอย่างไรครับการจัดสรรงบประมาณนั้นต้องจัดเพื่อประเทศทั้งประเทศ ไม่ใช่เพื่อกรรมาธิการ

เวลาตัดทอนแล้วในปีก่อน ๆ นั้นผมเห็นว่าเข้าไปสู่ในจังหวัดที่กรรมาธิการครับ ปีนี้ขอให้ได้คำนึงถึงส่วนรวมเป็นเรื่องสำคัญครับ ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวโรทัยครับ

นายวโรทัย ภิญญสาสน์ (จันทบุรี) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วโรทัย ภิญญสาสน์ ส.ส. จังหวัดจันทบุรี พรรคประชากรไทย ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนผ่านไปยังทางรัฐบาลว่า ผมเองนั้นชื่นชมในฐานะที่รัฐบาลนั้นเป็นรัฐบาลประชาธิปไตย โดยนายกมาจากการเลือกตั้ง และได้ฟังคำแถลงนโยบายของท่านเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม นั้น ขอย้ำนะครับว่า นโยบายที่ทางรัฐบาลนั้นระบุเอาไว้ในเรื่องของเกษตรกรรมเกี่ยวกับข้อ 4.3 นั้น ช่วยเหลือเกษตรกรผู้ที่ไร้ที่ทำกินโดยวิธีการปฏิรูปที่ดินและออกเอกสารสิทธิ์ที่ดินที่ทำกิน ขอเรียนว่าเป็น 2 อย่าง อันที่ 1 คือออกเอกสารสิทธิ์ อันที่ 2 นั้นเป็นการปฏิรูปที่ดิน ท่านประธานครับเมื่อวานนี้ผมได้ฟังข่าวจากหนังสือพิมพ์และสื่อสารมวลชนบอกว่า ท่านรัฐมนตรีเสนาะซึ่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นเสนอเข้า ค.ร.ม. ให้ออกเอกสารสิทธิ์ แต่รัฐบาลนั้นจะใช้ในเรื่องของการปฏิรูปที่ดิน ผมยังไม่มั่นใจ ผมคิดว่าท่านประธานนั้นคงจะฟังเช่นเดียวกับกระผมว่าตอนแถลงนโยบายนั้นรัฐบาลระบุไว้แน่ชัดอย่างนั้น แต่วันนี้จากที่ท่านนายกได้กล่าวในเรื่องของการเสนองบประมาณนั้น ขอกราบเรียนว่าตัดในเรื่องของการออกเอกสารสิทธิ์ที่ดินลงไปสิ้น ท่านประธานครับหน้า 9 ครับ ท่านประธานลองเปิดนะครับ การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเกี่ยวกับการจัดให้มีถนน ไฟฟ้า และการจัดที่ดินทำกินและกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่ราษฎรเป็นต้น กรรมสิทธิ์เฉย ๆ ครับให้ราษฎรได้ไปทำกิน คือการปฏิรูปที่ดิน แต่ขอเรียนนะครับว่าประชาชนเขาต้องการอยู่นั้นมัน 2 รูปแบบ 1. คนที่ทำกินอยู่ในที่ดินมีที่ดินอยู่แล้ว แต่เขาต้องการเอกสารสิทธิ์นั้นประเภทหนึ่ง อีกประเภทหนึ่งนั้นยังไม่มีที่ทำกิน แต่ถ้าเผื่อปฏิรูปที่ดินเข้าไปจัดด้วยการจัดที่ทำกินให้เขา มันเป็น 2 ประเภทด้วยกัน เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า นโยบายของรัฐบาลที่แถลงไว้ต่อรัฐบาลนั้นมันขัดกับนโยบายที่ออกมาในเรื่อง

ของงบประมาณเช่นนี้ กระผมอยากจะฝากให้ไปทบทวนใหม่ว่าประชาชนที่ต้องการในเรื่องเอกสารสิทธิ์นั้น ผมสนับสนุนท่านรัฐมนตรีเสนาะที่ได้แถลงต่อทางคณะรัฐมนตรีเมื่อวานนี้ครับท่านประธานครับ ในทำนองเดียวกันครับ ถ้ามองไปถึงการที่จะช่วยเหลือให้เกษตรกรหรือประชาชนผู้ยากไร้นั้นได้รับผลประโยชน์ของเม็ดเงินงบประมาณที่มีถึง 285,500 ล้านบาทนั้น ขอเรียนว่าอย่างในเรื่องของการปรับปรุงถนนนะครับ ในด้านของเศรษฐกิจที่ทางรัฐบาลแถลงว่าได้จัดงบประมาณในการพัฒนาคมนาคมขนส่งและสื่อสารจำนวน 152,666 ล้านบาทนั้น ด้วยการกู้เอามาเพื่อจะกู้เอามาส่วนหนึ่งสมทบกับงบประมาณอีกส่วนหนึ่งนั้น เพื่อจะทำถนนในการขนส่ง ท่านประธานครับในเรื่องถนนอย่างนี้เป็นเรื่องที่กู้เงินมาลงทุนนั้น แต่เอาจากประชาชนทั่วประเทศนั้นมาเป็นการเสียภาษีช่วยเหลือให้กับผู้ที่ไม่ได้ใช้ถนนแห่งนี้ด้วย ซึ่งมันขัดกับนโยบายของประชาชนที่เสียภาษีออกมา ต้องการให้สนองตอบกลับไปสู่เขาครับทำไมครับ ทำไมเวลาพรรคประชากรไทย คุณสมัคร สุนทรเวช เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มีโครงการที่จะทำถนนโดยไม่ต้องใช้เงินงบประมาณ เอาเอกชนมาลงทุนทำเป็นธรรมไหมครับ เป็นธรรมครับ ใครวิ่งก็เสียค่าผ่านทางไป เงินกู้ผมเห็นด้วยครับหมื่นกว่าล้านนี่กู้เอามาครับ แต่มาทำอะไรครับผม ในเรื่องของการเกษตรซิครับมีที่ทำกินเขาได้รับเอกสารสิทธิ์แล้วลดต้นทุนของการที่จะได้ในเรื่องของการที่จะลงทุนมีที่เป็นของตัวเอง สามารถจะกู้หนี้ยืมสินธนาคารได้ พี่น้องพรรคพวกถูกจับนำหลักทรัพย์ไปประกัน เอาไว้สืบทอดเป็นมรดกตกทอดกันต่อไปในทางลูกหลานได้ ท่านประธานครับกู้เอามาทำในเรื่องของเกษตรกรรมในเรื่องของแหล่งน้ำครับ แต่ดูจากงบประมาณที่ผ่านมานี้ ที่ทางรัฐบาลเสนอมานั้น ในเรื่องของการที่จะให้ถึงเอกชนนั้นหรือจะให้ถึงประชาชนนั้นน้อยครับ เรื่องแหล่งน้ำเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง กรมชลประทาน ท่านประธานที่เคารพครับ บางครั้งนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่านโยบายบางอย่างในการยึดหลักมั่นของกรมชลประทานนั้น บางครั้งก็ต้องมีการหมุนเวียนเปลี่ยนถ่ายเทกันได้บ้าง อย่างเช่นกระผมได้กราบเรียนให้ทางชลประทานไปสำรวจที่จันทบุรีนั้นหลายครั้ง แต่เนื่องจากว่าเป็นเขาน้ำจะซึมไหลลงมา

เพราะฉะนั้นท่านก็ไม่รับรองแบบในเรื่องของวิศวกร ไม่ยอมรับรองแบบก็ไม่สามารถที่จะทำดำเนินการได้อย่างนี้ครับ แต่ว่าจริง ๆ แล้วนั้น ในช่วงฤดูแล้งนั้นประมาณ 2 เดือนเท่านั้นเองครับ ที่น้ำขาดช่วงหรือฝนทิ้งช่วงนั้น เพราะฉะนั้นการกักเก็บน้ำไว้ชะลอไว้อยู่มันจะซึมใต้ดินลงมามันก็ยังได้ประโยชน์ เพราะฉะนั้นนโยบายอะไรต่าง ๆ อย่างนี้บางครั้งก็ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผืนแผ่นดินที่อยู่ทั่วไปนั้นขอกราบเรียนว่าประชาชนนั้นได้บุกรุกเข้าไปอยู่ในที่ป่าสงวนที่ป่าเสื่อมโทรมนั้น จนเต็มเกือบทุกตารางนิ้วแล้วครับ เพราะฉะนั้นในการที่จะทำอ่างกักเก็บน้ำ โครงการฝายน้ำล้นหรือเขื่อนน้ำต่าง ๆ นั้นก็ต้องไปถูกเดือนร้อนกับราษฎร มันมีอยู่โครงการหนึ่งที่ผมเคยกราบเรียนเสนอแนะ แต่ดูในงบประมาณนี้ไม่มี คือโครงการของเอาน้ำใต้ดินขึ้นมาใช้ครับ ไม่ได้เสียพื้นที่เท่าไรนัก ด้วยการเจาะบ่อน้ำบาดาลลงไปแล้วสูบด้วยการพลังงานไฟฟ้านั้น เอาน้ำอันนั้นมาส่งต่อไปเพื่อการเกษตร ท่านประธานครับ ถ้าหากมีน้ำใช้แล้วปฏิรูปที่ดินจะจัดที่ดินให้ 25 ไร่ก็เพียงพอ แต่ที่ไม่สัมฤทธิ์ผลที่รัฐบาลจัดให้ ไม่ว่าจะเป็นหมู่บ้านป่าไม้ ไม่ว่าจะเป็นเขตที่ ส.ท.ก. หรือที่สำนักงานปฏิรูปที่ดินที่จัดไปนั้นปรากฏว่าให้ไปแล้ว 25 ไร่ 15 ไร่ อยู่ ๆ ไป ๆ มา ๆ แล้วราษฎรต้องทิ้งนั้นเพราะเขาปลูกพืชไร่ รอน้ำฝนรอฟ้า ท่านประธานครับ ไม่พอครับปีหนึ่งกับอ้ายการที่จะมาทำในฤดูปลูกผลิตผลนั้น เกษตรกรที่รอฝนรอฟ้านั้นมันไม่พอกับรายจ่ายทั้งปี ทำให้เขาต้องทิ้งถิ่นฐานเพราะฉะนั้นเราจะไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องของการที่จะประสบความสำเร็จให้ที่ดินเขาแล้วให้น้ำเขาด้วย และในทำนองเดียวกันนั้นในสมัยที่แล้วขอกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานครับ พระราชกำหนดในเรื่องพิกัดอัตราภาษีศุลกากรกระผมได้อภิปรายคัดค้านในเรื่องของการขึ้นภาษีปุ๋ย การเก็บภาษีขาเข้าของปุ๋ยนั้นทางรัฐบาลในสมัยที่แล้วนั้นรัฐบาลชุดท่านนายก พลเอก เปรม รัฐบาลเปรม 6 นั้นบอกว่าไม่ได้จัดเก็บภาษีปุ๋ย แต่มาดูศึกษาในเรื่องปุ๋ยขณะนี้ปรากฏว่ารัฐบาลชุดที่แล้วก็จัดเก็บภาษีปุ๋ย 1.8 เปอร์เซ็นต์ เป็นการเพิ่มต้นทุนของการผลิตของเกษตรกร ท่านประธานครับ ผมอยากจะเสนอแนะทางรัฐบาลว่าทำอย่างไร จะลดในเรื่องของการที่จะจัดเก็บภาษีปุ๋ย นอกจากนั้น

แล้วมีทางอย่างไรบ้าง ที่เราจะเอาผลิตผลการเกษตรนั้นไปแลกกับปุ๋ยหรือแลกกับยาเคมีต่าง ๆ นั้นเอามาช่วยเหลือเกษตรกร ท่านประธานครับ ที่สำคัญที่สุดก็คือในเรื่องของการจัดในเรื่องตลาด ในรัฐบาลชุดที่แล้วแผนพัฒนาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 จัดเอาไว้ในเรื่องของการตั้งศูนย์ส่งออกผักและผลไม้ แต่มาคราวนี้ยกเลิกครับ มติ ค.ร.ม. ออกมาบอกว่า ไม่ได้หรอก ให้เอกชนมาลงทุน ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับ ใครครับจะมาลงทุนทำศูนย์ส่งออกผักและผลไม้ เขาลงทุนทำห้องเย็นของเขาได้ในการส่งออก หรือลงทุนรับซื้อผลไม้ส่งออกในรูปบริษัทของเขาได้ แต่รัฐบาลจะต้องเอื้ออำนวยในเรื่องของการจัดศูนย์ส่งออกผักและผลไม้ ให้วิชาการเขาครับ ให้วิชาการในการที่จะจัดเก็บและให้วิชาการในการที่จะบำรุงรักษาและประกันคุณภาพได้อย่างไร นั่นเป็นส่วนหนึ่งรัฐบาลต้องดำเนินการครับ และขณะนี้งบประมาณอันนั้นก็ถูกตัดออกไป ท่านประธานครับผมขอทัวงติงทางรัฐบาลว่าจะต้องจัดอันนี้เพื่อจะให้สัมฤทธิ์ผลต่อเนื่องกัน ในทำนองเดียวกันนั้นครับ เมื่อมีศูนย์ส่งออกแล้ว ท่านประธานครับในเรื่องของการที่จะขนส่งไปนั้นคอนเทนเนอร์ (Container) หรือในเรื่องของการเที่ยวบินคาร์โก้ (Cargo) คือบริษัทการบินที่จะรับขนส่งขึ้นไปนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องสานประโยชน์นี้รัฐบาลนั้นเอาแต่เพียงแต่ว่างบประมาณตั้งออกมาเป็นช่วง ๆ ไม่ต่อเนื่องกัน การดำเนินงานของรัฐบาลนั้นจากที่จัดงบประมาณมานี้ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า จะไม่สัมฤทธิ์ผลส่อให้เกษตรกรนั้น ซึ่งมีประชากรเป็นจำนวน 80 เปอร์เซ็นต์ ของประชากรทั้งหมด เรามีประมาณ 53 ล้านคน ผมตี 50 ล้านคนครับท่านประธานครับ 50 ล้านคน 80 เปอร์เซ็นต์ก็ประมาณ 40 ล้านคน คราวนี้รัฐบาลเห็นใจเอาเงินลงไปยัดใส่ธนาคารเพื่อการเกษตร 500 ล้าน ให้เกษตรกรได้กู้หนี้ยืมสินกัน ผมก็ดีใจด้วยครับ แต่ขอเรียนนะครับว่า ลองเอา 500 ล้านนั้น ประทานโทษ หาร 40 ล้านนะครับมันจะได้คนละ 100 กว่าบาทครับ คนละ 100 กว่าบาทที่เกษตรกรสามารถจะกู้หนี้ยืมสินจากธนาคารเพื่อการเกษตรได้ ช่วยเหลือได้ไหมครับ คงไม่ได้ครับ เพราะว่าผมขอกราบเรียนว่างบประมาณที่ตั้งไว้นั้นยังขัดต่อเจตจำนงของรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้เกษตรกรนั้นได้มีการลืมหูลืมตาอ้าปากขึ้นได้ ท่านประธานครับ

สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเราเป็นหนี้เป็นสินเขามากแล้ว เดี๋ยวนี้อย่างที่ท่านได้ฟังแล้วนะครับ เด็กที่เกิดมานั้นมีมูลค่าหัวหนึ่งประมาณ 12,500 บาทในการที่เป็นหนี้สินเขานั้น เพราะฉะนั้นถ้าวิธีการผมเห็นด้วยในการที่รัฐบาลลดในเรื่องการกู้เงินลงมาเหลือ 20,000 กว่าล้าน เพราะปัจจุบันนี้จากการใช้หนี้เงินกู้นั้น เงินต้นเพียง 10,000 กว่าล้านแต่ดอกเบี้ยเข้าไป 20,000 กว่าล้าน เพราะฉะนั้นถ้ากู้กันต่อ ๆ ไปนั้นอีกหน่อยเดือดร้อนประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีนี้นั้นทางรัฐบาลตั้งว่า การจัดเก็บภาษีนั้นได้สูง มันก็มาเดือดร้อนประชาชน เดือดร้อนอย่างไรครับท่านก็ตั้งเป้าไปตามสรรพากรต่าง ๆ ทุกจังหวัดให้มีเป้าหมายในการจัดเก็บภาษี ท่านประธานครับและต้องไปรีดไปไถประชาชนกัน ขอเรียนนะครับว่า เศรษฐกิจที่บอกรุ่งโรจน์นั้น.....

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปัญจะ เกสรทอง ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไปและได้มอบให้นายธนา เมตตาริกานนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปได้แล้วครับ

นายวโรทัย ภิญญสาสัน (จันทบุรี) : รุ่งโรจน์เฉพาะส่วนกลางนะครับ แต่จริง ๆ แล้วนั้นพี่น้องเกษตรกรหรือชาวบ้านนั้นไม่ได้มีผลสนองตอบต่อเศรษฐกิจรุ่งโรจน์เท่าไรหรอกครับ ดีเฉพาะคนบางกลุ่มเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานฝากไปทางรัฐบาลว่า เมื่อพิจารณาผ่านงบประมาณไปแล้วนั้น เมื่อมีการตัดทอนแล้วสิ่งใดที่กระผมเสนอแนะท้วงติงนั้น ขอได้โปรดแปรญัตติจัดไปให้ตามที่กระผมได้กราบเรียนไม่ว่าจะเป็นเรื่องของชลประทาน ในเรื่องของคันกั้นน้ำเค็ม เดี๋ยวนี้กำลังมุ่งในเรื่องของเพาะเลี้ยงชายฝั่ง เปลี่ยนจากกั้นน้ำเค็มไม่ให้น้ำเค็มเข้านานั้นกลายเป็นเอาน้ำเค็มเข้ามาเพื่อส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง เอาเงินตราต่างประเทศเข้ามาในเรา ในเรื่องของการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ หรือการเลี้ยงปลากะพง หรือการเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยนั้นนะครับ ก็รบกวนท่านประธานเพียงเท่านี้ครับ ท่านอื่นจะได้พูดอีก ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเพื่อความเข้าใจนะครับ จะเหลือเวลาอภิปรายเหลืออีก 1 นาที ผมจะชูดินสอดำขึ้นให้รีบสรุปก็แล้วกันนะครับ ผมจะไม่ทักท้วงนะครับ ขอเชิญคุณชัชวาลย์ ชมภูแดง ครับ

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชัชวาลย์ ชมภูแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคพลังสังคมประชาธิปไตย ท่านประธานสภาครับ หลังจากกระผมได้รับรายละเอียดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติงบประมาณไปจนถึงวันนี้เป็นเวลา 10 กว่าวัน กระผมเองก็ได้พยายามอย่างยิ่งในการที่จะศึกษาพิจารณาแนวทางเป็นไปได้ของงบประมาณฉบับนี้ สิ่งหนึ่งซึ่งกระผมได้พิจารณาและได้ตรวจสอบแล้วก็ปรากฏว่างบประมาณฉบับนี้นั้น กระผมได้ไปพลิกดูเกี่ยวกับเรื่องรายรับของรัฐ ซึ่งรายรับของรัฐบาลนั้นเป็นจำนวนถึง 238,332 ล้านนั้น คือ 83.4 ของรายรับทั้งหมดนั้นมาจากภาษีอากรของประชาชน เมื่อเราไปพิจารณาถึงระบบภาษีที่ทำให้รัฐได้รับเงินเข้าสู่รัฐนั้น ภาษีที่ได้เข้าสู่รัฐจริง ๆ นั้นเราก็ต้องยอมรับว่าภาษีที่ได้นั้นเป็นภาษีทางอ้อม เพราะว่าสำหรับภาษีทางตรงนั้น ซึ่งเก็บจากผู้ที่มีรายได้ประจำที่สามารถหัก ณ ที่จ่าย หรือภาษีเงินได้ของบรรดานิติบุคคลทั้งหลายนั้นก็เป็นเงินที่จำกัดเพียงเล็กน้อย ทีนี้เรามาดูว่าภาษีเงินได้ของประชาชนที่เราเก็บมาได้ ซึ่งเป็นภาษีทางอ้อมเราเก็บมาจากไหน เงินจำนวนนี้นั้นเราเก็บมาจากประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคทั้งหลาย เพราะว่ารัฐนั้นได้มีการบวกภาษีเข้าไปในราคาสินค้าที่ประชาชนได้จับจ่ายซื้อสินค้ามาเพื่อบริโภค ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ตลอดทั้งเครื่องมือเครื่องไม้ทั้งหลายที่ใช้สอยในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่อยู่ภาคเกษตรกรรม ทีนี้ท่านประธานสภาที่เคารพ เรามาดูตัวเลขงบประมาณ 83.4 เปอร์เซ็นต์นี้ ซึ่งจำนวน 200,000 กว่าล้านนั้น ปรากฏว่าเรามาดูการจัดสรรงบประมาณไปสู่ประชาชน ปรากฏว่างบประมาณที่จัดไปสู่ประชาชนนั้นทำไมไม่คำนึงถึงคนที่เราเอาเงินมาจากเขาบ้าง นั่นคือทำไมไม่ตอบแทนไปยังคนที่ช่วยเหลือรัฐ คือเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา และประชาชนที่อยู่ในชนบท ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลนั้นได้แถลงนโยบายไว้อย่างชัดแจ้งในวันที่แถลง

นโยบาย กระผมได้พิจารณาการใช้จ่ายงบประมาณและการจัดสรรงบประมาณของรัฐนั้น ไม่สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ กระผมเองก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน แต่เมื่อมาคิดทบทวนดูแล้วด้วยความละเอียดรอบคอบ ด้วยจิตใจที่เป็นธรรมและก็ต้องเห็นใจต่อคณะรัฐมนตรีชุดนี้ เพราะกระผมอยากจะคิดเข้าข้างท่านไว้บ้างสักเล็กน้อยว่า งบประมาณปี 2532 นี้ท่านคงจะมีส่วนเข้าไปร่วมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะว่าคนที่จัดทำงบประมาณแล้วยัดใส่มือท่าน แล้วให้ท่านมายัดใส่มือสมาชิกสภานั้น คือบรรดาข้าราชการประจำที่เตรียมไว้ให้ท่านเรียบร้อยแล้ว แต่ขณะเดียวกันกระผมเองก็อยากจะอภัยให้แก่คณะรัฐมนตรี แต่บังเอิญเกิดไปคิดทบทวนอีกทีหนึ่งก็เห็นว่า รัฐมนตรีหลายท่านเคยอยู่ในรัฐบาลชุดที่แล้วเช่นเดียวกัน จุดนี้ต้องคิดหนักมากทีเดียวท่านประธานครับ ทีนี้เราไปดูท่านประธานที่เคารพหันไปดูงบประมาณแต่ละด้าน กระผมเองมองดูทางด้านเกษตรกรรม ซึ่งรายได้ร้อยละ 83.4 นั้น มาจากบรรดาพวกเขาทั้งนั้นรายได้ของรัฐ ปรากฏว่างบประมาณที่ให้ไปสู่ภาคการเกษตรนั้นมันไม่เพียงพอเลยท่านประธานครับ ถ้าคิดสัดส่วนที่เราดูดเงินมาจากเขา ทำไมไม่กลับไปสู่เขา แล้วงบประมาณที่กลับไปสู่เขานั้น มันก็ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมของไทย สังคมของไทยนั้นพึ่งพาเศรษฐกิจจากภาคเกษตรกรรม แต่ทำไมงบประมาณไปสู่เขานั้นน้อยมาก ท่านประธานสภาที่เคารพ 285,500 ล้านนั้น ถ้าหากเรามาพิจารณา ท่านประธานครับเราต้องไปดูว่างบประมาณที่ให้ไปสู่ภาคการเกษตรนั้นมันสอดคล้องไหม เพราะว่าปัจจัยในการผลิตทางด้านการเกษตรนั้นมันมีปัจจัยที่สำคัญเท่าที่กระผมพอที่จะมีสติปัญญาคิดขึ้นมาได้นั้นก็คือเรื่องของการชลประทาน เรื่องของการขยายพันธุ์เมล็ดพืชหรือพันธุ์สัตว์ และขณะเดียวกันก็เรื่องของการจัดหาปุ๋ยให้แก่เกษตรกร ทีนี้เราไปดูงบของกรมส่งเสริมการเกษตรนั่น มีเพียง 178 ล้าน มันจะไปทำอะไรกันได้ครับท่านประธานครับ 178 ล้าน แค่งบของบริษัทขนาดย่อมก็ยังมากกว่าเลยครับ แล้วเราจะไปดูการส่งเสริมการเกษตรไปทั่วทั้งประเทศมันแค่นี้มันจะทำอะไรได้ หันไปดูกรมวิชาการเกษตรก็แค่ 50 ล้านบาท แล้วจะไปศึกษาอะไรครับท่านประธาน มันเพียงพอหรือ ไปดูกรมส่งเสริมสหกรณ์ ซึ่งรัฐบางเมื่อไม่นาน

นี้ ถ้าหากกระผมจำไม่เพี้ยนไปก็กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นก็ได้แถลงว่าจะมีการปรับปรุงระบบสหกรณ์ของประเทศเราใหม่ให้มีประสิทธิภาพ แต่งบของกองส่งเสริมสหกรณ์ก็เพียง 589 ล้าน แล้วจะไปทำอะไรให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงก็มิต้องไปอายประชาชนอีกหรือถ้าตั้งงบแค่นี้ ไปดูกรมชลประทาน รัฐบาลก็แถลงต่อสภาแห่งนี้ว่าจะขยายการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการชลประทานให้แก่ประชาชน ท่านประธานสภาที่เคารพ งบของกรมชลประทานนั้น ทั้งกรมนั้นมัน 11,000 ล้าน แต่ปรากฏว่าเป็นของกรมชลจริง ๆ นั้น 7,911 ล้าน สร้างเขื่อน 2 เขื่อนก็หมดแล้วครับ แต่งบของกรมชล 7,911 ล้านนั้น ถ้าหากแบ่งเป็นงบเงินเดือนแล้ว มันก็เกือบจะหมดแล้ว หันไปดูงบของกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งมีส่วนหนึ่งที่มีภาระรับผิดชอบต่อการพัฒนาแหล่งน้ำ ก็เพียง 129 ล้านบาท ท่านประธานครับ จุดนี้มันจะไปพัฒนาแหล่งน้ำที่ไหนได้ ทั้งประเทศเรานะครับ รัฐบาลอาจจะบอกว่าตั้งงบประมาณมากกว่านี้ไม่ได้หรอก เพราะแค่ 285,500 ล้านบาทนั้นก็หนักเกินไปแล้ว สักประเดี๋ยวกระผมจะพูดถึงเรื่องนี้อีกทีหนึ่ง ท่านประธานครับ หันไปดูสำนักงานพลังงานแห่งชาติของกระทรวงวิทยาศาสตร์ ซึ่งท่านก็ช่วยเหลือเกินช่วยในโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าสูบสารพัดสูบนะครับ วันดีคืนดีท่านก็บอกว่าลำน้ำซีตั้งเครื่องสูบอีกไม่ได้แล้ว น้ำมันจะแห้งท่านประธานเองก็ลูกลุ่มน้ำซี ลุ่มน้ำมูล ตั้งแต่เกิดมาเคยเห็นไหมครับ ลุ่มน้ำซีมันแห้ง ลุ่มน้ำมูลมันแห้ง ผมว่าคงจะเป็นเพราะว่ากระทรวงวิทยาศาสตร์นั้นขาดเงินในเรื่องนี้มากกว่างบมันไม่เพียงพอมากกว่า จึงเป็นข้ออ้างของข้าราชการประจำคือตั้งเครื่องสูบไม่ได้ ผมเองเห็นว่าถ้าหากเราจะพิจารณาในการช่วยเหลือเกษตรกรในเรื่องแหล่งน้ำ เรื่องชลประทานงบเพียง 10,000 กว่าล้านนี้ไม่มีประโยชน์ครับ ผมเห็นว่ามันจำเป็นที่จะต้องเพิ่มงบให้แก่เขามากกว่านี้สัก 4 - 5 เท่า เพื่อให้สอดคล้องกับที่เราได้เงินภาษีมาจากเขา ท่านประธานที่เคารพ ตอนนี้เราไปดูต่อไปกระทรวงสาธารณสุขนั้น ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บของประชาชนในชนบทนั้นมีมากเหลือเกิน คนเจ็บคนป่วยบางครั้งนั้นกว่าจะถึงหมอก็คายกลางทางแล้วท่านประธานสภาที่เคารพ โรงพยาบาลประจำอำเภอนั้นก็มีหมอไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่ประจำ

โรงพยาบาลก็ไม่สอดคล้องกับปริมาณของผู้ต้องการได้รับการรักษาพยาบาล จนกระทั่งทำให้หมอกับพยาบาลนั้นต้องถูกประชาชนกล่าวตำหนิอยู่ตลอดเวลา ก็เป็นธรรมดาเขาทำงานเหนื่อยคนมันมาก อารมณ์มันก็ต้องเกิดขึ้น นี่คือจุดสำคัญ งบประมาณของกระทรวงสาธารณสุขนั้นจำเป็นที่จะต้องมากกว่านี้ครับ 10,000 กว่าล้านนั่นมันน้อยไป เราหันไปดูเรื่องสาธารณสุขมูลฐานซึ่งไปเกี่ยวพันกันถึงกันครัวของเรื่องสุขภาพอนามัยของประชาชนเลยทีเดียว เราก็ตั้งไว้เพียง 94 ล้านบาท เดินเฉียดไป 2 จังหวัดมันก็หมดแล้วครับน้อยกว่าปี 2529 เสียอีก ท่านประธานที่เคารพ ทางด้านกรมโยธาธิการและกระทรวงวิทยาศาสตร์นั้นก็มีส่วนเหมือนกันในเรื่องคุณภาพของชีวิตของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องพวกมลพิษ และสภาวะแวดล้อมสำหรับประเทศไทยเรานั้นมีปัญหาอย่างมากเรื่องสภาวะแวดล้อม หรือสิ่งแวดล้อมเป็นพิษไม่ว่าจะเป็น แอร์ พอลลูชั่น (Air pollution) ไลท์ พอลลูชั่น (Light Pollution) หรืออาจจะเป็น นอยส์ พอลลูชั่น (Noise pollution) หรือ วอเตอร์ พอลลูชั่น (Water pollution) เป็นปัญหาอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานครนั้น ท่านประธานครับปัญหามลพิษเหล่านี้มันได้แผ่กระจายไปอย่างมากมาย แต่เราได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพและอนามัยของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องมลพิษ หรือมลภาวะเป็นพิษนี่ไหม งบของเราได้ตั้งไว้ซึ่งผมได้ตรวจดูที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ และกรมโยธาธิการซึ่งควบคุมเกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมรวมกันเบ็ดเสร็จแล้ว 147 ล้านบาท มันเพียงพอแก่ชีวิตของประชาชนหรือแค่นี้ ทีนี้ท่านประธานที่เคารพผมอยากจะให้ท่านมองดูต่อไปว่า รัฐบาลชุดนี้ของเรานั้น ผมเองนั้นอยากจะให้รัฐบาลชุดนี้สามารถที่จะเข้าไปแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างถูกจุด อยากจะให้เราตั้งงบประมาณให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง แต่ว่าเห็นงบประมาณนี้มันผิดหวังอย่างมากงบประมาณที่ตั้งไว้ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้พิจารณาดูรายจ่ายเราจะเห็น อย่างงบการเกษตรมันมากก็จริงครับ แต่เป็นเงินเดือนแล้วถึง 26 เปอร์เซ็นต์ งบการศึกษามันก็มากจริงครับแต่ 80 เปอร์เซ็นต์เป็นเงินเดือนงบกระทรวงสาธารณสุขนี่ตั้งไว้ 12,000 ล้านบาท เงินเดือนถึง

6,237 ล้านบาท มันเป็นงบเงินเดือนทั้งนั้นท่านประธาน มันจะไปแก้ปัญหาอะไรกับประชาชนได้ รัฐบาลอาจจะภูมิใจว่าตั้งงบประมาณขึ้นมาคราวนี้นั้นรัฐบาลกู้เงินน้อย จริงอยู่ตั้งไว้เพียงบอกว่าจะกู้ 2,300 ล้านบาท แต่จริง ๆ กู้จริง ๆ หักลบคูณหาร จะกู้เพียง 1,664.2 ล้านบาทเท่านั้น อันนี้ก็ดีใจด้วยกับท่านรัฐบาล แต่ว่าอย่างไร ๆ เสียงบประมาณของปี 2532 มันต้องเป็นงบขาดดุลอยู่วันยังค่ำ แต่ถ้าหากงบขาดดุลเรายอมให้มันขาดดุลแล้วไม่คิดจะแก้ไข คิดแต่จะชำระหนี้ โอนไปชำระหนี้ถึง 60,000 กว่าล้านบาท 66,563.7 ล้านบาทเอาไปชำระหนี้ ท่านประธานสภาที่เคารพ มันแปลกไหมครับการที่ไปชำระหนี้ รู้สึกว่าประเทศไทยเราจะเป็นลูกหนี้ที่ดีมาก เพราะว่าบางทีที่ผมทราบว่าหนี้บางหนี้นั้นยังไม่ถึงกำหนดชำระท่านรีบไปชำระแล้ว เพื่อจะมีการตัดยอดหนี้ ไม่ทราบจะจริงหรือไม่จริงนะครับ ทีนี้เรามามองดูการบริหารประเทศนั้นท่านประธานครับเหมือนการบริหารธุรกิจอย่างหนึ่ง เพราะว่าประเทศไทยเรานั้นเปรียบเสมือนว่าเป็นบริษัท ๆ หนึ่ง คือบริษัทประเทศไทย ขณะที่บริษัทประเทศไทยนี้ยังมีเครดิตที่จะกู้ได้แล้วสามารถมีประสิทธิภาพในการชำระหนี้ได้ แต่ทำไมเราไม่คิดในเรื่องนี้ ถ้าหากว่าการกู้นั้นเป็นการกู้เพื่อสร้างความเจริญให้แก่ชาติบ้านเมือง พัฒนาเส้นทางคมนาคมตามหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพ ไม่ใช่ถนนโลกพระจันทร์แบบทุกวันนี้ ซึ่งการมีถนนโลกพระจันทร์แบบทุกวันนี้นั้นท่านประธานครับมันก่อให้เกิดความสูญเสียสุขภาพอนามัยของประชาชนสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจอย่างมากมายทำให้การลำเลียงผลิตผลทางการเกษตรเข้าสู่ตลาดล่าช้า ยิ่งกว่านั้นสูญเสียแก่ชีวิตกว่าจะเอาคนไปถึงโรงพยาบาลตายกลางทางแล้ว นี่คือจุดสำคัญ พัฒนาให้มันเจริญขึ้นมา ลงทุนเพื่อจะให้ประชาชนที่ทำการเกษตรนั้นมีแหล่งน้ำกินน้ำใช้ แหล่งน้ำเพื่อการเพาะปลูก ซึ่งการลงทุนเหล่านี้มันจะเป็นการเพิ่มผลผลิต เพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศชาติ เพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศชาติ มีประสิทธิภาพในการสามารถชำระหนี้ได้ แล้วทำไมเราถึงไม่ลงทุน เราจะมาภาคภูมิใจว่าเรากู้น้อย ๆ แล้วขณะที่กู้น้อยแล้วเขาสามารถที่จะกู้ได้ แล้วกู้น้อยสามารถจะกู้ได้ไม่กู้ แล้วประเทศชาติไม่มีการพัฒนา พัฒนาไม่ถูกจุดอย่างนี้ กระผมถือว่ากรรมการบริหาร

ของบริษัทนั้นกำลังจะหมดประสิทธิภาพในการบริหารบริษัท อ้ายนี่คือจุดสำคัญ ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอยากจะขอกราบเรียนต่อไปว่า งบของกระทรวงศึกษาธิการนี้ กระผมไปพิจารณาดูแต่ละงบมันมีงบหนึ่งน่าจะแก้ไขหลายอย่างได้ กระผมก็เคยได้ยินว่าท่านรัฐมนตรีทั้งหลายท่านนายกก็บอก บอกว่าจะพัฒนาเรื่องกีฬาของชาติ ขนาดที่มีการฝันเฟื่องว่าอีกไม่กี่ปีประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพโอลิมปิกนะครับ แต่งบตั้งไว้เพื่อการกีฬา 285 ล้านบาทนี่ จะไปทำอะไรครับ ทีมฟุตบอลแมนเชสเตอร์ยูไนเตด มันยังใช้มากกว่านี้ในหนึ่งฤดูกาล แล้วจะไปพัฒนากีฬาประเทศไทยอะไรได้ครับ พอผจญ มูลสัน ได้เหรียญทองแดงก็ดีใจกันยุดหนึ่ง แล้วการพัฒนากีฬานั้นมันสามารถสร้างวินัยให้แก่เยาวชนของชาติได้ด้วย อันเป็นการส่งผลต่อการพัฒนา เพราะถ้าหากเยาวชนของชาติมีวินัย เยาชนของชาติมีสุขภาพที่แข็งแรง มันก็จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติของเราไปด้วย และอีกทั้งจะทำให้เยาวชนน่ะมาหมกมุ่นกับกีฬาดีกว่าไปหมกมุ่นอยู่กับดิสโกเธคและยาเสพติดให้โทษ ทำไมไม่ส่งเสริมทางด้านนี้อย่างจริงจัง หรือเขียนไว้เฉพาะตัวหนังสือเท่านั้น อย่างการศึกษานอกโรงเรียนก็เหมือนกัน เป็นการส่งเสริมให้คนที่ไม่มีโอกาสได้เรียน ได้มีโอกาสศึกษาเรียนรู้ สามารถอ่านเขียนได้ สามารถมีการพัฒนาทางด้านความรู้รอบรู้ของตนเอง งบประมาณของเราก็กำหนดไว้อย่างน้อยนิด จุดเหล่านี้ละผมว่างบประมาณของเราที่ตั้งไว้นี่มันอย่างไรชอบกลนะครับ มันเกาไม่ถูกที่คันหรืออย่างไรนะครับต้องพยายามจี้ให้ถูกจุด กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้น ในอารยประเทศเขาถือว่าเป็นกระทรวงที่สำคัญ สามารถที่จะช่วยเหลือในการศึกษาวิจัยค้นคว้าเมล็ดพันธุ์ต่าง ๆ ขึ้นมา สามารถได้ค้นคว้าในเรื่องเกี่ยวกับเทคนิคในการผลิตสินค้าต่าง ๆ สามารถที่จะค้นคว้าในเรื่องวิทยาศาสตร์ใหม่ ๆ ทางด้านยารักษาโรคสารพัดประสานงานกับสาธารณสุขได้ ทำไมเราไม่ให้ความสำคัญกระทรวงเหล่านี้ กระผมดูลักษณะการจัดทำงบประมาณของรัฐบาลของเรานั้นก็พยายามที่จะเลียนแบบงบประมาณ โครงสร้างงบประมาณแบบประเทศอังกฤษเขาแต่จริง ๆ แล้วปรากฏว่าเนื้อหาสาระภายในงบประมาณของเรามันไม่เหมือนเขาเลย มีเพียงลักษณะโครงสร้าง

เท่านั้นที่พยายามเลียนแบบเขา มันก็ไม่ทราบว่าเป็นอะไรครับ ประเทศไทยเรานั้นมักจะชอบเลียนแบบของที่นั่น เลียนแบบของที่นี่ แต่ทำไม่ได้ดีเหมือนเขาสักแห่ง นี่คือจุดซึ่งผมอยากจะขอฝาก ฯพณฯ ได้นำไปพิจารณา สรุปแล้วผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานบอกว่า งบประมาณของรัฐบาลที่นำมาเสนอต่อสภานั้นเป็นงบประมาณที่ไม่ได้พิจารณาถึงนโยบายของรัฐที่ได้แถลงต่อสภาไว้ ไม่ได้ลำดับถึงความจำเป็นต่อการพัฒนาของประเทศชาติอย่างแท้จริง และไม่ได้มองถึงความสำคัญของสภาพของสังคมไทยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ และสุดท้ายนี้ผมก็อยากจะฝากไว้นิดหนึ่งก็คือว่า ปัญหาเรื่องแหล่งที่อยู่อาศัยของประชาชนนั้น รัฐบาลก็ไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการตั้งงบประมาณนี้ไว้ คนยากคนจนในชุมชนแออัดในสังคมเมือง ซึ่งกำลังมีปัญหาปะทะกันอยู่อย่างมากมายในขณะนี้นั้น ก็ไม่ได้พิจารณาให้ลึกซึ้งถึงจุดนี้ในการเพิ่มงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาอย่างแท้จริง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอีกจุดหนึ่งก็คือว่า ผมอยากจะขอฝากท่านประธานบอกว่า การที่พวกเราจะไปบริหารประเทศชาตินั้น บางครั้งการลงทุนมันจำเป็นที่จะต้องลงทุน การกู้ก็จำเป็นที่จะต้องกู้ ถ้ากู้แล้วเพื่อมาพัฒนาประเทศชาติ ไม่ใช่ว่าจะแสดงฝีมือของเราว่าข้ากู้น้อยแต่เพียงอย่างเดียว แต่ประเทศชาติไม่มีการพัฒนา เช่นนั้นผมเห็นว่ามันไม่บังควรอย่างยิ่ง ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประสพ บุษราคัม

นายประสพ บุษราคัม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุษราคัม ส.ส. อุดรธานี พรรคกิจสังคม เนื่องจากมีเวลาจำกัด สมาชิกพรรคบางท่านก็ฝากให้มาพูดแทนนะครับ ท่านแรกก็คือ ส.ส. ยรรยง ร่วมพัฒนา ท่านฝากมาว่า อยากให้ทางรัฐบาลนั้นเงิน กสช. อยากจะให้ชาวบ้านได้มีโอกาสได้มาทำงาน กสช. อย่างน้อย ๆ ข้อมูลที่บอกว่า กสช. นั้นสามารถที่จะเพิ่มเงินให้ชาวบ้านปีละ 600 บาทต่อครอบครัวก็ยังดี สำหรับท่านที่ 2 นั้นก็คือ ส.ส. นิรันดร์ นาเมืองรักษ์ จากร้อยเอ็ด ท่านบอกว่าเงิน กสช.นั้นอยากจะให้สภาตำบลเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินชี้ขาด ถ้าสภาตำบลตัดสินชี้ขาดจะทำอะไรแล้วก็อยากจะให้ทางอำเภอ ทางจังหวัดคล้อยตามสภาตำบล สำหรับท่านที่ 3 ที่

ฝากมาก็คือท่าน ส.ส. สังข์ทอง ศรีธเรศ ท่านพยายามที่จะผลักดัน พ.ร.บ. สงเคราะห์คนชรามาหลายปีแล้ว คนชราในประเทศไทยก็มีประมาณล้านเศษเท่านั้นซึ่งยากจนก็ไม่ได้รับการสงเคราะห์เหลียวแลทั้ง 3 ท่านที่ฝากมาผมก็ได้ทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนพรรคเรียบร้อยแล้วนะครับ ต่อไปนี้ก็จะเป็นหน้าที่ของผมเอง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะแยกคนในประเทศไทยเราออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มแรกก็คือ กลุ่มคนร่ำรวยนะครับ คนที่ 2 เรียกว่ากลุ่มคนชั้นกลาง คนที่ 3 เรียกว่ากลุ่มคนจน คนที่ 4 กลุ่มคนยากไร้นะครับ ปรากฏว่างบประมาณแผ่นดินเท่าที่ผ่านมาตั้งแต่ผมเป็นผู้แทนราษฎรมาแต่ปี 2522 จนมาถึงปัจจุบันนี้โครงสร้างของงบประมาณก็ยังเหมือนเดิม หมายความว่าเรามีกลุ่มคนอยู่ 4 กลุ่ม แต่งบประมาณส่วนใหญ่ของประเทศนี้จะจัดให้เฉพาะคน 2 กลุ่มเท่านั้น คือ 1. กลุ่มคนรวย 2. กลุ่มคนชั้นกลาง เท่าที่เราเห็นได้ชัดเจน คนชั้นกลางที่เห็นชัดเจนขณะนี้ก็คือ การขึ้นเงินเดือนให้กับข้าราชการนั้นเราถือว่าเราช่วยคนชั้นกลาง แต่กลุ่มคนยากจนกับคนยากไร้นั้นงบประมาณปีนี้เท่าที่ดูแล้วก็ไม่เห็นว่ารัฐบาลได้จัดให้ชัดเจน ผมอยากกราบเรียนท่านประธานสักนิดนะครับว่าปัญหาในชนบทปัจจุบันนี้ ถ้าท่านประธานได้มีโอกาสออกไปตามชนบท เดี๋ยวนี้เด็กหนุ่ม เด็กสาว เด็กที่อยู่ในโรงเรียนจะพากันไปดมกาว ดมทินเน่อร์นั่นละครับผมมีโอกาสได้ไปอเมริกาเขาถามผมเหมือนกันว่า เวลาปิดโรงเรียนปิดเทอมแล้วเด็กในชนบทไปไหน ผมตอบไม่ได้นะครับว่าไปไหน เพราะว่าเด็กในอเมริกานั้นเวลาเขาปิดเทอม เวลาเขาหยุดเรียนเด็กเขามีโอกาสได้เข้าไปในฟาร์มไปทำงานกับคุณพ่อคุณแม่เขา เพราะฉะนั้นจุดนี้ละครับเป็นจุดที่ผมอยากจะให้ทางรัฐบาลนะครับ ปีนี้ท่านอาจจะมารับผิดชอบบ้านเมืองเพียง 3 - 4 เดือนเท่านั้น การที่ท่านจัดงบประมาณท่านก็อาจจะยังคิดไม่ถึงประชาชนอีก 2 กลุ่ม คือคนยากจน คนยากไร้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสักนิดนะครับว่า คนจนนั้นถ้าเราแยกออกว่าคนจนในกรุงเทพ ฯ กับคนจนในชนบท สำหรับคนจนในกรุงเทพ ฯ นั้นเราจะเห็นว่าในกรุงเทพ ฯ ขณะนี้พวกที่อยู่ตามสลัม ผมมีโอกาสได้เดินทางไปเกาหลีเหนือซึ่งเป็นสังคมนิยม ไปประเทศเกาหลีใต้ ปรากฏว่าทั้งเกาหลีเหนือ

เกาหลีใต้ปัจจุบันนี้คนยากจนนี่เขาไล่ขึ้นไปอยู่แฟลตหมดแล้วนะครับ แต่คนไทยเราต้องอยู่กับดินกินกับหญ้า งบประมาณการเคหะแห่งชาตินี่ผมอยากจะฝากรัฐบาลนะครับว่า หน่วยงานไหนก็ตามถ้าเราจะช่วยคนจนนั้นถ้ารัฐบาลมีนโยบายบอกว่า รัฐบาลจะให้หน่วยงานนั้นสามารถที่จะยืนอยู่บนขาตัวเองนะครับ นโยบายอย่างนี้ละครับไม่สามารถที่จะไปช่วยคนจนได้ การเคหะแห่งชาตินี่ครับก็บอกว่าการเคหะแห่งชาติสร้างแฟลตให้คนจน ในขณะเดียวกันก็ต้องยืนอยู่บนขาตัวเอง การเคหะแห่งชาติก็เบนเข็มมาสร้างบ้านให้คนชั้นกลางอยู่ เพราะฉะนั้นผมฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังด้วยนะครับ ถ้าเราจะสร้างแฟลตให้คนจนอยู่นะครับรัฐจะต้องยอมขาดทุน ส่วนคนชั้นกลางนั้นเราก็มีธนาคารอาคารสงเคราะห์ซึ่งดอกเบี้ยก็สามารถที่จะเอาไปสร้างบ้านได้แล้วอยู่ในกรุงเทพ ฯ นะครับ ผมดู ที.วี. เมื่อไรผมน้ำตาไหลครับท่านประธาน กรมประชาสงเคราะห์เดี๋ยวนี้คนจนเราออกลูกตามโรงพยาบาลแล้วคุณแม่ก็ลักหนีนะครับปล่อยให้ลูกอยู่โรงพยาบาล แต่ละเดือนแต่ละปีนี่มากครับ เดี๋ยวนี้ปรากฏว่ากรมประชาสงเคราะห์นี่ปกติแล้วผู้ปกครองเด็กคนหนึ่ง จะต้องรับผิดชอบเด็กเพียง 5 คนเท่านั้น แต่ปรากฏว่ากรมประชาสงเคราะห์เดี๋ยวนี้ผู้ปกครองเด็กคนหนึ่งรับผิดชอบเด็ก 20 คน 1 ต่อ 5 แปลว่า พ่อแม่ปกครองลูกนะครับแต่ว่า 1 ต่อ 20 นี่แปลว่าครูปกครองนักเรียนแล้วปรากฏว่าทางกรมประชาสงเคราะห์มาออก ที.วี. มาขอบริจาคจากผู้ใจบุญใจกุศลนะครับ อันนี้ละครับผมว่างบประมาณกรมประชาสงเคราะห์โดยเฉพาะเลี้ยงดูเด็กที่พ่อแม่ทิ้งนี่นะครับ อันนี้ละครับผมว่ามันเป็นงบของคนจน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปได้แล้วครับ

นายประสพ บุษราคัม (อุดรธานี) : ต่อมาครับท่านประธาน ต่อไปผมจะไปคนจนในชนบท ผมดีใจนะครับที่ทางรัฐบาลได้จัดงบประมาณ 500 ล้านให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ แต่ผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานสักนิดนะครับว่ารัฐบาลใจดีลดดอกเบี้ยจากร้อยละ 12.5 มาเป็นร้อยละ 9 ถึงแม้จะลดมาร้อยละ 9 แล้วนะครับ ท่านประธานครับ ในประเทศทั่วโลกไม่เคยมีรัฐบาลไหนให้เกษตรกรกู้แล้วออกดอกเบี้ยร้อยละ 9

ไม่มีนะครับ มีประเทศไทยประเทศเดียวในโลกเท่าที่ผมไปสัมผัสมา ปกติแล้วเขาจะไม่เกินร้อยละ 3 นะครับ เพราะว่าการกู้ดอกเบี้ยร้อยละ 9 ร้อยละ 10 ขึ้นไปนี่กู้มาทำการค้านะครับ ถ้ากู้มาทำการเกษตรนี่ เพราะฉะนั้นขณะนี้ปรากฏว่าเกษตรกรนี่ครับ ผมอยากจะแบ่งออกว่าเกษตรกรคนชั้นกลางกับคนจนนะครับ คนชั้นกลางหมายความว่าเกษตรกรนั้นสามารถที่จะมีทรัพย์สินไปกู้เงิน ธกส. ได้ พอกู้เงิน ธกส. มาเมื่อไรเกษตรกรนี่จากคนชั้นกลางกลับมาเป็นคนจนนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายประสพ บุษราคัม (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมอีกสักนิดเถอะครับ คือ พูดยังไม่จบเลยครับขอคนจนในเกษตรกรสักนิดได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เอาตามเวลาแล้วครับผมเผื่อไปนาทีแล้วครับ

นายประสพ บุษราคัม (อุดรธานี) : ครับ ๆ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุเทพครับ คุณสุเทพนี่นะครับ ผมได้รับหนังสือจากประธานพรรคพลังธรรมให้อภิปรายในนามหัวหน้าพรรคพลังธรรมนะครับ ขอเชิญครับ ขอโทษครับ อ้อ คุณทินวัฒน์ ขอโทษครับ ผิดไปครับ เชิญคุณสุเทพครับ

นายสุเทพ วงศ์กำแหง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุเทพ วงศ์กำแหง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคพลังธรรม จาก กทม. กระผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับที่ได้กรุณาให้ผมลุกขึ้นพูด แม้จะไม่ได้พูดในนามหัวหน้าพรรคก็ตามที กระผมมีความคิดอยู่อย่างหนึ่งนะครับว่างบประมาณปี พ.ศ. 2532 ที่จะถึงนี้ เมื่อเช้ากระผมได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงถึงนโยบายต่าง ๆ ในการที่จะใช้จ่ายเงินจำนวน 200,000 กว่าล้านบาทนี้ กระผมเองก็ฟังไปก็เคลิบเคลิ้มในถ้อยแถลงของท่านเป็นอันมาก แต่อย่างไรก็ตามมีสิ่งหนึ่งซึ่งกระผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานไว้ ณ ตรงนี้ว่า มีงบอยู่งบหนึ่งซึ่งเป็นงบที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เป็นงบที่กระผมออกจะรู้สึกว่าเป็นงบที่สร้างความสงสัยให้แก่กระผมเป็น

อย่างมาก กระผมเคยจำได้สมัยหนึ่งเมื่อปี พ.ศ. 2522 สมัยนั้นกระผมเป็น ส.ส. ครั้งแรก กระผมได้เคยเห็นงบราชการลับซึ่งแทรกเข้าไปในกรม ในกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ แทรกเอาไว้แต่ละจุด ๆ ของกระทรวง ทบวง กรมเหล่านั้น ต่างก็บอกเป็นงบราชการลับ ซึ่งงบราชการลับเหล่านั้นเมื่อมีการไถ่ถามกันหรือว่ามีการลุกขึ้นกล่าวถามซักไซ้ไล่เลียงกัน ก็จะมีการพูดว่างบราชการนั้นไม่สามารถที่จะตอบได้เพราะว่าเป็นงบราชการลับ หากตอบแล้วก็หมายถึงว่านั่นคือไม่ใช่งบราชการลับ กระผมจำได้ว่าครั้งนั้นกระผมได้เสนอให้มีคณะกรรมาธิการสามัญตรวจสอบงบราชการลับขึ้นมา แต่ในขณะเดียวกันนะครับกระผมก็เป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างมากว่า กระผมถูกท่านทหารใหญ่ท่านหนึ่งลุกขึ้นมากล่าวชี้หน้าว่ากระผมไม่รักชาติด้วยการเสนอคณะกรรมาธิการชุดนี้ขึ้นมา อย่างไรก็ดีครับ กระผมมีความรู้สึกว่าในภาษีของประชาชนทุกบาททุกสตางค์นั้นที่ประชาชนได้ให้แก่รัฐ น่าที่รัฐจะต้องนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติอย่างโดยตรงอย่างแท้จริงไม่อ้อมค้อม หรือเอาไปฝากไว้งบราชการลับอย่างนี้ มาถึงบัดนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมามองเห็นในงบบางงบที่ออกมาในแผนงานของรักษาความมั่นคงภายใน ซึ่งงบนี้นะครับ ขอประทานโทษ ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ใช่กระผมไม่รักชาติรักประเทศ กระผมมีความรักเทิดทูนอยู่เหนือชีวิตของกระผมเอง กระผมมีความรักประเทศชาติ กระผมมีความรักในทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นประเทศของกระผม แต่กระผมก็รู้สึกว่าขณะนี้งบนี้ งบราชการลับนี้อาจจะไม่ได้มาในนามของงบราชการลับ แต่มาในนามของงบแผนงานรักษาความมั่นคงภายใน กระผมมีข้อสังเกตตรงที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า ในค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของ ฯพณฯ นายก ที่ได้แถลงไว้เมื่อเช้านี้ว่า ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรักษาความมั่นคงของประเทศก็ดี หรือว่าแผนงานรักษาความมั่นคงภายในก็ดี ซึ่งรวมตัวเลขแล้วนี่นะครับรวมทั้งหมดเป็นเงินร่วมหมื่นล้านนี้ ถ้าหากว่าเราจะแจกแจงกันไปจริง ๆ เราจะมองเห็นความไม่ชอบมาพากลตรงที่ว่ามันอยู่ในตรงสถานที่ต่าง ๆ อยู่ในกระทรวงต่าง ๆ บางกระทรวงซึ่งไม่น่าจะมีส่วนในการที่จะต้องใช้เงินงบแผนงานรักษาความมั่นคงภายใน ก็ยังมีงบนี้ปรากฏอยู่ในกระทรวงนั้น ๆ

ยกตัวอย่างเช่น กระผมอยากจะกราบเรียนว่าสำนักข่าวกรองแห่งชาติ แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน 55,436,100 บาท สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน 5,158,000 บาท ท่านประธานครับ สำนักงานปลัดกระทรวง แผนงานดำเนินงานนโยบายเพื่อความมั่นคง 1,251,689,100บาทกรมทางหลวง ท่านประธานครับ กรมทางหลวงมีหน้าที่ในการที่จะทำถนน หรือว่าทำเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในทางด้านการก่อสร้างทาง แต่ว่ายังมีงบเข้ามาในแผนงานรักษาความมั่นคงภายในถึง 623,808,000 บาท ในขณะเดียวกันนะครับ ท่านประธานครับ กรมไปรษณีย์โทรเลขก็บอกว่า แผนงานรักษาความมั่นคงภายในงบ 7,344,600 บาท ไปถึงกรมการปกครองจะมีแผนงานรักษาความมั่นคงภายใน 771,334,800 บาท กรมการพัฒนาชุมชน แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน 7,411,000 บาท กรมตำรวจ แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน 2,129,100,800 บาท กรมโยธาธิการ แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน 76 ล้าน สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน 41 ล้าน คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ แผนงานรักษาความมั่นคงภายใน 3,344,400 บาท ท่านประธานที่เคารพกระผมมามีความคิดตรงที่ว่า ในขณะที่กรมกองต่าง ๆ ที่จะยกเอาแผนงานรักษาความมั่นคงภายในมาพูดกันเพียงแต่ว่า นี่คืองบที่จะต้องใช้ในการรักษาความมั่นคงภายใน จริงอยู่หลาย ๆ ท่านในที่นี้อาจจะบอกว่าผมนี่ทำไมถึงพูดถึงแต่งบนี้นัก ทำไมสมัยก่อนเราพูดถึงงบราชการลับ กระผมมีความรู้สึกว่าถ้าหากว่าเรายังจะปล่อยปละละเลยในการที่จะให้บรรดากรมกองต่าง ๆ เหล่านี้ แทรกซึมเข้ามาโดยการเอาเงินซึ่งเป็นจำนวนร่วมหมื่นล้านนี้ เอามาแฝงไว้ในแผนงานต่าง ๆ ของชาติ ซึ่งกระผมคิดว่าไม่เป็นผลดีเท่าที่ควรนัก ผมคิดว่าสิ่งที่ถูกที่ควรแล้ว น่าที่จะต้องหยิบยกเอางบที่ผมพูดนี้ครับ จริงอยู่บางงบอาจจะใช้ได้แต่บางงบซึ่งกระผมเห็นว่าอย่างกรมไปรษณีย์โทรเลข บอกว่าเป็นแผนงานรักษาความมั่นคงภายในซึ่งกระผมมองไม่เห็นว่าประโยชน์จะมีอยู่อย่างไร แม้กระทั่งกรมทางหลวง ท่านประธานครับ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานตรง ๆ ว่าในขณะที่เรากำลังบอกว่า

เราจะพยายามสร้างงานให้แก่คนในชาติ เราต้องการให้คนในชาติมีความกินดีอยู่ดีนั้น กระผมพูดตรงนี้นะครับว่า ทำไมเราไม่คิดถึงปัญหาในการที่อย่างจะบอกว่าลูกจ้างชั่วคราวของประเทศทั่วประเทศนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปได้แล้วนะครับ เหลืออีกนาทีเดียวครับ

นายสุเทพ วงศ์กำแหง (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าในขณะนี้เรามัวแต่มาพูดถึงว่าข้าราชการประจำ เรามัวพูดถึงรัฐวิสาหกิจ แต่ในขณะเดียวนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ข้าราชการส่วนหนึ่งซึ่งเป็นคนของประเทศไทย เป็นคนไทยเหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ ทุกคนครับ เป็นลูกจ้างชั่วคราวของรัฐ เขาเหล่านี้ไม่มีสิทธิ์ในการที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญในบั้นท้ายของชีวิตของเขาเหมือนกัน ในขณะที่เขาเป็นลูกจ้าง เขาไม่มีสิทธิ์ในการที่จะไปดูงานต่างประเทศไม่มีสิทธิ์ จะต้องรับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาสูงสุดของเขา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายสุเทพ วงศ์กำแหง (กรุงเทพมหานคร) : ขออีกนิดเดียวครับ ท่านประธานครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า อยากให้คิดถึงปัญหาอย่างนี้มากกว่าที่เราจะไปคิดถึงปัญหาว่าความมั่นคงภายในอยู่ตรงไหน ความมั่นคงภายในก็อยู่ตรงที่ว่า ทำอย่างไรจะให้คนทั้งประเทศนั้นสามารถที่จะมีความเป็นอยู่ดีขึ้นกว่านี้ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพจิตครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคราษฎร ต้องขอขอบพระคุณรัฐบาลที่ได้จัดงบในการพัฒนาแหล่งน้ำจำนวนถึง 12,477 ล้าน เป็นจำนวนถึง 57.8 เปอร์เซ็นต์ของงบในภาคเกษตรกรรมจากการพิจารณาในเอกสารประกอบที่ได้รับนั้นนะครับ ท่านประธานที่เคารพ งบจำนวนดังกล่าวได้กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าในการพัฒนาทางด้านแหล่งน้ำมัน กระผมขอให้ฝ่ายรัฐบาลได้เน้น

ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้กระผมมิได้เจตนาว่าจะให้รัฐบาลได้โอบอุ้มเฉพาะภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่กระผมกราบเรียน แต่ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวนั้นมีความจำเป็นมหาศาลที่ควรได้รับการแก้ไขในเรื่องของความแห้งแล้งในเรื่องน้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ยังดีที่รัฐบาลได้จัดเป็นโครงการอีสานเขียวในการที่จะเพิ่มความชุ่มชื้นในภูมิภาคถึง 1,287 ล้าน แต่เท่าที่ผมดูในรายละเอียดนั้นจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้บริการทางด้านพืชพันธุ์ต่าง ๆ ที่จะสร้างความร่มเย็นเป็นสุขประกอบขึ้นมา มีเรื่องหนึ่งที่กระผมใคร่ที่จะเรียนฝากรัฐบาลต่อท่านประธานสู่รัฐบาลว่าโครงการพัฒนาลำน้ำต่าง ๆ ที่เป็นลำน้ำย่อยของลุ่มแม่น้ำโขงนั้นน่าจะได้รับการหยิบยื่นมาดำเนินการเป็นโครงการใหญ่ ๆ เหมือน 4 - 5 โครงการของรัฐบาลที่ได้ดำเนินการ นั่นก็คือการพัฒนาลำน้ำก่ำในเขตพื้นที่จังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร ซึ่งจะสามารถให้ประโยชน์ต่อเกษตรกรในภูมิภาคนี้ อย่างไรก็ตามนะครับ ในแง่ของการที่จะช่วยเหลือภาคเกษตรกรรมนั้น ก็มีงบประมาณส่วนหนึ่งที่อยากจะฝากต่อท่านประธานสู่รัฐบาลในการที่จะใคร่ครวญนะครับ ทบทวน ก็คือการให้บริการทางด้านสินเชื่อทางด้านการเกษตรกรรม โดยจัดบริการการเงินถึง 500 ล้านบาทนะครับ โดยฝ่านให้ ธกส. ในการที่จะดำเนินการสู่เกษตรกรนั้น ผมกราบเรียนว่าจากการเท่าที่ได้ฟังข้อคิดเห็นในสภาแห่งนี้นั้น หลายท่านยังมิได้มีความประทับใจในการบริการทางด้านการเงินของสถาบันแห่งนี้ต่อเกษตรกร เพราะฉะนั้น ธกส. เองก็มีการดำเนินงานหลายอย่างที่ได้ส่วนผ่อนปรนจากรัฐบาล ไม่ว่าได้รับเงินกู้จากสถาบันการเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำเป็นจำนวนมากอยู่แล้ว ในส่วนนี้น่าจะคัดจ่ายนะครับไปสู่งบหนึ่งซึ่งหลายท่านได้พูดกันขึ้น นั่นก็คืองบการพัฒนาไฟฟ้าชนบท ซึ่งรัฐบาลเองได้จัดไว้เพียง 300 ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ เราไปพบเยี่ยมเยียนราษฎรในขณะนี้ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงระหว่างความเจริญในเมืองกับชนบทนั้นนะครับ ในเรื่องไฟฟ้านับเป็นเรื่องจำเป็นมาก เราพยายามติดต่อ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก็บอกงบประมาณจำกัดนะครับ ถูกจัดไว้เพียง 300 ล้าน แล้วก็จะบริการได้เพียง 600 กว่าหมู่บ้าน ถ้าหากเราสามารถตัดจ่ายจากจำนวนดังกล่าวนะครับ ที่จะให้สถาบันการเงินที่ผมกราบเรียนแล้วนี้

สู่เป็นเรื่องของการที่จะมาให้บริการทางด้านไฟฟ้าค่อท้องถิ่นที่ยังมิได้มีการไฟฟ้านะครับ ให้บริการก็จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งนะครับ อย่างน้อย ๆ ในการที่จะจัดบริการในปีงบประมาณ 2532 นี่ก็จะช่วยผ่อนปรนให้ประชาชนที่เขาต้องการแสงสว่างนะครับ ซึ่งเป็นบริการของรัฐสู่ประชาชน ผมกราบเรียนฝากอีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของกรมโยธาธิการของกระทรวงมหาดไทยนี่นะครับ ในการจัดสรรงบประมาณในการสร้างเขื่อนป้องกันดินพังบริเวณริมฝั่งแม่น้ำทั้งหลาย ผมได้ดูจากเอกสารประมาณ 500 ล้านบาทซึ่งต้องสร้างตามบริเวณที่ราบริมฝั่งแม่น้ำต่าง ๆ นั้นนะครับ ก็มีอยู่แห่งหนึ่งที่อยากกราบเรียนฝากท่านประธานก็คือ การสร้างเขื่อนริมฝั่งแม่น้ำโขง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นที่ตั้งขององค์พระธาตุพนม เป็นสถานที่ที่น่าจะได้รับการดูแลจากทางรัฐบาลในการที่จะจัดสร้าง ซึ่งจากการตรวจสอบเอกสารนั้น ปรากฏว่าในช่วงตั้งแต่ปี 2515 มาจนถึงขณะนี้มีเขื่อนที่ดำเนินการสร้างประมาณ 200 กว่าเมตรเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่มีพื้นที่ที่จะต้องเป็นแนวยาวระหว่างริมฝั่งซึ่งประมาณ 1,000 กว่าเมตร 1,400 กว่าเมตรที่จะต้องได้รับการจัดสร้าง ก็อยากฝากอันนี้ให้กับทางกรมโยธาได้จัดสรรเพื่ออนุรักษ์นะครับ เราต้องสูญเสียพื้นแผ่นดินอันนี้ไปสู่ลุ่มแม่น้ำโขง แล้วกระจายไปพอกพูนอยู่ฝั่งทางประเทศลาวเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ก็อยากจะให้ทางรัฐบาลได้หันมาดูแลช่วยจัดสรรงบประมาณในการที่จะก่อสร้างผูกพันไปจนถึง ปี 2533 - 2534 - 2535 แล้วแต่นะครับ ซึ่งจะเป็นการช่วยอนุรักษ์ศาสนสถานซึ่งเป็นที่สำคัญของชาวพุทธทั้งหลายในแถบบริเวณภาคอีสานทั้งมวล อีกงบประมาณส่วนหนึ่งที่อยากกราบเรียนสู่รัฐบาลก็คืองบของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ในเรื่องของกรมพลังงานงานสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ท่านประธานที่เคารพรัฐบาลได้แถลงในการที่จะพัฒนาทางด้านความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนทางด้านการเกษตรนั้นจะต้องนำเทคโนโลยีทางการเกษตรมาใช้ ผมกราบเรียนว่าในงานอันนี้นั้นเป็นการแก้ไขปัญหาในเรื่องน้ำอย่างหนึ่งที่เราเห็นว่าในเขตพื้นที่ที่อยู่นอกเขตชลประทานมีแหล่งน้ำที่เพียงพอ น่าจะได้นำวิธีการอันนี้มาให้เกิดประโยชน์ในการเอาน้ำมาใช้ทางการเกษตร แต่เท่าที่ทราบจากงบประมาณที่ได้รับนี้นะครับ ในปีนี้เพียง

558 ล้าน ซึ่งไม่สามารถที่จะให้บริการได้อย่างเพียงพอครับท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะเห็นการขยายหรือความอุดมสมบูรณ์ที่อยู่ภายใต้การดูแลนโยบายของท่านรัฐมนตรี ที่จะนำเทคโนโลยีมาสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขให้กับพี่น้องภาคอีสานของเรานะครับ ได้มีโอกาสได้ทำงบประมาณอันนี้ให้เกิดประโยชน์ สามารถขยายการแก้ไขปัญหาไปสู่ภาคเกษตรกรรมได้อย่างจริงจัง ก็อยากจะเรียนถึงบรรดาสมาชิกสภาที่จะได้รับเกียรติเป็นกรรมาธิการได้ให้ความสำคัญในการที่จะพัฒนาทางด้านแหล่งน้ำ โดยการขยายโอกาสและก็จัดสรรงบประมาณในด้านการจัดสร้างคลองส่งน้ำด้วยไฟฟ้าให้มีปริมาณมากขึ้น สามารถที่จะดำเนินการให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากยิ่งขึ้น กระผมขอกราบเรียนเป็นประเด็นที่สำคัญประเด็นสุดท้ายที่อยากฝากเรียนท่านประธานที่เคารพครับว่า ในเรื่องนโยบายที่จะส่งเสริมการจัดการในระบบสหกรณ์นั้นนะครับจากงบประมาณเพียง 500 - 600 ล้านบาทที่กรมส่งเสริมสหกรณ์ได้ดำเนินการ ได้รับการจัดสรรไว้นั้นกระผมกราบเรียนว่า ยังไม่สามารถที่จะเป็นเครื่องประกันได้ว่าระบบสหกรณ์ในประเทศ ซึ่งจะเป็นการกระจายรายได้สู่ประชาชนผู้ยากไร้นี่จะสามารถสัมฤทธิ์ผล เพราะงบประมาณมีจำกัด ในขณะเดียวกันงบประมาณในการพัฒนาเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ ซึ่งรัฐบาลเองก็ได้จัดสรรไว้มีปริมาณที่มากพอสมควรแล้ว ก็อยากจะให้รัฐบาลให้ความจริงจังเอาใจใส่ในการที่จะพัฒนาขบวนการสหกรณ์ในประเทศ ซึ่งจะเป็นการกระจายรายได้สู่ประชาชนผู้ยากไร้ของแผ่นดิน ซึ่งเป็นชาวไร่ชาวนาโดยแท้จริง ครับผมขอเรียนฝากประเด็นที่สำคัญ 5 ประการ ขอขอบพระคุณครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญหลงครับ

นายบุญหลง ถาดำฟู (ลำปาง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมบุญหลง รวมไทย ลำปาง ครับผม จากการดูร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับโกหกนี่นะครับ กระผมเองก็ไม่ต้องมาพูดอะไรแล้วท่านประธาน ก็ต้องพยายามพูด เพราะเวลามันสั้นและน้อยที่โกหกนั้นโกหกอย่างไรท่านประธานที่เคารพ เมื่อเช้านี้ผมฟังการแถลงการปะหน้าของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีฉบับไฟดับก็เข้าตรงเป้าพอดี เข้าเป้า ท่านประธานครับ ผม

ใคร่ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ มันมีอยู่ตอนหนึ่งครับว่าจะจัดสรรที่ให้แก่เกษตรกรมีกี่หมื่นครอบครัว 74,000 ครอบครัวทำนองนั้น แต่ปรากฏว่าเป็นอย่างไรครับ ผมใคร่ขอกราบเรียนครับ ไม่สำเร็จหรอกครับ เรื่องนี้มันขัดแย้งกันในตัวของหน่วยงานของรัฐบาลเอง กรมป่าไม้ไม่ให้ที่ ที่ภูเขาเตี้ย ๆ ไม่ต้องพูดถึงครับ ที่ราบทางภาคเหนือทางบ้านกระผมนี้ ถางหัวไร่ปลายนาจับเข้าคุก ไม่ให้เขา พอแนะนำให้ไปเช่าที่อำเภอ พอไปเช่าที่ดินที่อำเภอป่าไม้อำเภอก็ปรากฏว่าป่าไม้ไม่อยู่บ้าง อยู่ก็บอกไม่มีแบบฟอร์มบ้าง ดึงเขาอย่างนี้ผมไม่ได้ปลุกระดมนะท่านประธานที่เคารพ ชาวบ้านทางบ้านผมเมื่อไปภาคใต้เห็นสวนยางพาราบนภูเขาเลากา เขาไปเล่ากันฟังว่ามันต่างกันตรงไหนนะ ภาคใต้ก็ประเทศไทยทำไมบนภูเขาเขาปลูกต้นไม้ได้ ทางภาคเหนือไม่ได้ อันนี้ครับมันขัดแย้งกันอย่างนี้ ขัดแย้งอย่างไรครับ หลักการขัดแย้งของหน่วยราชการ ท่านประธานที่เคารพ กรมชลประทานไปสำรวจบอกจะสร้างอ่างเก็บน้ำ กรมป่าไม้บอกไม่ได้จะต้องปลูกป่า ผมเคยพูดในสภานี้เคยแถลงที่สภานี้ การปลูกป่าเป็นอย่างไรท่านประธาน 2 เปอร์เซ็นต์ครับที่ต้นไม้มีชีวิตอยู่ 98 เปอร์เซ็นต์ตาย อีสานเขียวก็เถอะครับ เอาละครับ ไผ่ตงนี่ขนไปเป็นแสน ๆ ต้น ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานก็คงจะทราบว่าทางปราจีนบุรี ทางนครนายก อายุการเพาะชำตั้ง 8 เดือน 9 เดือนถึงจะไปปลูกได้ ที่ขนไปอีสานนะทีหนึ่งเป็นแสน ๆ ต้น แสน ๆ กอ เดือนเดียวไปรัดเอาของเขาไป 2 เดือนรัดเอาของเขาไป เอาตามงบที่รัฐบาลออกให้ไปปลูกเป็นอย่างไรครับท่านประธาน ตายหมดเรียบ มันขัดแย้งกันอย่างนี้ครับ แล้วนโยบายที่ปะหน้าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณมันก็งแถลงนโยบาย ผมว่ามันเป็นงบประมาณที่สำเร็จได้ยาก นี่แหละครับท่านประธาน กรมพัฒนาที่ดินพัฒนาที่ดินอย่างดีแต่ปรากฏว่าไม่มีแหล่งน้ำให้เขา ชาวบ้านก็เลยทิ้งที่ดินไม่เข้าไปทำกินแล้วทำอย่างไรครับ ที่รัฐบาลจะต้องสะสางในเรื่องนี้เพื่อให้งบประมาณที่ไปใช้ให้ก่อดอกออกผล กระผมขอพูดในส่วนของกระทรวงเกษตรขออีกนิดหนึ่งเรื่องกระทรวงเกษตร ท่านประธานครับ เรื่องราคาผลิตผลครับ เพื่อนสมาชิกได้พูดไปหลายคนแต่จะไม่พูดรายละเอียดว่าทำอย่างไรจะให้เกษตรกรมีรายได้ จะไม่ให้กดราคาเขา ในด้านกระทรวงเกษตรขอเรียนเพียงเท่านี้

ในด้านกระทรวงมหาดไทย กระผมขอกราบเรียนเรื่องกระทรวงมหาดไทย เรื่อง บช.ภ. 3 ครับ ท่านประธานครับผมเหลือบมาเห็นอีกแล้ว ปกสีเทา ๆ ฟ้า ๆ นี่ครับ หน้า 134 ข้อ 12 บอกตั้งงบประมาณไว้ 30 ล้าน ปี 2531 ขอประทานโทษครับ ตั้งไว้ 7 ล้าน ปี 2532 11 ล้าน ปี 2533 12 ล้าน เพื่อตั้ง บช.ภ. 3 ที่ลำปาง แต่ปรากฏว่ามีการประชุมลับกันใน บช.ภ. 3 ลำปาง ตั้งคณะกรรมการพิจารณาที่ดินที่จะสร้าง บช.ภ. 3 บอกให้เบี้ยว ให้ปิดเอาไว้ สร้างที่โรงเรียนพลตำรวจบอกไม่ได้ บอกเขาไม่ให้สร้าง สร้างที่กองบังคับการ 7 เป็นที่ดินส่วนหนึ่งของตำรวจมีประมาณ 5,000 ไร่ที่อำเภอห้างฉัตร บอกไม่เหมาะสมไม่มีน้ำ เพื่อไปติดต่อและพยายามตกลงกับสำนักงบประมาณ ขอไปสร้างที่จังหวัดเชียงใหม่ มันอะไรกันครับท่านประธานหน่วยงานแห่งนี้ กระผมตั้งใจว่าจะไปกราบเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นส่วนตัวว่ากรมตำรวจ โดย บช.ภ. 3 เจ้าหน้าที่ผู้ใหญ่หลายท่าน บางคนนี่จะโยกย้ายเอาไปเชียงใหม่ให้ได้ และเหตุผลข้อนี้กระผมจะไม่พูดอีก จะไม่เรียนท่านประธานอีก เพราะกระผมได้เรียนไว้แล้วในสมัยที่แล้ว ท่านประธานอยู่ตลอดเวลา และกระผมเชื่อว่าท่านประธานคงจะได้ในคำที่เรียนต่อท่านประธาน อดีตท่านประธานในสมัยที่แล้วนะครับ เกี่ยวกับตำรวจงบใช้สอยของตำรวจที่จะต้องไปจ่ายเบี้ยเลี้ยง ที่จะต้องไปจ้ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงให้ตำรวจสายตรวจต่าง ๆ หน่วยปราบปราม ท่านประธานที่เคารพ ไปเบียดเบียนเอาซ่อมรถยนต์ ไม่น่าจะไปเบียดเบียน ท่านประธานการซ่อมรถยนต์กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้เอาเฉพาะภาคเหนือนะครับ ที่เชียงรายยูซอม (Usom) ให้ อเมริกายกให้ ที่ลำปางยกให้โรงงานใหญ่โรงงานซ่อมรถยนต์ ที่ลำพูน ที่เชียงใหม่ ที่จังหวัดตาก รู้สึกว่า ต.ช.ด. เขาดำเนินการปิดตายครับท่านประธานครับ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวกับโรงงานซ่อมรถยนต์ไม่มี แล้วใครรับผิดชอบถามไปไหน ย้ายไปที่อื่นหมด แล้วไม่ทราบว่าเครื่องมือดี ๆ ทั้งนั้นท่านประธานครับ อันนี้ผมใคร่อยากจะกราบเรียนว่า ทำไมไม่เอาโรงงานนี้ซ่อม เครื่องมือเครื่องยกรถนี่นะครับ 30 ตัน ยังมีเลย ท่านประธาน 15 ตัน 20 ตัน เครื่องซ่อมเครื่องมืออย่างดี แต่ปรากฏว่าไม่ได้ใช้ เอาไป

เบียดเบียนงบของตำรวจ มันน่าเห็นใจครับ แล้วก็เดือดร้อนตำรวจ ไม่มีค่าเบี้ยเลี้ยงจ่ายลูกน้อง เมื่อไม่มีเป็นอย่างไรครับท่านประธาน เถ้าแก่ช่วยหน่อย รถบรรทุกดินช่วยหน่อย อันโน้นช่วยหน่อยมันก็ยุ่งครับ ซึ่งตำรวจเขาไม่อยากทำก็น่าเห็นใจพี่น้องตำรวจนะครับ เรื่องของมหาดไทยกระผมก็ขอเรียนเพียงเท่านี้

ทีนี้มาขอเรียนเรื่องรัฐวิสาหกิจ ท่านประธาน กระผมเห็นว่าเงินช่วยรัฐวิสาหกิจทั้งที่กำไรและขาดทุน ผู้หลักผู้ใหญ่และสามาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว แต่กระผมจะอภิปรายในประเด็นที่ชี้ให้ท่านประธานเห็นว่ามันไม่ชอบมาพากลอย่างไร มันตลกครับท่านประธานครับ กระผมขอเรียนนะครับ กระผมขอเรียนประเด็นแรกว่า วิสาหกิจเหล่านี้บางครั้งดำเนินงานขัด ขัดใจประชาชนและสร้างความไม่สงบเรียบร้อยในบ้านเมือง อย่าง ป.ต.ท. นี่ครับท่านประธาน ตั้งถังเก็บแก๊สหลายแสนลิตรไว้ใจกลางเมืองลำปาง ท่านประธานลองนึกดูนะครับ มันเป็นเจตจำนงเป็นนโยบายของฝ่ายตรงข้ามที่จะทำลายมนุษยชาติ ท่านทราบไหมครับ ผมขออนุญาตเอ่ยนาม รัฐมนตรีสมัครก็ถูก เอ็ม 72 ที่ลำปาง ท่านคิดไหมครับอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่ระเบิดเกี่ยวกับก๊าซหรือแก๊สนี่นะครับ ในอนาคตทราบไหมครับว่าจะระเบิดเมื่อไร ท่านรัฐมนตรีหลายคนประสบอุบัติเหตุ ท่านทราบไหมว่าอุบัติเหตุภายหน้ามันเกิดขึ้นไม่ทราบครับ เหมือนกันครับ ถังแก๊สจะระเบิดเมื่อไรไม่มีใครทราบ ถ้าเกิดมีการรบราฆ่าฟันกันขึ้นมา หรือผู้ก่อการร้ายจู่ ๆ ยิงจรวดเข้าไปหรือยิงปืนใหญ่เข้าไปทั้งลำปางครับ ทั้งตัวเมืองนั่นแหละครับ หมดเขตเทศบาลหมดเรียบ ท่านประธาน กระผมถือว่าเป็นการรับช่วงนโยบายของผู้ก่อการร้ายที่จะมาล้างเผ่าพันธุ์ที่แม่เมาะ ไม่เคยเสียภาษีให้ลำปางแม้แต่ป้ายรถ นบ. หมด ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ภาษีส่วนบุคคลที่นั่นหักหมดลงที่นนทบุรีหมด แล้วขุดถ่านหินกี่ล้านตันครับท่านประธาน และถ่านหินที่ลำปางนี่ที่มาผลิตไฟฟ้านี้เท่าไรครับ ลำปางไม่ได้ผลประโยชน์อะไรเลยและก็ด้อยพัฒนาลงเรื่อย ๆ นี่แหละครับผมขอกราบเรียนท่านประธานว่ามันเกิดจากความอัดอั้นตันใจที่ประชาชนเมืองลำปางเดือดร้อน ท่านประธานที่เคารพ รถไฟนี่ผมเรียนท่านประธานครับ ตึกที่ทำการรถไฟให้เช่ามีมากมายแต่เช่า

ราคาถูกครับท่านประธานที่จอดรถให้เช่าราคาถูก ท่านประธานครับ ที่มันไม่ดีเลยคือเช่าสิทธิ์ตู้เสบียง เช่าสิทธิ์ตู้รถไฟขายอาหารและเครื่องดื่ม ท่านประธาน เอาหยก ๆ สหภาพเขาเดือดร้อนเขาโวยวายกันขึ้นมา หลอกให้พ่อค้าที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มไปซื้อแบบฟอร์มของการรถไฟครับ เจ้าหน้าที่การรถไฟเป็นผู้ทำ ท่านประธาน ไม่ฟ้องก็ต้องฟ้องครับ แบบฟอร์มชุดละ 1,000 บาท ท่านประธานที่เคารพ ซื้อไปแล้วไม่ได้ประกวดราคาไปเสนอหลักการว่าขายชามละเท่าไร ขายขวดละเท่าไร ขายเครื่องดื่มแก้วละเท่าไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปได้แล้ว เหลืออีกนาทีเดียวครับ

นายบุญหลง ถาคำฟู (ลำปาง) : ครับผม ท่านประธาน แล้วไม่ได้ประกวดราคาครับ ท่านประธานครับ แล้วตัดสินเป็นอย่างไรครับ ไม่มีครับ ให้บริษัทเดียวและที่มันไม่ดีที่สุดอดไม่ได้ท่านประธาน เป็นอย่างนี้ครับ ลดค่าเช่าครับ ให้บริษัทเดียวในการผูกขาดแล้วลดค่าเช่าครับ กรุงเทพฯ - เชียงใหม่ จาก 125,580 ลดเหลือ 64,000 จากกรุงเทพฯ - สุไหงโก-ลก 150,000 บาท ลดเหลือ 105,500 บาท จากกรุงเทพฯ - อุดรธานี 139,000 บาท ลดเหลือ 89,500บาท และมีกรุงเทพฯ- หาดใหญ่ และมีกรุงเทพฯ - นครศรีธรรมราช อีกท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาพอดีครับ

นายบุญหลง ถาคำฟู (ลำปาง) : ท่านประธาน ผมใคร่ขอกราบเรียนว่าเรื่องนี้อยากกราบเรียนว่าจะเป็นชนวนไปสู่การเปิดอภิปรายทั่วไป จะแกะออกไปว่าผู้เกี่ยวข้องทราบไหม ควรจะแก้ไขท่านประธาน มันต้องแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ยุติได้แล้วครับ

นายบุญหลง ถาคำฟู (ลำปาง) : กราบขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณหมอบุญเทียมครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผมบุญเทียม เขมาภิรัตน์ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ผมได้พิจารณาศึกษางบประมาณดูก็

เห็นว่าปีนี้มีเงินมากถึง 285,500 ล้าน ก็คิดว่าการที่มีงบประมาณมากนั้นจะให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริงตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อที่จะให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีกว่าเดิมนั้น คงจะต้องทำให้ข้าราชการซึ่งเป็นมือเป็นเท้าของรัฐบาลให้มีคุณภาพมากกว่านี้ ให้มีคุณธรรมมากกว่านี้ และให้รู้ว่านโยบายของรัฐบาลเป็นอย่างไร ผมเชื่อว่าคงไม่มีข้าราชการสักกี่เปอร์เซ็นต์ที่ได้รู้ว่านโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภานั้น มีความว่ากระไร ผมคิดว่าในเมื่อรัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง เป็นประชาธิปไตยน่าที่จะได้เร่งรัดที่จะพัฒนาเอาเงินงบประมาณส่วนหนึ่งที่จะมีไปพัฒนาข้าราชการให้ดี ให้มีคุณภาพ ให้มีคุณธรรม เพราะไม่เช่นนั้นแล้วไม่ว่าจะมีงบประมาณกี่แสนล้านก็ตาม จะมากกว่านี้อีกกี่สิบกี่ร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ตาม คงจะไม่สามารถที่จะทำให้นโยบายของรัฐบาลได้เป็นผลสำเร็จคือทำให้ประชาชนมีความสุขมีความชื่นใจอย่างที่ต้องการได้ กระผมอยากที่จะใคร่เสนอรัฐบาลที่จะให้เริ่มในที่ที่เป็นหัวใจ เป็นสมองของบ้านเมือง คือที่ทบวงมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะที่สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ให้ได้มีแผนงานพัฒนาคุณภาพและคุณธรรมของผู้บริหารในสำนักงานปลัดทบวง กระผมใคร่ที่จะได้ยืนยันเหตุผลโดยการยกตัวอย่างความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ท่านประธานคงจะได้ทราบว่าเรามีโครงการของ ส.ส. ที่ใช้เงินงบประมาณ ส.ส. มาพัฒนาทำให้ชีวิตของประชาชนในเขตที่ได้รับการเลือกตั้งมาให้ดีกว่าเดิม ที่ผ่านมาตั้งแต่เช้าก็มีท่านผู้มีเกียรติ สมาชิกจากต่างจังหวัดและในกรุงเทพมหานครได้อภิปรายถึงปัญหาของบ้านของเมือง ปัญหาของสลัม ปัญหาของความยากจนที่มีมาก ปัญหาที่ความล้มเหลวในชนบทได้ทำให้คนในชนบทต้องเข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครและมาอยู่ในสลัม เราได้พยายามที่จะใช้เงินงบ ส.ส. นี่แหละครับทำโครงการอาสาร่วมพัฒนาชุมชน ทำมา 6 ปี ทำโดยที่ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานปลัดทบวงได้รับเป็นหน่วยงานดำเนินงาน เราทำอะไรบ้างละครับ เราไปพัฒนาชุมชนสลัมไปถึง 470 แห่ง เราได้ทำศูนย์พัฒนาเด็ก ตั้งศูนย์เด็กที่จะดูแลเด็กก่อนวัยเรียนถึง 40 กว่าแห่ง มีเด็กนักเรียน 2,300 คน เราได้ทำศาลาที่พักให้ประชาชนคนเดินดิน คนยากคนจน คนฐานะปานกลางที่ต้องอาศัยรถ ขสมก. ให้

ได้รับความสุขสบาย บังแดดบังฝนได้ถึง 450 แห่ง เราได้ทำสุขาสาธารณะเป็นแบบอย่าง ทำสวนสาธารณะให้ กทม. เอาเป็นตัวอย่าง เอาไปพัฒนา กมท. บ้าง เราได้ทำเรื่องมลพิษ ซึ่งเมื่อตะกี้ท่านผู้มีเกียรติก็อภิปรายว่า กรุงเทพมหานครมีมลพิษมากเหลือเกิน เราได้พยายามทำให้มลพิษนั้นลดลง ตรวจ วัดระดับเสียง ระดับควันไปถึง 700,000 กว่าคัน เราทำสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งทำแก๊สธรรมชาติมาใช้แทนน้ำมัน เพื่อทำไมครับ เพื่อให้ชีวิตของคนกรุงเทพ ฯ และของประชาชนดีกว่าเดิม ตามนโยบายรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภา แต่ท่านเชื่อไหมครับว่า เรื่องนี้ไม่สามารถที่จะทำได้อย่างที่ควร ใครล่ะครับที่เป็นคนทำงานต่าง ๆ เหล่านี้ อาสาสมัคร ใครล่ะครับที่เป็นอาสาสมัคร บัณฑิตตกงาน โครงการที่เราได้ทำมาเป็นเวลา 6 ปี ตั้งแต่ปี 2525 ถึง 2530 โดยสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ ดำเนินงานนั้นได้ทำให้บัณฑิตตกงานมีงานทำ 400 กว่าคนทุก ๆ ปี ตลอดมาเป็นเวลา 6 ปี ท่านประธานเชื่อไหมครับว่าพอมีการเปลี่ยนปลัดทบวงก็ยกเลิกที่จะไม่ยินยอมที่จะทำโครงการนี้ต่อไป อ้างคำสั่ง อ้างระเบียบโดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชน บัณฑิตที่จะตกงาน 200 - 300 คน เด็กและผู้ปกครองนับพันคนไปขอความเมตตา ว่าขอให้ได้ทำต่อไปเถอะ ไม่อย่างนั้นเขาจะเดือดร้อน ผู้บริหารไม่ยินยอมใด ๆ ทั้งสิ้น ยืนยันว่าไม่ทำอีกต่อไป เป็นที่น่าสลดใจครับ เพราะทำไมล่ะครับเพราะว่าข้าราชการนั้นจะต้องดู จะต้องรู้ว่านโยบายรัฐบาลเป็นอย่างไร นโยบายรัฐบาลบอกว่าอยากจะพัฒนาคุณภาพชีวิต อยากจะพัฒนาให้ชุมชนแออัดได้มีชีวิตดีขึ้นอย่างเป็นระบบ เอ๊ะก็เราก็พยายามจะทำ ทำไมถึงได้ไม่ยอมที่จะให้ความร่วมมือ นอกจากที่ทบวงมหาวิทยาลัยสำนักงานปลัดทบวงซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบว่า บัณฑิตที่ผลิตออกไปนั้นควรจะมีงานทำและหางานให้ทำไม่ได้ต้องว่างงานถึง 400,000 กว่าคน โครงการได้ช่วยให้บัณฑิต 400 กว่าคนมีงานทำ ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานปลัดทบวงกลับจะทำให้บัณฑิตนี้ตกงาน ไม่มีงานทำ ทำให้เด็กเล็ก ๆ ลูกคนยากคนจนที่ได้รับการดูแล พ่อแม่ไปทำงานได้ จะไม่มีครูมาดูมาแล แล้วอย่างนี้จะไม่ให้ผมต้องเสนอต่อรัฐบาลว่าต้องให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ตั้งแผนงานพัฒนาคุณภาพและคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ระดับบริหาร ไม่อย่างนั้นเงินงบประมาณไม่ว่ากี่แสนล้านจะไม่สามารถที่จะทำให้ประชาชนได้มีความสุขขึ้นมาได้ ท่านประธานที่เคารพผมคิดว่าในการทำงานนั้นจะต้องมีบูรณาการ มีอินทิเกรชั่น (Integration) ไม่ต้องเป็นอย่างตาบอดคลำช้าง คือฉันจะทำของฉันเท่านั้น ฉันจะทำอย่างที่ฉันต้องการเท่านั้น ส่วนบ้านเมือง สังคมจะเป็นอย่างไรฉันไม่เอาใจใส่ ฉันต้องการเท่านั้นเห็นจะไม่ได้แล้วครับความประพฤติแบบนั้น เพราะว่าจะไม่สามารถที่จะช่วยให้สังคมหรือประเทศชาติได้เจริญรุ่งเรือง และประชาชนมีความสุขได้ แต่กระผมไม่ให้โทษเขาหรอกครับ ผมเชื่อว่าข้าราชการนั้นน้อยเหลือเกินครับ น้อยเหลือเกินที่จะได้ทราบว่านโยบายของรัฐบาลเป็นอย่างไร นโยบายรัฐบาลในเรื่องด้านการเมืองบอกว่า จะส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาบทบาทพรรคการเมือง จะส่งเสริมสนับสนุนกระตุ้นให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเมือง ทั้งในระดับชาติและท้องถิ่นเอ๊ะ เราเป็นพรรคการเมือง และเราก็ทำตามนโยบายรัฐบาลเหตุไฉนเล่าสำนักงานปลัดทบวงซึ่งเป็นข้าราชการประจำที่ต้องสนองนโยบายรัฐบาล ถึงได้พยายามขัดขวางกลั่นแกล้ง จนทำให้งานที่จะช่วยคนยากคนจนไม่สามารถทำได้ ท่านประธานเชื่อไหมครับว่า งบประมาณ 2531 วันนี้พิจารณางบประมาณปี 2532 เงิน 12 ล้าน ที่โครงการของพรรคประชากรไทยจะทำนั้น ยังไม่สามารถเอามาใช้ได้เลยแม้แต่สตางค์แดงเดียว จากผลที่สำนักงานปลัดทบวงได้ทำ ท่านคิดดูซิครับว่า คนยากคนจนที่จะได้รับประโยชน์นั้น ได้เสียประโยชน์ไปเท่าไร ผมก็หวังและฝากให้ท่านประธานได้เรียนไปทางรัฐบาล และรัฐมนตรีที่รับผิดชอบได้จัดการแก้ไขเรื่องนี้ให้เป็นให้เกิดความสุขแก่ประชาชน ท่านประธานที่รักและเคารพ กระผมขอเสนอว่ารัฐบาลทำไม่ยากเลยครับที่จะช่วยทำให้ข้าราชการได้ทำหน้าที่ ให้เขาได้อ่านนโยบายของรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีก 1 นาทีนะครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : เพื่อที่จะได้สนองนโยบายโดยการกระทำนะครับ ทำไม่ยากเลยครับ เพราะผมเชื่อว่าด้วยจิตสำนึกของผู้มี

การศึกษานั้นคงจะไม่หยาบกระด้างจนเกินไปนัก ผมขอเสนอครับ ขอเสนอต่อรัฐบาลนะครับว่าให้ได้พิมพ์ภาพนี้นะครับ ภาพพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้บอกว่า สำนึกแล้วว่ามหาภารกิจ คือชีวิตที่เหนื่อยหนักเป็นนักหนา เพราะทรงเสียสละเพื่อประชา เป็นแบบอย่างแก่ข้าราชการ แล้วก็บอกว่า เราได้ภูมิใจที่ได้ทำงานตามรอยพระยุคลบาท ด้วยศรัทธาและจิตสำนึกที่ว่าประชาชนชื่นใจคือเป้าหมายในการทำงานของข้าราชการ ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอฝากว่าเพียงเท่านี้ให้ทำพิมพ์รูปนี้ให้ข้าราชการทุก ๆ คนนั้นนะครับหรือผู้บริหาร แล้วให้ติดไว้หัวนอนกราบทุก ๆ วัน ประชาชนจะชื่นใจครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอาคมครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตต่อท่านประธานแสดงความคิดเห็นต่อรัฐบาลนี้ ในการที่เสนองบประมาณแผ่นดินมาให้สภานี้ได้อนุมัติในวันนี้ มีท่านสมาชิกจำนวนมากได้แสดงความคิดเห็นค่อนข้างที่จะชื่นชมกับรัฐบาลในกรณีที่รัฐบาลนี้มีเงินมาก เมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณที่ผ่านมาในอดีต แต่ในฐานะที่กระผมได้สัมผัสกับพี่น้องประชาชนค่อนข้างที่จะไม่ค่อยสบายใจก็เกรงไปว่า อยากจะฝากไปถึงรัฐบาลก็คือมีงบประมาณในบางส่วนที่รัฐบาลได้เสนอต่อสภานี้ที่จัดสรรไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ค่อนข้างจะไม่ได้รับความเป็นธรรม ผมขออนุญาตต่อท่านประธานว่าเราประเทศไทยของเรานั้นเราอยู่ได้ด้วยการเอื้อเฟื้อ ทุกภูมิภาคกระผมถือว่ามีความสำคัญเสมอเหมือนกันหมด ผมเป็นผู้แทนราษฎรที่มาจากภาคใต้ ซึ่งถ้าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายท่านสมาชิกเคยไปภาคใต้ก็จะเห็นว่าภาคใต้เป็นภูมิภาคที่ค่อนข้างจะอุดมสมบูรณ์ แต่ในขณะเดียวกันข่าวสารสื่อมวลชนก็จะมีปรากฏอยู่เสมอ ๆ ว่าเป็นภูมิภาคที่มีปัญหาเพราะเป็นภูมิภาคที่มีทรัพยากรมาก ไม่ว่าในดิน ในน้ำนะครับ เมื่อมีปัญหามากกระผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะได้สนับสนุนงบประมาณกระจายไปยังส่วนนั้นเพิ่มมากขึ้นมากกว่าที่รัฐบาลได้เสนอต่อสภานี้ ท่านประธานครับมีเสียง

วิพากษ์วิจารณ์อยู่เสมอว่า รัฐบาล ฯพณฯ พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ ซึ่งเป็นรัฐบาลที่เรา ภูมิใจกันนักหนาว่าเป็นรัฐบาลที่เป็นประชาธิปไตยที่สุด แต่ว่าทุกคนวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ตลอด ระยะเวลาว่ารัฐบาลนี้มีเสียงสนับสนุนมาก แต่ว่าถ้าเรามองดูให้ดีแล้วจะเห็นว่าเป็นรัฐบาล ที่ค่อนข้างจะไม่มีความมั่นคง สาเหตุที่คนวิพากษ์วิจารณ์กันมากก็เพราะว่า รัฐบาลนี้ใจกว้าง กระผมอยากจะฝากไปถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีซึ่งกำลังเข้ามาในที่ประชุมพอดีว่า ผมขอ อนุญาตกราบท่านผ่านท่านประธานสภาฝากไปถึง ฯพณฯ นายกว่า ขอให้ยึดมั่นในหลักการ ถ้ารัฐบาลมีหลักการนะครับ บริหารประเทศด้วยความซื่อตรงนะครับ บริหารประเทศด้วย อุดมการณ์ที่แน่นอน กระผมเชื่อว่าไม่ยากที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนได้ สิ่งหนึ่งที่เป็น ห่วงกันมากก็คือว่ามีการขออะไรขึ้นมาแล้วนะครับรัฐบาลก็มักจะใจอ่อนแล้วก็ให้เสมอ ๆ ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ขอให้มองดูรัฐบาลที่ผ่านมาที่สามารถปกครอง ประเทศได้ยาวนานถึง 8 ปีเศษ สิ่งหนึ่งซึ่งผมคิดว่าทุกคนจะต้องยอมรับก็คือว่า เกราะที่ สำคัญในการที่รัฐบาลสามารถใช้เวลายาวนานในการปกครองประเทศได้ถึง 8 ปีเศษ ก็คือว่า หัวหน้ารัฐบาลมีความซื่อสัตย์สุจริตจนสามารถที่จะแก้ไขปัญหานะครับ ปัญหายาก ๆ ให้เป็น ปัญหาง่าย ๆ ได้ เพราะฉะนั้นผมก็หวังว่ารัฐบาลนี้ซึ่งร่วมกันหลายพรรคบริหารประเทศ ก็คง จะใช้เกราะอันนี้นะครับแก้ไขปัญหา บริหารประเทศไปให้ได้ ถ้ารัฐบาลขาดความมั่นคง ไร้เสถียรภาพแล้วนะครับ เงินจำนวนมหาศาลที่เสนอต่อสภานี้ก็ไม่มีประโยชน์ ผมค่อนข้าง จะไม่สบายใจ ได้คุยกับท่านสมาชิกหลายท่านทั้งระดับอาวุโสและเป็นสมาชิกใหม่ก็คือว่าใน ส่วนของภาคราชการซึ่งเป็นกลไก ซึ่งเป็นเครื่องมือของรัฐในการที่จะพัฒนาประเทศที่จะ สนองนโยบายที่รัฐบาลต้องการจะทำ มีอยู่หลายส่วนเองที่ไม่ค่อยสุจริตมีปัญหาอยู่มาก ผมใคร่ อยากที่จะฝากให้ท่านประธานสภาฝากไปถึงรัฐบาลว่า คนที่กระทำความผิดรัฐบาลอย่าเลี้ยง นะครับ คนที่ทำความผิดรัฐบาลจะต้องลงโทษอย่างเฉียบขาด มีคนดี ๆ อีกจำนวนมากที่รอ ที่จะรับใช้ชาติในภาคราชการ ผมคิดว่าถ้าเอาคนเหล่านี้ออกไปได้นะครับภาพพจน์ของรัฐบาล ก็จะดี ความซื่อสัตย์สุจริตเท่านั้นที่จะแก้ไขปัญหาได้ ท่านประธานครับในปัญหาอีกประการ

หนึ่งซึ่งผมขออนุญาตต่อสภานี้ก็คือว่า ถึงแม้เราจะบอกว่ารัฐบาลนี้หรือประเทศของเราในขณะนี้มีเศรษฐกิจดี แต่ปัญหาอันหนึ่งนะครับที่มีการวิพากษ์วิจารณ์และพูดกันเสมอก็คือว่าคนว่างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนหนุ่มคนสาวนะครับที่จบมาแล้ว ไม่ว่าจะระดับ ปวช. ปวส. หรือระดับปริญญาตรี มีมากเหลือเกินครับท่านประธานครับ คนเหล่านี้นะครับเขายังหางานทำไม่ได้ กระผมดูตัวเลขงบประมาณที่เสนอต่อสภานี้มีงบลงทุนถึง 52,485.8 ล้าน ค่อนข้างจะสบายใจแทนคนเหล่านั้นได้บ้างนะครับว่า อย่างน้อย ๆ ในช่วงระยะเวลาปีนี้หรือปีหน้านี่คนเหล่านี้ก็สามารถที่จะพอจะหางานทำได้บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีโครงการที่ใหม่ ๆ ที่รัฐบาลได้เสนอโครงการมาถึง 254 โครงการ เป็นเงินถึง 4,946 ล้านบาท แต่ว่าก็ไม่สบายใจอีกเพราะจากอดีตที่ผ่านมานะครับ ในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมานั้นเวลามีการสอบแข่งขัน เวลาสอบบรรจุพนักงานเข้าไปทำงานในหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาทุจริตอยู่ตลอดเวลาครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไม่ว่าจะหน่วยงานใดก็ตาม ขอเถอะครับท่านประธานครับ ช่วยควบคุม ช่วยดูแลนะครับช่วยจัดการให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เพื่อที่คนเหล่านั้นเวลาเขาจะได้มาสอบแข่งขันนะครับ เราจะได้คัดคนดี ๆ คนที่มีความสามารถเข้าไปทำงานภาครัฐบาลหรือภาครัฐวิสาหกิจ เขาจะได้ใช้มันสมองของเขานะครับในการแก้ไขปัญหา ทำให้ประเทศของเราเจริญ ท่านประธานครับ มีงบประมาณอยู่ส่วนหนึ่งซึ่งผมค่อนข้างจะไม่สบายใจ เพราะว่าถ้าเราดูในงบส่วนอื่นแล้วเราจะเห็นว่าเพิ่มหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงบประมาณของกระทรวงเกษตร ซึ่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยก็นั่งอยู่ด้วย ผมได้เปิดดูแล้วนะครับ กระทรวงเกษตรนั้นได้รับงบค่อนข้างจะมากในปีนี้นะครับ 10,000 ถึง 100,000 กว่าล้าน แต่ว่าท่านประธานครับ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมกลับได้รับงบประมาณน้อยลงในปี 2531 นะครับ ได้รับ 519 ล้านบาทเศษ ปีนี้ได้เพียง 480 ล้าน ท่านประธานครับ ซึ่งจะขัดแย้งกับนโยบายที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้กรุณาอ่านเมื่อเช้า ท่านบอกว่าในรอบระยะเวลาปีนี้รัฐบาลจะจัดการจัดสรรที่ดินอย่างเป็นธรรม โดยใช้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินนี่เป็นเครื่องมือ เพื่อที่จะจัดสรรที่ดินให้

กับเกษตรกรถึง 2.25 ล้านไร่ ให้มีครอบครัวที่จะได้รับการจัดสรรถึง 138,900 ครอบครัว ผมจดเมื่อเช้า แต่ท่านประธานครับ ผมไปดูแล้วนะครับ ตั้งแต่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ตั้งแต่ 2518 นะครับประกาศเขตปฏิรูปไปแล้ว 38 จังหวัด 130 อำเภอ เพิ่งจัดสรรที่ดินได้เพียง 2,200,000 ไร่เศษเท่านั้นเอง ใช้เวลา 10 กว่าปี นะครับจัดสรรได้ไป 2,200,000 ไร่เศษ และในปีนี้นะครับ ฯพณฯ กล้าหาญมากที่กรุณาต่อสภานี้ที่จะจัดสรรถึง 2 ล้านไร่ ผมคิดว่าเกษตรกรที่ฟังอยู่ก็คงจะดีใจและพอใจ แต่ว่าลำพังงบประมาณแค่นี้ไม่พอหรอกครับ เพราะเขาทำมา 10 กว่าปีเพิ่งได้ 2 ล้านไร่เศษ แล้วปีนี้ปีเดียวจะทำได้อย่างไรครับ ในขณะที่เครื่องมือซึ่งกฎหมายการปฏิรูปที่ดินฉบับแก้ไขก็ยังไม่ผ่านสภา นั่นคือเครื่องมือที่สำคัญกระผมคิดว่าสามารถที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้ถ้า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมีความจริงใจที่จะแก้ไขปัญหาให้แก่เกษตรกร ก็ฝากท่านกรรมาธิการวิสามัญช่วยกรุณาช่วยดูงบส่วนนี้ด้วย

ท่านประธานครับ ในเรื่องสุดท้ายนะครับที่กระผมอยากจะฝากต่อสภานี้ก็คือในเรื่องของการจัดสรรเอกสารสิทธิ์นะครับ เพราะว่ามีประชาชนเดือดร้อนกันมาก กรมที่ดินกระทรวงมหาดไทย ลำพังกรมที่ดินเองนะครับ ในปี 2531 นะครับได้หาเงินให้กับรัฐบาลนะครับถึง 2,600 ล้านบาทเศษ ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ แต่กลับได้รับงบประมาณเพียง 884 ล้านบาท และส่วนหนึ่งที่สำคัญที่สุดนั่นคือประชาชนส่วนใหญ่ในขณะนี้นะครับต้องการเอกสารสิทธิ์ที่ดินเพื่อที่จะได้เอกสารสิทธิ์เหล่านี้ไปเป็นหลักค้ำประกันกับธนาคาร ทำไมล่ะครับท่านประธาน เพื่อจะได้เอาเงินมาลงทุน เมื่อเอาเงินมาลงทุนก็จะได้พัฒนา พัฒนาอาชีพ พัฒนาการเกษตร พัฒนาอุตสาหกรรม ก็จะทำให้การอุตสาหกรรม การเกษตรขยายตัวรัฐบาลก็เก็บภาษีได้มาก รัฐบาลก็มีเงินมาก แต่เอกสารสิทธิ์ออกไม่ได้ครับท่านประธานจะออกได้อย่างไรครับปีนี้กรมที่ดินได้เงินไปเพียง 48 ล้านบาท

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีก 1 นาทีนะครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน (กระบี่) : ในขณะที่ปีที่แล้วได้เพียง 46 ล้านบาท

เพิ่มเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง ถึงแม้เราจะมีโครงการเงินกู้จากธนาคารโลกอยู่อีก 141 ล้านบาท กระผมก็ไม่เชื่อว่ารัฐบาลจะทำได้นะครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามก็ขอฝากต่อท่านประธานสภา ท่านประธานครับ ในส่วนของการจ้างงานหรือกรมแรงงาน กระผมเชื่อว่ากรมแรงงานเองก็มีเจตนาดีที่จะแก้ไขปัญหาคนว่างงานพยายามทำทุกวิถีทาง ปีที่แล้วได้รับงบประมาณ 15 ล้านบาทเศษนะครับ ในแผนการจัดหางาน ปีนี้น่าจะได้สัก 30 - 40 ล้านบาท ท่านประธานทราบไหมครับ ได้เท่าไรครับ ปีนี้ได้ 16 ล้านบาทเศษ เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อว่าอย่างไรก็ตามกระผมดูหน้าของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีชุดนี้แล้วแต่ละคนก็พยายามนะครับที่จะทำงานแก้ไขปัญหาเพื่อที่จะทำให้ประเทศของเรามีความมั่นคงต่อไป อย่างไรก็ตามก็ขอฝากสิ่งที่กระผมได้กราบเรียนต่อทางสภานี้ถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอาทิตย์ อุไรรัตน์ ครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ฉะเชิงเทรา) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม อาทิตย์ อุไรรัตน์ จากฉะเชิงเทรา พรรคกิจประชาคมครับ กระผมได้ศึกษาวิธีการทำงบประมาณของประเทศไทยมากว่า 10 ปี กระผมอยากจะเห็นเหลือเกินว่างบประมาณของไทยนั้นจะเป็นแนวทาง จะเป็นแม่บทในการที่จะเป็นเครื่องมือให้รัฐบาลได้ดำเนินนโยบายในการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ตลอดระยะเวลา 10 กว่าปีที่กระผมได้ติดตามศึกษามา งบประมาณไม่ได้เป็นอะไรนอกจากเอกสารที่รวมตัวเลขความต้องการซึ่งข้าราชการเสนอขอขึ้นมา ขอโต๊ะบ้าง ขอเก้าอี้บ้าง ขอรถบ้าง ขอตึกบ้าง รวม ๆ กันเข้ามาแล้วก็เสนอแบ่งสรรหมวดหมู่แล้วเราก็เรียกว่านั้นคือเอกสารงบประมาณ กระผมได้เคยกราบเรียนเมื่อวันแถลงนโยบายของรัฐบาลว่ากระผมรู้สึกผิดหวัง ผิดหวังในนโยบาย เพราะดูว่าเป็นเพียงสุนทรพจน์ ไม่ได้มีแนวทางที่ชัดเจนว่าประเทศชาติเราจะเดินไปในทางไหน แต่ก็ปลอบใจตัวเองว่าครั้งนั้นยังฉุกละหุกและก็ยังมีเวลาน้อย แต่มาถึงในวันนี้ซึ่งเป็นวันแถลงงบประมาณก็เชื่อว่ารัฐบาลซึ่งเป็นรัฐบาลประชาธิปไตยเต็มรูป จะต้องมี

งบประมาณซึ่งชี้ให้เห็นจุดเด่นชัดถึงแนวนโยบายแล้วก็แผนยุทธศาสตร์ในการที่จะสร้างความเจริญให้กับประเทศชาติที่ชัดเจนและก็ได้ผล หมายความว่าเราจะต้องมีเป้าหมายเราจะต้องมีแนวทางว่าเราจะไปสู่เป้าหมายนั้นอย่างไร แล้วมีมาตรการและยุทธศาสตร์อย่างไรที่จะทำให้ชนะในการศึกอย่างนี้ แต่กระผมมาเปรียบเทียบงบประมาณฉบับนี้ อ่านดูแล้วมันก็เป็นงบประมาณธรรมดา ๆ อย่างที่เห็นมาตลอดเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ถ้าเผื่อจะเปรียบกับรสอาหารมันก็เปรียบเสมือนดังแกงจืดซึ่งชืดเหลือเกิน เป็นการรวมเอา ซึ่งถ้าเผื่อเปรียบเทียบตัวเลขในแต่ละงบแล้วไม่ได้ต่างกว่าปีกลาย งบพัฒนา งบลงทุนน้อยกว่าปีกลายตามสัดส่วนของผลผลิตของประชาชาติด้วยซ้ำไป ฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้กระผมก็คิดว่า ไม่ทราบว่าเราจะมีความหวังไหมว่างบประมาณนี้รัฐบาลได้เป็นผู้ร่างขึ้นมาสะท้อนนโยบายที่ได้แถลงต่อรัฐสภาหรือว่าได้ชี้นำว่าเราจะเน้นในจุดไหน ต้องการให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้รับประโยชน์อย่างไร ตรงนี้มองไม่เห็น เพราะว่าการสร้างแผนงบประมาณนี้ไม่ได้เกิดจากโลกทัศน์ และไม่ได้เกิดจากการมองจากทรรศนะของประชาชนจากส่วนล่างขึ้นมา แต่เป็นการมองปัญหาจากส่วนกลาง จากกรม กระทรวงธรรมดา หรือพูดตรง ๆ ก็คือโดยข้าราชการประจำ การทำอย่างนี้ก็ทำให้งบประมาณของเราก็เป็นเพียงอีกครั้งหนึ่งที่มันจะผ่านสภาไปแล้ว ก็ไม่ได้มีอะไรดีขึ้นผิดแผกไปจากเดิม กระผมรู้สึกเป็นห่วงอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลเองมีความเคลิบเคลิ้มกับสถานการณ์เศรษฐกิจที่ดีของชาติ บอกว่าปีนี้ผลผลิตของชาตินั้นสูงกว่าที่คาดฝันเอาไว้มาก หรือที่กำหนดเอาไว้มาก บอกว่ากำหนดไว้ถึง 9.3 เปอร์เซ็นต์ แต่กระผมคิดว่าเรื่องนี้น่าเป็นห่วงถ้าเผื่อว่าเรามั่นใจจนเกินไปว่าการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนี้ เป็นความมั่นคงที่แท้จริงของเศรษฐกิจของเรา กระผมยังเกรงอยู่ว่านั้นจะเป็นภาพลวงมากกว่า เพราะว่าโชคดีเหลือเกินที่เศรษฐกิจปี 2531 ของเราดี แต่ว่าในความเจริญเติบโตของเศรษฐกิจปี 2531 นั้นมันก็มีสิ่งที่ลวงที่ไม่แน่ในตัวของมันเองอยู่ด้วย เช่นเป็นต้นว่า ภาพของการส่งออกที่เจริญก้าวหน้าอย่างไม่เป็นสัดเป็นส่วน ทั้งนี้ก็เพราะสาเหตุหลายประการเช่นเป็นต้นว่า สภาพทางการเงิน อัตราแลกเปลี่ยนของเราถูกกว่าต่างประเทศ เขาก็เอามาลงทุนในประเทศเรา แล้ว

เขาก็ได้สิทธิในการส่งเสริมการลงทุนเพื่อส่งออก เราก็ไปเอาตัวเลขนั้นมาว่าเป็นผลเศรษฐกิจของประเทศชาติเรา ทั้ง ๆ ที่เราได้ประโยชน์น้อยมาก เงินทุนก็ของเขา ทรัพยากรก็ของเขา เราอาจจะได้ค่าแรงงานบ้าง นอกจากนั้นการเก็บภาษีซึ่งค่อนข้างจะเข้มงวด กับผู้ซึ่งยากไร้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกร เราเก็บที่การผลิตมากกว่าเก็บจากรายได้ เมื่อเป็นอย่างนี้ก็อาจจะทำให้การเก็บภาษีนี้ค่อนข้างจะเข้มงวดกับกลุ่มระดับล่าง อย่างนี้ทำให้รายได้ของรัฐมากขึ้นจริง กระผมไม่เถียง แต่ผมไม่แน่ใจว่าที่รายได้ของรัฐมากขึ้นอย่างนั้นนี่มันจะเป็นความมั่นใจที่ว่าเศรษฐกิจของเรานั้นมั่นคงหรือไม่

อีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ภาพนี้อาจจะเป็นภาพลวงก็คือการเก็งกำไรในเรื่องที่ดินก็ดี อะไรก็ดี ทำให้รายได้ของรัฐเพิ่มขึ้นเป็นหลายเท่าตัว กระผมรู้สึกถูกใจเป็นอย่างยิ่งที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากอุดรธานี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นโฆษกของพรรครัฐบาลด้วย บอกว่างบประมาณฉบับนี้เป็นงบประมาณสำหรับเศรษฐีและคนชั้นกลางตรงกับใจผมเหลือเกินคือไม่ใช่งบประมาณสำหรับเกษตรกรหรือว่าชาวไร่ชาวนา หรือว่าคนยากจนของประเทศซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ ตรงนี้ครับไม่ทราบว่ารัฐบาลท่านจะไปลงโทษกันหรือเปล่า ท่านโฆษกพรรคกิจสังคมท่านพูดจริง ฉะนั้นต้องยอมรับความจริงที่ท่านพูดไว้ซึ่งตรงกับความเห็นของกระผม ผมเห็นว่างบประมาณตรงนี้ถ้าเผื่อจะเปรียบกันแล้วเราพูดถึงงานบอลล์มากกว่างานวัด พูดกันในเรื่องคนในสังคมชั้นสูง โครงการพัฒนาต่าง ๆ จะเน้นในเรื่องทางหลวงสายหลักวิ่งเข้าสู่ท่าเรือน้ำลึก เน้นในเรื่องที่ไม่ได้เกี่ยวกับคนยากไร้ในชนบท กระผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่าสิ่งเหล่านั้นทางหลวงท้องถิ่นก็ดี ทางหลวงชนบทก็ดี ไฟฟ้าชนบทก็ดี หรือแม้กระทั่งน้ำดื่มน้ำใช้ก็ดี เหล่านี้มันเป็นเครื่องสะท้อนที่ช่วยให้เศรษฐกิจในชนบทเจริญก้าวหน้าขึ้น ยกตัวอย่างเช่น จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งอยู่ใกล้กรุงเทพ ฯ มากแล้วก็เป็นแหล่งอู่ข้าวอู่น้ำ ไม่ว่าจะเรื่องข้าว ไม่ว่าเรื่องไก่ เรื่องหมู เรื่องกุ้ง เรื่องผลไม้ แต่ปรากฏว่าสภาพพื้นฐานเหล่านี้นะครับ ไม่ว่าถนนก็ดี น้ำก็ดี ไฟฟ้าก็ดี ของฉะเชิงเทรา ล้าหลังมากครับ ทุรกันดารล้าหลัง เพราะว่าไม่ได้รับการเหลียวแลจากรัฐบาลเลย ไปดูชิครับสภาพนี้ ขนาดถนนจาก

อำเภอสู่อำเภอก็เป็นถนนที่ถูกปล่อยปละละเลยเป็นอย่างยิ่ง โดยรัฐบาลไม่ได้เห็นว่าตรงนี้เป็นแหล่งที่จะสร้างเศรษฐกิจให้กับประเทศชาติ ความเจริญเหล่านี้มันก็ไม่เกิดขึ้น ผมก็อยากจะกราบเรียนว่า

ในประการที่ 1 รัฐบาลโปรดทบทวนความมั่นใจในเรื่องสถานะทางการเงินของรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งเถอะครับ ผมไม่แน่ใจว่าปี 2532 นี้ ท่านจะยังมั่นใจได้เหมือนกับปี 2531 ที่ผ่านมา

ประการที่ 2 งบประมาณที่จัดตั้งครั้งนี้เสมือนหนึ่งว่าเป็นงบประมาณสำหรับเศรษฐีและคนชั้นกลางมากกว่าชาวไร่ชาวนา ถ้าเผื่อท่านจะทำงบประมาณขอให้ชัดเจน ให้มีความแหลมคมและก็มีความเฉียบขาดอยู่ในตัวเรื่องการเกษตร เรื่องการพัฒนาทางด้านพื้นฐานอย่างที่กระผมกราบเรียนไปแล้ว กระผมคิดว่าต้องทุ่มลงไปมากกว่านี้ อย่างในเรื่องของไฟฟ้าท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายกันมาแล้วว่า เราให้น้อยเกินไป ใช่ กระผมเห็นว่าเราให้น้อยเกินไป อย่างปีนี้นี่ให้เงินเพียง 300 ล้าน สำหรับ 600 หมู่บ้าน แต่ปีกลายได้ทราบว่าให้ตั้ง 1,000 หมู่บ้าน แต่ไม่ว่าจะ 600 หรือ 1,000 หมู่บ้าน กระผมคิดว่าอย่างนี้ครับไฟฟ้าไม่ใช่สิ่งที่คนยากคนจนจะแสวงต้องการมีไฟฟ้าใช้ก็ต้องเอาเงินของตัวออกเอง มันเป็นธรรมหรือครับ ความจริงแล้วไฟฟ้านี้เป็นพื้นฐานของการสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ ถ้าเผื่อว่ารัฐสามารถจะลงทุนแล้วก็นำไฟฟ้าให้กระจายไปสู่ความเจริญทั่วไปแล้วนี่ ความเจริญทางเศรษฐกิจจะขึ้นมา แล้วการลงทุนทางด้านไฟฟ้าไม่ใช่การลงทุนที่เสียเปล่า ลงทุนไปแล้วสามารถจะเรียกเก็บคืนมาในรูปของค่าไฟฟ้าได้ ฉะนั้นกระผมยังมีความเห็นว่าไม่จำเป็นเลยที่จะต้องให้ประชาชนต้องออกสมทบใด ๆ ทั้งสิ้น รัฐบาลควรจะมีนโยบายที่จะให้การไฟฟ้าจัดการเรื่องนี้ได้ แล้วก็เช่นเดียวกันกระผมก็คิดว่าไม่จำเป็นจะต้องใช้เงินภาษีอากรของประเทศมาทำงานในเรื่องนี้ แต่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสามารถจะจัดการเรื่องนี้ได้โดยให้ทุกคนมีไฟฟ้าใช้ทั่วถึงกันหมด อันนี้กระผมเคยทำมาแล้วเมื่อตอนอยู่การประปานครหลวงก็สามารถทำได้ เมื่อก่อนคนจะขอประปาใช้นี่ต้องเอาเงินมาสมทบในการวางท่อเมน (Main) มันไม่

ยุติธรรมเลยครับ แล้วก็เช่นเดียวกันการไฟฟ้าก็ควรจะเป็นอย่างนั้น สามารถจะทำได้โดยจัดการทางด้านการเงินและการบริหารของตัว อย่างนี้เป็นต้นนะครับ ฉะนั้นกระผมเห็นว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ สรุปเลยครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (ฉะเชิงเทรา) : อยากจะให้รัฐบาลนี้ได้แสดงความเด่นชัดในเรื่องนโยบาย เงินที่ลงไปทางด้านเกษตรก็ดี การคมนาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับไร่นานี้นะครับ ขอให้ชัดเจนครับ เงินที่ให้ ธกส. นี้ กระผมเห็นว่าน้อยเกินไปกระผมคิดว่าเราควรจะปฏิรูปโครงสร้างในเรื่องของการจัดตลาด การตลาด เราต้องช่วยชาวไร่ชาวนา ไม่ใช่ให้ทำนาแบบตามบุญตามกรรมอย่างที่ทำอยู่ ต้องจัดระบบ กระผมคิดว่า ธกส. อ.ต.ก. หรือหน่วยงานใด ๆ ก็ตาม ควรจะต้องรวมกันให้หมดแล้วก็ให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานอย่างแท้จริง มิฉะนั้นแล้วรัฐบาลต้องใช้เงินหลายก้อน แล้วก็ไม่ถึงเกษตรกรเลยนะครับ อยากจะกราบเรียนเนื่องจากเวลามันไม่มี มีเพียงแค่นี้นะครับ ก็อยากจะเรียนว่าที่ผ่านมานี้มันเหมือนกับงานปกติธรรมดา รูทีน (Routine) อย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นจากการทำงบประมาณของข้าราชการ กระผมถึงแม้ว่าจะรู้ว่ามันไม่มีผล แต่อยากจะกราบเรียนว่ามันหวังเหลือเกินเขาอยากจะเห็นว่าในรัฐบาลนี้นี่มีงบประมาณซึ่งเฉียบขาด แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร อยากจะเรียนว่าถึงแม้ว่างบประมาณจะผ่านไปนะครับ รัฐบาลสามารถจะใช้แนวคิดนี้บริหารประเทศได้ กระผมขอกราบเรียนนะครับว่า ยังมีทางที่จะแก้ไขปรับปรุงได้ในงบประมาณฉบับนี้ก็ขอฝากรัฐบาลได้โปรดนึกถึงคนส่วนใหญ่ของประเทศ อย่านึกถึงแต่ระดับสังคมชั้นสูงครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิสารครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ ส.ส. เชียงราย พรรครวมไทย กระผมเองได้อ่านงบประมาณอยู่หลายเที่ยว แต่มีความรู้สึกว่าเท็จจริงแล้วงบประมาณดังกล่าวนั้นไม่ได้มุ่งที่จะไปถึงประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ท่านประธานกับท่านสมาชิก

ผู้ทรงเกียรติคงจะเห็นพ้องต้องกับผมว่า ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศนั้นเป็นเกษตรกรถึง 80 กว่าเปอร์เซ็นต์ แต่งบประมาณดังกล่าวนั้นไม่ได้มุ่งมั่นไปให้เกษตรกร และกระผมเชื่อว่าเกษตรกรคงไม่ได้รับผลพวงจากงบประมาณฉบับนี้ เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2531 รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายต่อสภาแห่งนี้ว่า ในเรื่องนโยบายเกษตรกรรมนั้น รัฐบาลจะเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรด้วยการส่งเสริมและการปรับปรุงระบบการผลิตให้สอดคล้องกับการตลาด ทั้งในและนอกประเทศ ตลอดจนการแก้ไขราคาผลิตผลเกษตรกรตกต่ำอย่างจริงจัง และมีผลถาวร กระผมเองอยากจะพูดด้วยความเจ็บช้ำน้ำใจว่า เกษตรกรนั้นไม่ได้รับการเหลียวแลเท่าที่ควร เกษตรกรที่จังหวัดเชียงราย นอกจากจะเหนื่อยเหนื่อยในการทำงานด้วยเกษตรแล้ว ไหนจะต้องห่วงเรื่องฝนฟ้าว่าจะตกต้องตามฤดูกาลหรือไม่ ไหนจะต้องห่วงเรื่องผลผลิตว่าจะได้ผลหรือเสร็จแล้วพอหลังจากผลิตผลออกมาแล้วนะครับ ก็ยังต้องมาห่วงอีกว่า เรื่องราคานั้นจะเป็นธรรมหรือไม่ พ่อค้าคนกลางจะกดราคาหรือไม่ เชื่อไหมครับท่านประธาน เกษตรกรที่เชียงรายนั้นนะครับได้รับค่าผลิตผลถึงมือเขา กระเทียมนั้นนะครับกิโลละ 10 บาท แต่ขณะเดียวกันที่กรุงเทพ ฯ กิโลละ 15 บาทถึง 20 บาทถึงมือผู้บริโภค และนอกจากนั้นก็ยังมีหัวหอมกิโลหนึ่ง 2 บาท 3 บาท แต่ในกรุงเทพ ฯ ราคากิโลละ 10 บาท ขิงเกษตรกรจะได้รับกิโลละ 1.50 บาท แต่ในกรุงเทพ ฯ ราคาประมาณ 5 บาท และที่ยิ่งช้ำร้ายกว่านั้นนะครับ ไม้ผลไม่ว่าจะเป็นลิ้นจี่ ลำไย ซึ่งปีที่แล้วนี้ราคาอย่างดีก็ 4 บาท ลำไยต่อ 1 กิโล แต่ลิ้นจี่นั้นราคาที่เกษตรกรได้รับอยู่ในเกณฑ์ระหว่าง 11 - 12 บาทต่อ 1 กิโล แต่หลังจากที่มาทำเป็นกระป๋องนั้นนะครับ ท่านประธานทราบไหมครับว่า ลิ้นจี่ ลำไยกระป๋องนี้กิโลหนึ่ง 60 - 70 บาท ทำไมมันถึงแพงอย่างนั้นล่ะครับ บวกค่าขนส่ง บวกค่าแรงงาน บวกค่าอะไรจิปาถะก็ไม่น่าจะแพงถึงขนาดนี้ และที่สำคัญนะครับท่านประธานครับที่เรามองข้ามกันไปก็คือ ผัก กระผมจะยกตัวอย่างเรื่องผักกาดดองนี่นะครับ ผักกาดปลีในเขตเลือกตั้งของกระผมนั้น ปีไหนที่ราคา 50 สตางค์ หรือ 1 บาทนี่เขาอยู่ได้สบายนะครับ ถ้าอย่างตัดหัวก็กิโลละ 2 บาท แต่มาทำเป็นกระป๋องนิดเดียวละครับ กระป๋องหนึ่ง

5 บาท 6 บาท กิโลหนึ่งได้กี่กระป๋องล่ะครับ ชาวสวนผักนี่ได้กิโลละ 2 บาทนี่สบายแล้ว แต่รัฐบาลทำไมไม่ส่งเสริมไม่พยายามไปพยุงราคาล่ะครับ และในเรื่องนี้นะครับกระผมคิดว่า รัฐบาลชุดนี้ไม่มีความจริงใจต่อเกษตรกรชาวไร่ชาวนาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง งบประมาณของกระทรวงเกษตร กรมวิชาการเกษตร และกรมส่งเสริมการเกษตร จะมีโครงการอยู่อันหนึ่งนะครับว่าเป็นโครงการเร่งรัดปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้นเพื่อกระจายรายได้ในเขตภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเงิน 2,300,000 บาท ทั้ง ๆ ที่งบของกรมวิชาการเกษตรทั้งหมดมีถึง 1,054 ล้าน แต่ปรากฏว่าได้งบไปเพื่อกระจายรายได้ให้เกษตรกรในการนี้แค่ 2,300,000 บาท กระผมเรียนท่านประธานว่า แค่จังหวัดเชียงรายจังหวัดเดียวคงไม่พอแล้วนะครับ กรมส่งเสริมการเกษตรนั้นในหมวด ข. แผนงานส่งเสริมการกสิกรรม มีโครงการส่งเสริมการผลิตเพื่อการส่งออกแค่ 5,500,000 บาท โครงการนี้มีการตั้งขึ้นมาไว้เพื่อเป็นการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตตลอดจนถึงไม้ดอก ไม้ประดับ และพืชผักต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานตรงกับความต้องการของตลาดและเพื่อเป็นการเพิ่มปริมาณการส่งออก ให้สูงขึ้น แต่ท่านกลับตั้งงบไว้แค่ 5,500,000 บาท ซึ่งกระผมมองไปแล้วนะครับว่า งบส่วนใหญ่ในกรมส่งเสริมการเกษตรก็ดี งบของกรมวิชาการก็ดี จะมุ่งไปในทางงานวิจัยงานส่งเสริมเป็นพันๆ ล้าน กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่าเกษตรกรที่จังหวัดเชียงรายนั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้ส่งเสริมหรือมีการวิจัยอะไรอีกแล้วนะครับ อยากจะขอกราบเรียนว่าจังหวัดเชียงรายนั้นเฉพาะข้าวอย่างเดียวนะครับ สามารถจะเลี้ยงภาคเหนือทั้ง 17 จังหวัด และนอกจากนั้นเกษตรกรที่จังหวัดเชียงรายยังสามารถจะปลูกไม้ผล ปลูกขิง ปลูกพืชไร่พืชผัก ผลไม้ต่าง ๆ ทุกชนิดได้ ท่านไม่ต้องส่งเสริมแล้วนะครับ และที่ผ่าน ๆ มาทางรัฐบาลทุกรัฐบาลก็เคยมีนโยบายนะครับ นโยบายใต้ร่มเย็นก็มีแล้ว นโยบายอีสานเขียวหรืออีสานร่มรื่นก็มีแล้ว กระผมเองในฐานะที่เป็นสมาชิกจากจังหวัดภาคเหนือขอกราบเรียนรัฐบาลชุดนี้ว่า ควรจะต้องมีนโยบายทำให้ภาคเหนือร่ำรวยบ้างนะครับ กระผมอยากจะผ่านไปที่กระทรวงพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมการค้าภายใน งบหมวด ก. งานบริหารด้านการพาณิชย์ ซึ่งท่านตั้งไว้

68 ล้านบาท แต่มีงบสำคัญที่สุดคืองานระบบข้อมูลข่าวสารการค้า ซึ่งงบอันนี้ตั้งขึ้นมาไว้เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารในการตลาดที่สมบูรณ์ เพื่อทางเกษตรกรได้ตัดสินใจว่า ปีนี้จะปลูกอะไรหรือไม่ปลูกอะไร และทันต่อเหตุการณ์ของตลาดโลก แต่ปรากฏว่าท่านกลับตั้งงบไว้แค่ 1,800,000 บาท ซึ่งกระผมคิดว่าไม่พอแน่ ๆ ละครับ พูดถึงตรงนี้กระผมนึกได้ว่าเมื่อสมัยที่แล้วผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เคยทำหนังสือเรื่องนี้ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของรัฐบาลชุดที่แล้ว และอธิบดีกรมการค้าภายในชุดนี้ เพราะปี 2528 - 2529 นั้นขิงมีราคาแพงมากและเกษตรกรซึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็พยายามเฮโลกันไปปลูกขิงในปีต่อไปกระผมได้ขอเชิญว่าให้ทางเจ้าหน้าที่นักวิชาการต่าง ๆ นั้นได้ไปแนะนำช่วยเหลือให้เกษตรกรได้ทราบถึงเรื่องเหล่านี้ แต่ปรากฏว่าไม่มีหนังสือแม้แต่จะตอบรับนะครับ กระผมเรียนฝากท่านรัฐมนตรีคนปัจจุบันด้วยนะครับ ท่านอธิบดีกรมการค้าภายในไม่ได้สนใจเลย ผมทำหนังสือตอบรับส่งไปให้ท่านว่าท่านควรจะต้องมาให้ข้อมูลให้หลักวิชาการต่าง ๆ แก่เกษตรกร แต่ท่านไม่ได้ทำ และนอกจากนี้นะครับกระผมคิดว่าข่าวสารการตลาดของกรมการค้าภายในนั้นไม่ทันการณ์ละครับ ส่วนใหญ่ข่าวสารซึ่งท่านออกมาให้เกษตรกรนั้นเป็นข่าวสารซึ่งท่านตามพ่อค้าอยู่ และที่สำคัญนะครับบางข่าวสารท่านยังเป็นใจกับพ่อค้าอีกด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เหลืออีกนาทีเดียวนะสรุปเลย

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ครับท่านประธานครับ อีกนิดเดียวครับ แผนการรักษาความเป็นธรรมในด้านการค้าก็เหมือนกันนะครับ ท่านตั้งงบอันนี้ไว้ 16 ล้าน แต่ความเป็นจริงนะครับ มันเป็นธรรมหรือครับท่านประธานครับ เกษตรกรมีรายได้จากผลิตผลซึ่งด้วยน้ำพักน้ำแรงของเขาเองนั้นถูกมาก แต่สิ่งของเครื่องใช้ไม่ว่าจะเป็นอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่ชีวิตประจำวันของเขา สบู่ ยาสีฟัน เครื่องใช้ไฟฟ้าตลอดจนเครื่องก่อสร้าง ผมยกตัวอย่างให้เห็นง่าย ๆ นะครับ เรื่องไม้อัดนี่นะครับต้นทุนจริง ๆ ผมคิดว่าไม่ถึง 50 บาท แต่ปรากฏว่าขึ้นเอานะครับ 130 - 160 เดี๋ยวนี้จะเป็น 200 บาทแล้วครับ ปูนก็มี เหล็กเส้นก็มีแพงขึ้นไปเรื่อย ๆ กฎหมายอยู่ในมือของกระทรวงพาณิชย์

นะครับ ไม่ว่าจะเป็นมาตรการควบคุมสินค้าเกินราคาก็ดี หรืออะไรอีกหลายอย่างก็ดี ท่านก็ไม่ทำ

ประเด็นสุดท้ายนะครับท่านประธานครับ เรื่องนี้ผมต้องขอกราบเรียนต่อที่ประชุมทั้งหมดนะครับ เป็นเรื่องสำคัญมากก็คือเรื่องโครงการพัฒนาดอยตุงนะครับ โครงการนี้ท่านสมาชิกหลายท่านอาจจะเห็นว่ามีอยู่ในกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ อยู่หลายแห่ง แต่ผมอยากจะขอกราบเรียนว่าโครงการนี้เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องทางภาคเหนือเป็นอย่างมากและที่ตั้งไว้นั้นก็ยังไม่เพียงพอในการพัฒนาโครงการดอยตุงนะครับ แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนฝากท่านประธานกับท่านสมาชิกไว้นะครับ ถึงรัฐบาล ด้วยนะครับ ว่าโครงการดอยตุงนั้นเป็นโครงการอยู่ในโครงการพระราชดำริ ส่วนใหญ่มีแต่การพัฒนา มีแต่การส่งเสริม แต่ท่านคำนึงหรือไม่ครับว่า พระตำหนักดอยตุงนั้นอยู่ติดชายแดนพม่า ลาว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ หมดเวลาพอดีแล้วครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : เพราะฉะนั้นขอฝากไว้นะครับว่าขอให้ท่านตั้งงบในการป้องกันไว้ด้วยครับ ถ้าเกิดเหตุอะไรขึ้นมาแล้ว เราจะเสียใจกันนะครับ ขอให้ท่านตั้งงบอันนี้ไว้ด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญเกิดครับ

นายบุญเกิด นากดี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายบุญเกิด นากดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย วันนี้รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พุทธศักราช 2532 ซึ่งประชาชนทั้งประเทศกำลังคอยความหวังที่จะได้รับประโยชน์จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานครับในเบื้องต้นกระผมขอพูดถึงเรื่องสัจธรรม จะเป็นรัฐบาลใดก็แล้วแต่ที่ขึ้นมาคุมบังเหียนบริหารประเทศ ถ้าหากว่าปกครองไพร่ฟ้าประชาชนให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขแล้ว รัฐบาลชุดนั้นจะต้องอยู่ในท่ามกลางการแช่ช้องสรรเสริญจากประชาชนเจ้าของประเทศ แต่ในทำนองเดียวกันนั้นเองท่านประธาน ถ้าหากรัฐบาลชุดใดเข้ามาคุมบังเหียนบริหารประเทศ ปกครอง

ไพร่ฟ้าประชาชนให้ได้รับความทุกข์ยาก ไม่ให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม รัฐบาลชุดนั้นจะต้องอยู่ในท่ามกลางการสาปแช่งของประชาชน คือแนวนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ได้ขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง ตลอดถึงปรับค่าแรงขั้นต่ำให้กรรมกรและรัฐวิสาหกิจ และยังประชาชนอีกส่วนหนึ่งของชาตินั้นยังไม่ได้รับความเป็นธรรม กระผมขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ประชาชนเจ้าของประเทศซึ่งเขาหวังผลประโยชน์และความร่มเย็นเป็นสุขจากรัฐบาลโดยการเลือกตั้งจากประชาชนนั้น เขาจะได้เปรียบเทียบว่ารัฐบาลหนึ่งมิได้มาจากการเลือกตั้ง แต่อีกรัฐบาลหนึ่งมาจากการเลือกตั้ง รัฐบาลชุดไหนมีความจริงใจกับประชาชนประการใดบ้าง กระผมเองในฐานะที่เป็นสมาชิกซึ่งเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล กระผมจะไม่พูดถึงรายละเอียดและตัวเม็ดเงินของงบประมาณ กระผมจะขอพูดเจาะลึกไปในถึงหลักซึ่งรัฐบาลจะต้องดำเนินการแก้ไขเพื่อให้ความเป็นธรรม ให้ลอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลซึ่งได้แถลงต่อสภา รัฐบาลได้แถลงว่ารัฐบาลจะกระจายผลประโยชน์ให้แก่ประชาชนทั่วทั้งประเทศอย่างเป็นธรรม กระผมได้กราบเรียนชี้แจงท่านประธานแล้วว่ารัฐบาลนั้นได้มีความเมตตาปรานีขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ และให้ประโยชน์แก่ชนกลุ่มอื่น โดยเฉพาะการแถลงประกอบนโยบายเมื่อตอนเช้า กระผมยังจำได้ หน้าที่ 13 ข้อที่ 7 กระผมประทานอนุญาตกับท่านประธานได้อ่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอางบประมาณดีกว่าครับ ไม่ต้องอ่านนโยบายละครับ

นายบุญเกิด นากดี (สุรินทร์) : นี่แหละครับตัวงบประมาณ กระผมกราบเรียนท่านประธานแล้ว ผมเจาะเฉพาะโครงการที่รัฐบาลยังมีการบกพร่อง ซึ่งไม่มีในการที่จะกำหนดนโยบายไปเพื่อจะพัฒนาให้เขาได้รับประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องไฟฟ้านี่แหละครับซึ่งเป็นสาธารณูปโภค ประชาชนเขาหวังเหลือเกินครับเขาอยากจะได้ เมื่อรัฐบาลชุดก่อนโดยสภาได้คัดงบของสภานั่นเองสมทบกันอีก 70 เปอร์เซ็นต์จากไฟฟ้า แต่ในปีนี้นั่นเองครับท่านประธาน รู้สึกว่ามันจะน้อยไป ก็คงได้แก่ 600 หมู่บ้าน ตามสถิติสำรวจ

ของทางไฟฟ้านั้นว่าทั่วประเทศในปัจจุบันนั้นยังมีอีกหมู่บ้านประมาณ 1,500 หมู่บ้านซึ่งยังไม่ได้รับแสงสว่าง กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่ารัฐบาลชุดนี้ไปจากการเลือกตั้ง รัฐบาลชุดนี้น่าจะต้องสร้างผลงานให้แก่ประชาชนทั่วทั้งประเทศ ได้มองเห็นว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลของประชาชน กระจายผลประโยชน์ให้แก่ประชาชนสร้างอะไรขึ้นมาเป็นแก่นเป็นสารเพื่อเป็นเกียรติประวัติของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีซึ่งไปจากการเลือกตั้งโดยประชาชน

อีกประการต่อมาครับ เราก็มาพูดกันนักกันหนา เรื่องอีสานเล้ง ปีนี้ก็โครงการอีสานเขียวเข้าไปอีก โดยเฉพาะในภาคอีสานซึ่งมีแม่น้ำอีกสายหนึ่งซึ่งรัฐบาลชุดนี้ไม่เคยพูดถึงคือตัวห้วยทับทัน ห้วยทับทันนี่นะครับมีคันน้ำจากภูเขาบรรทัดไหลลงสู่โขง จากโขงไหลลงสู่ทะเล ตลอดปีตลอดชาติที่ผ่านมานั้นไหลทิ้งไป โดยรัฐบาลไม่ได้คำนึงที่จะกักเก็บน้ำห้วยทับทันมาใช้ให้แก่ประชาชนใน 2 จังหวัด คือจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ กระผมก็ไม่ทราบว่ารัฐบาลนี้ได้มีโครงการที่จะได้กำหนดกฎเกณฑ์ที่จะชักน้ำจากห้วยทับทัน มาแก้ไขปัญหาความแห้งแล้งหรือไม่ กระผมขอฝากรัฐบาล

อีกประการต่อมากระผมก็ขอฝากรัฐบาลนี้อีกว่า จังหวัดสุรินทร์นั้นโดยเฉพาะอำเภอจอมพระ อำเภอท่าตูม บางตำบลในเขตอำเภอเมืองนั้นได้รับภัยพิบัติจากธรรมชาติ อำเภอจอมพระประชาชนไม่ได้ทำนามา 2 ปี ประชาชนในปัจจุบันนั้นกำลังเดือดร้อน รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทย กระผมดูงบประมาณแล้วนี่ก็คงจะได้แก้ไขปัญหาเรื่องความอดอยากและประชาชนชาวจังหวัดสุรินทร์ก็คอยความหวังจากงบประมาณของรัฐบาลชุดนี้ เพื่อจะแก้ไขปัญหาความทุกข์ความยาก ดังนั้นวันนี้กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้กระผมจำเป็นจะต้องสนับสนุนเพื่อจะให้ผ่านเร็ว ๆ ใช้บังคับ เพื่อจะแก้ไขปัญหาความทุกข์ความยากของพ่อแม่พี่น้องชาวจังหวัดสุรินทร์ เพื่อจะแก้ปัญหาเรื่องต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลชุดนี้จะต้องแก้ไข คือเรื่องสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ครับ ขอจบแค่นี้ละครับท่านประธาน ขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเย็นจิตต์ครับ

นางเย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา (กรุงเทพมหานคร) . ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน เย็นจิตต์ รพีพัฒน์ ณ อยุธยา พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ท่านประธานคะ การจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลในปีนี้นะคะก็ไม่แตกต่างไปจากปีที่ผ่านมามากนัก การจัดสรรยังมีการซุกซ่อนซ้ำซ้อน งบประมาณของทุกกระทรวงทุกกรมเพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นงบของกระทรวงกลาโหม งบของกองบัญชาการทหารสูงสุด งบของกองทัพบกก็สูงขึ้นกว่าปีที่แล้ว ทั้ง ๆ ที่สถานการณ์โดยทั่วไปในขณะนี้ไม่เห็นมีอะไรที่จำเป็นจะต้องใช้งบมากถึงเพียงนี้ นอกจากอาจจะมีการดำเนินนโยบายชายแดนผิดพลาด ทำให้ต้องสูญเสียชีวิตและทรัพยากรของชาติไปดังที่ได้ทราบกัน ท่านประธานคะ งบประมาณปีนี้มีหลายงบที่ดิฉันอยากจะชี้แจงว่าการใช้งบประมาณนั้นยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ยังไม่เป็นไปตามแผนที่ได้แสดงไว้ในเอกสารต่อสภานี้ อย่างเช่นงบของกรุงเทพมหานคร แต่ว่าดิฉันจะผ่านเรื่องนี้ไปก่อนนะคะ ท่านประธานที่เคารพงบประมาณของชาตินั้นจะมากจะน้อยจะนำไปพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้เจริญรุ่งโรจน์เพียงใดก็ตาม ถ้าหากคนในชาติไม่มีศาสนาโดยเฉพาะศาสนาพุทธซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติของเรา ประเทศชาติก็คงจะอยู่ไม่ได้ ดิฉันสนใจงบของกรมการศาสนาซึ่งจัดเอาไว้ 215,281,300 บาท เพิ่มจากปี 2530 2,800,000 เศษ จากเอกสารที่ทางกรมการศาสนาได้จัดเอาไว้นะคะมีงบซึ่งใช้ในแผนงานอนุรักษ์ ส่งเสริมเผยแพร่และพัฒนาศาสนาศิลปะและวัฒนธรรมนะคะแล้วก็มีอื่น ๆ มีงานส่งเสริมเผยแพร่พระพุทธศาสนา ในยอดนี้ได้ตั้งเอาไว้ถึง 20 ล้านเศษ ในงบนี้ก็ได้ระบุงานปรับปรุงส่งเสริมการบริหารและการปกครองคณะสงฆ์ งานพัฒนาคุณภาพจริยธรรมของประชาชนนะคะ ในแผนงานนี้ใช้งบ 7 ล้านเศษ ดูตามยอดนะคะท่านประธานก็ไม่มากนักแต่ถ้าหากว่าจะเทียบกับผลงานของกรมการศาสนาแล้วนี่นะคะ ดิฉันคิดว่างบนี้มากเกินไป กรมการศาสนาไม่ได้ใส่ใจกับการทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาอย่างจริงจัง แผนงานที่เขียนเอาไว้ในการทำนุบำรุงพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของประชาชนก็ดี งานปรับปรุงส่งเสริมการบริหารและการปกครองคณะสงฆ์ก็ดี ดิฉันเป็นผู้แทนมา 9 ปีเศษท่านประธานคะ ยังไม่เคย

เห็นผลงานในด้านดังกล่าวของกรมการศาสนาเลย ท่านประธานเองก็คงจะได้เคยเห็นเคยได้ยินข่าวที่มีชาวต่างชาติมาถ่ายภาพของหญิงไทยคู่กับเศียรของพระพุทธรูป คู่กับองค์ของพระพุทธรูปแล้วก็พิมพ์จำหน่ายไปทั่วโลกนะคะ จนเป็นที่เคียดแค้นของชาวพุทธทุกคน เรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าก็ไม่เคยเห็นกรมการศาสนามีบทบาทอย่างไรในการที่จะต่อต้านหรือประท้วงการกระทำเหล่านั้น กรมการศาสนาไม่เคยรักษาเกียรติศักดิ์ของพระพุทธศาสนาเลย ปล่อยให้ศาสนาของเราถูกย่ำยีถูกเหยียดหยามถูกดูหมิ่นปล่อยให้ลัทธิบางกลุ่มย่ำยีพระพุทธศาสนา ปล่อยให้มีสำนักสงฆ์เถื่อนลัทธิเถื่อนเกิดขึ้นทั่วประเทศอยู่อย่างเยี่ยกฎหมาย แม้ในขณะนี้ในปัจจุบันนี้ก็มีกลุ่มบุคคลนำเครื่องแบบของสงฆ์ไปแต่งหากิน หลอกลวงประชาชนผิดทั้งกฎหมายอาญาผิดทั้งวินัยสงฆ์ มีการพูดจาล่วงเกินดูหมิ่นพระพุทธศาสนา แต่กรมการศาสนาก็ไม่เคยมีบทบาทที่จะปกป้องพระพุทธศาสนาแต่อย่างใด ท่านประธานคะเงินเพียง 215 ล้านที่จะนำมาพัฒนาศาสนานี้ดิฉันไม่เสียดายเลยนะคะ ถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้จัดให้มีการอบรม ปลุกผู้บริหารของกรมการศาสนาให้ตื่นจากที่หลับมานานให้มีชีวิตชีวาและมีความรับผิดชอบเอาใจใส่ดูแลศาสนาอย่างแท้จริง ดิฉันไม่เสียดายเลยค่ะยินดีที่จะเพิ่มให้ด้วยซ้ำไป ด้วยเหตุผลย่อ ๆ บางประการตามที่ได้กราบเรียนมาแล้วนี้นะคะ ท่านประธานก็คงจะทราบว่าที่ดิฉันได้เรียนมาแล้วเป็นความจริงทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพดิฉันก็ยังขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าการใช้งบประมาณของหลายหน่วยงานของรัฐ ยังฟุ่มเฟือยซ้ำซ้อน ขออนุญาตเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีนะคะ ขอให้ท่านกรุณาดูแลการใช้งบประมาณแผ่นดินซึ่งเป็นภาษีอากรของประชาชนให้เป็นไปตามเป้าหมายอย่างแท้จริง ผู้ใดละเมิดทำผิดกฎหมายก็ขอให้ดำเนินตามความผิดนั้นไม่ควรจะปล่อยให้ใครมีอภิสิทธิ์กระทำการผิดกฎหมายบ้านเมือง ซึ่งดิฉันมีความศรัทธาและเชื่อมั่นในตัวของท่านนายกรัฐมนตรีนะคะ ว่าท่านมีความตั้งใจบริหารบ้านเมืองด้วยความจริงใจสมกับชื่อชาติชาย ชุณหะวัณ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอัมพลครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) . ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม อัมพล จันทรเจริญ กล้วยลูกสารคามครับ ท่านประธานครับ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงยิ่งที่เปิดโอกาสให้กระผมได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณรายจ่ายของชาติบ้านเมือง เป็นประวัติศาสตร์ครับท่านประธานที่เคารพ ว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีของแต่ละปีนั้น การตั้งงบประมาณซึ่งรัฐบาลดำเนินการนั้นจะไม่คงที่เสมอไป ในหลาย ๆ ปีที่ผ่านมาครับสังเกตตัวเลขงบประมาณมีการแตกต่างกันไปบ้างเล็กน้อย สำหรับปีนี้ครับจากยอดเงิน 280,000 กว่าล้านครับ ท่านประธานที่เคารพ ซึ่งเป็นงบประมาณรายจ่ายของปี 2532 นั้น กระผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า ความมั่นคงของประเทศชาติบ้านเมืองนั้นต่อแม้นว่ากองทัพอันมากมายและเกรียงไกรแข็งแกร่งแค่ไหนเพียงใดก็ตาม ก็จะไม่สามารถเท่าความมั่นคงที่ประชาชนมีปากมีท้องอิ่มหมีพีมันครับท่านประธานที่เคารพ งบประมาณทั้งหลายทั้งปวงที่กระผมจะขอหยิบมากราบเรียนต่อท่านประธานในวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครับของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งกรมชลประทานครับในปีนี้ กรมชลประทานได้รับงบประมาณ 11,177 ล้านกับอีก 431,600 บาท ท่านประธานที่เคารพ หน่วยงานชลประทานนั้นเป็นหน่วยงานที่จะต้องมีการแก้ไขหลายอย่างหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้ประโยชน์สุขแก่พี่น้องประชาชนซึ่งเป็นเกษตรกรและกระดูกสันหลังของประเทศชาติ เป็นที่เห็นอย่างแน่ชัดว่าขณะนี้ภาคอีสานครับต้องการที่สุดนั้นก็คือน้ำ ปัญหาเรื่องน้ำ ถ้าแก้ปัญหาเรื่องน้ำได้แน่นอนครับภาคอีสานจะดีขึ้นอย่างมากมายเลยทีเดียว ท่านประธานที่เคารพครับในหน่วยงานของชลประทานนั้น ผมอยากกราบเรียนเป็นข้อสังเกตฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งเกี่ยวข้องต้อกรมชลประทานว่าในขณะนี้ลำน้ำเสียวครับท่านประธานที่เคารพ ซึ่งมันไหลทิ้งไปแต่ละปี ๆ ถ้าหากว่าสามารถปิดกั้นลำน้ำเสียว ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอบรบือ ไปหาอำเภอวาปีปทุม จังหวัด

มหาสารคาม ท่านประธานครับ ลำน้ำเสียวนี้มันจะหลากไหลลงสู่พื้นที่อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนว่า ถ้าเราสามารถสร้างชลประทานขนาดเล็กปิดกั้นลำเสียวนั้นให้เป็นตอน ๆ 15 กิโลเมตรต่อเขื่อน 1 เขื่อน ต่อฝาย 1 ฝาย จะสามารถเก็บกักน้ำได้ดีที่สุดครับท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นจึงหวังใจเป็นอย่างยิ่งว่างบประมาณในปีนี้กระทรวงที่นำสงสารที่สุดคือกระทรวงเกษตร แสดงว่ารัฐบาลนั้นไม่รักชาวไร่ชาวนาจริง น่าจะผลักงบประมาณนี้มาสู่กระทรวงเกษตรให้มาก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมชลประทาน ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนต่อไปว่า อีกประการหนึ่งซึ่งต้องแก้ไขในกรมชลประทาน นั่นก็คือ เนื่องจากว่าชลประทานครับได้ไปเอาที่ดินที่นาของราษฎรมาทำเป็นพนังกั้นน้ำบ้าง ซึ่งขณะนี้เงินก็ยังไม่ชดเชยค่าดินให้แก่ราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนว่า พี่น้องชาวนาในเขตพื้นที่ตำบลหนองซอน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม หลายครอบครัวครับซึ่งยังมิได้รับเงินชดเชยค่าที่ดินจากกรมชลประทาน ปีแล้วปีเล่าครับท่านประธานที่เคารพ ตั้งแต่ปี 2525 เป็นต้นมา แม้ขณะนี้ยังไม่ได้รับเงินชดเชยค่าที่ดิน ท่านเอาเงินของราษฎรไปตองไว้ที่ไหนครับ ท่านประธานที่เคารพ กราบฝากกราบเรียนด้วย นี่คือปัญหาเรื่องของกระทรวงเกษตร

ทีนี้ท่านประธานที่เคารพ ในด้านของกระทรวงคมนาคมนั้น ก็แน่นอนละครับความรับผิดชอบต่อการสัญจรไปมาของประชาชน ซึ่งกระทรวงคมนาคมนั้นจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ ผมอยากให้กระทรวงคมนาคมเมื่อได้รับงบประมาณไปแล้วควรกระจายเงินออกไปทำถนนราดยางให้มันเกิดการไปมาสัญจรในทางที่ดี การคมนาคมสะดวกให้กับประชาชนทั่วทั้งประเทศ จังหวัดมหาสารคามของผมท่านประธานที่เคารพ อำเภอที่กันดารเรื่องถนนที่สุดคืออำเภอแจดำ ถนนจากตำบลดอนหว่านพุ่งสู่อำเภอแจดำครับ ผมอยากให้กระทรวงคมนาคมนั้นไปราดยางให้ ซึ่งเรื่องนี้ครับท่านประธานที่เคารพ ยังมีอีกหลายสายมันเป็นถนนเพียงไม่กี่กิโลเมตร ท่านประธานที่เคารพ ก็สมควรที่กระทรวงคมนาคมจะแบ่งงบประมาณให้ไปบางส่วนได้ อย่างเช่นจากบ้านท่าขอนยาง ตำบลท่าขอนยาง ไปบ้านฉี ตำบลเขวาใหญ่

อำเภอกันทรวิชัย ระยะทางประมาณ 12 กิโลเมตร ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมชลประทาน ผมเสนอโครงการตั้งแต่ปี 2522 ท่านประธานครับ จนป่านนี้ยังไม่ได้รับคำตอบจากกระทรวงคมนาคม ผมเสนอให้มีการราดยางให้ประชาชนไปมาอย่างสะดวกผมเสียดายเม็ดเงินครับที่มันสูญสิ้นเปล่าไปหลายรัฐบาลที่ผ่านมา ผมหวังว่ารัฐบาลชุดนี้คงจะแก้ปัญหาได้ท่านประธานครับ นอกเหนือจากนั้น ถนนราดยางอีกเส้นหนึ่งครับ 8 กิโลเมตร อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงแผ่นดิน ไม่รู้ว่าขณะนี้ไปอยู่ที่ไหนเรื่องที่ ส.ส. เสนอเข้าไปกีเงียบ ถนนราดยางจากบ้านคันทา ตำบลคันธารราษฎร์ อำเภอกันทรวิชัย ไปสู่ตำบลมะค่า 8 กิโลเมตร อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงแผ่นดิน ทำไมไม่สนใจต่อความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ท่านประะานที่เคารพ เอกสารของผมหล่นลงไปต้องขออภัยนะครับท่านประธานครับ นี่คือเรื่องของกระทรวง .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ทำไมเร็วเหลือเกินล่ะครับ ท่านประธานครับ ขอกราบเรียนด้วยความเคารพ ในปัญหาเรื่องกระทรวงวิทยาศาสตร์ ผมจะพูดเรื่องกระทรวงวิทยาศาสตร์เป็นผลสรุปเป็นข้อสรุปข้อสุดท้ายก่อนจากกันครับ ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนว่า นี่อีกกระทรวงหนึ่งคือการพลังงานแห่งชาติได้รับงบประมาณ 558,922,500 บาท ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงนี้ก็ได้น้อยเหลือเกินเงินครับท่านประธานครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างคลองน้ำสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ประชาชนร่ำร้องมามากมันขัดกันที่สำนักงบประมาณ คือเดี๋ยวนี้ครับท่านประธานที่เคารพ ประชาชนซึ่งอาศัยลำแม่น้ำชีอยู่นั้นต้องการให้รัฐบาลสร้างสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า แต่คำตอบตอบว่าอย่างไรครับท่านประธานครับ เขาบอกว่าไม่สามารถสร้างเพิ่มขึ้นมาได้ ทีนี้ครับการสร้างคลองน้ำนั้นเราใช้สำหรับสูบน้ำไปช่วยชาวนาในขณะที่ฝนทิ้งช่วงนะครับท่านประธาน ไม่ใช่ใช้ในหน้าแล้งในขณะที่ฝนทิ้งช่วงอย่างเช่นปีนี้ครับที่มหาสารคามฝนทิ้งช่วง ฝนผิดฤดูกาล ท่านประธานครับ ต้องสูบน้ำจากแม่น้ำชีขึ้นมา ผมอยากให้มีการสร้างมาก ๆ การขยายคลองส่งน้ำออกสู่

ผืนนาของเกษตรกรในตำบลลาดพัฒนา อำเภอเมืองมหาสารคามครับ ซึ่งผมได้กราบเรียนต่อท่านรัฐมนตรีไว้แล้วและรับปากว่าจะดำเนินการให้ ผมคิดว่าท่านคงไม่พลาดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาพอดีครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ก็ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณวิทยาครับ

นายวิทยา ขันอาสา (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา ขันอาสา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาชน ท่านประธานที่เคารพ ประเทศชาติเราจะเจริญก้าวหน้าไปในแนวทางใดนั้น การแสดงออกก็จากงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งรัฐบาลเสนอมานี้ ท่านประธานที่เคารพ วันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดีที่ว่าแม้กระทั่ง ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลเองก็ยังได้ลุกขึ้นมาแสดงความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้อภิปรายเสนอแนะต่อรัฐบาลเองก็เท่ากับเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจย่อย ๆ แล้ว ท่านประธานที่เคารพ วันนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ทำหน้าที่ที่ดีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้

(นายอัมพล จันทรเจริญ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั่งลงเถอะครับ ผมเองเป็นผู้ทักท้วงเองครับ ไม่ได้เสียหายอะไรหรอกครับ ไม่ได้เสียหายครับ นั่งลงเถอะครับคุณอัมพล ผมให้นั่งลงครับ มันเรียบร้อยดีอยู่แล้วนะครับ เชิญต่อครับ

นายวิทยา ขันอาสา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ งบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลนี้

(นายอัมพล จันทรเจริญ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิทยาทีหลังก็อย่าพยายามใช้ลักษณะไปเสียดสีอะไรอย่างนั้นนะครับ อย่าไปก่อเหตุครับ เพราะมันไม่มีเหตุแล้วครับ ควรจะอภิปรายให้มันเรียบร้อย อย่าไปเสียดสีกันไปมาเดี๋ยวก็มีปัญหาครับ

นายวิทยา ขันอาสา (อุบลราชธานี) : ไม่ได้กล่าวเสียดสีอะไรเลยนะครับ ท่านประธานที่เคารพ

(นายอัมพล จันทรเจริญ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมบอกให้เขาทราบแล้ว คุณอัมพลนั่งลงเถอะครับ ไม่มีปัญหาอะไรหรอกครับ เชิญคุณวิทยาต่อครับ

นายวิทยา ขันอาสา (อุบลราชธานี) : กรุณาอย่าตัดเวลาผมที่คนประท้วงก็แล้วกันนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ 10 นาทีนั่นละครับ

นายวิทยา ขันอาสา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ งบประมาณต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้เสนอสู่สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ผมเห็นแล้วก็ได้ทราบแนวทางต่าง ๆ ว่ารัฐบาลมีแนวโน้มไปในทางใดในการที่จะพัฒนาประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ยอดที่รัฐบาลตั้งไว้จำนวน 28,500 ล้านบาทนั้น โดยรัฐบาลคาดหวังว่าจะเก็บงบประมาณได้ถึง 262,500 ล้านบาท ซึ่งเป็นเพียงการคาดหวังเท่านั้นเอง ผมรู้สึกแปลกใจว่าเมื่อก่อนรัฐบาล ฯพณฯ พลเอก เปรม ได้ประมาณการงบประมาณไว้จำนวน 273,000 ล้านบาท แต่ปรากฏว่ารัฐบาลนี้ได้ตั้งขึ้นถึง 285,500 ล้านบาท เพิ่มมากกว่าเดิมถึง 42,000 ล้านบาทจากปีที่แล้ว ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนฝ่ากรัฐบาลว่าอย่าได้หลงระเริงในตัวเลขวงเงิน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณถอนเถอะครับคำว่า หลงระเริง น่ะถอนเสียครับไม่ควรไปเสียดสีครับ คืออย่าลืมว่าเราออกอากาศนะครับ บรรยากาศเราต้องสร้างภาพพจน์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราด้วยครับ

นายวิทยา ขันอาสา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นว่ารัฐบาลนี้ได้ใช้เงินรายจ่ายทั้งหมดนั้นไปในทางที่ไม่ค่อยจะไปในทางพัฒนา ดูจากยอดพัฒนาทั้งสิ้น 52,000 ล้านบาท เป็นเพียงจำนวนเงินไม่ถึง 20 เปอร์เซ็นต์ของเงินพัฒนาของประเทศทั้งหมด กระผมเห็นแล้วเมื่อเรามาเทียบกับเงินของการบริหารงานของรัฐทั่วไป ซึ่ง

ตั้งไว้ถึง 43.665 ล้านบาท เป็น 15.3 เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานคิดดูซิครับว่า เงินพัฒนากับเงินการบริหารงานนี่ทำไมมันเป็นเงินที่ใกล้เคียงกันนัก ผมคิดว่ารัฐบาลไม่น่าที่จะตั้งไว้มากขนาดนั้น แต่เงินที่ตั้งมานั้นในการบริหารนั้นผมขออนุญาตชี้แจงให้ฟังว่า ยอดที่มันมากก็คือเป็นการเพิ่มเงินเดือน เพิ่มค่าจ้าง เพิ่มสวัสดิการ จริงอยู่ครับปีนี้รัฐบาลเอาใจได้ทุกฝ่าย แต่ปีหน้าล่ะครับเราจะมีเงินที่จะไปเอาใจเขาได้หรือ ท่านประธานที่เคารพ พอผมมาเทียบกับงบประมาณต่าง ๆ ผมมาดูแล้วตามแผนนี้ละครับ ในหน้าที่ 20 ในข้อที่ 5 แผนงานของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน ท่านประธานคิดดูซิครับมีเงินเพียง 1,602 ล้านบาท ท่านประธานคิดดูครับเป็นเพียง 0.6 เปอร์เซ็นต์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนี้ละครับจะเป็นการที่นำชาติให้พ้นภัยไปได้ แต่ปรากฏว่าเราตั้งเพียงน้อยนิดแต่นั้นเอง กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีตอนนี้กำลังรับภาระ ภาระอย่างใหญ่หลวงในการที่จะพัฒนาประเทศชาติ ในการที่จะสร้างความเจริญให้แก่ประเทศชาติ เอาแค่โครงการง่าย ๆ ที่ใกล้ชิดกับประชาชน คือการพลังงานแห่งชาตินี่ละครับท่านประธานที่เคารพครับ การพลังงานแห่งชาติมีเงินเพียงน้อยนิดครับ แต่ประชาชนได้เฝ้าหวังเฝ้าคอยว่า เมื่อไรการพลังงานแห่งชาติจะมาสูบน้ำให้ เพราะอะไรครับ โดยเฉพาะในภาคอีสานมีแม่น้ำโขง แม่น้ำมูล แม่น้ำชี แม่น้ำต่าง ๆ มากหลาย มีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนี่ละครับที่ช่วยเหลือเขา กระทรวงเกษตรนั้นหรือครับ กระทรวงเกษตรก็ช่วยเหลือ แต่ปรากฏว่าในการที่จะชักน้ำจากแม่น้ำต่าง ๆ มาช่วยเหลือเกษตรกร กระทรวงวิทยาศาสตร์ทำได้รวดเร็วและก็มีผลสำเร็จนี่ละครับท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะเกษตรกรในฤดูแล้งไม่มีโอกาสทำนาได้ก็ต้องอาศัยน้ำจากการชักน้ำ แต่ในฤดูฝน ที่นี้หันมาถึง ขออนุญาตเข้าเรื่องโครงการปฏิบัติการฝนหลวงของกระทรวงเกษตร ท่านประธานที่เคารพ ผมเคยอภิปรายไปทีหนึ่งแล้วว่าโครงการนี้แม้จะไม่ใช่โครงการหลักของกระทรวงเกษตร แต่เป็นโครงการที่สำคัญ โดยเฉพาะปีนี้ ตอนนี้ขณะนี้ ฝนกำลังตกมากเราไม่ได้คิดถึงว่าตอนฝนทิ้งช่วงนั้นเราจะทำอย่างไร ไม่ได้เตรียมครับ พอฝนทิ้งช่วงจริง ๆ เราไปทำไม่ทันปีที่แล้วเราได้งบ 42 ล้านบาท ปีนี้ผมดูหน้า

ในการสนับสนุนปีศิลปหัตถกรรมไทย การพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งคงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ตามแผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจำนวน 12 แห่ง การก่อสร้างและบูรณะเส้นทางท่องเที่ยวที่สำคัญ และการพัฒนาและส่งเสริมการขยายธุรกิจการท่องเที่ยวภายในประเทศให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยดำเนินกิจกรรมด้านการประชาสัมพันธ์ชักจูงเผยแพร่การท่องเที่ยวของไทยในตลาดหลักต่างประเทศจำนวน 14 ประเทศ ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเข้ามายังประเทศไทยประมาณ 5 ล้านคน อันจะส่งผลทำให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยว ประมาณ 79,000 ล้านบาท

(6) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นไว้จำนวน 400 ล้านบาท ทั้งนี้เพื่อให้รองรับกับเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งสามารถส่งเสริมให้คนมีงานทำได้ประมาณ 82,300 ตำแหน่ง และพัฒนาฝีมือแรงงานประมาณ 20,000 คน พร้อมทั้งจัดตั้งสถาบันฝีมือแรงงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานภาค และจัดตั้งระบบควบคุมอุบัติภัยร้ายแรงตลอดจนดำเนินการคุ้มครองแรงงานและให้ความช่วยเหลือคนงานไทยในประเทศ และต่างประเทศ

(7) ได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการเพิ่มขีดความสามารถด้านบริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการจำนวน 1,522 ล้านบาท เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนรัฐวิสาหกิจประเภทสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการอย่างกว้างขวาง และตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างเพียงพอ เช่น การขยายกำลังผลิตน้ำประปาของการประปานครหลวง และการขยายบริการด้านไฟฟ้าไปในชนบทอีกประมาณ 600 หมู่บ้าน เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้จัดสรรงบประมาณสำหรับชำระหนี้ค่าสาธารณูปโภคที่ส่วนราชการค้างชำระอยู่ให้แก่รัฐวิสาหกิจผู้ขายบริการอีกจำนวน 2,000 ล้านบาท ซึ่งจะทำให้รัฐวิสาหกิจที่ได้รับการชำระหนี้มีขีดความสามารถในการดำเนินงานและการขยายบริการได้มากขึ้น

นายจำลอง ครุฑขุนทด จากนครราชสีมา พรรคประชาชนชาวไทย ก่อนอื่นผมมีความเป็นห่วงในประเด็นเรื่องการชำระหนี้เงินกู้ เมื่อเช้านี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวแสดงความเห็นเกี่ยวกับยอดเงินชำระหนี้เงินกู้ในท่านองที่ว่า รัฐบาลมีความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้ก่อนกำหนด แต่ผมอยากกราบเรียนว่าเงินที่ชำระหนี้เงินกู้ในจำนวน 66,537 ล้านบาทเศษนั้น แท้จริงแล้วการชำระหนี้นั้นเป็นการชำระหนี้ดอกเบี้ยเสีย 45,300 ล้าน จริง ๆ แล้วชำระหนี้เงินต้นได้เพียง 21,300 ล้านเท่านั้น เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า เมื่อเทียบกับงบประมาณปีนี้ซึ่งรัฐบาลตั้งงบไว้ที่จะกู้เงินต่างประเทศกู้เงินภายในประเทศอีก 23,000 ล้านบาทแล้ว จะเห็นได้ว่าแท้จริงแล้วในปีนี้เราไม่สามารถชำระหนี้เงินกู้ได้เลย กลับต้องเพิ่มหนี้ที่จะต้องกู้ใหม่อีก 2,000 ล้านบาท เพราะฉะนั้นภาระในการชำระหนี้เงินกู้นั้นผมอยากกราบฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาลว่า ช่วยชี้แจงให้ราษฎรหรือประชาชนทั้งประเทศเข้าใจด้วยว่าที่ว่ามีการชำระหนี้เงินกู้ได้ 60,000 กว่าล้านนั้นแท้จริงแล้วมีมูลหนี้อยู่เท่าไร แล้วเราต้องชำระภาระเสียดอกเบี้ยปีละ 40,000 กว่าล้านนี้อีกไปเท่าไร แล้วเราจะสามารถชำระหนี้ที่เรากู้มาได้อีกเท่าไร ในเมื่อเราตั้งใจที่จะกู้เงินต่อไปอีกทุกปี ๆ อย่างนี้ นี่เป็นความเป็นห่วงที่ผมอยากจะกราบฝากให้รัฐบาลพิจารณา

ส่วนประเด็นต่อไปนั้นผมมีความสนใจในงบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการในด้านกรมการศาสนาเช่นเดียวกับท่านสมาชิกสุภาพสตรีที่ลงไปเมื่อสักครู่นี้ เพราะอะไรครับ เพราะว่างบประมาณของกรมการศาสนานั้นแท้จริงแล้วศาสนาพุทธนั้นเป็นศาสนาหลักในประเทศ แต่ว่ากรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการนั้นขาดความเอาใจใส่ที่แท้จริง เพราะเห็นได้ว่างบประมาณที่จัดตั้งในปีนี้ประมาณ 200 กว่าล้านบาทนั้น แท้จริงแล้วเอานำไปใช้ในกิจการของสงฆ์เพียงไม่ถึง 100 ล้านบาท กล่าวคือจัดเงินอุดหนุนและบูรณะวัดในปีนี้ 65 ล้านบาทเศษ เมื่อดูจากจำนวนเงินที่จะอุดหนุนบูรณะวัดแล้ว วัดในประเทศนั้นมีนับหมื่นวัด แต่เงินที่เอาไปอุดหนุนมีเพียง 65 ล้านบาทเศษเท่านั้น เพราะฉะนั้นส่วนนี้ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาหรือเผยแพร่ศาสนาเราได้ภายในประเทศ ส่วนงบงานปริยัติธรรมก็ดี การอบรมพระสังฆาธิการ

ให้เพียงปีละ 500,000 บาท ซึ่งทำอะไรไม่ได้เลยนะครับ แล้วผมอยากกราบเรียนว่า งบประมาณที่จัดทำรายการอุปถัมภ์นิคยภัตแก่พระภิกษุสงฆ์นั้นทั่วประเทศ ท่านจัดไว้ 25 ล้านบาท นั้นน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนพระภิกษุสงฆ์ซึ่งเป็นสังฆาธิการแล้ว และพระมหาเปรียญ แต่สิ่งหนึ่งอยากจะกราบเรียนรัฐบาลว่านำจะสนใจปัญหาเกี่ยวกับเจ้าอาวาสในปัจจุบัน พระสงฆ์ที่เป็นเจ้าอาวาสปัจจุบันนั้นรัฐบาลไม่ได้สนใจไม่มีคำอุปถัมภ์นิคยภัตแต่อย่างใด เว้นแต่องค์พระสงฆ์ที่เป็นสังฆาธิการเท่านั้น หรือมียศมีตำแหน่ง ผมอยากกราบเรียนว่ารัฐบาลควรสนใจในด้านนี้เพราะศาสนาเรานั้นถือว่าเป็นศาสนาพุทธนั้น เป็นศาสนาที่เราจะต้องจรรโลงกันต่อไป และเป็นส่วนสำคัญที่จะแก้ปัญหาสังคมในบ้านเมืองเรา แต่ถ้ารัฐบาลสนใจเพียงแค่ที่จะให้เงินงบประมาณเพียงเท่านี้แล้ว สังคมในบ้านเมืองเราในอนาคตนั้นเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง สิ่งหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนต่อไปก็คือว่า ซึ่งสมาชิกทั้งหลายเป็นห่วงก็คืองบประมาณในด้านเกษตร ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดขึ้นผมเชื่อว่ารัฐบาลก็ดี ข้าราชการส่วนย่อมก็ดีมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะช่วยเหลือปัญหาของราษฎรที่ไม่มีน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอีสาน แต่อย่างไรก็ตามผมอยากให้รัฐบาลมีความละเอียดอ่อนสักเล็กน้อย ในการที่จะจัดงบประมาณเข้าไปสู่พื้นที่ ทั้งนี้เพราะว่าเจ้าของพื้นที่เท่านั้นที่จะรู้ปัญหาอย่างแท้จริง รู้ประวัติความเป็นมาของสายน้ำ ลำน้ำต่าง ๆ ข้าราชการในกรมชลประทานนั้นบางทีท่านก็เกิดทีหลัง ท่านก็ดูแผนที่เอา แล้วก็ทำไป เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่าปัญหาเรื่องนี้นั้นเป็นปัญหาสำคัญ บางแห่งนั้นชลประทานขนาดเล็กไม่อาจจะช่วยเหลือประชาชนได้อย่างถาวร ไม่อาจจะช่วยเหลือประชาชนได้ ยกตัวอย่างเช่นลำน้ำลำเชียงไกรที่อำเภอด่านขุนทดนะครับ ลำน้ำแห่งนี้มีการสำรวจเพื่อจะสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดกลางมาเป็นเวลานาน สำรวจเสร็จไปแล้วจนบัดนี้ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการอย่างไรเลย ในปีนี้ก็ไม่ได้จัดงบประมาณ และผมอยากกราบเรียนว่าถ้าหากสามารถจัดงบประมาณในการแก้ไขปัญหานี้ได้แล้ว ก็จะแก้ปัญหาในเรื่องที่จะจัดงบน้ำท่วมฝนแล้งทุกปี อำเภอนี้จะได้งบฝนแล้งและงบน้ำท่วมปีเดียวพร้อม ๆ กันทุกปีเพราะว่าไม่ได้แก้ปัญหาระยะยาว กระผม

กราบเรียนว่านี้เป็นปัญหาในด้านแหล่งน้ำและปัญหาอย่างหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน ก็คือว่า ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการจัดเอกสารสิทธิ์ที่ทำกินให้แก่ราษฎร รัฐบาลเองนั้นปัจจุบันนี้กำลังเดินสวนทางกับราษฎรส่วนใหญ่ ประชาชนส่วนใหญ่นั้นมีที่ทำกินเป็นจำนวนมาก แต่อยู่ในที่หลวงหวงห้ามไม่ว่าที่ที่เช่ามาจากกรมราชทัณฑ์ส่วนราชการ หรือเช่ามาจากกรมป่าไม้ หรือที่ที่บุกรุกในป่าสงวนที่เหล่านี้พ้นสภาพที่จะเป็นป่าสงวนได้แล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการจัดงบประมาณในส่วนนี้นั้น ผมอยากกราบเรียนว่ารัฐบาลนั้นละเลยความเห็นของสภาแห่งนี้ สภาแห่งนี้เคยมีความเห็นเกี่ยวกับที่หลวงหวงห้ามเหล่านี้ที่พ้นสภาพป่าว่าคนที่ครอบครองมาก่อนปี 2510 นั้นจะให้สิทธิทำกินแก่ราษฎร แต่ว่าจนบัดนี้รัฐบาลยังไม่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้แต่อย่างใด แต่กลับมาอ้างว่าจะนำกฎหมายปฏิรูปมาแก้ปัญหานี้ ผมอยากกราบเรียนในฐานะที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญปฏิรูป กฎหมายฉบับนี้ไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้เลย เพราะหนทางที่จะเอาให้สิทธิทำกินแก่ราษฎรตามพระราชบัญญัตินี้นั้นมีเพียงราษฎรที่ครอบครองมาก่อนใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน หรือก่อนปี 2498 เท่านั้น แต่ที่ดินหลังจากนี้แล้วราษฎรยังไม่มีโอกาสที่จะมีสิทธิทำกินในที่ดินเหล่านี้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่างบประมาณที่ตั้งไว้ก็ดี ที่ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงเมื่อเช้านี้ว่าจะจัดสิทธิทำกินให้แก่ราษฎร 700,000 กว่าไร่นั้นก็เป็นงบปกติ ซึ่งทำกับราษฎรที่มีสิทธิทำกินอยู่แล้วมีเอกสารสิทธิ์อยู่แล้ว เพียงเปลี่ยนเป็นโฉนดที่ดินเท่านั้น แต่ความริเริ่มที่จะให้สิทธิทำกินให้เอกสารสิทธิ์แก่ราษฎรที่มีที่ทำกินแล้วยังไม่มี เพราะฉะนั้นอยากกราบเรียนว่าในส่วนนี้ให้รัฐบาลสนใจปัญหาสนใจความคิดเห็นของสภาแห่งนี้ ซึ่งมาจากทุกพรรคการเมืองที่มีความเห็นพ้องต้องกันว่าราษฎรที่ครอบครองที่ดินที่ทำกินในที่ดินที่หลวงหวงห้าม ก่อนปี 2510 ที่ไม่สามารถจะทำเป็นต้นน้ำลำธารหรือเป็นป่าถ้าวรได้แล้วนั้น ก็ควรจัดสิทธิทำกินให้แก่ราษฎรโดยมีเอกสารสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย ถึงแม้ว่าจะอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ห้ามโอนก็ควรจะกระทำอย่างยิ่ง แต่ผมเสียใจว่าเมื่อวานนี้มีความพยายามของรัฐบาลของหน่วยราชการหน่วยหนึ่ง ที่จะตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเพิกถอนที่ดินเหล่านี้ แต่ว่าทางรัฐบาลเองมีมติให้เลื่อนไป

อีกเรื่องหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานก็คือว่า ความจริงแล้วเรื่องนี้ไม่น่าจะมาอยู่ในการแถลงงบประมาณปีนี้ ก็คือการตั้งมหาวิทยาลัยสุรนารีที่จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้เพราะอะไรครับ ความจริงแล้วท่านนายกเป็นผู้แทนราษฎรในจังหวัดนี้ ท่านมีความประสงค์ที่จะตั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้จนท่านขึ้นป้ายไว้นานแล้ว ป่านนี้ท่านก็คงจะเอาลงไปแล้ว แต่ว่าผมมีความสงสัยว่าท่านนายกรัฐมนตรีแถลงเมื่อเช้าว่าจะให้เป็นวิทยาเขต ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น แต่เมื่อวานนี้รัฐมนตรีว่าการทบวงท่านบอกว่าท่านกำลังพิจารณาแล้ว ชะลอการออกกฤษฎีกาเพื่อกำหนดเป็นวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยโอนมาเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาแนวทางที่จะจัดตั้งมหาวิทยาลัย ผมเลยไม่เข้าใจว่าจริง ๆ แล้วนั้นเดิมทีนั้นเป็นความต้องการของประชาชน ของพ่อค้าประชาชนหอการค้าจังหวัดก็ดี ผู้แทนส่วนราชการทั้งหลายนั้นมีความประสงค์จะให้ตั้งวิทยาลัยเพื่อแก้ปัญหาแรงงาน โดยตั้งคณะเกษตรและคณะพยาบาล แต่มาเมื่อวานนี้ท่านรัฐมนตรีทบวงท่านบอกว่าท่านจะตั้งคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เลยไม่แน่ว่าความจริงแล้วเดี๋ยวนี้นั้นท่านจะทำอะไรกันแน่ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งงบประมาณเอาไว้ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย 8 ล้านกว่าบาท ครับตั้งวิทยาเขตครั้งหนึ่งนี่ใช้เงิน 8 ล้านบาทเท่านั้น ผมว่าน่าจะทำกันมาก ๆ ด้วยครับ ข้อสุดท้ายที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานเป็นข้อสรุปนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (นครราชสีมา) : ผมสรุปอยู่แล้วครับอยากจะกราบเรียนท่านนะครับ เป็นข้อฝากไปถึงรัฐบาลต่อข้อถามของคุณสีหนาท ภาชา ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ที่ว่าข้อสำคัญนั้นงบประมาณเหล่านี้เมื่อจัดไปแล้วนั้นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะประสบผลได้ตามงบประมาณก็คือว่าการใช้จ่ายงบประมาณนั้น รัฐบาลจะต้องติดตามในการใช้จ่ายไม่ให้มีการตกเรี่ยเสียหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากเสนอแนะทางรัฐบาลว่างบประมาณใด ๆ ที่ลงไปสู่พื้นที่ประชาชนในชนบทนั้น ควรให้คนในชนบทได้มีโอกาสรู้บ้างว่างบประมาณนั้นมันเป็นอย่างไร ลักษณะโครงการมีงบประมาณอย่างไร เพื่อที่จะได้

ควบคุมตรวจสอบดูแลช่วยทางราชการด้วย ไม่ใช่ปล่อยให้มีการเอาเงินส่วนนี้ไปช่วยกันทำมาหากินในส่วนของราชการและผู้รับเหมานี่ขอกราบฝากไว้ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไชยยศครับ

นายไชยยศ สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยยศ สะสมทรัพย์ พรรคก้าวหน้า จากนครปฐม ก็ได้ฟังเพื่อนสมาชิกตั้งแต่เช้าได้อภิปรายถึงงบประมาณในวันนี้แล้วผมก็ค่อนข้างที่จะเห็นด้วยกับคุณประสพ บุษราคัม ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนามนะครับ ที่ว่างบประมาณนี้นั้นได้จัดขึ้นเพื่อคนเพียงไม่กี่คน ก็คือคนที่มีฐานะที่ดีนั่นเอง ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น เราจะต้องมองดูว่าปัญหาของประเทศเรานั้นอยู่ที่ชนบท แล้วงบประมาณอันนี้ได้สนองเจตนารมณ์อะไรของชาวชนบท งบที่ประชาชนโดยทั่วไปรู้กันมากที่สุดก็คืองบ กสช. งบประมาณปีที่แล้วนั้นได้จัดให้ กสช. นี้เป็นเงิน 3,697 ล้านบาท มางบประมาณปีนี้กลับลดลงเหลือ 3,080 ล้านบาท นี่แหละครับคือเจตนารมณ์ของรัฐบาลที่ต้องการจะทำให้ชาวชนบทมีชีวิตที่ดีขึ้น ประชาชนนั้นก็คงจะต้องผิดหวังต่อไป ที่นี้เรามาดูนะครับ ทางด้านสาธารณสุขซึ่งเราต้องยอมรับว่าเป็นหนึ่งในปัจจัย 4 ได้มีงบที่เรียกว่างบสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อย ซึ่งประมาณการกันว่ามีอยู่ประมาณ 14 ล้านคน จัดงบจำนวนนี้เพียง 752 ล้านบาท เฉลี่ยแล้วนะครับ เฉลี่ยแล้วได้คนละ 53 บาทต่อปี มันเป็นไปได้หรือเปล่าที่เงินจำนวนนี้จะไปช่วยเหลือเขาในยามที่เขาเจ็บไข้ได้ป่วย นี่คือปัญหา ปัญหาที่ประชาชนนั้นมักจะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อภาพพจน์ของการที่พวกเราทั้งหลายผู้แทนราษฎรออกไป เขาก็ไม่เคยที่จะมีความศรัทธา เพราะเขารู้ว่าเข้าไปแล้วก็ทำอะไรให้ไม่ได้มาก ทุกวันนี้ประชาชนเกือบจะสิ้นหวังอยู่แล้วครับ อีกไม่นานก็คงจะหมดหวังไปเอง เขาเหนื่อยมาในสมัยที่แล้ว กลับมาถึงบ้านก็คิดอยู่ว่าทำอย่างไรถึงจะให้นอนหลับให้เร็วที่สุด เพื่อที่จะได้ไม่ต้องคิดอะไรมาก คิดถึงปัญหา เพราะว่าตื่นเช้าขึ้นมาเขาเองก็ไม่รู้ว่าจะมีหลักประกันอะไร วิธีการที่ชาวบ้านเขาอยู่กันแต่ดั้งเดิมมานั้น ในการที่จะช่วยให้เขามีความสงบได้บ้างก็คือ ดื่มเหล้าให้มันหลับไปเลย เพื่อที่จะได้ไม่ต้องมีความกลุ้มใจ เสรีจ

แล้วก็ยังมาถูกนโยบายของรัฐบาลกลั่นแกล้งอีก กลั่นแกล้งอย่างไรครับก็คือว่าเดิมทีนั้นเราคงจะจำความกันได้ ประเทศไทยของเรานั้นก็มีเหล้าที่ขึ้นชื่ออยู่ 2 ชนิด คือแม่โขงและกวางทอง ราคาก็ไม่ค่อยแพง ที่ไม่แพงก็เพราะว่ากระทรวงการคลังหรือกระทรวงอุตสาหกรรมนั้นก็ได้มีนโยบายให้มีการเปิดประมูล เมื่อเปิดประมูลขึ้นมาบริษัทที่เข้ามาประมูลก็พยายามที่จะเสนอผลประโยชน์ให้รัฐบาลเยอะ ๆ เสนอจำนวนผลิตมาก ๆ ก็ทำให้ราคาเหล้าถูกลง ก็นับว่าเป็นสิ่งที่อย่างน้อยก็ช่วยทำให้ประชาชนสุขใจบ้างว่า ยังได้กินเหล้าราคาถูก แต่พอมาเมื่อปีที่แล้วทำอย่างไรครับ รัฐบาลก็ไปแก้ไขสัญญา อย่างแม่โขง กวางทอง ซึ่งผลิตเป็นขวดก็ต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นไปเรื่อยตามจำนวนที่ผลิตเอาไว้ ก็ไปแก้ไขสัญญาให้เขาเป็นเหมาจ่าย แล้วทุกวันนี้เป็นอย่างไรครับ จะหากวางทองกินไม่มีแล้วครับ แล้วงบประมาณปีนี้ก็ไม่ได้ตั้งว่าจะได้รายได้จากกวางทองด้วย ทำไมถึงเป็นอย่างนั้นก็เพราะว่ารัฐบาลเกรงว่าคนรวยจะจนลง ก็คือผู้รับเหมาที่มาเอาสัมปทานการผลิตเหล้าไปเห็นไหมครับ นี่คือนโยบายที่รัฐบาลไม่สามารถที่จะช่วยให้เขาสุขกายได้ ก็ยังทำความไม่สุขใจให้เกิดขึ้นแก่เขาประชาชนทุกวันนี้เขามีความเอือมระอาอย่างเหลือเกิน และนี่ก็เอาอีกแล้วนะครับ เหล้าอีก 9 จังหวัดนี่ก็จะหมดสัญญาแล้วในปีหน้านี้ ก็มีข่าวออกมาแล้วว่ารัฐบาลก็จะต่อสัญญาให้กับผู้ที่เป็นเจ้าของสัมปทานเดิม ด้วยสาเหตุที่ทางเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิตอ้างว่า ไม่สามารถที่จะไปควบคุมการลักลอบข้ามจังหวัดได้ ผมก็มานั่งดูว่าเมื่อลักลอบไม่ได้ก็แสดงว่าคงจะต้องปลดเจ้าหน้าที่เหล่านี้ออกไป ปรากฏว่ากลับประหลาดครับสรรพสามิตกลับขอเพิ่มงบประมาณปีนี้ขึ้นมาจาก 304 ล้านบาทปีที่แล้ว เป็น 321 ล้าน ทั้ง ๆ ที่บอกว่าไม่มีเจ้าหน้าที่เพียงพอที่จะไปควบคุมการขายเหล้าข้ามเขต แต่กลับขอเพิ่มงบประมาณขึ้นมา นี่ละครับนี่คือวิธีการของงบประมาณที่ทำเพื่อใคร

อีกเรื่องหนึ่งนะครับที่มีปัญหาเรื้อรังมาอย่างนมนาน และเมื่ออาทิตย์ที่แล้วนี้ก็มีผู้ประกอบการได้เข้ามาร้องเรียนที่สภานี้ก็คือเรื่องรถบรรทุก ก็คือไปจำกัดน้ำหนักเขาว่าไม่ให้เกิน 21 ตัน โดยอ้างว่าถนนนั้นสร้างขึ้นมารองรับเพียง 21 ตัน มันก็ประหลาด

กรมทางหลวงเป็นคนบอกอย่างนั้น แต่กรมการขนส่งผู้ซึ่งอนุญาตให้นำรถเข้ามา กลับให้เอารถซึ่งมีแรงม้าที่สามารถบรรทุกได้ถึง 40 ตันเข้ามา ทีนี้เมื่อคนซื้อรถแพง และมาตรการของรัฐบาลโดยกรมทางหลวงบอกว่ารับไม่ได้ เขาก็ต้องหาทางที่จะต้องทำให้คุ้มทุน เพราะรถที่นำเข้ามานั้นมันราคาแพงแรงม้ามันสูง เลยทำอย่างไรครับ ก็ต้องเสียเบี้ยบ้ายรายทาง นี่คือปัญหา ปัญหาซึ่งสร้างความเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้าไปหมด ผมว่านะครับทำไมละครับในเมื่อกรมการขนส่งอนุญาตให้เขาเอารถเข้ามา เราก็เพิ่มภาษีเขาเข้าไปเลยเพราะทุกวันนี้ควบคุมอย่างไรก็ควบคุมไม่ได้อยู่แล้ว และผมก็เชื่อว่าผู้ประกอบการทั่วประเทศเขาก็ยินดีที่จะเสียภาษีอันนี้ เพราะเขารู้ว่า รัฐบาลจะเป็นผู้ได้ แต่ทุกวันนี้ไม่มีใครได้มีแต่คนเสีย นี่คือปัญหาต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลของเรานั้นน่าที่จะหาทางแก้ไข ผมเองก็เชื่อว่างบประมาณสำหรับปีนี้นั้นก็คงจะได้ผ่านสภานี้ไป ก็อยากจะฝากเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผมได้กราบเรียนมานี้เพื่อที่รัฐบาลงบประมาณหน้าจะได้นำสิ่งที่ผมพูดในวันนี้ เพื่อไปหาทางแก้ไข เพื่อประโยชน์ของผู้มีรายได้น้อยทั่วประเทศ และผมก็ต้องขอจบการอภิปรายของผมในวันนี้เพียงแค่นี้ เพื่อที่จะให้เพื่อนสมาชิกได้มีโอกาสพูดต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเนวินครับ

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคสหประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพ จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2532 ซึ่งรัฐบาลได้เสนอต่อสภานี้พิจารณานั้น หากมามองถึงยอดเงิน 285,500 ล้านบาทนั้น ท่านประธานที่เคารพ เป็นรายจ่ายประจำถึง 74.1 เปอร์เซ็นต์ และเป็นรายจ่ายในการพัฒนาและลงทุน 18.4 เปอร์เซ็นต์ แต่ก็นับว่าเป็นการดีเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งรัฐบาลชุดนี้ได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาและการลงทุนในด้านการจัดสรรงบประมาณ หากมองเปรียบเทียบไปยังการพิจารณาจัดสรรงบประมาณในปี 2531 ซึ่งเป็นการจัดสรรงบประมาณในการลงทุนและการพัฒนาเพียง 16.6 เปอร์เซ็นต์ นับว่ารัฐบาลชุดนี้ได้ให้ความสำคัญแก่การพัฒนา

และการลงทุนเพิ่มมากขึ้นถึง 1.8 เปอร์เซ็นต์ แต่ท่านประธานที่เคารพถึงแม้ว่าจะได้มีการเพิ่มงบประมาณในการลงทุนถึง 1.8 เปอร์เซ็นต์ก็ตามแต่ของรัฐบาลชุดนี้ ทิศทางของงบประมาณในการที่รัฐบาลได้จัดสรรในการลงทุนต่าง ๆ นั้น ก็แทบจะไม่แตกต่างไปกว่ารัฐบาลชุดที่แล้ว ซึ่งได้ร่างในปี 2531 เพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของการที่ทิศทางของงบประมาณในปีนี้นั้น ก็ยังคงมุ่งเน้นในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญอยู่เช่นเดิม ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนจากการร่างตามตารางการแยกลักษณะงานทางด้านเศรษฐกิจของงบประมาณในหมวด 3 ข้อ 3 จะเห็นได้ชัดเจนว่า รัฐบาลได้เพิ่มเงินงบประมาณจากปีงบประมาณ 2531 ในเรื่องอุตสาหกรรมเหมืองแร่เพิ่มขึ้นจากปี 2531 ถึง 49.3 เปอร์เซ็นต์ และในด้านการพลังงานและเชื้อเพลิงนั้น ทางรัฐบาลเองก็ได้เพิ่มขึ้นถึง 54.4 เปอร์เซ็นต์ แต่ในขณะเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ ทางด้านเกษตรกรรมนั้นรัฐบาลกลับเพิ่มเงินงบประมาณให้เพียง 21.1 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นในลักษณะดังกล่าว ท่านประธานที่เคารพ เราต้องยอมรับว่าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทยนั้น มีอาชีพเป็นเกษตรกรถึง 80 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ทิศทางของงบประมาณในการที่จะเพิ่มและให้ความสำคัญในการที่เราจะพิจารณาจากลักษณะการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์จากปี 2531 แล้วนั้น จะเห็นได้ว่ารัฐมุ่งส่งเสริมให้ความช่วยเหลือทางด้านอุตสาหกรรมค่อนข้างที่จะจริงจังมากกว่าทางด้านเกษตรกรรม ท่านประธานครับ ทางด้านอุตสาหกรรมนั้น รัฐส่งเสริมไปแล้ว จะส่งผลประโยชน์ให้แก่ประชาชนคนกลุ่มน้อย ๆ กลุ่มหนึ่งเพียงในประเทศเท่านั้น ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศกว่า 80 เปอร์เซ็นต์มีอาชีพทางเกษตรกรรม รัฐกลับให้ความสำคัญเขาเหล่านั้นน้อยลง ท่านประธานที่เคารพรัก ปัญหาความยากจน ปัญหาความไม่เป็นธรรม ปัญหาการถูกทอดทิ้งของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศในชนบท ซึ่งรัฐบาลเองไม่ค่อยจะเหลียวแลเท่าไรนักกำลังจะทำให้เกิดปัญหาอีกมากมายต่อไป การกระจายผลประโยชน์ในสังคมสร้างความเป็นธรรมในอนาคตข้างหน้านั้นมันจะทวีความยุ่งยากมากขึ้นและมากขึ้น หากประชาชนยากจนลงและ

รัฐบาลขาดความเหลียวแลและเอาใจใส่มากพอสมควร ในกรณีอย่างนี้ผมห่วงเหลือเกินครับท่านประธานที่เคารพ ผมห่วงว่าสักวันหนึ่งประชาชนในชนบทจะทนไม่ได้กับการที่รัฐบาลมุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทางด้านอื่นมากกว่าทางด้านเกษตร ท่านประธานครับ ในการมองถึงการร่างงบประมาณประจำปี 2532 นั้น ผมอยากจะคิดและก็ไม่อยากจะคิดว่ารัฐบาลเองนั้นไม่เคยให้ความสำคัญต่อสภาแห่งนี้ ทำไมผมถึงกล่าวอย่างนั้นท่านประธานที่เคารพรัก ในการร่างงบประมาณของกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ นั้นไม่เคยเลยแม้แต่ปีเดียวซึ่งคณะรัฐบาลร่างแล้วได้พิจารณาถึงความสำคัญของสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากในการยกร่างงบประมาณทุกปีนั้นสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาร่างงบประมาณทุกปี และในคณะกรรมาธิการวิสามัญก็ได้ฝากข้อสังเกตไว้ทุกปีเช่นเดียวกัน แต่ปรากฏว่าในข้อสังเกตของกรรมาธิการงบประมาณซึ่งฝากไว้ ไม่ว่าจะเป็นปี 2530 หรือ 2531 ซึ่งท่านประธานเองก็เป็นกรรมาธิการอยู่ ได้ฝากไว้อย่างยกตัวอย่างในมาตรา 12 ของกระทรวงมหาดไทย ในขณะที่กรรมาธิการวิสามัญได้ฝากข้อสังเกตในเรื่องของการจัดเงินอุดหนุนให้กับกรุงเทพมหานคร ว่าในขณะที่กรุงเทพมหานครมีสถานะการคลังและมีเงินสะสมอยู่มากมายพอสมควรแล้ว ในการที่จะจัดสรรเงินอุดหนุนให้กับกรุงเทพมหานครนั้นน่าจะได้มีการพิจารณาและลดน้อยลง แต่ปรากฏว่าเมื่อมามองในมาตรา 12 ทางกระทรวงมหาดไทยเองได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นจำนวนเงินถึง 1,186 ล้านบาท จากเงินจำนวนงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2532 ของกระทรวงมหาดไทยทั้งสิ้น คิดแล้วเป็นจำนวนเงินถึง 23 เปอร์เซ็นต์ของเงินรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ท่านประธานครับ คนเพียงในกรุงเทพมหานครได้ถึง 23 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ยังเหลืออีก 77 เปอร์เซ็นต์ เพื่อจะไปใช้จ่ายในเงินงบประมาณเพื่อช่วยเหลือพัฒนาประชาชนทั่วประเทศ ในหมวดของกระทรวงมหาดไทย นั่นเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง ท่านประธานที่เคารพรัก นอกจากนั้นในเรื่องข้อสังเกตของกรรมาธิการวิสามัญซึ่งฝากมาทุกปีงบประมาณก็คือในเรื่องของการซ้ำซ้อน ในการร่างงบประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งกระทำงานในลักษณะที่ซ้ำซ้อนกัน ไม่ว่าจะเป็นการ

เจาะบ่อบาดาลก็ดี ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กก็ดี ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการปรับปรุงถนนหนทางก็ดี กรรมาธิการเคยฝากมานักต่อนัก หลายต่อหลายปี แต่รัฐบาลทุกรัฐบาลในการยกร่างงบประมาณก็ไม่เคยพิจารณาและเหลียวแลให้ความสำคัญเหล่านี้เลย ท่านประธานที่เคารพรักครับ ผมอยากจะฝากในส่วนหนึ่งในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณนั้น ประชาชนทั่วประเทศซึ่งอยู่ตามชนบทมุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าในเรื่องของการพิจารณาจัดสรรงบประมาณนั้นเขานำจะได้รับการพิจารณา น่าจะได้รับการช่วยเหลือ น่าที่จะได้รับการปกป้อง เพราะว่าสิ่งเหล่านี้งบประมาณแต่ละปีของรัฐบาลนั้นจะส่งผลต่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนตามชนบทเป็นอย่างยิ่ง เขารองบประมาณเขารอการจัดสรรความช่วยเหลือจากรัฐบาลเหมือนกับการรอฝน ซึ่งแล้วแต่ว่าฝนจะตกมากหรือน้อยเพียงใด ท่านประธานที่เคารพรัก ผมอยากฝากรัฐบาลนี้ให้ได้คิดให้ได้พิจารณาว่าทำอย่างไรจะทำให้เงินงบประมาณทุกบาททุกสตางค์นั้นได้รับการพิจารณาจัดสรรแจกจ่าย ให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนทั่วประเทศโดยชอบธรรม มิใช่แต่เพียงว่าการจัดสรรงบประมาณนั้นมุ่งประโยชน์แต่เพียงการจัดสรรเพื่อเพียงคนกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่ง ในเรื่องของธุรกิจในลักษณะงบประมาณปี 2532 นี้มันเป็นการร่างงบประมาณเพียงเพื่อที่จะช่วยเหลือประชาชนหรือนักธุรกิจเพียงกลุ่มหนึ่งซึ่งพอที่จะมีรายได้เลี้ยงตัวอยู่แล้ว ในขณะที่เราเองกลับให้ความสำคัญกับประชาชนคนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตัวเองได้มากนักเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียว

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมฝากประเด็นเหล่านี้ไปยังรัฐบาล และผมก็คิดว่าในการแปรญัตติงบประมาณ หากรัฐบาลยังไม่ดำเนินการแก้ไขในเรื่องข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการงบประมาณ ซึ่งฝากไว้ตั้งแต่ปี 2527 มาจนถึงปี 2531 แล้ว ผมคิดว่าในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถือว่ารัฐบาลนี้หลู่เกียรติของคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร ครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . คุณชาญชัยครับ

นายชาญชัย ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ชาญชัย ปทุมารักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครปฐม พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็เช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้ดูงบประมาณไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้จัดสรรให้กรมชลประทาน 11,177,431,600 บาทนั้นกระผมคิดว่า กรมชลประทานนั้นที่มีเขตความรับผิดชอบที่จะต้องหาแหล่งน้ำให้กับเกษตรกรทั่วประเทศนั้น ยังเป็นเงินจำนวนน้อยอยู่ แต่สิ่งหนึ่งที่วันนี้อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องนั้น ก็เนื่องจากกรมชลประทานที่ได้รับจัดสรรงบประมาณแต่ละปีนั้น ไปสร้างแหล่งน้ำและไปทำการก่อสร้างนั้นอยากจะให้เจ้าหน้าที่ที่ควบคุมดูแลการก่อสร้างนั้น เพื่อให้งบประมาณนั้นใช้ไปเต็มเม็ดเต็มหน่วยถูกเป้าหมายที่ทางสภาแห่งนี้ ได้อนุมัติงบประมาณให้หน่วยงานกรมชลประทานได้ไปดำเนินการก่อสร้าง เนื่องจากมีประชาชนที่ได้ร้องเรียนมาแต่ละภาคแต่ละจังหวัดนั้นเป็นจำนวนมากมาย ก็เนื่องจากการก่อสร้างนั้นยังไม่ถึงฤดูที่เขตความรับผิดชอบที่อาจจะใช้งานได้มากกว่านั้นก็เกิดความชำรุดเสียหายขึ้น ก็เนื่องจากหน่วยงานเหล่านั้นอาจจะเป็นการที่การควบคุมดูแลไม่ทั่วถึงหรืออย่างไรนั้น กระผมเองก็ไม่อาจจะทราบได้ เพราะว่าทางภาครัฐบาลเองก็ทราบดีว่า แม้กระทั่งกรรมาธิการติดตามงบประมาณรายจ่ายก็ได้ไปติดตามตามที่ผู้ร้องเรียนมาเป็นจำนวนมากมาย ฉะนั้นงบประมาณที่ได้จัดสรรไปจึงไม่เกิดเป็นมรรคเป็นผลตามที่ได้ตั้งหวังไว้ ก็อยากจะให้รัฐบาลนั้นช่วยควบคุมดูแล ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็เป็นรัฐบาลที่เรียกว่าประชาธิปไตยอย่างเต็มรูปแบบแล้ว ก็อยากจะให้หน่วยงานต่าง ๆ นั้นได้ใช้งบประมาณไปถูกต้องตามที่ประชาชนได้ตั้งหวังไว้ ฉะนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้น ซึ่งได้ดูแลความรับผิดชอบต่อเกษตรกรทั่วประเทศซึ่งมีประชากร 80 เปอร์เซ็นต์ของประเทศที่เป็นเกษตรกรนั้น ซึ่งได้ร้องเรียนโดยเฉพาะเกษตรกรชาวนา เนื่องจากการทำนาแต่ละปีนั้นที่จะต้องอาศัยพืช อาศัย

ยาปราบศัตรูพืชและปุ๋ยนั้น ซึ่งปัจจุบันนี้ถ้าไม่อาศัยปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชนั้น การตั้งหวังไว้ที่เราจะได้ผลเก็บเกี่ยวที่เต็มเม็ดเต็มหน่วยก็คงจะไม่ได้ โดยเฉพาะทาง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงไปเมื่อภาคเช้าว่าจะมีการทำนานั้นประมาณ 60 ล้านไร่นะครับ ฉะนั้นสิ่งที่น่าเป็นห่วงก็คือเกษตรกรได้ร้องเรียนว่า ปุ๋ยที่จะออกมานั้นช้ากว่าปุ๋ยที่พ่อค้าคนกลางที่จะมาขายในท้องตลาด ก็เนื่องจากกลไกของทางรัฐนั้นที่ได้รับผิดชอบโดยเฉพาะ อ.ต.ก. นะครับ และยังมีอีกหลายหน่วยงาน กระผมเองก็คงจะไม่ต้องเอ่ยถึงหน่วยงานต่าง ๆ ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับผิดชอบอยู่ว่า เพราะเหตุใดปุ๋ยที่กระทรวงเกษตรที่จะแจกจ่ายขายให้กับเกษตรกรนั้นจึงล่าช้ากว่าที่ตัวแทนจะออกไปจำหน่ายให้กับเกษตรกร เพราะไม่ทันเหตุการณ์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่ร้องเรียนมามากในเวลานี้ปัจจุบันนี้ก็คือ ยาปราบศัตรูพืชที่ต้องใช้กับเกษตรกรต่าง ๆ เหล่านั้นมีราคาสูงขึ้น จะหาทางแก้ไขอย่างไรนั้น ก็อยากจะฝากท่านประธานช่วยผ่านไปยังผู้เกี่ยวข้องให้หาทางลดหย่อนผ่อนปรนให้กับเกษตรกรซึ่งยากไร้ และก็เนื่องจากต้องซื้อของที่มันแพงกว่าในท้องตลาด ที่ร้องมามากที่สุดก็คือ ผู้ยากไร้ต้องไปกู้เงินจาก ธกส. และก็ต้องซื้อผลิตผลหรือพูดง่าย ๆ ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จาก ธกส. นั้น ฉะนั้นก็ขอให้ช่วยแก้ไขสิ่งเหล่านี้ เพราะว่ากระผมเองก็ได้รับการร้องเรียนมา วันนี้ก็ได้มีโอกาสที่มาพิจารณางบประมาณร่วมกันก็ขอฝากภาครัฐบาลไปเกี่ยวกับเรื่องเกษตรกร ฉะนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งน้ำซึ่งเมื่อปีที่แล้วคือปีนี้นะครับ นาปรังก็ได้รับความเสียหายอย่างมาก แต่ในช่วงฤดูฝนนี้ฝนก็ได้ตกหนักในภาคกลางและภาคอื่น ๆ อีก แต่นาปรังในปี 2532 นั้น กระผมก็ยังมีความห่วงใยว่า โดยเฉพาะภาคกลางนั้นต้องอาศัยแหล่งน้ำจากเขื่อนภูมิพลและเขื่อนเจ้าพระยา และโดยเฉพาะที่จังหวัดอ่างทอง จังหวัดนครสวรรค์หรือภาคกลางอีกหลายส่วนได้รับผลกระทบน้ำท่วมอยู่ แต่เนื่องจากหลังจากน้ำได้ยุบลงไปแล้วหรือลดลงไปแล้วนั้น กระผมก็ยังมีความห่วงใยว่า ทางภาคกลางนั้นคงจะมีความเดือดร้อนเหมือนดังที่ปีที่แล้ว ก็คือจังหวัดภาคกลางหลายจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งนครปฐม เมื่อปีที่แล้วก็ต้องมาร้องเรียนต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีในอดีต คือ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

พร้อมทั้งคณะรัฐบาลชุดที่แล้วได้ช่วยกันแก้ไข เพื่อผันน้ำมาจากแหล่งน้ำจังหวัดกาญจนบุรี หรือเขื่อนวชิราลงกรณ์ ลงมาสู่แม่น้ำท่าจีน ให้กับเกษตรกรของเรา ฉะนั้นก็ขอฝากรัฐบาลช่วยหาทางที่จะหาแหล่งน้ำในอนาคตให้กับเกษตรกรอีกทางหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรชาวสวนก็ได้ฝากมาว่า ในกาะที่ทางภาครัฐบาลส่งเสริมให้ทำผลิตผลส่งออกนั้น ปีนี้ผลิตผลส่งออกโดยเฉพาะอย่างยิ่งส้มโอ ซึ่งได้รับผลกระทบอย่างหนัก เพราะว่าตลาดใหญ่คือประเทศไต้หวัน ซึ่งได้เคยรับผลิตผลของส้มโอของหลายจังหวัด แต่เนื่องจากปีนี้ประเทศไต้หวันไม่ยอมให้ส้มโอของประเทศไทยเราเข้าในประเทศไต้หวัน ก็ทำให้ชาวสวนนั้นต้องขาดทุนหายนะไป เนื่องจากได้ลงทุนไปแล้วผลิตผลออกมาก็ไม่สามารถจะจำหน่ายได้นะครับ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งได้ตั้งยอดไว้ในจำนวนเงิน 12,377,837,000 บาท กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ท่านประธานครับ ทางหลวงแต่ละสายนั้นที่ได้ก่อสร้างไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ชี้แจงไปเมื่อภาคเช้าว่าจะมีการสร้างถนนสายเมน (Main) หลายสาย กระผมเองก็ดีใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายชาญชัย ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : แต่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางหลวงเพชรเกษมสายเก่า ซึ่งกำลังชำรุดทรุดโทรมอย่างหนักนะครับ และใช้การไม่ได้ และไม่ทราบว่าเจ้าหน้าที่ได้รายงานให้ทางรัฐบาลทราบหรือไม่ว่า ทางหลวงสายธนบุรี - ปากท่อ ที่รัฐบาลจะทุ่มเงินไปนั้น บัดนี้ก็ได้เป็นอัมพาตไปแล้ว ฝนตกเพียงไม่กี่วันน้ำก็ท่วมไม่สามารถเดินทางได้ และทางหลวงสายเพชรเกษมนั้นไม่ใช่เฉพาะนครปฐมทางหลวงสายเพชรเกษมนั้นมีความยาว 1,500 กว่ากิโลเมตร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายชาญชัย ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : ซึ่งจดชายแดนภาคใต้ ไม่ได้รับการเหลียวแลนะครับ ฉะนั้นที่พุทธมณฑล สาย 4 เมื่อปีที่แล้วกระผมก็จำได้ว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ....

เป็นนักธุรกิจผมจ้างพวกนี้เข้ามาจะต้องเสียภาษี 30 เปอร์เซ็นต์ เขาบอกว่าไม่ไหวหรอกครับ ถ้าเผื่อได้เงินเดือนเดือนละ 30,000 เสียภาษี 30 เปอร์เซ็นต์ ขอเป็นเงินเดือน 20,000 ที่เหลือเป็นค่าน้ำมันรถเสีย 5,000 ที่เหลืออีก 5,000 เป็นค่า เอนเทอเทนเมนท์ (Entertainment) เขาบอกเขาสู้ภาษีไม่ไหว แต่เท่าที่กรมสรรพากรได้เสนอไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นก็เป็นการลดภาษีตัวนี้ลงนะครับ ลดภาษีตัวนี้ลงมันมีหลายขั้นตอน แต่ตัวนี้จะเสียที่ว่าคนมีรายได้ 300,000 ถึง 400,000 บาทต่อปี จะเสียภาษีแค่ 15 เปอร์เซ็นต์ ผมว่าการลดภาษีนั้นจะช่วยให้คนมาเสียภาษีมากขึ้น และรายได้ของภาษีทางอ้อมนั้นจะสูงขึ้น จะสูงขึ้นอย่างไรล่ะครับ เพราะเมื่อคนเสียภาษีน้อยลง ก็มีเงินจับจ่ายมากขึ้น ก็ไปซื้อข้าวซื้อของก็เก็บภาษีการค้าได้มากขึ้น หรืออย่างบุคคลที่เสียภาษีสูงสุด คือ 55 เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ คือมีรายได้เกิน 2 ล้านบาท มีรายได้เกิน 2 ล้านบาทเสียภาษี 55 เปอร์เซ็นต์ มีทั้งหมด 200 กว่าคนเท่านั้นนะครับ ตามธรรมดาแล้วมันต้องมากกว่า ก็ดูอย่างท่านรองนายกพงส์ชิครับ เสียภาษีนี่ครับ ผมเปิดดูว่าเสียภาษีใน 200 คนนี่ปีหนึ่งเกิน 2 ล้านบาท ก็เดือนหนึ่งแค่ 200,000 ไม่มีซื้อรองนายกพงส์หรอกนะครับ ที่เสียภาษีอย่างนั้น ทำไมล่ะครับ เพราะเขาเอาเข้าไปหลบอยู่ในบริษัทกันหมด กินเงินเดือนน้อยแต่เอาเข้ารูปบริษัท แต่ว่าถ้าเผื่อท่านจะลดภาษีลงมา ผมคิดว่าจะมีผู้ที่จะไปเสียภาษีบุคคลธรรมดานั้นมากขึ้น ท่านอาจจะมีถึง 500 คน 600 คน ถ้าท่านเก็บภาษี 45 เปอร์เซ็นต์ ตามที่กรมสรรพากรเสนอมา เดิมนั้นถ้าเผื่อท่านมีรายได้เกิน 2 ล้านบาทขึ้นไป ท่านต้องเสียภาษีถึง 55 เปอร์เซ็นต์ อันนี้ผมว่าเป็นส่วนดี ก็ขอฝากไว้ด้วยนะครับ เพราะว่าท่านจะเก็บภาษีได้มากขึ้น และภาษีทางอ้อมท่านก็จะเก็บได้สูงขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับกระผมได้พิจารณาอ่านงบประมาณมาแล้วก็ค่อนข้างสับสนในตัวเลขบางตัวเลข กระผมใคร่ขอกราบเรียนนะครับว่า รายได้รวมของประเทศ 1.5 ล้านล้านบาทนั้น เรียกว่าเป็นรายได้รวมของประเทศที่สูงที่สุดในประวัติการ แต่งบลงทุนที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือว่าที่ท่านนายกท่านได้อ่านมาแล้ว งบลงทุนของเรานั้นมีแค่ 52,000 ล้านบาทเท่านั้น จริงครับ

มันเพิ่มจากปีที่แล้วมาประมาณ 29 หรือ 30 เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าถ้าเผื่อท่านมองภาพรวมของเศรษฐกิจแล้ว เวลานี้เศรษฐกิจเราดี นักลงทุนมาลงทุนกันมากฉะนั้นการที่เพิ่มงบลงทุนแค่ 52,000 ล้านบาทนั้น กระผมคิดว่ายังน้อยไปครับ นโยบายที่ท่านบอกว่าท่านจะกระจายรายได้ออกสู่ชนบท กับนโยบายที่ท่านได้อ่านมาเมื่อกี้นี้ของงบประมาณนั้น ผมคิดว่าคนทำงบประมาณคงคนอีกกลุ่มหนึ่ง คนเขียนนโยบายคงจะอีกกลุ่มหนึ่งมันไม่ตรงกันครับ เพราะว่างบประมาณที่ท่านได้ทำไว้นั้นนี่ ท่านได้มุ่งหนักไปทางด้านเศรษฐกิจและด้านป้องกันประเทศ กระผมอยากจะขอวกกลับมาว่า งบลงทุนนั้นถ้าเผื่อท่านได้เพิ่มเงินจำนวนนี้ออกไป การกระจายรายได้สู่ชนบท การกระจายอุตสาหกรรมออกสู่ชนบทนั้นจะมีมากขึ้น เพราะว่างบลงทุนไปลงทุนทางด้านสาธารณูปโภค เช่นทำถนนหนทางออกสู่ต่างจังหวัด น้ำประปา ไฟฟ้า เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งผมคิดว่างบลงทุนตัวนี้จะเป็นงบที่ไปช่วยเสริมสร้างกับงบการลงทุนของภาคเอกชนชาวไทยและเอกชนชาวต่างประเทศ ฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนว่างบลงทุนตัวนี้ถ้าเผื่อได้เพิ่มได้จะเป็นการกระจายรายได้ออกสู่ชนบทได้มากขึ้น แล้วก็ประชาชนชาวไร่ชาวนา ชาวชนบทจะมีงานทำมากขึ้น ไม่ต้องเข้ามาทะลักทำงานอยู่ในภาคกลางหรือในกรุงเทพมหานคร กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนท่านประธาน ฝากไปทางท่านคณะรัฐมนตรีนะครับ การทำนโยบายนั้นนี่ นโยบายงบประมาณนั้นนี่เราดูได้ว่าเจตนารมณ์ของรัฐบาลต้องการเน้นหนักไปทางใด การทำนโยบายนั้นถ้าเผื่อท่านทำนโยบายลงทุนมากงบประมาณมากเกี่ยวกับการค้า การอุตสาหกรรม การเศรษฐกิจ ก็หมายความว่ารัฐบาลชุดนี้ต้องการที่จะให้มีเศรษฐกิจเติบโต เศรษฐกิจเจริญขึ้น ท่านได้ตั้งงบประมาณทางเศรษฐกิจไว้แล้วประมาณ 47,800 ล้านหรือประมาณ 50,000 ล้าน ก็เรียกว่าสูงอยู่

งบประมาณทางด้านการป้องกันประเทศ ท่านก็มีเจตนาที่จะปกป้อง ป้องกันประเทศ ท่านได้ตั้งงบประมาณนี้ไว้ งบประมาณป้องกันประเทศถึง 50,000 ล้านบาท ถ้าเผื่อจะเทียบกับเมื่อปีที่แล้วนั้นนี่ลดลงแค่ 0.2 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตรวมของประเทศ คือท่านตั้งไว้เมื่อปีที่แล้ว 17.6 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตรวมของประเทศ แต่ในปีนี้เทียบกับ

192
ก็สัก 10 เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ 2.9 เปอร์เซ็นต์ แล้วรายได้ที่น่าสงสารมากคือรายได้จากรัฐพาณิชย์ พูดง่าย ๆ คือรัฐวิสาหกิจซึ่งได้ใช้จ่ายเงินลงทุนตั้ง 500,000 - 600,000 ล้านบาทนี่นะครับมีรายได้เพียง 3.2 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ทั้งหมดที่นำมาใช้ในการเป็นรายการจัดทำงบประมาณคราวนี้ ซึ่งน่าสงสารมากนะครับ รัฐพาณิชย์หรือรัฐวิสาหกิจที่เราลงทุนไปอย่างมากมายนั้นไม่เคยเป็นความหวังให้กับประชาชนเลย มีแต่จะเป็นตัวที่จะสูบเลือดเนื้อจากประชาชนแล้วก็เอาไปทำนุบำรุงวิสาหกิจซึ่งขาดทุนอยู่แล้วนะครับ โดยที่ไม่ได้มองว่าจะดีขึ้นได้อย่างไร แล้วที่น่าสนใจไปมากกว่านั้นก็คือว่า รายได้จากรัฐวิสาหกิจที่บอกว่าประมาณ 9,000 ล้านนั้น เมื่อวิเคราะห์ไปในรายละเอียดแล้วก็ปรากฏว่า เป็นของโรงงานยาสูบนะครับกับสลากกินแบ่งเสียเกือบครึ่งนะครับ สลากกินแบ่ง 2,937 ล้านบาท แล้วก็จากโรงงานยาสูบ 1,184 ล้านบาท สองตัวเลขนี้รวมกันประมาณครึ่งหนึ่งประมาณ 4,000 กว่าล้านบาท แสดงว่ารัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ที่อยู่อีกตั้ง 60 - 70 แห่งนั้นก็ไม่ได้ทำรายได้อะไรให้กับรัฐบาล เป็นรัฐวิสาหกิจที่ไปในทางอบายมุขเสียมากกว่า คือมีแต่โรงหวยกับโรงยานะครับถ้ามองลงไปอีกก็จะมีโรงม้า โรงเหล้า โรงมวยนะครับ ซึ่งตอนนี้ก็ขยับจะแข่งม้าเป็นอาทิตย์ละสองเที่ยวหลังจากที่พูดเรื่องกาสิโนมาหลายครั้งแล้วก็ถูกวิจารณ์ไปแล้ว กระผมก็อยากจะขอประทานอนุญาตแนะนำเสียเลยว่า ถ้าไม่มีรายได้อื่น ๆ หรือไม่มีปัญญาจะหาเงินอย่างอื่นนี่ อยากจะให้ตั้งกาสิโนแห่งชาติ โสเภณีแห่งชาติ หรือกินรวบแห่งชาติไปเสียเลยนะครับจะได้หมดเรื่องหมดราวกันไป ก็จะเป็นรายได้หลักอย่างแน่นอน ดูแล้วไม่มีอย่างอื่นดีกว่านั้นนะครับ เราไม่ได้มุ่งเน้นที่การสร้างอุตสาหกรรมพื้นฐาน ไม่ได้มุ่งในการยั่วยุหรือกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรู้สึกอยากจะลงทุนให้มากขึ้น รายได้จึงมาจากภาษีเสียเป็นภาษีทางอ้อมเสียมากกว่าภาษีทางตรง เมื่อเช้านี้ก็มีคนอภิปรายไปเยอะแล้วว่าภาษีทางอ้อมนั้นเป็นการจัดเก็บที่ไม่เป็นธรรมสำหรับผู้มีรายได้น้อย เนื่องจากคนที่จะเติมน้ำมัน จะสูบบุหรี่หรือจะซื้อน้ำตาลซื้ออะไรก็ตาม จะต้องใช้เงินจำนวนเดียวกับคนที่มีสตางค์มาก เมื่อคนรวยและคนจนต้องเสียภาษีเท่ากันในการซื้อของแต่ละชิ้น ก็แสดงว่าความเท่าเทียมกันทางการ

เสียภาษีนั้นไม่เกิดขึ้นแล้ว เพราะว่าคนจนต้องแบกรับภาระมากกว่าคนรวย เนื่องจากเทียบฐานรายได้แล้ว คนรวยนั้นมีฐานรายได้มากกว่าฐานของคนจน มาดูทางด้านรายจ่ายนะครับ รายจ่ายของงบประมาณแผ่นดินเที่ยวนี้นั้น แทนที่จะจ่ายไปในทางซึ่งสร้างสรรค์นะครับ เช่นในการพัฒนาอาชีพ ในการสร้างงาน สร้างอาชีพใหม่ ในการลงทุนหรือการสาธารณูปการหรือบริการสาธารณะ ที่เรียกว่า พับลิค ยูทิลิตี้ (Public Utility) นี่นะครับ ปรากฏว่ารัฐบาลนั้นได้ใช้จ่ายไป 56.3 เปอร์เซ็นต์ คือเกินครึ่งนะครับ ไปกับเงินเดือนของราชการรัฐวิสาหกิจ ใช้หนี้และก็ความมั่นคง กล่าวคือเรื่องของการบริการรัฐบาลนั้น 15.3 เปอร์เซ็นต์ ใช้หนี้เสีย 23.3 แล้วก็เกี่ยวกับความมั่นคง 17.7 เมื่อรวมกันแล้ว 3 ตัวเลขนี้ตกเข้าไป 56.3 เปอร์เซ็นต์ เคราะห์ดีนะครับที่มีงบการศึกษามาช่วยไว้ กล่าวคือใช้เงินประมาณ 17.2 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งทำให้มองเห็นว่า มีการพิจารณาที่จะทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นบ้างจากการศึกษาหรือการให้ความรู้เบื้องต้นแก่ประชาชน ที่น่าสงสารมาก ก็คือการท่องเที่ยวนะครับ มีงบเพียง 0.7 เปอร์เซ็นต์ และการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี 0.6 นี่ไม่ได้พูดเอาใจท่านรัฐมนตรีประจวบ ไชยสาส์น นะครับ ที่จริงแล้วท่านทำงานหนักมากเพื่อจะให้ประเทศนี้นั้นเป็นประเทศที่พัฒนาเศรษฐกิจขั้นพื้นฐานจะต้องอาศัยความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเป็นอย่างมาก ที่ผ่านมานั้นเรามีแต่การใช้ที่เรียกว่า เทคโนโลยี แอพพลาย (Technology apply) นะครับ ไม่มีเทคโนโลยี ทรานซ์เฟอร์ (Technology transfer) คือเอาของเขามาใช้ ใช้ไม่เป็นแล้วก็คืนเขาไป ซ่อมก็ซ่อมไม่เป็น แล้วก็ผู้เชี่ยวชาญนั้นก็ขอยืมตัวเขามาชั่วคราว เซ็นสัญญากันเป็นปีบ้าง 6 เดือนบ้าง เสร็จแล้วเขาก็กลับบ้านเขาไป เขาก็หอบหิ้วของเขาไปด้วย ถ้าไม่เอาไปเราก็ใช้ไม่ได้ แทนที่เราจะมุ่งเน้นในเรื่องของการที่จะถ่ายทอดเทคโนโลยีนี้มาเป็นของเรา ส่งคนไปเรียนหรือส่งผู้เชี่ยวชาญไปประจำแล้วก็พยายามถอดถ่ายความสามารถมาเป็นของเราที่ใช้คำว่า เทคโนโลยี ทรานซ์เฟอร์นั่นแหละครับ ซึ่งจะต้องใช้เงินมากกว่านี้ ที่น่าแปลกใจมากก็คือ งบประมาณในการส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น มีเพียงนิดหน่อยเพียง 526.3 ล้านบาท แล้วรัฐบาลก็ยังอุตส่าห์

ประมาณว่าจะมีรายได้เข้าประเทศจากการท่องเที่ยวถึง 79,000 ล้านบาท ซึ่งไม่ได้สูสีกันเลยนะครับ เงินตั้ง 79,000 ล้านบาทนี่ครับ รัฐบาลลงทุนเพียง 526.3 ล้านบาท ในการที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งน้อยมากเหลือเกิน รายได้จากการท่องเที่ยวนั้นว่ากันว่าจะเป็นรายได้ที่ทำไม่อันดับ 2 ก็อันดับ 3 ของประเทศ และทำท่าจะเป็นอันดับ 1 ด้วยซ้ำไป จากการที่เรามีทรัพยากร มีสถานที่ท่องเที่ยว มีวัฒนธรรมประเพณีที่สวยสดงดงาม และก็มีประชาชนที่ยิ้มแย้มแจ่มใส กระผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะมุ่งเน้นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับประเทศชาติมากกว่านี้ สังเกตดูง่าย ๆ ว่าเราอยู่ที่บ้านนะครับ จะมีโทรทัศน์นี้นะครับโฆษณาการท่องเที่ยวของมาเลเซีย สิงคโปร์ อินเดีย เข้ามาอยู่ในห้องนอนเลยนะครับ เรียกว่า ลูกลึกมากทีเดียว ในขณะที่เรานั้นไม่ได้ทำสิ่งเหล่านี้เลย ผมเคยสอบถามทางการท่องเที่ยวว่าทำไมถึงไม่ทำ เขาบอกมีงบประมาณจำกัดทำไม่ได้ แค่นี้ก็แย่แล้ว ใช้งบประมาณมากเหลือเกิน อันนี้อยากจะฝากว่าถ้าเผื่อทำได้นะครับ สามารถที่จะแปรญัตติในขั้นต่อไปนะครับ ในขั้นที่ 3 ในวาระ 3 ว่าจะเพิ่มงบประมาณในส่วนนี้ได้หรือไม่ เพราะมันไม่สูสีกันเลยกับรายได้และรายจ่ายที่เราได้รับอยู่ในขณะนี้นะครับ ข้อสังเกตที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณนี้ก็มีอยู่ว่างบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลนี้นะครับ ในเรื่องที่เกี่ยวกับรัฐพาณิชย์หรือรัฐวิสาหกิจนั้นนับวันแต่จะแย่ลงนะครับ แย่ลงเรื่อย ๆ ถ้าดูตัวเลขจากรัฐวิสาหกิจ ตั้งแต่ปี 2528, 2529, 2530, 2531, 2532 เป็นต้นมานะครับ 5 ปี รายได้ลดลงจาก 3.6 เปอร์เซ็นต์ เป็น 4.1 และก็ 4.4 เพิ่มขึ้นและลดลงนะครับถึงปี 2532 นี้ 3.4 คือดีขึ้นแล้วก็แย่ลงนะครับ สูงสุดคือเมื่อปี 2530 นะครับ 4.5 เปอร์เซ็นต์ของรายรับ พอมาถึงปี 2532 นี้กลับลดลงเหลือเพียง 3.4 เปอร์เซ็นต์ของรายรับ ซึ่งจะเห็นว่ารัฐวิสาหกิจนั้นเป็นปัญหามาก สำหรับการที่เราจะทุ่มเทหรือการที่จะเลี้ยงไว้ต่อไปนะครับ เพราะเป็นเด็กที่ถ้าเผื่อภาษาชาวบ้านเขาเรียกว่า เลี้ยงไม่โตนะครับเป็นอินแฟนท์ อินดัสทรี (Infant industry) คืออุตสาหกรรมที่ยังเป็นทารกอยู่ เพราะไม่ได้ใช้หลักการบริหารที่เรียกว่าประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประหยัด หรือเอฟฟิเซียนซี (Efficiency)

เอฟเฟคตีฟลี (Effectively) และ อีโคโนมี (Economy) ทุกรัฐวิสาหกิจขณะนี้บางแห่งมีรายได้สูงนะครับ แต่ว่าทำบัญชีให้ขาดทุน เพื่อจะได้ไม่ต้องส่งเข้าคลังนะครับ เมื่อมันขาดทุนแล้วก็ไม่ต้องส่งเข้าคลัง ก็ไปจัดสรรกันในรูปต่าง ๆ ด้วยการซุกซ่อนกำไรไว้ในบรรทัดต่าง ๆ ซึ่งถ้าไม่ใช่นักตรวจสอบแล้วจะดูไม่ออกว่าเขาทำอะไรกันบ้าง อยากจะขอให้ดู ถ้าเผื่อท่านมีหนังสือเล่มสีน้ำเงินอยู่ในมือนะครับดูหน้า 78 ในตรงนี้น่าสนใจอยู่ 2 บรรทัด คือการท่าเรือแห่งประเทศไทย ปีที่แล้วไม่มีงบรายจ่ายเลยนะครับ รัฐบาลไม่ต้องช่วยเลย ในปีนี้ต้องจ่ายให้เขา 269.7 ล้าน อคส. ซึ่งปีที่แล้วไม่ได้ตั้งงบเลย ปีนี้ตั้งไว้ 533.2 ล้าน อันนี้จะแปลเป็นอะไรไม่ได้นอกจากแปลว่าขาดทุน แล้วก็มาเอางบประมาณของภาษีไปชดเชยการขาดทุนดื้อ ๆ เลยนะครับ โดยที่ไม่มีเหตุผลอะไรทั้งสิ้นเลยนะครับ จากจุดนี้จะเห็นว่า รัฐบาลนั้นพยายามที่จะทำงบประมาณให้พอดูได้นะครับ แต่ไม่ได้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงนะครับ วิสาหกิจบางอย่างนั้นทำรายได้ล้นเหลืออยู่แล้วนะครับ มีรายได้เดือนหนึ่งเป็นหมื่น ๆ ล้าน แต่ก็ยังอุตส่าห์ตั้งงบไว้ให้นะครับยกตัวอย่างเช่น การทางพิเศษแห่งประเทศไทยนั้น ซึ่งพวกเราเสียเงินกันวันหนึ่ง 20, 40, 60 นะครับ ปรากฏว่ายังอุตส่าห์ตั้งไว้ 67.3 ล้านบาทเท่ากับปีที่แล้ว นี่ก็แสดงว่าไม่ได้มีเหตุผลอะไรทั้งสิ้นนะครับ เพียงแต่ว่าเขาไม่ได้ขอเปลี่ยน ไม่ได้ขอเพิ่มก็ให้เขา 67.3 ล้านบาทเหมือนเดิม ทั้ง ๆ ที่ไม่จำเป็นจะต้องใช้จ่ายเงินในด้านนี้เลยก็ยังทำกันอยู่นะครับ กระผมมีความเห็นเป็นส่วนรวมนะครับ นี่เป็นเรื่องของมหัพภาคนะครับ ถ้าเผื่อรัฐบาลนี้ตั้งใจจะทำงานให้เห็นเป็นชิ้นโบว์แดงว่า เป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ แล้วก็รู้สึกรู้ร้อนรู้หนาว รู้จักในความเดือดร้อนของประชาชนและห่วงใยประชาชนแล้ว งบประมาณนี้น่าจะมุ่งเน้นในการสร้างงานในชนบท มุ่งเน้นในการลงทุนที่เป็นอาชีพในอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง ไม่ใช่ขนาดใหญ่นะครับ แล้วก็มุ่งสร้างอาชีพใหม่ให้กับประชาชนไม่ใช่มุ่งสงเคราะห์รัฐวิสาหกิจที่ขาดทุนแล้วขาดทุนอีก แต่ขณะเดียวกันก็ไม่จำเป็นจะต้องเอาเงินไปอุดหนุนรัฐวิสาหกิจที่ขาดทุนอยู่ตลอดเวลานะครับ ให้มีโอกาสอยู่ได้ ควรจะขายหรือจะโอน

196

หรือจะให้เช่าช่วงอะไรก็แล้วแต่นะครับ ใกล้ ๆ นี่ครับ ก็มีสวนสัตว์ดุสิตอยู่นะครับก็ยังอุตส่าห์เบิกเงินนะครับ 6 ล้านกว่าบาท ผมขออนุญาตดูตัวเลข เบิกน้อยไปนิดหน่อยนะครับ เดิมทีใช้มากกว่านี้ เดิมทีสวนสัตว์ดุสิตนั้นใช้ 8.1 ล้านนะครับ ปีนี้ปีใหม่ขอ 6.2 ล้าน ที่ขอลดไปล้านกว่านี้ไม่ใช่ว่า เก็บเงินค่าตั๋วได้ดีขึ้นอะไรขึ้นหรอกครับ สัตว์มันตายเยอะนะครับ ก็เสียค่าอาหารลดน้อยลงไป สวนสัตว์นั้นไม่ได้เป็นวิสาหกิจใหญ่โตอะไร แต่กระผมเห็นว่าถ้าเผื่อเราจะจับจุดนี้ขึ้นมาเป็นประเด็น จะเห็นว่าขณะนี้วิสาหกิจส่วนนี้ไม่มีความหมายสำหรับประชาชนเลยนะครับ คนไม่ได้มาท่องเที่ยวในสวนสัตว์ดุสิตมากมายนัก เขาไปเที่ยวที่สวนสัตว์พาต้า ไปเที่ยวตามสวนสยาม ฟาร์มจระเข้ ชาฟารี กันเสียมากกว่า เพราะไม่ได้ขอประทานโทษถ้าเผื่อจะล่วงเกินคนที่ควบคุมองค์การสวนสัตว์ ไม่ได้มีการพัฒนา ไม่ได้ปรับปรุง ไม่ได้อะไรเลยนะครับ ว่ากันว่าสิงก็ไม่ได้จับมาเล่นละครนะครับ แต่ว่านั่งหลับตอนที่เราอภิปรายวันพุธ วันพฤหัสนี่ตกต้นไม้ตายไปบ้างก็มี อะไรก็มีนะครับ เพราะไม่ได้ฝึกอาชีพอะไรให้เขามากกว่านั้น คนจะดูละครสิงต้องไปดูที่พาต้า ยกตัวอย่างเป็นต้น ขอประทานโทษ ไม่ใช่นอกเรื่องประเด็นก็คืออยู่ที่ว่าถ้าเผื่อจะใช้งบประมาณให้เป็นประโยชน์แล้ว ไม่เกี่ยวกับว่าเราจะตั้งงบมากหรืองบน้อยนะครับ ถ้าเราหาเงินได้มาก เราใช้มากหน่อยไม่เป็นอะไร แต่นี่เราหาเงินได้น้อย แล้วเราก็พยายามจะใช้มาก แล้วก็กะว่าเราจะหาเงินมาชดเชยให้ได้ งบประมาณรายจ่ายที่เพิ่มขึ้น 17.2 เปอร์เซ็นต์นั้น ว่ากันว่ารัฐบาลมีความมั่นใจว่าจะจัดเก็บภาษีได้ แต่กระผมในฐานะที่เป็นประชาชน ผมมองเห็นว่าคงจะยากนะ เพราะเราไม่เคยทำได้ขนาดนั้นเลย พอไม่ได้เข้าจริง ๆ รัฐบาลทำอย่างไรครับ รัฐบาลก็ไปกู้เงินมาเที่ยวนี้ก็กู้ 23,000 ล้านบาท แล้วประเทศไทยเป็นประเทศเดียวในโลกนะครับที่เอาเงินกู้นี่มาลงเป็นรายรับ ขอเรียนย้ำตรงนี้นะครับ เป็นประเทศเดียวในโลกนะครับที่เอาเงินกู้มาลงเป็นรายรับ เงินกู้นี่ถ้าเผื่อเป็นภาษาของภาคเอกชนเขาเรียกว่ากู้ยืม คือเป็นการค้าขายขาดทุนก็ไปกู้ยืมมาปะไว้ไม่ให้ล้มละลาย แต่ว่ารัฐบาลนั้นไปกู้เขามาแล้วลงว่าเป็นรายรับ เพราะฉะนั้นพอเก็บภาษีไม่ได้หรือหารายได้ไม่ คัพเวอร์ (cover) หรือไม่เต็ม

วง.เงิน ก็ไม่ยากอะไรก็ไปกู้มาแล้วบอกเป็นรายรับ ถึงแม้จะคุยว่ารายการกู้เงินนี่ลดลงไปก็ตาม คือแทนที่จะกู้ 4,000 ล้าน ก็กู้เพียง 23,000 ล้าน ขอโทษ แทนที่จะกู้ 40,000 ล้านกู้เพียง 23,000 ล้าน แต่อย่าลืมว่ารายการชำระคืนต้นเงินกู้ปีใหม่นี่นะครับสูงขึ้นถึง 22.9 เปอร์เซ็นต์ คือต้องใช้หนี้เขาถึง 21,355 ล้าน ซึ่งสูงมาก ปีที่แล้วก็ใช้ไม่ถึงขนาดนั้น เพราะฉะนั้นเราไม่มีปัญหา ไม่มีเหตุผลใดที่จะกู้มากกว่านั้นในเมื่อเราจะต้องใช้เงินกู้มากอยู่แล้วมันก็กู้น้อยหน่อยมันก็สมเหตุสมผล ทั้งกู้ทั้งใช้หนี้สูง ๆ ใครเขาจะเชื่อนะครับว่าเราไม่มีเงินจริง ๆ เห็นไหมครับว่าในจุดนี้เป็นการซุกซ่อนตัวเลขที่คนทั่ว ๆ ไปดูแล้วสวยงามไว้ แท้ที่จริงแล้วยังไม่ได้ใช้ความสามารถในทางที่ถูกที่ควรนะครับ ในฐานะที่ทางกระผมก็เป็นฝ่ายที่ควบคุมการใช้จ่ายของรัฐบาลนะครับ กระผมขอตั้งข้อสังเกตว่า เงินรายจ่ายที่เพิ่มมา 17.2 เปอร์เซ็นต์นี้ รัฐบาลจะมีปัญญาหาภาษีอากรหรือไปหารายได้อะไรมาใช้ได้หรือ ตามเป้าหมายหรือ หรือว่าจะทำให้เกินเป้าอย่างปีที่แล้วจะได้หรือทั้ง ๆ ที่พยายามนี่นะครับ

ประการต่อไปก็คือว่า รัฐบาลได้สร้างบรรยากาศให้ประชาชนมีความอยากจะร่วมมือร่วมใจเต็มใจในการชำระภาษีแค่ไหน ที่ผ่านมานี้กราบเรียนตรง ๆ ว่า ประชาชนรู้สึกเอือมระอา แล้วก็ไม่ค่อยจะเต็มใจเท่าไร เพราะว่าภาษีนั้นไม่ได้กลับคืนสู่ประชาชนอย่างเป็นรูปธรรมภาษีนั้นได้ถูกใช้ไปในสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ในทางด้านพัฒนาเศรษฐกิจ ได้ถูกใช้ไปในสิ่งที่ค่อนข้างจะฟุ่มเฟือย หรือเป็นการชำระหนี้ที่เกิดจากการบริหารงานผิดพลาด เช่นกรณีทรัสต์ 4 เมษาเป็นต้นนะครับมากกว่า ประชาชนมีความรู้สึกว่า ความซื่อสัตย์สุจริตของข้าราชการบางหน่วยนั้นยังไม่เพียงพอที่จะฟุ่มเท มีคนพูดเสมอนะครับว่า ถ้าได้ไปแล้วใช้เต็มเม็ดเต็มหน่วย กลับมาคืนมาสู่ประชาชนจริง ๆ นี่เสียเท่าไรเท่ากัน ไม่ต้องมาหลบ ๆ ซ่อน ๆ ไม่ต้องมาโกงภาษี ไม่ต้องมาแจ้งเท็จเพราะมันเสี่ยงเกินไป ถ้าเผื่อเสียแล้วมันได้กลับคืนมาจริง ๆ เสียเท่าไรก็ได้ขอให้เป็นอย่างนั้นเถอะ แต่ปรากฏว่าจนเดี๋ยวนี้นะครับ ผมคิดว่าประมาณ 20 ปีมานี้ก็ยังไม่เคยมีบรรยากาศว่า จะทำให้ประชาชนร่วมมือร่วมใจเสียภาษีรัฐบาลนี้จะเป็นตัวอย่างได้ไหมครับ ในการที่จะชี้นำหรือสร้างบรรยากาศใหม่ให้ประชาชน

รู้สึกอยากจะเสียภาษีเต็มเม็ดเต็มหน่วยมากขึ้นสักครึ่งหนึ่งก็ยังดี วิธีการจัดเก็บภาษีของรัฐบาลเอง กระผมก็ค่อนข้างจะเอือมระอานะครับ คือไม่ใช่เรื่องของความซ้ำซ้อนอย่างเดียวนะครับ ซ้ำซ้อนนะเป็นส่วนหนึ่ง ถ้าใครจะเปิดร้านอาหาร ขายเหล้า ขายบุหรี่ ขายเบียร์ต้องจดทะเบียนประมาณ 5 หรือ 6 ฉบับ ผมก็จำไม่ได้นะครับถึงจะสามารถเปิดร้านได้ ไม่อย่างนั้นจะถูกเจ้าหน้าที่มารีดมาไถ มาขู่เช้าขู่เย็น อ้ายเวลาที่เขาจะประเมินรายได้จากการขายนี่ครับ อ้ายวันธรรมดาก็ไม่มา มาเย็นวันศุกร์ปลาย ๆ เดือน มานั่งกินฟรีนะครับ แล้วยังมีใบหน้าอดทนไปเก็บเงินเขาอีกนะครับ กินก็กินฟรีแล้วยังมาขู่เข็ญมาอะไรต่าง ๆ แล้วไม่ทราบว่าเงินจำนวนนี้เข้ารัฐบาลสักเท่าไร เพราะมีการต่อรองกันว่า ถ้าจะเสียเท่านี้ก็ได้แต่ต้องเอามาเท่านี้ไม่มีใบเสร็จนะ ซึ่งเจ้าหน้าที่เหล่านี้มือไม้ของรัฐบาลเหล่านี้ ทำความเอือมระอาให้กับพ่อค้าประชาชนมากเหลือเกิน กระผมไม่ได้พูดตามอย่างเขานะครับ ก็มีกิจการบางอย่างซึ่งต้องเสียภาษีในลักษณะนี้ กิริยามารยาทก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง กระผมเองเคยเสียภาษีแล้วก็ไม่เต็มนะครับ คือคิดผิดไปไม่กี่พันหรอก 3,000 - 4,000 บาท ก็ไปสารภาพแล้วก็ขึ้นไปเสียให้เขาถูกต้องตามธรรมเนียม ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่นั้นดูเราเหมือนกับผู้ร้ายหรือโจรกลับใจนะครับ ไม่ได้ให้เกียรติเลยนะครับ เราเอาเงินส่วนที่ยังเสียภาษีไม่ครบไปจ่ายให้ ขอประทานโทษเถอะ (ให้เงินเดือนเขา) นะครับ หน้าก็ไม่มอง หน้าก็บึ้ง พูดจาก็ขู่ตะคอก นี่คือเหตุผลที่ว่า รัฐบาลได้สร้างประสิทธิภาพ หรือพัฒนาความสามารถของคนที่จัดเก็บภาษีทั้งศุลกากร ภาษีสรรพสามิตเหล่านี้ให้เหมาะสมกับหน้าที่การงานที่รัฐบาลได้มอบหมายให้แล้วหรือยัง นอกไปจากนั้นแล้ว รัฐมนตรีเองก็ควรจะได้สร้างภาพของความซื่อสัตย์และคุณธรรมให้ปรากฏอย่างชัดเจน เอาละเวลาแค่ 2 - 3 นาที อาจจะไม่ชัดเจน แต่ว่าต่อไปน่าจะชัดเจน ที่ผ่านมานี้มันก็ยังคาบลูกคาบดอกอยู่นะครับยังค่อนข้างจะหวาดเสียวอยู่ มีเรื่องราวฉาวโฉ่เกิดขึ้น เป็นเรื่องเป็นครั้งคราว โชคดีที่มันมีเรื่องใหญ่ ๆ มาเป็นข่าว เช่น เรื่องปุ๋ย ปุ๋ยนางงามนะไม่ใช่ปุ๋ยนา มีเรื่องผจญ มูลสัน มีเรื่องปรียานุช ปานประดับ นี่ก็จะมีอีกคนหนึ่งนางงามปลัดชิกนี่นะครับ ถ้าเผื่อชนะกลับมาก็ยังเป็นข่าวหน้า 1 ได้อีก

2 - 3 สัปดาห์ นอกจากนั้นข่าวดี ๆ ของรัฐบาลใหม่ก็ไม่ค่อยมีอะไรนะครับ มีแต่ความใหม่ มีแต่ความแปลกแล้วก็มีข่าวซึ่งค่อนข้างจะทำให้เสียเครดิตรัฐบาลเสียมากกว่า กระผมขอกราบเรียนย้ำสุดท้ายเลยครับว่า ผ่านน่ะคงผ่านนะครับ โดยเสียงส่วนใหญ่ของรัฐบาลนะครับ แต่อยากจะขอฝากดอนที่จะไปแปรญัตติกันนะครับว่า พยายามตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นออกแล้วพยายามที่จะทำให้ประชาชนช่วยตัวเองให้ได้มาก ๆ นะครับ แล้วเมื่อเขามีกำลังวังชาดีขึ้นแล้ว ทำมาหากินเก่งแล้ว เราจะไปเก็บภาษีทางตรงหรือจะเก็บภาษีสินค้าออกทีหลังนั้นจะเพิ่มพูนความมั่งคั่งให้กับประเทศได้มากกว่า แล้วก็กรุณาอย่าหลงผิดว่าเรานั้นจะเป็นนิคส์ (NICS) นะครับ เป็นนิคส์คือประเทศอุตสาหกรรมใหม่นั้นยังเป็นไม่ได้ภายในทศวรรษนี้ กระผมคิดว่าเป็นไม่ได้นะครับ นิคส์นั้นมาจากคำว่า นรก อิส คัมมิ่ง นะครับ เอ็น (N)มาจากคำว่านรก นะครับ ไอ (I) มาจาก อิส (IS) ซี (C) คือคัมมิ่ง (comming) คือถ้าเราพรวดพราดพัฒนาประเทศเป็นนิคส์นี่นะครับ นรกชัด ๆ เลยนะครับ ปัญหาแรงงาน ปัญหาแรงงานชั้นต่ำ สวัสดิการ ปัญหาการเรียกร้องจะตามมาหลายเท่าทวีคูณที่จะมานั่งเจรจากันเป็นคืน ๆ เพื่อจะขอวันนี้ อย่าเดินขบวนเลย พรุ่งนี้อย่าเพิ่งมาเลย ขออีกสักมื้อเถอะประเภทนี้จะทำไม่ได้ตลอดไป จะทำได้เพียงชั่วคราวเท่านั้น กระผมขอฝากรัฐบาลนะครับ ขอกราบเรียนท่านประธานฝากรัฐบาลว่า โปรดใช้ความพินิจพิจารณานะครับ ใช้งบประมาณอย่างประหยัดถึงแม้จะผ่านไปก็ตาม ถ้ามันพอที่จะเจียดจ่ายให้กับคนที่ลำบากกว่า หรือทำให้กับคนที่ยากไร้ได้มากกว่านี้จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งนะครับ เรามีประชากร 5 ล้านนั้น จริง ๆ แล้วชีวิตที่มีคุณภาพนี่มีไม่เกิน 15 เปอร์เซ็นต์ อีก 85 เปอร์เซ็นต์นั้นชีวิตบัดซบครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเจริญ เชาวน์ประยูรครับ

นายเจริญ เชาวน์ประยูร (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเจริญ เชาวน์ประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

200

จังหวัดเชียงใหม่ พรรครวมไทย ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ก่อนที่จะได้อภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ พุทธศักราช 2532 กระผมจะขอส่งบันทึกช่วยจำไปยังรัฐบาลเรื่องคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่ง ฯพณฯ พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 25 สิงหาคม พุทธศักราช 2531 ซึ่งมาถึงวันนี้แล้วก็ประมาณ 60 วันเท่านั้นเอง ที่ผมจะส่งบันทึกช่วยจำไปนี้นะครับ กระผมจะเอาเฉพาะที่เกี่ยวกับการพัฒนาชนบท และการกระจายอำนาจไปสู่ส่วนภูมิภาค ท้องถิ่น และที่เกี่ยวกับนโยบายการเกษตร ที่ทำกินของราษฎร เหตุผลที่กระผมอยากจะได้ให้รัฐบาลได้ทบทวนความทรงจำเกี่ยวกับเรื่องนี้นั้น โดยได้พิจารณาเห็นว่าคำแถลงนโยบายของรัฐมนตรีของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา ในคำแถลงที่ว่า กระผมและคณะรัฐมนตรีจะบริหารราชการแผ่นดินโดยคำนึงถึงความสุขของประชาชน นโยบายการเมือง ข้อ 2 จะส่งเสริมและปรับปรุงการกระจายอำนาจการปกครองสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น นโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน ข้อ 2 จะปรับปรุงระบบราชการให้เกิดความรวดเร็วทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในข้อต่อไปคือ ข้อ 3 จะปรับปรุงเงินเดือนค่าตอบแทนให้แก่ข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่ในการปกครองท้องถิ่นให้สอดคล้องกับค่าครองชีพ นโยบายด้านเศรษฐกิจ จะกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจไปสู่ส่วนภูมิภาค รวมทั้งจะมุ่งพัฒนาชนบทอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาความยากจนนโยบายด้านเกษตรกรรม ข้อ 4.3 จะช่วยเหลือเกษตรกรผู้ไร้ที่ทำกินโดยการปฏิรูปและออกเอกสารสิทธิ์ในที่ทำกิน ที่กระผมยกตัวอย่างมาย่อ ๆ นี้ รัฐบาลเพิ่งแถลงนโยบายไปเมื่อประมาณ 60 วันที่แล้วมานี้เอง และหลังจากนั้นไม่นานรัฐบาลก็ส่งร่างพระราชบัญญัติมายังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อขอความเห็นชอบ กระผมมีความเห็นใจรัฐบาล เพราะว่างบประมาณเป็นเครื่องมือของรัฐบาลที่จะบริหารประเทศ แต่กระผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าหลายสิ่งหลายอย่างที่รัฐบาลได้แถลงต่อสภานั้นเป็นที่น่าเป็นห่วง เพราะมันไม่สอดคล้องกับนโยบายที่ได้แถลงไว้เท่าที่ควร ในปีนี้รัฐบาลได้เสนองบประมาณมาทั้งสิ้น 285,500 ล้านบาท กระผมดูแล้วเห็นว่างบประมาณ

ทั้งหมดที่เสนอมาให้แก่กรม กองที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกระทั่งงบกลางนั้นไม่สอดคล้องกับนโยบายเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ส่งไปพัฒนาชนบทน้อยมาก ต่อมารัฐบาลก็อ้างว่าได้เก็บงบประมาณเพิ่มเติมได้อีก 3,000 กว่าล้าน ความจริงแล้วเป็นฝีมือของรัฐบาลที่แล้วมาแทนที่จะเอางบประมาณที่ได้เสนอเพิ่มเติมมาไปช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่ชาวนาผู้ยากไร้ แต่กลับเอามาทำอะไรท่านสมาชิกที่เคารพ กลับเอามาเป็นค่าใช้จ่ายเป็นค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ ซึ่งกรม กอง กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เป็นหนี้เขา รวมทั้งเอาไปอุดหนุนรัฐวิสาหกิจอีกส่วนหนึ่งด้วย ท่านประธานสภาที่เคารพในปีนี้ก็ยังมีลดงบประมาณอีกหลายอย่าง ในตอนแรกผมก็ได้บอกแล้วว่าจะเอาไปพัฒนาประเทศอย่างโน้นอย่างนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ทำกินของราษฎรซึ่งไม่มีเอกสารสิทธิ์ ปีที่แล้วปี 2531 กรมที่ดินได้ 46 ล้าน ปีนี้ได้ 48 ล้านซึ่งเพิ่มไปอีกเล็กน้อยเมื่อนึกถึงค่าของเงินแล้วมันไปกันไม่ได้เลย คิดไปแล้วอาจจะน้อยกว่าปีก่อนด้วยซ้ำไป กรมป่าไม้เคยขอมาเกี่ยวกับจะออกไปสำรวจกันที่เขตป่าสงวน ป่าจำแนกให้แก่ราษฎรเขาขอมา 411 ล้าน ถูกตัดเหลือ 226 ล้าน อันนี้หรือนโยบายของรัฐบาลกับนโยบายในการบริหารงบประมาณมันไม่สอดคล้องกันเลย เพราะฉะนั้นกระผมเองใคร่จะขอเสนอแนะให้รัฐบาลนี้และกรรมาธิการวิสามัญซึ่งจะแต่งตั้งจากสภานี้ในค่ำคืนวันนี้ว่า เมื่อแปรงบประมาณออกมาได้เท่าไรแล้วขอได้โปรดนึกถึงคนที่อยู่ข้างหลัง คือราษฎร เกษตรกร รวมทั้งที่เรายังไม่ได้กล่าวถึง คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งรัฐบาลได้เพิ่มค่าตอบแทนค่าสวัสดิการน้อยมาก ท่านประธานสภาที่เคารพ ในส่วนภูมิภาคหรือในท้องถิ่นนั้นเดือดร้อนอะไรบ้าง 1. เรื่องที่อยู่ที่ทำกินเรื้องรังมานาน ราษฎรไม่มีเอกสารสิทธิ์ ผมเป็นรองประธานกรรมาธิการพิจารณาเรื่องการครอบครองที่ราษฎรครอบครองอยู่นะมีจาก 9 พรรคการเมืองเสนอมาท่านประธาน แสดงว่าเป็นความเดือดร้อนของประชาชนทั่วประเทศบางแห่งเขามาอยู่ก่อนกำหนดเขตป่าสงวน ก่อนป่าจำแนกแต่ปรากฏว่าเวลานี้ได้มีการจับกุมได้ไปทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรต่าง ๆ นานา แทนที่จะได้นำงบประมาณเหล่านี้ไปช่วยเหลือผ่อนคลายความเดือดร้อนก็ไม่ทำ หรือทำก็คงจะไม่ทั่วถึง ความเดือดร้อนอันดับต่อไปคือการพัฒนาแหล่งน้ำ

202

ซึ่งผมคิดว่าสมาชิกได้อภิปรายมาหลายคนแล้ว ก็อยากจะขอเสนอแนะว่าควรจะเร่งรัดพัฒนาแหล่งน้ำในส่วนภูมิภาคทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ แก้ไขระเบียบการต่าง ๆ โดยเฉพาะการดำเนินงานของกรมชลประทาน ขอให้อธิบดีกรมชลประทานได้รับเรื่องแหล่งน้ำ ซึ่งเกี่ยวกับกรมชลประทานซึ่งได้งบประมาณไปมากที่สุดนี่ไปพิจารณาส่วนไหนที่ข้าราชการทำได้ให้ทำในปีที่แล้วมานี่เดือนพฤศจิกายน ธันวาคม ผมเห็นข้าราชการซี. 5 ซี. 6 เดินเป่ะปะไปหมด ผมถามว่าทำไมยังไม่ทำดำเนินการ แหล่งน้ำจะไปทำหน้าไหน เขาบอกต้องรออนุมัติจากสำนักงบประมาณ อันนี้เป็นตัวอย่าง ผมว่าเรื่องเหล่านี้อธิบดีกรมชลประทานจะต้องรับผิดชอบ สิ่งไหนที่อยู่ในขีดความสามารถจะสามารถดำเนินการได้ก็ควรจะทำ และก็ควรจะจ้างแรงงานในท้องถิ่นด้วย ส่วนไหนที่เกินความสามารถก็ให้ประมูลรับเหมาอะไรต่าง ๆ เพื่อให้ทันกับความเดือดร้อนของราษฎร อันที่ 3 ก็คือเรื่องไฟฟ้า ปีนี้ผมดูในงบประมาณ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะได้รับขยายเขตไฟฟ้าแค่ 600 หมู่บ้านแค่นั้นเอง เราเก็บจากเขามาทั้งทางตรงทางอ้อมเยอะแยะ สิ่งเหล่านี้ควรจะกลับไปสู่เขาทั้งที่ยังไม่ได้มีไฟฟ้าใช้และที่มีไฟฟ้าบางส่วนแล้วยังไม่ทั่วถึงด้วย รัฐควรจะได้สนใจที่แล้ว ๆ มาผมไปดูรู้สึกว่ามีขั้นตอนมากกว่าราษฎรจะได้ใช้ไฟฟ้าแต่ละทีนี่ มีขั้นตอนจนกระทั่งเอือมระอา เพราะฉะนั้นจึงขอฝากเรื่องไฟฟ้าเป็นประการที่ 3 นอกจากนี้ก็เรื่องถนนหนทาง หน่วยงานของรัฐทุกแห่งควรจะได้ให้มีงบซ่อมแซมด้วย ผมไปดูอย่าง กสช. งบ กสช. เขาบอกเอาไปซ่อมแซมถนนไม่ได้ ท่านประธานสภาที่เคารพผมใครจะขอฝากไปยังท่านสมาชิกสภาผู้แทนและรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีก 1 นาทีนะครับ

นายเจริญ เชาวน์ประยูร (เชียงใหม่) : ครับ ผมยังไม่จบ

ผมขออีกนิดหนึ่งว่าเราควรจะได้ทบทวนนโยบายเดิม ๆ ว่าที่ไหนมันดีควรจะได้ดำเนินการต่อไป นอกจากนี้ก็สินค้าพืชไร่มีราคาถูก รัฐบาลควรจะหาตลาดให้หน่วยงานของรัฐแทรกแซงตลาดและทำการประกันราคาพืชผล รวมทั้งกวดขันการลักลอบสินค้าจากต่างประเทศ ซึ่งเป็น

พืชไร่เข้ามาด้วย เช่น หอม กระเทียม เป็นต้น เวลานี้ที่จังหวัดภาคเหนืออย่างที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย แม่ฮ่องสอน เหลือกิโลกรัมละ 8 บาท ถึง 10 บาทเท่านั้น ตายกับตาย ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นผมใคร่จะขอฝากไว้ว่ารัฐบาลนี้ยังมีความบกพร่องในเรื่องการจัดเก็บงบประมาณอีกหลายอย่าง และที่การบริหารงบประมาณก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร ผมจะขอยกตัวอย่างเพียง 3 - 4 ข้อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายเจริญ เชาวน์ประยูร (เชียงใหม่) : ครับ เดี๋ยวผมขออีกนิดหนึ่งว่า 1. ขอให้กวดขันการสั่งซื้อสั่งจ้างทุกชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนใกล้ปีงบประมาณนี่ขอให้พยายามกวดขัน 2. การซื้อของที่มีคุณภาพต่ำ บางแห่งนี่ครับ เอาใบเสร็จไปเบิกแต่ไม่เอาของมาเพื่อจะเร่งเบิกเงินลูกเดียว นี่ครับก่อให้เกิดการทุจริต นอกจากนี้การเก็บภาษีที่ไม่เป็นธรรมทุกวันนี้ไปเก็บได้ที่แน่นอนร้อยเปอร์เซ็นต์กับข้าราชการ กับลูกจ้างของรัฐ ส่วนนอกจากนี้ก็ไปเก็บเอาจากผู้ขายของชำเล็ก ๆ น้อย ๆ ส่วนรายใหญ่ ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ คุณเจริญครับ

นายเจริญ เชาวน์ประยูร (เชียงใหม่) : การเก็บภาษีที่ดินอะไรไม่เข้าเป้าหมาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเจริญครับ

นายเจริญ เชาวน์ประยูร (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นเรื่องทั้งหมดนี้ท่านประธานที่เคารพ ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผมได้ชี้แจง ผมขอให้รัฐบาลได้แก้ไขในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ และขอให้งบประมาณส่วนหนึ่งจากการแปรญัตติไปถึงประชาชนในชนบทให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ

นายเจริญ เชาวน์ประยูร (เชียงใหม่) : ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรินทร์ครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นกระผมขออนุญาตแสดงความยินดีต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีทุกท่าน ที่ได้มีโอกาสเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พุทธศักราช 2532 ต่อสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ กระผมเข้าใจว่าคณะรัฐมนตรีทุกท่านมีเจตนารมณ์อันแรงกล้าและแน่วแน่ที่จะยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชน ทำความอยู่ดีกินดีมาสู่พี่น้องประชาชนร่วมชาติของเราทั้งประเทศ ผู้ซึ่งตั้งตารอคอยความหวังจากรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งที่เป็นของเขาเอง และเขาทั้งหลายมีส่วนในการกำหนด ท่านประธานครับตั้งแต่เช้าจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ถึงขณะนี้ผมคิดว่าประเด็นที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งที่ถูกละเลยไม่กล่าวถึงก็คือความจริงที่ว่ารัฐบาลนี้คือรัฐบาลแรก ในเวลา 12 ปี ที่มีนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาจากสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ รัฐบาลชุดนี้ได้เสนอนโยบายต่อสภาแห่งนี้เมื่อวันที่ 25 เดือนสิงหาคม พุทธศักราช 2531 วันนี้วันที่ 26 เดือนตุลาคม เป็นเวลา 2 เดือนเต็ม ๆ ที่เข้าไป เพียง 2 เดือนเท่านั้นนะครับ งบประมาณนั้นเขาทำกันมาแล้วตั้งเกือบปี เพราะฉะนั้น 2 เดือนที่รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งเข้าไปจะชี้นำอะไรให้ได้มากนักนั้น คงจะหวังได้ไม่มากนักหรอกครับ ที่ทำได้แค่นี้นี่นับว่าสูงพอสมควรแล้วครับ รัฐบาลได้วางนโยบาย รัฐบาลก่อนการเลือกตั้งได้วางนโยบายไว้ว่า งบสำหรับปี 2532 นั้นเพียงแค่ 270,500 ล้านบาท รัฐบาลนี้เข้าไปรับการบริหารประเทศเพิ่มอีก 15,000 ล้านบาทเป็น 285,500 ล้านบาท และได้เพิ่มงบที่สำคัญ ๆ อีกหลายอย่าง เช่นการพัฒนาชนบท งบการลงทุน เพิ่มขึ้นถึง 30.2 เปอร์เซ็นต์ เป็น 52 ล้านบาท เป็น 52,000 ล้านบาท ขออภัยครับ ปีที่แล้ว 40,000 กว่าล้านบาท เพิ่มขึ้น 10,000 กว่าล้านบาท เพราะว่ารัฐบาลตระหนักว่างบลงทุนนั้นคือสิ่งที่จำเป็น ท่านประธานที่เคารพครับ 357 เสียงในสภาแห่งนี้ซึ่งเป็นเสียงสะท้อนเสียงสวรรค์ในประเทศนี้คงจะมีความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่าง ๆ กัน ทุกคนละครับต้องการที่

จะให้เพิ่มตรงนั้นเพิ่มตรงนี้ ตรงนั้นขาดไปตรงนี้น่าจะเพิ่ม แต่ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า เศรษฐกิจของเราที่ดีอยู่ในขณะนี้นั้น ความเจริญเติบโดทางเศรษฐกิจ 9.3 เปอร์เซ็นต์ในขณะนี้นั้น เงินคงคลังที่เราเหลืออยู่ในขณะนี้ 21,323 ล้านบาทนั้น เป็นเพราะความสำเร็จในการกำหนดทิศทางของการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลในอดีต 7 - 8 ปีที่ผ่านมา เรามีกรอบของการพัฒนาที่แน่นอนในรูปของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายการคลังแต่ละครั้งเรากำหนดด้วยความรอบคอบรัดกุม มีวินัยในการคลังค่อนข้างสูง ตัดสินใจแต่ละครั้งเราทำโดยตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อประชาชนทั้งประเทศขณะนี้หลายเสียงในสภาแห่งนี้ต้องการให้เพิ่มการลงทุน ต้องการให้เพิ่มค่าใช้จ่าย ต้องการให้ก้าวกระโดดจากแนวทางที่รัฐบาลที่ประสบความสำเร็จมาแล้วในอดีตอย่างสิ้นเชิง ท่านประธานที่เคารพครับ หลายท่านในที่นี้บอกว่า ทำไมถึงเอาเงิน 4,000 ล้านบาทไปจ่ายหนี้ต่างประเทศ ทำไมไม่เอามาใช้ลงทุนต่อ หลายคนในที่นี้บอกว่างบประมาณควรจะเพิ่ม เพิ่ม ๆ ในขณะเดียวกันอีกหลายคนบอกว่า เพิ่มแล้วเงินต้องไม่เฟ้อนะครับ เพิ่มแล้วงบประมาณต้องไม่ขาดดุลนะครับ เพิ่มแล้วต้องไม่ขึ้นภาษีประชาชนนะครับ ท่านประธานครับ เศรษฐศาสตร์ในลักษณะนี้เขาเรียกกันว่า ไสยเศรษฐศาสตร์ หรือวูดูเอ็คคอนอมิคส์ (Voodoo economics) มันไม่ใช่เศรษฐศาสตร์ของเหตุผล ถ้าหากต้องการที่จะก้าวอย่างมั่นคง พัฒนาอย่างประเทศอย่างมีระบบ และก็เจริญอย่างที่เรียกว่าทุกฝ่ายได้รับผลประโยชน์พร้อมกัน ไม่ใช่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด แล้วเราต้องดำเนินนโยบายเศรษฐกิจและการคลังอย่างมีความรับผิดชอบ กระผมเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของรัฐบาลนั้นได้สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามที่จะรักษาไว้ซึ่งระเบียบวินัย รักษาไว้ซึ่งแนวทางที่มั่นคงแน่นอนในการที่จะกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของรัฐบาล ประเด็นสำคัญที่สุดท่านประธานที่เคารพ มันไม่ใช่การเพิ่มงบประมาณโดยไม่มีความรับผิดชอบ ประเด็นสำคัญที่สุดนั้นคือการกระจายงบประมาณเหล่านั้นให้ประชาชนทั่วประเทศทั้ง 54 - 55 ล้านคนได้รับผลพวงจากเงินภาษีของเขาเท่า ๆ กัน ไม่ใช่ไปเน้นอยู่ในภาคใดภาคหนึ่ง เพราะว่าความ

206

อดอยากนั้นมันมีอยู่ทุกภาคทุกจังหวัด ภาษีอากรก็มาจากทุกภาคทุกจังหวัด ความเจริญจึงควรจะกระจายไปให้ทุกภาคทุกจังหวัด ไม่ควรจะเน้นส่วนใดส่วนหนึ่ง จะทำให้มีลักษณะฝนตกไม่ทั่วฟ้า และเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจและก็เกิดความรู้สึกไม่เท่าเทียมกันในสังคม ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาอื่นอีกต่อไป ซึ่งเราไม่ต้องการที่จะเห็น ท่านประธานที่เคารพ ความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ฟ้าฝนเพียงอย่างเดียวยังไม่พอ รัฐบาลต้องเข้าไปจับจ่ายใช้สอยลงทุนในการที่จะสร้างโครงสร้างทางเศรษฐกิจขึ้นมาในทุก ๆ จังหวัดและภูมิภาคของประเทศ หลักที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งที่รัฐบาลนี้ควรจะตระหนัก และสภาแห่งนี้ควรจะตระหนัก การทำงบประมาณนั้นในอดีตอยู่ในมือของข้าราชการประจำทั้งหมดร้อยเปอร์เซ็นต์ เราเพิ่งเข้าไปรับผิดชอบเพียง 2 เดือน ท่านประธานที่เคารพ ถึงเวลาแล้วที่สภาแห่งนี้จะต้องเรียนรู้วิธีการกำหนดและเขียนงบประมาณแผ่นดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นคือบุคคลที่สำคัญที่สุดในการกำหนดทิศทางของการพัฒนาประเทศ ของการกำหนดงบประมาณแต่ละปี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังครั้งนี้เป็นครั้งแรกใน 12 ปีเหมือนกันที่มาจากการเลือกตั้ง ท่านต้องมีหลัก ท่านต้องไม่ยอมให้กฎหมู่ หรือกลุ่มผลประโยชน์ หรือกลุ่มอาชีพเพียงบางกลุ่ม มากด มาบีบมาดันให้รัฐบาลจำเป็นจะต้องตัดสินใจใช้เงินที่ได้มาจากทั่วประเทศนี่ เพื่อผลประโยชน์ของคนเพียงบางกลุ่มบางพวกเท่านั้น เพราะท้ายที่สุดแล้วถ้าหากการตัดสินใจแต่ละครั้งที่ขาดหลักการและหลักเกณฑ์นั้นนำไปสู่ภาวะเศรษฐกิจที่เป็นวัฏจักรของความชั่วร้าย ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจที่ฝืดเคือง เงินเฟ้อ การลงทุนไม่มีเสถียรภาพทางการเงินขาดไป ท่านประธานที่เคารพ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่มีพลังแรงเท่าใดก็ตามในประเทศนี้ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มชนระดับใดก็ตามแต่ จะไม่มีผลประโยชน์เหลืออยู่เลยจากผลได้ที่ได้ไปจากการบีบบังคับรัฐบาล เพราะฉะนั้นรัฐบาลต้องมั่นคง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต้องมั่นคง ต้องมีหลัก ต้องมีกฎ ต้องมีเกณฑ์ที่แน่นอนว่าส่วนไหน ส่วนใดจะเพิ่มและจะให้ และจะให้เมื่อไร คำนึงถึงภาพรวมทั้งหมดของประเทศ ไม่ใช่ใครมีเสียงดัง กลุ่มใดมีพลังมาก กลุ่มใดได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนมาก จากวงการเมืองมาก กลุ่มนั้นได้ผลประโยชน์จากการ

แสดงออกของเขาต่อรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากเราไม่มีหลัก ถ้าหากเราไม่มีความชำนาญในการเรียกรู้เรื่องการเขียนงบประมาณจัดระบบงบประมาณ ถ้าหากเราปล่อยให้ข้าราชการประจำ หรือสำนักงบประมาณเพียงแห่งเดียวเท่านั้นในการกำหนดทิศทาง สภาแห่งนี้ก็คงจะไม่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนปวงชนคุมการใช้เงินของรัฐบาล และคุมทิศทางของการพัฒนาประเทศ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (นครศรีธรรมราช) : ให้ถูกต้องตามที่เราได้แสดงเจตนารมณ์เอาไว้กับประชาชนของเราที่เราเป็นผู้แทนได้รับเลือกตั้งเข้ามา ท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงอยากจะสรุปเพียงสั้น ๆ ประเด็นสุดท้ายว่า เราอย่าไปหลงประเด็นเลยครับว่าจะใช้จ่ายมากขึ้น เพิ่มขึ้นเท่าใด ผมคิดว่าประเด็นที่สำคัญที่สุดในขณะนี้ก็คือเราเรียนรู้ที่จะดึงเอาอำนาจในการกำหนด กำหนดอย่างรับผิดชอบ และกำหนดด้วยเหตุด้วยผล ด้วยความรู้ว่าระบบเศรษฐกิจทั้งหมดนั้นมันเกี่ยวข้องกันอย่างไร ไม่ใช่เพิ่มจุดนี้แล้วไปโป่งจุดโน้นแล้วไปยุบจุดนี้ แล้วจะนำไปสู่ความพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เราต้องการแต่ต้องเข้าใจระบบทั้งระบบของการกำหนดงบประมาณของประเทศ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลา 2 เดือนที่ผ่านมานั้นรัฐบาลเข้าไปทำได้เพียงแค่นี้ กระผมคิดว่าพอสมควรแล้ว ขอความกรุณาว่าปีหน้ารูปแบบของงบประมาณออกมาสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการของประชาชน 55 ล้านคนมากกว่านี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเรียนท่านสมาชิกนะครับ ผมจะไม่พักการประชุม ขอให้ท่านผลัดเปลี่ยนไปรับประทานอาหาร เดี๋ยวนี้พร้อมแล้วนะครับ ก็จะประชุมกันไปเรื่อย ๆ ในช่วงนี้เพื่อจะให้สมาชิกได้มีโอกาสอภิปรายกันมาก คุณปกิตครับ

นายปกิต พัฒนกุล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายปกิต พัฒนกุล กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ท่านประธานครับโดย

208

ความเคารพต่อท่านนายกรัฐมนตรี กระผมเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2532 เป็นงบประมาณรายจ่ายที่วางอยู่บนรากฐานของการขูดรีดภาษีจากประชาชนอย่างรุนแรงที่สุด นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นต้นมา ทั้งยังวางอยู่บนรากฐานของความเสี่ยงต่อการที่จะนำพาประเทศไปสู่ความหายนะและประชาชนอีกด้วย ท่านประธานครับ กระผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนอธิบายท่านประธานหลายประการ แต่กระผมขอหยิบยกเอามากราบเรียนต่อท่านประธานเพียง 2 - 3 ประการท่านประธานครับ

ในประการแรกนั้น รัฐบาลตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้เป็นเงินถึง 285,500 ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนถึง 42,000 ล้านบาทเศษ แต่รายจ่ายที่เป็นที่มาจากรายรับประเภทภาษีอากรนั้นมีจำนวนสูงถึง 262,000 ล้านบาทเศษ ซึ่งหมายความว่าราษฎรทั่วประเทศจะต้องถูกเรียกเก็บภาษีจากรัฐบาลชุดนี้เป็นจำนวนสูงสุด สูงถึง 262,000 ล้านบาทเช่นเดียวกัน เป็นจำนวนมาก สูงมากในประวัติศาสตร์ชาติเราครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ ซึ่งถ้าได้เปรียบเทียบกับปีก่อนแล้ว จำนวนที่รัฐบาลเรียกเก็บภาษี ที่กระผมขออนุญาตใช้คำว่า ขูดรีดภาษีเพิ่มขึ้นนั้น เพิ่มขึ้นถึงจำนวนเป็นเงิน 63,000 ล้านบาท อัตราที่เพิ่มนี้มีปัญหาว่ารัฐบาล รัฐบาลจะเรียกเก็บได้หรือไม่ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตให้พิจารณาตัวเลขถอยหลังไปจนถึงปี 2527 ซึ่งในปี 2527 รัฐบาลจัดเก็บภาษีได้เพิ่มจากปี 2526 จำนวนไม่ถึง 1,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2528 จัดเก็บภาษีเพิ่มจากปี พ.ศ. 2527 จำนวนประมาณ 1,000 ล้านบาทเศษ ในปี พ.ศ. 2529 จัดเก็บได้เพิ่มจากปี 2528 เป็นจำนวนประมาณ 4,000 ล้านบาทเศษ ในปี พ.ศ. 2530 ซึ่งเป็นปีที่เศรษฐกิจของประเทศเราดีที่สุด ปรากฏว่า จัดเก็บได้เพิ่มจากปี 2529 เป็นเงินเพียง ประมาณ 30,000 ล้านบาทเศษ ในปี 2531 ท่านประธานครับ ก็ถดถอยลงจนถึงปัจจุบันนี้ รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีได้สูงกว่าปี 2530 เพียงประมาณ 13,000 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2532 นั้น ท่านประธานครับ นักเศรษฐศาสตร์ นักเศรษฐกิจ นักการเงิน การคลังการธนาคารได้คาดหมายกันไว้แล้วว่า เศรษฐกิจของโลกจะชะลอการเติบโตรวมทั้งภาวะเศรษฐกิจของ

ประเทศเราด้วย เพราะฉะนั้นไม่มีเหตุผลประการใดที่รัฐบาลจะวางเป้าหมายในการจัดเก็บภาษีเพิ่มให้ถึง 63,000 ล้านบาทได้ และกระผมไม่เชื่อว่ารัฐบาลนี้จะสามารถเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย ท่านประธานครับ ถ้าหากรัฐบาลนี้ไม่สามารถเก็บภาษีเพิ่มขึ้นได้ตามเป้าหมายที่กระผมกราบเรียนมาแล้ว อะไรจะเกิดขึ้นครับท่านประธาน กระผมเชื่อว่าความหายนะจะมาสู่บ้านเรา และเป็นอันตรายร้ายแรงที่ถึงขั้นจะทำให้รัฐบาลล้มละลายได้ครับ และถ้าหากรัฐบาลหลีกเลี่ยงการล้มละลาย รัฐบาลจะมีทางออกอย่างไรครับ ท่านประธาน รัฐบาลก็ต้องไปขูดรีดภาษีจากประชาชนให้หนัก หนักข้อยิ่งขึ้น นั่นแปลว่าเปิดช่องให้รัฐบาลได้มีโอกาสนำเอากฎหมายภาษีอากร มารีดนาทาเน้นจากราษฎรเพิ่มยิ่งขึ้นครับท่านประธาน รากฐานที่กระผมกราบเรียนมาแล้วนี้ งบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลเสนอมาให้สภาแห่งนี้พิจารณานั้น มันก็มีทางออก 2 ทางละครับท่านประธาน ถ้าเก็บภาษีไม่ได้รัฐบาลก็ต้องพยายามรีดนาทาเน้นเอา ถ้ารีดนาทาเน้นเอาไม่ได้รัฐบาลอาจจะล้มละลายนะครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีเหตุผลประกอบอีกประการหนึ่งครับ เมื่อพิจารณาลึกลงไปในสาระสำคัญของที่มาแห่งรายได้ ก็ปรากฏต่อไปว่าได้ตั้งงบประมาณการรายได้จากภาษีศุลกากรไว้ถึง 63,000 ล้านบาทเศษ มากกว่าปี 2531 ถึง 24,000 ล้านบาทเศษ หมายความว่าอย่างไรครับ ท่านประธานครับ หมายความว่าตัวเลขอย่างนี้ย่อมจะต้องชี้ให้เห็นว่าประเทศเราจะต้องขาดดุลการค้าเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมหาศาล เพราะเป็นปกติของภาษีศุลกากรว่าถ้าภาษีขาเข้าที่จัดเก็บจากการนำสินค้าเข้าประเทศนั้นจะมีจำนวนมากกว่าภาษีขาออกที่จัดเก็บจากการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ดังนั้นภาษีศุลกากรยิ่งมากขึ้นเพียงใดก็หมายความว่าประเทศเราขาดดุลการค้ามากขึ้นเพียงนั้นเฉพาะในปี 2531 รัฐบาลตั้งประมาณการรายได้จากภาษีศุลกากรไว้เพียง 39,000 ล้านบาท ก็ปรากฏว่าจนถึงขณะนี้ประเทศไทยเราขาดดุลการค้าไปแล้วเป็นเงินถึง 65,000 ล้านบาทครับท่านประธาน สำหรับปี 2532 เมื่อรัฐบาลได้ตั้งประมาณการเก็บภาษีศุลกากรเพิ่มขึ้นถึง 24,000 ล้านบาท ก็เป็นที่คาดหมายได้ว่าเราจะขาดดุลการค้าในปี 2532 ถึง 100,000 ล้านบาท และถ้าภาวการณ์

เป็นอยู่อย่างนี้ และถ้ารัฐบาลเสนอกฎหมายงบประมาณต่อไปในปีหน้าเข้าลักษณะเดียวกันนี้ กระผมเชื่อว่าประเทศเราจะขาดดุลการค้าเพิ่มยิ่ง ๆ ขึ้นไป และผลร้ายเป็นอย่างไรครับท่านประธาน ถ้าเราขาดดุลการค้ามาก ๆ กระผมเชื่อเหลือเกินว่าประเทศเราก็ต้องเข้าสู่จุดอับ ถึงจุดแห่งความหายนะอย่างที่กระผมกราบเรียนต่อท่านประธานมาแล้วได้ และกระผมเชื่อเหลือเกินว่าวันหนึ่งนั้นประเทศเจ้าหนี้จะต้องบีบให้รัฐบาล จะต้องบีบให้ประเทศเราได้มีการลดค่าเงินบาทลงไปอีก นี่แหละครับท่านประธาน ที่กระผมกราบเรียนว่างบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลนั้นนำไปสู่จุดที่เรียกว่า อาจจะทำให้ประเทศหายนะก็เป็นไปได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีก 1 นาทีนะครับ

นายปกิต พัฒนกุล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนต่อไปว่ารัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายไว้ต่อสภา ว่าจะจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์และจะเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ แต่การกระทำของรัฐบาลนั้นในการเสนองบประมาณรายจ่ายเข้ามาสู่สภาแห่งนี้ค่างกับที่รัฐบาลพูดไว้ กระผมขออนุญาตหยิบยกเหตุผลมาชี้แจงประกอบต่อท่านประธานบางประการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาเสียแล้วครับ ขอบคุณมากครับ เชิญครับ ผู้ที่ยกมือนะครับ

นายวิชาญ ไพบูลย์สิริรัตน์ (พะเยา) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมนายวิชาญ ไพบูลย์สิริรัตน์ ส.ส. จังหวัดพะเยา พรรครวมไทย ท่านประธานครับ สำหรับงบประมาณที่ได้รับทราบจากทางรัฐบาลที่จัดให้ดูเป็นเงินจำนวนถึง 285,500 ล้านบาทนั้น รู้สึกว่างบก้าวหน้าที่สำหรับจะนำไปพัฒนาจังหวัดต่าง ๆ นั้นน้อยมากนะครับ โดยเฉพาะจะรู้สึกว่าเป็นรายจ่ายประจำเสียมากกว่ากระทรวงที่สำคัญ ๆ เช่น กระทรวงเกษตร กระทรวงคมนาคม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข รู้สึกว่าได้รับงบประมาณน้อยมากครับ โดยเฉพาะผมมีความข้องใจกับงบประมาณของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะงบที่จัดหาแหล่งน้ำ รวมโครงการใหญ่ ๆ และขนาดกลางเพียง 58 โครงการเท่านั้น โครงการขนาด

เล็กก็ไม่มากนัก เท่าที่กระผมทราบจังหวัดต่าง ๆ ได้ของบประมาณมาเป็นจำนวนนับร้อย ๆ โครงการ แต่ทางรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงเกษตร ได้จัดให้เพียงน้อยนิดอย่าลืมนะครับว่าเกษตรกรต้องพึ่งแหล่งน้ำเป็นหลักในฤดูแล้ง และป้องกันน้ำท่วมในฤดูฝน เวลารัฐบาลแถลงนโยบายชอบพูดว่าส่งเสริมเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ แต่เวลาจัดงบประมาณของชาติชิครับกลับเป็นอันว่าจัดให้ในโครงการที่สำคัญเพียงเล็กน้อย โดยเฉพาะที่จังหวัดพะเยา กระผมได้สอบถามทางชลประทานจังหวัดได้รับทราบว่า ได้ขอแหล่งน้ำมาเป็นจำนวนมากหลายโครงการ แต่เมื่อดูในงบประมาณที่ได้รับก็มีเพียงไม่กี่โครงการเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ทางภาคเหนือภูมิประเทศเป็นหุบเขา ต้นน้ำลำธารมีมากมายพอสมควรหากทางรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงเกษตรนะครับ ได้ให้ความสนใจจัดตั้งงบประมาณให้พอควร สำหรับจัดหาเขื่อนกั้นน้ำขนาดกลาง หรือขนาดเล็กนะครับ เกษตรกรก็จะมีแหล่งน้ำได้มีน้ำไว้ใช้อีกมาก ขอให้รัฐบาลอย่าคิดว่าภาคเหนือจะไม่กันดารน้ำนะครับ บางพื้นที่ก็กันดารน้ำมากเหมือนกัน ขอให้รัฐบาลเอาใจใส่บ้าง อีกอย่างหนึ่งนะครับเวลาทำเขื่อนกั้นน้ำแล้วก็ขอให้จัดทำงบรางน้ำระบายน้ำออกสู่ท้องไร่ท้องนา ถ้าหากว่าไม่มีลำรางสำหรับระบายน้ำแล้วการสร้างเขื่อนก็ไม่มีประโยชน์อะไร ไม่สามารถที่จะกระจายน้ำเข้าสู่พื้นที่ท้องไร่ท้องนาได้

อีกอย่างนะครับการจัดโครงการต่าง ๆ นั้น ก็อยากจะให้จัดในโครงการของเกษตรกรให้มากที่สุด รวมทั้งโครงการในด้านการประกันราคาพืชผล โดยเฉพาะการจัดพื้นที่เพาะปลูก ก็ควรจะให้เกษตรจังหวัดนะครับจัดแต่ละพื้นที่แล้วพิจารณาดูว่า พื้นที่ไหนควรเพาะปลูกอะไร เพื่อที่พืชผลที่ออกสู่ตลาดจะได้ไม่ล้นตลาด ชาวเกษตรกรจะต้องไม่ลำบากในเรื่องการจัดตลาดจำหน่ายพืชผลทางเกษตรและพืชผลที่ผลิตได้ ถ้าหากว่าพืชชนิดไหนราคาตกต่ำก็ควรที่จะจัดงบกลางนะครับไว้ประกันราคาพืชผล เรื่องปุ๋ยก็เหมือนกันนะครับก็อยากจะให้ทางกระทรวงเกษตรได้จัดงบประมาณและจัดจำหน่ายถึงมือชาวนาชาวไร่โดยตรงเพื่อที่จะได้ตัดพ่อค้าคนกลางออก เพราะทุกวันนี้เรื่องปุ๋ยนี่เป็นราคาที่ไม่ยุติธรรมครับคือผ่านคนกลางหลายขั้นตอน ทำให้ราคาในท้องตลาดแพงมาก

อีกอย่างครับ พันธุ์พืชต่าง ๆ นั้นนะครับก็อยากจะให้ทางรัฐบาลได้ช่วยส่งเสริมจะเป็นการที่ดีมากนะครับ สำหรับนโยบายของรัฐบาลนี้กระผมเห็นว่าก็พอสมควรครับก็ดีพอสมควร แต่ก็อยากจะให้เน้นหนักในด้านการเกษตรครับ เพราะประเทศไทยเรานั้นเป็นประเทศเกษตรกรรม ก็อยากจะให้ทางรัฐบาลได้สนใจและเอาใจใส่ในเรื่องนี้ให้มากเกี่ยวกับถนนหนทางนะครับ งบประมาณในด้านการคมนาคมรู้สึกว่าน้อยมากครับ ถนนหนทางตามต่างจังหวัดซึ่งส่วนมากท่านประธานย่อมทราบดีนะครับว่า ถนนทุกอย่างเป็นลูกรังเสียส่วนใหญ่นะครับ ถนนราดยางมีน้อยมาก ผมอยากจะให้ทางรัฐบาลเน้นหนักในด้านการพัฒนาในด้านถนนหนทาง

สำหรับอีกอย่างหนึ่งด้านสาธารณสุข โรงพยาบาลในตามต่างจังหวัดนั้นเท่าที่เห็นนะครับ ส่วนใหญ่จะเป็นโรงพยาบาลที่เป็นตึกคนไข้อนาถาก็ยังไม่ครบ โดยเฉพาะสำหรับคนไข้ที่พอจะมีเงินเสียค่าใช้จ่ายบ้าง ตึกคนไข้พิเศษนะครับก็ไม่ค่อยจะมี เพราะฉะนั้นอยากจะให้ทางกระทรวงสาธารณสุขได้เน้นหนักในด้านการสร้างโรงพยาบาลเพิ่มเติม ส่วนอื่น ๆ นั้นก็อยากจะให้ทางรัฐบาลได้ช่วยพิจารณาว่าสิ่งไหนที่สำคัญก็อยากจะให้เสริมสร้างเพื่อที่จะให้สมกับเป็นรัฐบาลที่ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ผู้ที่ยกมือครับ

นายพิทักษ์ รังษีธรรม (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพและสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายพิทักษ์ รังษีธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง สังกัดพรรคประชาชน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมได้รับฟังคำแถลงประกอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2532 ของ ฯพณฯ พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี ท่านประธานครับ ประเทศไทยเราเป็นประเทศกำลังพัฒนา งบ 285,500 ล้านบาท ที่ได้ตั้งไว้สำหรับปีงบประมาณ 2532 นี้ กระผมเห็นว่ามีความจำเป็นที่เราจะต้องมีงบประมาณจำนวนมหาศาลขนาดนี้ แต่ว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 6 ซึ่งได้กำหนดโครงการพัฒนาต่าง ๆ ไว้ใช้เงินไปหลายแสนล้านในอดีต แต่โครงการหลายโครงการในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 6

ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินบรรลุเป้าหมายตามที่ได้แถลงไว้ กระผมกำลังจะชี้ให้เห็นภาพรวมของการใช้งบประมาณโดยไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย แล้วอะไรจะเกิดขึ้นละครับ ชนบทก็คงสภาพอยู่ ความยากจนก็ยังคงอยู่กับชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน ชาวนา ชาวไร่ต่างๆ ก็ยังหากินกันในลักษณะที่หาเช้ากินค่ำนะครับ แต่จริง ๆ แล้วสภาพปัจจุบันนั้นเป็นลักษณะของการหาเช้ากินเช้า เพราะค่ำนั้นยังไม่ทราบจะมีกินหรือเปล่า ในจังหวัดของกระผมเองจังหวัดตรังนั้น หลายสิบหลายร้อยครอบครัวที่ไม่มีเงินแม้กระทั่ง 1 บาทอยู่ในบ้าน ลูกหลานที่ไปเรียนหนังสือนั้นก็อดมื้อกินมื้อไปเรียนกัน บางครอบครัวไม่มีเสื้อผ้าที่จะใส่ ก็ต้องพี่กับน้องสับเปลี่ยนกันไปโรงเรียน ถ้าวันนี้พี่ไป น้องก็ต้องอยู่บ้านเพื่อให้คนพี่นี่ยืมเสื้อผ้าไปใช้ ซึ่งมันเป็นลักษณะที่เป็นอยู่ และเป็นชนบทของเราที่เป็นกันอยู่อย่างนี้ตลอดไป ในขณะที่เราตั้งงบประมาณไว้สูงถึง 280,000 กว่าล้าน ตราบใดที่รัฐบาลยังไม่สามารถที่จะกระจายการพัฒนา โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจอันได้แก่ถนน ไฟฟ้า โทรศัพท์ น้ำดื่ม น้ำชลประทาน เพื่อที่จะเข้าไปร่วมพัฒนาให้เกิดการลงทุนเพื่อที่จะให้นักลงทุนต่าง ๆ ได้สามารถสร้างงานให้เกิดขึ้น และเมื่อเกิดงานขึ้นในต่างจังหวัดแล้วกระผมแน่ใจนะครับว่าคนเหล่านั้นคนในต่างจังหวัดไม่จำเป็นที่จะต้องเข้ามาหางานในส่วนกลางหรือในกรุงเทพ ฯ ท่านประธานสภาทราบไหมครับ นักลงทุนในประเทศและต่างประเทศต้องน้ำตาคลอเบ้ามามากต่อมาก เมื่อตัดสินใจลงทุนในต่างจังหวัดแล้วต้องไปพบกับระบบราชการในการจัดหาถนน ไฟฟ้า น้ำดื่ม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขอไฟฟ้านั้นยากเย็นแสนเข็ญเสียจริง ผู้รับผิดชอบในท้องถิ่นของไฟฟ้าภูมิภาคนั้นไม่ได้รับทราบถึงความเดือดร้อนในการที่พวกนักลงทุนเหล่านั้นตั้งใจที่จะไปลงทุน และการปฏิบัติเหล่านี้ทำให้เกิดสาเหตุของการที่นักลงทุนไม่กล้าที่จะไปลงทุนในต่างจังหวัด เพราะว่าโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจทุกอย่างได้ถูกกำหนดให้อยู่ในส่วนกลางของประเทศเป็นส่วนใหญ่แล้วชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนในกรณีจะไปขอไฟฟ้าก็ต้องไปพูดกับ ส.ส. ของตัวเองกระผมเองก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า ส.ส. มีตำแหน่งเป็นผู้จัดการของไฟฟ้าภูมิภาคหรืออย่างไร เพราะทุกครั้งที่ชาวบ้านไปขอไฟฟ้าโดยตรงกับผู้จัดการของ

214

การไฟฟ้าภูมิภาคนะครับ ท่านบอกว่าให้ไปพูดกับ ส.ส. เสียก่อน แล้วเป็นอย่างนั้นมาตลอดแล้วเมื่อขอไฟฟ้าไปใช้ในตำบลนี่นะครับ ทางไฟฟ้าภูมิภาคซึ่งได้งบจากการพัฒนาประเทศอยู่แล้ว ก็ยังบอกว่าชาวบ้านจะต้องร่วมลงไปด้วย 30 เปอร์เซ็นต์ แต่เวลาเรียกเก็บภาษีนี่นะครับ ชาวบ้านต้องเสีย 100 เปอร์เซ็นต์ ไม่เห็นบอกชาวบ้านว่าเสียแค่ 70 รัฐบาลลดให้ 30 แต่เวลาไปขอไฟฟ้าใช้นี่ต้องให้ทางชาวบ้านช่วยออกให้ 30 เปอร์เซ็นต์ สภาพก็เป็นอยู่อย่างนี้นะครับ ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านเองก็มาจากการเลือกตั้ง สภาพอย่างนี้ผมเข้าใจว่าท่านเองก็คงประสบคงได้ยินมาจากชาวบ้านในหลาย ๆ ท้องถิ่นที่ท่านไปเยี่ยมไปพบปะมา งบประมาณส่วนหนึ่งยังถูกจัดไปสำหรับใช้หนี้ให้กับรัฐวิสาหกิจที่มีอาการร่อแร่มาตลอด แล้วก็หนี้สินของชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนละครับรัฐบาลเคยตั้งงบไว้ไหมครับว่าปีนี้ตั้งงบไว้ช่วยชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนปลดเปลื้องหนี้สินให้เขาไม่เคยเลยซิครับ ที่แล้วมาตลอดนี่เราเอาใจรัฐวิสาหกิจ แม้กระทั่งรัฐวิสาหกิจบางอันนั้นควรที่จะต้องโอนให้เป็นของเอกชนเข้าไปทำซึ่งมีหนทางที่จะกำไรและเติบโตได้ แต่รัฐบาลก็ยังโอบอุ้มเอาไว้จัดงบเข้าไปปลดเปลื้องหนี้สิน และในปีต่อไปเขาก็สร้างหนี้สร้างสินขึ้นมาให้รัฐบาลไปดูแลเขาอีก และผมแน่ใจครับในปีหน้านี้เราอาจจะต้องจัดงบเกินกว่า 300,000 ล้าน เพื่อส่วนหนึ่งที่จะไปชดใช้หนี้สินให้กับรัฐวิสาหกิจที่ไม่ยอมโตเสียทีนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ความยากจนของชาวนา ชาวไร่ ชาวสวนในชนบทนั้นมีมากซึ่งเป็นสภาพที่พวกเรายอมรับ และก็รัฐบาลเองก็พยายามที่จะประกาศให้เข้าไปช่วยเหลือดูแลชนบทอย่างจริงจัง แต่มีอยู่อันหนึ่งนะครับ พ.ร.บ. สงเคราะห์สวนยางฉบับใหม่ซึ่งออกเมื่อปี 2530 กำหนดให้มีการสงเคราะห์ที่ดินว่างเปล่าให้ผู้ปลูกยางโดยได้รับเงินสงเคราะห์ไม่เกิน 15 ไร่ แต่จนบัดนี้ พ.ร.บ. ฉบับ 2532 ก็ยังไม่ได้ถูกกำหนดขึ้น และก็รัฐไม่ได้จำกัดหรือตั้งกองเงินไว้จำนวนหนึ่งเพื่อสงเคราะห์โครงการเหล่านี้ เพราะถ้าเผื่อ พ.ร.บ. ฉบับนี้สามารถที่จะได้รับเงินเพื่อช่วยเหลือแล้วแน่ใจนะครับว่า นั่นเป็นการเริ่มต้นของเศรษฐกิจทางชนบทและก็สามารถที่จะเกิดการปลูกป่าเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นซึ่งจะยังประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับชนบทที่รัฐบาลทุกสมัยพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะเข้าไปดูแล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายพิทักษ์ รังษีธรรม (ตรัง) : ครับผม ผมขอสรุปเลยนะครับว่าขออยากจะกราบประธานสภาที่เคารพ เพื่อไปยังรัฐบาลขอได้โปรดให้ใช้งบประมาณซึ่งอาจจะมีการโหวตให้ผ่านได้ในวันนี้จำนวนทั้งหมด 285,500 ล้านนี้ให้ไปกระจายเป็นงบพัฒนาโดยให้เกิดการสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้มากที่สุดเพื่อที่จะเกิดแรงงานขึ้นในต่างจังหวัด ในชนบทซึ่งยังมีคนอีก 40 - 50 ล้านคนที่เขาต้องรับภาระอยู่ตลอดมา ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเรวัตครับ

นายเรวัต สิรินุกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 ซึ่งรัฐบาลเสนอมาให้สภาพิจารณาอยู่นี้นั้นซึ่งมียอดจำนวน 285,500 ล้านบาทนี้ กระผมใคร่กราบเรียนว่ามีงบรายจ่ายที่สำคัญคืองบรายจ่ายลงทุนจำนวน 52,485.8 ล้านบาท งบนี้เป็นที่น่ายินดีว่ารัฐบาลจะนำงบรายจ่ายลงทุนนี้นำไปพัฒนาให้ชนบทได้เจริญขึ้นอย่างรวดเร็วและทั่วถึง ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นหมายความว่ารัฐจะทำให้ทุกตำบล ทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง รัฐจะทำให้ทุกตำบล ทุกหมู่บ้านมีถนนราดยางอย่างทั่วถึง รัฐจะทำให้ทุกตำบล ทุกหมู่บ้านมีคลองชลประทานใช้อย่างทั่วถึง เมื่อเป็นอย่างนี้กระผมก็มาดูว่าจะเป็นไปได้อย่างไร การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งมีงบอยู่ในปี 2532 นี้ 300 ล้านบาท ซึ่งกระผมก็พิจารณาแล้วว่าคงจะไม่เพียงพอในการที่จะให้ทุกหมู่บ้านทุกตำบลมีไฟฟ้าใช้ได้ กระผมก็ต้องฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าก็น่าที่จะเพิ่มงบจำนวนนี้ให้สูงขึ้นเพื่อให้ได้เป้าหมายอย่างที่รัฐบาลชี้แจงไว้ สำหรับในชนบทเรื่องถนนหนทางนั้นก็เช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ ชาวชนบทมีความยากลำบากในการใช้ถนนหนทางมาเป็นเวลาช้านานและงบนี้ในส่วนของทางหลวงท้องถิ่น ซึ่งกระผมได้พิจารณาเห็นว่ามีอยู่น้อยมาก 541 ล้านบาทเศษเท่านั้นเอง เมื่อเป็นอย่างนี้ก็คงจะไม่เพียงพอเช่นเดียวกัน ทำอย่างไรจึงจะให้สามารถที่ชนบทมีถนนราดยางใช้ทั่วถึงก็น่าที่จะต้องเพิ่มขึ้น นี่คือ

สิ่งที่กระผมขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลเช่นเดียวกัน มาในปัญหาเรื่องแหล่งน้ำซึ่งท่านผู้มีเกียรติก็ได้อภิปรายไปมาก กระผมก็มีความเห็นว่าในเรื่องแหล่งน้ำนั้น ท่านประธานที่เคารพ หมายถึงการที่เราจะชี้ฐานะในทางเศรษฐกิจของประเทศ ปีใดที่ฝนดีนั่นหมายถึงว่าเศรษฐกิจดีและปีใดเกิดภาวะแล้งความยากจนเข้ามาแทนที่เช่นเดียวกัน ทำอย่างไรจึงจะให้ชนบททุกตำบลทุกหมู่บ้านมีน้ำใช้ได้ตลอดปี นี่คือสิ่งที่กระผมก็ต้องฝากไว้เช่นเดียวกันครับท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่าน่าจะให้มีเป้าหมายอย่างที่กระผมกราบเรียนไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพในจังหวัดกาญจนบุรีของกระผมนั้นแม้ว่าจะมีเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำอยู่ 2 เขื่อน มีเขื่อนกั้นน้ำอยู่ 1 เขื่อนครับท่านประธานที่ใช้ในการเกษตร กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าชาวจังหวัดกาญจนบุรีทุกตำบลทุกหมู่บ้านก็ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ ทุกตำบลทุกหมู่บ้านก็ยังไม่มีน้ำใช้ ท่านประธานที่เคารพ ปัญหานี้ชาวจังหวัดกาญจนบุรีก็มีความเป็นห่วงและมีความคิดว่าเมื่อเป็นอย่างนี้รัฐบาลน่าจะได้เหลียวแลบ้างในฐานะที่เป็นเจ้าของท้องที่ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า รัฐบาลจะไปสร้างที่ใดก็แล้วแต่เป็นสิ่งที่ดีและเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น แต่น่าจะมองถึงผลประโยชน์ของท้องถิ่นเปรียบเสมือนเจ้าของที่นะครับว่า ได้รับประโยชน์เท่าที่จะอำนวยได้ ท่านประธานที่เคารพ ในด้านกระทรวงเกษตรซึ่งมีงบหนึ่งที่น่าสนใจ คือการจัดที่ดินให้ราษฎรทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาติซึ่งตั้งงบไว้ 62 ล้านบาทเศษ งบนี้ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากว่าราษฎรนั้นมีความยากลำบากในการทำมาหากินอยู่แล้ว และก็อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมาเป็นเวลาช้านาน แต่รัฐบาลก็ยังมิได้ที่จะจัดสรรในที่ทำกินให้ ในเขตจังหวัดกาญจนบุรีนั้นกระผมขอกราบเรียนว่าเกือบทั้งจังหวัดเป็นที่ป่าสงวนแห่งชาติและเป็นที่ของเขตทหาร ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้ปัจจุบันนี้ราษฎรในจังหวัดกาญจนบุรีเดือดร้อนมาก เนื่องจากไม่มีที่ทำกิน ที่ทำกินก็เป็นที่ของเขตป่าสงวนแห่งชาติ ที่ทำกินก็เป็นที่ของเขตทหารทำอย่างไรท่านประธานที่เคารพ ซึ่งในเขตทหารนั้นทำอย่างไรให้มีเช่นเดียวกับป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งรัฐบาลจะได้พิจารณาจัดสรรให้อยู่แล้ว เรื่องนี้กระผมก็ต้องฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล

ว่า น่าจะพิจารณาในกรณีเช่นเดียวกันกับป่าสงวนแห่งชาติ เพื่อให้ชาวชนบทที่ไม่มีที่ทำกินได้อาศัยที่ทำกินครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในด้านกระทรวงคมนาคม กระผมขอกราบเรียนว่า ในกรมการขนส่งซึ่งมีหน้าที่รับการจดทะเบียนทุกชนิด รถยนต์ทุกชนิด จักรยานยนต์ทุกชนิด ขณะนี้กระผมก็ไม่ทราบว่ามีปัญหาอะไรจึงไม่สามารถจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ได้ รถจักรยานยนต์ที่เป็นรถเก่า ท่านประธานที่เคารพครับ ซื้อมาถูกต้องตามกฎหมาย มีใบเสร็จถูกต้องแต่ไม่สามารถไปจดทะเบียนได้ กระผมก็ไม่ทราบว่าสาเหตุเพราะอะไร เมื่อเป็นอย่างนี้ก็สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนอย่างมากมาย เพราะว่ารถเก่านี้นั้น ท่านประธานที่เคารพ เป็นรถเก่าที่เกษตรกรใช้และเป็นผู้ที่ยากจนใช้ทั้งสิ้น แต่ไม่สามารถจดทะเบียนได้ และเมื่อถูกตำรวจจับก็เกิดปัญหาความเดือดร้อนขึ้นมา และก็เป็นที่น่ายินดีว่าตำรวจจังหวัดกาญจนบุรีนั้นก็อะลุ้มอล่วยและชะลอการจับกุม เนื่องจากว่าได้รอกระทรวงคมนาคมให้สั่งการให้กรมการขนส่งเพื่อจดทะเบียน และกระผมขอกราบเรียนว่าน่าจะจัดการเรื่องนี้ให้รวดเร็วเพื่อให้ราษฎรเขา .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายเรวัติ สิรินุกุล (กาญจนบุรี) : ครับผม ในด้านกระทรวงการคลัง ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ในฐานะที่กระทรวงการคลังรับผิดชอบธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น และธนาคารแห่งประเทศไทยนั้นก็เป็นที่พึ่งแหล่งสุดท้ายของธนาคารพาณิชย์และให้ธนาคารพาณิชย์กู้ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ กระผมก็อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงการคลังว่า ทำอย่างไรจะให้ช่วยเหลือเกษตรกรที่มีหนี้สินมากมาย นั่นก็คือทำอย่างไรแขวนหนี้ไว้ งดคิดดอกเบี้ย ผ่อนชำระ ปลอดหนี้สัก 10 ปี แล้วผ่อนชำระ หนี้ที่แขวนไว้ก็แยกต่างหาก แล้วไม่ถือว่าเป็นทรัพย์สินเสี่ยง ไม่ต้องสั่งสำรองหนี้สูญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ หมดเวลาพอดีครับ

นายเรวัติ สิรินุกุล (กาญจนุบรี) : ครับ กระผมก็ขอขอบพระคุณท่านประธาน และกระผมขอสรุปว่า กระผมอยากจะเห็นงบประมาณทุกบาททุกสตางค์นี้ไปเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่น ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . คุณนิยมครับ ว่าอย่างไรครับ

(นายประทีป กรีฑาเวช ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประทีป กรีฑาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมประท้วงท่านประธานเพราะเหตุว่าผมห่วงใยประธานสภา ซึ่งท่านรักษาความเป็นธรรมดีแต่ว่าท่านมีรองถึง 2 คนครับ ผมเห็นท่านหาวหลายหนก็เป็นห่วงครับ กลัวเป็นลมครับอยากจะให้เรียกรองประธานมาใช้บ้างครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่เป็นอะไรผมทนได้ครับ ขอบคุณมากครับอย่างนี้เสียเวลาเปล่า ๆ นะครับ

นายนิยม คำแหง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนิยม คำแหง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคกิจสังคม วันนี้รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี 2532 เข้าสู่สภาเพื่อให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พิจารณาเพื่อเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะให้รัฐบาลบริหารประเทศให้เป็นไปตามนโยบายรัฐบาล ที่แถลงไว้ต่อสภา ท่านประธานครับ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ก็คือการเลือกวิถีชีวิตของประชาชนและประเทศชาติหลังจากการเลือกตั้ง ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศได้ติดตามการเคลื่อนไหวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการจัดตั้งรัฐบาล และเมื่อประชาชนได้รัฐบาลแล้ว ประชาชนดูต่อไปว่ารัฐบาลที่จะบริหารประเทศ เพื่อสร้างความเป็นสุขให้เกิดขึ้นกับประชาชนในชาตินั้น รัฐบาลมีนโยบายอย่างไร กระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลด้วยเหตุด้วยผลที่จะให้เป็นไปเพื่อความเจริญของประเทศชาติ วันนี้รัฐบาลได้นำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีเสนอต่อสภา ด้วยจำนวนงบประมาณ 285,500 ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประธานที่สูงสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้ว ท่านประธานที่เคารพจากรายละเอียดของงบประมาณ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านได้เจาะลึกในส่วนที่จะให้เป็นผลประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติมากที่สุด กระผมขอสรุปว่างบประมาณนั้นรัฐบาลได้เน้นหนักอันดับแรกเรื่องความมั่นคง ตรงนี้กระผมขอกราบเรียน

รัฐบาลว่า รัฐบาลต้องให้ความมั่นคงเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลอย่างแท้จริงรัฐบาลมีนโยบายที่จะกระจายรายได้สู่ชนบท รัฐบาลให้มีการลงทุนในส่วนภูมิภาค แต่ในโอกาสเดียวกันเพื่อความมั่นคงของผู้ลงทุน รัฐบาลก็น่าจะรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนผู้ลงทุนที่ไปดำเนินการในท้องถิ่นนั้น เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนด้วย นี่ก็เป็นหนึ่งที่กระผมขอฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล

ประเด็นที่ 2 รัฐบาลได้เน้นหนักในงบประมาณนี้ เรื่องสังคมและการศึกษา ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลได้จัดเรื่องสังคมและการศึกษาไว้อย่างละเอียดในทุกกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวกับการบริการต่อประชาชน ไม่ว่าในกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือกระทรวงวิทยาศาสตร์ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมขอเน้นหนักให้รัฐบาลได้ไปคิดพิจารณาว่าในการจัดการศึกษาของชาตินั้น รัฐบาลนี้ในเรื่องนี้ผมรู้สึกผิดหวัง เพราะดูรายละเอียดในงบประมาณแล้วยังพูดแต่เรื่องดินสอ ยังพูดแต่เรื่องสมุด ยังพูดแต่เรื่องเงินเดือน ส่วนวิธีการหรือแนวคิดใหม่ที่จะปฏิรูปการศึกษาไม่ได้ปรากฏในงบประมาณนี้ให้เห็นเด่นชัด ท่านประธานที่เคารพ การปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมาในประเทศไทยนั้น ท่านแรก จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัตน์ เป็นนายทหารนะครับท่านประธาน ท่านที่ 2 พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันท์ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านก็เป็นนักทหาร ผมสร้างความหวังไว้ว่าในการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ นายทหารซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการน่าจะปฏิรูป แต่ในที่สุด ท่านก็ไม่ได้ปรากฏแนวความคิดที่จะปฏิรูปการศึกษาที่จะปรากฏในงบประมาณนี้เพื่อสนับสนุนนโยบายนั้นไม่มีแม้แต่นิดเดียว ผมขอฝากท่านประธานไปให้นายทหารที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการด้วย ท่านประธานที่เคารพ อีกเรื่องหนึ่งที่ขอกราบเรียนท่านประธานเกี่ยวกับรายละเอียดของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรมศิลปากร ท่านประธานทราบหรือไม่ครับว่าขณะนี้กรมศิลปากรนั้น ซึ่งเป็นกรมหนึ่งที่มีความสำคัญที่สุด เกี่ยวกับการบูรณะปฏิสังขรณ์วัตถุ วัดวาอารามที่เป็นทรัพย์สินของกรมศิลปากร แต่ในงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้นั้น เพื่อส่งเสริมปีการท่องเที่ยวไม่ได้ปรากฏเด่นชัดมีน้อยมาก

ส่วนใหญ่เป็นค่าเงินเดือนของข้าราชการประจำ แล้วร้ายไปกว่านั้นในกรมศิลปากร ไม่สามารถจะไปบูรณะปฏิสังขรณ์ปูชนียวัตถุที่ปรากฏอยู่ในทะเบียนกรมศิลปากรได้ เนื่องจากสถานที่ตั้งอยู่ในกรมการศาสนาอยู่ในวัด ถ้าสมภารท่านเจ้าวัดไม่อนุมัติ ไม่อนุญาตให้มีการบูรณะ กรมศิลปากรก็ทำไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ สภานี้ได้แต่งตั้งกระผมให้เป็นกรรมาธิการการศึกษาของสภา และผมคิดว่าวันพรุ่งนี้ท่านประธานคงหยิบยกเรื่องที่กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วเข้าสู่สภา เรื่องปฏิรูปการศึกษา ผมฝากท่านประธานไว้ด้วย

ในประเด็นที่ 3 ที่รัฐบาลให้ความสำคัญในงบประมาณนี้ คือเรื่องการเศรษฐกิจเป็นอันดับที่ 3 เมื่อพิจารณารายละเอียดแล้ว กระผมเห็นด้วยที่งบประมาณแผ่นดินนี้ได้เน้นหนักเป็นอันดับ 1 ความมั่นคง อันดับ 2 สังคมและการศึกษา อันดับ 3 ทางเศรษฐกิจ ท่านประธานครับประเทศไทยเราได้พัฒนาอย่างรวดเร็วมาก จากการพัฒนาอย่างรวดเร็วมากนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในสังคมนี้ล้วนแต่เป็นตัวเงินทั้งสิ้น รัฐบาลไม่สามารถที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนในความเจริญได้อย่างทั่วถึง ท่านประธานครับ การจัดสรรงบประมาณแผ่นดินนั้นรัฐบาลต้องจัดสรรตามความต้องการของประชาชน ชาวนครศรีธรรมราชเขาต้องการมหาวิทยาลัย ไม่ใช่รัฐบาลเอาวิทยาเขตไปให้ชาวโคราชเขาต้องการมหาวิทยาลัย รัฐบาลเอาวิทยาเขตไปให้ ชาวอุบลราชธานีรัฐบาลต้องการมหาวิทยาลัย แต่เราเอาวิทยาเขตไปให้ แสดงว่ารัฐบาลนั้นตอบสนองความต้องการของประชาชนไม่ครงจุด เหตุผลเพราะรัฐบาลมีกำลังงบประมาณน้อยที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนในทุกเรื่องให้อย่างเพียงพอ ก็เป็นไปไม่ได้หรอกครับท่านประธาน แต่รัฐบาลต้องใช้วิธีการอันชาญฉลาด ท่านประธานที่เคารพ ในรัฐบาลที่ผ่านมารัฐบาลได้ตั้งองค์กรขึ้นองค์กรหนึ่ง คือ กรอ. ท่านประธานเห็นไหมครับ หลังการตั้งรัฐบาลใหม่นี้ กรอ. ไม่มีบทบาท ท่านประธานทราบไหม ผมไม่ได้เป็นนักธุรกิจ แต่ผมเป็นนักวิชาการผมเป็นผู้แทนราษฎร ผมพอจะรู้อะไรบ้างในบ้านนี้เมืองนี้ กรอ. เขาว่าอย่างไรครับท่านประธานเขาบอกว่าเขาเป็นห่วงรัฐบาลนี้ว่าตัวนายกรัฐมนตรีมีจุดยืนอยู่ตรงไหน เมื่อก่อนท่านนายกเปรมมีจุดยืน ท่านไม่มีธุรกิจ ท่านไม่มีกิจการ ขอประทานโทษท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายนิยม คำแหง (นครศรีธรรมราช) : ครับ จะสรุปแล้วครับท่านประธาน นี่แหละครับคนของประชาชน แม้แต่ประชาชนจะต้องการอะไรก็ไม่ได้ตามที่ประชาชนต้องการละครับท่านประธาน ถูกกีดกันเสียเรื่อยแม้แต่เวลาพูดในสภา ก็ยังถูกกีดกันในนามประชาชนเป็นเรื่องที่น่าพิจารณานะครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ข้อตกลงครับ ไม่ใช่ถูกกีดกันหรอกครับก็ตกลงกันมาตั้งแต่เช้าเรียบร้อยดีอยู่แล้วครับ

นายนิยม คำแหง (นครศรีธรรมราช) : ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าองค์กร ๆ หนึ่งที่จะช่วยรัฐบาลได้มากก็คือ กรอ. แต่เนื่องจากขณะนี้เขาไม่มีความเชื่อมั่นนะครับที่จะมีจุดยืนอยู่ตรงไหน เขาเป็นห่วงว่าผลประโยชน์จะเกิดขึ้นอย่างไร นี่เป็นสิ่งหนึ่งที่ผมขอฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้ายว่าในฐานะที่ผมเป็นพรรคร่วมรัฐบาล ผมขอให้รัฐบาลนี้มีมาตรการในการที่จะควบคุมจัดเก็บรักษางบประมาณของแผ่นดินให้ถึงมือประชาชนอย่างแท้จริง มีไม่กี่เปอร์เซ็นต์หรอกครับงบที่ถึงประชาชนอย่างแท้จริง ส่วนใหญ่จะเป็นงบเกี่ยวกับค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง งบผูกพันแต่งบที่ถึงประชาชนจริง ๆ นั้น ผมขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพไปยังรัฐบาลว่า ขอให้ความเป็นธรรมกับประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศให้มากที่สุด ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมานครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน กระผม สมาน ชมภูเทพ ส.ส. ลำพูน พรรครวมไทย ท่านประธานครับ ความจริงนั้นวันนี้ผมจะพยายามทุกวิถีทางที่จะพูดชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณ คงไม่เกี่ยวกับในตามมาตราต่าง ๆ แต่กระผมเองอยากใคร่เน้นถึงหลักความเป็นมาและโครงสร้างของงบประมาณที่รัฐบาลชุดปัจจุบันได้ทำอยู่ ซึ่งกระผมเองอยากจะใคร่ขอประทานอนุญาตหลายท่านพูดทีเดียวว่าทำไมงบประมาณปีนี้ถึงสูงขึ้น และก็สูงขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้ทั้งนั้นมันมีเหตุผลเพราะตัวของมัน

อยู่ ท่านประธานคงจำได้ว่าในสมัยเมื่อปี 2518 งบประมาณปีนั้นประมาณ 48,000 ล้านบาท แต่เหตุผลในปีนั้นเกิดการจัดงบประมาณแผ่นดินอาศัยแผนการพัฒนาประเทศมาเป็นหลัก เขาเรียกว่าเป็นบอททอม บัดเจ็ท (Bottom budget) เกี่ยวกับลักษณะงบประมาณ ใช้วิธีแบบให้กระทรวงต่าง ๆ เสนอโครงการเข้ามา เมื่อเสนอเข้ามาแล้วก็เป็นงบผูกพันทันทีเลย ท่านเชื่อไหมครับ ปี 2519 โผล่ขึ้นมาทีเดียวครับ 120,000 จาก 48,000 120,000 สาเหตุเนื่องจากกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ตั้งเงื่อนไขของตัวเอง สร้างข่ายงานของตัวเองตั้งเชื้อจุ่มในสมัยที่เมื่อท่านเราเป็นกรรมาธิการงบประมาณด้วยกัน คือตั้งเชื้อจุ่มไว้จุ่มหางทิ้งไว้ปีหน้าปูดทันทีเลยครับ โป่งขึ้นมาทันที ในลักษณะอย่างนี้เราสร้างกันมาเป็นเวลานานแล้วตั้งแต่ปี 2518 2519 พอโผล่ขึ้นมาปี 2532 นี่ท่านไม่ต้องห่วงหรอกครับ ปูดขึ้นมาถึง 2,800 กว่าล้าน ผมก็คิดว่าต่างกรรมต่างวาระครับ ท่านประธานที่เคารพ เราน่าจะมีการปรับปรุงงบประมาณแผ่นดินนี่ให้แก้ไขให้มันสอดคล้องกับความเป็นจริง ทีนี้ผมเป็นห่วงครับท่านประธานที่เคารพ เมื่องบประมาณมันปูดสูงออกมาถึงอย่างนี้ ที่ผมห่วงเพราะอะไร เพราะรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ผมไม่แน่ใจว่าท่านจะนำเงินดังกล่าวนี้ หรือจะหาเงินมาได้เพื่อทำการพัฒนาให้เป็นไปตามเป้าหมาย รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ท่านเอาเงินมาจากไหน งบประมาณมาจากไหน

1. หวังได้จากภาษีอากร
2. หวังได้จากเงินกู้
3. หวังจากสินค้าการส่งออก

และประการสุดท้าย หวังจากการเบ็ดเตล็ดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพนัน แหล่งอบายมุขทั้งหลาย เอาละ ถ้าหากว่าผมจะย้อนถึงในกรณีที่รัฐบาลชุดนี้เขาจะหาเงินมาในลักษณะภาษีครับ ท่านประธานที่เคารพ ภาษีนี่ท่านจะเก็บมาอย่างไร ปรากฏว่ารัฐบาลช่วงระยะหลังนี่ตั้งเป้าเก็บภาษีจากตามพื้นที่ในจังหวัดต่าง ๆ ยกตัวอย่างจังหวัดลำพูนของผมอย่างนี้เป็นต้น ตั้งเป้าเลยครับ 58 ล้านต้องเก็บให้ได้ ทีนี้ประชาชนนะครับ ท่านประธาน

ที่เคารพ ไปเก็บภาษีต้นลำไยอย่างนี้ เก็บภาษีรายได้อย่างอื่นอย่างนี้ แม้กระทั่งร้านค้าขายก๋วยเตี๋ยวนี่นะครับ ใช้เวลาประมาณต้นเดือนของวันอาทิตย์ไปเก็บไปนั่งนับเลยครับมีรายได้เท่าไร เอามาประเมินการเสียภาษี ในลักษณะอย่างนี้รัฐบาลจะหาเงินโดยวิธีนี้ครับท่านประธานที่เคารพ

ประการที่สุดอีกอันหนึ่งก็คือ เกี่ยวกับปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าส่งออก รัฐบาลหวังครับท่านประธานที่เคารพ หวังที่จะได้เงินจากการที่ส่งออก อย่าหวังเลยครับในขณะนี้ที่เราหวังมากที่สุดตลาดสหรัฐอเมริกา ตอนนี้เขาออกกฎหมายเข้ามาอีกแล้ว จี.เอส.พี. (G S P) ซึ่งเกี่ยวกับปัญหาที่เราจะได้ส่วนลดการศุลกากรของเขา เดี๋ยวนี้เราจะหวังหรือครับ ยิ่งเขามีเทรดบิล (Trade Bill) เขาออกมาคือกฎหมายการค้าเขาออกมาแล้ว ความหวังอย่างนี้เกิดขึ้นกับรัฐบาลชุดปัจจุบัน อย่างเมื่อกี้เหมือนกันที่ผมบอกไว้ความหวังจากการที่เก็บภาษีนี่ครับ ผมว่าเลื่อนลอยในลักษณะที่บางครั้งไปบีบเลือดออกจากปูเดี๋ยวนี้จะไปหวังสินค้าส่งออก สินค้าบางอย่างที่น่าสนใจมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างพืชไร่อย่างนี้รัฐบาลไม่สนใจนี่ครับ ปีที่แล้วนี่ผ่านมาได้หยก ๆ ท่านประธานที่เคารพ อย่างลำไยนี่เราเห็นเป็นพืชไร่นะครับ มีรายได้ที่เป็นผลไม้ที่อร่อยที่สามารถส่งออกนอกได้ กลับกลายเป็นว่าเน่าอยู่ในกลางต้นนี่ครับ ต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นฮ่องกง ญี่ปุ่นกินกิโลหนึ่งประมาณ 80-90 บาท แต่ปรากฏว่าครั้งที่แล้วนี่ลำไยเต็มตลาดเต็มสวนนี่ครับขายไม่ถึง 5 บาท รัฐบาลจะเอาเงินมาจากไหน ไม่มีความสามารถเลยครับในการที่จะส่งสินค้าออกอย่างนี้เป็นต้น แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระเทียมอย่างนี้อีกเหมือนกันแถมต้นสั่งนอกเข้ามา ของเรามีเยอะแยะครับภาคเหนือทั้งหมดท่านประธานที่เคารพ เดี๋ยวนี้มีเป็นร้อยล้านครับ มีเป็นร้อยล้านที่ยังขายไม่ออกอยู่ตามบ้าน ตามสวนเขา รัฐบาลไม่สนใจ แทนที่จะหาวิธีส่งออกระบายหารายได้สู่งออกจากนี้มา รัฐบาลผมไม่เชื่อว่าจะหาเงินมาจากส่วนนี้จากการที่ส่งออกเพราะความล้มเหลวอย่างนี้เป็นต้น สินค้าต่าง ๆ ถ้าจะขายจากประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเป็นเวียดนามหรือลาวทั้งหลายทั้งปวงขายไม่ได้อีกแล้วอ้างเพราะอะไรครับ ติดสินค้ายุทธปัจจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ตัวของท่านนายกคนในปัจจุบันความแน่นอนท่านก็ไม่มี เพราะท่านเองก็พูดอีกอย่างหนึ่งวันนี้พอไปถึงมาเลเซียกลับมาไม่ค้าแล้วไม่เอาแล้ว อ้างเหตุว่าเนื่องจากหาว่ามีพวกกองทัพยังอยู่ ซึ่งพูดกลับไปกลับมาอย่างนี้ผมห่วงเหลือเกินว่าการที่รัฐบาลจะหานี่นะครับจากสินค้าส่งออกนี่ก็เป็นความหวังที่น้อยมากทีเดียว

อีกประการหนึ่งนะครับท่านประธานที่เคารพ ปัญหาเรื่องเงินกู้ เงินกู้นี่ครับปีนี้ถ้าหากว่าเราจะมองความเป็นจริงแล้วก็รู้สึกว่ามันจะน้อยลง ในสมัยคุณบุญชูนั่นครับ ลักษณะเงินกู้ตอนนั้น 20 เปอร์เซ็นต์อาจจะสูงจริง ปี 2518 ที่ผมว่า แต่ตอนหลังนี่ครับเราดูประมาณ 17 เปอร์เซ็นต์ เราดูมันน้อย แต่ภาพรวมเป็นจริงหนี้ที่แท้จริงนั้นมากกว่าเก่าครับ ท่านเชื่อไหมครับเด็กที่ออกจากท้องแม่มาวันนี้ทันทีนะครับ เป็นหนี้ทันทีเลยครับท่านประธานที่เคารพ เป็นหนี้ขึ้นมาเป็นหมื่นแล้ว ในลักษณะอย่างนี้ผมคิดว่ารัฐบาลนี่จะมีความสามารถอย่างไร บางครั้งจะเป็นการกู้อย่างเช่นว่าบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมอย่างนี้ เป็นลักษณะของภาคเอกชน รัฐบาลมีส่วนแค่ 15 เปอร์เซ็นต์ ขอเงินชดเชยจากรัฐบาลครับ ท่านประธานที่เคารพ ไปกู้จากต่างประเทศมาไปชำระเงินกู้เงินเยน แต่ขอเงินชดเชยจากรัฐบาลขึ้นมาตั้ง 700 กว่าล้าน เอาเข้าไปชิ ซึ่งผมเองว่านี่เป็นเงินของชาวบ้านละครับที่ทำไมถึงจะต้องเป็นอย่างนั้น ปัญหาก็มีอยู่ว่าขั้นสุดท้ายรัฐบาลเอามาจากไหนเมื่อความล้มเหลวอย่างนั้น เอาการพนัน กาสิโน ตอนนี้ออกมาแล้วอาชาโนอีกแล้วท่านประธานครับ อาชาโนออกมาอีกแล้ว เพราะฉะนั้นรัฐบาลนี่ต่อให้เราจะให้เงินนี้ผมไม่มีความเชื่อมั่นในตัวของรัฐบาล ผมคิดว่าความล้มเหลวมันจะเกิดขึ้น สาเหตุเพราะอะไร เมื่อให้เงินไปแล้วความล้มเหลวทางด้านเศรษฐกิจเกิดขึ้น ทางการเมืองเกิดขึ้น ทางทหารก็ย่อมเกิดขึ้นเป็นธรรมดา เมื่อเช้าอาจจะมีหลายท่านพูดในลักษณะที่ว่าความมั่นคงทางเศรษฐกิจนั้นมี ผมไม่มีความเชื่อเป็นอย่างนั้น ทางด้านเศรษฐกิจเดี๋ยวนี้ท่านประธานที่เคารพ ประชาชนนี่นะครับไม่ว่า ณ ที่จุดใดในสมัยก่อนเมื่อสิบกว่าปีนี้นะครับ บางชาวบ้านยังไม่เคยเป็นหนี้เป็นสิน แต่เดี๋ยวนี้เป็นหนี้เป็นสินครับ หนี้ ธกส.บ้าง สหกรณ์บ้าง เป็นหนี้กันทั่วบ้านทั่วเมืองแล้วรายได้ไม่คุ้มกับรายจ่าย สินค้า

ที่ผลิตออกมาต้นทุนสูง กลับกลายสินค้าอุปโภคบริโภคทั้งหลายขึ้นราคา ท่านประธานที่เคารพ ไม่ว่าเป็นปูนซีเมนต์ เหล็กเส้น หรือว่าของอื่น ๆ ซึ่งผมมีความเชื่อว่าในขณะนี้ถึงแม้จะให้เงินไปกับกระทรวงพาณิชย์เพื่อควบคุมการบริโภคหรือเกี่ยวกับการขึ้นราคาสินค้า ทำไม่ได้ เมื่อมันเป็นอย่างนี้เราจะมีความหวังอะไรกันนักหนาทางเศรษฐกิจในลักษณะล้มเหลวของรัฐบาล ที่ใจไม่สู้ อีกประการหนึ่งที่ผมพูดมาว่าทางด้านการเมือง ท่านประธานที่เคารพ ทางการเมืองเดี๋ยวนี้ผมว่าท่านนายกเองท่านไม่สู้ตั้งแต่ต้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ขอบคุณมาก ท่านไม่สู้ตั้งแต่ต้น ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเป็นอย่างนี้ขึ้นมานี่มันก็ไม่ประสานกับความมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางทหาร ครั้งที่แล้วเราให้เงินไปมหาศาล นโยบายต่างประเทศไม่มีความสามารถแทนที่จะเจรจาในร่มเกล้า กลับกลายเปล่าเป็นตรงกันข้าม ปล่อยให้มีการสู้รบ 3 วันครับท่านครับตกเกือบ 4,000 กว่าล้าน เงินก้อนนี้เราจะให้ในลักษณะของรัฐบาลที่เราไม่มีความเชื่อมั่นในการใจสู้ของท่าน อย่างนั้นไม่ได้ เมื่อเป็นอย่างนี้ขึ้นมาท่านประธานครับ ถ้าจะกรณีที่จะให้เราสรุปในฐานะที่ผมเป็นฝ่ายค้านนั้นผมก็คงจะต้องไปนั่งแปรญัตติ ไปนั่งแปรญัตติว่าจะทำอย่างไรช่วยเหลือในพื้นที่ในจังหวัด จะได้หรือไม่ได้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาพอดีครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ผมก็ขอกราบขอบคุณมากครับ ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอชี้แจงคุณปิยะณัฐนิดนะครับ ที่ผมชี้คุณสมานเพราะมีหนังสือหัวหน้าพรรคท่านขึ้นมาก่อนใบที่ท่านจะขึ้นมาทีหลังครับ ผมก็เลยชี้คุณสมานนะครับ ต้องเข้าใจครับ ประเดี๋ยวจะเข้าใจว่าผมไปทำลัดคิวหรืออะไรนะครับ คุณสุนทร ลีซีทวน ครับ

นายสุนทร ลีซีทวน (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ

ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ เมื่อกี้นี้นะครับท่านประธานรู้สึกว่าจะอ่านนามสกุลผมผิด ซึ่งก็มีมาแล้วอีกครั้งหนึ่งนะครับตั้งแต่ช่วงเปิดสมัยประชุมครั้งแรกนะครับ นามสกุลที่แท้จริงของผมนั้นคือ ลีชีทวนนะครับท่านประธานครับซึ่งเวลาที่กระผมพูดนี้ท่านอย่านับไปในช่วงของการอภิปรายนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผิดพลั้งกันบ้างนิดหน่อยก็ไม่เป็นไรหรอกครับ ไม่เสียหายอะไรหรอกครับ

นายสุนทร ลีชีทวน (ขอนแก่น) : ครับผม ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2532 โดยผมจะแยกเป็นประเด็นที่สำคัญดังนี้ ซึ่งในประเด็นแรกนั้นก็คงจะเป็นในเรื่องของการจัดทำงบประมาณเป็นที่ยอมรับกันนะครับว่างบประมาณนั้นเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการบริหารประเทศ เพื่อสนองนโยบายทางด้านการคลังและการสนับสนุนทางด้านเศรษฐกิจ หรือว่าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือว่างบประมาณแผ่นดินนั้นเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่มีผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจ และประชาชนทุกคน ท่านประธานที่เคารพ แต่สำหรับการจัดทำงบประมาณของประเทศไทยนั้นมีวิธีการคิดงบประมาณนั้นเป็นลักษณะซึ่งอยู่ภายใต้การครอบงำของข้าราชการประจำ ซึ่งเขาจะมีในลักษณะของการตั้งยอดรายจ่ายไว้แล้วก็ให้กอง กรม และกระทรวงต่าง ๆ เสนอไปยังสำนักงบประมาณพิจารณาและคัดทอนและจัดสรรงบประมาณตามแผนงาน และตามรายการต่าง ๆ เสร็จแล้วก็พิจารณาว่าจะหารายได้จากส่วนไหน จากภาษีอากรจากรายได้จากด้านอื่น ๆ ที่เหลือก็ต้องกู้เงินเขามาทั้งภายในประเทศและทั้งต่างประเทศก็ตั้งเป้าเป็นยอดลับนะครับ เพื่อให้สมดุลกัน ดังนั้นครับ ท่านประธานที่เคารพ จะเห็นได้ว่าการจัดทำงบประมาณแผ่นดินของรัฐนั้น เป็นการจัดทำงบประมาณโดยข้าราชการประจำ ท่านประธานที่เคารพครับ อยากจะฝากกราบเรียนท่านประธานไปยังรัฐบาล ถึงเวลาแล้วครับท่านประธานที่เคารพ ที่จำเป็นที่ทางรัฐบาลนั้นจะต้องเรียนรู้ถึงการจัดทำงบประมาณด้วยตัวของตนเอง ไม่ใช่ถูกครอบงำโดยข้าราชการประจำ เพราะอะไรจึงกล่าวเช่นนั้นครับ เพราะว่า

รัฐบาลนั้นโดยเฉพาะรัฐบาลในชุดนี้ ถือว่าเป็นมิติใหม่ที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน ซึ่งในการจัดทำงบประมาณนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องทำอย่างเป็นระบบ และก็ต้องเป็นกระบวนการด้วย คือจะต้องมองถึงว่าปัญหาและความเดือดร้อนของประชาชนที่แท้จริงนั้นอยู่ที่ไหน แล้วก็จัดสรรงบประมาณนั้นไปตามรายการ แล้วก็แผนงานต่าง ๆ ที่จะเข้าไปแก้ปัญหานั้นให้บรรลุเป้าหมาย ถ้าเราจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือว่า การจัดทำงบประมาณนั้นจำเป็นอย่างยิ่งครับท่านประธานที่เคารพ จะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนแล้วก็เด่นชัด ชัดเจนอย่างไรครับท่านประธานครับ

คือในประการแรกนั้น การจัดทำงบประมาณนั้นจะต้องกระตุ้นถึงการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ นั่นคือในสิ่งแรก

ส่วนในประการที่ 2 นั้น จะต้องรักษาเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจของประเทศชาติโดยส่วนรวมด้วย

ส่วนในประการที่ 3 นั้น จะต้องมีการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนโดยเฉพาะประชาชนในชนบทซึ่งเป็นผู้ที่ยากไร้ แล้วก็ยังมีความยากจนอยู่ในชนบทของประเทศไทย

ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นที่ 2 ครับ สำหรับงบรายจ่ายประจำปี 2532 นั้น มียอดรวมทั้งหมดซึ่งทางรัฐบาลได้ตั้งไว้ 285,500 ล้านบาท ซึ่งก็เพิ่มจากปีที่แล้ว คือปี 2531 42,000 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.2 ซึ่งถือว่าเป็นอัตราที่สูง ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นครับ ก็เพราะว่ารัฐบาลเองนะครับได้มองเห็นว่ารัฐบาลสามารถที่จะประมาณการว่า จะมีรายได้จากภาษีอากรเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง คือคาดว่าจะมีรายได้ทุกประเภทรวมกันนั้นถึง 262,500 ล้านบาท ดังนั้นรัฐบาลเองจึงต้องหาเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล 23,000 ล้านบาท ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ไม่สูงนัก ท่านประธานที่เคารพ มันมีข้อสังเกตอยู่นิดหนึ่งว่า แม้ว่างบปี 2532 นั้น งบประมาณขาดดุลจะมีอัตราที่ต่ำกว่าปีก่อน ๆ ที่แล้วมา แต่รัฐบาลยังคงต้องจัดสรรเพื่อการชำระหนี้ที่กู้เขามาครับ ซึ่งเป็นภาระติดพันจากรัฐบาลชุดก่อน ๆ ตั้งแต่เปรม 1

จนถึงเปรม 5 เป็นจำนวนสูงถึง 66,563 ล้านบาท หรือร้อยละ 23.3 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงที่สุดในบรรดาโครงสร้างของแผนงาน ซึ่งมีทั้งหมด 12 แผนงานด้วยกัน สำหรับตามโครงสร้างแผนงานที่ได้รับการจัดสรรมากเป็นอันดับรองจากการชำระหนี้ซึ่งเราหลีกเลี่ยงไม่ได้แน่นอน ก็คือในเรื่องของงบรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ร้อยละ 17.7 ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หรือประมาณ 50,000 กว่าล้านบาทของงบรายจ่ายทั้งหมด คือเพิ่มจากปี 2531 นั้น 7.3 เปอร์เซ็นต์ในอันดับที่ 3 นั้นคือการศึกษาประมาณร้อยละ 17.2 คือประมาณ 40,000 กว่าล้านบาทของงบรายจ่ายทั้งหมด คือเพิ่มจากปี 2531 นั้น ร้อยละ 8.1 แต่สำหรับสิ่งที่เป็นข้อสังเกตนะครับก็คือในส่วนที่เกี่ยวกับงบการบริหารทั่วไปของรัฐนั้นได้รับมากเป็นอันดับ 4 คือกว่า 40,000 กว่าล้านบาท หรือร้อยละ 15.3 ของงบรายจ่ายทั้งหมดงบนี้นะครับ ท่านประธานที่เคารพ เพิ่มจากปี 2531 มากเป็นที่น่าสังเกตคือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 53.2 ทั้งนี้เนื่องจากมีการปรับเงินเดือน แล้วก็สวัสดิการของข้าราชการเพิ่มขึ้น แต่มีสิ่งหนึ่งประเทศไทยเรานั้นโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นเกษตรกรถึงร้อยละ 80 แต่กลับ การจัดสรรงบประมาณนั้น ทางด้านการเกษตรนั้น กลับมาอยู่ในระดับที่ 5 ความสำคัญของเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศนั้น ได้รับการดูแลได้รับการเหลียวแลอย่างแท้จริงและจริงจังหรือไม่ ขอฝากไปถึงทางฝ่ายรัฐบาลด้วย คืองบนั้นทางเกษตรนั้นแค่ร้อยละ 7.6 เท่านั้นน้อยมากครับ เมื่อเปรียบเทียบกับทางงบรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเรามองในด้านของอัตราการเพิ่มแผนงานที่ได้รับงบเพิ่มถึงในปี 2531 นั้น อัตราที่สูงกว่าแผนงานอื่นคือทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพาณิชย์ และการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมเหมืองแร่ แต่ถ้าเกิดว่าเราคิดในแง่ของจำนวนเงินนั้นยังต่ำมาก โดยเฉพาะทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงานนั้น ผมคิดว่าน่าจะจัดสรรงบในส่วนนั้นให้มากขึ้น โดยเฉพาะในการที่เราไปพัฒนาแหล่งน้ำนะครับให้เพิ่มมากขึ้นเพื่อเกษตรกร แต่ถ้าเกิดเรามาวิเคราะห์ถึงการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายนั้น เรายังใช้งบประมาณในการชำระหนี้ที่สูงมากนะครับ มีเงินกู้ที่กู้มานั้นสูงเกินไป รวมจนถึงงบทาง

ด้านการทหารด้วย ท่านประธานที่เคารพและยังใช้งบสำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อย่างเช่นทางด้านการเกษตร สาธารณสุข แล้วก็การบริการสังคมน้อยเกินไป สิ่งเหล่านี้ครับ ส่วนงบที่จะต้องจัดสรรในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมนั้นควรจะได้รับการเพิ่มขึ้น ท่านประธานที่เคารพสำหรับการชำระหนี้เงินกู้นั้นหลีกเลี่ยงยากนะครับ เพราะเป็นภาระผูกพันมาจากรัฐบาลก่อน แต่สำหรับงบทางด้านการทหารนั้น โดยเฉพาะการรักษาความมั่นคงแห่งชาตินั้น ขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า เป็นงบที่มากพอสมควรแล้ว แต่ผมอยากจะเอางบในส่วนนั้นนะครับ น่าจะเป็นงบพัฒนา โดยเฉพาะในโครงการต่าง ๆ โดยเฉพาะโครงการอีสานเขียว ผมอยากจะให้อีสานนั้นให้มันเขียวสมชื่อนะครับ ท่านประธานที่เคารพน่าจะเอาไปในส่วนของงบพัฒนาเสียส่วนใหญ่ เพราะงบพัฒนาเดี๋ยวนี้นะครับ โดยเฉพาะงบประมาณนะครับ ในรายจ่าย 2532 นั้นน้อยมากครับ โดยเฉพาะงบลงทุนหรืองบพัฒนานั้นนะครับ ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องของการรักษาความมั่นคงแห่งชาตินั้นที่แท้จริงนั้นน่าจะอยู่ที่ 2 ประเด็นหลัก ไม่ใช่เป็นการที่จะต้องไปเพิ่มในงบทหารนี้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ หรือที่แล้ว ๆ มา ก็คือ

ในประการแรกควรจะมีการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมให้เข้มแข็ง โดยเฉพาะให้เกษตรกรในชนบทนั้นมีความอยู่ดีกินดีครับท่านประธาน มีการกระจายรายได้นั้นไปสู่ชนบท

ส่วนในประการที่ 2 นั้น มีวิถีทางแก้ก็คือว่า การดำเนินนโยบายทางการทูตที่ชาญฉลาดของผู้บริหารประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราพิจารณาถึงรายจ่ายตามจำแนกตามลักษณะงานและหมวดรายจ่ายแล้วนี่ เราจะพบว่ารายจ่ายที่เกี่ยวกับงบเงินเดือนนั้นหรือว่าค่าจ้างข้าราชการ เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างนั้น เป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงมากครับ ถึงร้อยละ 26.4 หรือประมาณ 70,000 กว่าล้านบาท ความจริงแล้วยอดรวมของเงินที่จ่ายไปเป็นค่าจ้างและสวัสดิการให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างสูงกว่านี้นะครับ ในข้อเท็จจริงนั้นก็เพราะไปรวมอยู่ในรายจ่ายด้านอื่น ๆ อีกนะครับอย่างเช่นงบค่าใช้จ่ายเพิ่มเป็นสวัสดิการ ....

230

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายปัญจะ เกสรทอง ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ไป และมอบให้นายธนา เมตตาริกานนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ 1 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สรุปได้แล้วครับ เหลือเวลาอีก 1 นาที

นายสุนทร สีซีทวน (ขอนแก่น) : ครับ แก่ข้าราชการและลูกจ้างรวมถึงการขึ้นเงินเดือน และการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการไปอีกประมาณรวมแล้วเบ็ดเสร็จแล้วกว่า 20,000 กว่าล้านบาท ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าผู้ที่ได้ประโยชน์จากงบประมาณรายจ่าย 2532 นั้น ที่เพิ่มมากขึ้น ที่เขาบอกเพิ่มมากในระดับที่เป็นที่น่าพอใจทางฝ่ายรัฐบาลอ้างเช่นนั้น ก็คือข้าราชการ ลูกจ้าง รองลงไปนั้นก็คือผู้รับเหมาก่อสร้าง และผู้ขายของให้แก่ทางราชการ ที่เหลือนั้นถึงจะตกทอดไปสู่ประชาชน เมื่อเราวิเคราะห์ถึงการใช้จ่ายกันจริง ๆ แล้วนี่นะครับ ท่านประธานที่เคารพ จะเห็นได้ว่ารัฐบาลยังคงใช้จ่ายส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 74 ส่วนหนึ่งของงบประมาณทั้งหมดนั้นเป็นรายจ่ายประจำ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเงินเดือน สวัสดิการข้าราชการอย่างที่ผมได้กล่าว ท่านประธานเมื่อกี้นี้ ส่วนเงินที่จ่ายไปเพื่อการลงทุนนั้นหรือจ่ายเพื่อที่จะสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจนั้นมีเพียงร้อยละ 18.4 ของงบประมาณทั้งหมดเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าเรามองถึงสัดส่วนทั้ง 2 ด้านทั้งงบรายจ่ายประจำแล้วก็งบรายจ่ายเพื่อการลงทุน และพัฒนานั้นค่อนข้างจะไม่เป็นธรรม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายสุนทร สีซีทวน (ขอนแก่น) : และจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม และเศรษฐกิจและประชาชนในที่สุด ใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณหมอประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม

นายแพทย์ประสิทธิ์ พิทูรกิจจา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครสวรรค์ พรรครวมไทยครับ กระผมได้ฟังคำแถลงของท่านนายกรัฐมนตรีแล้ว พร้อมทั้งได้อ่านประกอบร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2532 แล้วนะครับ กระผมไม่ติดใจ แต่ที่ผมติดใจนี้เป็นบางเรื่องครับ แล้วเรื่องที่สำคัญก็ได้พูดกันไปหลายคน กระผมจะได้พูดในสิ่งที่จะเรียนให้ท่านประธานได้ทราบครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณรายจ่ายคืองบกลางนะครับท่านประธาน งบนี้มันอยู่ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและก็สำนักงบประมาณครับ ตั้งไว้เป็นเงินจำนวนถึง 37,264 ล้านนะครับ อ้ายผมไม่ติดใจก็ตรงที่ว่าเงินนี้ไปช่วยเหลือข้าราชการและลูกจ้างไปขึ้นเงินเลื่อนขั้น ไปปรับปรุงเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการนะครับ งบนี้เราไม่ติดใจ แต่ไปติดใจตรงหนึ่งครับ ตรงที่ว่าเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ครับเงินนี้เป็นจำนวนถึง 2,049 ล้านนะครับ เมื่อเกิดภาวะที่มีอุทกภัยธรรมชาติหลาย ๆ จังหวัดที่ได้รับมานะครับ ก็เกิดความเดือดร้อนจำเป็นที่จะต้องขออนุมัติสำรองจ่ายจากเงินฉุกเฉินอันนี้นะครับ ก็ปรากฏว่ากว่าจะได้มาตามขั้นตอนยากเหลือเกินครับ จากตำบลถึงอำเภอจากอำเภอทำเรื่องถึงจังหวัด จากจังหวัดถึงกรมนะครับ ก็ปรากฏว่ากว่าจะได้ไปสักทีหนึ่งก็แสนเข็ญเหลือเกินนะครับ เราต้องให้เกียรติท่านผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นพ่อเมืองของจังหวัดเราครับ ท่านรองผู้ว่าก็ได้ ในเมื่อรับราชการแทน ในเมื่อเราขออนุมัติเบิกจ่ายอย่างนี้นะครับ ก็น่าที่จะให้เขาไปอนุมัติ เพราะว่าเขาเห็นครับ เขาเป็นเจ้าของสถานที่ แต่ปรากฏว่าพอส่งมาทางงบสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็นอันนี้นะครับ ก็ปรากฏว่าไม่ได้ไปสักทีหนึ่ง ชาวบ้านก็เดือดร้อนกันตลอดเวลาครับ ไม่ว่าถนนสะพาน ขาดไปหมดนะครับ เหมือง ฝาย ตลิ่งพังไปหมดนะครับ ไม่ใช่เฉพาะจังหวัดนครสวรรค์อย่างเดียว จังหวัดอื่น ๆ เหมือนกันครับท่านประธานครับ ท่านไปดูได้ไล่ลงมาเลยตั้งแต่พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี ชัยนาท อ่างทอง อยุธยา รวมถึงนครปฐมที่เมื่อกี้ท่านสมาชิกได้กราบเรียนครับ เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนท่านประธานนะครับว่างบอย่างนี้น่าจะให้เขาอนุมัติเบิกจ่าย โดยที่ท่านผู้ว่ามีอำนาจที่จะจ่ายให้เพียงแค่ 1 ล้านครับ

มันน้อยเหลือเกิน ทำอะไรไม่ได้หรอกครับ อยากจะกราบเรียนครับปัจจุบันนี้จังหวัดผมโดนอีรูบี้อีกลูกหนึ่ง ถ้าไม่เปลี่ยนทิศทางนี่นะครับ จะเป็นการท่วมครั้งที่ 3 แล้วภาวะอย่างนี้ราษฎรเดือดร้อนแน่ครับ ข้าวกำลังตั้งรวงออกท้องนะครับ ประชาชนเดี๋ยวนี้ไปเยี่ยมเขานะครับ เขาบอกอย่างไรครับ หายไปไหนไม่ทราบ ปรากฏว่าดำน้ำอยู่ครับ ถามว่าดำทำอะไร เขาบอกว่ากำลังจะเกี่ยวข้าวกันในน้ำ เดี๋ยวนี้เขาดำน้ำเกี่ยวข้าวกันแล้วนะครับบ้านผมเป็นสิ่งที่ประหลาดเหลือเกินท่านประธานน่าจะไปดูครับ กระผมต้องขอขอบคุณรัฐมนตรีทั้ง 3 ท่านนะครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ครับ ที่ท่านได้ไปดูท้องที่ที่เกิดอุทกภัยน้ำท่วม และท่านก็เห็นมากับตาครับ เพราะฉะนั้นน่าที่จะไปช่วยกันแก้ไขโดยการตั้งงบประมาณว่าสาเหตุนอกจากเกิดอุทกภัยนี่อะไรครับที่จะช่วยกันแก้ได้ งบประมาณของซลประทานมีถึง 11,177 ล้านบาทนะครับ ก็สามารถที่จะช่วยไปสร้างอ่างเก็บน้ำ ไปสร้างเขื่อนนะครับ ซึ่งเขื่อนที่เราจะสร้างได้ถึงแม้มันจะไม่มากนะครับแค่ 2,000 กว่าล้านบาท ถ้าสามารถทำได้จะช่วยหลายจังหวัดครับที่ประสบอุทกภัยและเกิดภาวะน้ำท่วมอย่างนี้นะครับ ไม่ใช่เฉพาะในเขตจังหวัดของกระผมอย่างเดียว จังหวัดหลาย ๆ จังหวัดในภาคกลางก็โดนมาเนื่องจากฝนมันลดช่วงจากจังหวัดภาคเหนือลงมาภาคกลาง เพราะฉะนั้นถ้าไปสร้างอย่างที่กระผมกราบเรียนหรือว่าได้เสนอมาทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 6 นี้แล้ว เข้ามาแล้วบรรจุมาแล้วตั้ง 3 แผนนะครับ ก็ปรากฏว่ายังไม่ได้สักที เพราะฉะนั้นกระผมขอฝากกับท่านประธานว่างบของซลประทานเรามีครับ น่าที่จะเอาไปช่วยเหลือกันได้นะครับ

อีกด้านหนึ่งนะครับทางด้านเศรษฐกิจครับท่านประธาน รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาชนบท เพื่อดำเนินการโครงการตามแผนพัฒนาชนบท จำนวนถึง 16,723 ล้านบาท เพื่อที่จะนำไปใช้ในการแก้ปัญหาชนบท เป็นการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดให้มีถนน ไฟฟ้า และก็การจัดที่ดินทำกินตลอดจนกรรมสิทธิ์ในที่ดินในเขตป่าสงวน อันนี้กระผมเห็นด้วยครับ และก็ดีใจที่ได้งบประมาณถึง 16,723 ล้านบาท แต่

ทีนี้ท่านครับ ถนนหนทางที่เราจะไปทำนี่นะครับงบมันน้อยเหลือเกินที่เราจะไปทำ ต่างจังหวัดมีจังหวัดไหนครับยกเว้นสุพรรณบุรีที่มีถนนหนทางสวยหรูเหลือเกินไม่ว่าจะไปในตำบล หรือว่าไปในตามหมู่บ้านถนนสวยครับกระผมยอมรับ และกระผมชื่นชมครับที่มีรัฐมนตรีของจังหวัดดี ๆ อย่างนี้ กระผมชื่นชมครับ จังหวัดกระผมมันโชคไม่ดีครับ มันไม่มีรัฐมนตรีอยู่ในจังหวัดก็เลยไม่ได้งบประมาณไปสร้างถนน สร้างสะพาน แม้กระทั่งคลองส่งน้ำเหมืองฝายอย่างที่กระผมกราบเรียนท่านประธาน กระผมน้อยใจเหลือเกินที่ ไม่ได้เกิดมาเป็นคนสุพรรณบุรีครับ เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนท่านครับว่า เรื่องอย่างนี้เราน่าจะไปช่วยกันครับ ท้าให้ทุกจังหวัดเหมือน ๆ กันหมดครับ ให้ถนนหนทางมันดีหมด ที่ไหนเดือดร้อนรัฐบาลช่วยกันโอนเอาไป เพราะงบเรามีกันถึง 16,723 ล้านบาท ไม่ใช่น้อย ๆ ครับ อย่างงบเรื่องไฟฟ้าอย่างนี้นะครับ ท่านประธานครับ ปีที่แล้วเราเพิ่งอนุมัติไป 300 ล้านบาท ช่วยไฟฟ้าสมทบกับชาวบ้านที่ได้เสียสละเงินส่วนตัวควักกระเป๋าในการเสียเงิน 30 เปอร์เซ็นต์ ร่วมกับการไฟฟ้าซึ่งเสียไป 70 เปอร์เซ็นต์ ครับ และปรากฏอย่างไรครับ หมดเงินเสียแล้วครับ เสียไปได้แค่ครึ่งเดียวหมดเงินที่จะเสียแล้ว ไฟฟ้าก็ยังไม่ได้ใช้ แล้วทำอย่างไรครับ ก็ต้องเดือดร้อนของผู้แทนแต่ละจังหวัดจะไปช่วยกัน ผู้แทนก็มีเงินพัฒนาจังหวัดแค่ 2 ล้าน 5 ก็ไปช่วยได้ไม่กี่หมู่บ้านนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าทางการไฟฟ้าผ่านมาทางท่านรัฐบาลให้อนุมัติเงินมากกว่า 300 ล้านบาท มากกว่าปีที่แล้ว กระผมว่าจะช่วยหลาย ๆ จังหวัดครับ ช่วยให้ชาวบ้านได้ใช้ไฟกันเต็มที่สักทีหนึ่ง เพราะว่าการไฟฟ้าความจริงพูดแล้วก็ถือว่าเอาเปรียบชาวบ้านนะครับ คือชาวบ้านก็ออกเงินเสียแล้ว ติดมิเตอร์แล้ว ใช้ไฟฟ้าก็เสียเงินนะครับ มันน่าที่ไฟฟ้าจะไปช่วยทำให้เขาฟรีแต่เขาเสียค่ากระแสไฟฟ้า กระผมคิดว่าทุกจังหวัดคงมีความเห็นอย่างนี้นะครับ กระผมเลยกราบเรียนท่านประธานครับว่า 600 หมู่บ้านในงบประมาณ 300 ล้านบาทนี้กระผมว่ามันน้อยไปนะครับ กระผมคนหนึ่งครับถ้ามีส่วนไปร่วมเป็นกรรมาธิการงบประมาณคงจะพยายามเพิ่มงบนี้ให้มากเพื่อที่จะให้ทุกจังหวัดครับ ได้มีโอกาสได้ใช้ไฟฟ้าพัฒนาฟรีกันหมด

234

ส่วนเรื่องการกระจายรายได้นี่นะครับ รัฐบาลก็บอกว่าจะส่งเสริมให้มีการกระจายรายได้สู่ชนบททุก ๆ หมู่นะครับ เป็นต้นว่า กระผมกราบเรียนครับ กำแพงเพชรมีหน่วยเจาะน้ำมันดิบนะครับ แต่ปรากฏว่าคนจังหวัดกำแพงเพชรหรือจังหวัดใกล้เคียงซื้อน้ำมันแพงกว่าคนกรุงเทพมหานคร ทั้ง ๆ ที่น้ำมันจากกรุงเทพมหานครไม่มีครับ ต้องเอาน้ำมันดิบจากต่างจังหวัดมาที่กรุงเทพมหานคร แล้วก็คนกรุงเทพ ฯ ใช้น้ำมันถูกกว่าคนจังหวัดที่มีน้ำมัน กระผมกราบเรียนครับว่านโยบายอย่างนี้มันน่าที่จะเอาโรงกลั่นไปตั้งอยู่ที่จังหวัดที่เขาขุดน้ำมันได้ครับ เพื่อที่จะให้คนในจังหวัดเขามีรายได้ที่ดีขึ้น เพราะเขาใช้น้ำมันถูกนะครับ เพราะฉะนั้นนโยบายอย่างนี้กระผมขอเสนอท่านประธานครับว่าน่าที่จะพิจารณาบ้างครับว่า ทุกรัฐบาลก็ไม่เคยมีใครคิดหรือว่าคิดก็อาจจะไม่ทำกระผมไม่ทราบ เพราะฉะนั้นก็ฝากกับท่านทั้งหลายครับ เรื่องการมีงานทำอีกอย่างหนึ่งท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวครับคุณหมอนายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา (นครสวรรค์) : ครับผม ขอบคุณครับ การมีงานทำอย่างนี้นะครับ ทางรัฐบาลก็อยากที่จะให้ประชาชนมีงานทำ แต่ปรากฏว่าประชาชนก็ว่างงานกันมากเหลือเกิน นิสิต นักศึกษา ที่จบมาแล้วไม่มีประโยชน์ครับ ไม่มีงานทำ เรียนกันมากมายเหลือเกิน แต่ปรากฏว่านโยบายรัฐบาลไม่ได้ส่งเสริมให้ต่างจังหวัดมีมหาวิทยาลัยครับ พอเสนอร่างมาทีไรแล้วรัฐบาลก็บอกว่าไม่มีงบประมาณ คณะรัฐมนตรีไม่อนุมัติ เสียใจเหลือเกินครับผมไม่ได้อยู่นครราชสีมาอีก ถ้าผมอยู่จังหวัดอย่างนั้นผมก็คงจะมีมหาวิทยาลัยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมฝากท่านประธานครับว่าเรื่องอย่างนี้มันน่าที่จะให้ทุกจังหวัดที่มีนโยบายที่จะมีการศึกษาอย่างครบถ้วนทุกสาขานี้ได้มีมหาวิทยาลัยเกิดขึ้นครับเพราะฉะนั้น ผมขอฝากท่านประธานครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับเรื่องสุดท้ายครับท่านประธานครับ อีกนาทีเดียวครับเรื่องงบประมาณเกี่ยวกับด้านสังคมครับ เรื่องนี้รัฐก็บอกว่าจะจัดสรรงบประมาณให้สำหรับประชาชนได้มีสุขภาพพลานามัยในชาตินะครับ ได้อย่างดีโดยการบริการประชาชนถึง 15 ล้านคน

โดยการจัดสรรเป็นรูปของผู้มีรายได้สงเคราะห์ แล้วก็ปรากฏว่างบแค่ 752 ล้านนี่ครับ โรงพยาบาล 73 จังหวัดในประเทศไทย รัน (run) งานหรือช่วยเหลือประชาชน 752 ล้านบาทนี้แค่ 3 - 4 เดือนหมดแล้วครับ ต้องใช้งบช่วยเหลือของโรงพยาบาลเพิ่มเติมถึงจะมีเงินเหลือพอครับ เพราะฉะนั้นก็ขอฝากกับท่านครับว่า งบก้อนนี้ก็คงจะขออนุมัติมากขึ้นครับ เพื่อที่ประชาชนจะได้อยู่ดีกินดี แล้วก็มีความสุขครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณลลิตาครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ในเช้าวันนี้ตั้งแต่เช้ามาดิฉันเองได้นั่งฟังมาโดยตลอดถึงการที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายถึงงบประมาณรายจ่าย ที่รัฐบาลได้นำเสนอต่อสภาในวันนี้ ก็มีความรู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่งที่ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงสำคัญอันหนึ่งที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้เห็นความสำคัญของการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ซึ่งจัดสรรไปทางด้านการศึกษา ในปีที่แล้วดิฉันจำได้ว่าตั้งแต่เช้าจนกระทั่งถึงกลางคืนนั้นไม่มีคนพูดถึงเลย แต่วันนี้ได้พูดกันหลายท่าน และตัวดิฉันเองก็คงจะต้องพูดถึงงบประมาณรายจ่ายทางด้านการศึกษาอีก เพราะดิฉันเห็นว่างบนี้เป็นงบที่สำคัญ เป็นงบที่เราจะนำมาใช้ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ดิฉันถือว่ามนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุด ถ้าเราจะพัฒนาเศรษฐกิจแต่เราไม่มีทรัพยากรบุคคลที่ฉลาดแล้วจะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติให้เจริญไปได้อย่างไร ดิฉันจึงดีใจที่ท่านเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงงบประมาณรายจ่ายที่ซึ่งใช้ทางด้านการศึกษา ท่านประธานที่เคารพคะ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 ที่ทางรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณให้กับทางด้านการศึกษาเป็นเงินถึง 45.4 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.2 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นนั้น อันที่จริงถ้าจะพิจารณาเพียงแต่ยอดเงินรวม ๆ ใคร ๆ ก็คงจะพอใจว่ารัฐบาลชุดนี้ให้ความสำคัญกับการศึกษาของเยาวชนในชาติ เพราะตั้งงบไว้สูงและยังมีความสำคัญเป็นอันดับ 3 ของงบทั้งหมด อีกทั้งรัฐบาลยังแถลงอีกด้วยว่าในปีนี้ได้จัดสรรงบประมาณโดยมุ่งให้มีการกระจายการจัดการศึกษา ไปสู่ส่วนภูมิภาค

มากขึ้น ก็ยิ่งทำให้เห็นว่ารัฐบาลชุดนี้มีความตั้งใจที่จะกระจายงบประมาณทางการศึกษาไปสู่ชนบทมากขึ้น แต่เมื่อพิจารณาลงไปในรายละเอียดของรายจ่ายที่จ่ายไปในแต่ละประเภทแล้วจะเห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลได้จัดสรรให้กับทางด้านการศึกษานั้น เป็นรายจ่ายที่ไม่ได้มุ่งไปที่การช่วยให้คุณภาพของเยาวชนฉลาดขึ้นหรือเก่งขึ้นแต่อย่างไร เพราะรายจ่ายส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเงินเดือนของครูและข้าราชการ รวมทั้งยังเป็นค่าครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ งบประมาณรายจ่ายที่ใช้ทางด้านสาขาการให้บริการทางด้านการศึกษา และสาขาการบริหารการศึกษารวมทั้งหมดเกือบ 90 กว่าเปอร์เซ็นต์ จะเหลืองบซึ่งใช้จ่ายทางด้านการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเพียงร้อยละ 5.2 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้น ท่านประธานคะ ในการจัดงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในการจัดการศึกษาทุกระดับนั้น ไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออุดมศึกษานั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะต้องพิจารณาเป็นอย่างยิ่ง ก็คืองบซึ่งใช้จ่ายในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ท่านประธานลองดูซิคะเพียงร้อยละ .5 ของงบประมาณทั้งหมดนี้ถือว่าเป็นสัดส่วนที่ต่ำมาก ในประเทศที่พัฒนาแล้วงบอันนี้ไม่ต่ำกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ของรายจ่ายทั้งหมด เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ให้เพิ่มงบประมาณทางด้านนี้ให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องลงทุนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในเรื่องของอุปกรณ์การเรียนการสอนตำราสิ่งต่าง ๆ ทั้งหลายเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสได้ฝึกได้ปฏิบัติมากขึ้นนะคะ เครื่องดนตรีหรืออาจจะเป็นถ้าในสาขาวิชาชีพ จักรเย็บผ้า เครื่องพิมพ์ดีด อะไรทั้งหลายแหล่นั้นจัดให้มากขึ้น เพราะการที่เรียนแต่ทฤษฎีอย่างเดียวโดยที่ไม่ได้ปฏิบัตินั้นก็ไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร จบออกมาแล้วก็ไม่สามารถที่จะไปประกอบอาชีพอะไรได้ นอกจากนี้สิ่งที่ตลกที่สุดเลยนะคะท่านประธาน ก็คือหน่วยราชการบางหน่วยยังตั้งงบประมาณเพื่อการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายตามแผนนั้น ๆ บางหน่วยงานแทนที่จะเพิ่มงบเพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้นกลับตัดให้น้อยลง ยกตัวอย่างเช่น แผนงานปรับปรุงคุณภาพการศึกษาระดับประถมศึกษาของกระทรวงมหาดไทย ตั้งเกี่ยวกับการอบรมและสัมมนาครู เมื่อปี

พ.ศ. 2531 3,700,000 บาท แต่พอมาปีนี้ลดลงเหลือ 2,300,000 บาท ในบางแห่งก็ตั้งผิด แทนที่จะไปพัฒนาตัวครู กลับไปตั้งงบเพื่อพัฒนาผู้บริหารการศึกษา อันที่จริงการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษานั้นต้องพัฒนาที่ตัวครู เพราะครูเป็นผู้สอนนักเรียนโดยตรง เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง เด็กจะเก่งหรือไม่เก่งขึ้นอยู่กับที่ครู เพราะฉะนั้นงบนี้ต้องมุ่งไปที่การพัฒนาอบรมตัวครู ไม่ใช่เอาไปอบรมผู้บริหาร เพราะผู้บริหารนั้นมีหน้าที่บริหารงานในโรงเรียนให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยเท่านั้น บางแห่งสำนักงานบางหน่วยงานเช่น สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ตั้งงบอบรมผู้บริหารเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วถึง 10 ล้านบาท จากปีที่แล้ว 6 ล้าน ปีนี้เพิ่มขึ้นถึง 17 ล้าน เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะฝากปัญหานี้ผ่านไปยังทางรัฐบาลให้ได้พิจารณาด้วย ท่านประธานคะ ปัญหาการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในการศึกษาที่สำคัญที่สุด อีกประการหนึ่งก็คือ ปัญหาเรื่องความไม่เท่าเทียมกันของงบประมาณที่ได้รับระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาด้วยกันเอง ในเรื่องนี้หากนำตัวเลขค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายหัวต่อนักศึกษาต่อปีมาพิจารณาแล้วจะพบว่า บางสถาบันบางสังกัดได้รับงบประมาณถึงปีละ 60,000 บาทต่อหัว บางสถาบัน 40,000 บาทต่อหัว บางสถาบัน 20,000 บาทต่อหัว แต่บางสถาบันได้รับเพียง 9,000 บาทต่อหัว ทั้ง ๆ ที่เรียนหลักสูตรเดียวกัน วิชาเอกเดียวกัน ดิฉันอยากจะยกตัวอย่างเพื่อให้ท่านประธานได้เห็นความแตกต่างของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายซึ่งทางรัฐบาลจัดสรรให้ในสาขาเดียวกัน ในระดับอุดมศึกษาแต่ละสถาบันดังนี้ เช่นแผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หรือคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 28.5 ล้าน เกษตร 11.5 ล้าน ขอนแก่น 13.3 ล้าน เชียงใหม่ 14.9 ล้าน ศรีนครินทรวิโรฒ 37.6 ล้าน แต่มีวิทยาเขตรวมอยู่ 7 แห่ง เฉลี่ยแห่งละ 5.3 ล้าน ศิลปากร 7.1 ล้าน สงขลา 6.6 ล้าน กรมการฝึกหัดครู 36 แห่งได้รับ 188.3 ล้าน เฉลี่ยแห่งละ 5.3 ล้าน จะเห็นว่าการซึ่งอยู่คนละสังกัด แต่จัดการศึกษาในสาขาเดียวกัน งบประมาณที่ได้ไม่เท่าเทียมกันมีผลกระทบโดยตรงต่อการจัดต่อบัณฑิตหรือคุณภาพของบัณฑิตที่จบออกมา บัณฑิตจากวิทยาลัยครูจะ

สู้บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยไม่ได้ ในขณะเดียวกันบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยด้วยกันเองก็ยังมีความแตกต่างในตัวของมันเองอีก กลายเป็นบัณฑิตชั้น 1 และบัณฑิตชั้น 2 ดิฉันเลยชักจะสงสัยว่า คุณภาพของบัณฑิตที่จบจากแต่ละสถาบันนั้นน่าจะประเมินได้เคร่า ๆ จากเงินอุดหนุนที่ทางรัฐบาลจะจ่ายให้กับแต่ละสถาบันกระมัง ดิฉันอยากจะให้ท่านประธานได้พิจารณาถึงต้นไม้ 2 ต้น แต่ว่าได้รับปุ๋ยแตกต่างกัน ความเจริญเติบโตของต้นไม้ทั้ง 2 ต้นจะมีความแตกต่างกันเพียงแค่ไหน ท่านประธานคะ จากการพิจารณาในรายละเอียดของงบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลจัดสรรให้กับสถาบันอุดมศึกษานี้ดิฉันมีข้อสังเกตว่า

1. มหาวิทยาลัยที่มีขนาดใหญ่ยิ่งได้รับงบประมาณสูง อันนี้ยกเว้นมหาวิทยาลัยเปิด เช่นมหาวิทยาลัยรามคำแหง กับสุโขทัยธรรมาธิราช ส่วนสถาบันเล็ก ๆ ได้รับงบประมาณยิ่งน้อยสถาบันที่อยู่ต่างจังหวัดยิ่งได้รับน้อย ในขณะที่สถาบันในกรุงเทพ ฯ ได้รับสูงมาก สถาบันอุดมศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการได้รับงบประมาณเฉลี่ยรายหัวน้อยกว่าสถาบันสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และที่เห็นได้ชัดก็คือสถาบันที่ได้รับงบประมาณน้อยนั้น ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นบุตรหลานของชาวไร่ ชาวนา ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ แสดงว่าปัจจุบันนี้การศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น รัฐสนับสนุนสถาบันใหญ่ ๆ ที่บุตรหลานมีฐานะดี เข้าเรียนมากกว่าสถาบันเล็ก ๆ ในต่างจังหวัดที่บุตรหลานของเกษตรกรเข้าเรียน หากเหตุการณ์ยังเป็นอย่างนี้อีก ดิฉันคิดว่านโยบายที่จะกระจายงบประมาณการศึกษาเพื่อช่วยพัฒนาชนบทและการช่วยเหลือผู้ยากจนก็ไม่มีโอกาสจะสำเร็จลงได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลือเวลาอีก 1 นาทีนะครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ค่ะ ท่านประธานคะ ดิฉันอยากจะฝากท่านประธานให้ผ่านไปยังรัฐบาลว่า ให้หยุดขยายการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่ใหญ่ ๆ ในเมืองหลวง หากจะขยายหรือพัฒนาจะต้องไม่ใช้งบประมาณของรัฐ แต่ให้หางบประมาณในแต่ละแห่งเอง เพราะในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทุกแห่ง ก็เปิดโอกาสให้

มหาวิทยาลัยสามารถหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินและรายได้ของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว นอกจากนี้เงินรายได้เหล่านี้ก็เป็นเงินนอกงบประมาณซึ่งทางมหาวิทยาลัย ไม่ต้องส่งให้กับทางกระทรวงการคลัง บางมหาวิทยาลัยมีรายได้จากทรัพย์สินของตนเองอย่างมหาศาล เพราะฉะนั้นรัฐควรจะหยุดการเพิ่มเงินอุดหนุนเหล่านี้ ไม่ใช่เพิ่มเงินอุดหนุนให้ทุกปี แต่ในขณะเดียวกันก็ให้เร่งขยายและพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาขนาดเล็กในต่างจังหวัด ให้มีคุณภาพทัดเทียมกับสถาบันในเมือง ดิฉันอยากจะขอเวลาท่านประธานอีกนิดหนึ่งนะคะว่า

ข้อสังเกตประการที่ 2 ก็คือว่า ให้รัฐบาลเร่งรีบคิดเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณทางการศึกษาให้ทุกสถาบันได้รับค่าใช้จ่ายเป็นรายหัวเท่า ๆ กันในการผลิตสาขาเดียวกัน ถ้าเท่ากันไม่ได้ ก็ให้มีความแตกต่างกันให้น้อยที่สุด และในขณะดียวกันก็ควรให้ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาช่วยรัฐบาลในการรับภาระค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงการศึกษาในอัตราส่วนที่เท่าเทียมกับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้เพราะจากการศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนต้องเสียระหว่างระดับการศึกษานั้นยังเป็นสัดส่วนที่ไม่เหมาะสม กล่าวคือในการศึกษาระดับที่สูงนั้น ผู้เรียนเสียค่าบำรุง ค่าธรรมเนียมการศึกษาในสัดส่วนที่ลดลง ท่านประธานอย่าเพิ่งขัดนะคะ ดิฉันขอ 2 นาทีเท่านั้นเอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : คือ ขอนิดเดียวนะคะ คือในระดับอุดมศึกษานั้นผู้เรียนเสียประมาณร้อยละ 9 ของค่าใช้จ่ายที่รัฐใช้จ่าย ส่วนระดับมัธยมศึกษานั้นผู้เรียนเสียเพียงร้อยละ 23 เสียถึงร้อยละ 23 ของค่าใช้จ่ายของรัฐที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่ารัฐต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นงบดำเนินการต่อหัวในระดับมัธยมศึกษา ต่ำกว่างบดำเนินการต่อหัวในระดับอุดมศึกษา คือในระดับมัธยมศึกษานั้น รัฐใช้จ่ายต่อหัว 3,298 บาทโดยเฉลี่ย ในขณะที่ในระดับอุดมศึกษารัฐใช้จ่ายโดยเฉลี่ยถึง 25,940 บาท เพราะฉะนั้นดิฉันจึงขอสรุปตรงนี้ว่า จะอย่างไรก็ตามขอให้ทางรัฐบาลนั้นได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อที่จะกระจายงบประมาณทางการศึกษานั้น ไปสู่คนส่วนใหญ่ของประเทศ มิใช่

เป็นเพียงคนส่วนหนึ่งส่วนใด หรือเป็นเพียงกลุ่มน้อยของประเทศเพียงเท่านั้น ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอดิศร เพียงเกษ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายอดิศร เพียงเกษ พรรคมวลชน จากจังหวัดขอนแก่น กระผมรู้สึกมีความภูมิใจเป็นอย่างสูงที่มีโอกาสเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร ที่นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง แต่กระผมลุกขึ้นมาพูดวันนี้ กระผมอยากให้ตั้งข้อสังเกตแก่รัฐบาลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้นะครับ กระผมอยู่ภาคอีสาน โดยเฉพาะจังหวัดขอนแก่นของกระผมนั้นมีความแล้งอย่างถาวร ไม่ว่ารัฐบาลชุดใดก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหานี้ให้เสร็จลุล่วงไปได้ กระผมได้เปิดดูร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาความแห้งแล้ง หรือแก้ไขมีแผนพัฒนาบริหารแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรถึง 6 หน่วยงาน เขียนตัวหนังสือก็เหมือนกันครับ เขียนว่าแผนงานบริหารการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร แผนงานแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอาทิเช่น สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กรมชลประทาน กรมพัฒนาที่ดิน กรมการปกครอง สำนักงานการพลังงานแห่งชาติ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย หน่วยงานที่กระผมเอ่ยนามมาเมื่อกี้นี้ล้วนแต่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับแหล่งน้ำทั้งสิ้น กระผมไม่ทราบว่าทั้ง 6 หน่วยงานนี้จะมีอะไรขัดขากันบ้างหรือไม่ อีสานของกระผมถึงแห้งแล้งมาโดยตลอด แต่ผมก็ชื่นใจอยู่อย่างหนึ่งว่า งบประมาณที่ 6 หน่วยงานนี้ได้ทั้งสิ้นในการพัฒนาแหล่งน้ำนั้นรวมทั้งหมด 12,477,560,200 บาท อันนี้กระผมก็ดีใจแทนรัฐบาลที่จะพัฒนา แต่งบดังกล่าวนั้นผมว่ามันอาจจะเป็นยาบวดหายหรือยาทัมใจเท่านั้น ท่านประธานเองก็อยู่อุบลราชธานี คงจะทราบว่าความแห้งแล้งนั้นถาวรเหลือเกิน กระผมมีความดีใจอีกอย่างหนึ่งว่าในคำแถลงประกอบการพิจารณาร่างงบประมาณของท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อเช้านี้ ท่านได้มีนโยบายเกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีว่า การศึกษาความเป็นไปได้ของการผันน้ำ

จากแม่น้ำโขง อันนี้ผมอ่านแล้วผมมีความชื่นใจเป็นอย่างมาก ประชาชนชาวอีสานนั้นต้องการเห็นการสูบน้ำจากแม่น้ำโขงมาเพื่อแก้ไขปัญหาความแห้งแล้งมาหลายชั่วอายุคนแล้ว มาหลายรัฐบาลแล้วครับ กระผมอ่านอันนี้แล้วและได้สอบถามจากเจ้าหน้าที่การพลังงานแห่งชาติ ซึ่งเป็นกรรมการส่วนหนึ่งของกรรมาธิการวิสามัญ เพื่อแก้ไขปัญหาความแห้งแล้ง ผมอยากถามรัฐบาลว่าการผันน้ำหรือสูบน้ำจากแม่น้ำโขงนั้น ท่านทำไปถึงไหนแล้ว การผันน้ำเช่นนี้จะต้องการเงินสักกี่หมื่นกี่แสนล้านเพื่อจะได้สูบแม่น้ำโขงมาเพิ่มให้แก่แม่น้ำชี แม่น้ำพอง แม่น้ำมูล เพื่อให้การพลังงานแห่งชาติได้ทำเขื่อนยางสูบน้ำมาให้พี่น้องของกระผมได้ทำไร่ทำนา ได้ทำการเกษตรกรรม ผมไม่อยากได้ยินว่าเมื่อไปเยี่ยมราษฎร ผู้แทนเมื่อไรมันจะขึ้นเดี๋ยวนี้ 40 สตางค์แล้ว ขึ้นถึง 80 ได้ไหม อันนี้ผมว่าหากมีน้ำแล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นความแห้งแล้งก็จะหมดสิ้นไป ผมจึงขอฝากทางรัฐบาลโปรดกรุณาให้ความสนใจในเรื่องนี้นะครับ

เรื่องต่อไป กระผมเป็นศิษย์วัดเก่าครับ เติบโตมาจากวัด กระผมเห็นงบพัฒนาทางการศึกษาของพระสงฆ์แล้ว 2 มหาวิทยาลัยสงฆ์นี้ผมตกใจ มหาจุฬาลงกรณ์และมหามกุฏ ทั้ง 2 มหาวิทยาลัยนี้ได้ 10 ล้านบาท มหาวิทยาลัยสงฆ์มีลูกหลานคนยากคนจนเป็นคนเรียนหนังสือ มหาวิทยาลัยโยมเยอะแยะครับเป็นพันล้าน 600 ล้าน 200 ล้าน แต่มหาวิทยาลัยสงฆ์นี้รัฐบาลชุดนี้มองข้ามเลยครับ พระสงฆ์ทุกวันนี้หากไม่มีความรู้ความสามารถทางด้านโลก ทางด้านธรรมแล้ว จะไปสั่งสอนประชาชนได้อย่างไร เราไม่จำเป็นต้องพูดว่าเดี๋ยวนี้มีสำนักสงฆ์อย่างโน้นอย่างนี้ครับ เพราะว่าเราให้การศึกษาพระสงฆ์ไม่ดี ท่านจะออกไปเผยแพร่ได้อย่างไร ผมขอติงให้ข้อสังเกตว่า กรมการศาสนาควรจะรีบไปแปรญัตติขึ้นกรรมาธิการเอางบประมาณมาให้มหาวิทยาลัยสงฆ์มาให้มาก ๆ กว่านี้

ประเด็นต่อไปท่านประธานครับ กระผมมีอาชีพเป็นทนายความ และผมได้อ่านนโยบายรัฐบาลบอกว่าส่วนหนึ่งจะช่วยเหลือประชาชนทางด้านกฎหมาย กระผมอ่านร่างงบประมาณรายจ่ายทั้งเอกสารประกอบแล้ว ผมเห็นเฉพาะกรมอัยการเท่านั้นซึ่งมีเงิน

ที่จะไปช่วยเหลือประชาชนทางด้านกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมนั้นมิใช่ว่าจะมีเฉพาะอัยการ ท่านประธานครับ ศาล อัยการและเสาค้ำอีกอย่างหนึ่งก็คือทนายความ พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 2528 กำหนดวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งว่า ให้การส่งเสริมช่วยเหลือ แนะนำประชาชนทางกฎหมาย และพระราชบัญญัติดังกล่าวอีกมาตราหนึ่งบอกว่างบประมาณหรือรายได้ของสภาทนายความนั้น ส่วนหนึ่งได้มาจากเงินงบประมาณของแผ่นดิน ผมพลิกดูแล้วงบส่วนนี้หายไปไหน ทางสภาทนายความได้เขียนหนังสือไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในฐานะที่เป็นนายกสภาพิเศษแห่งสภาทนายความ เพื่อปรึกษาหารือจะของบจากกระทรวงมหาดไทยจากกรมตำรวจ เพราะที่ผ่านมาสภาทนายความและกรมตำรวจได้ร่วมมือกันจัดตั้งเอาทนายอาสาสมัครไปนั่งให้คำปรึกษาหารือแก่ประชาชน ผู้มีธุระติดต่อกับวงการตำรวจในสถานีตำรวจ ผมไม่อยากพูดว่าตำรวจนั้นดีหรือไม่ดี แต่คนที่มีคดีความเกี่ยวกับจำเป็นซึ่งต้องพึ่งตำรวจนั้นจะต้องหาคำปรึกษาจากผู้รู้ สภาทนายความของบไป 4 ล้าน 9 แสนบาทเศษครับ เพื่อจะให้มีทนายความนั่งประจำทุกสถานีตำรวจ 81 สถานีทั่วประเทศไทย เพราะฉะนั้นผมขอฝากท่านรัฐมนตรี ฝากกรรมาธิการและฝากท่านประธานโปรดกรุณาจัดสรรเงินไม่ถึง 5 ล้านบาทเพื่อประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมให้แก่ประชาชนด้วยครับ ผมขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจรัสครับ

นายจรัส พั้วช่วย (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรัส พั้วช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคกิจประชาคม กระผมได้นั่งฟังการถกงบประมาณของรัฐบาลมาตั้งแต่เช้าแล้วนะครับ ก็สั่งเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านได้สอบถามรัฐบาลแล้วก็ตำหนิติติงกันหลายประเด็นด้วยกัน แต่กระผมอยากจะกราบเรียนถามทางรัฐบาลเป็นเบื้องต้นก่อนว่า เมื่อเราจะขึ้นเงินเดือนข้าราชการ เงินเดือนรัฐวิสาหกิจ สิ่งที่ท่านสมาชิกในสภาแห่งนี้ยังไม่ได้ถามกันก็คือว่า ค่าตอบแทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้านมันมีหรือไม่นะครับ หรือว่ากรรมาธิการงบประมาณชุดนี้จะแปรญัตติตัดให้สัก 200 - 300

ล้าน แล้วก็ไปเพิ่มให้ขอให้รัฐบาลตอบด้วยนะครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนครับว่างบประมาณนั้นนั่นนะครับเป็นเงินภาษีอากรของงบประมาณที่เราเก็บมาแล้ว ก็จะผลักดันไปเพื่อแก้ไขปัญหาของราษฎร ในภาพรวม ๆ นะครับของประเทศไทยนั้นปรากฏว่า มันมีชนหรือคนอยู่ 2 กลุ่มด้วยกันก็คือ คนกลุ่มใหญ่ของประเทศก็คือเกษตรกรก็ประมาณ 60 - 70 เปอร์เซ็นต์ อีก 30 เปอร์เซ็นต์ก็เป็นคนฐานะที่อยู่ชั้นกลางถึงร่ำรวย อ้าย 2 ภาคนี่ครับอยากกราบเรียนว่ารัฐบาลใดก็ตามที่เข้ามาบริหารประเทศนี่เราจะพูดอยู่เสมอว่าเราจะเข้ามาแก้ไขปัญหาของคนภาคส่วนใหญ่ก็คือเกษตรกรหรือชาวไร่ ชาวนา อยากกราบเรียนครับว่าเรื่องนี้พูดกันมานานแล้วก็แก้กันยังไม่ตกสักทีนะครับ จนวันนี้ก็มาพูดกันอีก กระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและมองถึงเรื่องนี้นะครับว่า เราควรจะทำกันอย่างไรนะครับ ก็อยากจะย้อนมาที่นโยบายของรัฐบาลรวมทั้งงบประมาณที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้พูดในวันนี้ก็คือ นโยบายในด้านเศรษฐกิจในหน้าที่ 8 ท่านบอกว่าท่านจะแก้ไขปัญหาความยากจนในชนบทและปัญหาการกระจายรายได้ไปสู่ชนบทอย่างจริงจัง กระผมอยากจะกราบเรียนครับว่าอ้ายตรงนี้แหละครับเป็นปัญหาที่เราพูดกันมานานแล้วก็ทำกันไม่จริงไม่จังสักที กระผมอยากเห็นรัฐบาลนี้ซึ่งเป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งจริง ๆ นี่นะครับทำจริง ๆ จัง ๆ เสียที แต่อย่างไรก็ตามนะครับเพื่อทำความเข้าใจซึ่งกันและกันนะครับ ก็อยากจะกราบเรียนว่างบประมาณฉบับนี้นะครับ แม้ว่าจะตั้งมาเพื่อแก้ไขปัญหานี้ไม่ได้จริงจังก็ตาม ก็อยากจะฝากทางรัฐบาลว่าในงบประมาณฉบับต่อไปนี่ควรจะนำงบประมาณมาแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง อยากกราบเรียนครับว่า งบประมาณฉบับที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้นะครับ เมื่อผมอ่านดูแล้วและพิจารณาดูแล้วนี่รัฐบาลเองค่อนข้างจะตั้งอยู่บนความประมาทสักนิดหนึ่งนะครับ ประมาทตรงไหนครับ ประมาทที่เราลิงโลดดีใจกันว่าภาวะเศรษฐกิจของเราใน 2 ปีที่ผ่านมาค่อนข้างจะดี ที่มันดีขึ้นไม่ใช่ดีขึ้นเพราะฝีมือของใครหรอกครับ มันดีขึ้นเพราะภาคเกษตร คือรายได้ของเกษตรกรมันดีขึ้น ราคาข้าว ราคาข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพาราจากกิโลละ 14 เดี๋ยวนี้เป็น กิโลละ 20 กว่าบาท ภาคเกษตรมันดีขึ้น เมื่อภาคเกษตรดีขึ้นนะครับ ประชาชน

ส่วนใหญ่ 60 - 70 เปอร์เซ็นต์ก็มีเงินจับจ่ายใช้สอยมาซื้อของในตลาด เงินจากในตลาดก็เข้าธนาคาร เงินจากธนาคารก็เปลี่ยนมือไปสู่คนอื่นนะครับ ที่การเปลี่ยนมือหลาย ๆ ครั้งนี่ครับ ก่อให้เกิดการเสียภาษีกับรัฐบาลนะครับ ผลมันส่งอย่างนั้นครับ แต่อย่างไรก็ตามครับเมื่อรัฐบาลนี้ตั้งงบประมาณขึ้นมาอย่างที่วิพากษ์วิจารณ์กันมาตั้งแต่เช้า แล้วก็ปรากฏว่างบประมาณฉบับนี้ผมมองว่าท่านตั้งอยู่บนความประมาท ประมาทตรงไหนครับ

ถ้าจะมองประการแรกก็คือถ้าจะพิจารณาถึงว่าการตั้งงบประมาณนั้นคาดว่าจะมีการขาดดุลการค้าประมาณ 60,000 - 70,000 ล้านบาท แต่ถ้าพิจารณาถึงการขาดดุลการค้าปีนี้จะอยู่ประมาณ 90,000 - 100,000 ล้าน รัฐบาลตั้งงบประมาณเพื่อรับภาวะนี้หรือไม่

ประการที่ 2 รัฐบาลตั้งงบประมาณคิดว่าจะมีอัตราเงินเฟ้อนี่ประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ แต่จริง ๆ แล้วถ้าศึกษาให้ลึกลงไปแล้วมันน่าจะอยู่ระดับ 7 - 8 เปอร์เซ็นต์

ประการที่ 3 ดอกเบี้ยนะครับในปัจจุบันนี่มันอาจจะราคาดอกเบี้ยนี่ค่อนข้างต่ำแต่แนวโน้มใน 1 ปีข้างหน้านี่ไม่แน่ว่าดอกเบี้ยมันจะสูงขึ้นมากน้อยแค่ไหน และราคาน้ำมันนะครับ ซึ่งผันผวนอยู่ตลอดเวลา กระผมไม่มั่นใจว่างบประมาณนี้จะสนองความต้องการของประชาชนได้หรือไม่ ที่สำคัญที่สุดก็คือทางเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเองนี่พูดออกมาชัดเจนว่าในปีนี้ละครับ ปี 2532 นี่ละอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยเฉพาะภาคการเกษตรนี่จะถอยหลังนะครับ จากปี 2531 นี่ครับอัตราความเจริญประมาณ 8.5 เปอร์เซ็นต์นี่จะถอยหลังมาประมาณ 2.8 เท่านั้นนะครับจะมาถึงขนาดนั้น ถ้ารัฐบาลพิจารณาตรงนี้แล้วก็ต้องเตรียมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น แนวโน้มที่พูดออกมาชัดเจนก็คือท่านรองนายกรัฐมนตรีนะครับท่านหนึ่งท่านพูดบอกว่า แนวโน้มของราคาข้าวปีนี้นี่มันจะอยู่ลดลงมาจากระดับ 3,700 มาอยู่ช่วงระหว่าง 2,000 ถึง 3,000 บาท นั่นประการที่ 1 จะต้องพิจารณา ประการที่ 2 ราคามันสำปะหลังเคยอยู่ระดับกิโลกรัมละ 90 สตางค์ ถึง 1.25 บาทนั่นนะครับ ขณะนี้ลดมาแล้วประมาณ 50 สตางค์นะครับ ถึง

70 สตางค์ ราคายางพาราก็มีแนวโน้มที่จะลดลง ราคาข้าวโพดนี่ครับก็มีแนวโน้มที่จะลดลง ถ้าลักษณะราคาสินค้าทางการเกษตรมันลดลงเช่นนี้นะครับอะไรจะเกิดขึ้นครับ คนในชนบท คือภาค 60 - 70 เปอร์เซ็นต์ของคนส่วนใหญ่ทั้งประเทศนี่ก็จะมีฐานะที่ด้อยลงนะครับ การจับจ่ายใช้สอยเงินทองในตลาดการเงินนะครับก็จะน้อยไปอัตราการเก็บภาษีก็จะน้อยไป กระผมจึงอยากกราบเรียนรัฐบาลว่าตรงนี้นะครับรัฐบาลพร้อมที่จะตั้งรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในปีนี้หรือไม่ นั่นประการที่ 1 ในประการที่ 2 นะครับที่อยากจะกราบเรียนครับว่าที่เราจะกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมไปสู่ชนบทนั้นจะทำอย่างไรกระผมอยากจะกราบเรียนครับว่าการกระจายรายได้ไปสู่ชนบท อย่างเป็นธรรมนั้นนะครับ เราจะต้องพิจารณา 2-3 ประการด้วยกันก็คือว่า

1. กระจายรายได้จากเงินของรัฐบาลเองนี่ไปแก้ไขปัญหาการว่างงานของประชาชนหรือไม่

ประการที่ 2 กระจายรายได้ส่วนเงินของรัฐบาลนี่ไปแก้ไขปัญหาราคาสินค้าทางการเกษตรเหล่านี้หรือเปล่า

ประการที่ 3 การจัดประสิทธิภาพในการผลิตนะครับ อาทิเช่นว่าราคาปุ๋ยราคายาปราบศัตรูพืชหรือเครื่องมือทางการเกษตรนี่รัฐบาลสนับสนุนเรื่องเหล่านี้หรือเปล่า

และสุดท้ายก็คือระบบภาษีที่เป็นธรรมกับเกษตรกร สิ่งเหล่านี้สนองต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่ เพราะว่างบประมาณที่จัดขึ้นนี่นะครับเป็นงบประมาณที่ทำมาอย่างรวดเร็วก็จริง แต่ว่าเรื่องเหล่านี้เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องพิจารณา อยากจะกราบเรียน 2 ประการสุดท้ายก็คือว่ารัฐบาลพูดชัดเจนว่าจะกระจายอุตสาหกรรมนี่ไปสู่ชนบทนะครับเมื่อมาดูงบประมาณของรัฐบาลแล้วนี่นะครับ ก็ปรากฏว่างบประมาณที่จะกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทนั้นค่อนข้างจะน้อยจะทำได้หรือไม่ นั่นประการหนึ่ง ประการที่ 2 เรื่องการคมนาคม รัฐบาลสนับสนุนเฉพาะการขนส่ง กรมการขนส่งทางบกทางหลวงนะครับของทางบกเท่านั้นนะครับก็คือ ส่วนทางน้ำนั้นรัฐบาลสนับสนุนเฉพาะทางน้ำที่ติดชายฝั่งทะเล แต่การขนส่งทางน้ำภายในประเทศตามลำคลองแม่น้ำใหญ่ ๆ รัฐบาลน่าจะสนับสนุนเพื่อรับเหตุการณ์กับ

ราคาน้ำมันผันผวนที่จะเกิดขึ้นนั้นนะครับรัฐบาลก็ได้ทอดทิ้งไป ตรงนี้ละครับกระผมถึงอยากจะกราบเรียนเป็นเบื้องต้นและเป็นข้อคิดกับรัฐบาลว่า เราจะต้องแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างจริงจังเสียที จึงจะทำให้รัฐบาลนี้แก้ไขปัญหาคนส่วนใหญ่ของประเทศได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไพโรจน์ครับ

นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร รวมไทย จังหวัดลำปางครับ ตามที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้วนั้น กระผมก็มีความรู้สึกว่าตามที่นโยบายของรัฐบาลได้บอกว่าจะส่งเสริมและช่วยเหลือในด้านทางชนบทให้มาก แต่เมื่อผมได้เปิดงบประมาณของรัฐบาลดูแล้วก็ปรากฏว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ท่านรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณไปให้นั้น ปรากฏว่างบประมาณของชนบทนั้นเป็นงบประมาณเพียงน้อยนิด ซึ่งไม่สมกับที่นโยบายของรัฐบาลได้ให้ไว้ต่อประชาชนทั่วประเทศ ซึ่งขณะเดียวกันนี้กระผมเองก็มีความรู้สึกว่างบต่าง ๆ ที่ท่านให้ไปนั้นบางงบก็ถูกต้องดี ผมเห็นก็มีความเหมาะสมดี กระผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานที่เคารพทราบ คำ ๆ นี้กระผมก็อยากจะให้ท่านประธานได้เปิดดูว่าแต่ละกรมมันมีทั้งนั้น คำว่าแผนงานรักษาความมั่นคงภายใน อันนี้นะครับของกรมตำรวจซึ่งมีอยู่ 2,000 กว่าล้าน กรมการปกครองมี 771 ล้าน กรมการพัฒนาชุมชนมี 7 ล้านกว่า สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชุมชน 41 ล้าน กรมโยธาธิการ 76 ล้าน กรมทางหลวง 623 ล้าน กรมไปรษณีย์โทรเลข 7 ล้านกว่า สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 3 ล้านกว่า ซึ่งทั้งหมดนี่กระผมแปลกใจว่า ทำไมครับยกตัวอย่างเช่นกรมโยธาธิการ 76 ล้านไปเกี่ยวข้องอะไรกับคำว่าแผนงานรักษาความมั่นคงภายใน ซึ่งความมั่นคงภายในนั้นขึ้นอยู่กับกรมตำรวจ ซึ่งกรมตำรวจมีอยู่ 2,000 กว่าล้านบาท ซึ่งจะดูแลความสงบภายในอยู่แล้ว ซึ่งคำพังเพยที่พูดว่า ตำรวจเป็นบ้านทหารเป็นรั้ว ทำไมงบเหล่านี้ไม่เอาไปพัฒนาชนบท ซึ่งจะไปสร้างงาน สร้างในด้านเกษตรกรรม ซึ่งจะทำให้เกษตรกรในต่างจังหวัดหรือในชนบทต่าง ๆ มีการเกษตรกรรมที่ดีขึ้น ทำไมเอางบเหล่านี้ไปใช้จ่ายในด้านรักษาความมั่นคงภายใน ซึ่งมันไม่ได้เกี่ยวกับ

ความมั่นคงภายในแม้แต่นิดเดียว อันนี้กระผมก็ใคร่ขอให้ท่านประธานได้บันทึกไว้ด้วยว่า สิ่งเหล่านี้ที่ผมเอ่ยขึ้นมานั้น ยกตัวอย่างเช่นว่ากรมไปรษณีย์โทรเลข กรมทางหลวง ซึ่ง 600 กว่าล้าน กรมไปรษณีย์โทรเลข 7 ล้านกว่าไม่ได้เกี่ยวแม้แต่นิดเดียว หรือแต่เพียงน้อยนิดเลยว่ามีการรักษาความสงบภายใน ซึ่งก็ไม่เกี่ยวกับ 2 กรมนี้ กระผมใคร่จะขอยกตัวอย่างว่าอย่างบ้านผมที่จังหวัดลำปาง ขณะนี้กำลังจะเปิดหน้าดินซึ่งจะเปิดหน่วยงานของลิกไนท์แม่เมาะ ซึ่งหน่วยที่ 8 และหน่วยที่ 9 ทรัพยากรเหล่านี้จากจังหวัดลำปาง ซึ่งจากส่วนกลางไปขุดเอาขึ้นมา แต่ว่าประชาชนชาวจังหวัดลำปางชิครับได้รับอะไรบ้าง สิ่งที่ประชาชนชาวจังหวัดลำปางจะได้รับก็คือว่า ฝุ่นละออง หรืออะไรที่จะเกิดขึ้นซึ่งโรคภัยไข้เจ็บจะตามมาทีหลัง อันนี้กระผมใคร่ขอฝากกับรัฐบาลไว้ด้วยว่าไปขุดเอาทรัพยากรจากจังหวัดผมมาเพื่อไปใช้ทั่วประเทศโดยเฉพาะงบส่วนกลาง ซึ่งรัฐบาลท่านได้ตัดไว้มากมายแล้วก็ไฟฟ้าจากส่วนกลางนี้ใช้ไฟฟ้าเกือบครึ่งหนึ่งของประเทศ คือ 41 เปอร์เซ็นต์กว่า อันนี้ก็มาจากจังหวัดลำปางเสีย 30 กว่าเปอร์เซ็นต์ ซึ่งหน่วยที่ 8 หน่วยที่ 9 นี้ถ้าเสร็จขึ้นแล้วนี่ปรากฏว่าไฟฟ้าของจังหวัดลำปางนี่ 30 กว่าเปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะมาอยู่ในส่วนกลางที่ใช้อยู่ 41 กว่าเปอร์เซ็นต์ แต่ชาวลำปางครับได้อะไรขึ้นมา ไม่เคยได้รับสิ่งที่ตอบแทนจากทรัพยากรของจังหวัด อันนี้ผมก็ใคร่ขอฝากท่านประธานไว้ด้วย กล่าวมาถึงช่วงนี้ผมก็ใคร่ขอพูดถึงว่าเรื่องงบประมาณในด้านการท่องเที่ยว ปี 2530 เป็นปีที่รัฐบาลส่งเสริมการท่องเที่ยว พอมาปี 2531 เป็นการต่อเนื่อง ซึ่งทำให้การท่องเที่ยวนั้นเจริญรุดหน้าต่อเนื่องกันมา ต่อพอมางบประมาณปี 2532 ทางรัฐบาลท่านกลับตัดงบของการท่องเที่ยว อันนี้ผมก็อยากจะขอให้รัฐบาลท่าน งบการส่งเสริมการท่องเที่ยวควรจะปรับให้สูงขึ้น เพราะการท่องเที่ยวนั้นท่านยังจะต้องไปบูรณะ ต้องไปปรับปรุง ต้องไปช่วยต่างจังหวัด มีอีกหลายจังหวัดที่มีการท่องเที่ยวแต่ไม่ได้รับการดูแล ผมยกตัวอย่างเช่นอย่างจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยว แต่ท่านทราบหรือไม่ว่าอย่างจังหวัดลำปาง แพร่ น่าน พะเยา เชียงราย สุโขทัย ซึ่งจังหวัดต่าง ๆ เหล่านี้นี่มีโบราณวัตถุที่จะให้ชาวต่างประเทศได้มาเที่ยวชม โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งชาว

ต่างประเทศมาเที่ยวก็จริง แต่นานวันเข้าไปอาจจะเบื่อก็ได้ อันนี้ผมใคร่ขอให้ท่านประธานช่วยเพิ่มงบทางเรื่องการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการท่องเที่ยวนี้อาจจะถึงมือชาวบ้านโดยเฉพาะเมื่อชาวต่างประเทศมาเที่ยวแล้วในท้องถิ่นนั้นก็จะได้รับผลประโยชน์โดยตรง โดยเฉพาะชาวบ้านก็จะมีแรงผลักดันที่ทำให้ชาวบ้านออกมาประกอบสัมมาอาชีพ โดยเฉพาะชาวต่างชาติได้เข้ามาเที่ยวแล้วก็เข้าไปเยือน

อีกทางหนึ่งคืองบราชการลับหรืองบปกติซึ่งทางรัฐบาลที่แล้วก็ได้บอกว่า งบนี้ถ้าเผื่อว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านให้ความเชื่อถือและไว้วางใจท่านนายก ก็เป็นอันว่าเชื่อถือกันได้ โดยเฉพาะงบราชการลับหรืองบปกปิดซึ่งแจ้งให้ใครทราบไม่ได้นั้น ผมใคร่ขอเรียนว่า สำหรับงบปกตินั้นถ้าไว้ใจนายกหรือ ผบ.สูงสุด ผบ.ทบ. เรือ อากาศในจำนวน 5 คนนี้ เพราะบุคคลทั้ง 5 เป็นบุคคลที่รับผิดชอบการใช้จ่ายอยู่ ผมขอเรียนว่าระบบการใช้จ่ายทุกระบบจำเป็นต้องมีการตรวจสอบ ไม่ใช่ว่าสภาจะไว้วางใจบุคคลสำคัญทั้ง 5 แต่การตรวจสอบจำเป็นอย่างน้อยเพื่อประกันความบริสุทธิ์ของบุคคลทั้ง 5 อันนี้ผมใคร่ขอให้ท่านประธานช่วยบันทึกให้ผมด้วย ผมขออีกนิดครับท่านประธานครับ

สำหรับงบกลาโหมนั้นผมขอเรียนว่า การสร้างรั้วก็คงจะต้องสร้างให้เหมาะกับบ้าน ไม่ใช่ว่าบ้านเป็นกระท่อมไม่มีอะไรมีค่ามากมายในบ้านแล้วจะมาสร้างรั้วเป็นเหล็กเป็นปูนในประเทศญี่ปุ่นเจริญรุดหน้าไปมาก งบทหารเขายังไม่มีเลยครับ มีก็เพียงแต่ 2 - 3 เปอร์เซ็นต์ หรือว่าจะยกกองทัพออกไปต่างประเทศนี่จะต้องได้รับอนุมัติจากทางสภาเสียก่อนถึงจะให้เคลื่อนกำลังพลออกไปสู่ต่างประเทศได้ อันนี้ผมใคร่ขอฝากท่านประธานไว้ด้วยว่าตำรวจเป็นบ้านทหารเป็นรั้ว งบต่าง ๆ ที่จะไปพัฒนากองทัพก็ดีหรือรักษาความมั่นคงภายในก็ดี ผมขอให้ไปสู่ชนบทให้มากยิ่งขึ้นครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณสุธรรม แสงประทุม

นายสุธรรม แสงประทุม (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม สุธรรม แสงประทุม พรรคก้าวหน้า นครศรีธรรมราช กระผมได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณที่รัฐบาลได้เสนอต่อสภาในวันนี้ และมีความรู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเป็นเครื่องสะท้อนถึงเจตนาของรัฐบาลชุดนี้ว่าจะนำพาประเทศของเราไปทางไหน ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเดือนสิงหาคม 2 เดือนที่ผ่านมา รัฐบาลชุดนี้ได้แถลงนโยบายต่อสภาแห่งนี้เหมือนกัน การแถลงนโยบายในวันนั้นก็เพื่อที่จะบอกกับสภาแห่งนี้ว่า รัฐบาลมีแผนที่จะสร้างประเทศนี้ไปในทิศทางไหน และวันนี้รัฐบาลก็มาขอเงินจำนวน 285,500 ล้านบาท เพื่อให้สภาแห่งนี้อนุมัติ บังเอิญเหลือเกินครับท่านประธานที่ผู้แทนราษฎรทั้ง 357 คน เป็นผู้เข้ามาดูแลชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนจำนวน 285,500 ล้านบาทนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้แทนราษฎรทุกคนจำเป็นจะต้องมาตรวจสอบว่าเงินจำนวนดังกล่าวนี้จะกลับไปสู่ประชาชนในทิศทางไหนบ้าง และจะยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ ของประชาชนอย่างไร กระผมไม่ได้รู้สึกดื่นเต้นไปตามที่เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางคนบอกว่าเขารู้สึกดื่นเต้นที่รัฐบาลสามารถจัดสรรงบประมาณนี้แล้วเสร็จภายในเวลา 2 เดือนกว่า เพราะผมถือว่ารัฐบาลชุดนี้ องค์ประกอบของรัฐบาลชุดนี้ก็คือองค์ประกอบที่ต่อเนื่องจากรัฐบาลชุดที่แล้วเท่านั้นเองครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นเงินที่เพิ่มขึ้นอันน้อยนิดนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งจากภาวะที่เพิ่มขึ้น แต่กระผมกลับมีความเห็นว่าเป็นความจำเป็นที่ผู้แทนทุกคนจะต้องทัวงติงถึงแนวทางในการพัฒนาของรัฐบาลชุดนี้ว่า จะพาประเทศไปในทิศทางไหนอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเป็นผู้แทนราษฎรที่มาจากชนบท ผมจำเป็นจะต้องพูดถึงทิศทางในการพัฒนาชนบทของรัฐบาลชุดนี้ เพราะท่านประธานคงทราบดีว่าในชนบทนั้นประชาชน 40 กว่าล้านคนอาศัยอยู่ แล้วประชาชนในชนบทนั่นแหละครับท่านประธาน ที่เป็นผู้นำรายได้มาสู่ประเทศนี้ และเป็นงบประมาณที่เราจัดสรรกันในวันนี้ เพราะฉะนั้นงบประมาณส่วนหนึ่งที่รัฐบาลได้ทุ่มเทในการพัฒนาชนบทที่ให้กระทรวง ทบวง กรมทั้งหมด 6 กระทรวงรับผิดชอบนั้น กระผมคิดว่ายังน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับภาระที่ประชาชนในชนบทกำลังเผชิญอยู่ ท่านประธานที่เคารพ งบประมาณเพียง 16,720 ล้านบาท กับความขาดแคลน

250

ยากไร้ที่พี่น้องชนบทกำลังเผชิญอยู่ ผมว่าไม่เพียงพอและน้อยมาก สะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลซึ่งเราเคยภูมิใจว่าเป็นรัฐบาลมาจากการเลือกตั้ง นายกมาจากการเลือกตั้ง แล้วนายกก็เป็นผู้แทนบ้านนอกเหมือนพวกกระผม ไม่ได้มีความตั้งใจจริงที่จะแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนในชนบท ท่านประธานที่เคารพ เขาบอกงบประมาณจำนวนนี้เขาได้มุ่งไปสู่การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเกี่ยวกับการจัดให้มีถนน ให้มีไฟฟ้า และจัดให้มีที่ดินทำกินโดยออกเอกสารสิทธิ์หรือจัดที่ดินทำกินให้กับราษฎร ผมอยากยกตัวอย่างในเขตพื้นที่บ้านผมคือเขตลุ่มน้ำปากพนังอันประกอบด้วย 5 อำเภอ คืออำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอหัวไทร อำเภอชะอวด และก็อำเภอปากพนัง ท่านประธานที่เคารพ ตัวอย่างของเขตลุ่มน้ำปากพนังนั้นเป็นตัวอย่างของความล้มเหลวในการพัฒนาชนบทของรัฐบาลชุดที่ผ่านมา และรัฐบาลชุดนี้จะต้องเข้ามารับผิดชอบ เป็นความล้มเหลวอย่างไรครับท่านประธาน ปรากฏว่าเราพูดถึงการพัฒนาชนบทยากจนกันมาหลายปีแล้ว แต่บัดนี้ วันนี้ เวลานี้ ถนนหนทางในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังยังคงเป็นถนนดินโคลนอยู่เหมือนเดิม พี่น้องลุ่มน้ำปากพนังเคยอยู่อย่างไรก็อยู่อย่างนั้น รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยได้ปล่อยให้เขาเหล่านั้นกิน ขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติที่ธรรมชาติสร้างให้กินเท่านั้น ไม่เคยไปยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ให้เขา เขาลงทุนทำนาปลูกข้าวตอนนี้ 1 ไร่ได้กี่ถังครับท่านประธาน ก็ประมาณ 30 - 40 ถัง หรือ 18 ถัง ไม่คุ้มกับการลงทุน คนเหล่านี้ตอนนี้เผชิญกับภาวะอย่างไร หนี้สินเกษตรกรเป็นตัวอย่างอย่างที่ชัดเจนที่เป็นเครื่องถ่วงหลังของประชาชนในชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตลุ่มน้ำปากพนัง ท่านประธานที่เคารพครับรัฐบาลได้เคยคำนึงบ้างหรือไม่ว่าการเพิ่มรายได้ไปสู่ชนบทนั้นรัฐบาลควรจะทำอะไรให้เขา

ประการแรก รัฐบาลจะต้องมีนโยบายมีงบประมาณที่แน่นอนที่จะเข้าไปยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ให้เขา โดยการไปต่อแขนต่อขาให้เขา การต่อแขนอันดับแรกก็คือเอาถนนหนทางไปให้ถึงเขา เพราะถ้าเขาปลูกพืช มีพืชผลการเกษตรขึ้นมาแล้วสามารถลำเลียงไปขายที่ตลาดได้ให้ความสะดวกแก่เขา

ประการที่ 2 เป็นความขาดแคลนโดยทั่วไป พี่น้องภาคใต้บ้านผมนั้นฝนตกตลอดปีท่านประธานก็คงจะตกใจ ถ้าผมจะบอกว่าทุกวันนี้พี่น้องภาคใต้บ้านผมนั้นขาดแคลนน้ำที่จะนำมาใช้ในการเกษตร เห็นกันอยู่ตำตาท่านประธานครับ ประมาณ 100 เมตร นี่นะห่างจากคลอง ห่างจากลำน้ำ แต่ไม่สามารถนำน้ำเหล่านั้นมาปลูกมาใช้ในการเกษตรได้ รัฐบาลทุกยุคจนปัญญาและไม่เคยทำ ท่านประธานที่เคารพประชาชนในชนบทนั้นเขาต้องการให้รัฐบาลนำน้ำเหล่านั้นมาใช้ในการเพาะปลูกมาใช้ในการเกษตร ทุกวันนี้ก็ยังไม่มี และผมก็ไม่รู้อีกกี่ปีถึงจะมี ถ้าพี่น้องเกษตรกรในชนบทไม่มีรายได้ ไม่สามารถยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของเขาแล้ว ผมเชื่อแน่เหลือเกินว่ารายได้จากภาษีอากรก็จะไม่เกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพไม่เพียงแค่เท่านั้น รัฐบาลยังขาดนโยบายที่แน่นอนที่จะพัฒนาเขตเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตเศรษฐกิจชายฝั่งหรือที่เราเคยเรียกกันว่าเมื่อก่อนมีสภาพเป็นป่าชายเลน ตอนเป็นป่าชายเลนนั้นเป็นป่าโกงกางไร้ค่า ประชาชนคนยากคนจนก็มีสิทธิครอบครอง แต่หลังจากที่มีธุรกิจนากุ้งเกิดขึ้น ปรากฏว่าชาวบ้านจะต้องขายพื้นที่เหล่านี้ราคาถูก ๆ ให้กับนายทุนให้กับบริษัทต่างชาติ รัฐบาลจำเป็นที่จะต้องมีนโยบายที่แน่นอนที่จะต้องเข้าไปจัดการในพื้นที่เหล่านี้ เพื่อให้การลงทุนที่เกิดขึ้นนั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อประชาชนคนยากคนจนในพื้นที่ ผมคิดว่าการปล่อยให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นตามยถากรรมไม่มีการจัดการอนาคตข้างหน้าเราจะต้องรับเอาผลร้าย ไม่ว่าน้ำเสีย ไม่ว่าพอลลูชั่น (Pollution) หรือไม่ว่าการที่คนรวยไปรังแกคนจนจะต้องเกิดขึ้นอีก ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ได้พูดเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อจะปฏิเสธการลงทุน ผมเห็นด้วยกับการที่คนมีเงินจะไปลงทุนในชนบทแล้วรัฐบาลเองจะเป็นผู้สร้างบรรยากาศให้การลงทุนนั้นเกิดขึ้น แต่ผมคิดว่าการลงทุนนั้นจะต้องเอื้ออำนวยต่อผลประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องทางภาคใต้เมื่อก่อนเราเคยภูมิใจครับท่านประธานว่าเรามีแร่ธาตุ ทรัพยากรธรรมชาติมากแต่ที่ผ่านมาเราเปิดให้ต่างชาติมาลงทุน ทุกวันนี้เหลือแต่ขี้ดินกับไดร่ดำแล้วครับ ไม่เกิดประโยชน์กับประชาชนในพื้นที่เลย เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ตอนนี้มีพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์บางส่วนที่รัฐจำเป็น

จะต้องเข้าไปจัดการให้การลงทุนที่เกิดขึ้นนั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อประชาชนในพื้นที่และเพื่อให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมาในอนาคต ท่านประธานที่เคารพ ไม่เพียงแต่เท่านั้น ความล้มเหลวในการพัฒนาชนบทของรัฐบาลที่ผ่านมาได้ทำให้พี่น้องประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าวต้องอพยพออกจากพื้นที่ปีหนึ่งนับหมื่นคนครับท่านประธาน เหลือแค่คนแก่กับเด็กแล้วตอนนี้เขาไปที่ไหนท่านประธานครับเขาก็ต้องไปหาที่ทำกินใหม่ ไปถางป่าบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติไปเกิดปัญหาอะไรขึ้นมาอีกครับท่านประธานครับ ก็คือไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินที่ไปจับจองใหม่ ถ้ารัฐบาลไม่แก้ที่นั่นก็ต้องมาแก้ที่นี่รัฐบาลจะเอาอย่างไรครับท่านประธานครับก็ไม่มีนโยบายที่แน่นอนเหมือนกันที่จะต้องไปจัดสรรที่ดินทำกินให้กับพี่น้องเกษตรกร ในเขตพื้นที่ดังกล่าว ท่านประธานที่เคารพ ไม่เพียงแต่เท่านั้น ผมมาดูรายจ่ายงบประมาณที่รัฐบาลชุดนี้ได้แถลงกับสภาแล้วรู้สึกสะท้อนใจ ไม่ว่าการพิมพ์เอกสารฉบับนี้จะเป็นการพลัดหล่นหรือว่าขาดอะไรไปหรือเปล่าก็ไม่ทราบ เพราะเนื่องจากว่าในนโยบายการจัดงบประมาณเรื่องการศึกษาอบรมให้แก่ประชาชน รัฐบาลบอกว่าได้จัดสรรไว้แล้วตามแผนพัฒนาชนบทในจำนวน 48,676 ล้านบาทนะครับ แล้วในส่วนหนึ่งในแถลงนี้ก็บอกว่าในระดับมัธยมศึกษาได้ให้การสนับสนุนในเรื่องการขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับอุดมศึกษานั้นให้กระจายสนับสนุนในเรื่องการกระจายการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาคโดยจัดตั้งวิทยาเขตอุบลราชธานีและวิทยาเขตสุรนารีขึ้นที่ 2 จังหวัดนี้ ท่านประธานที่เคารพกระผมคิดว่าอาจจะเป็นการพิมพ์ดีด เพราะมติ ค.ร.ม. นั้น ออกว่าให้ตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมาใน 2 จังหวัดนี้ และรวมไปถึงจังหวัดนครศรีธรรมราชของผมด้วย ท่านประธานที่เคารพกระผมคิดว่านายกรัฐมนตรีคงจะไม่มีคำสั่งเช่นนี้ออกมาและควรจะรวบรวมไปถึง ว่ามหาวิทยาลัยที่นครศรีธรรมราชนั้นรัฐบาลได้เตรียมการแค่ไหน อย่างไร ที่จะให้เป็นไปตามมติ ค.ร.ม. นี่อีกส่วนหนึ่งท่านประธานครับ กระผมคิดว่ารัฐบาลชุดนี้ยังมีนโยบายที่ไม่แน่นอนในการขยายการคมนาคมให้เกิดความสะดวกขึ้นในชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลแถลงว่าจะพยายามขยายสนามบินพาณิชย์ขึ้นไปในทุกจังหวัด หรือให้ทั่วถึงในประเทศนี้

กระผมจึงอยากเรียนถามว่า รัฐบาลเคยพูดว่าจะพยายามสร้างความเจริญให้เกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช และจะเอาสนามบินพาณิชย์ไปลงที่นครศรีธรรมราชให้ได้ กระผมไม่เห็นเหมือนกันว่ารัฐบาลได้แถลงไว้ในนโยบายนี้ในส่วนไหนอย่างไร กระผมถึงอยากถามไปรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ถ้ามาในสภาแห่งนี้ให้รีบตอบให้พี่น้องชาวนครศรีธรรมราชของผมได้เกิดความกระจ่างด้วยว่า เขาจะได้รับสนามบินพาณิชย์เมื่อไร ท่านประธานที่เคารพนี่เป็นเพียงข้อสังเกตที่ผมในฐานะ ....

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบัญจะ เกสรทอง ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีก 1 นาทีนะครับ

นายสุธรรม แสงประทุม (นครศรีธรรมราช) : ครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะตั้งข้อสังเกตให้เห็นว่าประชาชนเขารอคอยการจัดสรรงบประมาณที่จะส่งผลไปถึงชีวิตความเป็นอยู่ของเขาเหล่านั้น ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าการที่รัฐบาลชุดนี้มีมิตรไมตรีต่อคนทุกอาชีพในชาติเป็นเรื่องดี และจะเป็นเรื่องที่ทำให้รัฐบาลชุดนี้มีเสถียรภาพที่ยาวนาน ทำได้ไม่ได้รัฐบาลรับปากและสนองตอบจะเป็นเรื่องที่ดีครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมหาหิงค์ ครับ

นายมหาหิงค์ ไพรสิน (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม มหาหิงค์ ไพรสิน พรรครวมไทยจากศรีสะเกษครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน กระผมใคร่จะชี้ลงไปถึงงบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เกี่ยวกับโครงการพัฒนาการเกษตร อาศัยน้ำฝนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือครับ ท่านประธานที่เคารพ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้น ก็เป็นที่ยอมรับว่าการทำไร่ทำนานั้นอาศัยน้ำฝน เพราะระบบการชลประทานไม่ดีเท่าที่ควร ในงบประมาณของการจัดไปช่วยเหลือพี่น้องชาวภาคอีสานเกี่ยวกับโครงการเกษตรอาศัยน้ำฝนในงบประมาณปีนี้นั้น รัฐบาลท่านจะไปช่วยเหลือ

2,700,000 กว่าบาท ซึ่งก็เป็นงานของสำนักปลัดกระทรวง กรมประมง กรมวิชาการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ท่านประธานครับ ก็เป็นที่ยอมรับกันนะครับว่า การทำไร่ทำนาของพี่น้องชาวภาคอีสานนั้นต้องอาศัยน้ำฝน เพราะว่าโครงการชลประทานที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องชาวภาคอีสานนั้นยังไม่สามารถไปแก้ปัญหาได้ รัฐบาลท่านได้จัดเม็ดเงินของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เข้าไปแก้ปัญหาสนับสนุนโครงการพัฒนาการเกษตรอาศัยน้ำฝนนั้นในจำนวนเพียง 2 ล้านกว่าบาท ซึ่งผมคิดว่าเป็นจำนวนที่น้อยมากในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องชาวภาคอีสาน ท่านประธานที่เคารพ ชาวไร่ชาวนาของพี่น้องภาคอีสานในขณะนี้นั้น ได้ทำไร่ทำนาโดยอาศัยน้ำฝนเป็นหลักซึ่งจะพึ่งพาในการอาศัยเกี่ยวกับชลประทานของกรมประมง กรมชลประทานนั้น ซึ่งไม่สามารถที่จะอาศัยได้ ก็มีความข้องใจว่าโครงการพัฒนาการเกษตรโดยอาศัยน้ำฝนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้นทำไมรัฐบาลถึงมองเห็นว่าเป็นโครงการที่จะต้องใช้เงินจำนวนน้อยเพียง 2,700,000 กว่าบาท ทั้ง ๆ ที่ภาคอีสานนั้นอาศัยน้ำฝนในการทำไร่ทำนา และนอกจากนั้นครับท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านได้บรรจุโครงการพัฒนาการเกษตรอาศัยน้ำฝน 2,700,000 กว่าบาทนั้นก็เป็นค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่าน้ำมัน ค่าจ้างนักวิชาการ และค่าอาหารเบี้ยเลี้ยง ซึ่งมองดูแล้วไม่ได้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาของพี่น้องชาวภาคอีสาน ที่อาศัยน้ำฝนในการทำไร่ทำนา นอกจากนั้นนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องชาวภาคอีสานในครั้งนี้นั้น ก็ไม่ได้ระบุลงไปในงบประมาณครั้งนี้ว่าจะแก้ไขปัญหาอย่างไร กระผมใคร่จะยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ ท่านประธานครับว่า ขณะนี้นั้นพี่น้องชาวภาคอีสานมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องปุ๋ย ซึ่งกว่าว่าชาวไร่ชาวนาในภาคอีสานนั้นจะได้ปุ๋ยมาใช้ในการทำไร่ทำนาก็ใช้เวลามากมาย รัฐบาลไม่ได้ระบุลงไปในงบประมาณนี้ว่ารัฐบาลจะแก้ไขปัญหากับพี่น้องชาวไร่ชาวนาอย่างไรในการที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องปุ๋ย ท่านประธานครับพี่น้องชาวไร่ชาวนาไม่ว่าจะเป็นภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคใต้ มีปัญหาอยู่อย่างเดียวครับ ท่านครับเกี่ยวกับเรื่องปุ๋ย แล้วทำไมรัฐบาลไม่ได้ชี้ระบุไปในงบประมาณครั้งนี้ว่าเราจะช่วยอย่างไร

สำหรับพี่น้องชาวไร่ชาวนา เงินงบประมาณต่าง ๆ ที่ท่านได้ระบุลงไปไม่มีการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องชาวไร่ชาวนา โดยเฉพาะว่าท่านจะแก้ไขปัญหาเรื่องปุ๋ยอย่างไร ท่านจะพิจารณาอย่างไรให้ปุ๋ยราคาถูก พี่น้องที่ฟังอยู่ทางบ้านเดี๋ยวนี้ได้ฟังการอภิปรายแล้วยังไม่เข้าใจครับว่าเป็นอย่างไร แต่ผมขอเรียนว่าทำไมเราจะแก้ไขปัญหาอย่างนี้ให้พี่น้องประชาชนได้

แล้วอีกประเด็นหนึ่งครับ ท่านประธานครับ เกี่ยวกับของกระทรวงเกษตรในกรมส่งเสริมการเกษตร ท่านได้วางโครงการเปลี่ยนข้าวพันธุ์ดีให้กับพี่น้องชาวเกษตรกรภาคอีสานเพื่อที่จะนำไปสู่การขายข้าวราคาดี แต่โครงการของกรมส่งเสริมการเกษตรนั้น ท่านได้มีโครงการเปลี่ยนข้าวพันธุ์ดีให้กับพี่น้องทั่วไปในปี 2532 นี้ เป็นจำนวนเงิน 19,600,000 บาท เพื่อซื้อข้าวพันธุ์ดีจำนวน 2,800 ตัน ท่านประธานที่เคารพครับพี่น้องชาวไร่ชาวนาในภาคอีสานนั้น ถ้าจะนับจำนวนแล้วไม่ต่ำกว่า 800,000 ครอบครัวที่มีอาชีพเป็นเกษตรกรชาวไร่ชาวนา แต่รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณไปช่วยชาวไร่ชาวนาเพื่อการเปลี่ยนข้าวพันธุ์ดีให้กับพี่น้องชาวไร่ชาวนาเพียง 2,800 ตันเท่านั้น ถ้าเทียบแล้ว 1 ครอบครัวก็จะได้ข้าวพันธุ์ดีไปเปลี่ยนข้าวที่พันธุ์ของตัวเองได้ทำทุกวันนี้ไม่เกิน 3 กิโลกรัม ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าแปลกครับ ท่านประธานครับ ว่า 800,000 กว่าครอบครัวนั้น ได้รับการเปลี่ยนข้าวพันธุ์ดีจากกรมส่งเสริมการเกษตรเพียงครอบครัวละ 3 กิโลกรัม ซึ่งเรื่องนี้ไม่น่าที่จะทำให้พี่น้องชาวเกษตรกรชาวไร่ชาวนาได้ลืมตาอ้าปากได้

อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธานครับ คือเกี่ยวกับเรื่องโครงการอีสานเขียว ปรากฏว่างบประมาณของรัฐบาลที่ได้เขียนลงในงบประมาณอีสานเขียวในครั้งนี้นั้น ได้สอดแทรกไว้ในงบประมาณของแต่ละกระทรวงอย่างมากมาย เช่นกระทรวงกลาโหมท่านก็สอดเข้าไปไว้ในกระทรวงกลาโหมของกองบัญชาการทหารสูงสุดถึง 216 ล้าน ในกองทัพบก 379 ล้าน ท่านไปฝากไว้ที่กระทรวงเกษตร 5,700,000 กว่า ไปฝากไว้ที่กรมป่าไม้ 137 ล้านกว่า ที่กรมวิชาการเกษตร 4 ล้านกว่า ท่านประธานที่เคารพครับโครงการอีสานเขียว ซึ่ง

เมื่อรวบรวมทั้งหมดแล้วนั้นในงบประมาณครั้งนี้ท่านจัดไว้ถึง 1,914 ล้านกว่า กระผมเองยังมองไม่เห็นว่าโครงการดังกล่าวนี้ จะนำผลประโยชน์ไปสู่พี่น้องประชาชนชาวภาคอีสานเหมือนดังท่านสมาชิกหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นไว้ ทั้งนี้เนื่องจากว่าโครงการดังกล่าวนั้นเป็นโครงการที่ไม่ได้สอดคล้องและประสานกับกระทรวง ทบวง กรม ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ถ้าได้จัดโครงการอีสานเขียวเข้าไปยังภาคอีสานในจำนวน 1,000 กว่าล้านบาทนั้น ยังไม่สามารถมองเห็นว่าโครงการดังกล่าวนี้จะไปสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องชาวอีสานได้

แล้วอีกอย่างหนึ่งครับท่านประธานที่เคารพ โครงการพัฒนาดอยตุง ซึ่งโครงการนี้ท่านเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายล่วงหน้าไปว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์ต่อพี่น้องที่อยู่ในดอยตุงเป็นอย่างมาก ซึ่งโครงการนี้เมื่อมองออกไปแล้วและพิจารณาแล้ว เป็นโครงการที่ไปฝากไว้กับกระทรวง ทบวง กรมอื่น ๆ อย่างมากมาย ซึ่งสรุปออกมาแล้วก็เป็นการซื้อค่าวัสดุในการสร้างหมู่บ้าน ในการซื้อรถยนต์ ในการใช้เกี่ยวกับน้ำมันและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ซึ่งโครงการดังกล่าวนี้เป็นโครงการที่ใช้เงินจำนวนมาก จึงอยากจะฝากว่ามีโครงการอื่นไหมที่เหมือนโครงการดอยตุงที่รัฐบาลจะเข้าไปช่วยเหลือ ท่านประธานที่เคารพครับ พี่น้องชาวไร่ชาวนาในขณะนี้นั้น ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาลด้านต่าง ๆ สำหรับกรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งกระผมได้อ่านดูในงบประมาณปีนี้นั้น เป็นโครงการที่มีความสำคัญต่อพี่น้องชาวไร่ชาวนา ก็คือโครงการเปลี่ยนข้าวพันธุ์ดี โครงการเปลี่ยนข้าวพันธุ์ดีของกระทรวงเกษตรในส่วนของกรมส่งเสริมการเกษตรนั้น ในปีนี้ได้รับงบประมาณไปถึง 19,600,000 ซื้อข้าวพันธุ์ดีไปมอบให้กับเกษตรกรพี่น้องชาวไร่ชาวนาถึง 2,800 ตัน ท่านประธานครับ พี่น้องชาวไร่ชาวนาภาคอีสานนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่า 800,000 ครอบครัว ท่านได้ช่วยไปแค่ 2,800 ตัน ซึ่งคิดออกมาแล้วพี่น้องเกษตรกรชาวภาคอีสานจะได้รับข้าวพันธุ์ดีที่ท่านตั้งโครงการไปเปลี่ยนนั้นเพียงครอบครัวละ 3 กิโลกว่า ๆ ซึ่งคิดว่ามันคงจะไม่สมดุลกับการตั้งงบประมาณนี้ไป ท่านประธานครับ พี่น้องชาวไร่ชาวนาภาคอีสานในขณะนี้นั้น

เมื่อฟังการถ่ายทอดเสียงก็คงจะคิดและคงจะอ่านว่า แต่ละอะไรนั้นมันคืออะไร แต่ผมคิดว่าทำไมรัฐบาลไม่คิดแก้ไขปัญหาเรื่องปุ๋ยราคาแพง ทำไมท่านรัฐบาลไม่คิดโครงการเกี่ยวกับการประกันราคาพืชผลทั้งหลาย ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องชาวอีสานเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นจึงฝากไว้ว่างบประมาณที่ท่านได้มาเสนอต่อสภาแห่งนี้นั้น ในบางอย่างท่านได้เน้นเข้าไปถึงจุดการปฏิบัติอย่างน้อยเหลือเกิน ซึ่งน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงว่า โครงการที่เกี่ยวกับพี่น้องชาวไร่ชาวนานั้นจะได้รับการพิจารณาจากรัฐบาลในการเข้าไปช่วยเหลือครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมัครครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ขอกราบเรียนท่านประธานนะครับ วันนี้ผมดูบนที่นั่งท่านประธานแล้ว ถึงแม้ว่าท่านประธานจะอยู่ตรงกลางนี่นะครับ ท่านก็น่าจะมีหนังสือสัก 2 - 3 เล่ม เอาขึ้นไปวางไว้ใกล้ ๆ ท่านด้วย ผมจะได้สนทนากับท่านได้สะดวกหน่อย ผมเสียดายนะครับ ตกมาถึง 2 ทุ่มครึ่งนี่ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็ไม่นั่งฟังในห้อง ไม่ทราบว่าท่านจะนอนฟังอยู่ข้างในห้องรับรองหรือเปล่านะครับ ขอกราบเรียนว่าเวลานักการเมืองต้องการจะพูดเราก็อยากพูดให้นายกรัฐมนตรีฟังนะครับ ทีนี้ถ้าท่านจะกรุณาโผล่ออกมาด้วยจะเป็นพระคุณครับ แต่ว่าถ้าท่านนอนฟังในนั้นสะดวกก็ไม่เป็นอะไรครับ ผมไม่ขัดข้องเพราะผมพูดช้าเองนะครับ ท่านประธานครับ ที่ผมต้องเรียนท่านประธานเรื่องสมุดเมื่อสักครู่นะครับ สำนักงบประมาณเขาก็ดีนะครับ ดีเหมือนทุกปีละครับ เขาก็ทำหนังสือคู่มือไว้ให้ผู้แทนราษฎรได้ดู หนังสือเล่มปกสีม่วงปีนี้นะครับก็เหมือนอย่างเคยละครับ เขาทำไว้แล้วก็มีหนังสือเล่มปกอ่อนสีขาวเมื่อเช้าท่านนายกรัฐมนตรีเอามาอ่านนะครับ แล้วก็มีเล่มสีแสดซึ่งเป็นเปรียบเทียบ ผมคุยกับท่านประธานตรงนี้ก็เพราะว่าท่านประธานกับผมนี่ทำงบประมาณมาด้วยกัน ต้องนับได้ว่าเป็น 10 ครั้ง ปีนี้นี่ท่านอดละครับ เพราะว่าท่านนั่งอยู่ตรงนั้นนี่นะครับ ท่านเข้าไปร่วมกับเขาไม่ได้หรอก ผมเองก็ถอยออกมาแล้วนะครับ แต่ที่

ปรารภตรงนี้ให้ท่านประธานฟังก็เพราะว่างบประมาณปีนี้มันก็เหมือนกับทุก ๆ ปี ทางรัฐบาลก็ออกจะมีความรู้สึกภาคภูมิใจเป็นอันมาก เพราะว่ามาเพิ่ม แต่ก่อนเขาเพิ่มกัน 7 เปอร์เซ็นต์ 10 เปอร์เซ็นต์ เที่ยวนี้เพิ่ม 17 - 18 เปอร์เซ็นต์ ก็นับว่าเป็นความกล้าหาญ แต่ความจริงเขาก็นินทากันมาตั้งแต่เช้าแล้วนะครับว่าเป็นเรื่องบุญหล่นทับของรัฐบาลต่างหาก รัฐบาลเก่าเขาดี เขาทำระเบียบวินัยไว้อะไรต่าง ๆ เขาว่ารัฐบาลเก่ามีความสามารถในการจัดการระเบียบวินัยต่าง ๆ ผมก็ว่าจะเอาเถอะครับ ยกย่องผมไม่ว่าหรอก ทั้ง ๆ ที่เราก็รู้กันอยู่นะครับ ว่ามันมีส่วนที่ว่าเฮงมากกว่าเก่งนะครับ เพราะเหตุว่าที่ดอกเบี้ยมันต่ำลงนะครับ ไม่มีใครไปสั่งให้ทางเมืองนอกเขาลดดอกเบี้ยนะครับ เขาลดเขากันเองเราก็ได้อานิสงส์แขกอาหรับขายน้ำมันถูกลงไปเหลือ 17,16,15,14 ก็เป็นเรื่องเขาตัดสินใจกันเอง เพราะว่ามันตกลงกันไม่ได้แล้วมันยืนราคามา 2 ปี สถานการณ์เราก็ดีขึ้น เท่านั้นแหละครับที่พูดทั้งหมดนี่เพื่อจะบอกว่า งบประมาณปีนี้เพราะว่าไปเก็บอะไรมาได้ ได้ปีที่แล้วมากก็มาตั้งปีนี้หวดกันใหญ่ตั้งแต่เช้าเลยนะครับ 285,000 กว่า ท่านนายกเขาก็เขียนมาให้ท่านอ่านแหละครับ ท่านก็อ่านปุบปับ ๆ เป็นทำนองว่าดีไหม ๆ ผมก็ว่าถ้าผมเป็นนายกรัฐมนตรีผมจะไม่อ่านข้อความนั้นทั้งหมด เพราะนั่นเป็นการตกแต่งเอามาโก้หรูหราแล้วความจริงดังนั้นละก็อ่านแล้วเสียเหลี่ยมครับ เพราะมันไม่ค่อยตรงกับคำแถลงผมเรียนท่านประธานได้ทีเดียวครับว่า กรณีเรื่องเงินต่าง ๆ นั้น เอากันตรงนี้ก่อนตั้งแต่เช้าเขานินทากันมาแล้วครับว่างบประมาณถึงจะ 285,000 ล้าน แต่ก็ใช้หนี้ตั้ง 66,000 กว่าล้าน ผมไม่ออกตัวเลขละเอียดนะครับ เดี๋ยวคนจะนินทาว่าแก่ตัวเลข 66,000 กว่าล้าน แปลว่าเกือบ 24 เบ่อร์เซ็นต์ เขาคิดกันให้ดูแล้วละครับ ก็แปลว่าบาทหนึ่งได้ใช้ 76 สตางค์ ไปใช้หนี้เขาเสีย ผมอ่านหนังสือปกสีม่วงของสำนักงบประมาณนี่ผมจะบอกให้ฟังหน่อยว่า ทีหลังอย่าพยายามช่วยรัฐบาลมากนัก คือแสดงแต่ว่าใช้หนี้บอกเงินต้นนะยังดี 21,000 กว่าล้าน แล้วจะหาตรงไหนไม่ได้เลยว่าจ่ายดอกเบี้ย 45,000 ล้าน ไม่ยอมใส่ เห็นไหมครับนี่แสดงว่าคนสำนักงบประมาณก็กลัวเหมือนกันว่า เห็นจ่ายค่าดอกเบี้ยมากผู้คนจะตกอกตกใจ

ก็กู้เงินเขามานี่ครับ กู้กันใหญ่ ผมต้องทบทวนกับท่านประธานว่า สมัยผมเป็นรัฐบาลนั้น ผมก็อยู่กับรัฐบาล ซึ่งมีคนไปบอกว่าไม่ควรจะกู้เงินกันอีกแล้ว หนี้จะแค่คอหอยแล้ว ผมพูดในสภานี้หลายครั้งหลายหน แทบจะจำได้ขึ้นใจผมอ้างชื่อคุณเสนาะ อูนากูล ซึ่งเป็นคนดูแลอะไรของบ้านเมืองแหละครับ ตัวเลขเปอร์เซ็นต์อะไรของท่านน่ะ แล้ววันหนึ่งท่านก็ไปเตือน ค.ร.ม. ตั้งแต่ปี 2527 ท่านบอกล่วงหน้า 4 ปีเลยครับว่า 2530 นี่รัฐบาลจะต้องจ่าย 50,000 ล้าน ซึ่งเป็นความจริงเมื่อถึงเวลานั้น เราจ่าย 50,000 ล้าน จ่ายต้นได้ 15,000 จ่ายดอกเบี้ย 35,000 ท่านบอกว่าปี 2531 จะต้องจ่ายเกือบ 60,000 ล้าน ท่านว่า 30 เปอร์เซ็นต์ ออกมา 29 เปอร์เซ็นต์ 59,000 ล้าน เป็นเงินต้น 19,000 เป็นดอกเบี้ย 40,000 แล้วท่านบอกไว้ด้วยว่า ถ้าถึงปี 2532 ละก็จะต้องงบประมาณ 60,000 กว่าล้าน ท่านใช้คำว่ากว่าและท่านก็ทายถูกอีก เพราะปีนี้เราใช้เงินต้น 21,000 กว่าครับ เป็นดอกเบี้ยเท่าไรทราบไหมครับ เมื่อกี้ผมบอกแล้ว 45,000 ล้าน น่าเสียดายไหมครับ ความจริงถ้าจะไม่น่าเสียดายละครับ ถ้ามันกู้แล้วเอามาใช้เป็นประโยชน์อย่างอื่นได้ กู้แล้วเอาไปทำอะไรต่ออะไรที่มันงอกเงย พูดง่าย ๆ ว่ากู้เอามาพัฒนา แต่นี่เขาก็บอกเขากู้พัฒนานะครับ ที่ผมบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ควรจะอ่านข้อความอย่างนั้น เพราะเหตุว่าท่านเห็นด้วยกับที่คุณประมวลท่านไปออกโทรทัศน์กลางคืน ท่านว่าท่านจะรักษาไม่ให้เกิน 1,000 ล้านเหรียญ คิดเป็นเงินไทยก็ไม่เกินประมาณ 25,000 ล้าน แต่ทว่าเสร็จแล้วท่านก็มาอวดว่าเห็นไหมปีนี้ท่านกู้แค่ 23,000 เท่านั้น แล้วอย่างไรครับ 23,000 มันจำเป็นจะต้องกู้ถึง 23,000 ไหมละครับ ไม่จำเป็นเลยท่านทำตามที่คนเก่าเขาทำไว้ด่างหาก เมื่อผมอยู่ผมเห็นว่ารัฐบาลไม่ไหวแล้ว แค่คออย่างที่ว่า และอยู่จนกระทั่งมาเป็นฝ่ายควบคุมรัฐบาล ผมก็ได้มาเห็นตัวเลขจริง ๆ ว่าคุณเสนาะพูดถูก ผมเสนอแนวความคิดนายกรัฐมนตรีไว้ว่า ต้องไม่ให้เงินกู้มันมากหรือถ้ากู้ต้องไปที่มันพัฒนาแล้วได้ประโยชน์ แต่นี่ไป ๆ มา ๆ พอผมออกลัมโครงการผมคนใหม่เข้ามาสมัครนั้นแก้ปัญหาด้วยการให้ต่างชาติเอกชนมาลงทุน แปลว่าประชาชนได้บริการเหมือนเดิม จ่ายค่าธรรมเนียมตามสมควร ให้คนที่ใช้รถใช้ถนน

260

เสียภาษีด้วยการจ่ายค่าผ่านทางตกลงกันแล้ว ทำกันอย่างนี้แล้ว แล้วก็มีคนมาล้มเสีย แล้วอย่างไรครับ งบประมาณนี่ไม่ใช่รัฐบาลนี้ทำนะครับ คนเก่าทำครับ ถ้าพูดถึงงบประมาณคมนาคมละก็ คมนาคมคนเก่าทำไม่ใช่คนปัจจุบันนี้ แล้วก็เอามานั่งแบกไว้ ผมต้องพูดเสียวันนี้ เพราะว่าผมพูดวาระที่ 1 วาระที่จัดข้างในน่ะ ผมจะตามไปตัดข้างใน ทีนี้เรื่องเงินงบประมาณ ท่านประธานไม่มีหนังสือผมไม่อ้างถึงหนังสือหน้าปก งบประมาณกรมทางหลวงท่านประธานเชื่อไหมครับ กู้และใช้งบประมาณด้วย เอางบประมาณจากของเรา 1,500 กว่าล้าน และกู้เงิน เงิน 6,000 กว่าล้าน เงิน 7,600 กว่าล้านครับ ทำถนน 3 สาย เอาจนได้ ทำไมละครับ ชอบกู้ เพราะกู้แล้วมันจ้างบริษัทเขาให้มารับเหมาก่อสร้าง แล้วมันประมูลกันได้ และประมูลกันได้แล้วก็เอาส่วนที่อยากจะได้ไปมันเร็วดี คิดแบบสมัครนี่โง่ให้ฝรั่งมาลงทุนเมื่อไรจะได้ ฝรั่งเจ๊งสมัครก็อดเหมือนกัน อ้ายเรื่องอย่างนี้ละครับที่ต้องเอามานินทากันกลางสภาวันนี้ เพราะนี่เป็นผลพวงที่รัฐมนตรีคนเก่าได้ทำเอาไว้ รัฐมนตรีคนใหม่เขาส่งมาให้ดูผมก็เชื่อว่ารัฐมนตรีมนตรี ประทานโทษออกชื่อ ท่านคงจะไม่ได้ดู และอ้ายเงินก้อนนี้ละครับเข้ามา แล้วก็บอกว่าโอ้โอนี่เงินกู้จะแย่ ดูค่าใช้จ่ายปีนี้ครับ 66,000 กว่าล้าน เป็นดอกเบี้ย 45,000 ล้าน แต่ว่าตั้งเงินกู้มาอีกแล้วเงินกู้ทั้งหมด 6,000 กว่าล้านอยู่ในกรมทางครับ นี่เฉพาะอ้ายโครงการบ้าทาง 3 สายนี่เท่านั้นนะครับ นอกนั้นยังมีกู้มาตรฐานอีกครับ กู้อีกเป็นจำนวนพันล้านตรงนั้นผมไม่เถียงเพราะเอาไปทำในชนบทตัดถนนเข้าไปทำอะไรเข้าไปเอาพืชไร่ออกเห็นด้วย ยังมีที่เสียของอีกหน่อยแต่ไม่อยากพูดให้สะเทือนใจ เงินอีกตั้ง 500 กว่าล้าน 602 ล้าน แต่ว่าทางฝ่ายความมั่นคงเขาไม่อยากให้งบไปปูดในที่เขาเอามาฝากไว้กรมทาง ต้องทำภาค 1 ภาค 2 ภาค 3 ภาค 4 4 ภาค 600 กว่าล้าน อันนี้กรมทางเขานินทาเสมอทำแล้วก็มาพัฒนาไม่ได้เขาบอกตัดเพื่อความมั่นคง ทำแล้วก็เพื่อความมั่นคง แล้วก็เอาไปซ่อมไปต่ออะไรไม่ได้เสียเปล่า นี่ก็น่าเสียดายแต่เอาเถอะยกให้เพราะว่าเดี๋ยวจะว่าไม่รู้จักรักบ้านรักเมืองนะครับ เอาเถอะแต่ปัญหาก็คือว่าอันหนึ่งบอกเลยว่าจะพยายามลดหนี้เงินกู้ แต่ว่าปล่อยให้เกิดหนี้เงินกู้อย่างนี้ขึ้นมา และเอาไปใช้ในบริเวณ

ที่มันเจริญแล้ว จะตัดถนนไปพัทยา อยู่เมืองชลไปพัทยานะครับยังเร็วไม่พอ อ้างว่าจะใช้ทางอีสเทอร์น ซีบอร์ด (Eastern Seaboard) เอาซิครับผมสนับสนุนท่านกู้เงินมาทำอย่างนี้แปลว่าเก็บค่าผ่านทาง แต่ปัญหาก็คือว่าทำไมรัฐบาลเป็นคนกู้เองละครับ กู้เองก็จะเก็บ 10 บาทอย่างที่ว่าอย่างไรครับ มันต้องให้สัก 2 ประตูเก็บ 20 ซิครับ หรือ 3 ประตูเก็บ 30 เอกชนเขาลงทุน เขาเสียดอกเบี้ยมากกว่ารัฐบาล อย่างนั้นผมไม่ขัดข้องครับ จะทำอย่างไรก็ทำได้ แต่ทว่าใส่มา 2 รายการท่านคุยเมื่อเช้าจะมีถนนทางด่วนจากชลบุรีไปพัทยา ผมดูแล้วครับ ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย แต่ถ้าจะทำให้เร็วตรงนั้นเก็บค่าผ่านทางให้เอกชนเขามาลงทุน จะไปแบกทำไมครับเริ่มต้นเอาไว้นี่นะครับล่อใจกุ๊ยปีแรกนี่น้อยหน่อยนะครับ จะกู้เพียงแค่ 200 ล้านเท่านั้น แล้วต่อไปก็จะทะยอย ๆ มากขึ้น โครงการ 4 ปีครับ 2532 2533 2534 2535 ตรงนี้ละครับที่ผมจะต้องท้วงและผมจะตามไปท้วงในกรรมาธิการ เรื่องนี้อย่างไรละครับที่ผมเห็นว่ารัฐบาลนั้นใช้เงินไม่ถูกทาง ที่ผมเป็นห่วงอีกอย่างหนึ่งก็คือว่านอกเหนือจากที่ไม่ถูกทางนั้น งบประมาณที่จัดไว้นี่จัดไว้เพื่อจะได้ตามมาทำมาหากินกัน นี่กล่าวหาได้เลยครับ ผมพูดย้อนลงไปให้ดูหน่อยก็ได้รัฐมนตรีคนปัจจุบันไม่ต้องห่วงรัฐมนตรีคนเก่าละครับควรจะต้องรับผิดชอบ มีการตั้งงบประมาณกันไว้ แล้วก็มีการไปหาของเอามาขายกัน ครั้งหลังสุดท้ายนะครับเอารถบดมาขายรถบดมาตรฐานในโลกเขาต้อง 22 ตันทั้งนั้น ออกสเป็คไว้เขาก็ออกสเป็คว่าไม่ต่ำกว่า 20 ตัน ปรากฏว่ารถบดของคนสำคัญที่กระทรวงเป็นอย่างไรครับ 19.8 ตัน ไม่ได้ครับ เข้าไปแข่งเขาไม่ได้ล้ม ให้ล้มนะครับ แล้วอย่างไรครับออกใหม่ ออกสเป็คอย่างเก่า เขาเก่งนะครับทางราชการเขาออกสเป็คอย่างเก่าเขาก็จะเอามาตรฐานให้ได้ 22 ตัน แกแน่ไหมครับ พิมพ์แคทตาล็อก (Catalog) ใหม่ 18.9 นี่แหละครับพิมพ์ใหม่เป็น 20 ตัน แล้วก็จัดการกันแล้วถ่วงเวลาให้คุณมนตรีไปรับงานช้า 1 วัน แล้วก็อนุมัติกันวันเดียวก่อนจะพ้นจากตำแหน่ง ดูซิครับอย่างนี้ก็ทำกันเงินไม่มากหรอกครับ 24 ล้านเท่านั้น ตันละ 2 ล้าน แต่เอาทุกอย่างละครับท่านประธานอย่าห่วงเลยครับเรื่องพรรค์อย่างนี้ นี่แปลว่าจัดสรรงบประมาณเพื่อไปหากินกัน นอกเหนือ

ไปกว่านี้ไม่ต้องละครับนินทาได้ทุกรายการ ถนนกรุงเทพ ฯ - สุพรรณบุรี น่ะผมทำนะครับ ออกจากวงแหวนรอบนอกจากบางบัวทองไปสุพรรณบุรี ผมทำครับ ผมไม่ได้อยู่ที่นั่นหรอก แต่ผมทำว่ามันเป็นทางตัดลัดดี แต่ก่อนจะไปสุพรรณบุรีต้องวิ่งไปนครปฐม 56 เลี้ยวเข้าไปถนนมาลัยแมนอีก 104 กิโลเมตร กว่าจะถึงน่ะ 160 ออกจากตรงนี้ถ้าข้ามสะพานพระนั่งเกล้าไปได้ถึงถนนวงแหวน 77 กิโลเท่านั้นเองถึงสุพรรณบุรี ดีไหมครับ ดีครับ ถนนเป็นอย่างไรครับ แจ๋วครับวิ่งได้เร็ว แต่คนสุพรรณขับรถไม่ระวังไปรถชนกันอาการป่างตาย รัฐบาลเสียเงินเท่าไรครับ เสียเงินอีกหลายสิบล้านเพราะอะไรครับ ไปขุดไหล่ทางออกบอกไหล่ทางอ่อนเสริมไหล่ทางใส่ใหม่เป็นไหล่ทางแข็งเท่ากับสร้างถนนเข้าไปข้างละ 2 เมตรกว่า ตลอดยาว 77 กิโลเมตร ดูซิครับ อ้ายเงินพรรค์อย่างนี้ถ้ามันไปพัฒนาในที่ที่ควรพัฒนาจะเป็นอย่างไร ทำครับอย่างนี้ทำ แต่ไหน ๆ นินทากันแล้วผมบอกได้เลยครับอ้ายรายการที่ไปยักยอกใคร ขอประทานโทษ ยักย้ายถ่ายเทนะครับ อ้ายงบฟื้นฟูนี่นะครับ งบฟื้นฟู 1,500 ล้านท่านประธานคงจำได้เอา 33 ล้านมาทำถนนเข้าจังหวัดตัวเองนั่นละครับ ถนนวงแหวนรอบนอกเขาไม่ให้รถเข้าไปก็ปรากฏว่าวิ่งผ่าเข้าไป ตัดถนนเข้าไป 998 เมตรราคา 30 กว่าล้าน

(จ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรคุณทรงธรรม

จ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพกระผม จ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี พรรคชาติไทย ขอประท้วงครับ ที่พูดมานี่มันเกี่ยวกับรัฐบาลชุดเก่าทั้งนั้นเลย ไม่ใช่งบประมาณที่กำลังคุยกันอยู่เดี๋ยวนี้ครับ พูดก็พูดในเรื่องงบประมาณปีนี้ซิครับ ปี 2532 นี่ที่พิจารณากันอยู่ ว่ามันมากอย่างไรมันน้อยอย่างไร ไม่ใช่ไปเอาเรื่องที่ตัวเองได้ทำไว้แล้วก็รัฐมนตรีคนเก่าอย่างโน้นอย่างนี้ มันเรื่องคนละรัฐบาลครับ คนละงบประมาณครับ ไม่ถูกครับ ท่านประธานปล่อยไปได้อย่างไรครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวินิจฉัยคุณไม่ต้องคุณนั่ง ๆ ท่านประธานวินิจฉัย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมก็นั่งฟังอยู่นะครับ มันเป็นการพูดถึงงบประมาณที่ทำมานั้นเป็นรัฐบาลเก่าเป็นผู้ทำ ประเด็นที่พูดนั้นนะครับ ผมก็เลยนั่งนั่นอยู่ครับ เพราะฉะนั้นก็ขอให้คุณสมัครอย่าออกไปไกลมากนักครับ เอาแคบ ๆ เข้ามาครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ไกลหรอกครับ แค่สุพรรณบุรีเท่านี้เองครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาให้ใกล้ ๆ หน่อยครับ เพราะมันดึกแล้วครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ใกล้ ๆ ก็ได้ครับท่านประธาน เอาใน กทม. นี่ก็ได้ มีงบ กทม. นะครับ ซึ่งเราต้องอุดหนุน ปีนี้ต้องอุดหนุนพันกว่าล้าน กทม. นี่ผมไม่ว่าโกงนะครับ แต่ผมว่าใช้เงินไม่เป็น ผมเป็นห่วงตรงนี้ครับให้เงินอุดหนุนไปพันกว่าล้าน กทม. มีเงินเองเท่าไรทราบไหมครับ 7,000 ล้านครับ เก็บได้เกือบ 7,000 ล้าน เอาเราไปอุดหนุน รายนี้ไม่ว่าโกงนะครับแต่ว่าใช้ไม่เป็นครับ ผมเคยคุยให้ท่านประธานฟังแล้วปรากฏว่าทำเขื่อนหลังวัดมะกอก หลังโรงพยาบาลพระมงกุฎนั่นแหละครับ วางคลองกว้าง 6 เมตร น้ำไหลริน ๆ เท่านั้นเองครับ ทำเขื่อนให้ฝรั่งออกแบบ 50 เซน คูณ 50 เซน มีโค้งเว้ามีตัวผู้ตัวเมียตอกเสายาว 11 เมตรครึ่งเรียงกันตลอด ท่านประธานเชื่อไหมครับ ระยะทาง 1,800 เมตร ปรากฏว่าใช้เงิน 55 ล้านบาท เฉลี่ยแล้วเมตรละ 30,000 เมื่อเช้านี้ผมไปใส่บาตรออกพรรษา ที่เมื่อวานเช้านะครับวัดมะกอกไปที่วัดจำปา เจอผู้ว่า ผู้ว่าอยู่หน้าผม ผมตามหลัง ผมก็ไม่มีโอกาสจะชี้ให้ดู เขามีเขื่อนครับท่านประธานครับ เมื่อเช้าน้ำท่วมครับ ใส่บาตรเมื่อเช้าน้ำแค่หัวเข่านะครับ วิ่ม ๆ คลองบางพรมนั่นปรากฏว่ามีเขื่อน ชาวบ้านสร้างเขื่อนเองครับ โอ้โฮย สร้างแล้วแจ๋วเลยครับ ปรากฏว่าสันเขื่อนกว้างฟุตกว่านะครับ น้ำท่วมอีกประมาณ 3 นิ้วจะล้นเขื่อน แต่อีกฝ่ามือเดียวน้ำเข้าสวนนะครับ แต่ปรากฏว่าขับเรือหางยาววิ่งช้า ๆ ดูนี่ครับ ขอบ 3 นิ้วนี่เป๊ะเลยครับ ถามชาวบ้านว่าทำเท่าไร ทำเมื่อไม่กี่ปีนะครับ เมตรละ 2,000 เศษ ๆ เชื่อไหมครับ เงิน

55 ล้านทำหลังโรงพยาบาลพระมงกุฎไม่มีใครเห็นเลยนะครับ ไม่ทำก็ไม่เป็นอะไรนะครับ 55 ล้านจมอยู่ริมคลองนั่น แต่ว่าชาวบ้านบางพรมที่ตลิ่งชันจวนจะ ล่มมิล่มแหล่ ถ้าย้ายไปทำที่โน่นได้เท่าไรท่านประธานทราบไหมครับ ได้ 27 กิโลเมตร ริมคลองซ้ายขวานี่ได้ความยาว 27 กิโลเมตร นี่รายการนี้จะต้องให้ไป 1,000 กว่าล้าน แต่ใช้เงินไม่เป็นครับ แล้วอย่างนี้ผมจะทำอย่างไรครับ ผมก็ต้องมาแสดงความเป็นห่วงอยู่อย่างนี้ งบประมาณนี่นะครับว่ากันตามจริงแล้วนี่ เราเองนี่คล้าย ๆ ใครเป็นรัฐบาลก็ต้องใช้ แต่ปัญหาว่า ท่านประธานนั่งอยู่ในงบประมาณมา 10 ปีนี่ผมก็แน่ใจว่าท่านประธานต้องรู้ทีเดียวครับว่า ใครทำไว้อย่างไร ใครจะใช้อย่างไร ผมอยากกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ในกรณีเรื่องเงินกู้ที่กระผมกล่าวถึงนั้น ผมเรียนท่านประธานได้ว่า สถานการณ์อย่างนี้ยังแก้ไขได้ แล้วกรณีนั้นถ้าจะแปรญัตติแล้วจะส่งไปทำอะไรต่าง ๆ นี่ผมยืนยันได้ครับ ท่านรัฐมนตรีคนใหม่ก็สนใจที่จะให้คนมาลงทุน 7,000 กว่าล้านนี่เอาออกจากตรงนี้ได้ แล้วจะได้สิ่งที่ต้องการเหมือนอย่างนี้ นี่ถ้ารัฐบาลทำเองจะตั้งโครงการ 4 ปี แต่ถ้าให้เขามาทำลงทุนแล้วเก็บค่าผ่านทางใช้เวลา 2 ปีเท่านั้นเองครับ ได้ประโยชน์ก่อนเร็วกว่า นี่ไงครับที่ความคิดของคนที่เป็นฝ่ายควบคุมการบริหารกับคนที่บริหารไม่เหมือนกัน และวันนี้อย่างไรละครับที่เราต้องการ เวทีอย่างนี้ละมาแสดงความคิดเห็น ท่านประธานครับ มีอีกหลายกรณีหลายประเด็นซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า ในการใช้เงินงบประมาณนั้น ประทานโทษนะครับ ผมดูนิดหนึ่งบางครั้งบางอย่างนี่ครับ ท่านประธานครับ เราเห็นเงินที่จะต้องถูกใช้ไปแล้วเราเองก็เสียดาย ผมเองได้เคยเจรจาในที่ประชุมคณะกรรมาธิการ ท่านประธานก็เคยจำได้ ว่างบประมาณบางกระทรวงนั้นก็ของบไปใช้ ของบไปดำเนินการของบไปหาซื้อ ปีนี้เปิดดูเถอะเขาไม่ได้ขอเขาไม่มีรายละเอียดมาให้ดู เขาไปซื้อไปทำอะไรบ้าง กระทรวงการต่างประเทศนะครับไม่มีใครแตะต้องเลย ผมแคะนิดเดียวละครับ คือปรากฏว่าเดี๋ยวนี้เขาทำอะไรอย่างที่ผมเคยเสนอให้ทำแล้วนะครับ ท่านประธานคงจำได้นะครับว่า ผมเสนอว่าสถานทูตไทยในสิงคโปร์เนื้อที่ 11 ไร่ มันเวนคืนไปเกือบไร่แล้วมันอยู่ท่ามกลางย่านธุรกิจการค้า ตึกสูงค้ำหมดแล้ว

อ้ายของเราเตี้ยตะแหมะแขะอยู่ 2 ชั้นนั่นน่ะ ใครไปอยู่ตึกสูงเอาลูกระเบิดโยนก็ได้ ไม่มีความมั่นคงอะไร แต่บอกว่าที่ดินพระราชทานไปแตะต้องไม่ได้หรอก ต้องทิ้งไว้อย่างนั้นนะ เขาไม่อยู่กันแล้วแถวนั้น เขาย้ายออกไปกันจนหมดแล้วครับจากโอเชียน โรด มีคนบอกว่านี่มีที่สถานทูตฝรั่งเศสเก่า รื้อตึกทิ้งสร้างตึกใหม่ เนื้อที่เท่ากัน 11 ไร่เท่ากัน เวลานี้นะครับ เขาให้ราคาฟุตละ ตารางฟุตนะครับ 1,600 เหรียญสิงคโปร์ก็ประมาณ 17,000 บาทไทยแหละครับ ฟุตละนะครับ จะรู้ว่าวาเท่าไรก็เอา 44 คูณเข้าไปก็แล้วกันครับ 44 ตารางฟุตเท่ากับ 1 ตารางวา จะได้เงินจากตรงนี้ประมาณ 3,000 ล้านบาท จะลงทุนตรงนั้นประมาณ 1,000 ล้านบาท ได้ที่ใหม่ 11 ไร่ ออกมานอกเมืองหน่อย และก็สร้างสถานทูตเสร็จ จะมีเงินเหลือประมาณ 2,000 ล้าน ผมบอกว่าขอ 2,000 ล้าน เอาไปเป็นเงินหมุนเวียน เขาเรียกเงินอะไรครับ อ้ายท้าย ๆ นั่นครับ เงินทุนหมุนเวียนนะครับ ส่งให้เป็นกองทุนหมุนเวียนกระทรวงการต่างประเทศอยู่สักไม่กี่ปีหรอกครับ เดี๋ยวนี้ร้อยละ 9 นะครับท่านประธานครับ ถ้าเกิน 8 ล้านบาทนี่ร้อยละ 9 ครับ 2,000 ล้านนี่แหละครับ ปีละ 180 ล้าน เอาไปซื้ออะไรก็ได้ ไม่เอาไม่ตัดสินใจ แต่ว่าเดี๋ยวนี้ไปเฉือนเนื้อที่สถานทูตไทยในโตเกียวไปแล้วนะครับ เฉือนไป 10 เปอร์เซ็นต์ และญี่ปุ่นก็ไปสร้างซดเซยให้ ที่ญี่ปุ่นตรงนั้นทำได้ แต่สิงคโปร์ไม่คิดทำ ผมเรียนท่านประธานไว้ว่าปีนี้ผมไม่เข้าไปเป็นกรรมาธิการคงจะไม่ได้เสนอผมเสนอไว้ตรงนี้ คนที่เป็นรัฐบาลจะได้รู้จักตัดสินใจ งบประมาณแทนที่จะให้กระทรวงการต่างประเทศไปเยอะ ๆ จะได้ไม่ต้องให้มาก อย่างน้อยที่สุดถ้าทำอย่างผมว่านี่นะครับ มันจะเป็นน้ำบ่อทรายงอกทุกปีปีละ 180 ล้าน จะซื้อปีละกี่แห่งก็ได้ ใช่ไหมครับ เรื่องนี้เคยเถียงกันในที่ประชุมแล้ว เขาว่าเป็นพระราชมรดก โอ๊ย เมืองไทยไม่ได้สิ้นไร้ไม้ตอกถึงกับจะขายแผ่นดินกินเขาบอกว่า ถ้ารัชกาลที่ 5 ทรงอยู่ รู้ว่าใครมาคิดอย่างนี้ละก็ โอ้โฮ ก็คงจะต้องโทมนัสพระทัยมาก ผมเถียงเลยตอนนั้น ถ้ายังทรงอยู่แล้วถ้ารู้อย่างนี้บอกจะทรงดีพระทัยมากกว่า เอ้อ ที่ดินที่เราให้ไว้มีคนเขาคิดดีนะ เอาไปทำให้มันงอกไปได้ทั่วโลก เห็นไหมครับ เรื่องอย่างนี้แหละครับผมคิดว่ารัฐบาลนั้นสักแต่ว่าตั้งงบประมาณ แต่

ไม่เคยไปตาม ไปดู ไปคิดว่าใครจะใช้กันอย่างไร แค่ไหน การวิพากษ์วิจารณ์งบประมาณก็คงจะต้องพูดอย่างนี้แหละครับ เพราะว่าในรายละเอียดนั้นเราจะต้องไปว่าในวาระแปรญัตติหรือในวาระ 2 ผมเรียนท่านประธานตรงนี้ครับว่าที่ได้แสดงความเห็นนี่ไว้ ผมอย่างไร ๆ ทางพรรคฝ่ายค้านน่ะไม่ยกมือเลย ท่านก็ต้องผ่านงบประมาณไปได้ใช่แน่ แต่เราต้องการแสดงความเห็นไว้นั้นเพื่อให้รู้ว่า คนที่เขามีหน้าที่บริหารบ้านเมืองนั้น เขาเห็นเงินที่กองอยู่ เขาจัดสรร และเขาได้เสนอมาไว้อย่างไร หน้าที่ของนักการเมืองฝ่ายควบคุม ฝ่ายที่ไม่ได้ร่วมรัฐบาลด้วยก็แถลงให้ดูว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร ถามผมว่าเป็นอย่างไร ผมบอกผมเห็นด้วย รัฐบาลต้องมีงบประมาณแน่ แต่ผมต้องท้วงติง ต้องแสดงให้เห็นว่าถ้าเป็นฝ่ายผมจัด ผมจะจัดดีกว่านี่ ผมจะจัดให้ใช้ประโยชน์ได้กว่านี่ และอะไรอื่น ๆ นั้น เราอวดกันตรงนี้ซิครับว่าใครจะแสดงความซื่อสัตย์ในการจะใช้เงินทองของบ้านเมืองนี้ ดีกว่ากัน การแสดงความถี่ถ้วน การแสดงการตรวจสอบ การแสดงการที่ได้ประโยชน์ที่สุดจากเงินนั้น นั่นเป็นการแสดงความสุจริตใจในการบริหารบ้านเมืองหรือไม่ ทางฝ่ายค้านไม่ได้เป็นผู้บริหารหรอกครับ แต่เราต้องการแสดงความคิดความเห็น เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนท่านประธานว่า สิ่งที่กระผมพูดคืนวันนี้นั้น ผมและคณะทางซีกฝ่ายค้านของผมจะตามไปดู ผมเรียนนะครับว่า ผมมีตัวอย่างเยอะแต่ยกอีกไม่ได้ ยกตัวอย่างอีกก็เดี๋ยวมีคนมาแว็ก ๆ ผมไม่อยากนั่น เดี๋ยวก็คนทางบ้านจะบอก อู้ย สภานี่เป็นอย่างไร ผมต้องการให้รู้เท่านั้นแหละครับว่า ในบ้านเมืองนี้นะครับมีคน 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งมีหน้าที่บริหาร มีหน้าที่จัดสรรหาเงิน เขาเหน็ดเขาเหนื่อยละครับ ท่านรัฐมนตรีประมวลน่ะท่านเหนื่อยละ ท่านต้องไปจัดไปสรรไปหามา 2 วันก็โดนเขามาเค้นคอไปอีก 2,800 ล้านนั่นนะครับก็เห็นใจครับ แต่ทว่าในขณะเดียวกัน ท่านต้องไม่ปล่อยออกมาอย่างที่ว่านี้ ในขณะเดียวกันมีความคาบลูกคาบดอก เพราะงบประมาณชุดนี้รัฐบาลนี้ไม่ได้ทำ ผมก็นั่งเฝ้าดูเมื่อปีกลายผมก็ต้องเอามาบอก แล้วการบอกเล่าของผมนี่แหละครับจะเป็นแนวทาง ถ้ารัฐบาลเชื่อ ผมก็แน่ใจได้ว่าตรวจสอบตามที่ผมว่า ว่าจริงหรือไม่ ถ้ากระผมเอาความเท็จมาพูดในสภานี้ก็ลองไปดำหนิติเตียนซิครับ

อ้างได้ตรงไหนก็ได้ บันทึกของผมยังมีอยู่ แต่ผมบอกได้แต่เพียงว่าเราบอก เพราะเราก็อยากให้รัฐบาลนี้ได้ทำหน้าที่ ผมบอกนะครับว่า ฝ่ายค้านไม่เคยคิดเลยนะครับที่จะทำอะไรที่ไปหาทางโน้นทางนี้เพื่อจะล้มรัฐบาลนี้ด้วยงบประมาณ ไม่มีทางเลยครับ เราอยากให้รัฐบาลนี้อยู่เพราะอะไรครับ เพราะมีคนที่อยากจะล้มรัฐบาลนี้ แต่ฝ่ายค้านไม่ร่วมมือด้วยครับเราไม่ร่วมมือด้วย เพราะเรารู้ว่าสิ่งที่เรามีอยู่เวลานี้มันดี ใช้ได้ พวกผมก็สบายใจ ไม่เป็นปัญหาหรอกครับ พลาดพลั้งเมื่อไรพวกผมก็แทนได้ แต่ปัญหาก็คือว่า ระหว่างที่เขายังไม่พลาดพลั้งก็ทำไปก็ดูไป ช่วยกันประคับประคองไป เพราะฉะนั้นบอกให้รู้ไว้เท่านั้นเองครับว่า เราเฝ้าดูครับ เราตรวจสอบทุกระยะ ขออนุญาตสนทนากับท่านเพียงเท่านี้นะครับ ไม่ออกละเอียดนะครับ เพราะเขาตั้งหลักเสียแล้วว่าจะต้องค้านนายสมัครคืนวันนี้ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจัตุรนต์ครับ

นายจัตุรนต์ คชสีห์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จัตุรนต์ คชสีห์ ส.ส. ชุมพร พรรคประชาชน กระผมได้อ่านงบประมาณซึ่งรัฐบาลได้เสนอต่อสภา ทำให้กระผมนึกย้อนไปถึงนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงเอาไว้ก่อนจะเข้ามาบริหารประเทศ เมื่อได้ดูถึงงบประมาณที่เสนอเข้ามาแล้วทำให้กระผมมองเห็นว่า นโยบายที่ท่านได้เสนอไว้ต่อสภานั้นเป็นเรื่องที่รัฐบาลได้กระทำหรือไม่ ก็แสดงออกจากงบประมาณนี่ละครับ รัฐบาลได้แถลงเอาไว้ว่า รัฐบาลจะดูแลเอาใจใส่คนในชนบทโดยเฉพาะที่เป็นเกษตรกร จะยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ จะกระจายรายได้ แต่เมื่อกระผมได้มาดูงบประมาณซึ่งปรากฏในงบประมาณที่รัฐบาลได้แถลงต่อสภานี้กระผมเห็นว่างบพัฒนาทางด้านเกษตรกรรมมีเพียง 14,583 ล้านบาท เงินเพียง 14,583 ล้านบาทนี้ต้องนำไปใช้สำหรับประชาชนที่เป็นเกษตรกรไม่ต่ำกว่า 40 ล้านคนในประเทศ มีเพียงเท่านี้กระผมจะไม่พูดละครับว่า งบประมาณของกระทรวงอื่น งบประมาณในส่วนอื่นจะเหมาะสมหรือไม่มากหรือน้อย แต่กระผมอยากจะเปรียบเทียบตัวเลขให้ได้เห็นว่างบความมั่นคงของประเทศและรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน 61,196 ล้านบาท ซึ่งในจำนวนนี้เป็นงบของกระทรวงกลาโหม 44,427 ล้านกว่าบาท นี่ละครับ เมื่อ

เปรียบเทียบกันเป็นอย่างนี้ งบดำเนินกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจ 54,514 ล้านบาท งบของทางด้านการเกษตร ซึ่งรับผิดชอบคนไม่ต่ำกว่า 40 ล้านคนมีเพียง 14,583 ล้านบาท ซึ่งเป็นประชาชนที่อยู่ในชนบทของประเทศไทยเรา ก็แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่า รัฐบาลนี้ได้เอาใจใส่ดูแลประชาชนที่เป็นคนส่วนใหญ่ที่มีอาชีพเป็นเกษตรกรมากหรือน้อยแค่ไหน กระผมคงจะไม่ต้องพูดถึงโดยเฉพาะและปัญหาของเกษตรกรนั้น ซึ่งเป็นปัญหาที่รัฐบาลจะต้องเผชิญในอนาคตข้างหน้า รัฐบาลจะได้เตรียมจัดสรรงบประมาณไว้แก้ปัญหาให้กับเขาหรือเปล่า อย่างเป็นต้นว่าปัญหาราคาพืชผลทางด้านการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องราคากาแฟซึ่งภาวะตลาดโลกนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องเกิดปัญหาขึ้นกับเกษตรกรชาวสวนกาแฟในประเทศไทยอย่างแน่นอน ปัญหาราคามะพร้าว ปัญหายางพารา ปัญหาข้าวโพด ปัญหามันสำปะหลัง ได้จัดสรรเงินอยู่ในจำนวน 14,583 ล้านบาทนี้สักเท่าไร งบประมาณในเรื่องแหล่งน้ำ งบประมาณในเรื่องที่จะจัดสรรที่ดินทำกินหรือออกเอกสารสิทธิ์ให้กับประชาชนที่เป็นเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทั้งหมดแล้วล้วนรวมอยู่ใน 14,583 ล้านบาทซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นงบที่น้อยเหลือเกิน เมื่อเป็นเช่นนี้คำพูดของรัฐบาลที่แถลงไว้ในนโยบายว่าจะดูแลเอาใจใส่เกษตรกร จะกระจายรายได้ จะยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของเกษตรกรนั้นเป็นเรื่องซึ่งแถลงออกมาเพื่อที่จะเอาใจประชาชนส่วนใหญ่ ต้องการที่จะให้รัฐบาลนั้นได้มีเสถียรภาพได้รับการยอมรับเพียงผ่าน ๆ ไปชั่วระยะหนึ่ง แต่มันมาปรากฏเอาชัดเจนในการทำงบประมาณ อย่างเช่นเรื่องที่สมาชิกท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้พูดมาแล้วเกี่ยวกับเรื่องปุ๋ย กระผมไม่ทราบว่าทางรัฐบาลนี้ได้ลืมเรื่องนี้หรืออย่างไร เพราะขณะนี้เราต้องยอมรับว่าปุ๋ยคือต้นทุนการผลิตที่เป็นหลักตัวหนึ่งที่เกษตรกรของเราต้องใช้เกษตรกรของเราซื้อปุ๋ยปีหนึ่ง เสียเงินตราต่างประเทศไปไม่ต่ำกว่าหมื่นล้านบาท แต่รัฐบาลนี้ในนโยบายก็ไม่ยอมแถลงให้ชัดเจนว่านโยบายในเรื่องปุ๋ยนี้ รัฐบาลจะเอาอย่างไร โครงการปุ๋ยแห่งชาติได้ดำเนินงานไปแล้ว หมดเงินไป 400 กว่าล้านแล้วจะทำอย่างไร รัฐบาลไม่พูดถึงเลยในเรื่องปุ๋ย ไม่ทราบว่ารัฐบาลนี้จะมีส่วนร่วมส่วนได้ส่วนเสียกับพ่อค้าปุ๋ยที่สั่งปุ๋ยมาจากต่างประเทศด้วยหรือเปล่า ถึงไม่ยอมแตะต้องในเรื่องปุ๋ย ไม่ยอม

กำหนดนโยบายให้ชัดเจนในเรื่องปุ๋ย นั่นก็หมายถึงว่าไม่ต้องการที่จะให้เกษตรกรของเราได้ใช้ปุ๋ยในราคาถูก นี่แหละครับ เป็นเรื่องที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่ารัฐบาลนี้ดูแลเอาใจใส่รับผิดชอบเกษตรกรซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่มากหรือน้อยกว่าคนจำนวนอื่น

อีกส่วนหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนต่อท่านประธาน ผมมาดูงบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาปีที่แล้ว สำนักงานนี้ได้รับการจัดสรร 270.8 ล้านบาท มาถึงปีนี้ได้รับการจัดสรร 265 ล้านบาทเศษ ลดลงครับ งบประมาณของสภาเรา งบประมาณของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาลดลง ผมแปลกใจเหมือนกันว่างบประมาณในส่วนอื่น ๆ ของกระทรวง ทบวง กรม นั้นเพิ่มขึ้นไม่มากก็น้อย แต่งบของสภานี่ลดลงเหมือนกับว่ารัฐบาลนี้ต้องการจะให้สภานี้อยู่อย่างชนิดที่แกน ๆ อยู่ตามยถากรรม ไม่ต้องให้มีการพัฒนา ไม่ต้องให้มีการปรับปรุงสถานีวิทยุของสภา สถานีโทรทัศน์ของสภา ที่จะได้กระจายข่าวสารประชาสัมพันธ์เป็นการให้การศึกษาประชาธิปไตยกับประชาชน ก็ไม่ต้องทำ ไม่ต้องให้มีสถานที่ทำงาน ตึกใหม่ ๆ เครื่องใช้ไม้สอยในสำนักงาน รถรา ยานพาหนะ รวมกระทั่งสิ่งซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนของเราอยากจะให้มี อย่างเช่น สำนักงานของฝ่ายนิติบัญญัติในเขตเลือกตั้งต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่ารัฐบาลไม่ได้คิด ไม่ได้ผลักดัน ไม่ได้ต้องการจะให้มีขึ้นมาเลย เงินเดือน สวัสดิการของพนักงานเจ้าหน้าที่ของข้าราชการรวมทั้งของสมาชิก ไม่ทราบว่าได้คิดที่จะให้มันสูงขึ้นให้มันดีขึ้นให้เป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ให้มีเกียรติภูมิศักดิ์ศรีมากขึ้น เพื่อจะเทียบเคียงกับต่างชาติเขาได้ เพื่อที่จะให้สมาชิกสภาผู้แทนของเรา ให้สถาบันนิติบัญญัตินี้เป็นสถาบันที่ทรงเกียรติ ปฏิบัติงานด้วยตัวของตัวเองอย่างมีเกียรติภูมิอย่างมีศักดิ์ศรี ไม่ต้องให้กลายเป็นสถาบันนิติบัญญัติเป็นเสมือนกับถูกดองเอาไว้ในขวดโหลไม่ยอมให้เติบโตให้แคระแกร็นอยู่อย่างนี้ ผมอยากจะเรียนต่อรัฐบาลผ่านทางท่านประธานว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น ถ้าหากว่าส่วนงานในทางนิติบัญญัติอยู่ในสภาวะเช่นนี้ อยู่ในสภาวะที่ไม่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรี ปล่อยให้สมาชิกสภาผู้แทนอยู่ในสภาพเหมือนกับชาวนาที่ถูกดกเขียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . เหลืออีก 1 นาทีนะครับ

นายจัตุรนต์ คชสีห์ (ชุมพร) : อยู่ในสภาพที่ไม่มีเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรีอย่างเพียงพอ เป็นลูกไล่ที่มีหัวแถวคอยจ่ายเงินให้ ไม่สามารถยืนหยัดด้วยตัวเองอย่างมีเกียรติภูมิได้ ปล่อยให้สถาบันนี้ไม่มีเครื่องใช้ไม้สอยไม่มีเครื่องไม้เครื่องมือเพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพได้ ท่านประธานที่เคารพ อีกไม่นานหน่วยงานอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ เขาจะพัฒนาหนีออกไปเรื่อย ๆ แล้วท้ายที่สุดสถาบันนิติบัญญัติจะเป็นสถาบันที่ล้าหลังที่สุด เป็นสถาบันที่ไม่สามารถพัฒนาระบอบการปกครองประชาธิปไตยไปสู่เป้าหมายที่เราต้องการได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ หมดเวลาแล้วครับ

นายจัตุรนต์ คชสีห์ (ชุมพร) : เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะสรุปเอาไว้ในตอนท้ายนี้ว่า ถ้ารัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเช่นนี้ ไม่เห็นความสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยไม่ส่งเสริมองค์กรที่เป็น 1 ใน 3 ของอำนาจอธิปไตยคือองค์กรทางด้านนิติบัญญัติให้ดีขึ้น ให้พัฒนายิ่งขึ้น ท้ายที่สุดแล้ว เมื่อฝ่ายนิติบัญญัติตกอยู่ในสภาวะที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ไม่นานรัฐบาลซึ่งนั่งอยู่ในเก้าอี้ปัจจุบันนี้ก็จะไม่มีที่นั่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วคุณจัตุรนต์ครับ

นายจัตุรนต์ คชสีห์ (ชุมพร) : บุคคลจากส่วนอื่นก็จะมานั่งแทนท่าน ผมจึงขอเรียนต่อรัฐบาลผ่านท่านประธานเอาไว้เพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมบูรณ์ครับ

นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย กระผมได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับปี 2532 ซึ่งตั้งไว้ในวงเงินงบประมาณ 285,500 ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่สูงกว่าปีที่แล้ว ซึ่งคงหมายถึงความตั้งใจในการพัฒนาประเทศ

ของรัฐบาล แต่กระผมห่วงว่ามันจะสอดคล้องกับนโยบายการบริหารประเทศที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 25 สิงหาคมที่แล้วมา ซึ่งกระผมขอยกตัวอย่างบางรายการ เช่น การพัฒนาชนบทในทุกด้าน การสร้างงานและการกระจายรายได้ไปสู่ชนบท ยกฐานะของชาวเกษตรกร กระผมขอยกตัวอย่างสั้น ๆ อย่างเรื่องไฟฟ้าซึ่งก็มีท่านผู้แทนผู้ทรงเกียรติจำนวนหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายถึงเรื่องนี้ ซึ่งกระผมอยากจะขอหยิบยกเอาตัวอย่างเรื่องไฟฟ้ามากราบเรียนต่อท่านประธาน ในขณะนี้จากข้อมูลครั้งสุดท้าย ไฟฟ้าที่ยังไม่ได้เข้าสู่ทุกหมู่บ้านมีอยู่ประมาณ 10,000 หมู่บ้านโดยประมาณ ซึ่งผมเชื่อแน่ว่า ก็เป็นจำนวนตัวเลขที่มากพอสมควร แล้วในปีนี้ทางรัฐบาลก็ได้ตั้งงบประมาณให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขยายการไฟฟ้าเข้าสู่หมู่บ้านประมาณ 600 หมู่บ้าน ซึ่งในขณะที่ปีที่แล้ว คืองบประมาณปี 2531 ทางรัฐบาลได้ตั้งงบประมาณในการขยายการไฟฟ้าเข้าสู่หมู่บ้าน 1,000 หมู่บ้าน ท่านประธานที่เคารพ สำหรับเรื่องไฟฟ้านั้นผมเชื่อแน่ว่าท่านประธานก็คงจะทราบนะครับว่า เป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศ และเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาไปสู่ทุกด้าน ไม่ว่าด้านพลังงาน ด้านแสงสว่าง โรงงานอุตสาหกรรมถ้าหากว่าไม่มีไฟฟ้าแล้วมันก็ไม่ใช่โรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งพอเป็นที่สรุปได้ว่า ประชาชนในทุกถิ่นฐานย่อมต้องการอยากจะได้ใช้ไฟฟ้ากันแทบทั้งสิ้น แต่ทำไมเล่ารัฐบาลจะต้องมาตั้งงบให้ลดลงไปในขณะที่ว่าทางรัฐบาลบอกว่า จะพยายามพัฒนาในทุกด้านไปสู่ชนบทอย่างกรุงเทพพระมหานครอมรรัตนโกสินทร์นี่ เขาไม่ห่วงใยหรอกครับ เพราะว่าอะไรครับ อมรรัตนโกสินทร์สวรรค์บนดินของชาวกรุงเทพ ฯ ไปที่ไหนสว่างไสวกันหมด ไม่มีหมู่ใดหลังใด บ้านใด แม้กระทั่งชนบทหรือว่าสลัม ขอประทานโทษ แม้กระทั่งสลัม หรือว่ามีบ้านสักหลัง 2 หลังที่อยู่ห่างไกลจากที่ชุมชนก็ยังมีไฟฟ้าไปถึง แต่ชนบทละครับ ที่เขาบอกว่าชนบทนี่มีลูกมาก ลูกดกก็เพราะอะไรล่ะครับ ก็กลางคืนมันมืดนะครับ ไฟฟ้าก็ไม่มีพอเวลามืดแล้วก็ต้องเข้าที่นอนละครับ ท่านประธานอันเป็นที่เคารพ อีกอย่างหนึ่งนั้นกระผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับว่า อ้ายการที่ว่าไฟฟ้านั้นมันเป็นสาธารณูปโภค การสาธารณูปโภคนี้ทางรัฐบาลจะต้องเป็นผู้จัดหา เป็น

ผู้ให้บริการแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง แต่ทำไมละครับในการที่จะเอาไฟฟ้าเข้าสู่บ้าน ประชาชนจะต้องออกเงินสมทบ ค่าเสาไฟ ค่าสายไฟ คือพูดอย่างง่าย ๆ ว่าต้องช่วยรัฐบาลลงทุนอีก 30 เปอร์เซ็นต์ของเงินทั้งหมดที่จะต้องใช้ ผมไม่เข้าใจครับว่า อ้ายคำว่าสาธารณูปโภคนั้น ซึ่งผมเชื่อแน่ว่าจากที่ผมได้ถามผู้รู้นะ ว่ามันเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องให้การสงเคราะห์ให้การบริการให้การช่วยเหลืออย่างทั่วถึงแก่ประชาชนโดยถ้วนหน้า และทำไมละครับว่าประชาชนต้องออกเงินสมทบอีกเล่า แล้วประชาชนนะครับออกเงินสมทบในการตั้งเสาไฟและสายไฟ ยังไม่พอนะครับ ประชาชนจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการเดินสายไฟจากเสาเมนแรงสูงเข้าสู่บ้านตัวเอง หลอดไฟ สวิชไฟ สายไฟ แล้วเมื่อถึงเดือน ทางการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคก็มาเก็บค่าใช้กระแสไฟจากประชาชนไป ซึ่งการเก็บค่าใช้กระแสไฟนั้นผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่ประชาชนจะต้องจ่าย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ (เชียงราย) : แหม ผมยังขาดอีกหลายเรื่องครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องไฟมันยาวไปนิดหนึ่งครับ

นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ (เชียงราย) : ครับผม อย่างนั้นกระผมก็อยากจะขอให้ทางรัฐบาลนะครับ ได้ตั้งงบประมาณให้มันพอเพียง อีกประการหนึ่งผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับว่า ในขณะนี้มีนายทุนจากทางภาคกลาง หรือส่วนกลางนี่นะครับไปกว้านซื้อที่ดินในจังหวัดเชียงรายของผม รายหนึ่งเป็นร้อยเป็นพันไร่ แล้วอย่างมากเสียด้วย ท่านประธานครับ ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนนะครับว่า ประชาชนซึ่งเป็นเกษตรกรเป็นเจ้าของผืนแผ่นดินผืนนั้น เขาไม่มีความต้องการอยากจะขายหรอกครับ แต่ทำไมเขาต้องขายละครับ อันนี้ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า มันเป็นความจำเป็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ หมดเวลาพอดีครับ

นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ (เชียงราย) . ขอผมต่ออีกสักนิดไม่ได้หรือครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้หรอกครับ แหม เวลารายชื่อผู้อภิปรายยังอีกเยอะนะครับ

นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ (เชียงราย) : ขอสักครึ่งไม่ได้หรือครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องครึ่งหรอกพอดีแล้วครับ คุณทองปานครับ เชิญครับ

นายทองปาน พรมโสภา (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายทองปาน พรมโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น พรรคปวงชนชาวไทย ท่านผู้เป็นประธานครับ วันนี้เพื่อนสมาชิก 357 คนกำลังพิจารณากฎหมายที่สำคัญที่สุดในการที่จะนำความเจริญรุ่งเรืองไปสู่ประเทศชาติและประชาชน ท่านผู้เป็นประธานครับ ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม คำพูดคำนี้ทุกคนยืนยันท่านประธานที่เคารพ ไม่ต้องนำตัวเลขมาอวดมาอ้าง กัน 85 เปอร์เซ็นต์ของคนในประเทศไทยของเรา คือเกษตรกร คือกสิกร คือชาวไร่ ชาวนา สะท้อนออกมาด้วย 357 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของคนทั่วประเทศ ถ้าดูสัดส่วนของพลเมืองไทยหรือราษฎรไทยเราแล้ว กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ส.ส. ในสภาแห่งนี้คงจะเป็นตัวแทนของเกษตรกรหรือชาวไร่ ชาวนา แต่ร่างพระราชบัญญัติที่ทางฝ่ายรัฐบาลนำมาเสนอต่อสภาผู้แทนอันทรงเกียรติแห่งนี้ ผมดูตัวเลขแล้วครับท่านประธานที่เคารพ หลายวันหลายคืนที่อ่านดูตรองดู ท่านประธานครับ ประเทศเกษตรกรรม แต่งบประมาณเพื่อเกษตรกรรมครับ ท่านประธาน มาเป็นอันดับที่ 5 แต่ท่านเขียนไว้เป็นอันดับ 1 อันนี้กระผมยกตัวอย่างมาจากที่ไหนครับ ก็เล่มนี้ละครับงบประมาณของสำนักงบประมาณนี่ครับ คืองบประมาณรายจ่ายจำแนกตามโครงสร้างแผนงานอันนี้เป็นงบประมาณที่ทำถูกต้อง แต่ว่ามันอยู่ในอันดับที่ 5 แต่มาเขียน

ไว้อันดับ 1 อันดับที่ 1 ทั้งหมดมี 12 อันดับ อันดับที่ 1 คือการชำระหนี้เงินกู้ ทั้ง ๆ ที่ไม่ถึงเวลาที่ชำระ แต่ทางรัฐบาลก็บอกว่านำไปชำระเพื่อดอกเบี้ยมันจะไม่สูง อันนั้นดูเผิน ๆ ท่านผู้เป็นประธานครับน่าจะเห็นด้วย แต่ในข้อเท็จจริงเงิน 500 ล้านบาทที่ทางฝ่ายรัฐบาลเสนองบประมาณมานี้เอาไปแปะไว้ที่ ธ.ก.ส. บอกว่าจะให้ชาวไร่ชาวนากู้ แล้วก็ดอกเบี้ยจะได้ถูก คือร้อยละ 9 แต่ก่อนมัน 15 เศษ ๆ ท่านผู้เป็นประธานครับ คน 85 เปอร์เซ็นต์หรือประมาณ 40 กว่าล้านคนกับเงิน 500 ล้าน เขาจะเอาไปทำอะไรครับ ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ เงินส่วนนี้หรืองบประมาณฉบับนี้กฎหมายฉบับนี้ จึงมองเห็นถึงความไม่จริงใจต่อพี่น้องชาวไร่ ชาวนาของรัฐบาลที่มาจากชาวไร่ชาวนาเป็นส่วนมาก หลายยุคหลายสมัย 50 กว่าปีมาแล้ว ที่ผู้แทนราษฎรมานั่งในสภามาตรากฎหมาย ท่านผู้เป็นประธาน ผมไม่อยากจะพูดสัจธรรมคำหนึ่งซึ่งเขากล่าวว่า เมื่อชนชั้นใดตรากฎหมายย่อมตรากฎหมายเพื่อชนชั้นนั้น ท่านผู้เป็นประธาน ส.ส. ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ น่าจะเป็นตัวแทนของเกษตรกร ของชาวไร่ ชาวนา และทำไมปัญหาทางรัฐบาลจึงแก้ไม่ได้ทุกยุคทุกสมัย ข้อผิดพลาดอันนี้มันมาจากด้านทฤษฎีที่เราเรียนกันผิด ๆ ถูก ๆ มาจากมหาวิทยาลัย เขาบอกว่า มันเป็นข้อผิดพลาดของเศรษฐศาสตร์มหภาค ที่นำคนมีรายได้ปีละ 1,000 ล้านมาคิดเฉลี่ยใส่คนที่มีรายได้น้อยที่สุด ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ เมื่อเป็นอย่างนี้ด้านทฤษฎีผิดพลาด ข้อปฏิบัติจึงผิดพลาด มันจึงเป็นการผิดพลาดที่ใหญ่หลวง ของการทำกฎหมายงบประมาณของแต่ละยุคแต่ละสมัย สะท้อนมาจนถึงสมัยปัจจุบันนี้ สิ่งที่กระผมขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานในวันนี้ กระผมอยากจะให้รัฐบาลทบทวนนะครับ วันนี้ไม่ต้องลงมติกันหรอกครับในกฎหมายฉบับนี้ นำไปแก้ไขพรุ่งนี้ค่อยมาลงมติกัน คืนเดียวแก้ไขได้ไหม เพียงแต่ลบตัวเลขออกเท่านั้นละท่านประธาน แล้วพิมพ์ตัวเลขเข้าไปใหม่ อ้ายนี่อ้ายข้อแรกนะครับท่านประธาน อย่าเพิ่งไปชำระ เอาไปฝากไว้ที่ ธ.ก.ส. ให้พี่น้องชาวไร่ชาวนาของเรามากู้ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ แค่นั้นเองแหละ พรุ่งนี้มาสภาแห่งนี้อนุมัติปิ๊บทันที ทองปานพรมโสภา จากขอนแก่นคนนี้ ลูกชาวไร่ชาวนาคนนี้ ยกมือให้ 2 มือเลยก็ได้ครับ

ท่านประธาน อันนี้คือข้อเท็จจริงที่เป็นข้อผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง การศึกษาผมก็เห็นด้วย เพราะเป็นการพัฒนาบุคลากรของชาติ แต่การศึกษาก็มาอันดับสูงพอสมควร แต่ว่าเมื่อหวนไปดูการศึกษาของพระสงฆ์พระเจ้าของเรา 300,000 กว่ารูปในประเทศไทย ที่ว่าเป็นเมืองพุธ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เขามีงบประมาณจากรัฐบาลล้นเหลือ ทั้ง ๆ ที่เป็นลูกคนร่ำรวย ทั้งนั้นที่เรียนมหาวิทยาลัยเหล่านั้นแต่มหาวิทยาลัยสงฆ์ 2 แห่งคือมหามกุฏราชวิทยาลัย และมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ซึ่งเพื่อนสมาชิกจากขอนแก่นของกระผมได้อภิปรายไปแล้ว ท่านผู้เป็นประธานครับ ไม่เคยได้รับงบประมาณจากฝ่ายรัฐบาลเลย แต่รัฐบาลก็ยอมรับปริญญาบัตรของท่านเหล่านั้นแล้ว สิ่งที่กระผมพูดไม่ได้กระผมคิดขึ้นเองพูดเอง คนที่กำลังกล่าวสัจธรรมกับท่านผู้เป็นประธานของกระผมอยู่ในขณะนี้ อดีตเมื่อ 10 ปีให้หลัง คือพระมหาทองปาน ฐานิสสโร ครับท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ ผมเรียนมาจากมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัย 2 แห่งนี้ครับ ผลิตบัณฑิตมาอย่างมีคุณภาพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทองปานให้มันเข้างบประมาณหน่อยมันออกไปไกลแล้วครับ

นายทองปาน พรมโสภา (ขอนแก่น) : งบประมาณครับ เพราะว่ารัฐบาลไม่นำงบประมาณไปพัฒนามหาวิทยาลัยสงฆ์ ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ อันนี้ละกระผมขอฝากให้รัฐบาลนำไปทบทวนไม่ใช่สิ่งยาก กฎหมายฉบับนี้ หรือตัวหนังสือไหน ๆ ก็ดีเทวดาไม่ได้ส่งมาให้ใช่ไหมครับ ท่านผู้เป็นประธาน มนุษย์เขียนเอง แก้เองได้ ยางลบก็มี ปั๊บเดียว ท่านประธาน ไปแก้ตัวเลขเท่านั้นเองอย่าเดินทางผิดกันเลยครับ ช่วยเหลือเถอะครับชาวไร่ชาวนา เรากำลังทุกข์กำลังยาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือนี่มันเป็นการอภิปรายวาระแรก การจะแก้ต้องไปแก้ในคณะกรรมาธิการนะครับ

นายทองปาน พรมโสภา (ขอนแก่น) : นี่ละครับขอฝาก ท่านผู้เป็นประธานผมขอฝาก เพราะผมเชื่อเหลือเกินว่าผมคงไม่ได้เป็นกรรมาธิการงบประมาณแน่นอน

276

เพราะพรรคผมมีแค่ 17 เสียงเท่านั้นครับท่านผู้เป็นประธานครับ ขอฝากไว้ แล้วก็อีกประการหนึ่งท่านผู้เป็นประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายทองปาน พรมโสภา (ขอนแก่น) : สลัมมี 2 แห่งครับท่านผู้เป็นประธานสลัมมี 2 อย่างไม่ใช่ 2 แห่ง สลัมอย่างหนึ่งคือสลัมในเมืองใหญ่ ๆ เช่นในกรุงเทพ ฯ เป็นพัน ๆ แห่งสลัมอย่างที่ 2 คือสลัมบ้านนอก ที่บ้านผมอำเภอสีชมพู ชุมแพ ภูผาม่าน คือสลัมในดงลาน สลัมคือที่อย่างไรครับท่านประธาน ที่มีน้ำคลำเหมือน ๆ อย่างนั้นหรือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาพอดีครับ

นายทองปาน พรมโสภา (ขอนแก่น) : สลัมคือที่อยู่ที่ไม่ใช่ที่อยู่ของตัวเอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทองปานครับหมดเวลาแล้วครับ

นายทองปาน พรมโสภา (ขอนแก่น) : ครับท่านประธาน ขอแก้ไขส่วนนี้ด้วย ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณสังวาลย์ครับ

นายสังวาลย์ วงศ์วรรณ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม นายสังวาลย์ วงศ์วรรณ ส.ส. ลำพูน พรรครวมไทย ผมฟังมาตั้งนานแล้วครับ เห็นงบประมาณของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอยู่หมื่นกว่าล้าน ผมก็ไปพลิกดูงบประมาณในเรื่องน้ำ จังหวัดลำพูนนี้ไม่มีเลยครับ ก็รู้สึกว่าน้อยเนื้อต่ำใจ ไม่มีจริง ๆ ครับเรื่องน้ำสำหรับจังหวัดลำพูน เผอิญผมเป็น ส.ส. ใหม่ ไม่อย่างนั้นผมขอมานานแล้ว ดังนั้นผมจึงขอฝากไว้ว่าในอนาคตอาจจะตั้งงบประมาณ 2533 ก็ขอเผื่อไว้เลย แต่ความจริงแล้วผมทำเรื่องถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอเขื่อนกั้นน้ำห้วยตั้งเป็นเขื่อนกั้นน้ำของน้ำลี้ อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน ลำพูนนี้แปลกครับหน้าน้ำมีแต่น้ำ น้ำท่วมอยู่เสมอไม่น้ำลี้

ก็น้ำทา เผอิญอยู่ใกล้เชียงใหม่ติดน้ำปิงอีกก็ท่วมอีกครับ ผมไปดูราษฎรแล้วรู้สึกสลดใจ เมื่อ 2 อาทิตย์ก่อนนี้ผมไปมา หมดครับทางภาคใต้ของจังหวัดลำพูน นอกจากทางสี้น้ำท่วมหมด วัว ควาย ต่าง ๆ อยู่บนถนนเป็นกิโล ๆ ครับ ในเมื่อเรามีน้ำแล้วผมก็อยากจะขอฝากไว้ว่าขอช่วยสร้างเขื่อนห้วยตั้งน้ำสี้ในงบประมาณปีต่อไป แต่ความจริงเขื่อนอันนี้ขอมา 2 ปีแล้วครับ แต่ไม่ได้รับงบประมาณเพราะเป็นเขื่อนขนาดกลาง งบประมาณ ประมาณ 200 กว่าล้าน งบประมาณของรัฐบาลมีแล้วแต่ยังรอเงินกู้อยู่ อันนี้ก็ขอความสงสารเถอะครับปีนี้ลำพูนงบประมาณเรื่องน้ำไม่มีแม้แต่บาทเดียว เงินงบประมาณกระทรวงเกษตรสำหรับเขื่อนมีตั้งหมื่นกว่าล้าน ขอให้เห็นใจเถอะครับ ผมทำเรื่องมาตั้งแต่วันที่ 25 สิงหาคม และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ยอมรับฟังและดูเหมือนท่านจะผ่านเรื่องไปแล้ว ก็ขอกรุณาอย่าลืมนะครับในปี 2533

เรื่องต่อมาผมก็ขอกราบเรียนขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เพราะที่แล้วมาพอเปิดสภามาผมก็พูดเรื่องปุ๋ย เรื่องกระเทียม ท่านก็อุตส่าห์กรุณาสั่งไปยังหน่วยศุลกากรต่าง ๆ บอกว่ากระเทียมทั้งหลายที่ทะลักเข้ามาในประเทศไทยนั้นให้จับหมด จับได้เผาเลย อันนี้แหละครับช่วยราษฎรที่ปลูกกระเทียมและหัวหอมทางจังหวัดลำพูนและจังหวัดภาคเหนือ ในเวลานี้กระเทียมราคาก็คงที่ แต่ว่าไม่ได้ขึ้น ราษฎรทั้งหลายชาวเกษตรกรก็ยังขาดทุนอยู่ แต่อยากจะขอร้อง ขอให้ทางกระทรวงการคลังและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอช่วยเพิ่มเงินให้ อ.ต.ก. ช่วยไปซื้อเพื่อแทรกแซงและรักษาราคาให้สูงขึ้นอีกสักนิดหน่อยก็จะขอขอบคุณด้วยครับ และผมจะไปบอกกับราษฎรว่าเราได้ขอไว้แล้ว คิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคงจะกรุณาชาวบ้านตาดำ ๆ นะครับ

แล้วเรื่องต่อไปจากเหนือผมก็ขอลงใต้ ในฐานะที่ผมเป็นกรรมาธิการการต่างประเทศ ได้รับการร้องเรียนมาจากชาวประมง โดยเฉพาะชาวประมงทางภาคใต้ เมื่อวานนี้ผมได้รับหนังสือจากท่านเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ บอกว่าขอให้กรรมาธิการการต่างประเทศช่วยกรุณาดูแล เพราะเหตุว่าเดี๋ยวนี้ชาวประมงไปจับปลาที่ประเทศ

อินโดนีเซีย พอผ่านมาถึงมาเลเซียก็ถูกจับ ส่วนมากจะไม่มีหลักฐาน อันนี้ขอช่วยให้รัฐบาลจงพิจารณาพูดในฐานะที่เป็นสมาคมอาเซียนด้วยกัน ขอจงปรับตามข้อตกลงต่าง ๆ สำหรับในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน ในเมื่อเขาทำถูกแล้วก็ไม่ควรจะไปจับเขา แต่ขอฝากไว้อีกนิดนะครับ ผมก็เป็นห่วงรัฐบาลที่เราต้องไปเสียค่าไถ่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายสังวาลย์ วงศ์วรรณ (ลำพูน) : ครับ ไปเสียค่าไถ่ถอนคนที่เราถูกจับในประเทศเวียดนาม อันนี้แหละครับ ปีหนึ่งอาจจะเป็นเงินหลายพอสมควรเพราะคนหนึ่งทางเวียดนามนี่จะจับไปเสียค่าปรับประมาณ 1,000 เหรียญ หรือ 2,000 เหรียญ อันนี้ถ้าหากว่าจับ 10 คน รัฐบาลต้องเสียเงิน 2 ล้าน จับ 1,000 คน รัฐบาลจะต้องเสีย 20 ล้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ หมดเวลาพอดีครับ

นายสังวาลย์ วงศ์วรรณ (ลำพูน) : ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะศักดิ์ครับ

นายมานะศักดิ์ อินทรโกมาลย์สุต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม มานะศักดิ์ อินทรโกมาลย์สุต ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย กระผมได้ฟังคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกเกี่ยวกับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย 2532 ในวันนี้ กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายในปี 2532 นี้ก็ไม่ได้มีความแตกต่างมากมายไปจากปี พ.ศ. 2531 หรือปีที่แล้ว ๆ มามากนักโดยเฉพาะอย่างยิ่งงบลงทุนซึ่งรัฐบาลได้เสนอมาในปี 2532 นี้มีจำนวนไม่มากนัก และส่วนที่เพิ่มมานั้นก็เป็นงบประมาณลงทุนในโครงการเล็ก ๆ ซึ่งคงจะไม่ก่อให้เกิดผลในทางพัฒนาเท่าใดนัก กระผมอยากจะขอกราบเรียนสภาแห่งนี้ว่า ประเด็นที่ผมติดใจก็คือเรื่องเงินกู้ สภาแห่งนี้ไม่เคยมีโอกาสได้รับทราบหรือได้พิจารณารายละเอียดของเงินกู้ ซึ่งรัฐบาลได้ก่อหนี้หรือก่อภาระผูกพันขึ้นมาและจากประสบการณ์ที่ผ่านมาจะเห็นว่า ภาระหนี้หรือภาระการค้ำประกันหนี้ที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่ง ได้ก่อ

ให้เกิดภาระผูกพันกับรัฐบาลนั้น สร้างความเสียหายให้กับประเทศไม่มากก็น้อย กระผมใคร่ขอยกตัวอย่าง โครงการท่าเรือที่จังหวัดนครสวรรค์รัฐบาลกู้เงินจากต่างประเทศถึงกับจนบัดนี้โครงการดังกล่าวก็ยังไม่สามารถทำให้สำเร็จเสร็จสิ้นไปได้ ทั้งนี้เพราะอะไรครับ เพราะว่าขาดการประสานงานที่ดีระหว่างส่วนราชการและกระทรวงการคลัง ซึ่งกระผมใคร่จะขอฝากผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลในเรื่องนี้ด้วย เงินกู้ได้รับมาแล้วแต่โครงการยังคาราคาซังอยู่ และกระผมไม่แน่ใจว่า เมื่อไรจะสามารถทำโครงการนี้ให้เสร็จสิ้นลงไปได้ อันนี้เป็นความเสียหายแต่เพียงเล็กน้อย กระผมอยากจะกราบเรียนฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผ่านท่านประธานไปด้วยว่าประเด็นสำคัญซึ่งกระผมได้อ่านในรายละเอียด พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายในวันนี้นั้น กระผมเห็นยอดเงินที่กระทรวงการคลังตั้งขึ้นเพื่อชำระหนี้ให้กับบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นจำนวนเงิน 762 ล้านบาท เงินจำนวนนี้เป็นภาระของประชาชนผู้เสียภาษี ที่ต้องรับกรรมอันเกิดจากการบริหารงาน กระผมจะไม่กล่าวว่าเป็นการบริหารงานที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ผิดพลาดหรือไม่ผิดพลาด เป็นเรื่องที่จะอยู่ในดุลพินิจวิจารณญาณของคณะรัฐบาล แต่กระผมเห็นความไม่ถูกต้องตรงที่ว่า บรรษัทเงินทุนไปก่อหนี้แล้วก็เกิดความเสียหายอันเกิดจากอัตราแลกเปลี่ยนเงิน เสร็จแล้วโยนภาระอันนี้มาให้แก่รัฐบาลแน่นอนครับ รัฐบาลก็โยนภาระนี้ให้กับประชาชนผู้เสียภาษี เงิน 760 กว่าล้านนี้ถ้าเป็นการปฏิบัติงานของบริษัทเอกชนห้างร้านล้มละลายถูกฟ้องร้องแน่นอน แต่ความเสียหายตรงนี้ใครรับผิดชอบครับ กระผมอยากจะฝากรัฐบาลครับว่า การก่อหนี้ผูกพันนั้นสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ไม่มีโอกาสที่จะได้รับทราบ ไม่มีโอกาสได้รับพิจารณา ฉะนั้นเมื่อเกิดความเสียหายขึ้นแล้วไม่มีทางที่จะแก้ไขอย่างไรได้ สภาแห่งนี้มีโอกาสรับรู้รับทราบก็ต่อเมื่อรัฐบาลเสนองบประมาณว่าจะชำระหนี้เงินกู้แต่ละราย ๆ อย่างไรเท่านั้น ตรงนี้เป็นสิ่งซึ่งผมเห็นว่าเป็นความจำเป็นที่รัฐบาลควรจะต้องพิจารณาโดยรอบคอบ และก็ถ้าเป็นไปได้และไม่หนักหนาจนเกินไปแล้วละก็ ผมอยากจะขอฝากไว้ว่าให้สภาแห่งนี้ได้มีโอกาสพิจารณารายละเอียด เพื่อไม่ให้ความเสียหายเหล่านี้เกิดขึ้นกับประเทศชาติของเรา

ประเด็นต่อไป ซึ่งเป็นประเด็นซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนฝากไว้ตรงนี้ ก็คือว่า การจัดสรรงบประมาณนั้นควรจะจัดสรรให้เป็นไปตามความเป็นจริงของประเทศ อย่าจัดสรรเพียงแต่ว่าปี 2530 งบประมาณเท่านี้ 2531 จะเพิ่มกี่เปอร์เซ็นต์ 2532 จะเพิ่มกี่เปอร์เซ็นต์ ตรงนั้นไม่ได้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จหรือเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความเจริญพัฒนาของประเทศแต่อย่างใดครับ กระผมอยากจะยกตัวอย่างว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับ ในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกระผมไม่มีส่วนเกี่ยวพันหรอกครับ แต่มีเรื่องซึ่งอยากจะกราบเรียน ท่านประธานคงจะเห็นนะครับว่าอัตราการเกิดของเด็กของประเทศไทยปัจจุบันนี้ลดลง เด็กอายุ 5 ขวบถึง 14 ขวบนั้นมีจำนวนไม่เพิ่มขึ้น หรือเพิ่มขึ้นก็เป็นจำนวนที่น้อยมาก แต่รัฐบาลจัดสรรเงินงบประมาณให้กับกิจการประถมศึกษาไม่ได้น้อยไปกว่าเดิม แต่ขณะเดียวกันระดับมัธยมศึกษา หรือระดับอาชีวศึกษานั้น กลับไม่ได้รับการเพิ่มขึ้น กระผมใคร่จะขอกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่าควรจะได้ใช้ความรอบคอบระมัดระวังในการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อให้เกิดประโยชน์กับเยาวชนของเรา ซึ่งจะเป็นกำลังในการบริหารประเทศสืบต่อไป กระผมมีประเด็นที่จะกราบเรียนแล้วก็ฝากให้รัฐบาลได้พิจารณาเป็นประเด็นหลัก ๆ เท่านี้เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาของสภา ผมขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจาตุรนต์ ครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จาตุรนต์ ฉายแสง พรรคประชาชนจากฉะเชิงเทรา ท่านประธานคงจำได้ว่าเมื่อเร็ว ๆ นี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาชนได้ร่วมกันเสนอญัตติให้มีการพิจารณาแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวกับการพิจารณางบประมาณ เพราะเราเห็นว่าการพิจารณางบประมาณที่ผ่านมานั้นเป็นเรื่องที่หน่วยราชการต่าง ๆ ได้เสนองบประมาณกันเข้ามา โดยที่แม้แต่คณะรัฐมนตรีเองก็ไม่มีส่วนกำหนดอะไรเท่าไร ยิ่งพูดถึงสภาผู้แทนราษฎรแล้วยิ่งไปกันใหญ่ ได้แต่เพียงพูดอภิปรายเสนอความเห็น แล้วก็ไม่มีสิทธิอะไรในการที่จะแก้ไขให้กฎหมายงบประมาณเป็นไปสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเท่าไรนัก ท่านประธานที่เคารพ ในการอภิปรายกัน

ครั้งนั้นเราได้เสนอเหตุผลอย่างชัดเจน บอกทำไมเราจึงจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณางบประมาณ ในวันนี้เรามีการพิจารณางบประมาณซึ่งรัฐบาลได้เสนอสู่สภาแล้วก็เป็นเครื่องพิสูจน์ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การเสนองบประมาณเข้ามาให้สภาพิจารณาของรัฐบาลชุดนี้ก็ไม่ได้แตกต่างอะไรไปจากที่ผ่าน ๆ มา ก็คือรัฐบาลชุดนี้ถึงแม้ว่าจะเป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง เป็นรัฐบาลที่พรรคการเมืองเข้ามาควบคุมนโยบายต่าง ๆ โดยตรงแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถกำหนดให้การจัดสรรงบประมาณซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เป็นไปในทางที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ให้เป็นไปในทางที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลนี้กำลังละเลยต่อหน้าที่ของตนเอง ที่ผมอยากจะพูดก็คือว่า ภาระหน้าที่ในการกำหนดจัดสรรงบประมาณนั้น จะต้องคำนึงถึงภาวการณ์ของประเทศ จะต้องคำนึงถึงความต้องการของประชาชน และในขณะนี้มีภาวการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งไม่เหมือนเดิม และเราจะยอมให้มีการกำหนดงบประมาณโดยเพิ่มรายการต่าง ๆ เป็นเปอร์เซ็นต์ๆ เท่า ๆ กัน ออกมาแล้วเท่ากับว่ายอมรับว่างบประมาณที่จัดสรรกันมากี่ปี ๆ นั้นถูกต้องอยู่แล้วคงจะไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีการสำรวจมาว่าถึง 9 เปอร์เซ็นต์ ขณะเดียวกันการลงทุน การส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับการอนุมัติแล้วจากสำนักงานส่งเสริมการลงทุนก็มีสูงเป็นประวัติการณ์มากกว่าที่เคยผ่าน ๆ มาในรอบหลายสิบปี แต่ขณะนี้โครงสร้างพื้นฐาน เช่นถนนหนทาง ไฟฟ้า น้ำประปา กำลังขาดแคลนอย่างหนักมีการไปซื้อที่ดินจะลงทุนกัน ค่าที่ดินแพงลิบลิ่วกันไป แต่ขณะนี้ยังไม่รู้ว่าซื้อที่ดินกันไปแล้วจะลงทุนได้หรือไม่ เพราะถึงเวลาไฟฟ้าก็ไม่มี น้ำประปาก็ไม่มี โทรศัพท์ก็ไม่มี รัฐบาลนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของสาธารณูปโภค สาธารณูปการ รัฐบาลไม่สามารถควบคุมรัฐวิสาหกิจได้ แต่ในส่วนที่รัฐบาลจะเอื้อมมือเข้าไปเกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจ ท่านประธานถ้าดูข้อมูลตัวนี้ก็จะเห็นว่า รัฐบาลได้เสนองบประมาณมาโดยเพียงแต่ปรับของเก่าเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเคยได้ 326 ล้าน ปีนี้ได้ 332 ล้าน ทั้ง ๆ ที่ขณะนี้โรงงานต่าง ๆ ต้องการไฟฟ้า แล้วก็ทำให้ประชาชนทั่วไปที่ต้องการไฟฟ้านั้นเดือดร้อน

ไปด้วย เพราะว่าเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่ให้ความสนใจประชาชนที่ยากจน อีกต่อไปหันไปสนใจโรงงานอุตสาหกรรมที่ร่ำรวย แต่งบประมาณที่ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ก็เพิ่มขึ้นมาเพียง 6 ล้าน ท่านประธานที่เคารพ การประปาส่วนภูมิภาค เคยได้ 300 กว่าล้าน ปีนี้ก็ได้แค่ 400 ล้าน การประปานั้นยังไม่เพียงพออย่างยิ่งสำหรับประชาชนในต่างจังหวัด การไฟฟ้าฝ่ายผลิตซึ่งมีรายได้มหาศาลกลับได้เงินเพิ่มขึ้นจาก 64 ล้านเป็น 526 ล้าน โดยไม่ใช่เหตุผลเพื่อการให้งบประมาณไปเพื่อการพัฒนาหรือการกระจายความเจริญไปสู่ชนบท ท่านประธานที่เคารพ ในด้านของการเกษตร กระผมอยากจะยกตัวอย่างว่า ขณะนี้ภาวการณ์เปลี่ยนไปก็คือว่า อาชีพประมง การเลี้ยงกุ้งทะเลเป็นตัวอย่างหนึ่ง การเลี้ยงกุ้งน้ำกร่อย กุ้งกุลาดำ เป็นตัวอย่างหนึ่งที่เห็นชัดเจนว่า ขณะนี้มีการตื่นตัวมีการเลี้ยงกุ้งกันมาก มีความสนใจกันมาก ทำบ่อทำนากุ้งเต็มไปหมด แต่ว่ารัฐบาลนี้ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องประมงอย่างไรบ้าง การวิจัยประมงทะเล ปีที่แล้ว 16,070,000 ปีนี้ทั้ง ๆ ที่มีการเลี้ยงกุ้งเพิ่มขึ้นมากมาย งบประมาณเพิ่มขึ้นเป็น 16,500,000 วิจัยประมงน้ำกร่อย จาก 23,700,000 เป็น 23,900,000 ทั้ง ๆ ที่ความต้องการมากขึ้นหลายเท่า การวิจัยเลี้ยงอาร์ทีเมีย ซึ่งเป็นอาหารสำหรับกุ้ง เคยได้ 1,100,000 เดี๋ยวนี้ลดลงเหลือ 1,010,000 ด้วยซ้ำไป แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้คำนึงถึงภาวการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไป ความจำเป็นที่จะต้องวิจัยเพราะขณะนี้กุ้งที่เลี้ยงกันอยู่นั้นเป็นโรคเต็มไปหมด เดือดร้อนกันเต็มไปหมด ที่บ้านผมที่อำเภอบางปะกง อำเภอบ้านโพธิ์ ขณะนี้กำลังจะมีบ่อกุ้ง บ่อปูนที่เลี้ยงลูกกุ้งเต็มไปหมดเอาไว้ใส่น้ำใช้ เพราะว่าเลี้ยงกุ้งไม่ได้ผล แต่การวิจัยก็ไม่ได้เพิ่มให้ความสำคัญอะไรทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพ การชลประทาน เราเคยพูดกันเสมอว่าคลองชลประทานต่าง ๆ นั้นตื้นเขิน ไม่ได้รับการขุดลอก ขณะนี้รัฐบาลให้ความสนใจอุตสาหกรรมมากขึ้น เกษตรกรก็กำลังเดือดร้อน มีความจำเป็นจะต้องให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่ชาวนา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีก 1 นาทีนะครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ต้องให้การชลประทานดีขึ้น

ท่านประธานที่เคารพ งานบำรุงรักษาของชลประทานจาก 994 ล้าน เป็น 1,000 กับ 57 ล้าน เพิ่มขึ้นนิดเดียว ปรับปรุงระบบชลประทาน 997 ล้าน เป็น 1,100 กว่าล้าน ก็เพิ่มขึ้นอีกนิดเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ก็ยังจะเหมือนเดิม คือเมื่อ 8 ปีเมื่อขุดคลองไปแล้วอีก 8 ปีจะกลับมาขุดกันอีกครั้งหนึ่ง ตามความสามารถของกรมชลประทาน ถ้าหากว่าบ้านเมืองเป็นอย่างนี้ เกษตรกรก็จะแย่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงอยากจะฝากไว้ว่า อยากจะขอให้รัฐบาลได้พิจารณางบประมาณในลักษณะที่คำนึงถึงภาวการณ์ คำนึงถึงความจำเป็นของประเทศชาติ และการเสนองบประมาณมาในลักษณะนี้นั้น ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ารัฐบาลไม่ได้ให้ความสนใจต่อความต้องการของประเทศชาติ ต่อความต้องการของประชาชนทั้ง ๆ ที่เป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง เป็นรัฐบาลที่มาจากพรรคการเมือง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ก็แสดงให้เห็นว่า รัฐบาลนั้นละเลยต่อหน้าที่ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรครับ คุณสุชี เชิญครับ

นายสุชี ภูวพันธุ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุชี ภูวพันธุ์ พรรครวมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ เนื่องจากเวลานี้ก็ 3 ทุ่มกว่าแล้ว กระผมขอปรึกษาท่านประธานว่าพรุ่งนี้เรายังมีเวลาอยู่อีก เราก็มีการประชุมอีก อยากจะขอเลื่อนไปเป็นพรุ่งนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมว่าประชุมต่อวันนี้ไปก่อนก็แล้วกันนะครับ ดูเวลาอีกครั้งครับ ก็ใกล้จะหมดแล้วครับ

นายสุชี ภูวพันธุ์ (สุรินทร์) : จะถึงกี่ทุ่มครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ลองดูบรรยากาศก่อนครับ

นายสุชี ภูวพันธุ์ (สุรินทร์) : คืออย่างนี้ท่านประธานครับ ผมคิดว่างบประมาณแผ่นดินนี้นะครับ จำนวน 285,500,000,000 นี่มันเป็นเรื่องสำคัญครับเพราะฉะนั้น

การประชุมนี่ถ้าหากว่าประชุมไปดึกดื่นมันเครียดเข้า คนที่จะอภิปรายนี่สมองก็ไม่แล่นครับ ท่านประธาน พรุ่งนี้เรายังมีเวลาอีกทั้งวันครับ เพราะฉะนั้นเราเลื่อนไปพรุ่งนี้ เราเริ่มต้นพรุ่งนี้ใหม่ ผมคิดว่าจะเป็นบรรยากาศที่ดี แล้วก็แสดงถึงความใจกว้างของรัฐบาลด้วยเมื่อก่อนนี้ประชุมงบประมาณ 3 วัน 3 คืนนะครับเพราะฉะนั้นในระบอบประชาธิปไตยซึ่งเรามีรัฐบาลเป็นประชาธิปไตย ผมคิดว่าน่าจะเลื่อนไปประชุมพรุ่งนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวผมชี้แจงครับ นั่งลงก่อนซิครับ คืออย่างนี้นะครับ การอภิปรายเราก็ให้เวลากันคนละ 10 นาที ทุกคนก็มีสิทธิอภิปรายกันไปตลอดเวลา ผมก็ไม่เห็นมีเคร่งเครียดอะไรนะครับ บรรยากาศก็ดี แล้วการประชุมงบประมาณเท่าที่ผมจำได้นะครับ เลิกกันดึ 1 ดึ 2 ทั้งนั้นละครับ ปีกลายนี่ก็รู้สึกจะดึ 2 หรืออะไรนี่กว่าจะตั้งกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเมื่อบรรยากาศดีอยู่แล้วก็อภิปรายตามเวลาแล้วความเคร่งเครียดก็คงจะไม่เกิดนะครับ ผมขอเชิญประชุมต่อเถอะครับ เชิญคุณดุสิตครับ

นายดุสิต โสภิตชา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายดุสิต โสภิตชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคกิจประชาคม สำหรับงบประมาณแผ่นดินที่รัฐบาลได้เสนอเข้าสู่สภาในวันนี้นั้น กระผมเชื่อว่ารัฐบาลภาคภูมิใจมากเนื่องจากรัฐบาลได้อวดเมื่อตอนเช้านี้ว่าการจัดทำงบประมาณแผ่นดิน ในปีนี้รัฐบาลเน้นหนักอยู่ 5 ประการ

ประการที่ 1 รัฐบาลมุ่งรักษาความมั่นคงทางด้านการเงิน การคลังของประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6

ประการที่ 2 รัฐบาลเน้นการลดการขาดดุลงบประมาณ นั่นหมายความว่าปีที่แล้วรัฐบาลขาดดุล 44,000 ล้าน ปีนี้รัฐบาลทำให้ขาดดุล 32,000 ล้าน นี่คือจุดเด่นข้อที่ 2

จุดเด่นข้อที่ 3 รัฐบาลมุ่งส่งเสริมหรือสร้างความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของชาติเป็นหลัก รัฐบาลยังคุยต่อไปว่ารัฐบาลตั้งงบลงทุนเอาไว้ 52,000 กว่าล้านบาทเศษ ๆ

ซึ่งเมื่อเทียบกับปีกลาย ปีนี้งบลงทุนเพิ่มขึ้นเป็น 18 เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมด หรือว่าเพิ่มขึ้น 30 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว

ประการที่ 4 รัฐบาลเน้นการประหยัดและความจำเป็นในการจัดทำงบประมาณแผ่นดิน นั่นหมายความว่างบประมาณปีนี้เพิ่มขึ้น 13.9 เปอร์เซ็นต์เมื่อเทียบกับปีกลาย กล่าวคือ 100 บาทในการจัดตั้งเมื่อปีกลาย ปีนี้เพิ่มขึ้น 13 บาท 90 สตางค์ แล้วก็ยังบรรยายต่อไปว่าในการจัดตั้งงบประมาณนั้นรัฐบาลมาเน้นตรงที่งบรายจ่ายประจำ คือเมื่อปีกลาย 76 เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณทั้งหมด ปีนี้ยังเหลือแค่ 74 เปอร์เซ็นต์ ของงบประมาณเท่านั้นเอง

แล้วก็ประการที่ 5 รัฐบาลบอกว่าเนื่องจากการจัดเก็บภาษี จัดเก็บรายได้มันได้เกินคาด รัฐบาลก็เจียดเอาไปใช้หนี้ก่อนกำหนดเสีย 4,000 ล้านบาท ทั้ง 5 ประการนี่คือสิ่งที่รัฐบาลได้โอ้อวดกันมาก กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 6 นั้นเขาเขียนไว้ว่าถ้าเผื่อเราทำให้ครบ 4 ปีจริง ๆ รัฐบาลจะต้องใช้เงินในการพัฒนาประเทศ 600,000 ล้านบาท ในจำนวน 600,000 ล้านบาทนี้นั้นจะต้องเฉลี่ยทำกันในช่วง 4 ปี ผมดูจากการจัดทำงบประมาณแล้วนี่ กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนท่านประธานสภาว่า งบประมาณที่ดีนั้นรัฐบาลจะต้องเน้นถึงว่า ทำอย่างไรรัฐบาลจึงจะรับภาระของประชาชนให้น้อยที่สุด นั่นหมายความว่าปีนี้รัฐบาลคำนวณจากรายได้ของประชาชาติทั้งหมดทั่วประเทศ ถ้าคิดเป็นเงินแล้วก็คือ 1.5 ล้านล้านบาททั่วประเทศ ท่านประธานครับ พูดถึงการจับจ่ายใช้สอยทั่วประเทศนะครับ ถ้าคิดเป็นเงินแล้วออกมา 1.5 ล้านล้านบาททั่วประเทศ ซึ่งเขาเรียกว่า จี.ดี.พี. (G.D.P.) ทีนี้รัฐบาลตั้งงบประมาณ 285,500 ล้านบาทนั้น เมื่อเทียบกับสัดส่วน จี.ดี.พี. แล้วมันยังสูงอยู่นะครับ นั่นแปลว่ารัฐบาลยังไปแย่งงานจากประชาชนมาทำแทนที่จะปล่อยให้ประชาชนเขาทำมาค้าขายกัน ตามระบบเสรีนิยม ซึ่งหลักการดังนี้จึงเป็นเหตุให้รัฐบาลต้องมารับภาระจากการขาดทุนของรัฐวิสาหกิจ 60 แห่งทั่วประเทศ จะเห็นได้ว่ารายได้ซึ่งรัฐบาลควรจะได้มากที่สุดจาก

รัฐวิสาหกิจนั้น กลับได้น้อยจากปีที่แล้วได้ 8,000 ปีนี้ 9,000 ล้านบาท มีผู้เปรียบเทียบว่ารัฐวิสาหกิจ 60 แห่ง ถ้าพูดถึงการลงทุนเหมือนบริษัททั่วไป รัฐบาลลงทุน 700,000 ถึง 800,000 ล้านบาท ในการลงทุน 800,000 ล้านบาทดังกล่าวนั้น กลับมีกำไรเข้ารัฐเพียง 9,000 ล้านบาท ในจำนวน 9,000 ล้านบาท นั่นก็คือ 25 เปอร์เซ็นต์ ของกำไรที่รัฐวิสาหกิจได้มา นี่ก็แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศเสรีนิยม แต่ยังทำเหมือนสังคมนิยม คือรัฐบาลเข้าไปยุ่งเข้าไปทำรัฐวิสาหกิจแข่งกับเอกชน แต่รัฐบาลมีความสามารถน้อย รัฐบาลจึงประสบกับการขาดทุน กระผมขอยกตัวอย่างง่าย ๆ นะครับท่านประธานครับ รายได้ของงบประมาณแผ่นดินปี 2532 นะครับ เก็บภาษีได้แค่ 238,000 ล้านบาท ปี 2531 เก็บภาษีได้ 178,000 ล้านบาท ถึงกระนั้นก็ตามนะครับเมื่อเทียบกับการได้มาของงบประมาณแล้วนี่ครับท่านประธานครับ กระผมอยากจะชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลชุดนี้ตั้งงบประมาณนั้นนะไม่คำนึงถึงความจำเป็นที่ควรจะทำ การจัดตั้งงบประมาณที่ดีนั้นรัฐบาลจะต้องคำนึงถึงว่า ทำอย่างไรรัฐบาลจัดเก็บเงินมาจากประชาชนแล้ว รัฐบาลจึงจะคืนเงินให้แก่ประชาชนมากที่สุด เพราะว่ารัฐนั้นเป็นองค์กรหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นมาเพื่อรับใช้ประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานว่า คนที่มีความเกี่ยวข้องในการจัดทำงบประมาณที่สำคัญที่สุดคือ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพูดถึงอารยประเทศแล้วคนที่เก่งการเงิน คนที่เก่งการคลังมักจะได้เป็นนายกรัฐมนตรีหรือเป็นประธานาธิบดี แต่ประเทศไทยผมไม่ทราบว่าคนที่เก่งการเงินจะได้เป็นหรือไม่ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ คนที่เกี่ยวข้องกับการเงินเก่งการเงินในประเทศไทยนี่จะต้องรับผิดชอบในการจัดตั้งงบประมาณ เพราะเป็นคนเก็บภาษีไปจากประชาชน วิธีจะคืนเงินประชาชนคืนอย่างไร องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำงบประมาณก็คือมีกระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณแผ่นดิน สภาพัฒน์ เพราะฉะนั้น 3 หน่วยงานนี้จะต้องจัดการดูแลให้ดีที่สุด ในการจัดทำงบประมาณนี้กระผมสนใจอยู่ 2 - 3 รายการ ซึ่งรายการอื่นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้พูดไปแล้วเมื่อเช้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายดุสิต โสภิดชา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ กระผมสนใจเรื่องรัฐวิสาหกิจ เพราะว่ายังเหลือเวลานิดหน่อยนะครับ คือเนื่องจากรัฐวิสาหกิจที่สำคัญอย่างยิ่งเวลานี้มีอยู่อันหนึ่งซึ่งไม่มีใครพูดถึง คือธนาคารกรุงไทย ตอนนี้ธนาคารกรุงไทยไม่ใช่รัฐวิสาหกิจแล้วครับท่านประธานครับ เพราะว่ากระทรวงการคลังถือหุ้น 30 กองทุนฟื้นฟูถือหุ้น 30 - 40 เปอร์เซ็นต์เป็นของเอกชน เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าต่อไปนี้รัฐบาลจะอ้างว่า ธนาคารกรุงไทยเป็นรัฐวิสาหกิจ เมื่อไม่เป็นรัฐวิสาหกิจรัฐบาลจะเอาเงินจากกระทรวงการคลังผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย ผ่านไปกองทุนฟื้นฟูไปธนาคารกรุงไทย แล้วเข้าไปช่วยบริษัทเอกชนที่ล้มละลายไปต้องใช้เงินถึง 40,000 ล้านบาท เวลาที่ผ่านมา รัฐบาลต้องจัดเงินอย่างน้อย 4,000 ล้านบาทต่อปีเพื่อไปใช้ดอกเบี้ย เพื่อไปเกื้อหนุนแก่บริษัทเหล่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ กระผมจึงขอกราบเรียนฝากท่านประธานไว้ว่า งบประมาณอันนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต้องรับผิดชอบ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประทวงอะไรครับ

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอปรึกษานิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนถามท่านประธานว่าโผของพรรคราษฎรมีชื่อกระผม เสกสรร ได้พูดไหมครับผม ขอทราบนิดหนึ่งครับผม ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมยังไม่ได้วินิจฉัยครับ มีครับ โผครับ อยู่ที่อำนาจของผมจะชี้

นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : ขอบคุณท่านประธานครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอุทัยครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ งบประมาณที่เราจะพูดกันคืนนี้นี่ก็คงจะเป็นสาระสำคัญของการใช้เงินใช้ทองเพื่อการพัฒนาประเทศ และความเป็นอยู่สุขของประชาชน เมืองไทยนี่เราก็มีอะไรพร้อมทุกอย่างนะครับ ภูมิประเทศ

บรรยากาศ ทรัพยากรดีหมด แต่ว่าราษฎรเราก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร ยังจัดอยู่ในประเทศที่ด้อยพัฒนา ราษฎรเราก็ยังยากจนเป็นส่วนใหญ่ จะร่ำรวยอยู่ก็ไม่กี่คน ผมก็มาคิดว่าเมืองเรานี่มันขาดอะไร จะว่าคนไทยบาปหนาก็ไม่ใช่ เพราะเขาทำบุญกันมาตั้งแต่เกิดประเทศ มาดูไปดูมามันก็ขาดผู้นำการเมืองที่ดีนั่นเอง ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่าเมืองไทยมีผู้นำทางการเมืองเท่าที่พอจำความได้นะครับ ก็ล้วนแต่เป็นคนที่ไม่พร้อมที่มาเป็นนายก บางคนก็ไม่อยากเป็นก็มาเป็น บางคนก็ไม่พร้อมที่จะเป็นก็มาเป็น แล้วเป็นแล้วเป็นอย่างไรครับ อย่างวันนี้เขากำลังพูดเรื่องความทุกข์ยากของราษฎรว่าจะทำอย่างไรจะเยียวยาได้ โดยเอาเงินเอาทองของภาษีนี่ไปใช้ ผู้นำทางการเมืองของเราท่านนายกก็ไม่รู้ไปไหน ก็เดชะบุญยังดีนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี่ยังนั่งอยู่ตลอด ทั้ง ๆ ที่อายุท่านก็มากแล้ว ความไม่พร้อมของท่านนะครับ ก็ยังพอทนนะครับ แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้เรานี่ผิดหวัง ก็คือว่านอกจากไม่พร้อมแล้วบางอย่างก็พูดไม่จริง ทำก็ไม่จริงอีก พูดว่าจะลดราคาน้ำมันก็ไม่ลด ท่านประธานที่เคารพครับ ส่วนหนึ่งที่ประเทศไทยเราในช่วงหลังนี่ที่ราษฎรหายใจได้คล่องนี่นะครับ ก็ไม่ใช่เป็นความสามารถของรัฐบาลละครับ ที่ว่าทำให้เศรษฐกิจดี ใคร ๆ ก็รู้กันทั้งนั้นละครับ ที่ทำให้หายใจ คล่องสบายใจขึ้น รู้สึกว่าทำมาค้าคล่องก็เพราะว่าราคาน้ำมันนี่มันไม่ขึ้น แต่รัฐบาลได้เก็บเงินนี่ค่ากองทุนน้ำมันไว้ตั้งนานแล้ว ทำให้น้ำมันราคาแพงเกินกว่าเหตุรัฐบาลจะลดราคาน้ำมันลงมา โดยเลิกเก็บกองทุนน้ำมันเสียก็ทำได้ขนาดน้ำมันไม่ขึ้นราคานะครับ ราษฎรเราก็ยังมีท่ากันอีกมากมาย ถ้าลดราคาลงมาเป็นอย่างไรครับ ผมก็เชื่อว่าเศรษฐกิจของเราก็จะดีขึ้น แล้วเมื่อเศรษฐกิจดีขึ้น การเงินสะพัด การภาษีก็ต้องสูงขึ้น รายได้ราษฎรจะมีมากกว่านี้ครับ นี่จุดนี้ที่ผมต้องพูดในงบประมาณแผ่นดินก็เพราะว่ามันเกี่ยวข้องกับรายได้ของประเทศ แต่ว่าสิ่งที่รัฐบาลควรจะทำให้รายได้เพิ่มขึ้นในทางอ้อมรัฐบาลกลับไม่ทำ กลับมาต้องมาจำกัดจำเขี่ยในการใช้เงินแล้วก็บางทีก็ใช้เงินไม่ถูกทางด้วย อย่างรัฐบาลที่บอกว่าพูดไม่จริง ทำไม่จริงนี่นะครับ ก็พูดบอกว่าจะดูแลชนบท จะพัฒนาชนบท ผมไม่ทราบว่าดูแลอย่างไรการที่จะดูแลได้ ก็ต้องดูการจัดเงินจัดทองให้ชนบทจัดอย่างไร

การจัดเงินชนบทเพื่อนผู้แทนได้พูดกันหลายคนแล้วครับว่ารัฐบาลนี้ กลับลดลงเสียด้วยซ้ำไป ท่านประธานครับ ชนบทเรายังยากลำบากอยู่อีกมากนะครับ ถ้ารัฐบาลนี้มีความจริงใจนะครับ ผมว่าไม่ยากอะไรละครับ อย่างคราวที่แล้วนี่ขึ้นเงินเดือนข้าราชการได้ 10,000 ล้าน เราขึ้นได้ และต้องผูกพันไปอีกกี่ปีเราก็ไม่ทราบ เพราะ 10,000 ล้านนี้เป็นรายจ่ายประจำ แต่ถ้ารัฐบาลจะทุ่มง่าย ๆ นะครับ ท่านประธานครับ คิดง่าย ๆ ครับ จังหวัดละสักร้อยล้านนี่นะครับ อย่างดีก็ 7 อำเภอบ้าง 8 อำเภอบ้างนี่ครับ มันก็อำเภอละ 10 กว่าล้าน เอาไปช่วยชนบทนี่นะครับ เอาไปทำถนนหนทางบ้าง ไฟฟ้าบ้าง ไม่ต้องรอเงินสมทบจากราษฎร 30 เปอร์เซ็นต์อยู่นี่ ท่านประธานลองนึกภาพซิครับว่า อำเภอหนึ่งได้เงินนี่ช่วยในการพัฒนาชนบท 10 ล้านนี่นะครับนอกเหนืองบประมาณประจำนี่ ท่านประธานคิดดูซิครับว่าจะบรรเทาความเดือดร้อนของราษฎรไปได้ขนาดไหน ถนนหนทางไปมามันจะได้สะดวกขึ้น ความเจริญมันก็เกิดแล้วก็การสะพัดของเศรษฐกิจก็จะเกิดขึ้น ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างนี้ครับ ไม่ได้ผูกพันอะไรมากมายเลยทุ่มลงไปรัฐบาลก็ไม่ทำ ไฟฟ้าปีที่แล้วเราเป็นกรรมาธิการงบประมาณแผ่นดิน เราก็เห็นใจว่าไปเอาชาวบ้าน 30 เปอร์เซ็นต์นี่ชาวบ้านไม่มีให้ก็ทำให้ไม่ได้ กรรมาธิการชุดที่แล้วอุตส่าห์ตัดเงินให้ 300 ล้านว่าเพื่อจะได้ไม่ต้องเอากับราษฎร ปีนี้ปรากฏว่าแทนที่จะตั้งเพิ่มเป็น 600 ล้านเพิ่มขึ้นกว่าเดิมจาก 300 ล้านเป็น 600 ล้าน 900 ล้าน หรือพันล้าน เปล่าปีนี้กลับตัดลงไป แล้วผมก็ไม่ทราบว่าอีกกี่ปีนะครับว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคนี่จะทำไฟฟ้าถึงชนบทได้ทั่วถึง เพราะว่าขยายออกมาเรื่อยแล้วว่าจะทำให้ครบในปี 2532 นี่จะขยายไปปี 2534 แล้ว ที่ไม่ครบท่านประธานทราบไหมเพราะอะไรครับ ก็เพราะว่าเราทำกันแบบเดิม ๆ นะครับ เดิม ๆ นี่คืออย่างไรครับ ก็คือว่าไฟฟ้าต้องไปสำรวจแล้วก็ตั้งงบแล้วก็บอกว่า เจ้าหน้าที่ไม่พอนี่ส่วนหนึ่ง ผมเป็นผู้แทนราษฎรตัดงบพัฒนา ส.ส. ให้ไปตั้งแต่ปีที่แล้วก่อนยุบสภา งบประมาณเสร็จตัดให้ไปจนป่านนี้ครับหลายหมู่บ้านที่ได้เงินจาก ส.ส. ไปยังไม่ได้ติดไฟ ไปถามบอกเจ้าหน้าที่ไม่พอ ก็เราทำกันแบบเดิม ๆ แบบโบราณ ทำไมเราไม่รับเหมาละครับ ท่านประธานครับ เหมาไปเลยเพราะว่าไฟฟ้ามีช่าง

เทคนิคอยู่แล้วตรวจสอบสเป็ค ตรวจแบบ ก็ประมูลรับเหมาไปไฟกี่กิโล เป็นเงินเท่าไร ไม่เกินประมาณการของทางราชการเอาราคากลางไว้ เขาก็ไปรับเหมาก่อสร้างกัน บริษัทเล็กบริษัทน้อยก็รับเหมาติดตั้งเสาไฟเข้าไฟฟ้าได้ก่อนจะจ่ายกระแสไฟ เจ้าหน้าที่เทคนิคหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการก็ไปตรวจสอบเสียหน่อยว่ามันตรงตามมาตรฐานไฟฟ้าหรือเปล่า ตรงก็สับสวิทช์ดึงเข้าไปมันก็ใช้ได้ ขี้เกียจที่จะเสร็จพรึบภายใน 6 เดือนหรือปีหนึ่ง แต่นี่รอเจ้าหน้าที่ไฟฟ้าต้องจ้างลูกจ้างประจำ จ้างลูกจ้างชั่วคราว จ้างข้าราชการของกรมไฟฟ้าแล้วเมื่อไรมันจะพอท่านประธานที่เคารพ อีกกี่ปีครับ ผมเชื่อว่า 2534 ก็ต้องขยายต่ออีกนี่เป็นเหตุหนึ่งครับที่ผมจำเป็นจะต้องพูดไว้ว่า คนเรานะมีสตางค์ก็ไม่ใช่ว่าจะทำอะไรได้ทุกอย่าง ถ้าไม่มีมันสมองหรือไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงไปให้มันเหมาะกับสภาพของทั่ว ๆ ไปอีกอย่างหนึ่งครับที่เศรษฐกิจของเมืองไทยดีขึ้นนี่นะครับ ที่รัฐบาลคุยว่าได้เงินได้ทองเยอะแยะนี่เรามาจากไหนกันครับ ก็มาจากการขายพืชไร่ได้ราคาพืชไร่ได้ราคาก็เพราะว่าในต่างประเทศเกิดวิกฤติการณ์แล้วก็ขาดแคลนพวกธัญญาหาร ธัญพืชต่าง ๆ ปีนี้นะครับปีนี้เราก็ไม่แน่ว่าตลาดโลกจะเป็นอย่างไร แล้วเมืองไทยก็เกิดโชคดีเสียด้วยฝนฟ้าดีมาตั้งแต่ต้นปีนี่ถ้าพืชไร่ออกมาไม่ทราบว่าราคาจะเป็นอย่างไร แล้วถ้าเกิดราคาตกต่ำขึ้นมา ผมดูงบประมาณแล้วก็ยังไม่เห็นมีอะไรที่จะรองรับว่าจะคิดช่วยชาวไร่ชาวนาที่เป็นเกษตรกรที่มีผลิตผลพืชพันธุ์ธัญญาหารได้อย่างไร นอกจากไม่มีมาตรการทางงบประมาณแล้วนะครับ มาตรการทางการเงินการคลังของประเทศก็ส่งผลสะท้อนในทางที่ไม่ดีเท่าไรท่านประธานครับ สิ่งที่ผมอยากจะพูดกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังพอดีท่านอยู่พอดีก็คือว่า การแพคกิ้ง เครดิต (Packing Cradit) ที่กำลังมีปัญหากันอยู่ที่พ่อค้าส่งออกโวย ๆ อยู่นี่นะครับ ที่เดิมทีรัฐบาลแพคกิ้งเขาถ้าเป็น แอล/ซี (L/C) ให้ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ ถ้าเป็นสัญญาก็ 70 เปอร์เซ็นต์ เดี๋ยวนี้ทำอย่างไรครับ รัฐบาลให้เงินอุดหนุนในอดีต 5 เปอร์เซ็นต์ คิดดอกเบี้ยแค่ 5 เปอร์เซ็นต์ ธนาคารเก็บค่าตั๋วอีก 2 เปอร์เซ็นต์ก็ผ่านธนาคารก่อนก็เสียแค่ 7 เปอร์เซ็นต์ การที่รัฐบาลให้เงินอุดหนุนอย่างนี้นะครับมันเกิดประโยชน์ในลักษณะที่ว่า

ผู้ส่งออกนี่จะได้สต็อกสินค้าเอาไว้โดยใช้ดอกเบี้ยราคาถูก การสต็อกสินค้าของผู้ส่งออกนี่นะครับก็เป็นผลดีครับ เขาจะได้รวบรวมพืชไร่ของชาวบ้านเข้ามาเก็บไว้ในโกดัง หรือว่าเก็บไว้ในมือของพ่อค้าเท่ากับว่าชาวไร่ได้ขายธัญพืชได้ แต่อยู่ดี ๆ นะครับมาตรการดี ๆ อยู่แล้ว แล้วก็เศรษฐกิจของพืชไร่ก็ดีอยู่แล้ว ปีนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยเปลี่ยนมาตรการใหม่ รัฐบาลเองก็ไม่ได้ทัวงติงอะไรปล่อยให้เขาทำไปโดยบอกว่า ต้องไปเอาจากธนาคารพาณิชย์ อีก 50 เปอร์เซ็นต์ แทนที่รัฐบาลจะจัดให้ 80 เปอร์เซ็นต์ หรือ 100 เปอร์เซ็นต์นี่นะครับ ต้องไปเอาธนาคารพาณิชย์อีกครึ่งหนึ่ง ธนาคารพาณิชย์คิดดูซิครับดอกของธนาคารพาณิชย์นะครับร้อยละ 12 แต่รัฐบาลมีเงื่อนไขว่าเมื่อบวกดอกถูกรัฐบาลแล้ว บวกค่าป่วยการของธนาคารแล้ว บวกดอกธนาคารพาณิชย์แล้วต้องไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ ไม่เกินร้อยละ 10 มันเป็นไปได้ครับ มันก็ตกเท่าไรท่านประธานครับ มันก็ตก 9 กว่า 9 เปอร์เซ็นต์กว่า ซึ่งเดิมทีน่ะครับการแพคกิ้งเครดิตนี่ พวกผู้ส่งออกเขาจะเสียแค่ 7 เปอร์เซ็นต์อย่างสูงนี่เสียเข้าไป 9 เปอร์เซ็นต์กว่า ผลร้ายตกกับใครครับ ไม่ได้ตกกับผู้รวบรวมสินค้าหรือสต็อกสินค้าหรอกครับ ผลร้ายอยู่กับชาวไร่นั่นเอง เพราะว่าพ่อค้าเขาไม่มีขาดทุนหรอกครับดอกสูงเท่าไรก็คือว่าเขาก็ไปกดต้นทุนให้ต่ำลงไปเท่านั้น เพื่อกำไรเขาจะได้คงที่หรือมากอย่างที่เขาต้องการ นี่ก็เป็นเหตุหนึ่งครับท่านประธานครับ อาจจะมีการอ้างได้ว่าที่ต้องแก้ไขมาตรการก็เพราะว่าผู้ส่งออกบางคนได้เปรียบเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ เอาเงินไปดอกเบี้ยถูก เอาไปหาประโยชน์มากทำให้การเงินไม่สะพัด บริษัทเล็กเสียเปรียบ มันมีประวัติอยู่ เรื่องนี้ผมก็พอจะทราบแต่ท่านประธานครับ นั่นเป็นเรื่องของผู้สต็อกอุตสาหกรรมส่งออกเกี่ยวกับเรื่องเครื่องจักรเกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรมอื่นที่ไม่ใช่ธัญพืช แต่ว่าถ้าจะมีมาตรการทั้งทีนะครับไม่น่าจะไปห่วงเรื่องบริษัทที่ตุนเกี่ยวกับธัญพืชพวกข้าว พวกข้าวโพด พวกมันสำปะหลังพวกนี้ ไม่น่าจะไปอยู่ในข่ายนี้ด้วย เพราะเป็นพืชเกษตรโดยตรง ไม่ว่าเล็กไม่ว่าใหญ่ ก็ตุนเข้ามานี่นะครับ มันก็เป็นประโยชน์ของชาวไร่ที่จะขายได้ทั้งนั้นแหละ ทีนี้การกระจายบอกว่าเพื่อไปสู่รายเล็กน่ะ ถามจริง ๆ เถอะครับ รายเล็กนี่ยิ่งขาดความเชื่อถือธนาคารจะให้ไหมครับ

ธนาคารไม่ให้ ไม่ให้มันก็กระจายไม่ได้ การที่จะนโยบายบอกว่าเพื่อจะกระจายการแพคกิ้งไปสู่บริษัทเล็กนี่มันจะไม่เป็นอย่างนั้น แล้วเมื่อมันไม่เป็น แล้วผลที่รัฐบาลอยากได้มันจะได้อย่างที่ตั้งใจไว้ไหม มันก็ไม่ได้ เมื่อไม่ได้ผลร้ายตกกับใครครับ ก็ตกกับชาวไร่ชาวนาผู้ผลิตพืชเกษตรซึ่งเป็นพืชหลัก เป็นรายได้หลักของประเทศไทย นี่แหละครับท่านประธานครับ ผมมองไม่เห็นว่ารัฐบาลนี้ที่ทำอะไรลงไปนี่จริงหรือเปล่าว่าเห็นแก่ชนบทหรือเห็นแก่เกษตรกร เราไปตื่นเต้นกับรายได้จากอุตสาหกรรมมากแล้วทุกวันนี้ที่เราลืมตาอ้าปาก หายใจคล่องงบประมาณเพิ่มนี่ก็เพราะพืชเกษตรเราขายได้ราคาดีนะท่านประธานครับ เราไม่น่าจะมองข้ามเกี่ยวกับเรื่องพืชเกษตร แล้วยิ่งกว่านั้นครับการที่รายได้เพิ่มมาอีกอันหนึ่ง เมื่อเช้านี่เพื่อนผู้แทนก็พูดกันมากคือการท่องเที่ยว ผมเองนี่สนใจเรื่องนี้มากแล้วก็พูดมาตลอด แล้วเป็นอย่างไรครับรัฐบาลนี้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวไหมครับ เปล่าเลย ดูตัวอย่างง่าย ๆ นะครับ เมื่อเช้านี้ท่านพลเอก อาทิตย์ กำลังเอก ท่านก็พูดแล้วว่าหลายจังหวัด นั่นพูดถึงเรื่องสถานที่สวยงามสำหรับท่องเที่ยว แต่จังหวัดของผมนะครับ ท่านประธานครับ นี่ยกตัวอย่างให้เห็นว่า อย่างพัทยานี่เป็นจังหวัดหนึ่งครับที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวนี่สูงที่สุดในประเทศไทย สูงที่สุดนะครับเป็นรายได้สูงมาก ๆ เลยครับ แต่ว่าเวลานี้รัฐบาลกำลังจะทำลายการท่องเที่ยว อย่างไรที่เรียกว่าทำลายการท่องเที่ยว พัทยานี่เขาขอมาครับ เขาขอเงินไปสร้างที่เครื่องกรองน้ำนะครับ น้ำเสียที่ปล่อยลงทะเลพัทยา เขาขอมากี่ปีแล้วก็ไม่เคยได้ ไม่เคยให้เขา แล้วถ้าน้ำมันเสียปล่อยลงไปเรื่อย ๆ อะไรเกิดขึ้นครับ อีกหน่อยน้ำโสโครกมันก็ลงทะเล ทะเลสกปรกมันไม่เป็นอะไรหรอก บางทีคนก็มองไม่ออก แต่ถ้ามันสกปรกมากทรายมันดำครับ หาดมันดำครับ หาดมันสกปรกนี่ เขาเห็นชัดนี่ อ้ายนี่ทำอย่างไรครับ ล้างหาดได้ไหมครับ ล้างไม่ได้ ตั้งเครื่องกรองน้ำก็สายเกินไปเสียแล้ว แล้วถึงตอนนั้นนะครับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทำอย่างไร ท่านประธานครับ เรื่องเหล่านี้รัฐบาลนี่กลับมองข้าม แสดงว่าไม่มีสายตายาวไกลเลยในการที่จะบริหารบ้านเมือง ไม่รู้ว่าอะไรควรทำก่อนอะไรควรทำหลัง ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวก็เหมือนกัน มีการฆ่ากันตามเกาะต่าง ๆ

เราก็ไม่เคยออกกฎหมายเพิ่มโทษ ตำรวจสำหรับท่องเที่ยวนี่เราก็ไม่ได้เพิ่มอัตราให้เขา เพิ่มอะไรต่าง ๆ ให้เขา ถ้าเพิ่มไปมันไม่เสียครับ ตำรวจดูแลนักท่องเที่ยวมันก็ต้องดูแลโจรผู้ร้ายอื่นด้วย นี่แหละครับท่านประธานครับ ผมดู ๆ แล้วว่า เอ๊ะ รัฐบาลนี้เขาบริหารประเทศกันอย่างไร ดูเงินมันก็ไม่ไปอย่างที่ตั้งใจนะครับ ดูพฤติการณ์มันก็ไม่ได้รู้เลยว่าอะไรควรจะทำก่อนอะไรควรจะทำหลัง แล้วเราจะไว้วางใจรัฐบาลนี้ได้อย่างไร ทุกวันนี้ที่เอาใจช่วยอยู่นี่ก็เห็นว่ามาจากเลือกตั้งด้วยกันนะครับ นึกว่า เออ รอสักเทอมหนึ่งเถอะ ดูตอนตั้งเงินก่อนก็รู้แล้วว่ามีความสามารถหรือไม่มี พอเห็นการตั้งเงินคราวนี้ท่านประธานครับ ผมสงสัยเปิดคราวหน้านี่ น่ากลัวจะต้องมีอะไรกันหน่อยแล้วครับ พูดถึงความปลอดภัยอย่างที่ผมได้เรียนเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในทั่วไปบ้านเราก็เหมือนกัน เวลานี้โจรผู้ร้ายก็ไม่ใช่จะลดน้อยลงไป ดูงบกระทรวงมหาดไทย กรมตำรวจ ก็ไม่ได้มีอะไรดีขึ้น ปีที่แล้วนะครับกรมตำรวจนี่ขอเฮลิคอปเตอร์มา พวกเราก็ตัดไปบอกว่าเอามาทำไมเฮลิคอปเตอร์ นาน ๆ จะได้ใช้สักทีหนึ่ง แต่ทุกวันนี้ตำรวจตามผู้ร้ายไม่ได้ไม่มียานพาหนะ ไม่ต้องไปซื้อรถปิคอัพหรือรถไซเร็นให้เขาหรอก เอาแค่มอเตอร์ไซค์เท่านั้นละครับ ถ้าตัดเฮลิคอปเตอร์ออกไปนี่นะครับ 200 กว่าล้านนี่ จะได้มอเตอร์ไซค์ตั้ง 6,000 คัน ท่านประธานครับ คราวที่แล้วเรายอมตัดเฮลิคอปเตอร์ออกไป เอาไปทำมอเตอร์ไซค์ให้หรือถ้าไม่ทำมอเตอร์ไซค์นะครับ เอาไปซื้อวิทยุมือถือเครื่องมือสื่อสารได้เป็นหมื่น ๆ เครื่อง เดี๋ยวนี้ตำรวจไม่มีต้องไปซื้อเอง ซื้อเองก็เป็นเงินไม่กี่สตางค์ครับก็ไปไถชาวบ้านเขาบ้าง ไถพ่อค้าบ้าง พ่อค้าก็หวังดีเห็นเป็นนายร้อยก็ซื้อให้ นั่นน่ะไถครับสิ่งที่รัฐบาลจะให้ได้ไม่ให้ บ้านนอกผู้แทนอีสานน่ะรู้ แค่ผู้ใหญ่บ้านดีเกราะว่าผู้ร้ายเข้าบ้านนี้วิ่งไปบ้านนั้นดีเกราะรับกัน เขายังรู้ว่าผู้ร้ายไปถึงไหนครับ ดีเกราะนะครับ แล้วถ้าเรามีวิทยุสื่อสาร ท่านประธานคิดดูซิครับว่าผู้ร้ายหนีไปไหนนี่นะครับมันก็สามารถจะดักได้ไม่ต้องใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจมาก ไม่ต้องวิ่งตามด้วยซ้ำไป เพียงแต่บอกว่าออกถนนสายไหนไปไหนนี่เป็นเครื่องมือที่สำคัญ ไม่ต้องไปซื้อปืนหรอกครับ เพียงแต่บอกให้รู้ว่าเลี้ยวไหนไปไหนมาไหนเท่านั้น แล้วเงินก็ไม่กี่สตางค์ เอาเฮลิคอปเตอร์มา ค่าอะไหล่เอย

ค่าซ่อมเอย ผมว่าสมาชิกยืนยันอยากจะซื้อเฮลิคอปเตอร์นัก ท่านประธานทราบไหมครับ ค่านายหน้ามันแพงครับ เปอร์เซ็นต์ซื้อเฮลิคอปเตอร์มีปัญหาอื้อฉาวทุกครั้งละครับ ผมไม่ได้พูดให้ร้ายละครับ แต่ว่าถ้าไม่ซื้อเสียได้นะครับ ประโยชน์ก็จะสูงในการใช้เงินใช้ทอง แล้วเงินก็เป็นเงินของชาวบ้านเรา ความปลอดภัยเวลานี้ไม่ได้ดีขึ้นนะครับ ท่านประธานครับ ผมจึงอยากจะฝากรัฐบาลนี้ในการแปรญัตติว่า อย่างไรเสียถ้าจะคิดถึงความปลอดภัยของประชาชนนี่ก็ขอให้นึกถึงเครื่องไม้เครื่องมือของตำรวจด้วยนะครับว่าอย่าให้ไปไถชาวบ้านเลย ซื้อให้เขาเถอะตำรวจจะได้ทำงานอย่างภาคภูมิใจ ผมคงจะใช้เวลาเพียงแค่นี้แหละครับ เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกอื่นด้วย ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ คุณธวัชชัยครับ

นายธวัชชัย อนามพงษ์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธวัชชัย อนามพงษ์ ส.ส. จังหวัดจันทบุรี พรรคประชากรไทย กระผมได้อ่านดูการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2532 แล้ว รู้สึกไม่ค่อยสบายใจเท่าไรนัก ถึงแม้ตัวเลขจะมากจะสวย ประชาชนก็จนเหมือนเดิม ตัวเลขปี 2532 นะครับ คือ 285,500 ล้านบาท มากกว่าปีกลาย 42,000 ล้านบาท หรือร้อยละ 17.2 โดยมีรายรับซึ่งประกอบด้วยรายได้ทั้งสิ้น 262,500 ล้านบาท และเงินกู้เพิ่มชดเชยการขาดดุลงบประมาณจำนวน 23,000 ล้านบาท หรือร้อยละ 8.1 ของงบประมาณรายรับทั้งสิ้น โดยกู้จากธนาคารออมสิน 10,000 ล้านบาท จากธนาคารพาณิชย์ มูลนิธิ สถาบัน บริษัทและเอกชนจำนวน 13,000 ล้านบาท จากตัวเลขดังกล่าวจะทำให้รู้ว่างบประมาณส่วนหนึ่งจะต้องนำไปชำระหนี้เงินกู้เสีย 66,563.7 ล้านของงบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นโดยจัดสรรไว้สำหรับการชำระหนี้สินของรัฐบาลทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามภาระที่จะต้องใช้จ่ายท่านประธานครับ การกู้เงินไม่ว่าจะเป็นกู้ในประเทศหรือนอกประเทศ กระผมไม่ติดใจหรอกครับ แต่กระผมคิดใจที่ว่ากู้มาเท่าไร ๆ ประชาชนก็จนเหมือนเดิม หนี้ก็สูงขึ้น ๆ ผมสงสารประชาชนผู้เสียภาษีนะครับ ท่านประธานครับ ท่านดูสมุดเล่มเล็ก ๆ เขียว ๆ หน้า 55 นะครับ หมายเลข 1

ซิครับ การชำระหนี้เงินกู้ภายในประเทศจำนวน 53,326.6 ล้านบาท หรือร้อยละ 80.1 ของงบประมาณรายจ่ายด้านการชำระหนี้เงินกู้ เป็นการชำระหนี้คืนเงินต้นจำนวน 16,837.0 ล้านบาท น่าพอใจนะครับที่ใช้ได้หมื่นกว่าล้าน แต่ท่านลองหันมาดูดอกเบี้ยบ้างซิครับ ต้องชำระหนี้ค่าดอกเบี้ยถึง 36,405.8 ล้านบาท และยังมีค่าธรรมเนียมจัดการเงินกู้อีก 83.8 ล้านบาท หนี้ดอกเบี้ยในประเทศนะครับ ดอกเบี้ยยังกินเราถึงขนาดนี้ผมได้ยินเพลงร้องนะครับ ดอกอะไรไม่น่ากลัวเท่าดอกเบี้ยอาบังนะครับ ท่านประธานครับ หันมาดูการชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศบ้างซิครับ ชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศจำนวน 13,237.1 ล้านบาท หรือร้อยละ 19.9 ของงบประมาณรายจ่ายด้านการชำระหนี้เงินกู้ เป็นการชำระหนี้เงินต้นแค่ 4,498.0 ล้านบาท ใช้ค่าดอกเบี้ยเสีย 8,697.5 ล้านบาท ค่าธรรมเนียมจัดการและค่าผูกพันกลัวจะไม่ได้กู้ 20,800,000 บาท แต่ละปีนะครับใช้ต้นได้หมื่นกว่าล้าน เสียดอกเบี้ยเสีย 40,000 กว่าล้าน ถ้ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งนะครับ ไม่แก้ไขปัญหาหนี้สินละก็ต่อไปนะครับประเทศไทยคงจะต้องถูกยึดแน่ ถ้ามัวแต่ก้มหัวกู้กันอย่างเดียวนะครับ โดยไม่คำนึงถึงหนี้เก่า ๆ ที่กู้กันมามากมายเหมือนท่านหัวหน้าพรรคสมัครบอกว่า มันสูงแค่คอหอยแล้ว ท่านประธานครับงบประมาณรายจ่ายต่าง ๆ มีทั้งได้ผลและไม่ได้ผล อันไหนได้ผลนะครับที่ตรงกับความต้องการของประชาชนจริง ๆ รัฐบาลน่าจะส่งเสริมอันนั้นให้มาก เช่นการเกษตรของเมืองไทย เครื่องมือก็แสนแพง ปุ๋ยก็แสนแพง ผลไม้ก็ถูก ตลาดก็แคบ สิ่งเหล่านี้ละครับที่รัฐบาลควรจะสนใจเป็นอย่างยิ่ง กระผมเองก็หวังรัฐบาลชุดนี้ละครับที่มีนายกมาจากการเลือกตั้งที่ชื่อ ฯพณฯ ชาติชาย ชุณหะวัน ท่านคงไม่ปล่อยให้ปัญหาต่าง ๆ แม้กระทั่งหนี้สินของประเทศไทยเพิ่มจนเหมือนดินพอกหางหมูจนลุกไม่ขึ้น ขณะนี้นะครับก็เกือบลุกไม่ขึ้นอยู่แล้ว กระผมสงสารประชาชนดาดำ ๆ ที่ไม่รู้ภาษาเกิดมาก็เป็นหนี้เขา 10,000 กว่าบาท ท่านประธานครับ ในท้ายที่สุดกระผมขออยากจะฝากปัญหาด้านเศรษฐกิจเรื่องข้าวของที่คนจน ๆ ต้องบริโภคอุปโภคกันทุกวัน ๆ เช่น ไข่นะครับ ไข่เป็ดไข่ไก่ สมัยท่านนายกคึกฤทธิ์นะครับ ไข่ใบละ 75 สตางค์ พอมาถึง ฯพณฯ นายกเปรม นะครับก็ 1.50 บาท พอมาถึงสมัยนี้นะครับ ที่นายกมาจากการเลือกตั้งก็ตั้ง 2 บาท

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายธรัชชัย อนามพงษ์ (จันทบุรี) : ครับ ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันนะครับว่าเป็นประเพณีหรือเปล่า พอเปลี่ยนนายกทีไรไข่ขึ้นทุกที ชาวบ้านร้องมาผมก็ร้องไปแล้วมันจะไหวหรือครับท่านประธาน ไข่ก็ขึ้นได้ขึ้นดี ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมอยากจะเรียนสมาชิก อาหารว่างเตรียมไว้แล้วนะครับ ใครหิวก็เชิญไปรับประทานได้นะครับ คุณสุวิทย์ ครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุวิทย์ คุณกิตติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรครวมไทย ท่านประธานที่เคารพก่อนอื่นผมก็คงต้องขอพูดถึงเรื่องการถ่ายทอดเสียงการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ พวกเราจะมองเห็นว่าการถ่ายทอดเสียงในวันนี้นั้นนะครับเป็นเรื่องที่ดี แล้วไม่มีพิษมีภัยแก่ใครแต่ประการใด แต่ในทางตรงกันข้ามครับ ท่านประธานที่เคารพ ประชาชนโดยทั่วไปไม่ว่าจะอยู่ที่แห่งหนตำบลไหนก็ตามแต่มีโอกาสที่จะได้ยินนะครับ ได้ยินได้ฟังการประชุมสภาผู้แทนราษฎรของเรา ได้ทราบว่าผู้แทนที่เขาเลือกเข้ามาแล้วทำหน้าที่อย่างไร มีโอกาสได้ทราบว่างบประมาณที่รัฐบาลจัดมา 285,500 ล้านบาทนั้น รัฐบาลเอาไปทำอะไรบ้างประชาชนกลุ่มไหนที่ได้รับประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพ ผมเองรู้สึกดีใจนะครับที่รัฐบาลเห็นความสำคัญของการถ่ายทอดการกระจายเสียงการประชุมสภาในวันนี้ ผมมีความหวังนะครับว่าตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปรัฐบาลคงจะให้โอกาสในการถ่ายทอดการกระจายเสียงการประชุมสภา ของเราตลอดไป จนกว่าร่างพระราชบัญญัติการถ่ายทอดการกระจายเสียงการประชุมสภาผู้แทนราษฎรซึ่งผมเองและคณะได้เสนอเข้าไปจะได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาใหม่หลังจาก 180 วันผ่านไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพเรามานั่งพิจารณางบประมาณกันในวันนี้นะครับ ตั้งแต่เช้ามาจนบัดนี้ก็เกือบจะเที่ยงคืนแล้ว ท่านประธานครับ 4 ทุ่มกว่า ยังมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคฝ่ายค้านอีก 33 ท่านที่รออยู่ในคิวที่จะอภิปรายเกี่ยวกับงบประมาณในวันนี้ ผมเองก็คิดว่าคืนนี้ไม่น่าจะเสร็จหรอกครับท่านประธานครับ ถ้าเผื่อท่านประธานจะกรุณาต่อวันพรุ่งนี้ก็จะเป็น

พระคุณอย่างยิ่งนะครับ ท่านประธานที่เคารพ หลังจากที่เราพิจารณากันมา ผมเองเคยเป็นกรรมาธิการงบประมาณมาครั้งหนึ่ง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่าเราพิจารณาในชั้นนี้แล้ว เมื่อสภารับหลักการแล้วก็ต้องไปพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการจะพิจารณากันเดือนกว่าตั้งแต่เช้ายันค่ำทุกคืน ท่านประธานที่เคารพผมไปนั่งเป็นกรรมาธิการแล้วผมรู้สึกเสียดายเวลา เพราะว่าอะไรครับ เพราะเราพิจารณางบประมาณกันไปในรายละเอียด หน้าต่อหน้า แต่พอถึงเวลาจริง ๆ แล้วโครงการที่พวกเราพิจารณาตัดไปนะครับ สภาแห่งนี้ไม่เห็นชอบ ตัดงบประมาณนั้นไปแล้วเมื่อรัฐบาลเอาพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปใช้ ใช้จ่ายเงินงบประมาณแล้วเอาโครงการที่เราตัดไปแล้วน่ะครับมาทำ ท่านประธานครับ ถามว่าเอาเงินมาจากไหนนะครับ เพราะว่าเงินที่เราตัดไปแล้วเราเอาไปกองไว้ให้ท่านในงบกลาง อยากให้ท่านได้มีเงินอยู่ในมือเพื่อที่จะช่วยเหลือพี่น้องประชาชน หรือแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า แต่ท่านกลับเอาเงินนั้นนะครับที่สภาให้ความไว้วางใจท่านน่ะกลับมาทำโครงการที่สภาไม่เห็นว่าโครงการนั้นจะมีประโยชน์ต่อประเทศชาติหรือประชาชนแต่อย่างไร แล้วเราจะไปพิจารณากันทำไมครับท่านประธานที่เคารพ แต่ว่ารัฐบาลที่ผ่านมานั้นไม่ใช่รัฐบาลนี้ ผมเองก็เพียงแต่มีความหวังนะครับท่านประธานที่เคารพว่า รัฐบาลนี้มาจากการเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรคงจะให้เกียรติกับสภาแห่งนี้บ้าง ท่านประธานที่เคารพ แม้กระทั่งข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการที่รัฐบาลรับไปแล้ว รัฐบาลก็ไม่ค่อยเอาใจใส่ให้ความสนใจในการที่จะรับข้อสังเกตนั้นไปพิจารณาดำเนินการ ประเด็นตรงนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อเช้านี้คุณเนวิน ชิดชอบ ท่านก็ได้อภิปรายไปแล้ว ผมเองมีความดีใจนะครับ ท่านเป็น ส.ส. ใหม่ แต่ท่านก็เห็นความสำคัญนะครับ ในเรื่องที่กรรมาธิการ ในเรื่องที่สภาได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้นี่ครับ ท่านประธานที่เคารพผมขอฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลให้พิจารณาดำเนินการด้วย ท่านประธานที่เคารพในฐานะที่ผมเป็นประธานคณะกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ผมเห็นว่าสภาแห่งนี้นั้นมีหน้าที่ที่จะต้องติดตามควบคุมดูแลกำกับการบริหารราชการแผ่นดิน และการที่จะควบคุมดูแลการบริหารราชการ

แผ่นดินให้เป็นไปตามนโยบายนั้นมันก็อยู่ที่งบประมาณนี่แหละครับท่านประธาน งบประมาณ 285,500 ล้านบาท เรามาพิจารณากันในเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมงแล้วก็ให้รัฐบาลท่านไปดำเนินการ ความละเอียดรอบคอบนั้นผมอยากจะกราบเรียนครับว่าแทบจะไม่มีเลยก็ว่าได้ ถึงแม้ว่าเราจะพิจารณากันในชั้นกรรมาธิการโดยใช้เวลานานพอสมควรแล้วก็ตามแต่ ท่านประธานที่เคารพ อ้ายการที่พิจารณางบประมาณนี่นะครับผมว่าสภาแห่งนี้นี่ ท่านประธานคงจะเห็นแล้วว่างบประมาณของเรานั้นได้น้อยกว่าปีที่แล้วด้วยเหตุผลกลใดก็ตามแต่ ท่านประธานที่เคารพ ในขณะที่สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีของฝ่ายบริหารนั้นได้งบประมาณเพิ่มขึ้นเกือบ 20 เปอร์เซ็นต์ สภาแห่งนี้ไม่เคยได้รับความสนใจจากรัฐบาลไหนเลยครับท่านประธาน แต่งบประมาณนี้ได้จัดทำเอาไว้ก่อนแล้ว ก่อนหน้าที่รัฐบาลนี้จะเข้ามา ผมเองก็มีความหวังอีกละครับท่านประธานครับ คงไม่ใช่ความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ว่ารัฐบาลนี้จะให้ความสนใจในการพัฒนาสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ซึ่งเป็นบ้านของท่านเองด้วยให้มีความมั่นคง สนับสนุนให้สภาแห่งนี้ได้มีเครื่องไม้เครื่องมือ ได้มีบุคลากรที่จะมาช่วยกันสนับสนุนในการทำงานของท่านสมาชิกให้มีระบบ มีระเบียบให้รอบคอบมีประสิทธิภาพ ท่านประธานที่เคารพครับ สภาแห่งนี้ยังขาดแคลนในเรื่องต่าง ๆ อีกมากมายเมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่สถาบันแห่งนี้นะครับท่านประธานครับเป็นสถาบันนิติบัญญัติ เป็นสถาบันที่มีความสำคัญดูแลความเป็นความตาย ดูแลทุกสิ่งทุกอย่างแทนประชาชนที่เขาได้ให้ความไว้วางใจให้เราเข้ามาทำหน้าที่อันมีเกียรตินี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมเองก็หวังครับว่าเมื่อถึงขั้นแปรญัตติแล้วนี่ ท่านกรรมาธิการทางรัฐบาลเองคงไม่ขัดข้องถ้าพวกเราจะมีการพิจารณาแปรญัตติเพิ่มเติมในงบประมาณต่าง ๆ ที่จะมาพัฒนาสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ เนื่องจากระยะเวลานั้นมีจำกัดเหลือเกิน ท่านประธานให้เพียง 10 นาที ผมเองก็จะขอเข้าไปที่งบประมาณโดยภาพรวม ท่านประธานครับงบประมาณฉบับนี้ถ้าพิจารณากันให้ถ่องแท้แล้วนี่นะครับให้ประโยชน์แก่ผู้มีฐานะดีอยู่แล้วทั้งนั้น ราษฎรที่มีฐานะในระดับปานกลางก็ได้รับไม่เท่าที่ควร ส่วนราษฎรคนทุกข์ยากนั้นอย่าไปหวังเลยครับว่าจะได้รับส่วนบุญจากงบประมาณนี้ ท่าน

ประธานที่เคารพ ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลนี้นั้นมุ่งที่จะช่วยเหลือกลุ่มบุคคลที่มีฐานะดีอยู่แล้วอย่างไร ท่านประธานลองดูซิครับ ลองดูที่ มาตรา 4 งบกลาง (14) เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง 625 ล้านบาท เงินนี้มันเงินอะไรครับท่านประธาน เงินที่จะให้กับผู้รับเหมา ที่รับงานไปแล้วบอกว่าตัวเองขาดทุน ท่านประธานที่เคารพ เงินอย่างนี้เราเคยทำกันมาหลายครั้งแล้วมีปัญหาทุกครั้ง ปัญหาใหญ่เสียด้วยไปเกี่ยวพันกับการคอร์รัปชั่น ช่วยเหลือพรรคพวก ผู้รับเหมาใหญ่ ๆ ละครับท่านประธานครับ ถึงจะรับประโยชน์จากเงินจำนวน 625 ล้านบาทนี้ ส่วนตัวเล็ก ๆ นะครับไม่มีโอกาสหรอกครับ เหมือนอย่างเงินชดเชยลดค่าเงินบาทท่านประธานยังคงจะจำได้ มีใครบ้างที่ได้รับมีอยู่รายเดียวกระมังที่ผมจำได้ ท่านประธานครับ ประวัติศาสตร์คงจะซ้ำรอยอีกหรือเปล่า ผมว่าเงินอย่างนี้รัฐบาลแทนที่จะเอาไปช่วยเหลือคนยากจน เกษตรกร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (ขอนแก่น) : ผู้ยากไร้ แต่กลับเอามาตั้งไว้เพื่อช่วยผู้รับเหมาที่มีฐานะดีอยู่แล้วท่านประธานที่เคารพ เราจะบอกว่ารัฐบาลนี้มีความจริงใจที่จะแก้ไขปัญหาช่วยเหลือคนยากจนหรือเกษตรกรผู้ยากไร้อย่างไร ท่านประธานครับ ผมเองเคยเป็นอดีตประธานกรรมาธิการกิจการสตรีและเยาวชนนั้น ผมได้พิจารณางบประมาณเกี่ยวกับเด็กแล้วนะครับ ผมว่ารัฐบาลนี้น่าจะให้ความสนใจในเรื่องนี้เป็นพิเศษ เพราะว่าเด็กนั้นคืออนาคตของชาติ ในการส่งเสริมสตรีก็น้อยเหลือเกินครับท่านประธานที่เคารพ เราจะทำอย่างไรให้บุคคลเหล่านี้นี่ได้ออกมาทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติมากขึ้น งบประมาณก็ตั้งไว้เพียงเล็กน้อยเท่านี้ กลุ่มสตรีที่รัฐบาลไปจัดตั้งไว้ไม่มีงบประมาณที่จะไปสนับสนุนในการทำงานต่อเนื่อง แล้วกลุ่มสตรีเหล่านี้แหละครับมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น มีบทบาทในการเสริมสร้างเศรษฐกิจให้กับครอบครัวและก็ท้องถิ่นด้วย ท่านประธานที่เคารพ เวลาหมดแล้วครับท่านประธานครับ ผมเองกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาพอดีครับ ขอบคุณครับ ผมอยากจะ

เรียนอย่างนี้นะครับ ที่เราประชุมกันไปนี่จะได้เห็นนะครับว่า เมื่อสัปดาห์ที่แล้วเราถูกวิจารณ์อย่างหนัก เพราะฉะนั้นจะได้เห็นว่าเราทำงานกันอย่างไม่มีเวลา แล้วอีกประการหนึ่ง วันพฤหัสเราก็จะต้องปิดสมัยประชุมแล้วงานก็ยังค้างอีกเยอะ เพราะฉะนั้นผมก็ต้องขอบคุณท่านสมาชิกที่ให้ความร่วมมืออย่างดีที่สุดละครับ คุณประวัฒน์ครับ

นายประวัฒน์ อุดตะโมด (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา ผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายประวัฒน์ อุดตะโมด จากจังหวัดจันทบุรี พรรคประชากรไทย ผมได้ศึกษาเอกสารงบประมาณที่ได้แจกไปให้สมาชิกทุกท่าน ก็รู้สึกว่าบางอันที่รัฐบาลได้วาดเป้าหมายไว้จะเป็นการเพ้อฝัน ผมก็ไม่ทราบนะครับว่ารัฐบาลพยายามจะโกหกตัวเองหรือว่าโกหกสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ทั้งสภา ท่านประธานครับงบประมาณประกอบด้วยรายรับกับรายจ่าย รายรับซึ่งมีทั้งภาษีไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมกับเงินกู้ เมื่อเช้าผมได้ยินท่านนายกได้พูดนะครับว่า ประกอบการเอกสารงบประมาณอันนี้ท่านได้เน้นเหลือเกินนะครับว่า ปีนี้กู้น้อยแสดงว่าขาดดุลงบประมาณน้อยคือกู้มาเพียง 23,000 ล้านบาท เพราะฉะนั้นก็ขาดดุลงบประมาณแค่ 23,000 ล้านบาท ผิดกับปี 2530 ซึ่งขาดดุลงบประมาณ 44,000 ล้านบาท แต่ตัวเลขจริง ๆ ซึ่งไม่ได้แอบแฝงอยู่ในเอกสารงบประมาณ ท่านประธานครับมีมากเหลือเกิน คือวงเงินกู้ต่างประเทศ เมื่อ 2 - 3 วันนี้ผมพอดีได้อ่านหนังสือพิมพ์ซึ่งทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้แถลงว่าขีดวงก่อหนี้ในปี 2532 นี้จะอยู่ในวงเงิน 999 ล้านเหรียญ ยู.เอส. (U.S.) เพราะฉะนั้นถ้าแปลเป็นไทยก็แสดงว่าเราต้องกู้เขาอีก 25,000 ล้านแน่นอน บวกกับอีก 23,000 ล้านซึ่งเราขาดดุลงบประมาณอยู่แล้ว แสดงว่าตัวเลขจริง ๆ ที่เราขาดดุลงบประมาณนั้นมันเกือบ 50,000 ล้าน ไม่ใช่ 23,000 ล้าน ซึ่งรัฐบาลได้พยายามโอ้อวดเหลือเกินว่าสรรพคุณรัฐบาลชุดนี้ได้ทำงบออกมาดีที่สุดแล้ว ท่านประธานครับผมขอยกตัวอย่างนะครับ หนี้ในปี 2530 ซึ่งหนี้สินในประเทศกับหนี้สินต่างประเทศนี่ ซึ่งเรากู้มาซึ่งเราเป็นหนี้เขานี่ก่อน 30 มกราคม เดือนมกราคม 612,193 ล้านบาท พอมาปี 2531 นะครับซึ่งในปี 2531 นี้พิจารณาถึงเดือนมีนาคมเป็นหนี้เขา

เพิ่มขึ้นมานะครับ ท่านประธานเป็น 658,345 ล้าน แสดงว่าตอนนี้เราเป็นหนี้เขาอยู่จริง ๆ 40,000 กว่าล้านบาทแค่ปีเดียว นี่แค่ปีเดียวนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลมาโอ้อวดว่าขาดดุลงบประมาณน้อยมันไม่จริงหรอกครับ เพราะเอาหนี้สินต่างประเทศกับในประเทศมารวมกันแล้วมันขาดทุนมาก คือในปี 2530 คนไทยเราเป็นหนี้สินแค่ คนที่เกิดมานะครับคนหนึ่งก็เป็นหนี้เขาแล้ว 11,772 บาท เอา 600,000 กว่าล้านนี่หารด้วย 52 ล้านคนนะครับ พอมาปี 2531 ขาดดุล ซึ่งเราขาดดุลงบประมาณ ขาดดุลต่าง ๆ นี่ละครับ ซึ่งเราเป็นหนี้สินภาระผูกพัน 658,000 หารด้วย 54 ล้านคนนะครับ ท่านประธานครับออกมาตอนนี้เราเป็นหนี้ทั้งหมด 12,191 บาทต่อคน เพราะฉะนั้นเสรีที่ตั้งครรภ์ยังไม่ทันคลอดเลยครับเป็นหนี้เขาเสียแล้ว และรัฐบาลมาโอ้อวดเหลือเกินละครับว่ารัฐบาลชุดนี้ได้พยายามลด ไม่ว่าจะเป็นการกู้ต่างประเทศก็ดี กู้ในประเทศก็ดีลดเหลือเกิน ท่านประธานครับ ในขีดวงเงินกู้ซึ่งเรากู้ต่างประเทศซึ่งไม่มีในเอกสารงบประมาณประมาณ 999 ล้านเหรียญยู.เอส. แยกไปเป็นให้รัฐวิสาหกิจทั้งนั้น มีอยู่ 2 หน่วยงานเองครับ คือกรมทางหลวงได้ไปทั้งสิ้น 6,598 ล้าน กับกรมชลประทานได้ไป 280 ล้านบาท นอกนั้นที่เหลืออีก 6 หน่วยงานรัฐวิสาหกิจเอาไปหมดเลยครับโดยเฉพาะการไฟฟ้าฝ่ายผลิตครับท่านประธานต้องกู้เขาทั้งสิ้น 6 โครงการเป็นเงินถึงหมื่นกว่าล้าน แถมยังจะมาเอางบประมาณจากส่วนกลางอีกครับท่านประธาน 525 ล้าน เป็นเท่าไรครับ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต 11,000 กว่าล้านบาท เป็นงบประมาณของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตซึ่งได้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตเองได้มีกำไรสุทธิในปี 2531 4,056 ล้านบาท อันนี้แหละครับท่านประธานเห็นไหมครับ จริง ๆ แล้วไม่จำเป็นเลยครับพวกรัฐวิสาหกิจพวกที่ทำกำไรมา รัฐวิสาหกิจทั้งหมด 61 แห่งทำกำไรให้กับรัฐบาล 51 แห่ง อีก 10 แห่งนี่รัฐบาลจะต้องแบกภาระไว้ตลอด ผมไม่เถียงหรอกครับขนส่งมวลชลที่ไหนก็เจ๊ง แม้กระทั่งที่อเมริกาเองก็เจ๊งครับท่านประธาน เพราะว่าถัวเฉลี่ยของอเมริกามีรถครอบครัวหนึ่ง 2 คัน แต่ของประเทศไทยเรา คนเรามีรถเฉลี่ยกันบ้านถึงคันไหมครับ ก็ไม่ถึงคนใช้รถขนส่งมวลชนมาก แต่ว่าการบริหารประสิทธิภาพเป็นอย่างไรครับ

เจ็ง ขาดทุนทุกปีแล้วใครเป็นผู้แบกภาระครับท่านประธาน ถ้าไม่ใช่ประชาชนเจ้าของประเทศนี้ ท่านประธานครับ การประปานครหลวงนะครับท่านประธาน กำไรนะครับสุทธิ 532 ล้านบาท กำไรนะครับท่านประธานแต่ว่าขอเงินกู้ไปอีกนะครับ เงินกู้ 55 ยู.เอส. ดอลลาร์ หรือเป็นเงินทั้งสิ้น 1,414 ล้านบาท บวกกับงบประมาณซึ่งรัฐบาลจะต้องอุดหนุนอีก 402 ล้านบาท ท่านประธานครับที่ผมยกตัวอย่างมานี้ก็อยากจะเน้นให้รัฐบาลได้เห็นนะครับว่า ปีนี้รัฐบาลได้เพิ่มวงเงินของรัฐวิสาหกิจจาก 3,000 กว่าล้านเป็น 5,000 กว่าล้าน ซึ่งรัฐวิสาหกิจเหล่านี้เลี้ยงตัวเองได้ เลี้ยงตัวเองได้ตลอด ท่านประธานครับยอดรัฐวิสาหกิจที่ส่งเงินเข้ารัฐนะครับ ในปีนี้ละครับ ปี 2532 นี่ 9,044 ล้านบาท ท่านประธานครับ แต่รัฐวิสาหกิจเหล่านี้นี่เอามารวมยอดกันแล้วนี่กำไร 25,553 ล้านบาท ผมอยากจะถามรัฐบาลนะครับอ้าย 16,000 ล้านบาทมันอยู่ที่ไหน ไปอยู่กับใครบ้าง แล้วทำไมถึงต้องมาเอาเงินอุดหนุนรัฐบาลอีก 2,000 ล้าน ท่านประธานครับอ้ายเงิน 2,000 ล้านนี่ ผมสงสารเกษตรกรครับ อ้ายเกษตรกรซึ่งเป็นเจ้าของประเทศส่วนใหญ่ 80 กว่าเปอร์เซ็นต์ของประเทศได้งบประมาณนี่ได้ไปหมื่นกว่าล้านบาท 14,000 ล้านบาท แล้วในการที่รัฐบาลได้อวดสรรพคุณเหลือเกินนะครับอันนี้ว่าจะพยายามปฏิรูปที่ดินให้ 130,000 กว่าครอบครัว จะออกเอกสารสิทธิ์ให้กับประชาชน 70,000 กว่าครอบครัว ท่านประธานครับ อ้าย 2,000 กว่าล้านนี่ ที่เราช่วยรัฐวิสาหกิจซึ่งมีกำไรแล้วนี่เอามาช่วยเกษตรกรซึ่งไม่มีที่ทำกินเสียไม่ดีกว่าหรือครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมอยากจะฝากไว้ให้รัฐบาลด้วยนะครับว่า ยอดเงินพวกนี้ ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันละครับว่าอยู่กระเป๋าใครนะครับ ไปอยู่กระเป๋าใครบ้าง หรือว่าสวัสดิการรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ก็ดีกว่าข้าราชการเยอะ ในขณะเดียวกันเมื่อวานก็เรียกร้องให้ขึ้นเงินเดือน แต่ในขณะเดียวกันเงินแค่ปีเดียวกำไร 16,000 กว่าล้านบาท กำไร 16,000 กว่าล้านบาทนี่เอาไปไหนนะครับ สวัสดิการหรืออย่างไรเอาไปเข้าดอก ออกดอกออกผลหรืออย่างไร แล้วไปแบ่งโบนัสกันอย่างไร ผมอยากจะเรียนถามอย่างนี้นะครับท่านประธาน ท่านประธานครับ ผมขอยกตัวอย่างอีกประเด็นหนึ่งนะครับคือในงบประมาณคราวนี้

นะครับ องค์การคลังสินค้าซึ่งเมื่อปีที่แล้ว ๆ มาของรัฐวิสาหกิจนี่ไม่เคยขอ งบประมาณมาเลยนะครับ แต่ในปีนี้ของบประมาณมา 533 ล้านบาทนะครับ เป็นโครงการชำระหนี้เงินกู้แก่ธนาคารพาณิชย์ ตามโครงการแทรกแซงและรักษาระดับราคาข้าวเปลือก ผมก็ไม่ทราบหรอกครับว่ารัฐบาลชุดไหนไปกู้มา และใครเป็นผู้แบกภาระหนี้อันนี้ถ้าไม่ใช่ประชาชนตาดำ ๆ แน่นอนที่สุดครับรัฐบาลก็ต้องไปรีดถอนขนห่าน ขนเป็นอีกละครับ ที่ตั้งไว้ 260,000 กว่าล้าน ผมกลัวว่ารัฐบาลจะไม่เข้าเป้า ตามธรรมดาแล้วประชาชนเขาอยากจะจ่ายภาษีครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลือนาทีเดียวนะครับ

นายประวัฒน์ อุตตะโมต (จันทบุรี) : ครับ เขาอยากจะจ่ายภาษีให้แต่เมื่อภาษีของเขาเอาไปแล้ว การทำงานของรัฐบาลไม่คุ้มค่า ไม่ได้ผล ใครจะอยากจ่ายครับร้อยละ 80 ร้อยละ 90 เปอร์เซ็นต์ของคนทั้งประเทศไปถามดูซิครับกลัวใครกลัวสรรพากรครับ กลัวสรรพากรจะมาขูดรีดเขา เพราะฉะนั้นวงเงินที่รัฐบาลตั้งไว้นะครับที่จะเก็บภาษีให้ได้ 200,000 กว่าล้านบาท 260,000 กว่าล้านบาท ผมคิดว่านะครับจะเป็นการถอนขนกับประชาชนผู้ยากไร้เสียมากกว่า ขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีครับ เชิญครับ

นายประมวล สภาวสุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม นายประมวล สภาวสุ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอประทานอนุญาตท่านประธาน ตั้งแต่เช้าได้มีโอกาสรับฟังข้อวินิจฉัย ข้อติเตียน ข้อติติง ข้อแนะนำทั้งหมดด้วยกัน 57 ท่านด้วยกันนะครับ กระผมคิดว่าเท่าที่รับฟังมาทั้งหมดส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ ทั้งสิ้น กระผมคงจะไม่เรียนว่าเพิ่งมารับตำแหน่ง 60 วันเศษนะครับ กระผมคิดว่าการที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาไว้วางใจกระผมนั้นก็เป็นสิ่งที่กระผมพยายามทำงานในหน้าที่สำหรับงบประมาณที่เสนอต่อสภาวันนี้ ในประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกสงสัย กระผมก็จะขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่า ปัญหา

ทั้งหมดที่พูดจากันอยู่นี่ ถ้าเรามีอยู่อย่างหนึ่งก็คือมีเงิน มีเงินแล้วก็รู้จักหาเงิน ไม่ใช่มีอย่างชนิดกู้มา หรือกู้มาในสิ่งที่ไปใช้แล้วไม่ถูกต้อง ทุกอย่างนี้ก็ขึ้นอยู่กับนโยบาย ถ้านโยบายการคลังการเงินของกระผมดี ของรัฐบาลดีท่านทั้งหลายก็คงจะเบาใจ เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่า ก่อนที่กระผมจะตอบเป็นข้อ ๆ ของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแต่ละท่านในสาระที่สำคัญหลาย ๆ สาระด้วยกัน กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่าหลังจากที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม เมื่อ 2 เดือนที่แล้ว กระผมเองมีความกังวลใจในตำแหน่งนี้เป็นอย่างมาก เพราะรู้ว่าภาระและหน้าที่อันนี้เป็นตำแหน่งอันมีเกียรติที่กระผมได้รับการหยิบยื่นมา ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนในระยะเวลา 12 ปี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มีความรู้น้อยอย่างกระผม เพราะฉะนั้นการที่จะต้องใช้องค์ประกอบในการบริหารงานภายในกระทรวง ก็จึงถือว่าความร่วมมือกันภายในข้าราชการกับหมู่เพื่อนฝูงทั่ว ๆ ไปเท่าที่เรามีอยู่ ตลอดจนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีโอกาสได้ให้การสนับสนุนกระผม ซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรด้วยกัน เพราะฉะนั้นในนโยบายการคลังกระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่า สิ่งสำคัญของการที่เราจะยึดถือเป็นหลักแน่นแฟ้นในเรื่องของนโยบายการคลัง ก็คือรายได้ รายได้นั้นก็มีจากการเก็บภาษีอากรมีอยู่ทั้งหมด 3 กรมด้วยกัน 1. กรมสรรพากร 2. กรมสรรพสามิต และ 3. กรมศุลกากร อันนี้เฉพาะรายได้ที่จะเป็นฐานของการเงินและการคลัง กระผมได้วางนโยบาย และได้สั่งการไปเป็นขั้นเป็นตอน หลังจากวันที่ 25 ก็ได้เชิญประชุมข้าราชการในระดับ ซี. 9 ซี. 10 ปรึกษาหารือกันเป็นขั้นเป็นตอนในระยะ 60 วัน กระผมประทานอนุญาตกราบเรียนอย่างนี้นะครับ เราจะสร้างเสถียรภาพทางการคลังอย่างไร กระผมขอเรียนว่าเราจะขยายรายได้ทุกแขนง เพื่อให้สามารถขยายปริมาณรายจ่ายทางด้านการลงทุนของประเทศในระยะต่อ ๆ ไปให้สูงขึ้นทุก ๆ ปี พร้อมกันก็จะลดจำนวนขาดดุลของงบประมาณลงเรื่อย ๆ ด้วย รายได้ที่จะดำเนินการให้เพิ่มพูนแบ่งออกเป็น 3 ประเภทอย่างที่กระผมกราบเรียนเมื่อกี้นะครับ

1. รายได้ทางภาษีอากร จะปรับปรุงจัดเก็บให้เป็นไปตามความเติบโตทาง

เศรษฐกิจแต่ละภาคอย่างครบถ้วน และจะเก็บให้ทั่วหน้ากัน เพื่อมิให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันในทางภาษี โดยจะมุ่งหนักไปในทางภาษีทางตรงนะครับ เพื่อให้ภาระตกอยู่กับคนรวยมากกว่าคนที่มีรายได้น้อย หรือคนที่อัตคัดขัดสน

2. รายได้จากรัฐวิสาหกิจ จะวางกฎเกณฑ์การนำรายได้เข้าคลังให้รัดกุมเพื่อกันการหลีกเลี่ยง เพราะการยักรายได้เอาไว้ใช้การกิจการของรัฐวิสาหกิจขณะนี้ทำกันค่อนข้างจะหนักมือขึ้นทุกที โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐวิสาหกิจที่ประกอบการมีผลกำไรสูงมักจะยักไว้เป็นพิเศษ พฤติกรรมอย่างนี้เป็นผลให้เกิดความหย่อนยานในด้านการควบคุมการใช้จ่าย คือไม่เข้มงวดด้านการประหยัด เรื่องนี้จะดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการปฏิรูปงานบริหารในรัฐวิสาหกิจให้ทันสมัย มีประสิทธิภาพให้สูงด้วยการรื้อระเบียบราชการในส่วนที่ล้าสมัย ซึ่งรัฐวิสาหกิจยังถูกบังคับให้ต้องยึดถืออยู่ และปฏิบัติอยู่ออกให้หมด เพื่อให้รัฐวิสาหกิจมีความคล่องตัวในการบริหาร พร้อมที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทางภาวการณ์และความสามารถแข่งกับวิสาหกิจภาคเอกชนได้ดี

3. รายได้จากทรัพยากรของรัฐ จะวางแผนขยายรายได้จากทรัพย์สินที่รัฐครอบครองอยู่มาอย่างมากมายมหาศาล เพื่อให้ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ก่อรายได้บริบูรณ์กว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ส่วนเรื่องการจะดำเนินการรักษาวินัยทางการคลัง กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่าด้วยการสร้างระบบติดตามการปฏิบัติงานทางการคลัง รวมทั้งการเงินทั้งระบบอย่างใกล้ชิดเข้มงวด ทั้งนี้โดยจัดระบบงานเรื่องราวทางการคลังของหน่วยงานภายในระบบราชการของกระทรวง ทบวง กรม อย่างสมบูรณ์ และให้ได้รายงานที่รวดเร็วทันกับเหตุการณ์ เพื่อช่วยให้การบริหารการคลัง การควบคุมภาวะการเงินดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสูง สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงผันผวนอยู่ตลอดเวลาทั้งในประเทศและต่างประเทศ การบริหารการคลังอย่างมีวินัยนี้ จะดำเนินโดยมิให้เป็นอุปสรรคต่อการขยายงบประมาณที่จำเป็นเพื่อขจัดความล้าหลังทั้งหลาย ซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้การทำมาหากินของประชาชนไม่ก้าวหน้าสู้ประเทศอื่นเขาไม่ได้ เพราะการทำมาหากิน

ของประชาชนถ้าก้าวหน้าดีแล้วเศรษฐกิจของประเทศย่อมมั่นคงดี ที่กล้ายืนยันอย่างนี้ก็เพราะต่อไปจากนี้การจัดสรรงบประมาณเราทางกระทรวงมีความคิดว่า เราจะจัดตามความสำคัญก่อนหลังที่เกี่ยวกับการทำมาหากินของประชาชนเป็นหลัก จะตัดสิ่งที่ไม่มีผลไม่มีความจำเป็นให้น้อยลง ออกจากงบประมาณรายจ่ายในระยะต่อ ๆ ไปให้มากที่สุด ซึ่งด้วยหลักการบริหารอย่างนี้ก็ย่อมจะรักษาวินัยทางการคลังไว้ได้อย่างแน่นอน ด้วยระบบรายงานที่สมบูรณ์มีประสิทธิภาพ และการควบคุมปริมาณเงินที่หมุนเวียนในภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ แต่ละภาค รวมทั้งการติดตามเคลื่อนไหวในตลาดการเงินทั้งระบบจะทำได้อย่างครบถ้วน ทันกับเหตุการณ์ที่ผันแปรตามฤดูกาล หรือที่เปลี่ยนไปตามอิทธิพลของภาวการณ์ต่าง ๆ ทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งผลก็คือจะสามารถรักษาระดับดอกเบี้ยให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมกับภาวะที่เป็นอยู่ ของประชาชนได้อย่างครบถ้วนแน่นอน ที่กระผมกราบเรียนนี้ก็เป็นนโยบายการคลังที่เรายึดถือในการปฏิบัติ ในตัวของนโยบายหลังจากที่ได้แถลงนโยบายไว้กับรัฐสภาแล้ว ทางกระผมเองก็ได้ปรึกษาหารือกับผู้รู้มากกว่ากระผมนะครับ การที่จะมีความมั่นคงในทางการคลัง ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ สำหรับ 3 กรมที่ท่านเป็นห่วงเป็นใยอยู่ มีภาษีซึ่งทั้ง 3 กรมนี้ก็เป็นเงินรายได้ที่ค่อนข้างจะเป็นรายได้ที่ท่านมีความกังวลว่าจะได้มาแน่นอนแค่ไหนเพียงใด กระผมต้องขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่า ทางกระทรวงเองแล้วก็ทางกระผมเองก็มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อให้ท่านเกิดความมั่นใจว่าประมาณการต่าง ๆ ที่เราทำมานั้นนะครับ เราได้อาศัยย้อนหลังไปตั้งแต่ปี 2522 จนกระทั่งถึงปี 2530 เราดูเฉลี่ยแล้วนะครับ เรามีความมั่นใจในเรื่องการตั้งรายรับซึ่งเราได้ประมาณไว้ในอดีตที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ความใกล้เคียงในการประมาณการในอดีตจนถึงปัจจุบันนั้น ก็เป็นส่วนองค์ประกอบของการพิจารณาในการจัดตั้งตัวเลขครั้งนี้นะครับ ส่วนที่พูดกันมากที่สุดก็คือเรื่องรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจก็เช่นเดียวกันนะครับ กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนในเรื่องนโยบายการคลังก่อนที่จะไปรัฐวิสาหกิจ หรือก่อนที่จะตอบท่านสมาชิกอีกหลายสิบท่านนะครับ กระผมอยากจะทำความสบายใจให้ในขั้นปฏิบัติงานของกระทรวงการคลัง ซึ่งท่านสมาชิก

คงจะมีความกังวลใจพอสมควร แต่ว่าถ้าได้ทราบพฤติการณ์การกระทำงานของกระผมและคณะของกระผมอีก 2 ท่านแล้ว กระผมคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งหนึ่งที่จะแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจในพื้นฐานของความบริสุทธิ์และความตั้งใจโดยมีหลักการและเหตุผล อย่างที่กระผมกราบเรียนนะครับ ในด้านการปฏิบัติภายในกระทรวงของเรา เราใช้การปกครองกันภายในในลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัยกันในลักษณะพี่น้องเพื่อนฝูง เราไม่ได้ปกครองกันในลักษณะที่เข้าไปก้าวก่ายข้าราชการประจำ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านจะเห็นได้ว่าในระยะ 60 วันนี้กระผมและรัฐมนตรีอีก 2 ท่านก็ได้ทำงานหนักพอสมควร ขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่าชี้ประเด็นให้เห็นว่า กระผมมีความมั่นใจอย่างไรที่จะมีรายได้ที่แน่นอนอย่างนี้ กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่าหลังจากที่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามวิถีทางของข้าราชการเมื่อครบเกษียณอายุจะต้องออกไปแล้ว กระผมก็ได้วางนโยบายให้ความชัดเจนกับข้าราชการว่าตัวรัฐมนตรีทั้ง 3 ท่านจะไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวข้อง แต่ในเรื่องการบริหารงานของกระทรวงการคลังนั้น กระผมไม่ใช่เป็นนักวิชาการ แต่กระผมเป็นนักธุรกิจมาในอดีต กระผมคิดว่าการบริหารงานของกระทรวงก็คงจะเป็นส่วนที่มาช่วยบริหารประเทศชาติได้ถ้าได้ใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นการดำเนินนโยบายในด้านนี้กระผมใช้วินัยอย่างมีระเบียบไม่ออกนอกลู่นอกทาง ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็คงจะพอทราบกระผมได้ดำเนินการอย่างมีแผนงานว่าจะต้องทำอย่างไรใน 3 เดือนข้างหน้า เงินทองจะเข้ามาอย่างไร เงินคงคลังจะต้องรายงานกระผมทุกวัน เงินที่จะต้องเข้ามาจากต่างจังหวัดจะต้องรายงาน และจะต้องพยายามให้เข้าเร็วที่สุด ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างนี้ก็จะเห็นได้ชัดว่าการใช้ระบบบริหารให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมีคุณภาพ กระผมคิดว่าในเรื่องของประโยชน์ที่จะได้รับจากการตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันทั้งกระทรวงนี้น่าจะได้รับผลตอบแทนเป็นที่น่าพอใจ เราได้ดำเนินขั้นตอนถึงขนาดเชิญข้าราชการมาสัมมนา ข้าราชการขั้นระดับผู้อำนวยการกองทั้ง 83 คน หลังจากนั้นขณะนี้ยังเชิญสรรพากรจังหวัดทั่วประเทศมาสัมมนาอยู่ที่โรงแรม ที่ถนนสุขุมวิทขณะนี้ ในชั่วระยะเวลาเพียง 60 กว่าวันท่านจะเห็นได้ว่ากระผม

เองและรัฐมนตรีอีก 2 ท่านได้พยายามใช้แนวนโยบายการบริหารงานโดยยึดหลักในนโยบายการคลังอย่างที่กระผมกราบเรียนว่า เราดำเนินนโยบายวิธีนี้ ซึ่งกระผมมีความมั่นใจว่าการประพฤติอย่างนี้ด้วยการใช้ความระมัดระวังอย่างนี้น่าจะมีประสิทธิภาพ และน่าจะเกิดคุณประโยชน์ต่อบ้านเมืองอีกหลายสิบปัญหานะครับ ที่กระผมจะต้องเรียนตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านประธานที่เคารพครับกระผมขอความกรุณาเพราะว่าแต่ละท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาให้ความคิดความเห็นนั้นเป็นประโยชน์มากนะครับ กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ตั้งแต่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านคือท่านณรงค์ วงศ์วรรณได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องรัฐวิสาหกิจเรื่องชำระเงินกู้ เรื่องการส่งเข้าเงินคลังน้อย เรื่องนี้เป็นเรื่องที่กระผมต้องขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่า การชำระเงินกู้ก่อนกำหนด 4,000 ล้านนี่ครับ กระผมเองก็มารับงานภายใน 60 วัน แล้วยิ่งไปกว่านั้นก็ได้ไปพูดจากับประธานธนาคารโลกที่กรุงเบอร์ลินมาก็เรื่องเงินยอดนี้ครับ คือมันมีปัญหาอยู่ว่าเมื่อเรากู้เขามามันก็มีเรื่องที่ว่า เมื่อจะใช้เงินก็ยังจะต้องชำระถูกปรับด้วย เพราะฉะนั้นเรื่องการชำระเงินที่ท่านณรงค์ได้กรุณาติงไว้ว่าก็ยังไม่น่าจะต้องชำระ อันนี้ผมก็รับไว้ว่า การที่เราชำระนี่มันเป็นเรื่องที่ผมเคยพูดในที่สาธารณะหรือให้สัมภาษณ์ไปแล้วว่าดอกเบี้ยมันสูง เราก็มีดอกเบี้ยที่ต่ำเราก็คิดว่าเราก็อยากจะใช้ไปเสียให้หมด ๆ เสีย แต่ว่าเมื่ออยากจะกู้อีกก็กู้ได้ แต่ในขณะเดียวกันนี่ท่านต้องเข้าใจว่าในสถานการณ์ของการเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งและโดยเฉพาะฐานะอย่างกระผมซึ่งในระยะที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ก็ท่านก็คงทราบว่าเราได้รับการสบประมาทไว้พอสมควร เพราะฉะนั้นงานอย่างนี้เป็นงานที่ท้าทาย ผมคิดว่าเราจะต้องทำงานให้ท่านสมาชิกทุกท่านมีความสบายใจ กระผมคิดว่าคงจะไม่พูดจาอะไรมากนัก แต่อยากจะกราบเรียนว่าปัญหาเรื่องการชำระเงิน 4,000 ล้านไปนั้นมีทั้งดีและไม่ดี ก็แล้วแต่ท่านจะพิจารณาเอา แต่อย่างไรก็ตามก็เป็นประโยชน์นะครับ ส่วนรัฐวิสาหกิจที่ลงทุน 640,000 ล้านนี่ ผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับคือในความคิดของกระผมเองผมคิดว่าเรื่องนี้มันจะเป็นเวร หรือเป็นกรรม หรือเป็นบุญกระผม

ก็ไม่ทราบ แต่เมื่อกระผมมานั่งที่นี้แล้วกระผมคิดว่าผมคงไม่ใช่เป็นคนเก่ง แล้วก็ไม่ใช่เป็นคนเฮงด้วย แต่ว่าจะมีบุญหรือมีบาปก็ไม่ทราบอีกเหมือนกัน แต่รู้อย่างเดียวว่าจะทำงานดีที่สุดแล้วก็หวังในความกรุณาของท่านสมาชิกทุก ๆ ท่านที่จะเอื้อประโยชน์ให้กระผมทำงานให้มีกำลังใจอย่างน้อยที่สุด เรามีรัฐวิสาหกิจอยู่ทั้งหมด 61 แห่งด้วยกันรัฐวิสาหกิจทั้งหมด 61 แห่งนั้นก็แบ่งเป็น 2 ประเภทด้วยกัน ประเภทหนึ่งคือประเภทหากำไร อีกประเภทหนึ่งก็คือประเภทที่เป็นสาธารณูปโภค อย่างที่ทราบ ๆ กันอยู่ ตั้งแต่ปี 2520 กว่า เราได้เงินเข้าคลัง 1,900 ล้านบาท เท่าที่ผมจำตัวเลขไม่ผิดก็ไล่มาเรื่อยครับ จนกระทั่งถึงปีนี้อย่างที่ท่านอภิปรายก็ได้หมื่นล้าน เมื่อเปรียบเทียบกับเงิน 640,000 ล้าน ที่เป็นทรัพย์สินอยู่ท่านจะเห็นว่ามันน้อยมาก เพราะฉะนั้นการจัดระบบที่กระผมวางนโยบายไว้ชัดเจนในเรื่องรัฐวิสาหกิจท่านจะเห็นชัดเลยว่า การที่จะวางกฎเกณฑ์รายได้เข้าคลังเพื่อให้รัดกุมหลีกเลี่ยงการยักย้ายถ่ายเท ท่านต้องเข้าใจนะครับใน 61 รัฐวิสาหกิจทั้งหมด กระทรวงการคลังเป็นกรรมการอยู่ทั้งหมดครับ แต่เจ้าหน้าที่กระทรวงการคลังไม่ได้รายงานรัฐมนตรีว่าการละครับ แต่ในอดีตผมไม่ทราบ แต่ว่าในปัจจุบันนี้กระผมคิดว่ารัฐมนตรีว่าการจะต้องทราบ เพราะไม่ทราบไม่ได้เดี๋ยวท่านมาถามแล้วผมตอบไม่ได้ แต่ท่านต้องเข้าใจว่ากระผมเพิ่งมา 60 วัน เพราะฉะนั้นกว่าการที่จะพิจารณาความรัดกุมอันนี้ออกมาได้ ผมก็ยังไม่แน่ใจว่าออกมาแล้วจะปฏิบัติได้หรือไม่ เมื่อปฏิบัติไม่ได้นั่นก็หมายความว่าตัวกระผมเองนั้นไม่มีความเหมาะสม กระผมคิดว่าใน 61 รัฐวิสาหกิจนี่นะครับ เรามีโอกาสที่จะให้เขาเติบโตในตัวของเขาเองได้อย่างที่ท่านได้อภิปรายกันถูกต้องครับ เมื่ออยากจะขึ้นเงินก็มีสิทธิ์ที่จะขึ้นได้ ถ้ารู้จักใช้ รู้จักกระเหม็ดกระแหม่ในสิ่งที่ควรจะใช้ก็ใช้ ในสิ่งที่ควรจะรักษาก็รักษาไว้ ไม่ใช่ว่าเมื่อมีรายได้ขึ้นมาก็มายักย้ายถ่ายเทเก็บไว้ หรือทำอะไรกันโดยพลการอย่างนี้ กระผมคิดว่าการเข้าไปจัดระบบของกระผมนี้น่าจะทำได้ และผมก็กราบเรียนคณะรัฐมนตรีไว้แล้วว่าจะต้องดำเนินการอย่างนี้ให้มีระเบียบวินัย ถ้าการไม่มีวินัยในหลักการคลังฐานะการคลังบ้านเมืองไม่ดีนี่ครับ อะไรมันก็ไม่ดีหมดละครับ เพราะท่านก็คงทราบแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ

310

ก็เสมือนหนึ่งครอบครัวหรือบริษัท ก็นี่เราเป็นประเทศเพิ่งกำลังพัฒนาเราอย่าประมาทครับ เราไม่ได้ประมาท ตัวกระผมเองผมจะก้าวไปแต่ละก้าวมีขั้นตอนหมดครับ กระผมยอมรับว่ากระผมเคยทำงานใหญ่มา ปัจจุบันก็ไม่ได้ทำแล้ว แต่ว่าในอดีตตั้งแต่อายุ 17 มาถึงปัจจุบันนี้ก็ผ่านมา ถ้าคิดเป็นตัวเงินก็พอสมควร แต่ว่าก็ยังคุยอะไรไม่ได้เพราะอยากจะทำ แต่ว่าการทำของผมก็คงจะต้องมีเวลาบ้าง เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องรัฐวิสาหกิจที่ท่านณรงค์ให้ติงไว้ก็เป็นประโยชน์ดี ส่วนการที่ท่านบอกว่าเงินเข้าคลังน้อยมากก็ตรงกับที่ผมพูดแล้วพูดอีกนะครับ มันไม่ใช่น้อยธรรมดาครับ มันน้อยที่สุดเลยครับ มันน้อยจริง ๆ ครับ เพราะว่าเฉลี่ยอย่างไรก็เอาตัวเลขออกมาไม่ได้ครับจากทรัพย์สิน 600,000 - 700,000 ล้าน และก็ปีหนึ่ง 10,000 ล้าน อันนี้เป็นข้อเท็จจริงนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงนะครับสำหรับเรื่องนี้นะครับ ส่วนของคุณเฉลิมพันธ์ก็เป็นปัญหาเรื่องลดภาษี ซึ่งกระผมก็กราบเรียนได้เลยว่าเรายังไม่ได้ดำรินะครับ เป็นแต่เพียงผมแถลงว่าอย่างนี้ครับ ว่าในนโยบายของรัฐบาลหรือกระผมเองนี่ กระผมอยากจะให้คนมีฐานะดีเสียให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยอย่าได้เอาเปรียบเขา เอาไปทำไมครับผมอยากจะเอาความมั่งมีของคนที่มีฐานะดีนี่เพื่อเอาไปเฉลี่ยกับคนที่ยากจน โดยเฉพาะคนที่อยู่ในชนบทอีก 30 กว่าล้านคน นั่นเป็นความคิดของกระผมและรัฐบาลก็มีความคิดอย่างนี้ในนโยบาย แต่ในรายละเอียดอย่างที่ผมกราบเรียนนะครับ กระผมพยายามขอร้องเป็นขั้นเป็นตอน ส่วนการจะดำเนินการอย่างไรในมาตรการอย่างไรนั้น ขอประทานอนุญาตครับ เรื่องอย่างนี้มันเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ก็ต้องขอเวลาผมใช้เวลาสืบใช้เวลาเสาะ ท่านต้องเข้าใจว่ากระผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมาก่อนปีกับ 8 เดือนเศษ ๆ เท่านั้น แต่กระผมก็เป็นนักธุรกิจมานานพอสมควร กระผมก็รับราชการมาก่อนนะครับ กระผมเข้าใจและกระผมรู้วิถีทาง การไม่เสียภาษี พ่อค้า นักธุรกิจทำบัญชีกันกี่บัญชี กระผมกำลังต้อน ให้เขารู้จักหน้าที่ของเขา เมื่อบทที่ 1 ทำไม่ได้ บทที่ 2 จะต้องทำอย่างไร บทที่ 3 จะต้องทำอย่างไร ถ้าจนแต้มจริง ๆ ผมก็อาจจะต้องมาปรึกษาหัวหน้าพรรค เพื่อนฝูงกันอะไรต่าง ๆ นานา นี่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งทุกคนมีสิทธิ์ที่จะวิจารณ์

ตัวผมได้ แต่ว่าในความคิดที่กระผมคิดไว้ กระผมมีความตั้งใจอย่างนั้น ว่าจะต้องถ่ายเท กระเป๋าจากคนมีสตางค์ และก็พยายามบอกเลยว่าท่านผู้มีรายได้มากให้ประพฤติตัวเสียใหม่ อย่านึกว่านักธุรกิจมาเป็นรัฐมนตรีคลังแล้วก็จะไปกินโน่นกินนี่ เรื่องสกปรกบรรพบุรุษเราไม่ได้สอนมาครับ และโดยเฉพาะผมคิดว่าบลัด (blood) เลือดอย่างพวกเรานี้ คนที่เป็นผู้แทนราษฎรหลาย ๆ สมัยนี่ มันต้องมีเลือดอะไรเป็นพิเศษนะครับ ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแม้กระทั่งท่านประธานเองก็คงจะมีเลือดอย่างกระผมเหมือนกัน ท่านประธานครับ เรื่องของผมต้องยาวหน่อยนะครับเพราะมันเรื่องเงินนะครับ

อีกข้อหนึ่งที่หนักที่สุดรู้สึกว่าผมจะถูกได้รับการให้ชี้แจง คือท่านหัวหน้าพรรคกิจประชาคมได้กรุณาเน้นหนักในเรื่องภาษี ซึ่งกระผมก็กราบเรียนแล้วว่าภาษีนั้นเราจะเน้นหนักในเรื่องภาษีทางตรง ซึ่งท่านเป็นห่วงในเรื่องภาษีทางอ้อม อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่กระผมจะต้องปฏิบัติตาม แล้วก็ตรงกับที่คำแถลงของกระผม ส่วนเรื่องการยืมเงินการพัฒนาทั่วไปก็อย่างที่กระผมกราบเรียนเมื่อกี้นะครับ ส่วนปัญหาเรื่องการกู้เงินพันล้านเหรียญนั้น อันนี้กระผมกราบเรียนท่านตรง ๆ นะครับ กระผมในฐานะเป็นประธาน เขาเรียกว่าประธานกู้เงินนะครับของกระทรวงการคลัง คือมีสภาพัฒน์ มีธนาคารชาติร่วมอยู่ด้วย เพดานในอดีตนี่ให้กู้พันล้านเหรียญในแผนพัฒนาฉบับที่ 6 ก็เป็น 1,200 ล้านเหรียญ กระผมเองไปนั่งหน้าที่ใหม่ ๆ ทุกคนก็รุมถาม แต่ความจริงการกระจายอุตสาหกรรมอย่างที่หลายท่านบอกอย่างคุณจรัส จากเพชรบูรณ์ ขอโทษครับที่ยังจำได้อยู่ ว่าการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทต้องทำอย่างไร ทั้งหมดนี่กระผมว่ามันใน แพ็คเกจ (Package) ในโครงการต่าง ๆ นี่ครับ โครงการใหญ่นะครับ เรายังไม่มีโอกาสที่จะใช้เงินงบประมาณหรอกครับ ก็อย่างที่เห็นนี่ครับ เงินงบประมาณของเรามันมีจำนวน 52,000 ล้าน ซึ่งก็มากกว่าปีที่แล้วถึง 30 เปอร์เซ็นต์ ก็ยังเป็น 52,000 ล้าน เพราะฉะนั้นอ้ายโครงการต่าง ๆ นี่มันก็จะต้องกู้เงินทั้งนั้น แต่ในความคิดของกระผม กระผมกลับไปคิดว่าเงินพันล้านเหรียญก็เท่ากับ 25,000 ล้านบาท ถ้าเท่าที่ฟังเสียง 50 กว่าท่านมา ก็เสียงก็ก้ำกึ่งให้กู้บ้าง ไม่ให้กู้บ้าง ประชาชนก็ไม่อยากเป็น

หนี้ เกิดมาแล้วก็เสียหมื่น คนละหมื่น หมื่นกว่าบาทแล้วอะไรต่าง ๆ นานา กระผมว่าทั้งหมดนี้ก็เป็นความคิดของแต่ละความคิด แต่ความคิดของคนที่มีหน้าที่อย่างกระผมนี่กระผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ กระผมขอแผนพัฒนาทั้งหมดที่จะเกิดขึ้น 2532 2533 2534 เอามาให้กระผมดู ทำมาให้กระผมดู กระผมจะรับเอง กระผมจะคิดว่ากระผมจะวางแผนหาเงินอย่างไร จะเป็นเงินกู้ก็ดี จะเป็นเงินให้ชาวต่างประเทศมาลงทุนหรือไปอะไรก็แล้วแต่หัวเราจะต้องคิดไปล่วงหน้าครับ นี่กระผมไปสั่งการอย่างนี้ แล้วทางสภาพัฒน์กำลังทำให้ผมแล้วทำจะเสร็จแล้วแต่ยังไม่ละเอียดพอ กระผมก็บอกว่าอย่างนั้นขอให้ละเอียดหน่อย เมื่อถึงเวลานั้นกระผมก็จะมาชี้แจงท่านได้ หรือท่านจะถามกระผมเมื่อไรกระผมก็ชี้แจงท่านได้ การที่เป็นรัฐบาลนี่ครับ มาคิดกันแค่วาแค่ศอกไม่ได้ครับ ต้องคิดกันเป็นกิโลไปเลยครับเราต้องคิดไกลครับ อ้ายปัญหาถ้าเป็นหนี้แล้วเกิดมีปัญหาในเรื่องถ้าเอาเงินนั้นมาพัฒนานี่ กระผมเองในฐานะที่พัมนาตัวเองมานี่ครับ 40 กว่าปีนี่ กระผมคิดว่าน่าจะได้พูดจากันกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านรู้เรื่อง กระผมคิดอย่างนั้นนะครับ กระผมเคยพูดกับท่านนายกเปรมในอดีต ในฐานะที่กระผมเป็นรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ เรามานั่งประชุมกันอยู่ แผนพัฒนาของประเทศมันไม่มี กระผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมันจะทำอะไรกันให้ชัดเจนนี่มันไม่มีบอกไว้นี่ กระผมก็บอกสภาพัฒน์ ว่าสภาพัฒน์จะต้องเขียนแผนให้พวกกระผมเดินซิพวกกระผมเป็นผู้แทนราษฎรนะ ความรู้ก็น้อย แต่ว่ามันจะเก่งกว่ากันมันก็คงจะเป็นคนละแนวก็พูดจากันอย่างนี้ตรงไปตรงมา มานั่งประชุมเสียเวลาเปล่า ๆ เราเคยพูดกันถึงขนาดนี้ซึ่งถึงเวลานี้เป็นหน้าที่ของกระผมแล้ว กระผมก็สั่งการไปเลยว่า 3 ปีข้างหน้าคุณอยากทำอะไรส่งเข้ามา เรามาพิจารณากัน แต่ว่าไม่ได้หมายความว่าส่งเข้ามาแล้วกระผมจะเป็นผู้สั่งหรืออะไร กระผมไม่มีอำนาจครับ สภาพัฒน์ ธนาคารชาติ แล้วก็กระทรวงการคลัง แล้วก็ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด หรือถ้ามีผู้เชี่ยวชาญเป็นพิเศษซึ่งกระผมจะหาเครดิตได้จากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ หรือท่านประธานก็แล้วแต่ ก็เป็นเรื่องที่กระผมจะทำหน้าที่อันชอบธรรม กระผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเสียหาย กระผมก็ขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่าในปัญหาเรื่องเงินกู้

ของต่างประเทศนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้บ้านเมืองเจริญไปได้แค่ไหนเพียงใด ส่วนประสิทธิภาพของการทำงานของแต่ละหน่วยงาน อันนี้ความชัดเจนออกมาชัดเจนครับ อย่างหัวหน้าพรรคกิจประชาคมท่านบอกไว้เลยว่าชัดเจน กระผมยอมรับเลยแล้วสดุดีเลย ผมเกิดมาอายุ 17 ผมทำงานแล้ว เวลานี้อายุ 62 ก็ยังทำงานอยู่ แต่ข้าราชการของเขา เขามีหน้าที่ทำเพียงเท่านั้น 4 โมงครึ่งเขาก็ต้องไป เขาต้องไปรับลูกรับเต้า กระผมก็ยังนั่งอยู่ทุ่มกว่าก็ยังนั่งอยู่ทุ่ม 2 ทุ่มก็ยังนั่งอยู่เขานั่งกับเราไม่ได้ครับ เราพร้อมต่างหากละ เราถึงมานั่งทำ แต่เขายังไม่พร้อมก็เงินเดือนเขาเท่านั้นนี่ครับ ก็ ซี. 8 ก็หมื่นกว่า มันก็ไม่พอ เพราะฉะนั้นก็ถึงได้เรียนว่าปัญหานี้มันเยอะครับ แต่ถ้าเราช่วยกันแก้ปัญหา ผมว่าบ้านเมืองก็ต้องดีครับ แล้วโดยเฉพาะผมว่าเวลานี้ 127 ท่าน อีกร้อยกว่าท่านนี่มีประโยชน์มากครับสำหรับรัฐบาลนี่โดยเฉพาะกระผมนะครับ ผมมีความคิดอย่างนั้น เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องประสิทธิภาพการทำงานนี่ ท่านจะเห็นได้เลยว่า กระผมไปเป็นรัฐมนตรี 60 วัน วันนี้ผมเรียกสรรพากรทั่วประเทศประชุมอยู่แล้ว 5 วันครับสัมมนา ผมไปเปิดสัมมนาเองแล้วก็ 2 อาทิตย์ที่แล้วผมไปสัมมนาที่โน่นครับพัทยา เอาไปหมดเลยครับเจ้าพ่อทั้งหลายในเขตพื้นที่ที่คุมอยู่ทั้งหมดนี่ที่มีอิทธิพลทั้งหลายในการเก็บภาษีไปบอกเขาว่าคุณจะต้องทำอะไรบ้างคุณเลิกเสียที ซึ่งเขาก็ยอมรับโดยดุษฎีว่ามันมีปัญหาอะไรบ้าง ผมในฐานะเป็นข้าราชการกระทรวงการคลังมาก่อนเขา ผมเป็นข้าราชการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2488 สมัยผมเรียนกฎหมายอยู่ เพราะฉะนั้นเขาก็พังเราก็พูดจากันอย่างตรงไปตรงมา คนอายุป่านนี้แล้วเราหน้าตาก็เหมือนกันก็อย่างที่พรรคพวกพูดกันเสมอ ๆ ว่า แก้ผ้าออกมาก็เป็นคนไทยด้วยกัน ทั้งนั้น ก็ไม่มีปัญหาเรื่องอย่างนี้ผมคิดว่ามันเป็นสิ่งที่จะมีประโยชน์มาก เพราะฉะนั้นเมื่อเราพูดจากันอย่างชัดเจน เราก็เกิดความสามัคคีกัน เมื่อเกิดความสามัคคีกันในหมู่คณะปัญหาก็ไม่เกิด งานก็ต้องเดิน เพราะฉะนั้นในเรื่องประสิทธิภาพท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็ขอกราบเรียนท่านหัวหน้าพรรคกิจประชาคมด้วยว่า ผมกราบขอบพระคุณอย่างสูงนะครับ

ประเด็นที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งสำหรับหัวหน้าพรรคกิจประชาคม ที่ท่านถามคือ

อ้ายโป่งออกมาในสำนักงานปลัดกระทรวง 763 ล้านบาทนี่นะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านสั้น ๆ ก็แล้วกันนะครับ อันนี้มันอาจจะเซนซิทิฟ (Sensitive) หน่อยก็แล้วกันนะครับ เอากันว่ายอดนี้ไม่มีการจ่ายก็แล้วกันนะครับ ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับ ไม่มีการจ่าย คณะรัฐมนตรีอนุมัติเมื่อวานซืนนี้นะครับ ก็เป็นอันว่า 763 ล้านบาทนี่ท่านสบายใจได้ไม่มีแล้ว ส่วนขั้นตอนจะต้องดำเนินการอย่างใด เรื่องนี้ทำไว้ตั้งแต่ พ.ศ. 2512 ครับท่านประธานครับ 2512 ครับ เพราะฉะนั้นผมนี่ 2531 ผมก็ไม่รู้เฮงหรือว่าซวยต้องมารับเอง ทั้ง ๆ ที่ความรู้ก็น้อยนิดเดียวนะครับ มันก็เป็นเวรของผมหรือเป็นบุญของผมก็ท่านก็พิจารณาเอาเอง ส่วน 500 ล้านของ ธกส. ผมในฐานะที่เป็นประธาน ธกส. ท่านประธานที่เคารพ ผมว่าเราเป็นผู้แทนราษฎรด้วยกัน ผมเองเป็นผู้แทนบ้านนอกแล้วก็ไม่นอกเท่าไรหรอก แต่ว่าก็เป็นจังหวัดที่ด้อยพัฒนาคืออยุธยาของผมนี่ คือหน้าน้ำก็มีน้ำนะครับ หน้าแล้งก็ไม่มีน้ำ หน้าแล้งก็แล้ง พอหน้าน้ำก็มีแต่น้ำมันก็มีน้ำกับไม่มีน้ำ เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องของการเอาใจใส่ของเรื่องเงิน 500 ล้านนี่ ก็เป็นสิ่งที่ผมสนใจเหมือนกัน ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านอย่างนี้นะครับ ความจริงเขาเขียนตำราให้ตอบเยอะทีเดียวแต่ผมไม่ตอบ ผมตอบท่านตรงไปตรงมาอย่างนี้ ผมคิดว่า ผมเป็นประธาน ธกส. ผมไปนั่งได้ 3 วัน วันแรกไปถึงเขาก็เซ็นให้รับเงินเดือนเลย ผมก็ตกใจมันมากตั้ง 3,000 กว่าบาท ไปนั่งเดี๋ยวเดียว ก็มีการสร้างอาคารมีเรื่องอะไรสารพัดเรื่องผมก็บอก แหม อ้ายเรื่องอย่างนี้ถ้าให้รัฐมนตรีมานั่งพิจารณามันไม่เข้าท่าหรอก ไม่เอาละ เอาเฉพาะว่าทำอย่างไรถึงจะช่วยราษฎร ทำไมถึงจะช่วยเกษตรกรดีกว่า ผมก็พูดไปเท่านั้นแล้วก็วันนั้นผมจำได้ว่าผมไปพักเดียวแล้วผมก็รีบกลับ เพราะงานอื่นมันเยอะจริง ๆ ครับก็กราบเรียนว่า ผมคิดว่าที่ท่านวิเคราะห์มา ท่านอภิปรายมาทั้งหมดท่านประธานครับ มันตรงกันทั้งนั้นละครับ ตรงกันอย่างไรครับ ธกส. ทั้งหมดปัจจุบันนี้มันเปลี่ยนร่างไปแล้วครับคือเดิม ธกส. เมื่อถอยหลังไปเมื่อ 30 ปีครับ มันตั้งมาเพื่ออะไร ชัดเจนมันมีอยู่ชัดเจนแล้วเพื่อช่วยเกษตรกร การที่จะกู้เงินนอกจากจะกู้ได้โดยบุคคลและก็เป็นกลุ่มจะเป็นในรูปสหกรณ์หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่ในความคิดของกระผม

เองนี่ กระผมก็ยังคิดว่าเขาควรจะทำอย่างนั้น แต่เมื่อไปนั่งเข้าจริง ๆ แล้วไปทำก็พอดีมีปัญหาเรื่องพนักงานสไตรค์ (Strike) กัน เขาก็ไปหาผมที่บ้านก็กราบเรียนท่านตรงไปตรงมา ก็มาพูดจากันเรื่องจะเอาโบนัสเพิ่มค่าแรงเพิ่มอะไรก็แล้วแต่นะครับ ก็เป็นอันว่าทุกอย่างก็จบกันไปได้โดยที่ว่าอีกคนลาออกแล้วก็ตั้งคนใหม่ ผมก็ให้นโยบายไปใหม่หมดเลย ท่านคงทราบแล้วว่าต้องไปพัฒนาบ้านเมืองจังหวัด ไม่ใช่จังหวัดที่เขาอุดมสมบูรณ์ต้องไปที่มันยากจน ถ้าเป็นอย่างนี้มันก็ไม่ต้องตั้ง ธกส. เราก็พูดกันขนาดนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นเรื่องเงิน 500 ล้านนี่ครับ ผมก็เรียนว่าอ้ายการบริหารงานของคณะกรรมการในความคิดของกระผมนะครับ กระผมก็ไม่คิดว่ากระผมอวดดีนะครับท่านประธาน ขออภัย แต่กระผมอยากจะประทานอนุญาตกราบเรียนไปยังท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านว่า ผมว่ามันต้องใช้สมองกันบ้างครับว่าเราตั้ง ธกส. มาเพื่ออะไร เวลานี้ ธกส.มีเงินทั้งหมด 37,000 กว่าล้าน ปล่อยไปล้านกว่าครอบครัวนะครับ เงินประมาณ 20,000 กว่าล้าน จะเหลืออีกเท่าไรไม่ทราบ แต่ผมเรียนท่านได้ว่ากระผมไปนั่งครั้งที่ 2 กระผมหาเงินไว้ 5,000 ล้านแล้ว ท่านเห็นไหมครับ ผมเร็วไหมครับ ผมเร็วนะครับเพราะฉะนั้นท่านต้องเห็นใจว่าอะไรที่มันควรจะได้รับการแนะนำมันก็เป็นประโยชน์ทั้งนั้น ที่ผมกราบเรียนว่าเร็วนี่เพราะผมรู้ความทุกข์ยาก ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมผมก็ไปตั้งแต่เหนือมาจดสุไหงโก - ลก 36 จังหวัด ภายในปีกับ 8 เดือน กระผมก็รู้อะไรมันลำบาก แล้วกระผมเองก็ไม่ใช่คนร่ำคนรวยมาก่อน พ่อผมก็เป็นนายทหารมาก็ไม่มีสตางค์หรอก ผมก็ตัดสินใจออกมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมก็รู้ผมใช้ชีวิตมา 40 กว่าปี เรื่องราวอย่างนี้ครับ กระผมก็ตัดสินใจว่า ธกส. จะต้องเปลี่ยนโฉมหน้าใหม่หมด ผมก็ไปให้นโยบายใหม่หมด เวลานี้กำลังทำครับแล้วก็คงจะเสร็จไม่เกิน 30 วัน แล้วผมก็นัดแล้วว่าจะไปประชุมภาคอีสานเลย เราดำเนินการในลักษณะที่หาทางไม่ให้เกิดเงินนอกระบบ พยายามลบอ้ายเงินนอกระบบให้ได้ ท่านคงทราบเงินนอกระบบ ร้อยละเท่าไรครับ ร้อยละ 20 ร้อยละเท่าไร ร้อยละ 15 ร้อยละ 30 ก็มีนะครับ ถ้าจะถูกจริง ๆ ก็ร้อยละ 10 ซึ่งผมเห็นว่ามันเป็นเงินมหาศาลสำหรับคนยากคนจนชาวนา เขาจนนี่ครับ

เมื่อเถ้าแก่หันมาเอาอย่างนี้แล้ว ปัญหาอย่างนี้มันไม่มีจะกินมันก็ต้องรับมากันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นปัญหานี้ผมทราบดี และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่านก็ทราบ เมื่อต่างคนต่างทราบนี่ครับ เรามาหันหน้าเข้าพูดจากันครับ ท่านส่งเรื่องความทุกข์ของประชาชนของท่านซึ่งเป็นประชาชนของเราด้วยกันนี่ครับส่งมาให้ผมครับ ผมจะแก้ปัญหาเอง กระผมกราบเรียนอย่างนี้เลยว่า กระผมมีความตั้งใจอย่างนี้ ส่วนในเงิน 500 ล้านนี่ครับเขาขอมานานแล้ว แล้วก็ไปลดดอกเบี้ยจากที่เก็บ 12 เปอร์เซ็นต์ ลดเหลือ 9 เปอร์เซ็นต์ แต่ผมลองสอบถามไปแล้วไม่ได้ไปเก็บ 12 เปอร์เซ็นต์ครับ 15 เปอร์เซ็นต์ก็มีครับ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าในปัญหาใน ธกส. ก็ยังจะต้องไปดูให้ละเอียดไปกว่านี้ นี่ท่านจะเห็นแล้วครับว่าถ้าเราโดดเข้าไปจับแล้วก็รู้สึกว่าเรากลายเป็นคนเก่งไปเสียหมด ความจริงมันไม่ใช่ เรารู้ว่าความจำเป็นของประชาชนต้องการอย่างไร เราอยากจะทำอย่างนั้นต่างหาก แล้วก็เป็นสิ่งที่พวกเราทุกคนที่นั่งในสภานี้และไม่ได้นั่งในอดีตมาก็แล้วแต่ ก็สืบทอดเจตนารมณ์กันมาอย่างนี้ กระผมก็คิดว่าเมื่อเจตนาตรงกันทุกอย่างมันก็ไปด้วยกันได้ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอประทานอนุญาตกราบเรียนเรื่องเงิน 500 ล้านนี่ครับ แต่อย่างไรก็ตามนะครับ กระผมจะขออนุญาตว่าได้ปรับปรุง ธกส. ให้เข้าระบบให้ถูกต้อง ท่านอย่าลืมนะครับปัญหาที่กระผมจะพยายามกระผมได้พูดกับธนาคารทั้ง 15 ธนาคารแล้ว เขาไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร เมื่อเขาไม่ได้ให้ความสนใจที่ควรนี่ครับ เราก็คงจะต้องดำเนินการในบางสิ่งบางอย่างที่เราคิดว่าเป็นสิ่งที่รัฐจะต้องทำนะครับ เพราะอะไรครับ เพราะว่าเงินนอกระบบนี่มันทำให้ความยากจนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนกระผมจะทำได้แค่ไหนหรือไม่เพียงใดนี่ก็คงต้องให้เวลากระผมบ้างนะครับ สำหรับท่านอีก 2 - 3 ท่านก็เป็นปัญหาที่ซ้อนกันนะครับ แต่ว่าปัญหาอีกท่านสำหรับ ฯพณฯ หัวหน้าพรรคปวงชนชาวไทยที่ท่านปรารภในเรื่องการปรับเงินเดือน กระผมก็ต้องขอประทานอนุญาตในฐานะที่กระผมเป็นผู้ตัดสินใจก่อนที่จะมานำกราบเรียนฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีนะครับ คือกระผมดูบรรยากาศของการเป็นข้าราชการแล้วนี่ การรับเงินเดือนครั้งสุดท้ายของข้าราชการนี่เปอร์เซ็นต์มันห่างกันเหลือเกินนะครับ กับ

รัฐวิสาหกิจกับภาคเอกชน แล้วก็รัฐบาลไม่ได้เหลียวแลมาตั้งแต่ พ.ศ. 2525 นะครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นก็ความจำเป็นที่จะต้องทำมันก็ทำไปอย่างที่ท่านทราบแล้วนะครับ แต่ว่าท่านฝากไว้ อันว่าข้าราชการบำนาญทำไว้หรือเปล่า กระผมเข้าใจว่าท่านคงจะไม่มีเวลาไปอ่านหนังสือพิมพ์หรือว่าไม่ได้มีโอกาสฟัง กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนท่านเลยนะครับว่าข้าราชการบำนาญเราปรับให้ด้วยนะครับ เราปรับให้ประมาณ 6 เปอร์เซ็นต์ เงินทั้งสิ้น 438 ล้าน อันนี้ก็กระผมก็ไปดูทั้งระบบเลยนะครับ ไม่ได้ดูเฉพาะเจาะจงอะไร กระผมถือว่าข้าราชการบำนาญนี่ก็มีอยู่ประมาณ 1,500,000 ท่านด้วยกัน ใช่ครับ 1,500,000 1,500,000 ถูกนะครับ ข้าราชการพลเรือนทั้งหมด 1,800,000 รัฐวิสาหกิจ 250,000 1,500,000 ท่านด้วยกันนี่ครับ ดูแล้วยอดเงินก็เดิมว่าจะพิจารณาประมาณ 10 กว่าเปอร์เซ็นต์ก็ไปไม่รอดก็เลยได้ตัดสินใจ แล้วก็เข้า ค.ร.ม. แล้วก็ผ่านสภาไปแล้วนะครับ 6 เปอร์เซ็นต์นะครับ 6 เปอร์เซ็นต์ก็ประมาณ 438 ล้าน ก็ประทานกราบเรียนท่านไว้ว่าได้ทำนะครับ ส่วนปัญหาเรื่อง ธกส. ที่ท่านถาม อันนี้กระผมก็กราบเรียนไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพ กระผมใช้เวลาอีกนิดเดียวครับ เพราะว่ามันเยอะด้วยกันนะครับ ปัญหาเงินส่งเข้ารัฐของรัฐวิสาหกิจกับปัญหาเงินปรับรัฐวิสาหกิจที่ท่านพูด กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียน กระผมเคยเรียนแล้วนะท่านประธานครับ เคยเรียนแล้วหลายครั้งเรื่องการปรับรัฐวิสาหกิจนี่ว่ากระผมไม่เต็มใจ แต่ว่าหน้าที่ทั้งหมดไม่ได้อยู่ที่กระผม แต่ว่าครั้งสุดท้ายฟังข่าวมาว่าทางประธานอนุกรรมการไปหาข้อยุติแล้ว อันนี้ก็ยังไม่ทราบนะครับ แต่ว่าเมื่อกี้เห็นรัฐมนตรีสมัครได้พูดจาว่ากระผมก็คงจะต้องหาเงินอีก 2,800 ล้าน อย่างไรก็ตาม กระผมคิดว่าอันนี้ก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาลและคณะรัฐมนตรีจะต้องพิจารณา อันนี้กระผมขอประทานอนุญาตไม่ตอบก็แล้วกันนะครับ แต่กระผมกราบเรียนได้ว่าปัญหาเรื่องเงินที่จะส่งเข้ารัฐวิสาหกิจนี่จะต้องมีการพูดจา จะต้องมีการวางหลักเกณฑ์กันอย่างที่กระผมกราบเรียนท่านไว้ว่าในขั้นต้นไว้แล้วนะครับ ส่วนของคุณอาทิตย์ที่จากฉะเชิงเทราที่กรุณาเป็นห่วงในเรื่องรายได้ รายได้ของปี 2532 อันนี้ก็เช่นเดียวกันนะครับ ความจริงก็น่าเป็นห่วงนะครับ

กระผมเองก็คงจะต้องใช้หลักเดิมนะครับคือใช้หลักอดีต อดีตว่าประมาณการไว้ว่าอย่างไร ประมาณการไว้ว่าอย่างไร อันนี้ก็ดูจากอดีตว่าประมาณการมา 10 ปีว่าอย่างไรก็ใช้หลักเกณฑ์นั้นนะครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามความเป็นไปได้จะมีหรือไม่นี่ ก็คงจะต้องขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารงานกับทางด้านการคลัง ซึ่งกระผมเองในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบก็คงจะต้องติดตามงาน กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ทางกระทรวงการคลังผมคิดว่าเป็นกระทรวงที่มีบทบาทน่าจะสำคัญที่สุดนะครับ เพราะว่าเป็นกระทรวงที่หารายได้ เมื่อหารายได้นั่นหมายความถึงว่าตัวจักรตัวนี้จะต้องหมุนให้ถูกจังหวะและก็คงจะต้องหมุนให้มีจังหวะเร็วพอสมควร เพราะฉะนั้นกระทรวงการคลังเวลานี้กำลังหมุนในทางที่คิดว่าดีที่สุดเท่าที่ผมมีปัญญาอยู่ ถ้าปัญญาอันน้อยนี้ท่านจะแนะนำอย่างไรก็พร้อมที่จะน้อมรับเสมอ นะครับ เรามีการประชุมกันทุกวันศุกร์เวลาบ่าย 2 โมง การเงินอาทิตย์หนึ่งแล้วการคลังอาทิตย์หนึ่ง เพราะฉะนั้นปัญหาที่มันจะลอดเล็ดลงไป อ้ายปัญหาที่ท่านพูดเรื่องเงินเฟ้อ เงินเฟ้อเงินฝืดอะไรก็แล้วแต่นะครับ กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่า อ้ายการที่ขาดดุลการค้าอยู่ 75,000 ล้านเวลานี้ แล้วก็สิ้นปีนี่ผมขออนุญาตเรียนเลยนะครับว่าจะต้องขาดเป็นประมาณ 95,000 ล้าน กระผมสั่งให้ธนาคารชาติทำตัวเลขออกมาแล้ว แล้วก็ปัญหาเรื่องเงินเฟ้อความจริงประเทศพัฒนานี่เฟ้อทั้งหมดนะครับ เท่าที่ผมศึกษาดูในระยะเวลาอันสั้นแล้วก็พยายามฟังผู้รู้เขา แล้วก็ชักไซร้ไล่เรียง เขาพอสมควรก็เงินเฟ้อจะอยู่ในระดับ 4.5 ซึ่งถือว่ายังไม่เป็นอันตรายนัก แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่นั่งอยู่ในที่นี้หลายท่านก็คงจะให้ความกรุณาแก่กระผมบ้าง ถ้าท่านมีโอกาสที่จะรู้อะไรข่าวดีกว่าผมขออนุญาตท่านประธานเรียนผ่านไปยังท่านสมาชิกด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ งานของชาติต้องช่วยกันครับ กระผมคนเดียวก็คงไม่ไหวเหมือนกันเพราะฉะนั้นก็โดยเฉพาะเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะมีความสำคัญพอสมควร เพราะว่าอ้ายการตามเงินเฟ้อ เงินฝืด เงินขึ้นเงินลงนี่ครับผิดไป 5 สตางค์ 10 สตางค์ อย่างดอลลาร์ตกมาเรื่อย ๆ 2 - 3 วันนี้นะครับเราเองมันรู้น้อยนะครับมันก็นอนไม่หลับครับก็ต้องพยายามถามที่โน่นถามที่นี่ว่ามันเป็นอย่างไร

แต่อาศัยที่ว่าเคยได้เคยเสียมาเยอะตั้งแต่หนุ่มจนกระทั่งแก่ มันก็เลยมีใจสงบพอสมควร เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าสิ่งที่กำลังดำเนินการอยู่ทุกวันนี้ก็ได้ทำหน้าที่ดีที่สุดแล้ว กระผมขอประทานอนุญาตกราบเรียนว่าถึงสิ้นปีดุลการค้าจะขาดทุน ขาดดุลประมาณ 95,000 ล้านนะครับ แล้วก็ปัญหาเรื่องเงินฝืดจะไม่เกิดปัญหานะครับ สำหรับท่าน ส.ส. คุณจรัส พั้วช่วย จากเพชรบูรณ์ที่ถามกระผมเรื่อง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีค่าตอบแทนหรือเปล่า เราใช้คำว่าค่าเงินประจำตำแหน่งนะครับท่านประธานครับ อันนี้จำแม่นเปี๊ยบเลยครับ เพราะว่าต่างคนก็ต่างอาศัยกำนัน ผู้ใหญ่บ้านด้วยกันทั้งนั้นนะครับ กระทรวงมหาดไทยขอมา 12 เปอร์เซ็นต์ครับ แต่กระผมใจป้ำกระผมให้ไป 15 ถึง 17 เปอร์เซ็นต์ อันนี้ก็มีอยู่แล้วเรียบร้อยนะครับ ก็เข้าใจว่าคุณจรัสก็คงทราบแล้วนะครับ มีเรียบร้อยแล้วนะครับ แล้วผมอาจจะบกพร่องไปนิดหนึ่งที่ไม่ได้ส่งอันนี้ให้เพื่อนผู้แทนทั้งหมดนะครับต้องขอประทานอนุญาตด้วย นอกจากนั้นกระผมคิดว่าในประเด็นสำคัญ ๆ ก็ได้เรียนตอบท่านสมาชิกที่เคารพแล้วเพราะฉะนั้นผมขอเรียนอนุญาตอีกนิดเดียวนะครับ ปัญหาเรื่องงบรัฐวิสาหกิจ 5,434 ล้าน ประเด็นนี้เป็นรายจ่ายรัฐวิสาหกิจนี้นะครับ กระผมขอเรียนชี้แจงว่ามันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเขาได้มีการจัดสรรกันไว้ก่อนนะครับ แต่ก็ได้เตรียมมาตรการการควบคุมและปรับปรุงการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจไว้ดังที่ได้ชี้แจงไว้ในหัวข้อที่เกี่ยวกับนโยบายการคลัง เท่าที่ได้ตรวจสอบดูยังพอเห็นว่ารัฐวิสาหกิจนั้นพอจะมีทรัพย์สินที่เป็นเงินสดและที่แปลงได้ เช่นลูกหนี้และวัสดุคงเหลือรวมกันเป็นจำนวนมากมายน่าจะเอามาเกื้อกูลกันเองระหว่างรัฐวิสาหกิจด้วยกันซึ่งน่าจะดำเนินการเรื่องนี้อย่างจริงจังต่อไป ก็เป็นหน้าที่ของกระผม ท่านประธานที่เคารพครับ ที่กระผมกราบเรียนทั้งหมดนี้เป็นหลักใหญ่ ๆ กระผมคิดว่าถ้าจะมีขาดตกบกพร่องบ้างก็คงจะไม่ใช่เป็นปัญหาใหญ่แล้ว กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้กระผมได้มีโอกาสแล้วก็ขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ในโอกาสที่ได้กรุณาให้กระผมได้ชี้แจงครับผม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี ในฐานะตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผมขอประทานกราบเรียน ขออภัยต่อเพื่อนสมาชิกที่เคารพรักทุกท่านว่า กระผมคงจะไม่รบกวนเวลามากนะครับ จะใช้เวลาเพียงสั้น ๆ เพื่อความชัดเจนและความเข้าใจ เพราะเหตุว่าเมื่อตอนหัวค่ำนั้นการอภิปรายงบประมาณประจำปี 2532 นั้น ในบางกรณีได้มีการพาดพิงจากท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย ได้พาดพิงถึงอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ถ้าหากจะไม่ระบุชื่อก็คงจะหนีไม่พ้นผมนะครับ แล้วผมก็เตรียมมาแล้วว่าวันนี้อาจจะต้องมีปัญหาอย่างนี้เช่นเดียวกัน ประเด็นที่ผมอยากจะประทานกราบเรียนตอบมีอยู่ 3 ประการด้วยกัน

ในประการแรกนะครับ ท่านตั้งข้อสงสัยและไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับเรื่องทาง 3 สาย ในรูปของการให้สัมปทาน ซึ่งท่านบอกว่ารูปสัมปทานดีกว่า กับการกู้เงินเขามาแล้วมาประมูล ประการแรก

ในประการที่ 2 ท่านพูดบอกว่ามีการซื้อรถบดในลักษณะที่ว่าเกิดการฉ้อฉลและก็ผมถ่วงเวลามอบงานไป 1 วัน ทำให้มีการเซ็นยินยอมกัน

และประการที่ 3 ได้กล่าวหาไปถึงจังหวัดสุพรรณบุรีว่าคนสุพรรณบุรีนั้นขับรถไม่ระวัง 3 ประการนะครับ

ในประการแรกครับ ผมประทานกราบเรียนต่อเพื่อนสมาชิกที่เคารพ อาจจะมีหลายท่านที่ยังไม่ทราบเรื่องราวรายละเอียดต่าง ๆ ทั้งหมด กระผมเองนั้นไปรับหน้าที่ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2529 ซึ่งในช่วงกระนั้นมีงานใหญ่อยู่งานหนึ่งเป็นงานของท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม หัวหน้าพรรคประชากรไทย คุณสมัคร สุนทรเวช ท่านทำอยู่ ท่านทำในลักษณะที่ว่าทาง 3 สายจากสระบุรีไปโคราชระยะทางยาวประมาณ 149 กิโลเมตร จากประตูน้ำพระอินทร์ไปนครสวรรค์ 189 กิโลเมตร และธนบุรี - ปากท่อ ในลักษณะสัมปทานเริ่มต้นตั้งแต่ปี 2527 เป็นต้นมา

มีประกาศเชิญชวน ประกาศเชิญชวนเช่นนี้หมายความถึงว่าให้บริษัทต่าง ๆ ทั้งหมดมายื่นความจำนงและจะให้สัมปทานเส้นทาง 3 สายดังกล่าวทั้งหมด ใช้ระยะเวลาเกือบ 3 ปีเต็ม ๆ ยังไม่สำเร็จ เพราะเหตุว่าในเงื่อนไขของสัมปทานนั้นได้บอกว่ารัฐจะไม่ช่วยเหลือใด ๆ ทั้งสิ้น ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับสัมปทานไปดำเนินการเองใช้เวลา 3 ปีนะครับ ทางยังไม่เสร็จ 3 สาย พอผมมารับตำแหน่ง ผมใช้เวลาอีกปีครึ่งก็ยังไม่เสร็จ เพราะปัญหามันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ลงทุนเมื่อเขามาลงทุนแล้ว เขาจะต้องไปกู้เงินมาจากสถาบันการเงินมาต้องมีค่าดอกเบี้ย แล้วดอกเบี้ยคิดเท่าไรครับ คิด 18 เปอร์เซ็นต์ ผลกำไรต่างหากอีก เมื่อคิดออกมาอย่างนี้ไปแล้วเส้นทางจากสระบุรีไปโคราช ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รถเก๋งนะครับเก็บคันละ 70 บาท รถบรรทุก 6 ล้อ 150 บาท รถบรรทุก 10 ล้อ 250 บาท ผมถามท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทางภาคอีสานครับ ท่านรับได้ไหม รับไม่ได้ทุกคนบอกว่าอัตราอย่างนี้รับไม่ได้ เมื่อรับไม่ได้ไปแล้ว ผมเองก็ทำเรื่องเข้าเสนอ ค.ร.ม. ว่าเรื่องทั้งหมดในงานสัมปทานดังกล่าวนั้นเหตุผลมีอย่างนี้ คณะรัฐมนตรีจะเอาอย่างไร คณะรัฐมนตรีท่านบอกว่าไม่เอาไม่เห็นด้วย ผมก็สนับสนุนนะครับเพื่อให้โครงการของหัวหน้าพรรคประชากรไทยที่นั่งอยู่ตรงเบื้องหน้าผมนี่แหละให้สำเร็จ ผมไม่ได้ขัดขวางแม้แต่นิดเดียว แต่คณะรัฐมนตรีทุกคน 44 คนนั่งอยู่ในที่ประชุม ค.ร.ม. เขาไม่เอาแล้วจะให้ผมทำอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้นะครับ ผมจะไม่พูดผมจะชี้แจงเท่านั้นเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ไปแล้วคณะรัฐมนตรีก็บอกว่าไปกู้เงินมาแล้วกัน เพราะงานมันช้ามานานแล้วหลายปีแล้ว ไปกู้มาแล้วก็ใช้เงินบาทสมทบ เรื่องก็มีเท่านั้นเองนี่ประการแรก

ประการที่ 2 ครับ เรื่องรถบด มาตรฐานโลกเขาต้องระบุ 22 ตัน ออกสเป็คไว้ไม่ต่ำกว่า 20 ตัน ปรากฏว่าคนสำคัญของกระทรวงไปสนับสนุนให้บริษัทยื่น 19.8 ตัน แล้วก็ไปให้ล้มออกสเป็คอย่างเก่าแล้วไปแก้สเป็คทำเป็น 20 ตัน แล้วก็มีการเซ็นสัญญาโดยที่ผมมอบงานไปที่หลัง 1 วันจากรับตำแหน่ง ท่านประธานครับ รถบดไม่มีนะครับ ท่านไปดูซิครับ ไม่มี รถบดไม่มีการประมูลเลยครับ ไม่มี ท่านไปดูใหม่ ผมดูนี่ยังนั่งงงเลยว่า

รถบดที่ไหนไม่มีรถบดครับ มันมีรถขุดครับ รถขุดในที่นี้หมายความถึงว่าเรื่องนี้ตั้งปีกว่าเหมือนกัน ถ้าผมจำไม่ผิดก็อาจจะโยงตั้งแต่สมัยท่านด้วยเหมือนกัน เขาประมูลกันมาออกสเป็คว่ารถขุด รถขุดนี่ครับมาตรฐานของโลกไม่มีระบุ 20 ตัน เขามีระบุตั้งหลายชนิดขึ้นไป 15, 20, 25, 30 เขาระบุอย่างนี้ เขาก็ประมูลว่ารถบดรถขุดนั้นจะต้องขุดไม่ต่ำกว่า 20 ตัน เมื่อประมูลกันไปแล้วบริษัทหนึ่งก็ร้องเรียนขึ้นมาผมไม่รู้จัก เขาบอกกรมทางนั้นไม่ได้ให้ความเป็นธรรม เพราะเหตุอะไร เพราะเหตุว่าสเป็คของเขานั้นในแคตตาล็อก (Catalog) เขาระบุ 19.8 ตัน แต่ว่ารายการคำนวณรายละเอียดทั้งหมดที่ส่งมาจากบริษัทนั้นสามารถทำได้ถึง 22 ตัน และในกรณีอย่างนี้กรมชลประทานเอง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เคยอนุมัติมาแล้วสั่งให้ได้แล้วด้วย อันนี้มีหลักฐานชัดเจนไปค้นได้ที่กรมชลประทาน เมื่อเป็นเช่นนี้ผมก็สั่งไปกรมทางบอกไปพิจารณาดูลองให้ความเป็นธรรมอยู่ที่ตรงไหนก็แค่นี้ เมื่อกรมทางหาทางออกไม่ได้ก็ประมูลกันใหม่ ไม่ใช่พิเศษไม่ถึงกับพิเศษประมูลกันใหม่ เมื่อประมูลกันใหม่ใครได้ก็เป็นเรื่องของคนนั้น ถ้าแคตตาล็อกมันผิดไม่ถูกต้อง มันปลอม นั่นแหละครับกรมทางจะต้องมีความผิดต้องไปสอบสวน ผมจะไปรู้เรื่องได้อย่างไรและการที่ถ่วงว่ารับมอบงาน 1 วันนั้น ประทานโทษครับท่านประธานครับ รัฐบาลชุดนี้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ วันที่ 9 สิงหาคม วันที่ 10 เป็นวันถวายสัตย์ปฏิญาณ วันที่ 11 เข้าไปถวายพระพร วันที่ 12 วันหยุดราชการมันไม่สะดวก ก็นัดกันส่งมอบงานวันที่ 15 เหมือนกับที่ท่านมามอบงานให้ผม มันไม่มีอะไรเลยท่านไปพูดให้มันฉ้อฉลไปได้ ผมเองก็ไม่รู้เรื่องหลังจากสั่งการไปแล้วก็แล้วกันไปเลิกกันไปให้ความเป็นธรรมเขา ใครจะได้ไม่ได้ช่างผมเองไม่ได้เกี่ยวข้อง อ้ายนี่ท่านไปพูดว่าได้คันละ 2 ล้าน 24 ล้านยุ่งไปหมด

ประการที่ 3 ท่านบอกว่าถนนจากบางบัวทองไปจังหวัดสุพรรณบุรีนะครับ ใช้เงินไปหลายสิบล้านไปทำ 2 ไหล่ทาง ไปขุดเอาขึ้นมา ขุดแล้วเอายางใส่ ทำไมไม่เอาเงินพวกนี้ไปทำตามถนนบ้านนอกคอกนาอะไรต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในชนบท ผมอยากลำดับความนะครับว่าถนนเส้นดังกล่าวนี้นะครับรับมอบงานสมัยท่านนะครับ ปี 2527

นะครับท่านเป็นคนรับมอบงานกรมทางหลวงที่ท่านคุมอยู่นะครับ ท่านไปดูที่ถนนที่ทำขณะนี้มันเป็นอย่างไร 2 ปีพังหมดแล้วมันกระเดิดหมดแถวบางบัวทองท่านไปดูซิครับ ผมยังเล่นงานกรมทางว่าทำได้อย่างไร ลงสะพานกระเดิดวิ่งอย่างนี้หมดเลยครับ แล้วท่านจำได้ไหมครับคนของท่านเองพรรคประชากรไทยใช้ถนนเส้นนี้นะครับถึงแก่เกือบจะเสียชีวิตไปด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ไปแล้วหลังจากท่านรัฐมนตรีประพัฒน์เกิดอุบัติเหตุ ไม่ได้ชนกับใครนะครับ เกิดอุบัติเหตุเพราะถนนมันไม่ดี มันวิ่งลงไปและมันสะท้อนออกมามันก็หลบรถ รถมันก็คว่ำลงไปเพราะ 2 ข้างทางทำไว้ไม่ดีมันบดอันไม่แน่น ถ้าถนนทำได้มาตรฐานแล้วมันดีแล้วรับรองมันจะไม่เป็น เมื่อเป็นเช่นนี้ไปแล้วก็ได้มีสั่งการว่าจะทำอย่างไร ไพล์โคท (Pile coat) 2 ข้างทางให้มันดีขึ้นก็ทำราดยางออกไปเพื่อให้ผิวถนนมันกว้างป้องกันอุบัติเหตุ ก็ใช้เงินแต่เพียงแค่ 18 ล้านเท่านั้นเอง ตลอดระยะทาง 77 กิโลเมตร แล้วถนนอย่างนี้นะครับผมประทานกราบเรียนว่าทุกจังหวัดไหล่ทางทั้ง 2 ทางในบางจังหวัดก็มีการไพล์โคทคือราดยางทำถนนให้กว้างขึ้นไป มันไม่มีอะไร มันไม่ใช่ว่าคนสุพรรณบุรีขับรถไม่ระวัง จริง ๆ แล้วคนสุพรรณบุรีจะต้องฟ้องท่านด้วยนะครับเมื่อท่านรับงานขึ้นนี้ไป โดยทำถนนที่ไม่เรียบร้อยเลยประทานกราบเรียนครับ ทีนี้ผมอยากจะเรียนอย่างย่อ ๆ นะครับ ผมเองไม่ได้พาดพิงไม่ได้กล่าวหาอะไรทั้งสิ้น ทั้งหมดนี่ละครับผมไม่อยากจะกล่าวว่าเป็นเท็จหรือโกหก เพราะคำว่าเท็จหรือโกหกนั้นมันชินเสียจนด้านไปแล้ว ผมพูดว่าคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงทุกอย่าง และผมกำลังนำคดีขึ้นสู่ศาล ศาลบอกว่าคดีมีมูลด้วยในกรณีทุกเรื่องครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

(นายสมัคร สุนทรเวช ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ไม่ได้พาดพิงอะไรละครับคุณสมัครครับเพราะว่าเมื่อกี้คุณก็อภิปรายไปเขาก็ชี้แจงเท่านั้นละครับ ผมไม่อนุญาตหรอกคุณสมัครเพราะยังอีกหลายคนเหลือเกินครับ เดี๋ยวผมขอชี้แจงนะครับ เมื่อกี้อภิปรายคุณสมัครก็โยงไปพาดพิงอะไรไปผมก็นั่งฟังอยู่จนมีผู้ประท้วง ทีนี้เมื่อไปพาดพิงรัฐมนตรีก็มาชี้แจงเท่านั้นก็ไม่ได้ไปมี

อะไรเสียหายหรอกครับ ผมนั่งฟังอยู่ตลอดครับเมื่อกี้นั่งฟังอยู่ข้างหลังแล้วผมก็ขึ้นมานี่ครับ เอาละ เอาไว้ช่วงหลังก็แล้วกัน ผมเอาตามคิวนี้เสียก่อนครับ เอาอย่างนี้คุณสมัครนั่งก่อนเดี๋ยวให้ใครอภิปรายไปแล้วผมจะให้โอกาสครับ คือยังมีครับเรายังไม่เลิกหรอกครับ คืนนี้ยังไม่เลิกครับ ขอคุณสมัครนั่งเสียก่อนแล้วก็ผมจะให้โอกาสชี้แจงอีกครั้งหนึ่งครับ คืออย่างนี้ไงครับเดี๋ยวคุณสมัครผมจะให้โอกาสแต่เอาผู้ที่ยังค้างอภิปรายอีกสักท่าน 2 ท่านอะไรก่อน แล้วผมก็จะชี้ให้คุณสมัครมีสิทธิที่จะอภิปรายได้ครับ คือเรายังไม่เลิกกันนะครับมันก็ยังอยู่ในสภานี้แหละครับ ขอช่วงเวลาอีกสักนิดเถอะครับ บรรยากาศกำลังสวยนะครับคุณสมัครครับ ท่านรัฐมนตรีท่านก็ชี้แจงตามที่คุณพาดพิงถึง เพราะฉะนั้นก็ย่อมเป็นสิทธิของท่านรัฐมนตรีที่จะชี้แจงใช่ไหมครับ ก็ผมจะให้โอกาสอย่างไรครับ ก็เดี๋ยวรอให้ท่านผู้อื่นได้อภิปรายเสียก่อนครับ เอาอย่างนี้ก็แล้วกันครับผมขอให้คุณสมัครนั่งลงก่อนแล้วผมจะให้โอกาสครับ เชิญครับ เชิญคุณสุวัฒน์ครับ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ อยู่ในความสงบครับ ไม่มีอะไรหรอกครับ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (นครราชสีมา) : ผมต้องสงบด้วยหรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ห้ามท่านหรอกครับ ผมห้ามเสียงอื่นที่จะไปทำให้ท่านไม่มีสมาธิในการอภิปรายครับ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (นครราชสีมา) : ครับ ขอบคุณครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม สุวัจน์ ลิปตพัลลภ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครราชสีมา พรรคปวงชนชาวไทย ตามที่รัฐบาลได้เสนองบประมาณแผ่นดินประจำปี 2532 เป็นวงเงิน 285,500 ล้านบาทนั้น เป็นงบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนการพัฒนา 52,485 ล้านบาท คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 18.4 เปอร์เซ็นต์ของวงเงินงบประมาณ กระผมมีความเห็นว่าอัตราส่วนนี้ยังต่ำมากเมื่อเทียบกับสภาวะ

เศรษฐกิจที่กำลังมีการขยายตัวอย่างมากในปัจจุบัน งบลงทุนเป็นงบที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาประเทศ และการพัฒนาชนบท เป็นงบที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ที่จะรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เช่นระบบสาธารณูปโภค ระบบทางหลวง ระบบชลประทานสำหรับการเกษตร ระบบไฟฟ้าต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมเองมาจากจังหวัดนครราชสีมา เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอเมือง และอำเภอสูงเนิน ซึ่งเป็นเขตเดียวกับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี หลายหมู่บ้าน หลายตำบล ในอำเภอเมืองยังขาดไฟฟ้า ขาดถนนหนทาง ขาดระบบชลประทานซึ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่ผมกล่าว ฯพณฯ นายกท่านก็คงทราบโดยเฉพาะถนนสายหลักคือถนนสายมิตรภาพจากจังหวัดสระบุรี ไปยังจังหวัดนครราชสีมา ปัจจุบันนี้เป็นถนน 2 ช่องจราจร มีการก่อสร้างมาแล้วกว่า 20 ปี เป็นถนนสายหลักเป็นเส้นเลือดใหญ่สำหรับการคมนาคมสู่จังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดต่าง ๆ ในภาคอีสานเป็นเส้นเลือดใหญ่สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจสู่โคราช แต่ปัจจุบันนี้มีสภาพการจราจรที่ติดขัด มีการแออัด มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นทุกวัน ชาวโคราช ชาวอีสาน ได้เรียกร้องมากว่า 4 ปี 5 ปี ให้มีการก่อสร้างขยายถนนเส้นนี้ให้เป็น 4 ช่องจราจร ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเองก็ได้รับปากกับชาวโคราชว่าจะรีบดำเนินการก่อสร้างทางสายนี้ภายในเดือนตุลาคม 2531 แต่ว่าขณะนี้ก็ยังไม่ได้มีการก่อสร้าง ผมเองได้ตรวจดูในงบประมาณแผ่นดินปีนี้ก็ได้มีการกำหนดงบประมาณของทางราชการและงบเงินกู้บางส่วน เพื่อที่จะนำมาดำเนินการก่อสร้างทางสายนี้ให้แล้วเสร็จ ซึ่งกระผมก็ขอฝากให้ท่านผู้มีหน้าที่รับผิดชอบฝากไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้โปรดเร่งรัดให้มีการก่อสร้างถนนเส้นนี้ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ขณะนี้ประเทศไทยกำลังมีความได้เปรียบอย่างมากทางด้านการลงทุน ทางด้านเศรษฐกิจ มีนักลงทุนจากต่างชาติมากมายที่เข้ามาลงทุนในบ้านเรา เพราะเรามีปัจจัยหลายประการครับ ที่เป็นข้อได้เปรียบแรงงานที่ถูก วัตถุดิบที่มาก ทรัพยากรธรรมชาติที่มาก เรามีความมั่นคงทางการเมือง มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะขณะนี้สภาวะราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกได้ลดต่ำลงมาก ทำให้ต้นทุนในการผลิตอุตสาหกรรมต่าง ๆ ถูก ผมเห็นว่ารัฐบาลน่าจะถือโอกาสนี้ในการที่จะ

ขยายสัดส่วนของงบลงทุนเพื่อสอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เปรียบเหมือนกับธุรกิจเอกชนละครับ เมื่อธุรกิจเขาดีเขาเพิ่มทุนครับ ขยายทุน หรือแม้กระทั่งจะต้องกู้เงินมาเพื่อมาขยายฐานทางเศรษฐกิจของเขา ขยายฐานทางธุรกิจของเขาออกไปผมได้พิจารณางบลงทุนจำนวน 52,485 ล้านบาทนี้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการก่อสร้างผมมีความคิดเห็นว่าปัจจุบันนี้สัญญาทางด้านการก่อสร้างที่รัฐบาลทำกับเอกชนนั้น เป็นสัญญาแบบที่เราเรียกกันว่าไม่มีการปรับราคา คือไม่มีค่าเค (K) กระผมขออนุญาตอธิบายว่าสัญญาแบบปรับราคาคืออะไร สัญญาแบบปรับราคาคือสัญญาที่ยินยอมให้มีการปรับราคาค่างานในกรณีที่มีการขึ้นราคาของวัสดุก่อสร้าง เช่น ถ้าเหล็กขึ้นราคา น้ำมันขึ้นราคา ปูนขึ้นราคา ผู้รับจ้างมีสิทธิ์ที่จะได้รับเงินชดเชยค่าขึ้นราคาสินค้านั้นจากทางรัฐบาล ในขณะเดียวกันถ้ามีการลดราคาสินค้า เหล็กเส้นลดราคา ปูนลดราคา หรือน้ำมันลดราคา ผู้รับจ้างก็ต้องคืนเงินค่าสินค้าที่ถูกลงให้กับทางรัฐบาล เมื่อก่อนเราเคยมีการใช้สัญญาแบบปรับราคากับงานก่อสร้างของทางราชการ แต่ประมาณสัก 5 ปีที่ผ่านมานะครับ รัฐบาลได้ยกเลิกไป หลังจากที่รัฐบาลได้ยกเลิกไปก็เกิดการผันผวนทางด้านราคาวัสดุ เศรษฐกิจถดถอย น้ำมันลดราคา เหล็กเส้นลดราคา ปูนลดราคา แต่ปรากฏว่ารัฐบาลไม่ได้รับเงินค่าสินค้าที่ลดราคาคืนจากผู้รับจ้าง เพราะในสัญญาไม่มีการปรับราคา แต่มาเมื่อปีที่แล้วครับ ในปี 2530 เกิดภาวะวิกฤติเหล็กเส้นขึ้นราคาจากตันละ 8,000 เป็น 12,000 หินทรายขึ้นราคา รถสิบล้อไม่สามารถที่จะบรรทุกน้ำหนักเกินอัตราที่ทางราชการกำหนด ก็มีการขึ้นค่าขนส่ง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้วัสดุก่อสร้างได้ขึ้นราคาไปมาก ผู้รับจ้าง ผู้รับเหมาหลายรายได้ละทิ้งงานและได้ยื่นข้อเรียกร้องต่อทางราชการให้จ่ายเงินชดเชยค่าก่อสร้างที่แพงขึ้น รัฐบาลโดยมติของคณะรัฐมนตรีมีมติให้ผู้รับเหมา ต่าง ๆ ได้รับเงินชดเชยที่แพงขึ้นจากการขึ้นราคาของสินค้าซึ่งได้กำหนดไว้ในงบประมาณปีนี้เป็นเงิน 600 กว่าล้านบาท และยังได้รับการต่อขยายระยะเวลาการทำงานออกไปอีก ซึ่งเราจะเห็นว่าในเวลาที่สินค้าลดราคาลงมานั้นรัฐบาลก็ไม่ได้รับเงินชดเชยคืนจากผู้รับจ้าง แต่ในขณะที่สินค้าขึ้นราคารัฐบาลก็ต้องจ่ายเงินชดเชย

ให้กับผู้รับจ้างไป ซึ่งอันนี้ผมถือว่าไม่เป็นธรรมต่อทางรัฐบาล รัฐบาลเสียเปรียบ สำหรับงบลงทุน 50,000 กว่าล้านในปีนี้เกี่ยวข้องกับงานก่อสร้างกว่า 30,000 ล้าน กระผมใคร่ขอฝากไปถึงทางรัฐบาล เพื่อได้โปรดพิจารณานำสัญญาแบบปรับราคากลับมาใช้ใหม่ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อราชการเอง เกิดความเป็นธรรมต่อผู้รับจ้าง เกิดความเป็นธรรมต่อส่วนรวม จะได้ไม่ต้องมีการทิ้งงานให้เสียหายเพื่อให้โครงการต่าง ๆ แล้วเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามแผนงานทุกประการ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปิยะณัฐครับ

นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ วัชราภรณ์ รวมไทย จากศรีสะเกษ กระผมเองอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า แม้จะเป็นสมาชิกพรรคฝ่ายค้าน แต่ก็มีความปรารถนาอยากจะเห็นรัฐบาลที่ดี รัฐบาลของประชาชนทำงานรับใช้เพื่อสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติ แต่ท่านประธานที่เคารพ เมื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลเสนอมา ในการที่จะไปบริหารประเทศชาติในงบประมาณปี 2532 แล้ว กระผมเองก็มีความรู้สึกว่าค่อนข้างจะผิดหวัง จริงอยู่งบประมาณที่เพิ่มขึ้นมาเป็นจำนวนถึง 17.2 เปอร์เซ็นต์ อาจจะมองดูเป็นงบประมาณที่มาก การพัฒนาน่าจะเป็นไปอย่างกว้างขวาง แต่จริง ๆ แล้วเราจะพิจารณาเห็นว่าเงินที่มากก็จริง แต่ไม่ได้วางหลักเกณฑ์ในการที่จะทำให้ประเทศชาติได้พัฒนารุดหน้าไปได้อย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกหลายคนได้ฝากอะไรต่ออะไรไปยังรัฐบาล แต่กระผมกราบเรียนว่ากระผมคงจะฝากไม่ได้ละครับ พูดกันตรงไปตรงมาเลยว่าผมไม่สามารถจะรับงบประมาณฉบับนี้ได้ ทั้งนี้เพราะเหตุว่างบประมาณที่จะเป็นประโยชน์กับประชาชนนั้น เราจะต้องพิจารณาดูถึงการจัดสรรว่าเงินใช้จ่ายในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ในการที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าซึ่งกำลังเกิดขึ้นได้มากน้อยแค่ไหนเพียงไร กระผมเข้าใจดีครับว่า การเป็นรัฐบาลนั้นภาระที่สำคัญที่สุดก็คือการที่จะต้องหาเงินงบประมาณเอามาใช้จ่าย แต่ก็เป็นไปไม่ได้ละครับที่รัฐบาลจะตั้งงบประมาณทุกอย่างให้มันพอใจคนทุกคน แต่สิ่งที่จะต้องคิดคำนึงถึงก็คือ

ว่าเมื่อมีเงินที่หามาได้นั้นจำกัดอยู่ การจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายจึงควรพิจารณาไปถึงจุดที่มีความจำเป็นมาก่อน ส่วนที่มีความจำเป็นน้อยก็จะต้องพิจารณาหาทางชะลอและเลี่ยงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่เมื่อพิจารณาดูแล้วนะครับว่า งบประมาณฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้เหมือนอย่างที่เราหวัง ต้องการฝากไว้ให้กับรัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยนั้น ก็เห็นว่ายังไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาประเทศชาติในขณะนี้ได้ กระผมไม่สามารถที่จะวิเคราะห์วิจารณ์งบประมาณทั้งฉบับ เพราะฉะนั้นก็จำเป็นต้องพูดในสิ่งที่มีความสนใจในช่วงระยะเวลาจำกัดที่เราตั้งกฎเกณฑ์กัน ก่อนอื่นก็จะต้องขอน้อยใจที่จะต้องพูดกับท่านประธานนะครับ เพราะเพื่อนสมาชิกหลายคนบ่นว่าเห็นจะมีแต่สภาผู้แทนราษฎรประเทศไทยเป็นสภาเดียวในโลกที่เขากำหนดให้สมาชิกพูดกันคนละ 10 นาที สำหรับการพิจารณางบประมาณ แต่ก็จำเป็นครับ มิฉะนั้นแล้วก็ไม่สามารถจะพิจารณากันได้ทั่วถึง สิ่งที่ผมสนใจมากที่สุดก็คือปัญหาเรื่องการทำมาหากินของประชาชนในหลักของพุทธศาสนานั้น ได้กำหนดปัจจัย 4 ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตอยู่ก็คือที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยนั้นมีความหมายรวมไปถึงที่ทำมาหากิน ท่านประธานที่เคารพ พี่น้องราษฎรส่วนใหญ่ของเราโดยเฉพาะในภาคอีสานมีปัญหาเรื่องที่ทำมาหากินกันอย่างมาก ผมมีความหวังเอาไว้ว่าปัญหาเหล่านี้น่าจะได้มีการพิจารณาในลำดับแรกเพื่อที่จะให้ประชาชนเขามีที่อยู่ มีที่ทำมาหากินชีวิตเขาจึงจะมีหลักประกัน ท่านประธานที่เคารพ เราจะดูการจัดทำงบประมาณว่าเป็นไปสอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลแถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือไม่ ในปัญหาเรื่องที่ทำมาหากินนี้ เมื่อผมไปเอาคำแถลงนโยบายของนายกรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาเอาไว้เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาท่านได้กล่าวเอาไว้ต่อสภาแห่งนี้ในนโยบายเกี่ยวกับเกษตรกรรมว่า จะช่วยเหลือเกษตรกรผู้ไร้ที่ทำกินโดยวิธีการปฏิรูปที่ดิน และการออกเอกสารสิทธิ์ทำกิน ซึ่งนโยบายอย่างนี้ดูไปแล้วเราก็จะต้องดูว่ารัฐบาลพูดจริง หรือว่าพูดเพื่อที่จะมาหลอกต่อสภา ท่านประธานครับ เมื่อเช้านี้ได้มาฟังท่านนายกรัฐมนตรีแถลงการจัดทำงบประมาณ เราก็จะเห็นว่านายกรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดที่ทำกิน เพราะท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวเอาไว้ตอนหนึ่งว่า

ในงบประมาณฉบับนี้จะได้ดำเนินการเร่งรัดการจัดที่ดินทำกินโดยการปฏิรูปที่ดิน และจัดที่ดินให้แก่ราษฎร แล้วมันเป็นจริงเหมือนอย่างที่นายกรัฐมนตรีแถลงเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณตลอดจนแถลงในการที่กำหนดนโยบายไว้หรือไม่ ให้มาดูในงบประมาณโดยสังเขปที่ได้แจกมานะครับ ในงบประมาณรายจ่ายจำแนกตามส่วนราชการเปรียบเทียบประจำปีงบประมาณ 2531 กับ 2532 ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ท่านประธานที่เคารพ เราจะเห็นได้ว่าความจริงใจของรัฐบาลที่เน้นเกี่ยวกับการเร่งรัดการจัดที่ทำกินให้กับราษฎรนั้น ไม่ได้เป็นไปเหมือนอย่างที่บอกเลย ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเมื่อเปรียบเทียบงบประมาณปี 2531 ตั้งไว้ 519.9 ล้านบาท แล้วปี 2532 ที่จะไปทำกันนี่เท่าไรครับ 480 ล้านบาท ลดไปกว่างบประมาณปี 2531 100 กว่าล้านบาท ท่านประธานที่เคารพที่ผ่านมาปี 2531 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ไม่สามารถดำเนินการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง แล้วในขณะเดียวกันกระทรวงเกษตรโดยรัฐบาลก็ได้เสนอกฎหมายตั้งใจจะอ้าขาผวาปีกไปช่วยเหลือคนที่ไม่ได้เป็นเกษตรกร โดยแก้ไขพระราชบัญญัติปฏิรูปที่ดิน โดยการให้คำนิยามเกี่ยวกับเกษตรกรว่าจะช่วยเหลือผู้ประสงค์จะเป็นเกษตรกรด้วย แล้วงบประมาณตั้งเอาไว้อย่างนี้จะไปช่วยเหลือเกษตรกรได้อย่างไรครับ เพราะเท่าที่ผ่านมานี่การจัดที่ทำมาหากินให้กับประชาชนนั้นก็เป็น 2 ส่วน ในส่วนที่ประชาชนเขาเข้าไปยึดครองที่ดินในสภาพป่าสงวน นั่นก็เป็นส่วนหนึ่ง แต่ผมว่าภาระหน้าที่ของสำนักงานปฏิรูปที่ดินนั้นจะต้องหาที่ดินมีงบประมาณจัดซื้อที่ดิน เอามาเพื่อที่จะดำเนินการจัดปฏิรูปที่ดินให้กับเกษตรกร ท่านประธานที่เคารพ และเมื่อมันเป็นอย่างนี้งบประมาณลดไปอย่างนี้แล้ว เราจะเห็นได้ว่าความจริงใจในการที่พยายามพูดจากัน แม้กระทั่งการที่จะหาทางแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นจริง ๆ แล้ว ในเนื้อหาไม่ได้สนใจในการที่จะช่วยเหลือเกษตรกรอย่างแท้จริงเลย เราเคยพูดกันในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องปฏิรูปที่ดินในการที่จะช่วยเหลือคนที่ไม่ใช่เกษตรกร ก็พอจะมองเห็นเบื้องหน้าเบื้องหลังได้พอสมควรแล้วนะครับว่า จริง ๆ แล้วที่จะช่วยเหลือกันนั้น มันน่าจะมีผลประโยชน์อะไร

แอบแฝงอยู่มากกว่า การตั้งใจที่จะช่วยเหลือประชาชนจริง ๆ ท่านประธานครับ ราษฎรหลายคนผมก็เห็นจะต้องยกตัวอย่างให้เป็นรูปธรรม เช่นเดียวกันกับเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ คนที่พูดจากันถึงปัญหาต่าง ๆ ชาวบ้านในจังหวัดศรีสะเกษ โดยเฉพาะขณะนี้กำลังเกิดปัญหาที่บ้านโคกใหญ่ บ้านตะแบง อำเภอขุขันธ์ เกี่ยวกับที่ดินที่ชาวบ้านเข้าไปทำประโยชน์อยู่แล้วทางราชการขณะนี้นอกจากจะไม่ดำเนินการจัดที่ดินให้กับประชาชนแล้ว ก็ยังจะไปทำการขับไล่ไสส่งให้กับประชาชน ท่านประธานครับ อย่างไรก็ตาม ปัญหาเรื่องนี้ผมก็ได้รับความร่วมมือจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะเดินทางไปดูปัญหาด้วยตัวของท่านเอง อันนี้ก็เป็นประโยชน์ในการที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน แต่เมื่อพิจารณาดูงบประมาณที่จะดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดที่ดินทำกินให้กับประชาชนแล้วก็ยังมองไม่เห็นเลยครับว่า จะสามารถดำเนินการเหมือนอย่างที่พูดจากัน ทั้งนี้เพราะอะไร เพราะงบประมาณที่ตั้งเอาไว้นะครับ มันไม่สามารถที่จะสนองตอบในสิ่งที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในขณะนี้ได้ อย่างไรก็ตามเมื่อเป็นอย่างนี้เราจะพิจารณาดูถึงการจัดทำงบประมาณในอีกหลาย ๆ ด้านแล้วก็จะเห็นว่าไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะปัญหาที่เฉพาะหน้าที่ประชาชนกำลังเผชิญอยู่ ปัญหาใหญ่ที่สุดก็คือปัญหาเรื่องคนว่างงาน อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า ภาระหน้าที่ของคนเป็นผู้แทนราษฎรอย่างผมในขณะนี้ เหมือน ๆ กับจะต้องเป็นผู้จัดหางานให้กับราษฎรอยู่แล้ว ท่านประธานครับ อย่างไรก็ตามเมื่อมันมีปัญหาเกิดขึ้น กระผมก็อยากจะกราบเรียนนะครับว่าถ้าหากรัฐบาลมีความตั้งใจในการที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนจริง ๆ เราก็จะต้องพิจารณาดู มิใช่แค่เฉพาะคำแถลงนโยบาย จะต้องพิจารณาไปในเนื้อหาของงบประมาณที่รัฐบาลเสนอต่อสภาแห่งนี้ด้วย เมื่อพิจารณางบประมาณหลายอย่างหลายด้านรวมกันแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความรู้สึกที่อยากจะสนับสนุนให้รัฐบาลดำเนินการไป แต่ก็กราบเรียนว่าในฐานะเป็นคนคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล เมื่อรัฐบาลพูดอย่างแล้วจัดทำงบประมาณมาอีกอย่างหนึ่ง เรามองไม่เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะเกิดประโยชน์

กับประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นกระผมจะกราบเรียนท่านประธานครับว่ากระผมไม่สามารถจะรับงบประมาณฉบับนี้ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมาก คุณวัชระครับ เชิญครับเดี๋ยว ๆ ผมให้ชี้แจงครับ คุณสมัครใจเย็น ๆ ครับ ให้ชี้แจงครับ

นายวัชระ ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วัชระ ประภาพัฒน์ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ถ้าผมอยากจะสละสิทธิ์ให้ท่านหัวหน้าพรรคผมพูดก่อนนี่ ท่านประธานจะขัดข้องไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าคุณไม่พูดก็คือว่าสละสิทธิ์ละครับ

นายวัชระ ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : มิได้ครับ ผมจะขอปรึกษาท่านประธานว่า ถ้าผมจะสละสิทธิ์ให้ท่านหัวหน้าพรรคผมพูดก่อนได้ไหมครับ เพราะว่าในพรรคผมยังมีพูดอีกหลายคนนะครับ ผมอยากจะให้ท่านหัวหน้าพรรคผมพูดก่อนแล้วเดี๋ยวผมต่อคิว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือตอนนี้เป็นสิทธิ์ของคุณวัชระ ถ้าคุณวัชระไม่พูดมันก็คงจะสละกันไม่ได้กระมังครับ สิทธินะครับ เพราะฉะนั้นขอ[illegible]ภิปรายต่อไปเถอะครับ

นายวัชระ ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ผมเป็นผู้แทนราษฎรมาปีนี้ปีที่ 9 สมัยที่ 4 ผมเห็นว่ารัฐสภาของเราเวลานี้เกือบจะตกอยู่ในมือของฝ่ายบริหาร ไม่เป็นประชาธิปไตยเสียแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่าในการอภิปรายงบประมาณของเราทั้งหมด 285,000 กว่าล้านนั้นนะครับ มีความจำเป็นอย่างยิ่งนะครับ ถ้าเผื่อว่าท่านประธานดำเนินวิธีการอย่างนี้แล้วผมไม่ขออภิปรายครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณนิกรครับ ผมให้ชี้แจงครับ เดี๋ยวใจเย็น ๆ ครับ

นายนิกร จำนง (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิกร จำนง พรรคประชาชน จากจังหวัดสงขลาครับ ท่านประธานที่เคารพผมอยากจะตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับงบประมาณฉบับนี้นะครับ ในประเด็นของวิธีการจัดทำงบประมาณ ถ้าเราสังเกตได้จากปีก่อน ๆ มาแล้วก็รวมทั้งฉบับนี้ด้วยนะครับ ระบบการจัดทำงบประมาณของเราตั้งอยู่บนพื้นฐานของงบประมาณในปีที่แล้ว แล้วค่อนเพิ่มขึ้นตามสัดส่วน โดยมักจะเพิ่มเป็นเปอร์เซ็นต์ 5 เปอร์เซ็นต์หรือ 3 เปอร์เซ็นต์ก็แล้วแต่นะครับ การจัดทำงบประมาณด้วยวิธีดังกล่าวนี้ กระผมอยากจะเรียนว่า จัดว่าไม่สอดคล้องกับประเทศที่กำลังพัฒนาแบบประเทศไทย เพราะเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน ในปีหนึ่ง ๆ ประเทศแบบเรามีการเปลี่ยนแปลงสูงมาก บางครั้งบางหน่วยงานที่เคยจำเป็นในปีที่แล้วต้องการงบประมาณสูง แต่พอมาในปีนี้ หน่วยงานดังกล่าวนั้นอาจจะลดความสำคัญลงไป อาจจะต้องการงบประมาณน้อยลง แต่ในเมื่อเรายึดอยู่บนว่าจะต้องเพิ่มไปตามอัตราส่วน คือเพิ่มขึ้นเป็นเปอร์เซ็นต์อย่างนี้ ผมไม่ทราบว่ามันจะสอดคล้องกับความเป็นจริงได้อย่างไรนะครับ

ประเด็นที่ 2 ในการจัดทำงบประมาณและการใช้งบประมาณตั้งแต่เดิมมา เราไม่เคยมีหรอกครับท่านประธาน เราไม่เคยมีการประเมินผลกันอย่างจริงจังว่างบประมาณที่เราใช้ไปนั้นได้มีผลตอบสนองสอดคล้องกับนโยบายแค่ไหน ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับ รัฐบาลนี่ได้มีการจัดเก็บภาษีครึ่งปีใช่ไหมครับ นั่นเป็นสิ่งที่ประชาชนต้องจ่ายเป็นรายรับ ประชาชนจ่ายภาษีครึ่งปี แต่ทำไมรัฐบาลล่ะครับ รัฐบาลทำไมไม่มีวิธีการที่จะมีการตรวจสอบงบประมาณครึ่งปีบ้าง ผมอยากเสนอตรงนี้นะครับ เป็นข้อสังเกตว่าถ้าหากครึ่งปีเรามีการตรวจสอบกันว่างบประมาณที่เราจัดทำไป มาถึงครึ่งปีทิศทางมันไปทางไหนเป็นกี่เปอร์เซ็นต์แล้วที่เราใช้ไป แล้วก็ที่เหลือนี่จะเป็นไปได้ตามที่ได้พิจารณากันไปไหม อาจจะเป็นสิ่งดีก็ได้ครับ เพราะว่าบางทีเราอาจจะได้รู้ปัญหา ได้ก้าวทันตามปัญหาเพื่อจะได้มีการแก้ไขได้ทัน และที่ประเด็นสำคัญที่สุดก็คือว่า การจัดทำงบประมาณให้ได้ผลนั้น ปีหนึ่งผ่านไปนี่เราเรียนรู้ข้อผิดพลาดได้แค่ไหน พอถึงสิ้นปีนี่เรามีการประเมินกันครั้งหนึ่งนี่บางทีเราไม่รู้ว่าความ

บกพร่องอยู่ที่ไหน ความบกพร่องว่าเราได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณผิดหรือว่าการกระทำเอางบประมาณนั้นไปใช้วิธีการผิดนะครับ นี่เป็นประเด็นที่สำคัญในเรื่องการจัดทำงบประมาณวิธีการจัดทำนะครับ ประเด็นที่สำคัญกว่านั้นนะครับผมอยากจะตั้งคำถามต่อท่านประธานว่าคำถามที่สำคัญคือว่าการจัดทำงบประมาณฉบับนี้และในอดีตที่ผ่านมา จัดทำขึ้นโดยใครนะครับจัดทำขึ้นโดยใคร คำตอบนี่อาจจะเป็นว่าจัดทำขึ้นโดยฝ่ายบริหาร แต่ถ้าจัดทำขึ้นโดยฝ่ายบริหารนี่ทำไมถึงไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล อย่างในกรณีของงบประมาณฉบับนี้นโยบายที่แถลงไว้ต่อประชาชนนี่ ผมจะยกตัวอย่างความขัดแย้งของนโยบายกับการจัดสรรงบประมาณ นโยบายได้แถลงว่าจะมีการกระจายรายได้ไปสู่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศก็คือการกระจายรายได้ไปสู่เกษตรกรใช่ไหมครับ เพราะเกษตรกรเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ แต่ว่างบประมาณที่ระบุไว้ในข้อเท็จจริงนี่ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ควรจะให้กระทรวงเกษตรนี่มากตามความสำคัญตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายเอาไว้ แต่งบประมาณฉบับนี้กระทรวงเกษตรได้เพิ่มเพียง 19 เปอร์เซ็นต์จากปีที่แล้วจะดูว่าเหมือนจะมากนะครับแต่เปรียบเทียบกับความสำคัญของนโยบายอันนี้ จะเห็นได้ว่าน้อยเหลือเกิน เพราะฉะนั้นผมว่านะครับถ้าหากว่าต่อไปในอนาคตอันใกล้ กระทรวงเกษตรอาจจะถูกติติงว่าทำงานไม่บรรลุเป้าหมาย อาจจะถึงขั้นมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจอะไรก็ตามอาจจะเป็นได้ที่ไม่ใช่เพราะความผิดพลาดของผู้กระทำ แต่อาจจะเพราะว่ามีการจัดสรรงบประมาณให้น้อยจนเกินไป อันนี้เป็นประเด็นที่สำคัญด้วย

ผมสรุปนะครับท่านประธาน เพราะเวลามีอยู่น้อย ผมไม่โทษละครับไม่โทษรัฐบาลว่าที่ตัวเลขของงบประมาณนี่ไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล เพราะรัฐบาลหรือฝ่ายบริหารไม่ได้จัดทำขึ้นมาเองงบประมาณฉบับนี้ แต่เป็นข้าราชการประจำเป็นผู้จัดทำขึ้นมา เราจะโทษผู้ที่ไม่ได้ทำขึ้นมาไม่ได้ เพราะฉะนั้นในอนาคตนี่เป็นไปได้ไหมครับ ท่านประธานที่ว่าเราจะมีการเริ่มกันสักครั้งหนึ่งนะครับ เริ่มกันสักทีว่าในเมื่อรัฐบาลชุดนี้นะครับรัฐมนตรีเกือบทุกท่านนี่นะครับมาจากผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นเราเริ่มกันสักครั้งเถอะครับ

จัดทำงบประมาณกันด้วยรัฐบาลจริง ๆ ไม่ใช่มีคนจัดทำให้แล้วก็ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่เราต้องการ ผมทราบครับท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังท่านได้แถลงนะครับถึงความตั้งใจในการที่อยากกระทำ แต่ท่านพูดไว้ซึ่งท่านประธานคงจำได้ว่าผมไม่มีอำนาจที่จะทำ ขึ้นอยู่กับสภาพัฒน์ ขึ้นอยู่กับสำนักงบประมาณสิ่งนี้นะครับทำไมไม่ขึ้นอยู่กับรัฐมนตรี ทำไมไม่ขึ้นอยู่กับรัฐบาลจริง ๆ ผมอยากจะฝากไว้แค่นี้ว่าต่อไปนี้นะครับในอนาคตในปีหน้าเราน่าจะมีการจัดทำงบประมาณที่มีการสอดคล้อง เพราะว่าเงินที่เราใช้เป็นเงินของประชาชน ในเมื่อพวกเราเป็นผู้แทนรวมทั้งรัฐบาลด้วยนี่มาจากประชาชน เรากำหนดกันเองอย่างน้อยเราก็ทราบว่าประชาชนต้องการอะไร ผมอยากจะขอรบกวนเวลาของสภาเพียงแค่นี้ เพราะผมคิดว่าน่าจะเป็นเวลาที่ท่านประธานจะได้อนุญาตให้หัวหน้าพรรคประชากรไทยได้ชี้แจงตามที่ท่านประธานสัญญาไว้ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกพรครับ ขอคุณเอกพรก่อนครับ

นายเอกพร รักความสุข (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเอกพร รักความสุข จากจังหวัดสกลนคร พรรคก้าวหน้า ในวันนี้นะครับสภาได้พิจารณาเรื่องสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการใช้จ่ายเงินของทางรัฐบาลที่จะกระทำในปีหน้านี้ ผมอยากจะขอกราบเรียนเพื่อประหยัดเวลาของสภานะครับ หลักการใช้จ่ายเงินธรรมดานี่นะครับอยู่ที่ว่าใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้องตามความเหมาะสมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลนี้ เราน่าจะมาพิจารณาจากนโยบายของรัฐบาล ในวันนี้มีการพูดในหลาย ๆ ประเด็น สิ่งที่ผมมองเห็นในขณะนี้นะครับ ซึ่งเห็นว่าอาจจะมีการละเลยกันไปบ้าง นั่นคือรัฐบาลเคยแถลงนโยบายที่สภาแห่งนี้เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พูดถึงนโยบายด้านสังคม นโยบายด้านสังคมตรงนี้นะครับผมมองเห็นว่ามีความสำคัญ โดยเฉพาะเรื่องที่ทางรัฐบาลเน้นการพัฒนากำลังคน ในวันนี้ผมขออนุญาตบอกประชาชนทั้งประเทศว่า รัฐบาลปัจจุบันนี้กำลังละเลยสิ่งหนึ่งซึ่งน่าสำคัญเป็นอย่างยิ่ง นั่นคือการพัฒนาเด็ก จุดนี้แหละครับผมมองเห็นว่าทุกปี ๆ เราจะมีคำขวัญที่ปลอบประโลมใจเด็กให้มีความขยันหมั่นเพียร ให้มีความตั้งใจให้เป็นคนดีในวันข้างหน้า แต่สิ่งที่

รัฐบาลตอบแทนเด็กสร้างเด็กขึ้นมานี้กลับไม่ได้เป็นไปตามคำพูดที่มอบคำขวัญให้แต่ละปี เอาละครับผมอยากจะให้ดูและสังเกตงบประมาณการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลในด้านการพัฒนาเด็ก ยกตัวอย่างที่พอจะเป็นรูปธรรมนะครับ กรมการพัฒนาชุมชนมีเงินพัฒนาแผนกเด็กเพียง 10 ล้านกว่าบาทเท่านั้น หรือแผนกเยาวชนเพียง 7 ล้านกว่าบาท เงินจำนวนนี้ถ้าหากเจาะลึกในรายละเอียดจากเอกสารงบประมาณแล้วเป็นที่น่าตกใจครับท่านประธาน ปรากฏว่าทางรัฐบาลเอาไปจับจ่ายใช้สอยเป็นค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ เป็นค่าใช้จ่ายค่าวัสดุสำนักงาน ตรงนี้แหละครับไม่ได้มีโครงการเพิ่มสติปัญญาหรือว่าพัฒนาความสามารถของเด็กในวันนี้ ให้เป็นอนาคตของชาติในวันข้างหน้าแต่อย่างใดทั้งสิ้น เอาละครับ นอกจากไม่พัฒนาแล้วนโยบายของรัฐบาลยังซ้ำเติมความหิวโหยให้กับเด็กในวันนี้ เรื่องนี้ผมขออนุญาตยกตัวอย่างโครงการอาหารกลางวันของเด็กนักเรียนทั่วทั้งประเทศ เป็นที่น่าตกใจนะครับว่า ในปี พ.ศ. 2531 รัฐบาลชุดเก่าได้ตั้งงบประมาณไว้ 17,200,000 กว่าบาท แล้วรัฐบาลนี้ยังยืนยันตามยอดเดิม และเมื่อมองจำนวนโรงเรียนที่ได้รับงบประมาณจากการตั้งโครงการอาหารกลางวัน ปรากฏว่าปี 2531 ใช้กับโรงเรียนตั้ง 12,557 โรงเรียน ส่วนในปีนี้ปีหน้าที่จะถึงนี้นะครับ ลดจำนวนโรงเรียนลงมาเหลือ 11,530 โรงเรียน ถ้าหากมีการเฉลี่ยงบประมาณ 17 ล้านกว่าบาทนี้ กับโรงเรียน 10,000 กว่าโรงเรียน จะได้เงินส่วนแบ่งโรงเรียนละ 1,491.76 บาท นี่แหละครับอนิจจาหนูน้อยทั้งหลายลำบากแน่คราวนี้ได้เงินไม่พอใช้ไม่พอกินในเวลากลางวันแน่ ๆ แล้วครูบาอาจารย์ที่จัดโครงการอาหารกลางวันจะต้องลำบากต่อไป ท่านประธานครับ การจัดงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาความหิวโหยของรัฐบาลนี้คงจะสมกับคำโฆษณาที่ว่าเด็กยุคใหม่ฟันไม่ผุ เพราะว่าเด็กในชนบทในขณะนี้ไม่มีอาหารกิน เขาจึงไม่ฟันผุ และท่านทราบหรือไม่ครับว่า มันไม่ได้เป็นความผิดของเด็กในชนบทไทยที่จะต้องเกิดมาพบกับความยากจน เพราะเขาเกิดมาในครอบครัวที่ยากจน สมัยนี้นะครับ มีคนหลายต่อหลายคนสงสัยว่าทำไมถึงเกิดมายากจน สำหรับคนที่สกลนครบ้านผมนั้นนะครับ เขามีประเพณีใหม่เกิดขึ้นแล้วครับท่านประธาน พ่อแม่นี่

เวลามีลูกเกิดขึ้นมาจะฝากอนาคตของลูกไว้กับชื่อ ขณะนี้มีเด็กหญิงภรณ์ทิพย์ ขณะนี้มีเด็กชายชาติชายเกิดขึ้นที่สกลนคร และผมก็มั่นใจครับว่าเกิดอีกหลายต่อหลายจังหวัดในประเทศไทย เพราะอะไรครับ เขาจะฝากอนาคตของลูกของหลานเขา ถ้าหากชื่อภรณ์ทิพย์ ถ้าหากชื่อชาติชาย จะเป็นคนมีอนาคตมีความสำเร็จในชีวิต ผมหวังว่าคำขวัญวันเด็กในปีนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีคงจะตั้งคำขวัญไว้ตอบเด็กหญิงภรณ์ทิพย์ และเด็กชายชาติชายอย่างสมภาคภูมิว่า หนูจำปีนี้ไม่หิวแล้วนะครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะให้คุณสมัครชี้แจงและให้เวลา 5 นาที อย่ากล่าวพาดพิงไปถึงท่านรัฐมนตรีอีก เดี๋ยวก็จะต้องลุกขึ้นมาชี้แจง จะไม่จบกันนะครับ ให้ 5 นาทีนะครับ และก็อย่าไปกล่าวพาดพิงอะไรไปอีก ประเดี๋ยวก็จะต้องมาตอบโต้กัน เดี๋ยวท่านผู้อื่นยังอีก 26 คน ไม่ได้อภิปรายครับ เพราะฉะนั้นผมจะให้อภิปรายได้ครบถ้วนทุกคนเลยครับ ขอเชิญคุณสมัครครับ 5 นาทีนะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผมไม่ได้คิดว่าจะทำอะไรอย่างที่ท่านประธานคิดละครับ ผมอยากเรียนอย่างนี้เท่านั้นครับว่าเวลาที่เราพูดจากันแล้วนี่ครับ ก็ต้องเอาเหตุผลมาหักล้างกันนะครับ ในกรณีที่ท่านรัฐมนตรีท่านขึ้นมาบอกว่าเป็นทำนองไปให้ ค.ร.ม. เขาวินิจฉัยทาง 3 สาย ค่าผ่านทางมันแพง ค.ร.ม. เขาก็ไม่เอา ผมต้องการจะชี้แจงแต่เพียงว่า เมื่อเปลี่ยนรัฐมนตรีใหม่ เขากำลังคิดราคาต่อกิโลกันว่าทำอย่างไร ก็มีคำสั่งไปบอกว่าให้ใช้ระยะปีไม่เกิน 23 ปีครึ่ง ฝรั่งมันกำลังเจรจา บอกถ้า 23 ปีครึ่งก็ต้องคิดกิโลละ 48 สตางค์ ถ้ากิโลละ 48 สตางค์ก็ขึ้นไปนครสวรรค์ก็ 90 บาท ขึ้นไปโคราชก็ 75 บาท ซึ่งจริง ๆ แล้วถ้าต่อรองกันว่า 30 ปี 35 ปี มันก็จะเหลือประมาณ 30 บาท กับ 40 บาท เมื่อเจรจากันใส่ไป 4 ประตู ประตูละ 10 บาท มันก็เป็นไปได้แต่ว่ามีความต้องการที่จะไม่ให้เป็นไป ก็เอาอ้าย 90 บาท กับอ้าย 75 บาทนั้นเอาไปยื่น ค.ร.ม. ไม่มี ค.ร.ม. ที่ไหนจะเห็นด้วยหรอกครับ เขาเห็นตัวเลขนั้นเขาก็ตกใจ เขาก็บอกเลิกเมื่อเลิกก็มาเปลี่ยนเป็นโครงการเงินกู้ทำดีกว่า และกู้อย่างไร

ครับ ก็อย่างที่ผมพูดกับท่านประธานเมื่อเช้า 7,600 กว่าล้านในเวลา 4 ปีนี่ และก็บอกว่าเก็บได้ 10 บาทตลอดสาย เพราะอะไรครับเพราะเก็บตลอดไปไม่มีกำหนดปี ใช่ไหมครับ ฝรั่งก็ไปกู้ก็ถูกแล้วอย่างไรครับ เขาขอให้รัฐบาลค้ำประกัน บอกค้ำไม่ได้ แต่ว่าถ้าเผื่อรัฐบาลกู้เอง กรมทางกู้เองค้ำได้ ก็อย่างนี้แหละครับก็เหตุผลก็อย่างที่ว่าผมต้องการอธิบายความอย่างนี้ ข้อ 2 ที่ผมพูดกันเมื่อเช้านี้นะครับ ผมพูดเรื่องรถบด เพราะผมก็ยังยืนว่าเป็นรถบด และผมก็ไม่ได้ว่าไปกำไรกันคันละ 2 ล้าน รถบดมันมูลค่าคันละ 2 ล้านครับ ผมบอกชัดเจนว่า 12 คัน 24 ล้าน และผมจะบอกให้ฟังนะครับว่าถ้าเป็นการพูดกันในศาลนั่นนะครับ ผมหักล้างได้ตรงนี้เลย ผมยืนยันว่าเป็นรถบดไม่ใช่รถขุดอย่างที่รัฐมนตรีว่า ทำไมล่ะครับ ผมจะบอกให้ฟังนะครับ ว่ารถขุดน่ะเขาไม่นับกันเป็นตัน เพราะมันเป็นรถบดถนนเขาถึงเรียกว่าเป็นตัน เป็นน้ำหนัก 22 ตันมาตรฐานอย่างที่ว่านะครับ ถ้าเป็นรถขุดเขาเรียกแรงม้า และเขาจะดูว่าอ้ายโซเออร์ (shower) ที่ขุดนี่มันได้ปริมาตร $\frac{3}{4}$ คิว หรือ 1 คิว ถ้าเป็นรถขุดเขาจะบอกแรงม้ากับจำนวนคิวที่ตักได้ แต่นี่มัน 22 ตัน 19.8 ตัน เขาเรียกว่ารถบดครับ อย่างไร ๆ ก็เป็นรถบด แต่ผมแน่ใจอย่างเดียว แล้วขอบคุณที่ยอมรับว่าได้มีการอนุญาตให้ซื้อกันในเวลาสุดท้ายจริง ๆ และว่าง ๆ ผมจะเอาหลักฐานนี่แสดงให้ดูในข้อเขียนของผม สุดท้ายผมจะบอกให้ฟังว่า ถนนนี้ในที่สุดก็มีการตัวเลขบอกกันกลางสภานี้เองว่าได้ใช้เงินอีก 18 ล้านบาท ไปเสริมไหล่ทางตลอดด้วยเหตุที่ว่า....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าอย่าไปกล่าวถึงอันนี้เลยนะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : อะไรครับ ผมต้องอธิบายความไม่ต้องกล่าวถึงใครครับ คือมีการใช้เงิน 18 ล้านไปเสริมไหล่ทาง ซึ่งผมก็วิจารณ์อย่างไรละครับว่านั่นแหละครับไปใช้เงินแบบนี้ เพราะเหตุว่ารัฐมนตรีคนหนึ่งไปรถชนที่นั่นและจริง ๆ เพราะอะไรครับ ก็เพราะแซงกันบนถนน มันไม่ได้เกี่ยวข้องกับไหล่ทางอะไรเลย ไป ๆ มา ๆ ก็หาทางว่าจะต้องทำอะไรสักอย่างหนึ่งในถนนนั้น ก็ไปทำเสริมไหล่ทาง

ผมก็วิพากษ์วิจารณ์ว่า มันไม่น่าจะต้องเสียเงินอะไรพรรค์อย่างนี้เท่านั้นเอง ท่านประธานครับ ผมพูดทั้งหมดขนาดนี้ถ้าท่านประธานยอมให้ผมสนทนาเสียเมื่อตะกี้นี้มันก็จบเรื่อง ผมแน่ใจในส่วนที่ผมพูดนะและผมแน่ใจว่าท่านประธานเห็นไหมผมไม่ยอมลุกไปไหนเลย ผมไม่ต้องไปหยิบเอกสารมาดูทั้ง ๆ ที่เอกสารมีอยู่ในซองตรงนั้นของผม ผมบอกให้ฟังว่าทั้งหมดที่ผมได้นี่นะครับ เจ้าหน้าที่กรมทางจัดส่งมาให้ผม ทำไมเขาถึงส่งให้ผม ท่านประธานไม่ต้องถามเหตุผลหรอกครับ มันมาจากกรมทางหลวงครับ ทุกอย่างที่มีการเคลื่อนไหวนั้น ใครจะไปสั่งไปทำก็สั่งซิครับ แต่คนที่เขาเห็นว่านายสมัครทำอยู่ก็มีอยู่ ที่เอามาใช้ได้ทุกวันนี้ เพราะข้าราชการเขาร่วมมือเอามาให้ เพราะฉะนั้นผมเองไม่ได้เดือดร้อนอะไรครับ คดีอยู่ในศาลก็สู้กันในศาล ผมเรียนท่านประธานแต่เพียงว่า ผมใช้เหตุผลใช้ตัวเลขอ้างอิงได้ สมัครนี่นะครับที่อยู่มาได้ทุกวันนี้ เพราะพูดใส่เทปและเทปสมัครขายได้ด้วย นั่นแปลว่าอย่างไรครับ แปลว่าทุกอย่างนั้นนายสมัครสร้างหลักฐานเอาไว้ยืนยันได้เสมอ ไม่ใช่พูดลอย ๆ ยกเมฆ ท่านประธานเห็นไหมละครับว่า .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาพอดีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ครับ รถชุดกับรถดักเป็นอย่างไรครับเห็นไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ และก็หมดเวลาพอดีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณมากครับท่านประธานขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เอาครับอนุญาตครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : จะไม่พาดพิงท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นาทีเดียวนะครับ

นายบรรหาร ศิลปอาชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :

นาทีเดียวครับ เรื่องทาง 3 สายครับที่กำหนดสัมปทานบอกว่ารัฐมนตรีสั่งว่า 23 ปีครับ ไม่เคยสั่ง ตามเรื่องเดิมทั้งหมด เดิมทำอย่างไรผมก็เสนอไปอย่างนั้น ไม่ได้สั่งเลยครับ

ประการที่ 2 และอ้ายที่ว่าเรื่องรถขุดกับรถบดอะไรต่าง ๆ เหล่านี้นะครับ และก็ผมยอมรับว่าสั่งตอนใกล้ออก ไม่จริงหรอกครับ ผมก็ไม่ได้ยอมรับเมื่อกี้นี้ ผมบอกมันไม่ใช่รถบดมันรถขุดน้ำหนักเขาเรียกน้ำหนักรถครับ น้ำหนักตัวรถครับ อ้ายขุดนะมันขุดลูกบาศก์เมตร แค่นั้นผมชี้แจงแค่นี้ ขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับขอบคุณครับ ก็คงไม่มีอะไรหรอกครับ เพียงแต่ชี้แจงเท่านั้นแหละครับ ผมว่าให้โอกาสท่านอื่น พอดีกันแล้วครับพอเหมาะแล้วครับ คุณสมัครขอความกรุณาเถอะครับ

(นายสวัสดิ์ คำประกอบ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า คุณสวัสดิ์มีอะไรประท้วงอีกละครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : อยากจะพูดแต่เพียงว่าพอกันแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณครับ คุณวีระกร คำประกอบครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ พรรครวมไทย ก็เป็นที่คุยกันนักคุยกันหนานะครับว่า รัฐบาลชุดนี้ก็เป็นรัฐบาลที่เฟื่องฟูเงินทองเหลือเฟือเหลือใช้นะครับ ใครมาขอก็รู้สึกว่ารัฐบาลเราจะให้กันหมดนะครับ จนกระทั่งวัยรุ่นสมัยนี้เขาเรียกรัฐบาลนี้ว่ารัฐบาลได้เลย อย่างไรก็ตามเศรษฐกิจของรัฐบาลชุดนี้จะว่าดีนั้นก็คงจะว่าดีนะครับ แต่อาการที่มันดีน่ะมันเป็นเพราะเป็นบุญหล่นทับ ไม่ว่าจะเป็นราคาน้ำมันที่มันลดลงทุกวัน ๆ จนขณะนี้มันเหลือไม่ถึง 10 เหรียญแล้ว ราคาน้ำมันจากตะวันออกกลางเมื่อวันศุกร์นี้ไม่ถึง 10 เหรียญแล้วนะครับ หรือค่าเงินบาทที่มัน

แข็งตัวขึ้นเมื่อเทียบกับเงินตราต่างประเทศสกุลอื่น ๆ หรือจะเป็นเรื่องของดอกเบี้ยที่มันถูกลงทุกวัน ๆ เพราะฉะนั้นก็คงจะกราบเรียนโดยสรุปว่าแท้ที่จริงแล้วงบประมาณที่เหลือเฟือเหลือใช้อยู่ในขณะนี้ก็เป็นเพราะบุญบารมีของพระสยามเทวาธิราช ประกอบกับรัฐบาลเก่านะครับที่เขาได้สะสมกันไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อมาพูดถึงงบประมาณแผ่นดินของรัฐบาลชุดนี้ที่ได้จัดทำขึ้นอยากจะกราบเรียนว่า หลายท่านก็พยายามคุยว่ารัฐบาลนี้จะเป็นรัฐบาลที่จะทำให้ประเทศไทยกลายเป็นนิกส์ (NICS) ให้ได้ เท่าที่ดูแล้วมันคงจะไม่นิกส์ละครับมันจะเป็นอย่างอื่นนะครับ ดูจากงบพัฒนาหรือส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม ท่านระบุไว้ 148 ล้านบาท ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าจะไปส่งเสริมทำอะไรกัน 148 ล้านบาท อยากจะได้เงินเข้าประเทศกันเป็นแสน ๆ ล้านบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรม อยากจะเป็นนิกส์ อยากจะส่งออกันปีละเป็นล้าน ๆ บาท แต่ท่านลงทุนไปอย่างไรก็ไม่ทราบ 148 ล้านบาทเมื่ออ่านไปในรายละเอียดแล้วก็เห็นว่าคงจะทำอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นที่ท่านพูดนั้นก็ไม่ทราบว่าท่านเอาอะไรมาพูดกันนะครับว่าจะเป็นนิกส์ (NICS) เป็นแนกส์ (NACS) อะไรกันนะครับ ประกอบนโยบายรัฐบาลนี้ก็ได้พูดอยู่แล้วว่าจะพยายามกระจายอุตสาหกรรมออกไปสู่ชนบทแต่ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเรามามองดูงบประมาณที่ได้บรรจุกันไว้ในงบประมาณส่งเสริมและกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทหรือสู่ภูมิภาคนั้น กลับลดลงครับท่านประธานไม่น่าเชื่อปีกลายนี้ให้ไว้ 57 ล้าน ปีนี้ท่านใส่ไว้ 43 ล้าน ยังไม่ทราบเหมือนกันท่านจะกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ชนบทอีท่าไหนกับเงิน 43 ล้านบาท ท่านประธานลองนึกดูซิครับ การทำงบประมาณต่าง ๆ ของแผ่นดินสมัยนี้ อันที่จริงแล้วน่าจะให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาอันทรงเกียรติของเรานี้เป็นผู้ดูแลนโยบายการจัดทำงบประมาณด้วยซ้ำไป ซึ่งได้ทราบว่าทางกรรมาธิการกิจการสภาผู้แทนราษฎรก็ได้เสนอที่จะตั้งกรรมาธิการสามัญใหม่ เพื่อจะมาพิจารณางบประมาณแผ่นดินกันก่อนที่จะเข้าสู่สภาอยู่แล้ว ซึ่งผมคิดว่าคงจะได้รับการต้อนรับอันดีนะครับ แล้วก็การสนับสนุนจากท่านรัฐบาลด้วย กระผมอยากจะยกตัวอย่างในเรื่องของการเพิ่มแฟคซิลิตี้ (Facility) หรือเพิ่มอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการกระจายอุตสาหกรรม

ไปสู่ชนบท เช่น ท่าเรือในจังหวัดนครสวรรค์หรือท่าเรือภายในประเทศ อันที่จริงแล้วได้ลงทุนกันไปกว่าพันล้านแล้วครับท่านประธานแต่ก็ไม่ได้ปรากฏว่า หลังจากสร้างเสร็จไปแล้วมีคอมมิสชั่น (Commission) รับกันไปเรียบร้อยแล้วจะปรากฏว่าจะทำอะไรกันต่อไป ในปัจจุบันนี้ท่าเรือขนส่งนครสวรรค์กลายเป็นที่ผูกวัวเลี้ยง ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าแปลกว่าแม้แต่ในปีนี้ กระทรวงคมนาคมก็ไม่ได้ตั้งงบประมาณที่จะส่งเสริมให้ท่าเรือนครสวรรค์ หรือท่าเรือภายในประเทศนั้นได้ใช้เป็นกิจการที่ถูกต้องเพื่อกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ต่างจังหวัด ตรงกันข้ามกรมเจ้าท่าหรือการท่าเรือนั้นได้พยายามที่จะมีนโยบายทำคอนเทนเนอร์ ยาร์ด (Container yard) คือการแพคกิ้ง (Packing) ในการส่งออกนอกพื้นที่ของท่าเรือคลองเตย กระผมเห็นว่าท่าเรือนครสวรรค์นั้นถ้าหากว่าทางกรมเจ้าท่าโดยกระทรวงคมนาคมได้ให้ความสนใจอีกสักนิดหนึ่งครับ เอางบประมาณไปทุ่มตรงนั้นอีกสักหน่อยหนึ่ง ทำการขุดลอกร่องน้ำให้มันลึก ๆ และสามารถที่จะทำเป็นคอนเทนเนอร์ ยาร์ด ได้ สามารถส่งออกท่านจะสามารถดักสินค้าจากภาคเหนือทั้งหมดครับ ไม่ต้องลงมาสู่กรุงเทพ ฯ ให้มันวุ่นวายครับส่งออกกันที่นครสวรรค์ได้ครับ ส่งออกกันที่สะพานหิน พิจิตรได้ครับ ซึ่งในเรื่องเหล่านี้ผมคิดว่าคงจะเป็นที่สนใจของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพราะเห็นท่านก็ส่งรัฐมนตรีช่วยไปดูอยู่แล้วนะครับ แต่ผมเห็นว่าในปีนี้งบประมาณที่ท่านได้ตั้งขึ้นนั้นไม่ได้มีพูดถึงเลยนะครับ เกี่ยวกับกิจการท่าเรือภายในประเทศ มีก็นิดหน่อยครับคือประมาณ 20 ล้านบาท ซึ่งผมก็ไม่ทราบว่าท่านจะไปทำอะไร แต่การที่จะทำให้ท่าเรือทั้งสองแห่งนั้นเป็นท่าเรือที่จะสามารถสร้างเป็นคอนเทนเนอร์ ยาร์ด สามารถมีการศุลกากรที่นั่นได้ คัสตอม (Custom) ส่งออกได้ที่นั่น สามารถเสียภาษีการส่งออกได้ที่นั่น สามารถที่จะส่งจากจุดนั้นไปขึ้นเรือใหญ่ที่สีชังตามโครงการสำเร็จรูปนั้น แต่ก็ไม่ได้ปรากฏละครับว่าทางกระทรวงคมนาคมได้บรรจุงบประมาณอันเป็นที่น่าสนใจอย่างนี้หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ มีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่เราพยายามพูดถึงกันและเราพยายามอยากจะเห็นกัน แต่ก็ไม่ปรากฏว่างบประมาณแผ่นดินในปี 2532 นี้ได้ระบุหรือได้เน้นหนักในด้านงบประมาณเหล่านี้

ผมอยากยกตัวอย่างว่า ทุกครั้งเมื่องบประมาณผ่านสภาไป ทุกครั้งเมื่อเรามีกรรมาธิการวิสามัญพิจารณางบประมาณแผ่นดิน เราจะมีข้อสังเกตของกรรมาธิการต่อท้ายกันอยู่เสมอ ผมอยากยกตัวอย่างเช่น การตั้งข้อสังเกตของกรรมาธิการปีกลายนี้ได้พูดถึงเรื่องเงินกู้ต่างประเทศ ขอให้สภานี้ได้มีส่วนรับรู้ขอให้สภานี้ได้มีโอกาสพิจารณา ก็ไม่ได้ปรากฏหรอกครับว่าท่านจะมาใส่ไว้ในหนังสือหรือเอกสารงบประมาณของปีนี้ ท่านได้ละเลยอย่างยิ่งนะครับ ไม่ใช่เพียงเท่านั้นนะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการที่ขอให้รัฐบาลได้ดำเนินการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งกระผมเองก็ได้เสนอญัตติเข้าสู่สภาแล้ว แล้วก็น่าที่จะใส่ไว้เพราะว่ามันเป็นข้อสังเกตของกรรมาธิการชุดที่แล้ว น่าจะใส่ไปงบประมาณที่จะเพิกถอนป่าสงวนหรือว่ามีการออก น.ส. 3 ให้กับประชาชนในเขตป่าสงวนที่หมดสภาพแล้ว ดังที่กรรมาธิการวิสามัญชุดที่แล้วได้ตั้งข้อสังเกตไว้ แต่เปล่าเลยครับ ไม่เห็นมีเลยครับท่านประธาน ในเมื่อเราได้พิจารณากันในญัตติเกี่ยวกับเรื่องการเพิกถอนป่าสงวนแห่งชาติแม่วงก์ แม่เปิน ของอำเภอลาดยาว ที่ขณะนี้เรามีกรรมาธิการวิสามัญตั้งอยู่ในขณะนี้ ก็ไม่ได้ปรากฏว่าได้มีการตั้งงบประมาณใด ๆ กันไว้นะครับ นี่คือโดยข้าราชการประจำท่านได้เรียนให้ทราบอย่างนั้น เพราะฉะนั้น .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ อยากจะกราบเรียนว่ามีอีกหลาย ๆ อย่างนะครับที่เราสมควรครับที่จะมีกรรมาธิการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรได้มีโอกาสพิจารณางบประมาณหรือว่ามีการวางแนวทางงบประมาณแผ่นดินก่อนที่งบประมาณนั้นจะเข้าสู่สภา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องไฟฟ้าชนบทที่พวกเรากล่าวขวัญถึงกันแต่ก็ไม่ได้รับการตอบสนองจากรัฐบาล มีอย่างหรือครับไฟฟ้าภูมิภาคเขาเสนอมา 2,000 หมู่บ้าน ท่านมีงบประมาณให้เขาแค่ 300 หมู่บ้าน เหลืออีก 1,700 หมู่บ้านเอาไปไว้ที่ไหนละครับ เขาก็อยากได้ไฟใช้กันทั้งนั้นแหละครับ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นอยากจะสรุปว่างบประมาณแผ่นดิน 2532 ไม่ได้ทำไปตามจุดหรือวัตถุประสงค์ที่ประชาชนได้

มอบหมายให้กับผู้แทนราษฎรมา เพราะฉะนั้นผมคงจะรับไม่ได้ครับงบประมาณฉบับนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมานครับ

นายสมาน ใจปราณี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สมาน ใจปราณี ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กระผมได้พิจารณาเอกสารประกอบการพิจารณางบประมาณเรียกว่าเคร่า ๆ นะครับ ก็เห็นได้ชัดเจนว่า มีเรื่องที่ผมสนใจแล้วก็เห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลได้ดำเนินการจัดทำมาเสนอต่อสภาในวันนี้ เป็นงบประมาณที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โดยปกติแล้วงบประมาณเราถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงานของรัฐบาล น่าที่จะสะท้อนให้เห็นถึงทิศทางในการทำงานของรัฐบาล กระผมได้พยายามหยิบยกเอาจำนวนงบประมาณที่จัดลำดับไว้ให้เห็น 3 ด้านด้วยกันนะครับ คือด้านการชำระเงินกู้มีจำนวน 60,000 กว่าล้านบาท รองลงมาก็เป็นด้านการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ 50,000 กว่าล้านบาท แล้วก็มีด้านการศึกษา 40,000 กว่าล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ดูแล้ววิเคราะห์ก็เห็นว่าประเทศนี้ ประการแรกก็คงจะต้องแปลว่าเป็นประเทศที่มีหนี้มาก ผมมีความรู้สึกในฐานะที่เป็น ผมอยู่ได้ทุกวันนี้ก็เป็นการผ่อนส่งละครับทุกอย่าง ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า เราจะรีบร้อนชำระหนี้ไปถึงไหน น่าที่จะได้เอาเงินบางส่วนนั้นมาลงทุน มาพัฒนาให้เกิดกำรี้กำไรขึ้นมา แล้วเราก็ค่อย ๆ ใช้หนี้คืนในภายหลังไม่ได้หรือ ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องของความมั่นคงของประเทศนั้นก็จำเป็นครับ เพราะเมื่อเวลาที่เราพูดถึงความมั่นคงของชาตินั้นเราจะต้องพูดถึง 4 ด้านด้วยกัน ก็คือด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ด้านสังคมจิตวิทยา และด้านการทหารกระผมว่าด้านการทหารนั้นก็พอไปได้แล้ว ด้านเศรษฐกิจก็พูดกันมาก แต่สิ่งที่ยังขาดอยู่ก็คือด้านการเมืองและทางด้านสังคม ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าในด้านสังคมนั้นมีการศึกษารวมอยู่ด้วย ท่านประธานครับ ผมสนใจในเรื่องของการมัธยมศึกษา ถ้าเราดูงบประมาณทางด้านการมัธยมศึกษาแล้ว เราจะเห็นได้ว่า ขณะนี้ความสามารถในการจัดการศึกษาของประเทศไทยนั้น เราเพิ่งทำได้ในระดับ 30 เปอร์เซ็นต์ของประชากรใน

โดยปกติต้องมีหมาย แต่ถ้าจะค้นโดยไม่มีหมายก็ต้องมีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ สำหรับในกรณีของมาตรานี้นั้นก็กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ค่อนข้างชัดว่ากรณีปกตินั้นการค้นต้องมีหมายทุกกรณี เว้นแต่กรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะมีการยักย้ายถ่ายเทหลักฐานและไม่สามารถที่จะขอหมายได้ทันในช่วงนั้นก็ให้อำนาจ แต่ไม่ได้ให้อำนาจทุกคน คือให้อำนาจเฉพาะกรรมการการเลือกตั้งที่จะเข้าตรวจค้นโดยไม่มีหมายได้ ซึ่งกรณีนี้เป็นกรณีปกติในระบบการร่างกฎหมายระยะหลัง เช่น ที่มีการยกตัวอย่างเช่น กฎหมายฟอกเงินก็มีการให้อำนาจตรงนี้ไว้เป็นอำนาจกรณีพิเศษ และนี่ถือว่าเป็นเหตุซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ คือในการค้นที่ไม่ต้องมีหมายได้ ผมขออนุญาตเรียนเพิ่มเติมถึงประเด็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาที่พูดกันมาแต่ต้น เรื่องหลักการของกฎหมายนี้ว่า การเขียนหลักการของกฎหมายนี้ทำไมถึงเขียนค่อนข้างจำกัด ขออนุญาตกราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วในความเข้าใจของคณะกรรมการยกร่างฯ เองนั้นตามข้อ ๙๓ ของข้อบังคับการประชุมนั้นก็กำหนดว่าหลักการของพระราชบัญญัตินั้นต้องกำหนดโดยชัดแจ้ง การกำหนดโดยชัดแจ้งนั้นในเมื่อเป็นการแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติมคงจะต้องบอกคนที่เสนอร่างกฎหมายจะต้องบอกให้ชัดว่ากฎหมายเดิมที่เขามีอยู่นั้นทำไมถึงไปแก้ของเขา แก้ของเขานั้นจะแก้เป็นอะไร เพราะฉะนั้นจริง ๆ ในการเสนอร่างกฎหมายของคนเสนอนั้นคงจะต้องบอกให้ชัดแจ้งลงไปต่อสภาว่าจะแก้ตรงจุดไหน เรื่องอะไร ประเด็นอะไร ----------

ในการที่จะส่งเสริมในเรื่องของความเสมอภาคในโอกาสให้แก่ประชาชน ในเรื่องของการศึกษานั้น น่าจะมีทุนให้การศึกษาแก่เด็กผู้ยากไร้ แก่ผู้ปกครองที่ยากไร้ แต่ผมอ่านเท่าไร ๆ ก็ยังไม่เจอนะครับท่านประธานครับ นอกจากนั้นนะครับดูลึกลงไปในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีในส่วนที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ผมสนใจในเรื่องของกรมการศาสนาครับท่านประธาน การศาสนานั้นกรมการศาสนานั้นเป็นเรื่องชี้ให้เห็นว่า รัฐบาลนี้ได้สนใจที่จะพัฒนาจิตใจของประชาชนมากน้อยเพียงใด มีหลายท่านก็ได้อภิปรายไปว่าได้งบประมาณน้อย กระผมเองก็เห็นว่าน้อยจริง ๆ ได้ 200 ล้านครับโดยประมาณ และท่านทั้งหลายเขาจะเอาเงินนี้ไปพัฒนาจิตใจของประชาชนได้มากน้อยเพียงใด และถ้าหากมองลึกลงไปในส่วนที่เกี่ยวกับการอุดหนุนศาสนาอื่น ๆ ซึ่งรวมทั้งศาสนาอิสลามด้วยนั้น ท่านประธานครับ เขาฝากผมมานะครับ ประชาชนเขาบอกให้มาบอกท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลหน่อยว่า งบอุปถัมภ์ศาสนาอื่นนี้ตั้งอยู่ได้ 5 ล้านบาทนี่ ตั้งมาเขาบอกว่าย้อนหลังไปเป็นสิบ ๆ ปีนะครับ ค่าของเงินก็ตกหล่นอยู่ตลอด เมื่อ 20 ปี 5 ล้านเป็นอย่างไร ปัจจุบัน 5 ล้านก็เป็นอย่างนั้น แต่ท่านประธานครับ วงเงินงบประมาณแผ่นดินนั้นเริ่มตั้งแต่หลายหมื่นล้าน เป็นแสนเป็น 200,000 ล้าน แล้วจนกระทั่ง 285,500 ล้าน ท่านประธานงบตัวนี้ยัง 5 ล้านนะครับ อันนี้แหละครับที่แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลบอกว่าจะให้การสนับสนุนศาสนาอื่น ๆ ก็ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ท่านประธานครับ จะอุปถัมภ์อุดหนุนได้อย่างไรในเมื่อให้เงิน 5 ล้านบาท แล้วก็ 5 ล้านบาทนี่มีอยู่อยากจะเรียนถามท่านรัฐบาลว่าจะมีอยู่ต่อไปชั่วกัปชั่วกัลป์หรืออย่างไร อันนี้ก็ขอฝากทางรัฐบาลได้โปรดพิจารณาด้วยนะครับ นอกจากนั้นในเรื่องของ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายสมาน ใจปราณี (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ก็คงจะมีอีกประเด็นนิดหน่อยก็คือเรื่องที่ทางรัฐบาลได้กำหนดนโยบายครับ ที่จะกระตุ้นให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ท่านประธานครับไม่

ทราบว่ารัฐบาลได้ให้งบประมาณในด้านนี้อยู่ตรงไหนอย่างไร กระผมก็พยายามศึกษาและเพื่อจะดูว่ารัฐบาลได้เอาใจใส่ในฐานะที่เป็นรัฐบาล ที่เรียกกันว่ารัฐบาลประชาธิปไตยมาจากการเลือกตั้ง ท่านทั้งหลายดังนี้แหละเป็นตัวสำคัญ เพราะว่าเป็นเรื่องที่เป็นพื้นฐานของประชาธิปไตย ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประชาธิปไตยที่ถูกต้องหรือไม่ตรงกันอย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาพอดีนะครับ

นายสมาน ใจปราณี (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิเชียรครับ

นายวิเชียร ขาวขำ (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคปวงชนชาวไทย ท่านประธานครับ ผมจะไม่ขอพูดหรอกนะครับว่า รัฐบาลควรจะตัดหรือจะเพิ่มงบประมาณตรงไหนช่วงไหน แต่ผมจะชี้แจงให้เห็นว่า งบประมาณแต่ละกรมกองแต่ละกระทรวงนี้อันไหนได้มากได้น้อยและให้เป็นประโยชน์หรือไม่ ผมจะยกตัวอย่างให้ฟัง กรมแรงงานนะครับปีนี้ได้งบประมาณไป 321 ล้านบาท ท่านทราบไหมครับว่า กรมแรงงานมีขอบข่ายในการทำงานกว้างและมากขนาดไหน ดังจะเห็นได้ว่าปัญหาการว่างงานในประเทศไทยนะครับตอนนี้มีมาก แล้วเราจะทำอย่างไรครับปัญหาการว่างงาน ผมเป็นกรรมาธิการแรงงานอยู่ และก่อนเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมก็อยู่กับแรงงานมาตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมเคยทราบและผมเคยรู้ข้อมูลอันนี้เรื่องนี้มาว่า ทางเจ้าหน้าที่กรมแรงงานนะครับ อ้างว่างบประมาณไม่พอนะครับ และทีนี้เมื่องบประมาณไม่พอนี่ทางเจ้าหน้าที่กรมแรงงานเคยขอมา เคยเพิ่มมา ทางรัฐบาลก็เพิ่มตามจำนวนให้ แต่มีเงินจำนวนหนึ่งนะครับซึ่งเพิ่มไปกระผมก็ไม่ทราบว่ามันไปอยู่ไหน และใช้อะไรบ้าง ขอตรวจสอบไปก็เงียบ ขอทราบรายละเอียดไปก็เงียบ ผมจะยกตัวอย่างเรื่องเงินกองทุนทดแทนนะครับ ในปัญชีนี้บอกไว้เลยนะครับ เงินกองทุนทดแทนปีนี้ได้ 30,941,000 บาท เงินจำนวนนี้นะครับ ได้

รับการอุดหนุนจากรัฐบาล และมีเงินอีกจำนวนหนึ่งซึ่งกรมแรงงานนะครับ ได้จากบริษัทจัดส่งคนงานไปต่างประเทศ และได้จากคนงานที่เดินทางไปต่างประเทศ เดี๋ยวนี้มีเงินจำนวน 45 ล้านบาทในกรมแรงงาน และเงินจำนวนนี้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยนะครับ ว่าด้วยเงินกองทุนเหล่านี้ มีรายละเอียดข้อ 6 บอกว่า เงินและทรัพย์สินข้างต้นให้ส่งเข้าเป็นรายได้ของเงินกองทุนโดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง เป็นรายได้แผ่นดินนะครับ เงินจำนวนนี้นะครับอธิบดีคนก่อนไม่ได้ใช้เลย ไม่ได้แตะต้องเลยครับ เงิน 45 ล้านบาท อธิบดีคนปัจจุบันครับหยิบขึ้นมาใช้ 500,000 บาทครับ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจ้างงาน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อคนงาน 500,000 บาท จาก 45 ล้านบาท และปีก่อนๆ ไม่ได้ใช้เลย และเงินรัฐบาลก็อุดหนุนเข้าไปทุกปี ๆ ครับ ปีที่แล้วนะครับ ปี 2530 29 ล้านครับ ปีนี้ 30 ล้านครับ เพิ่มเข้าไปครับ และเงินจำนวนนี้ผมอยากจะทราบว่าท่านจะใช้หรือไม่ แล้วระเบียบกระทรวงมหาดไทยนะครับ ทำไมเขียนไว้ว่าถ้าไม่ใช้ก็ส่งคืนมาหารัฐบาล ถ้าไม่ส่งคืนมาก็ใช้ เพราะฉะนั้นคนงานที่ไปทำงานต่างประเทศ เขาจ่ายเงินมาคนละ 300 ลาท ควรจะเอาเข้ามาช่วยเขา ถ้ารัฐบาลเจียนเงินงบประมาณไปช่วยอีกต่อหนึ่ง ก็เป็น 75 ล้านบาท เงินตอนนี้ แล้วรัฐบาลนะครับ โดยกรมแรงงานเคยเหลียวแลไหมครับ คนที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศนี่ทำรายได้เข้าประเทศปีหนึ่ง 20,000 ล้านบาทครับ รัฐบาลไม่เคยเข้ามาช่วยเหลือ มีแต่นั่งคุมครับ นั่งตรวจสอบว่าทำอย่างไรคนถึงจะออกมาก ๆ เพื่อให้ส่งเงินเข้ามาในประเทศมาก ๆ แต่ท่านทราบไหมครับเรื่องนโยบายเรื่องส่งเสริมรัฐบาลนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวครับ

นายวิเชียร ขาวขำ (อุดรธานี) : ขอบคุณครับ ผมจะสรุปเลยนะครับ คือเรื่องนี้นะครับ ถ้ารัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือนะครับ ไม่เฉพาะเงินแค่ 20,000 ล้านนะครับ ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือเอางบประมาณมาเพิ่มในส่วนนี้ หรือจะลดก็แล้วแต่ ขอให้เข้ามาช่วยเหลือนะครับ เงินจะเข้าประเทศประมาณปีหนึ่งประมาณ 40,000 ล้านบาท

จากรายได้ที่คนงานไปทำงานต่างประเทศนะครับ เวลาน้อยเกินไปครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชวงครับ

นายเชวง วงศ์ใหญ่ (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเชวง วงศ์ใหญ่ ส.ส. จังหวัดพะเยา วันนี้ผมถือว่าเป็นวันสำคัญยิ่งที่เราจะต้องผ่านงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน ซึ่งเป็นเงินถึง 200,000 กว่าล้านบาท ผมคงจะไม่พูดไปถึงเรื่องต่าง ๆ ในความต้องการของท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติทุกท่านที่ได้อภิปรายไปแล้วนะครับ แต่ผมจะขอฝากและติติงเรื่องงบประมาณที่เราตั้งไว้เป็นจำนวนมากมายทุก ๆ ปี ในด้านการจัดสรรงบประมาณตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมา เราก็ใช้ระบบอย่างนี้ตลอดมา คือเราไม่เคยปรับโครงสร้างของการจัดสรรงบประมาณ งบประมาณเกิดขึ้นจากข้าราชการและนักวิชาการเขียนมาให้ แล้วมาผ่านสภา สภาเราก็ผ่านไปทุก ๆ ครั้งครับ ผมเป็นผู้แทนมาทุก ๆ สมัยก็เป็นอย่างนี้ตลอด แต่ถึงอย่างไรก็ตามเมื่อสภาพและเหตุการณ์ของการเมืองเราเป็นอย่างนี้ เราก็จำเป็นจะต้องยอมรับในความจริงอันนี้นะครับ ฉะนั้นวันนี้ผมก็อยากจะมาขอฝากข้อคิดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมจะพูดถึงเรื่องรายรับ เรื่องรายรับที่รัฐบาลตั้งไว้เป็นจำนวนเงินถึง 200,000 กว่าล้านบาทนั้น ผมมีความวิตกกังวลว่ารายรับที่รัฐบาลต้องการที่จะนำเงินไปพัฒนาประเทศ ไปแก้ปัญหาของประเทศ ผมเกรงว่ามันจะเก็บไม่ได้ตามจำนวนและเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งเป้าหมายไว้ครับ ก็เมื่อเก็บไม่ได้ก็จำเป็นจะต้องถอนขนห่าน เมื่อถอนขนห่านมันต้องไปกระทบกระเทือนต่อประชาชนทั้งประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อค้านายขายครับ ร้านเล็กร้านน้อยพ่อค้าย่อยจะไปเก็บไปรีดไปไถนะครับ อย่างที่กำลังประสบความเดือดร้อนอยู่ในที่แล้ว ๆ มาทุก ๆ ปี เช่นการจัดเก็บภาษีเช่าที่ดินที่ราชพัสดุบ้างนะครับ หรือการประเมินภาษีรายได้บ้าง หรือการประเมินราคาที่ดินบ้าง ซึ่งเป็นเหตุให้ประชาชนและพ่อค้าเดือดร้อนกันทั่วประเทศ ผมกลัวอันนี้ครับที่รัฐบาลตั้งรายรับไว้สูงเพื่อจะไปพัฒนาประเทศ มันเป็นความจำเป็นของรัฐบาลจริง ๆ

แต่เมื่อรัฐบาลหาเงินไม่ได้ รัฐบาลก็ต้องหาทางที่จะถอนขนห่าน ผมจำไม่ผิดว่าไม่กี่วันนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้มีการประชุมสรรพากรทั่วประเทศ ได้ตั้งข้อสังเกตและให้ข้อคิดไว้กับสรรพากรทั่วประเทศว่า การจัดเก็บภาษีอากรนั้นขอให้คำนึงถึงความจำเป็นและความเป็นธรรมในท้องถิ่นในด้านเกี่ยวกับความเป็นอยู่และเศรษฐกิจ ของในท้องถิ่นนั้น เมื่อรัฐบาลตั้งงบประมาณไว้สูงอย่างนี้ก็ผมก็เป็นห่วงอย่างเดียว คือเกี่ยวกับรายรับนะครับ รายรับที่รัฐบาลจะเก็บไม่ได้ตามกำหนด จึงขอฝากรัฐบาลไว้ว่าในการที่จะจัดเก็บภาษีเพื่อให้ได้ตามเป้าหมายนั้น ผมขอฝากรัฐบาลไว้ว่า ขออย่าไปรีดไปไถ ให้คำนึงความเป็นธรรมตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ให้นโยบายไว้กับสรรพากรจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งได้มีการประชุมสัมมนาไปเมื่อไม่กี่วันนี้ในประเด็นที่ 1 นะครับ

ประเด็นที่ 2 เรื่องการสร้างงานนะครับ ซึ่งผมได้ฟังหลาย ๆ ท่านก็พูดมาทุกวันนี้ผมว่ารัฐบาลจะอยู่ได้หรือไม่ได้ และประเทศชาติจะอยู่ดีมีสุขได้ก็คือการสร้างงานและการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชน การสร้างงานนั้นเท่าที่ผมมีประสบการณ์มานั้น ผมเห็นว่ารัฐบาลไม่ได้สร้างงานอะไรมากมายนักครับ ถึงแม้ว่าจะจัดสรรเงิน กสช. ไปก็ดี หรือเงินนานาประการไปสร้างเหมืองสร้างฝายเพื่อให้เพิ่มผลผลิตขึ้นมาก็ตาม แต่ผมว่าการสร้างงานจริง ๆ ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพ ฯ นี่ที่เห็นชัด ๆ ครับ โดยเฉพาะเด็ก ๆ บ้านผมที่มาอยู่ในกรุงเทพมหานครนั้นนับเป็นหมื่นเป็นแสนครับ มาอยู่ในสถานที่บริการต่าง ๆ มาอยู่ในสถานที่ภัตตาคารร้านอาหารสถานบริการต่าง ๆ นี่ลองคิดดูว่ามีจำนวนเท่าไร ผมได้รับทราบจากเจ้าของภัตตาคารร้านอาหาร สถานที่บริการต่าง ๆ ว่า รัฐบาลไม่เคยมองความสำคัญต่อเจ้าของภัตตาคารและร้านอาหารอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายเชวง วงศ์ใหญ่ (พะเยา) : ควรจะมีการยกเว้นการลดค่าน้ำ ค่าไฟให้เขาบ้างนะครับ เพื่อจะได้นำเงินจำนวนนี้ไปให้แก่เด็ก ๆ ของเราที่มาจากท้องไร่ท้องนานะครับ อันนี้ผมก็ขอฝากรัฐบาลไว้ว่า ควรคำนึงถึงการสร้างงาน เพราะว่าเด็กที่มาจาก

ท้องนานี่คือว่าเป็นเด็กบ้านนอกไม่มีการศึกษาแค่จบประถม 4 ครับ ก็สามารถหาเงินหาทองไปเลี้ยงชีพให้แก่พ่อแม่ที่อยู่ในชนบท ผมก็ขอฝากไว้เพียง 2 เรื่องเท่านี้ครับ แล้วอีกเรื่องอีกนิดเดียวครับ ผมจะขอฝากรัฐบาลชุดนี้ไว้ เพราะว่าท่านรัฐบาลชุดนี้ซึ่งในอดีตผมพอจะจำได้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีที่รักของเรานี่นะครับ ซึ่งผมคิดว่าอย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคผมบอกว่าเป็นนายกรัฐมนตรีชานตาครอสนี่นะครับ ได้เคยพูดไว้ว่าถ้าหากได้เป็นรัฐบาลแล้วจะลดน้ำมันดีเซลลงลิตรละ 5 บาทครับ แล้วก็เป็นข่าวเมื่อ 2 - 3 อาทิตย์นี้ปรากฏว่าจะลดน้ำมันทำไปทำมาไปเชื่ออ้ายนักวิชาการบ้า ๆ บอ ๆ อะไรก็ไม่รู้ว่าไปใช้น้ำมันฟุ่มเฟือยกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเชวงถอนเสียคำว่า บ้า ๆ บอ ๆ ครับ

นายเชวง วงศ์ใหญ่ (พะเยา) : ก็ผมเห็นหนังสือพิมพ์ลงว่าอย่างนั้นว่านักวิชาการบ้า ๆ บอ ๆ เอาถอนก็ถอนครับไม่เป็นอะไรครับ แต่ผมขอฝากไว้ว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลชุดนี้สามารถลดราคาน้ำมันได้ทั้งดีเซลและเบนซินได้นี่ ผมว่าจะเป็นการช่วยเหลือประชาชนทุกสาขาอาชีพ ทั้งเกษตรกร .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ หมดเวลาแล้วครับ

นายเชวง วงศ์ใหญ่ (พะเยา) : แล้วรัฐบาลชุดนี้ก็จะเป็นรัฐบาลที่มั่นคงและแข็งแรงเป็นรัฐบาลที่เชื่อถือของประชาชน ขอเรื่องน้ำมันอย่างเดียวเท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณมาก หมดเวลาครับ คุณพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง พรรครวมไทย ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้มาชี้แจงแสดงถึงความจริงใจที่จะปฏิบัติหน้าที่แล้วก็ภูมิใจอย่างยิ่งนะครับ ถ้าหากเราผู้แทนราษฎรที่ไปเป็นรัฐมนตรีแล้วกล้ารับ กล้ากระทำความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

แต่ถึงอย่างไรก็ตามครับท่านประธานครับ ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า ผมยกตัวอย่างว่างบประมาณที่ได้ศึกษาไปแล้วนั้น ผมอยากจะขอแจ้งเป็นอย่างนี้ว่าสมมุติว่างบประมาณนี้มีเงิน 100 บาท เมื่อเราแยกแล้วนะครับ ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าเงินเดือนค่าจ้างค่าบริหาร 34 บาท เงินสำหรับชำระหนี้เงินกู้ประมาณ 24 บาท เงินสำหรับความมั่นคง 24 บาท แล้วก็ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ 3 บาท มันก็รวมเป็น 87 บาท แล้วเหลืออีก 13 บาทครับท่านประธานครับ จ่ายให้กับกระทรวงต่าง ๆ กระทรวงละบาท รวมทั้งสำนักนายกรวม 13 บาท เป็น 100 บาท ท่านประธานลองคิดดูซิครับว่า ถ้าเงิน 1 บาท หรือ 1 ล้าน 100 ล้านนี่ก็ตาม ให้กับกระทรวงต่าง ๆ ไปดำเนินการนั้นจะพอหรือเปล่าในการดำเนินการ เพราะฉะนั้นในการจัดงบประมาณนี้ไม่เป็นธรรมครับท่านประธาน ถ้าเราจะดูแล้วนี่ ไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลจะสามารถดำเนินการเปลี่ยนแปลงแก้ไขงบประมาณนี้ใหม่ แล้วก็จะดำเนินการเพื่อจะพัฒนาชนบทต่อไปได้พัฒนาประเทศต่อไปได้ ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่ารายได้ที่เราได้ถึงอย่างไรก็ตาม ขอลงรายละเอียดนิดหนึ่ง สำหรับรายได้ที่สำคัญที่ผมอยากจะขอให้รัฐบาลได้เพ่งเล็งมากที่สุดคือ ภาษีเงินได้ที่จากทรัพยากรธรรมชาติอื่น อย่างเช่นค่ารังนก เก็บค่ารังนกอย่าเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยนะครับปีละ 10 ล้านบาท 10 กว่าล้านบาทที่ท่านได้มานี่ความเป็นจริงแล้วถ้าหากว่ารายได้จากอันนี้นับเป็นร้อยล้าน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลนี้เร่งรัดในเรื่องนี้ก็จะเกิดประโยชน์อีกอันหนึ่งภาษีลักษณะอนุญาต ภาษีลักษณะอนุญาตที่รัฐบาลเก็บมาไม่สามารถเร่งรัดดำเนินการได้ เช่น ภาษีสุราอย่างนี้เป็นต้น ซึ่งปีหนึ่ง ๆ รัฐบาลควรจะเก็บได้ปีละหมื่นล้าน แต่เปล่าในปีนี้รัฐบาลเก็บได้เพียง 5,000 ล้านบาทเท่านั้นเอง

อีกประการหนึ่งรายได้จากรัฐพาณิชย์ ท่านประธานที่เคารพครับรัฐพาณิชย์ที่เราลงทุนให้นับเป็นเงินประมาณ 600,000 ล้านบาทนั้นน่ะ แต่ว่าปีนี้เราเก็บได้เท่าไรครับประมาณ 9,000 ล้านบาท แต่ว่าในปีนี้เก็บ 9,000 ล้านบาท ท่านจะสังเกตเห็นว่า ท่านย้อนถอยหลังไปปี 2528 เก็บได้ 9,000.8 ล้านบาท แต่ในปีนี้ประมาณการได้ 9,044

ล้านบาท ท่านลองสังเกตดูว่ารัฐพาณิชย์ที่เราได้ให้การสนับสนุนไปแล้วนั้น ได้เก็บน้อยนิดเหลือเกิน ซึ่งรัฐจะต้องดำเนินการแก้ไขในเรื่องนี้โดยเร่งด่วนต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนว่างบประมาณต่าง ๆ รายจ่ายต่าง ๆ นั้น เราจะสังเกตเก็นอย่างที่ผมได้กราบเรียนว่า มันไม่ได้รับความเป็นธรรมกับท้องถิ่นชนบทเลย ผมอยากจะขอประทานอนุญาตยกตัวอย่าง เงินพัฒนาชนบทหรือโครงการพัฒนาจังหวัด ผมยกตัวอย่างใกล้ ๆ ไม่ต้องเอาเงินมากนะครับท่านประธานครับ สังเกตดูงบกลางที่รัฐบาลได้ตั้งไว้นั้น ปีที่แล้วตั้งเงินพัฒนาชนบทไว้ 3,697.5 ล้านบาท แต่ในปีนี้ลดลงไปอีก 3,080.0 ล้านบาท ท่านประธานลองคิดดูว่าเงินนี้มันหายไปไหนทำไมจึงลดลง รัฐบาลนี้ประกาศแล้วเป็นแนวนโยบายอย่างเด่นชัด อ้างประชาชน อ้างชนบทเป็นใหญ่แต่ว่าในการตั้งงบประมาณไม่สามารถจะดำเนินการได้ไม่สามารถที่จะสร้างงานในชนบทได้ อย่างนี้เป็นต้น ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่ารัฐบาลคงจะเพ่งเล็งเห็นที่ไปตั้งในรายการที่ 12 คือเงินที่ชดเชยกับรัฐวิสาหกิจอีก 2,000 ล้าน นอกจากนี้เราไม่อยากจะพูดคุยว่ารัฐบาลหรือส่วนใดที่มีเงินส่วนรวมกับผู้รับเหมาบ้าง ว่าเงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้างหรือที่เรียกว่าค่าเคนะครับเป็นเงินถึง 625 ล้านบาท เงิน 625 ล้านบาท ในปีนี้ปีที่ผ่านมานี่ เอะอะโวยวายบอกน้ำมันขึ้น เปล่า น้ำมันก็ลดลงทุกขณะ เพราะฉะนั้นต้นทุนในการผลิต ในการดำเนินการก็ย่อมลดลงเป็นธรรมดา แต่ว่ารัฐบาลนี้ตั้งเงินค่าเคให้แก่ผู้รับเหมาอีก 625.0 ล้านบาท ก็แสดงว่าลดเอาเงินจากการพัฒนาชนบทไป 600 ล้านบาท ก็คือตัวเลขตัวนี้เองเป็นที่น่าดีใจนะครับที่ว่า สำนักงานปลัดกระทรวงเป็นเงิน 753 ล้านบาท ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกปีนี้รับรองไม่จ่าย เพราะฉะนั้นท่านผู้ใดก็ตามที่จะไปเป็นกรรมาธิการวิสามัญครั้งนี้ก็ขอให้ตัดยอดนี้มาลงไว้ในการพัฒนาชนบทได้เลยนะครับ 753 ล้านบาท ซึ่งท่านจะไม่จ่าย เพราะฉะนั้นผมก็จะชี้แนะให้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าในการพัฒนาชนบทตามความต้องการของรัฐบาลโดยพูดเปล่า ๆ พูดเปรย ๆ ไม่สามารถดำเนินการได้ ทำไมจึงไม่สามารถดำเนินการได้เพราะไม่มีเงิน เงินเท่านั้นที่จะเนรมิตการพัฒนาได้สร้างงาน

ได้ให้ความสำเร็จของการนั้น ๆ ได้ ผมอยากจะขออนุญาตยกตัวอย่างว่า อย่างเงินงบประมาณในด้านรัฐบาลได้ประกาศว่าจะขยายการอุตสาหกรรมไปสู่ชนบท ท่านประธานลองดูไหมครับ ท่านดูไหมว่า งบประมาณเท่าไรในการขยายการอุตสาหกรรมไปชนบท เงิน 43 ล้านบาทครับ ท่านประธาน ทำอะไรได้ แล้วประกาศเป็นนโยบายอย่างเด่นชัด ของรัฐบาล ใช้ได้ไหมครับ ท่านประธาน รัฐบาลอย่างนี้ใช้ไม่ได้ใช้ไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่า เงินจำนวน 43 ล้านบาทนี่ผมว่าอย่าไปทำ อย่ามาเขียนนโยบายให้โก้หรูหลอกลวงประชาชนเลยครับ ท่านประธานแล้วก็ตรงกันข้ามรายได้ต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ประกาศบอกว่าจะลดภาษีต่าง ๆ นั้นน่ะ เพื่อลดลงจะเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก็ดี นิติบุคคลก็ตามนั้น เพื่อจะเรียกร้องให้ประชาชนมาเสียเงินภาษีให้เป็นจำนวนมาก ๆ มันเป็นเช่นนั้นไม่ได้ ท่านประธานครับ ถ้าหากรัฐบาลนี้ยังไม่สามารถที่จะพัฒนาชนบทให้เป็นรูปธรรมได้แล้วละก็ ไม่สามารถที่จะเรียกร้องเขาได้เขาต้องการที่จะพัฒนาแหล่งน้ำ เขาต้องการจะพัฒนาถนนหนทาง แต่รัฐบาลไม่สามารถดำเนินการให้เป็นรูปธรรมได้ แต่ตรงกันข้ามงานที่รัฐบาลจะทำอะไรครับ ก็คือถนนหนทาง ถนนพิเศษ การทางพิเศษอย่างนี้ทำที่ไหน ทำเมืองหลวง เมืองที่พัฒนาแล้ว ท่านเห็นไหมครับงบประมาณที่ตั้งทางหลวงพิเศษอีก 1,054 ล้านบาท ในขณะที่งานพัฒนาชนบทไม่มีเลยตัดงบประมาณลงไปอีก งานพัฒนาถนนที่บอกว่าจะสร้างถนนบายพาส (By Pass) บ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เหลืออีกนาทีเดียวนะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ถ้าหากท่านประธานจะให้ 1 นาทีนี่นะครับ ท่านประธาน ท่านพูดได้ไหม ผมบอกแล้วตั้งแต่แรกว่า ในการพิจารณางบประมาณ 285,500 ล้านบาทนี่ ท่านจะให้พูดแค่นี้ใช่ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจครับ เราพูดกันมาเกือบทั้งคืนคนละ 10 นาทีนะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ผมไม่อยากพูดกับท่านประธานนี่ถ้าของคนอื่นนะ ของผมต้องพิเศษนะท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ละครับ 10 นาทีครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ผมอยากจะเรียนให้ท่านประธานได้ทราบว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ละครับ 10 นาทีแล้วครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ผมอยากจะเรียนให้ท่านประธานได้ทราบว่า เงินจำนวนคงคลังก็เหมือนกันนะท่านประธาน เงินคงคลัง 15,000 ล้านน่ะ แล้วปีนี้จะถอนคืนอีก 23,000 ล้านบาทนั้นน่ะ เงินคงคลังมันเกินความจำเป็นที่จะเก็บรักษาไว้สำหรับเงินกู้แล้วท่านประธานครับ ในปีนี้รัฐบาลบอกว่า ในปี 2531 นี้จะเก็บเงินได้เพิ่มขึ้นจาก 199,000 ล้านบาท แล้วเป็น 240,000 ล้านบาทนั้นน่ะ เพิ่มขึ้นมา 40,500 ล้านบาท

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ผมพูดอย่างมีเหตุผลไม่ฟังหรืออย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาแล้วครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ผมอยากจะขอประทาน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้คุณนั่งลงครับ คุณพินิจ ผมให้คุณนั่งลงครับ ถ้าคุณไม่นั่งผมจะยืนขึ้นนะครับ คุณนั่งลงครับ คุณนั่งลงผมใช้ข้อบังคับ ข้อ 62 แล้วยืนขึ้น คุณต้องนั่งลง คุณพินิจ ผมให้คุณนั่งลงนะคุณพินิจ คุณพินิจอย่าให้ผมต้องใช้ข้อบังคับเลยนะครับคนอื่นทุกคนที่อภิปรายมา 67 คนนี่ ทุกคนรักษาเวลาหมด มีคนเดียวครับ เอ้า ผมเชิญคุณออกนอกห้องประชุมครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานทำอย่างนี้ถือว่าเผด็จการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วแต่คุณจะคิดครับ ทุกคน 68 คนเรียบร้อย มีคุณเกเรอยู่คนเดียวจะให้ผมทำอย่างไรครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ประธานพูดคำหยาบต้องถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่ถอน ให้เชิญคุณออกไปจากห้องประชุมเดี๋ยวนี้ เจ้าหน้าที่มาเอาตัวออกไป เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข กระผมขออนุญาตท่านประธานเพื่อกราบเรียนงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสาธารณสุข ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาตั้งข้อสังเกตและมีคำอภิปรายที่เป็นประโยชน์โดยแท้จริง แล้วสมาชิกทุกท่านได้มีความวิตกห่วงใยในแง่ที่งบประมาณ .....

(เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้เข้ามาในห้องประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตำรวจออกไปได้แล้วครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ขอบพระคุณครับ ความจริงแล้วท่านสมาชิกทั้งหมดได้มีความกังวลในลักษณะที่เห็นว่างบประมาณในส่วนนี้น้อยเกินไป ซึ่งกระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่มีความห่วงดังกล่าว อย่างไรก็ตาม กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ ถ้าหากกระผมได้นำตัวเลขบางตัว รวมทั้งข้อมูลบางประการมากราบเรียนเสริมจากที่ท่านสมาชิกได้กล่าว ความจริงแล้วก็เป็นความสำนึกร่วมกันนะครับในความวิตกที่อยากจะเห็นการบริการสาธารณสุขในด้านภูมิภาค หรือในหมู่พี่น้องประชาชนชนบท หรือผู้ยากไร้ หรือผู้มีรายได้น้อย ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือท่านสมาชิกจากจังหวัดนครสวรรค์ ขอประทานโทษเอ่ยนาม คือท่านบุญชู ได้กรุณาตั้งข้อสังเกตถึงงบประมาณค่ายาเพื่อการรักษาพยาบาลว่าในส่วนนี้ได้ตั้งไว้เพียง 751,500,000 บาท ซึ่งน้อยเกินไป ผมขอกราบเรียนว่าจริง ๆ

แล้วงบประมาณส่วนนี้ ถ้าใช้สำหรับผู้มีรายได้น้อยทั้งปีไม่พอครับ ยกตัวอย่างเมื่อปีที่แล้วตั้งไว้ 725 ล้านบาทเศษครับ ปรากฏว่า คาดหมายว่าจะมีผู้มารักษาพยาบาลประมาณ 12,900,000 ครั้งต่อปี แต่เอาเข้าจริง ๆ ปรากฏว่ามีผู้มารับบริการถึง 17 ล้านครั้งต่อปี ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายถึง 4 ล้านครั้ง เพราะฉะนั้นเงิน 725 ล้านบาท สามารถบริการได้เพียงไม่เกิน 5 เดือนก็หมด แต่ว่าเหตุที่ยังสามารถให้บริการอยู่ได้นั้นเพราะเหตุว่ารัฐบาลได้ใช้เงินอีกส่วนหนึ่ง คือเงินบำรุงของสถานบริการ คือในแต่ละโรงพยาบาลนั้น เพื่อนสมาชิกคงนึกออกนะครับว่า นอกจากผู้มีรายได้น้อยแล้วก็มีผู้ซึ่งมีฐานะและพร้อมที่จะจ่ายค่าบริการ ค่ายา ค่ารักษา เงินส่วนนี้ได้ใช้ไปปีหนึ่ง 1,000 กว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นเมื่อรวมกับงบประมาณที่ตั้งเอาไว้ด้วย ก็จะเป็นจำนวนเกือบ 2,000 ล้านบาทต่อปี ผมขอกราบเรียนตัวเลขนี้เพื่อให้เกิดเห็นภาพที่สมบูรณ์ขึ้น ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า ท่านสมาชิกได้มีความกังวลในเรื่องของสถานบริการสาธารณสุขบางประเภท ท่านพูดถึงสถานีอนามัยชั้น 1 ว่าควรจะมีแพทย์ พยาบาล ผมขอกราบเรียนว่าปัจจุบันนี้สถานีอนามัยชั้น 1 ไม่มีแล้วนะครับ ปัจจุบันนี้สถานีอนุมัยชั้น 1 ปรับเป็นโรงพยาบาลชุมชนขนาด 10 เตียง 30 เตียง 60 เตียง หรือ 90 เตียงไปแล้วตามสภาพของความเล็กใหญ่ของแต่ละอำเภอ อย่างไรก็ตามเข้าใจว่าสมาชิกคงหมายถึงสถานีอนามัยในระดับตำบลซึ่งไม่มีแพทย์ อันนี้ก็เป็นความจริงไม่มีแพทย์ ข้อสังเกตที่ท่านสมาชิกพูดถึงประเด็นนี้ก็คือว่า เห็นว่าบุคลากรนั้นน้อยไป แล้วก็การบริการไม่ทั่วถึงถูกตำหนิ ผมขอกราบเรียนว่า จริง ๆ ถัวเฉลี่ยบุคลากรในสถานีอนามัยขณะนี้มีประมาณ 2 คนเศษๆ แต่ว่าหลังสุดนี้ ก.พ. ได้อนุมัติกรอบอัตรากำลังให้ใหม่แล้ว 3 คน ถึง 5 คน ต่อไปนี้ก็เป็นประเด็นเรื่องของคุณภาพคนที่จะต้องมีการปรับปรุง จำนวน 3 คนถึง 5 คนนั้นเข้าใจว่าจะต้องใช้เวลา แล้วคิดว่าจะถัวเฉลี่ยให้ได้สถานีอนามัยละ 3 คน คงจะสามารถทำได้ในช่วงระยะเวลาแผนที่ 6 นี้ หรือในต้นแผนที่ 7 ได้ทั้งหมด

ในประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่เป็นการยืนยันให้เห็นได้ถึงความพยายามของรัฐบาล

และผู้บริหารในอดีตที่ผ่านมาก็คือว่า ขณะนี้ได้มีโรงพยาบาลชุมชนทั่วประเทศนะครับ โรงพยาบาลชุมชนขนาด 90 เตียงมีถึง 7 แห่ง 60 เตียงมีถึง 43 แห่ง 30 เตียงมีถึง 131 แห่ง และ 10 เตียงมี 376 แห่ง รวมทั้งโรงพยาบาลสาขา 89 แห่ง รวมทั้งหมด 636 แห่ง ซึ่งถ้ารวมโรงพยาบาลศูนย์โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลที่ไม่ได้ระบุถึงอีกจะมีถึง 725 แห่ง เพราะฉะนั้นกล่าวได้ว่ามีทั่วทุกอำเภอนะครับ ผมไม่ได้หมายถึงสถานีอนามัย ซึ่งมีอีก 7,930 แห่งในขณะนี้

ข้อที่ท่านสมาชิกพูดถึงบุคลากรอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า ปัญหาเรื่องแพทย์นะครับ ผมขอกราบเรียนว่าโรงพยาบาลชุมชน 10 เตียงนั้น ขณะนี้มีแพทย์แห่งละ 2 คน มีจำนวนพยาบาลและผู้ช่วยพยาบาล ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นในปีหน้า 2532 จะเป็นปีแรกที่มีเภสัชกรและทันตแพทย์รับทุนมาชดใช้ทุน ก็จะมีบุคลากรเหล่านี้กระจายอยู่ในโรงพยาบาลชุมชนเพิ่มขึ้นครับ แม้จะไม่ทั้งหมดแต่จะเริ่มเป็นปีแรกที่มีการใช้ทุนของทันตแพทย์และเภสัชกร ผมคิดว่าประเด็นที่อยากให้ท่านสมาชิกได้เห็นถึงตัวเลขงบประมาณปีนี้ แม้ว่าตัวเลขที่ได้รับมาทั้งหมดนะครับ มีข้อสังเกตก็คือว่าอัตราเพิ่มของงบประมาณ 285,500 ล้านบาท เพิ่มถึง 17.25 นั้น ร้อยละ 17.25 นั้น ในส่วนของกระทรวงสาธารณสุข เพิ่ม 11.47 ร้อยละนะครับ แต่ความพยายามที่จะปรับตัวเลขที่เพิ่มแม้จะไม่ได้ตามที่เราต้องการทั้งหมด แต่พยายามปรับเหมือนเจตนารมณ์ของเพื่อนสมาชิกก็คือ ปรับเพื่อให้เป็นประโยชน์กับชนบทและชุมชนแออัด หรือในพื้นที่ที่ผู้มีรายได้น้อยมากที่สุด เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าในปีนี้ตัวเลขของการเพิ่มโรงพยาบาล 10 เตียง 30 เตียง และสถานีอนามัยนั้นจะเปลี่ยนและแปลกไปจากงบประมาณที่ผ่านมา ผมยกตัวอย่างเช่นเดิมมีเป้าหมายว่า จะมีการก่อสร้างโรงพยาบาลชุมชนเพื่อทดแทนโรงพยาบาลสาขา 10 เตียงใหม่ 5 แห่ง เราใช้ในช่วง 2 เดือนที่อยู่นี่นะครับก็ได้ขอปรับงบประมาณส่วนนี้เพิ่มขึ้นอีก 14 แห่งเป็น 19 แห่ง และจะก่อสร้างสถานีอนามัยทั้งใหม่และทดแทนของเดิม ซึ่งเดิมมีเป้าหมาย 120 แห่ง เพิ่มขึ้นอีก 140 แห่ง เป็น 260 แห่ง และก่อสร้างโรงพยาบาล 30 เตียง เพิ่มจาก

เป้าหมายเดิม 5 แห่งอีก 3 แห่ง เป็น 8 แห่ง และปัญหาบุคลากรที่เรามีปัญหาว่า เมื่อชาวบ้านไปหารับบริการบุคลากรไม่อยู่ ซึ่งก็เป็นปัญหาทั่วไปนะครับที่พบกันอยู่นั้น ขอกราบเรียนว่าเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวรัฐบาลได้อนุญาตให้สร้างบ้านพักของเจ้าหน้าที่ที่สถานีอนามัยเพิ่มขึ้นอีก 850 แห่ง เพิ่มจากแผนเดิมที่กำหนดไว้ 600 แห่งครับ ผมขอกราบเรียนว่าประเด็นที่ท่านสมาชิกได้สงสัยว่าตัวเลขที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับเรื่องของสาธารณสุขมูลฐานแล้วทำไมจึงตั้งงบประมาณไว้เพียง 94 ล้านบาท เพื่อให้เข้าใจกระจ่างในเรื่องนี้ขออนุญาตกราบเรียนว่า แท้จริงแล้วงบ 94 ล้านบาทนี้เป็นงบสนับสนุนกิจกรรมสาธารณสุขมูลฐานในหมู่บ้านในส่วนของการจัดตั้งกองทุนยา การอบรมอาสาสมัครสาธารณสุข ผู้สื่อข่าวสาธารณสุขและการอบรมกรรมการหมู่บ้านเท่านั้นนะครับ ส่วนงบจริง ๆ ที่เป็นการสนับสนุนกิจกรรมสาธารณสุขมูลฐานในหมู่บ้านจะอยู่กระจัดกระจาย ซึ่งสามารถรวบรวมตัวเลขมาตอบได้ว่ามีงบประมาณส่วนนี้รวมทั้งหมดถึง 2,000 กว่าล้านบาทนะครับ ในปี 2530 มีอยู่ถึง 2,375 ล้านบาท 2531 2,596 ล้านบาท เพราะฉะนั้นส่วนนี้กระผมขอกราบเรียนให้เข้าใจว่า 94 ล้านบาทนั้นเป็นเพียงแต่งบประมาณเฉพาะที่ตั้งไว้เพื่อสนับสนุนเท่านั้นเอง ไม่ใช่งบประมาณทั้งหมดนะครับ เพื่อเข้าใจตัวเลขที่ชัดเจน กระผมคิดว่าตัวเลขในส่วนที่ท่านสมาชิกได้กรุณาเป็นห่วงเรื่องของงบประมาณสาธารณสุขนั้น กระผมขอขอบพระคุณที่มีความคิดในการที่จะช่วยสนับสนุน เข้าใจว่าในขั้นของการกระจายการบริการสาธารณสุขไปสู่คนที่มีฐานะหรือรายได้น้อยหรือผู้ที่เราเป็นห่วงนั้น ถึงแม้ว่าจะทำไม่ได้ทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่กระผมกราบเรียนได้ว่าจากความพยายามในช่วง 10 กว่าปีที่รัฐบาลในอดีต ผู้บริหารในอดีตรวมทั้งในขณะนี้ก็เห็นได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ดีพอสมควร อยู่ที่เราจะพยายามปรับปรุงคุณภาพของผู้ปฏิบัติงานในแต่ละระดับให้ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งก็อยู่ในโครงการที่ทำอยู่ในขณะนี้ ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานด้วยความเคารพ

กระผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ อุดรธานี กระผมเห็นว่าการอภิปรายในวันนี้ก็อภิปรายกันมาทั้งวันจนดึก ๑ แล้ว กระผมขอเสนอปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองหน่อยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีผู้รับรองถูกต้อง จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ คุณธีระพันธ์เชิญครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชร์สุวรรณ์ (ชุมพร) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม ธีระพันธ์ เพ็ชร์สุวรรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชุมพร ผมคิดงบประมาณที่เราพิจารณากันนี่เป็นเงินหลายแสนล้านบาท แล้วก็เป็นความสำคัญที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของประชาชนทั้งประเทศ ทั้งในรายได้ภาษีอากรที่จะต้องเสีย แล้วผลประโยชน์ที่จะได้จากงบประมาณแผ่นดินอันนี้ ผมคิดว่าอยากจะขอความกรุณาว่าถ้าวันนี้มันดึกไป จะขอไปพูดกันพรุ่งนี้สักครึ่งวันจะได้หรือไม่ครับ เพราะว่ายังมีคนที่อยากจะเสนอความคิดเห็นแนะนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับการพิจารณาอีกเยอะ แล้วก็คิดว่าไม่น่าจะเสียหายอะไรที่จะรับฟังความคิดเห็น และอยากจะขอหารือกับทางผู้เสนอที่ขอให้ปิดว่าขอเปลี่ยนเป็นเลื่อนการพิจารณาไปพรุ่งนี้สักครึ่งวันจะได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไม่ได้ละครับ เพราะมีผู้ปิดอภิปรายแล้วนะครับ นอกจากจะมีผู้เสนอเปิดอภิปรายอีกไหมครับ เชิญคุณประยูรครับ

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนิวงศ์ จากอุดรธานี สังกัดพรรคปวงชนชาวไทย อยากจะกราบเรียนถามท่านประธานว่า อันที่มีผู้เสนอญัตติให้ปิดอภิปรายนั้นก็ย่อมเป็นสิทธิของสมาชิกที่มาร่วมประชุมในวันนี้ และการมีผู้รับรองถูกต้องนั้นก็เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ตามข้อบังคับแต่สิ่งที่เราได้พูดกันตั้งแต่ต้น ซึ่งเป็นการอะลุ้มอล่วยเป็นการประสานข้อบังคับกับพฤติกรรมที่ทำอยู่ในสภานี้ก็ดำเนินมาด้วยดีถึง 68 - 69 ท่าน จึงอยากจะกราบเรียนถามท่านประธานว่าในรายชื่อที่ท่านประธานจะอนุมัติอนุญาตให้อภิปรายนั้นเหลืออีกกี่ชื่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : 22 ครับ

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุดรธานี) : 12 ใช่ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : 22 อภิปรายมาแล้ว 68 คนครับ ทุกพรรคการเมืองส่วนใหญ่จะเป็นพรรคฝ่ายค้าน พรรครัฐบาลมีไม่กี่คนครับ ผมว่าหยุดอภิปรายได้ผมอนุโลมให้พอสมควรแล้วนะครับ เพราะเขาเสนอปิดอภิปรายเสียแล้วครับ จะอภิปรายต่อไม่ได้แล้วครับ ขอความกรุณาให้คุณประยูรนั่งลงเถอะครับ

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุดรธานี) : ผมกราบเรียนถามท่านประธานไม่ได้อภิปราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมตอบแล้วครับ 22 ท่านครับ

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุดรธานี) : ทีนี้ผมเพื่อจะเรียนถามทางผู้เสนอปิดว่า .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้เสนอปิดครับตอนนี้ครับ

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุดรธานี) : มีผู้เสนอและมีผู้รับรองแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอปิดแล้วครับ แต่เปิดยังไม่มีครับ

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุดรธานี) : ผมจึงจะกราบเรียนถามว่า ถามท่านประธานผ่านไปยังสมาชิกผู้ขอปิดนั้นว่า ท่านพร้อมที่จะเปิดไหม ถ้าจะลงมติท่านพร้อมที่จะถอนญัตติของท่านไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือคุณประยูรครับ ในข้อบังคับไม่ให้มีมาสอบถามเรื่องเขาปิดเขาเปิดอะไรหรอกครับ มีอยู่ที่ว่าจะให้เปิดอภิปรายหรือไม่เท่านั้นละครับ ผมขอความกรุณาคุณประยูรนั่งลงเถอะครับ ผมก็ให้เวลาท่านได้อภิปราย ได้พูดพอสมควรแล้วครับ เชิญนั่งลงเถอะครับ เชิญนั่งลงครับคุณประยูรครับ ผมไม่อนุญาตครับ ขอให้นั่งลงครับ ผมบอกไม่อนุญาตขอให้นั่งลงครับ เชิญคุณชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานสภา

ที่เคารพ ผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง พรรคกิจประชาคม ผมเองนั้นใคร่ขอเสนอเป็นว่าเปิดประชุมสภาต่อนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปิดอภิปรายต่อ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : เหตุผลครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละเข้าใจแล้วครับ พอแล้วครับ เข้าใจแล้วครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ต้องมีเหตุผลชิครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องหรอกครับ ปิดอภิปราย เปิดอภิปรายไม่ต้องมีเหตุผลหรอกครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : อย่างนั้นคนก็ไม่เห็นด้วยชิครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องหรอกครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : อย่างนั้นถ้าเกิดเสียงผมแพ้ละครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมให้นั่งลงครับ ผมสั่งคุณนั่งลงครับ นั่งลงครับ คุณชัยวัฒน์ ผมจะขอมติที่ประชุมนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดอภิปรายต่อ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 69 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 199 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้เห็นควรเปิดอภิปรายต่อ 69 เสียงนะครับ เห็นควรปิดอภิปราย 199 เสียง กรรมาธิการครับ ชักง่วงแล้วครับ ต้องขอมติเสียก่อนครับ ชักง่วงเสียแล้วครับ ผมจะขอมติในขั้นรับหลักการนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 209 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 73 คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ที่เห็นควรรับหลักการ 209 เสียง ไม่รับหลักการ 73 เสียง ก็ถือว่าสภานี้มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดินนะครับ กรรมาธิการครับ เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายประมวล สภาวสุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญจำนวน 52 ท่าน โดยรัฐบาลขอเสนอ 13 ท่านครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน 52 ท่านนะครับ จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม คุณปิยะณัฐเชิญครับ

นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมได้พยายามประสานกับทางรัฐบาลแล้วนะครับ ตัวเลข 52 ออกมานี่จะเป็นของรัฐบาล 13 ที่เหลือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 39 ขณะนี้นะครับ ทางกลุ่มฝ่ายค้านจะได้ตัวเลขเพียง 13 ในจำนวน 39 ทำให้เรามีปัญหาบ้างพอสมควร โดยเฉพาะพรรคเล็กนะครับ ซึ่งเขาน่าจะมีสิทธิ์ในการที่จะเข้าไปดูแลการพิจารณาในเรื่องนี้ ผมอยากจะขอความกรุณารัฐบาลเป็น

ประการสุดท้ายสำหรับวันนี้เถอะครับ ขอเพิ่มอีกสัก 1 ที่นั่งครับ ขอเป็น 53 ไม่ทราบว่าทางรัฐบาลจะกรุณาได้ไหมครับ เพื่อเปิดโอกาสให้กับพรรคเล็กซึ่งเราน่าจะให้เกียรติเขานะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายประมวล สภาวสุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอจำนวน 52 ท่านครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ รัฐบาลยังยืนยันอยู่ครับ

นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ไม่เอาไมตรีบ้างเลยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณครับ ต่อไปก็รัฐบาลเสนอ 13 ท่านครับ ขอเชิญรัฐบาลครับ

นายประมวล สภาวสุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญ 1. นายประมวล สภาวสุ 2. นายบรรหาร ศิลปอาชา 3. นายชวน หลีกภัย 4. นายประจวบ ไชยสาส์น 5. นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ 6. พันเอก พล เริงประเสริฐวิทย์ 7. นายสุชน ชามพูนท 8. นายอุดร ตันติสุนทร 9. นายวัฒนา อัศวเหม 10. นายพนัส สิมะเสถียร 11. นายพิสิฐ ภัคเกษม 12. นายบดี จุณณานนท์ 13. นายอิสสระ นิติทัณฑ์ประภาศ ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอถูกต้อง ขอเชิญพรรคชาติไทยครับ เชิญคุณเรวุฒิครับ

นายเรวุฒิ จินดาพล (ภูเก็ต) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เรวุฒิ จินดาพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต พรรคชาติไทย พรรคชาติไทยขอเสนอกรรมาธิการ 1. นายจองชัย เที่ยงธรรม 2. นายไชยวัฒน์ พรหมประสิทธิ์ 3. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ 4. นายนิยม วรปัญญา 5. นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ 6. นายปิยะ อังกินันทน์ 7. นายพิชิต ธีระรัชตานนท์ 8. นายเรวัต สิรินุกุล

ที่นี้ถ้าหากเราแก้กฎหมายเลือกตั้งให้เป็นกลางได้ บริสุทธิ์ยุติธรรมได้ หรือว่า กกต. ส่วนกลางลงไปดูแลได้ก็จะเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าแก้แล้วไม่สามารถที่จะแก้เรื่อง กกต. ระดับส่วนภูมิภาคได้ผมว่าปัญหาก็คงจะหมดไป เราอยากให้แก้เหลือเกินครับ พรรคชาติไทยอยากให้แก้ จนกระทั่งท่านประยุทธ์ ท่านสุรสิทธิ์ถึงเสนอเข้ามามีหลักการกว้าง ๆ แล้วเราจะได้ดูมาให้ การแก้ไขใช้เวลาอย่างรวดเร็ว โดยม็อบบีบบ้างอะไรบ้างนี่ผมคิดว่ามันจะยิ่งหนักเข้าไปกว่าเก่า เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะฟังข้อคิดเห็นของท่านกรรมการ ซึ่งรัฐบาลก็ระบุต้องให้เสร็จ ๑๕ วันเสียด้วยมันก็เป็นเรื่องยากพอสมควรการแก้กฎหมาย ซึ่งใช้กำหนดเวลาน้อยด้วยแล้วเราก็จะมาพิจารณา ผมขอประทานฝากกราบเรียนว่าเราอย่าใช้วิธีการรวบรัด เราควรจะพิจารณากันอย่างถ่องแท้ เมื่อแก้ไขแล้วก็ให้มันเกิดประโยชน์ ให้มันสมประโยชน์ เพราะถ้าหากเราทำกันไม่ละเอียดถี่ถ้วน ผมคิดว่าปัญหาย่อมเกิด เราเลือกตั้งถึง ๔๐๐ เขต และบัญชีเลือกตั้งอีก ๑๐๐ เขต เป็น ๕๐๐ เขต เพราะฉะนั้นไม่ใช่ว่าของง่าย แล้วมากำหนด ๓๐ วัน ล้อรัฐธรรมนูญว่าต้องให้เสร็จ ผมก็ไม่มั่นใจ เพราะฉะนั้นก็อยากจะขอกราบเรียนว่าน่าจะดูกันให้ถ่องแท้ ผมก็ไม่แน่ใจว่ากรรมการยกร่างฯ ที่ขึ้นมานั่งอยู่นี้จะเป็นกรรมาธิการด้วยหรือเปล่า เพราะกรรมาธิการ ๒๗ คนเท่านั้นใช่ไหมครับ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นพรรคการเมืองส่งเข้าไปบ้าง อะไรบ้าง เพราะฉะนั้นผมฝากไว้ว่าจะขยายได้ไหมครับกรรมาธิการ เอากรรมการส่วนยกร่างฯ นี่น่าจะมีส่วนเข้ามาบ้าง ประกอบเข้ามาบ้าง หรือว่าเพิ่มจำนวนเข้าไปบ้าง เพื่อจะช่วยกันดู ไม่ใช่จะมาทำกันรวบรัด รวบรัดให้มันเสร็จไป แก้ไขไป แต่ถ้าเกิดมันยิ่งแย่ไปกว่าเก่าทำอย่างไรครับ อันนั้นเพียงแต่ช้า ๕ รอบ อันนี้ ๓๐ วัน ต้องการให้เร็ว เร็วแต่ไม่รอบคอบมารวบรัด ผมว่าปัญหาจะเกิดนะครับ แล้วผมก็จะขออภิปรายบางประการเรื่องเกี่ยวกับ กกต. บ้าง เรื่องอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นการกระทำตัวเอนเอียงบ้าง อะไรบ้าง จะตั้งเป็นข้อสังเกต เพราะว่าอย่างน้อยท่านเลขาธิการ กกต. ก็มานั่งอยู่ ณ ที่นี้ และโดยเฉพาะท่านเคยเป็นที่ปรึกษาผมด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะฟังท่านด้วยว่าจะทำอย่างไร จะแก้ไขกันอย่างไร ผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขาธิการ กกต. คงมีโอกาสชี้แจงแล้วครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรี ผมขอเชิญคุณเอกภาพ พลซื่อ

ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ 2 ท่านครับ 1. นายบัญญัติ วงษ์ประยูร 2. นายอุดมศักดิ์ อุชชิน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคพลังธรรม 2 ท่านครับ

พลเรือเอก ศิริ ศิริรังษี (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก ศิริ ศิริรังษี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังธรรม กทม. พรรคพลังธรรมขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ 2 ท่านคือ 1. นายสุเทพ วงศ์กำแหง 2. นายพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป สหประชาธิปไตยกับมวลชน 1 ท่านครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง พรรคมวลชน บุรีรัมย์ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ 1 ท่านคือ คุณอดิศร เพียงเกษ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปกลุ่มพรรคร่วมฝ่ายค้าน 13 ท่านครับ เชิญครับ

นายประโภชณ์ สภาวสุ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ประโภชณ์ สภาวสุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรครวมไทย ขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนถึงชื่อกรรมาธิการวิสามัญดังนี้นะครับ 13 ท่าน 1. นายบุญชู โรจนเสถียร 2. นายจำนงค์ โพธิสาโร 3. นายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา 4. นายสมบัติ ศรีสุรินทร์ 5. นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ 6. นายเด่น โต๊ะมีนา

7. นายจาตุรนต์ ฉายแสง 8. นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์ 9. นายประทีป กรีฑาเวช 10. นายบุญยง วัฒนพงศ์ 11. นายสนิท กุลเจริญ 12. นายมานะศักดิ์ อินทรโกมาลย์สุต 13. นายสัญญา สถิรบุตร กระผมขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ แปรญัตติครับรัฐบาลเชิญครับ

นายประมวล สภาวสุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอการแปรญัตติภายใน 30 วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติ 30 วัน ขอให้ท่านเลขาอ่านรายชื่อกรรมาธิการครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญพิจารณร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2532 จำนวน 52 ท่าน 1. นายประมวล สภาวสุ 2. นายสุชน ชามพูนท 3. นายชวน หลีกภัย 4. นายบรรหาร ศิลปอาชา 5. นายอุดร ดันติสุนทร 6. นายประจวบ ไชยสาส์น 7. นายวัฒนา อัศวเหม 8. พันเอก พล เริงประเสริฐวิทย์ 9. นายพนัส สิมะเสถียร 10. นายพิสิฐ ภัคเกษม 11. นายบดี จุณณานนท์ 12. นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ 13. นายอิสระ นิติทัณฑ์ประภาศ 14. นายจองชัย เที่ยงธรรม 15. นายไชยวัฒน์ พรหมประสิทธิ์ 16. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์ 17. นายนิยม วรปัญญา 18. นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ 19. นายปิยะ อังกินันทน์ 20. นายพิชิต ธีระรัชตานนท์ 21. นายเรวัต สิรินุกุล 22. นายสุขุม เลาวัณย์ศิริ 23. นายเอี่ยม ทองใจสด 24. นายถาวร ตรีรัตนณรงค์ 25. นายดันวัชรสินธุ์ 26. นายเจี่ย ก๊กผล 27. นายเทอดธรรม อัมราสิชิต 28. นายบุญพันธ์ แขวัฒนะ 29. นายอำนวน ยศสุข 30. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร

31. นายไชยยศ จิรเมธากร 32. นายประณต เสริฐวิชา 33. นายปรีชา มุสิกุล 34. นายทวี สุระบาล 35. นายบัญญัติ วงศ์ประยูร 36. นายอุดมศักดิ์ อุชชิน 37. นายพีระพงศ์ ถนอมพงษ์พันธ์ 38. นายสุเทพ วงศ์กำแหง 39. นายอดิศร เพียงเกษ 40. นายบุญชู โรจนเสถียร 41. นายจำนงค์ โพธิสาโร 42. นายประสิทธิ์ พิทูรกิจจา 43. นายสมบัติ ศรีสุรินทร์ 44. นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ 45. นายเด่น โต๊ะมีนา 46. นายจาตุรนต์ ฉายแสง 47. นายชำนิ ศักดิ์เศรษฐ 48. นายประทีป กรีฑาเวช 49. นายบุญยง วัฒนพงศ์ 50. นายสนิท กุลเจริญ 51. นายมานะศักดิ์ อินทรโกมาลย์สุต 52. นายสัญญา สถิรบุตร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถูกต้องนะครับ วันนี้การประชุมก็เป็นไปด้วยความเรียบร้อยนะครับ ผมก็ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกไว้ทุกท่าน ณ โอกาสนี้ ถึงแม้จะมีอุบัติเหตุบ้างก็เล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นผมขอขอบพระคุณท่านไว้ ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง ขอนัดประชุมพรุ่งนี้ 10.00 นาฬิกาครับ ผมขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา 01.30 นาฬิกา

ผู้จดรายงานการประชุม

สดิมา จันทร์ไพจิตร

สุชาดา ภมะราภา

ทิพรัตน์ แก้วสุขโข

สุภาภรณ์ มาลัยทัต

ชนิกา ศรีสมวงษ์

อาภรณ์ พงศ์นาค

กฤษณา สุวรรณนที

เยาวเรศ นวลสกุล

รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์

สมบัติ จันทร์ไพจิตร

กัลยา พิมเสน

นัยนา เปรมประพันธ์

บุญพา เผ่าสำราญ

บังอร แก่นกุล

อัมพา กันทิโกวิทย์

ทิพวรรณ์ ลายลิขิต

สันทนา ทรัพย์พูนผล

สรัญญา จันทร์เรีย

พรรณบุบผา วิไลวงษ์

อรสา เจียมเจริญ

ยุวนุช หน่องพงษ์

สุจิตรา อรุโณ

สมศรี ใจอ่อนน้อม

อนงค์ โต๊ะประดับ

รุจิรา เนตรบุตร

ประเสริฐ ปั้นสิน

ภาวนา ภักณัตรทัน

บุษราคำ เชาวนศิริ

ประภา อ้นองอาจ

ปราณี เอกรัตนากุล

เกษรา โกญจนาท

อุทุมพร แก้วสถิตย์

กรุณา ฟิมพ์สุวรรณ

ชลอลักษณ์ ธรรมผล

นนทลี พจน์ปฏิญญา

พัชนี คล้ายสุวรรณ

สุดคะนึง ดิษยาธิคม

พัชรี ไชคำพา

วัฒนี อุดมภักดี

ดวงทิพย์ หามะสิ

รัชนี ขันธิโชติ

ก ๒๔

สภาผู้แทนราษฎร (สมัย..สามัญ..... สมัยที่ 1 (พิเศษ)) ครั้งที่ ๑๙/๒๕๓๐

คณะกรรมาธิการพิจารณาเบิกจ่ายรายงานการประชุมรับและตรวจรายงานการประชุม

369

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมาธิการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายนิยม วรปัญญา	
๒.	นายชัชวาลย์ ชมภูนุช	
๓.	นายพิกาล ไชยนาญ	
๔.	พลเรือเอก คิวี คิรังษี	
๕.	นายไสจิต ศรีวรยาน	
๖.	นายรักเกียรติ สุระยะ	
๗.	นายราชูชัย พรหมอาษา ณ สกลนคร	
๘.	นายไชยวัฒน์ พลเมืองดี	
๙.	นายประดิษฐ์ จันทาทอง	
๑๐.	นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์	
๑๑.	นายมงคล กิมสูนจันทร์	
๑๒.	นายสมัคร เทพสุทิน	
๑๓.	นายถาวร คิริสุวรรณ	
๑๔.	นายอำนวย สุวรรณศิริ	
๑๕.	นายสุรัย ศรีสงค์	
๑๖.	นายสมัคร บริรักษ์นันทกุล	
๑๗.	นายสุวิรัช เจียมเจริญสุขดี	
๑๘.	นายวิทยา วันอารา	
๑๙.	นายมหาหิงค์ ไพรถิน	

ตรวจแล้ว วันที่ 5 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2532

สภารับรองในราชประชุม

ครั้งที่ ๑๖๖/๒๕๓๒ วันที่ 27 ก.ค. 2532